

قادر عه بدوللا

خانوی کتری مزگوتی

له مؤله نندییه وه:

شتیقی حاجی خدر

www.igra.ahlamontada.com

زیمان

www.igra.ahlamontada.com

للکتاب (کوردی ، عربی ، فارسی)

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆنى بېگە

(مەنرى ئوقۇش ئىتقافى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۇ سەردانى پەجى بېگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۇ سەردانى بېگەگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

قادر عەبدوللا

خانووەكەى مزگەوتى

پووخانى شا و هاتنى ئايەتوللا

پۇمان

و. لە ھۆلەندىيەوہ: شەفىقى حاجى خدر

ناوهندی ئاویڤر بۇ چاپ و بىلاوگردهوه
ژماره‌ی بىلاوگراوه: ۳۴۷

AWER
Nawendi Awer

فانووه‌کە‌ی مزگەوتی

بابەت: پۆمان

ووسینی: قادر عەبدوللا

رەزگێرانی لە هۆلەندییه‌وه: شەفیقی حاجی خدر

نایپ: وەرگێڕ

بیزاینی ناوه‌وه: عەلی خەلیل ھیدایەت مام شێخ

بەرگ: ئاکار جەلیل

چاپی یەکەم: 2016

شویتی چاپ: چاپخانە‌ی پۆژھەلات/ ھەولێر

نیراژ: (۱۰۰۰) دانە

رخ: (۱۰۰۰۰) دینار

لە بەرپۆەبەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتییه‌کان/ھەریمی کوردستان ژماره‌ی

سپاردنی (۴۵۴) ی سالی ۲۰۱۶ ی پێدراوه.

ناوه‌ندی ئاویڤر

بوچاپ و بىلاوگردهوه

ناونیشان: ھەولێر- پشەت پارێزگا- بەرانبەر دەرگای قەلات

ژماره‌ی موبایل: 07504209495 - 07504242101

Nawendi.awer@yahoo.com

نیمەیل

www.facebook.com/NawendiAwer ھەیس بووک

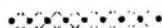
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴾ القلم: ١

بۆ ئاغا جان بۆ ئومى ئازادانە چىروا

Kader Abdolah

HET HUIS
VAN
DE MOSKEE

ناوہ پوک

۸	قادر عہدوللا و ئہم پڑمانہ
۱۲	میرووستان
۱۶	خانووہ کھی مزگہوتی
۲۹	نہ وروڑ
۴۰	خالخالی
۵۷	زہ ماوہند
۶۷	ماسیہ کان
۷۴	عہ با
۸۳	خیزان
۹۸	وتار
۱۱۰	سینہ ما
۱۳۹	بالندہ کان
۱۴۷	جینشین
۱۵۵	زینہ ت
۱۶۹	کہ عہ
۱۸۲	اقرا
۱۹۲	ژوووری گہنجینہ
۲۰۳	سایہ
۲۱۰	حاجی
۲۲۲	گہ پانہ وہ
۲۲۸	گہ ریلہ
۲۴۴	مارمیلکہ
۲۵۴	تریاک
۲۷۱	سالانٹیکی ئارام
۲۷۹	تہ لہ فزیون
۲۸۴	کوللہ
۲۹۳	زہ مہن

۳۰۵	پاریس
۳۱۵	تاران
۳۲۷	قازی
۳۴۰	گوئدریژہ کہ
۳۵۳	مانگا کہ
۳۷۰	نہ لہہ رب
۳۹۲	کیوہ کان
۴۰۲	ہوشمہ ندہ کہ
۴۰۷	موجا ہیدینہ کان
۴۱۷	تہ ییارہ
۴۲۳	وینہ گرہ کہ
۴۳۲	پیشقہ پڑہ و لہ کان
۴۴۲	باخہ کانی بہ ختہ و ہری
۴۶۵	نہو، رووناکی لہ بان پرووناکیہ
۴۶۷	شابال
۴۷۰	تیبینینامہ ی پڑمانوس
۴۷۱	چہ ند سہر دینیک
۴۷۲	چاپکراوہ کانی و ہرگتیر

قادر عابدوللا و ئەم پۆمانە

ناوی راستەقینەی پۆماننوس (حسین سجادى قائم مقامى فراھانی)یە و ناوی خوازاوی نووسینیشی (قادر عابدوللا)یە.

قادر عابدوللا لە 12-12-1954 لە ئەراک، لە ئێران لە دایک بووە. نووسەر لە خانەوادەیەکی دیندار گەرە بووە. باوکی کابرایەکی کەر و لال بووە، وەستاوەکی مافووڕچن بووە. هەر ئەم کەم ئەندامییەکی باوکی کاری کردۆتە سەر تافی لاویتی ئەو، بە شێوەیەک سالانێکی ناخۆشی هەبووە. لە ۱۹۷۷یشتا خۆی بۆ سروشتناسی لە زانکۆی تاران تەواو دەکا.

هەر لەو پۆژگارەو دەچیتە ریزی گرووپیکی چەپ بە ناوی (چریکهای فیدائی خلق) و دژی رژیمی شا دەووستیتەو، دواى پروخانی رژیم و هاتنی شۆرشى ئیسلامیش هەر دەبیته چالاوانیکی بەرھەڵستار.

نووسەر هەر لەسەر دەمی زانستگەو نووسینی سیاسییانە بە قاچاخ بلای دەکاتەو، نووسینەکانی لە باری ژێر زەمینیدا پەواج پەیدا دەکەن.

یەكەمین داستانى خۆی بە کورد دەست پێدەکا و بەناوی (کردها چه میگویند؟) بلای دەکاتەو. ئیدی لە بلاوکردنەوێ کتێبەکی، پرس و چیرۆکی ناوگۆڕینەکەشی دیتە گۆڕی.

نووسەر وەک لە زۆر چاوپێکەوتنەکانیدا پوونی کردۆتەو، دوو برادەری هاویر (چەپ)ی کوردی دەبن، یەکیان بە ناوی قادر لە پشتهی پزشکی و ئەوی دیکەش بە ناوی عابدوللا کە ئەندازیاری تەلارسازی لە تاران دەخوین. لەبەر بیروباوەڕ و چالاکییەکان، یەکی لە برادەرەکانی بە دەستی رژیمی شا و ئەوی دیکەش بە دەستی رژیمی ئایەتوللا لەسێدارە دەدرین. کاتیکیش کتێبەکی دەنووسی، هیچ وەشائیک نامادە نییە بە ناوی راستەقینەى خۆی بلای بکاتەو. بۆیە دەبن ناویکی خوازاو دابن، ئەویش سلی لیناکاتەو، ناوی یەكەمی هەردوو برادەرەکانی دەکاتە ناو و پاشناوی خۆی، ئیدی لەو کاتەو واتە لە کاتی لەچاپدانى کتێبەکی لە 1980مەو ناوی دەبیته قادر عابدوللا.

قادر عەبدوللا بەناچارى لەبەر كارى سىياسى ولات جىندىلى و لە ۱۹۸۸ لە ھۆلەندا دەگىرسىتەوہ. لەوئىش ماندوونەناسانە خۆى خەرىكى زمانى ھۆلەندى دەكا، تا دەتوانى نەوہك ھەر بېرى پى بشكىتىن بەلكو پىشى بنووسى، لە دوايشدا شاكارى نايابى وەك ئەم رۆمانەى (خانووەكەى مزگەوتىنى) پى بنووسى، كە لە 2007ھە بە يەككى لە دەيەمىن رۆمانە ھەرە باشەكانى ھۆلەندا داندراوہ.

لە رېئى ئەم رۆمانەوہ ناوى قادر عەبدوللا دەچىتە پال ناوى رۆماننوسىكى مەزنى ھۆلەندى وەك ھارى مولىش، نووسرى رۆمانى (دۆزىنەوہى ئاسمان). قادر عەبدوللا تا ھەنووكە 20 كىتەبى بە زمانى ھۆلەندى نووسىون، كىتەبكەنىشى چىرۆك، رۆمان و لىكۆلىنەوہى سىياسى بوونە. ئەو لە زمان ئەوئەندە توانادار دەبى، قورپانى پىرۆزىش وەردەگىرپتە سەر زمانى ھۆلەندى. لە رېنگەى كىتەبكەكانى تا ئىستا لە ھۆلەندا و ئەورپادا 11 جار پاداشت كراوہ. كىتەبكەكانى قادر عەبدوللا بەتايبەتى ئەم رۆمانە بە 27 زمانى زىندووى جىھان وەرگىرپدراون لەوانە (ئىنگلىزى، ئەلمانى، سوئىدى، فەرەنسى، دانىماركى، چىنى، عىبرى، عەرەبى، يونانى، توركى...) وا منىش لىزە بە كوردى دەيخەمە بەردەستى خۆيتەرى كورد، ھىوادارم كەلىنى خۆى لەسەر رەفەى رۆمان لە كىتەبخانەى كوردىيدا بگري.

پىويستە لىزەدا ئاماژە بە شتىك بكەم؛ رۆماننووسەكە لە دوو توئى بەندەكانى رۆمانەكەدا كۆمەلى ئايەتى قورپان و ھەندى پارچە شىعەرى ھىناونەتەوہ. ھەرچى دەربارەى ئايەتەكانى قورپانە، نووسەر ئايەتەكانى بە رىزبەندىكەى خۆى نەھىناونەتەوہ، ھەروەھا لە ھەندى شوئىن، تەنھا نىوہ يان كەمتر لەنىوہى ئايەتەكەى ھىناوہتەوہ. ئىدى بۆ وەرگىرپانەكەى ئەو دەقانە، مەن ھەر بە تەنھا بە وەرگىران و لىكدانەوہى نووسەر لىنگەگەرام، بەلكو بۆ وەرگىرانى سەرچەم ئايەتەكان پەنام بۆ وەرگىرانى مام ھەزار بىردووہ. لەپال وەرگىرپانەكەدا، دەقى ئايەتەكانىش وەك خۆيان نووسىوہتەوہ و ئاماژەم بە ژمارەى ئايەتەكانىش داوہ. لەيەك دوو شوئىش رۆمانووس سەرچىخ دەچى، شتىكى نووسىوہ و بە ئايەتى داناوہ، بەلام لەشوئى خۆى و لە پەراويزى لاپەرەكەيدا ئاماژەم بۆكردووہ.

بەر لە كۆتايى ئەم چەند دىرپانەش، دەبى پى لەوە بنىم كە كارىكى وا، وەك ھەمىشەش لە وەرگىزانەكانى دىكەدا ڤووبەڤووم بۆتەو، ھەر كارىك نەبوو، تەنيا و تەنيا ھونەرەكەى بۆ خۆم گەڤابىتەو، بەلكو چەند برادەرەيكى خۆشەويست لەپال مندا، گەر لەمن زياتریش نەبى، بەقەد من پىئەوھى ماندووبوون، بۆيە پىئويستە بە سوپاسەو ھاويان بىتم.

لە سەرەتاو دەبى سوپاس و پىزانىم بۆ بۆبراى خۆشەويستم، كاك جەلال سۆفى كە لە ھۆلەنداو، كۆمەلە كىتەيكى بە ديارى بۆ ناردم، لەوانە ئەم كىتەي بەردەستە بو.

وەك ھەر وەرگىزانىكى دىكە، من كىشەم لەگەل دەستخەتەكەم ھەيە، بۆيە زەحمەتە يەككى دىكە بتوانى بە ئاسانى دەستخەتە ناخۆشەكەم بخوينتەو، كەواتە بە ناچارى ھەردەبى خۆم تايپى بكەم، ئىدى لىزەشدا كۆمەلنى ھەلەى گەرە و بچووكى تىدەكەو، ھەرچەند جارىكىش بەسەريدا بچمەو، ھەندى ھەلە ھەن، چاوم لە ئاستياندا ھەر نابىنايانە بە سەرياندا گوزەر دەكا. بۆيە ئەركى راستكردنەوھى ھەلەكان، دواتر شىوھى زمان، ڤىزمان و ڤىنوس لە ڤى ئەم برادەرەانى خوارەو وەك ئىستاي لىتات.

ئەدىب و چىرۆكنووسى ئازىر كاك سايبىر ڤەشىد ھەر لە سەرەتاو ئەركى پىداچوونەو و ھەلەچنى گرتە ئەستۆ. لە بارەى ڤىنوووسىشەو كۆمەلنى تىبىنى گرنكى دان، بە تايبەت سەبارەت بە واوكان، ھەر بۆ خۆشيش پىنى دەگوتم تۆ دەرە كەمى واوكانت ھەن! ئىدى لەژىر ڤوشنايى تىبىنىەكانى ئەو، ڤىنوووسەكەى ئەم وەرگىزانەم لەگەل ئەوانى دىكە جىاواز بو.

پاشان بۆ جارى دووھەم وەرگىزى بە توانا كاك ڤىياز مستەفا سەرلەبەرى دەستووسەكەى خويندەو، ئەويش بەدر لەوھى ئەو ھەلە و كەموكورتيانەى تىدامابوون، راست كردنەو، لە دوو شتى دىكەش بە ھانامەو ھات، يەكەمىيان لە راستكردنەوھى ھەندى ناوى فارسى، دووھەمىشيان لە وەرگىزانى شىعەرىكى فارسى كە لە دووتوى كىتەبەكەدا ھاتبو. نووسەر كۆڤلەيەكى ھەر بە فارسى و بە پىت و ڤىنوووسى ھۆلەندى نووسىبوو، منىش بە دواى تەواى دەقە شىعەرەكەدا گەڤام و ھەموویم نووسىو.

پاشان بە سوپاسەوہ کاک حامید دروودى ش ئەرکى کىتشا و بەسەرىدا
چووہوہ و لەگەل وەرگىزراوہ سویدیەكەیدا بەراوردى کرد، تیبینیەكانى زۆر
ورد و سوودبەخش بوون.
لە كۆتاییشدا ھەردەبى سوپاس و پىزانىم بۆ كۆتەر جەمىلى ھاوسەر و
كاكەراى جگەرگۆشەكەم بكەم، چونكە ئەگەر ئەوان لە دەرفەتپىدان كۆمەكیان
نەكردبام، بەو ماوہیە بۆم دەرنەدەچوو.
ئىدى بە ھەول و ھىمەتى ئەو ئازايزانە، ئەم وەرگىزراوہ بەم شیوہ دەكەوتىتە
بەردەستان، ھىوادارم لای ئىوہى بەرىزىش جى خۇى بگرى.

ش.ح.خ

ھەولێر، ۱۱-۰۷-۲۰۱۶

میروستان

ئەلی ف لام میم. هەبوو نەبوو خانووێک هەبوو، خانووێکی زۆر کۆن بوو، خانووەکی پێدەگوترا 'خانووەکی مزگەوتی'. خانووەکی زۆر گەورەبوو، سی و پێنج ھۆدە هەبوون. سەر دەمیکی دوور درێژ بوو، بەرەباییک لەوێ خزمەتی مزگەوتیان دەکرد. ھەر ھەموو ژوورەکانی خانووەکی ئەرک و ناوی شیاوی خۆیان هەبوو، بۆ نمونە ھۆدە گومبەزەکی، ژووری ئاخاوتن، ژووری مافوورەکی، ژووری نەخۆش، ژووری داپیرە، ژووری کتیبان و ژووری قەلەکی. خانووەکی لە پاشخانێ مەزگەوتەکی و بەرامبەری دروستکرا بوو. لە گۆشەییکی ناو ھۆدە پەیزەییکی بەردین هەبوو، بۆ سەربانە تەختەکی دەپۆشت، لەوێش ھۆدە دەتوانی بچێە مزگەوتی. لەوێدا لە ناو ھۆدە ھۆشە خانووەکی دا ھۆزێکی شەش گۆشەیی هەبوو، خەلک دەتوانی بۆ نوێژ، دەستونوێژی لێھەلگری. ھەنووکەش خانووەکی ھەنوائیکە بۆ سی خیزانی ئامۆزای یەکدی: (ئاغا جان)ی^۱ بازاربانیشییکی بازار ھەناساییەکی شارەکی؛ (ئەلسابری)ی^۲، مەلای مزگەوتی و (ئاغا شوجاع)ی^۳ بانگدەر.

پۆزەکی بەیانینیکی ھەینی بوو، سەرەتای بەھاریش بوو. پۆژ بە خۆشی سەری دەرھێنا بوو، باخچەکی بۆنی خۆل، دار و گەلا تازەکانی لێدەھات. پووەکی کان تازە چرویان دەر دەکرد. مەلەکانیش لەم چل بۆ ئەو چلی باخچەکی دەفرین و دەیانخویند. دوو دادەکانیش ئەو ناوھیان لە گەلا وەریوی دارەکانی زستانە خاوەن دەکرد ھۆدە و مندالەکانیش بە دوا یەکدا غاریان دەدا و خۆیان لە پەنای قەدی دارە گەورەکی دەشارد ھۆدە.

لہ ویدا کومہ لہ میرووینک لہ بن دیوارہ کونہ کہ پیدابوون و دہروازہ کیان بہ دریژیاری دار کاژہ پیرہ کہ وک بہرگیکی رھشی جوولہ دار داپوشی۔
ہزاران میروولہ، کہ بۆ یہ کہ مجار بوو پۆژ ببینن و ہست بہ گہرمایی پشتیان بکہن، قہراپستینہ یان^۱ دہکرد۔

پشیلہ کانی خانووہ کھش لہ نزیک حہ وزہ کہ دا، لہ دوراییہ کہ وہ سہیریان دہکرد۔ دیاربوو لہ و ئاپۆرہ جولہ دارہ دا حہ پەسابوون۔ مندالہ کانیش لہ یاریہ کہ کیان و ہستان، ہاتن و سہیری ئو دہروازہ سہرسامہ بہ جوولہ یان دہکرد۔ مہلہ کانیش چیدیکہ نہ یاندہ خویند، دابہ زیبوونہ سہرلق و پۆبی دارہ نارہ کان و بہدوای میرووہ کان ملیان شوپکردبۆوہ۔

- 'دادہ، دادہ' مندالہ کان ہاوریان کرد، 'وہرن سہیرکہن'۔
دادہ کانیش، کہ لہ دیوہ کہی دیکہی باخچہ کہ دا بہ کاروباری خاوینکردنہ وہ سہرقال بوون، ہیچ کاردانہ وہیہ کیان نہ نواند۔

- 'دہی وہرن سہیرکہن، خۆ لیرہ بہ ملیۆنان میروولہ پیدابوونہ!' یہ کئی لہ کیژولہ کان وای بانگ لیکردن۔
دادہ کانیش ہاتن۔

یہ کئیکیان گوتی، 'ہہرگیز شتیکی وام نہ بینوہ'۔
ئویدیکہ ش ہلیدی، 'ہہرگیز نہ شمان بیستوہ'۔
لہ سہرسامیان دہستیان لہ سہر دہمیان دانا۔ ئاپۆرای میروولہ کانیش، پیزیکی دیکہی بہدواداہات و دہروازہ کیان داگرت، بہ شینوہیہ کئستہم بوو لہ دہروازہ کہ وہ، لہ رپی قاپی پیتشہ وہ بیتت و بچی۔

مندالہ کان غاریاندایہ نووسینگہی ئاغا جان، کہ لہ دیوہ کہی دیکہی ناو خانووہ کہ بوو۔

- 'ئاغا جان، ئاغا جان! یارمہ تی! میرووستان!'
ئاغا جانیش پەردہ کہی لادا و سہیریکی دہرہ وہی کرد۔
- 'چی بووہ؟'

- 'دہکری بیتت؟ ئاخہر ئیدی ناتوانین بچینہ دہر، میرووستانہ، بہ ملیۆنان میرووبہ مال و ہربوون!'

^۱ قہراپستینہ: یمکترپالنان۔

- 'وا هاتم'.

ئو عهبا شۆره کی به شاندا دا، کلاوه کی خسته سهر و له گهل منداله کاندایا هات.

ئاغا جان زۆر شتی لهو خانووه دا به سه رهاتبوو، به لام شتیکی وای هه رگیز نه بینییوو.

- 'خۆ، ئهم شته وا له مرو دهکا، بیر له سوله یمانی پیغه مبه ر بکاته وه،' ئو وای به منداله کان گوت، 'هه ر ده بی شتیکی تایبه ت له گۆریدا بی، ده نا ئه وان به و ئاپۆره یه زۆره وه ده رنه ده چوون. خۆ ئه گه ر باش گو ی هه ل خه ی، گو ی مان لیده بی چون له گهل یه کدی ده دوین. ئیمه له زمانی ئه وان ناگه ی. سوله ی مان پیغه مبه ر ده یتوانی به زمانی ئه وان قسه بکا، من ئه وه م پیناکر ی. به مه زهنده ی من ئه وان خه ریکی شتیکن، شتیکی شکۆدار، له وانه شه له به ر گۆرینی شاره که یانه وه بی، که به هوی هاتنی وه رزی به هاره وه یه.'

- 'بیر له شتیکی بکه ره وه!' گولبی، داده ته مه ن بچو وکتره که وای پینگوت. 'بیانگه رینه وه نیو شاره که یان، ده نا زۆری پیناچی دینه ژوور.' ئاغا جان له ناو باخه که دا چه مایه وه، چاویلکه ی کرده چار، له نزیکه وه له میرووستان راما.

ئینجا گولبانو، داده گه وره که هه لیدای: 'ده ی ئو سورده تی سوله ی مان بخوینه وه که له گهل میرووستان قسه ی ده کرد، ئو میرووانه ی هه موو دۆله که یان داگرتبوو، بۆ ئه وه ی سه رباز و له شکره که ی نه توانن به ویدا تیپه رن. سورده تی ئه لنه مل (النه مل) بخوینه وه، که پیغه مبه ر له گهل خاتوو سلیمانکه دوا، ئو ده مه ی مه له که نامه یه کی ئه فینی له شاژنی سه به ئه وه بۆ هینابوو.'

منداله کان به پرسنه یی^ه چاره پیتی ئاغا جانیان ده کرد، ئاخۆ چیده کا.

- 'ده ی، سورده تی (ئه لنه مل) بخوینه به رله وه ی وه دره نگ بکه وئ، داوا له میرووه کان بکه، بچنه وه شاره که ی خۆیان.' منداله کان سه یری ئاغا جانیان کرد.

- ه پرسه نیی: به تازه، به فزولی.

- نامه ی خوشه ویستییه که بخوینه وه، دهنه میرووه کان دهست به سهر هه موو خانواده که دا ده گرن.

ئیدی بیده نگینک بالی به سهر دا کیشان.

ئاغا جان به منگه منگیکه وه گوتی، 'دهی، برۆ قورئانه که بینه!'

شابل^۱، یه کی له کوربه کان، خیرا چوو به ردهم چهوزه که، دهسته کانی شوشتن به لچکی یه کی له جله وشکه کانی سهر رسته که، دهسته کانی وشک کرده وه، به غار چوو نووسینگه ی ئاغا جان. قورئانیکی کونی هینا و هاته وه، رادهستی ئاغا جانی کرد.

بۆ گه پان به دوا ی سورته تی (ئه لئه مل) دا، لاپه ره کانی هه لدا یه وه و گه یشته سهر لاپه ره ی ۲۷۷. که میک بۆ پیشه وه چه مایه وه و که وته خویندنه وه ی سورته که

﴿وَوَيْتَ سُلَيْمَنُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِمْنَا مَنَطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُو

الْفَضْلُ الْأَمِينُ﴾ ﴿١٦﴾ وَحِشْرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا

أَتَوْا عَلَىٰ وَادٍ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَنَازِكَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَنُ وَجُنُودُهُ

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾﴾

{ له پاش داود، سوله یمان بوو به جیشین! بانگه وازی کرد: خه لکینه! ئیمه فیزی زمانی مه لان کراوین؛ هه موو شتیکیان پیداوین؛ دیاره نه مهش چاکه یه کی ئاشکرایه. سوپای سلیمان تیکه لاو له جندۆکه و مرق و مه لان- دهنگدرا بوون، هه موو به ریز ده پویشتن. هه تا گه یه بوهلی میروولان. مرقچه که یه ک دهنگی میرووله کانی دا: بچنه وه ناو کونه کانوو! تا سوله یمان و له شکری - به بی نه وه پین بهه سین- ده بهر پێیانوودا نه به ن. }

هه مووان ته ماشایان کرد و بیده نگ بوون، هه مووشیان چاره پێ بوون، ببینن ئاخۆ میرووه کان چ کاردانه وه یه کیان ده بی.

ئاغا جان ده یخوینده وه و فوویکیشی له میرووه کان کرد. داده کان دوو پشکویان هینان و دوو بخووریشیان سوتاندن، ئیدی دوو هه وری بۆنداریان له سهر سهر په یدا بوو. ئه وانیش له ته نیشت ئاغا جاندا نوشتانه وه و فوویان له

دووكەلەكە بۆ سەر مېرووھەكان دەكرد، لەگەلشیدا دەیانگوت: 'سولەيمان، سولەيمان، سولەيمان، مېرووستان، مېرووستان، دۆلەكە، خاتوو پەپوو سلیمانكە، سولەيمان، سولەيمان، شاژنى سەبە، سەبە، سەبە، سەبە، سولەيمان، سولەيمان، سولەيمان، خاتوو سلیمانكە، مېرووستان، مېرووستان، مېرووستان، مېرووستان!'

مندالەكان بە جۆشوخروزشەوہ چاوەرئ بوون، ئاخو مېرووھەكان بەتەمای چیین.

دادە گولبانو گوتی، 'دەى مندالینە، ئیستا لاچن! ئەوان دەگەرینەوہ! بەتەنها جینیان بیلن!'

مندالەكان چوونە نھۆمى سەرەوہ لە پشت جامى پەنجەرەكانەوہ تەماشای مېرووھەكانیان دەكرد، كە بەراستی دەگەرینەوہ.

چەندان سال دواتر، شابال ولاتى جیھێشتیوو، رووی لە ولاتى غەریبیان کردبوو، ئەم پۆژەى هەر لەبیر بوو، بە یادەوہرى بۆ برادەرەكانى دەگێرایەوہ. بۆى گێرانیوہ، كە بەچاوەكانى خۆى بینى، دواى خوێندنەوہى سورەتەكە، مېرووھەكان لەنیو كۆنەكانى دیوارە كۆنەكەدا و پۆیشتن و ئەوییان چۆلكرد.

خانووەكەى مزگەوتى

ئەلیف لام را. سالان هاتن و تیپەپین. هەگیز بەو ئاپۆرایە زۆرە مېروولەكان لە شارەكەیان و لە كۆن و درزەكانى دیوارە كۆنەكەى خانووەكە نەهاتتەدەر. پووداوەكە تەنها لە بیرەوہرى ئاكنجییهكانى ئەویدا مایەوہ. لەو ماله كۆنباوہدا، ژیان ئاساییانە پێگای خۆى دەبرى، ئیوارانىش هەردوو دادەكان هەروەك ئیوارەكانى دیکە لە ناندینەكەدا سەرقالى كارپووبارى پۆژانەیان بوون. پاشان ئەلسابرى، مەلای مزگەوتى دیتەوہ مال. ئینجا دەبى دادەكان، مەلا بۆ نوێژى مەغریب لە مزگەوت ئامادە بكەن.

قہلہ باچکہ پیرہ کہ بہ نزمی بہ سسر خانووہ کہ دا فری۔ لہ دہ روازہ ی خانووہ کہ شدا گالیسکہ یک وہ ستا۔ گولبانو دہرگا کہ ی کردہ وہ، تا مہ لا ئہلسابری بیتہ وہ مال۔

عارہ بانچیہ کہ ش سلوونکی لہ دادہ کہ کرد و لیتدا رزیشٹ۔ ئو دواپین عارہ بانچی شارہ کہ بوو، چونکہ شارہ وانی ئہ سپہاژوتنی لہ نیو شاردا قہد غہ کردبوو۔ لہ بری ئوہ دا عارہ بانچیہ کان ہر کاتیک مؤلہ تنامہ یان وەرگرتبایہ، تاکسیپیکیان بہ نرخیکی ہرزان دہ دانسی۔ لی گہلق، پیرہ عارہ بانچیہ ک مابوو، ہر دہ یکرد و دہ یکزشا لہ تاقیکردنہ وہ ی مؤلہ تنامہ ی ترومبیل لیخوپین دہرنہ دہ چوو۔ ئیدی لہ پنی ناو بڑیکردنی مزگوتہ وہ، پښکی پندرا ہر وک جارن بہ گالیسکہ کہ ی خوی بؤ مزگوت کاربکا۔ ناخر مہ لا ئہلسابریش پیئوابوو تاکسی گلاوہ۔ ئو خوی وا نہ دہ بینی، وک ہر ہاولاتیکی ئاسایی بہ تاکسی بیت و بروا۔

ئہلسابری میزہریکی رہشی لہ سسر دہنا، ئہ مہش نیشانہ ی ئوہ بوو، کہ سہیدہ و لہ بنہ چہ ی موخہ مہد پیغہ مہرہ، جبہ یک شؤرہشی لہ وانہ ی پیوانی ئاینی ہیان بوو بہ سسر شانہ کانی دادہ دا۔ ئو تازہ لہ مارہ برینیکی مالباتیکی خزم گہرابؤوہ۔ مندالہ کانیش دہیانزانی، نابئ زور لہ مہ لا نزیک بکہ ونہ وہ۔ کہس نابئ لہ کاتی نوژدا خو لہ مہ لا بدا۔

- 'سہلام' مندالہ کان ہاواریان کرد۔ مہ لاش بہ خندہ وہ وہلامی دانہ وہ، 'سہلام'!

مہ لا لہ گہل ہاتنہ وہ ی لہ بؤنہ ی مارہ برینہ کہ دا، سہ بہ تہ یک شیرینی لہ گہل خوی بؤ مندالان ہیتابؤوہ، جاری جارن بووایہ سہ بہ تہ کہ ی دہایہ دست ی یہ کی لہ کیژؤلہ کان۔ ئینجا مندالہ کان لادہ کہ وتن و مہ لاش دہچوہ وہ ژووری کتیبان۔ لی ہہ نووکہ مندالہ کان گہورہ بوونہ، نہ دہچوونہ لای مہ لا۔ مہ لاش سہ بہ تہ شیرینیہ کہ ی رادہستی دادہ کان دہ کرد، ئوانیش بہ سسر مندالہ کانیان دابہ شدہ کرد۔

کاتیکیش مہ لا دہگہ پایوہ مالہوہ، دادہکان دہستہکانی خویان لہ حہوزہکے دہشوشٹ۔ بہ خارلییکیش وشکیان دہکردہوہ، ٹہوسا دہچوونہ ژووری کتیتیان تا مہ لا ببہ نہ گہرماوہکے۔

ہموو شتیک بہ بیتدہنگی بہریتوہ دہچوو۔ یہکی لہ دادہکان بہ ٹہسپایی میزہرہکے لہسہر دہکرد و لہو لاوہ لہسہر میزیک دایدہنا۔ دادہکے دیکہش جبہکے لہ بہرہکرد و ہلیدہواسی۔ مہ لا بہ خوی ہیچی نہدہکرد۔ تہناتہ دہستیشی نہدہگہیانہ جلہکانی خوی۔ دادہکان زور جاران لہسہر ٹہوہ سکاالیان لای ناغاجان دہکرد: 'خو ناکری ٹہو پرفتارہ ہر بہردہوام بی۔ ٹہوہی ٹہو دہیوئی و ٹیمہ دہیکہین نہ شتیک سروسشتیہ و نہ دروستیشہ۔ لہو خانووہا ہرگیز مہلایہکی وک ٹہومان نہبیینوہ۔ خو ٹہوہ زور باشہ، کہ دہیوئی پاکوخاین رابگیری، بہلام ٹہوہی ٹہو شتیک سہرپہرہ۔ تہناتہ بہ خوی دہست بۆ جلہکانیشی نابا۔ خو ٹہو ہر بہو کہوچکہش نان دہخوا، کہ لہنیتو گیرفانیدا ہلیرتوہ۔ ناشکری تا قیامت لہسہر ٹہو پرفتارہی بہردہوام بی۔'

دادہکان ہر ہموو شتیک، کہ لہخانووہکدا رویدہدا، بہ ناغاجانیان رادہگہیانہ۔ تہناتہ نہنیتیہکانیشیان پتدہگوت، ٹہوانہی کہس پی پتدہدہبرد۔

لہراستیشدا دادہکان^۷ داپیرہی راستہقینہ نہبوون۔ ٹہوان دوو کیڑی خزمہتکاری ٹہو خانووہ بوون، ٹیدی شہست سالہ لہوی دہژین۔ ٹہوان ہیشتا گہنج بوون، کہ باوکی ناغاجان ہینابوونہ خانووہکے و ہر لہویش مانوہ۔ کہسیش نہیدہزانی لہ کویتوہ ہاتوون، ٹہوانیش ہرگیز دہربارہی رابردوہکے خویان نہدہدوان۔ لہ رابردووشدا ہرگیز جینی برپا نہبوون، چونکہ ہمووان دہیانزانی لہگہل مامی ناغاجاندا کہینوبہنیتکیان ہہبوو، دہستیان لہگہلیدا تیکہلاو بوو۔ ہرکاتیک پیاوہکے بہ سہردان ہاتبا، ٹہو جووتہ کچہ دہبوونہ ہی ٹہو۔

^۷ پروماننوس لہ دہقہکدا وشہی Grootmoeder (داپیرہ)ی بکار ہیناوہ، بللم لیردا ہر خویشی دہلمی ٹہوان داپیرہی راستہقینہ نہبوون۔ منیش لہ وەرگیرانہکے وشہی دادہم بۆ بکار ہینا، کہ دہکری نمو واتاہ بدا۔ ناخر نمو دوو ژنہ نہ میردیان کردبوو نہ مندالیشیان ہہبوون۔

دادهكان ههروهك چۆن قهله پیرهكه، داركاژهكه و ژیرزه‌مینەكه هی خانووەكه بوون، ئەوانیش هه‌روا. هه‌ر له‌ پێی ئەوانیش‌ه‌وه‌ مه‌لا گه‌وره‌ و به‌خێو‌کراوه‌، هه‌روه‌ها ئا‌غا‌جانی‌ش. ئاخ‌ر ئەوان جی‌ی‌روای ئا‌غا‌جان بوون، پار‌یزه‌ری دا‌بونه‌ری‌تی ماله‌که‌ش بوون.

ئا‌غا‌جان با‌زرگانی‌ فەر‌ش و مافووری ده‌کرد و له‌ شاری زه‌نجاندا^١ کارخانه‌یه‌کی هه‌بوو، کۆن‌ترین شوینی با‌زا‌ر بوو، تیایدا زیاتر له‌ سه‌د پیاو کاریان ده‌کرد. ده‌سته‌یه‌کی هه‌فت که‌سی له‌ نی‌گا‌رکی‌شان هه‌بوو، نه‌خش و نی‌گا‌ری سه‌ر مافووره‌کانیان بۆ داده‌پرشت.

با‌زا‌ره‌که‌ به‌ خۆی شاریک بوو له‌ناو شارد؛ ده‌کرا له‌ زۆر لاوه‌ بۆ با‌زا‌ره‌که‌ برۆیت. شه‌قامه‌ تیک‌چ‌را‌ژه‌کانی، سه‌ربانیکی گۆمه‌زاویان هه‌بوو. به‌سه‌دان دو‌کا‌تۆکه‌ به‌رامبه‌ر یه‌ک ببوونه‌وه‌.

با‌زا‌ره‌کان له‌ میژ سه‌ده‌یه‌ گرنگ‌ترین خالی به‌یه‌که‌گه‌یشتنی دا‌رای‌ی ولاته‌که‌یان پیکه‌یناوه‌. له‌و دو‌کا‌نانه‌دا هه‌زاران با‌زرگان هه‌بوون، قوماش، زیر، دانه‌ویل، مافوور و ئاسنی جۆش‌دراویان ده‌فرۆشت.

با‌زرگانانی مافووریش پۆلیکی چاره‌نووس‌سازانه‌یان له‌ میژوودا بین‌یوه‌. له‌ سۆنگه‌ی ئەو پی‌گه‌ بی‌توینه‌ده‌دا، ئا‌غا‌جان پۆلیکی را‌به‌رانه‌ی له‌ مزگه‌وت هه‌روه‌ک چۆن له‌ با‌زا‌ردا هه‌بوو، ده‌بینی.

مافووره‌کانی کارخانه‌ی ئا‌غا‌جان به‌ نه‌خش و نی‌گا‌ری ره‌نگین و بۆنی سه‌رسامانه‌ رازا‌بوونه‌وه‌. ئەو مافوورانه‌ی نی‌شانه‌ی کارخانه‌ی ئەویان له‌سه‌ر بووبایه‌، زیر‌ئاسا به‌نرخ بوون؛ خۆ ئەو جۆره‌ مافوورانه‌ بۆ هه‌موو که‌سی‌ک نه‌بوون. با‌زرگانی تایبەت پێش‌تر ئەو جۆره‌ مافوورانه‌یان بۆ مه‌عمیله‌کانی خۆیان له‌ ئەو‌روپا و ئەمریکا به‌پادان ده‌دان.

جۆری ئەو رایه‌خ و مافوورانه‌ بی‌توینه‌ بوون. که‌س نه‌یده‌زانی ئاخۆ ئەو نه‌خش و نی‌گا‌ره‌ بیت‌هاوتایانه‌ له‌ کۆی دین و کیش ئەو ره‌نگه‌ نه‌خشی‌نانه‌یان بۆ داده‌یشتی. ئەوه‌ش هی‌زی کارخانه‌که‌ و نه‌یتی ده‌ستکاری خانوو‌ه‌که‌ بوو.

لەویدا هېشتا پوژگارى ئەو نەهاتبوو، ھەر مالىك گەرماوى تايبەتى خۆى ھەبى. لە شارەكەدا چەند گەرماوىكى گەرە ھەبوون. داب و نەرىتىش واھاتبوو، پیاوھەكانى خانووەكە دەچوونە كۆنترىن گەرماوى شارەكە و شوپىنكى تايبەتىش لەوئى بۆ مەلای مزگەوتى تەرخان كرابوو. كەچى دلى مەلا ئەمەى نەدەخواست. ئەو نەیدەوىست پى بخاتە نىو گەرماوىك، كە بەدەيان پیاو تايادا خەرىكى خوشوشتن. ئەو ھەر بەبىر كەردنەو لەوہى خۆى لەنىو ئەو پیاوانەدا بە رووتى بىنیتەو، بىزى دەبووہو و نەخوش دەكەوت.

ھەربۆيەشە ئاغاچان داواى لەوہستايەك كەردبوو، لە نىو خانەوہكەدا جىگايەك وەك گەرماو بۆ مەلا دروست بكا. وەستاكانىش تەنھا ئەزموونيان لەگەل گەرماوہ گشتىيەكاندا ھەبوو. ھەر بۆيەشە وەستاگە كونىكى لە ھۆدەكەى پشت كىتبخانەكە كەردەوہ و گەرماوىكى سەرنجراكىشى بۆ مەلا دروستكرد.

ئەوئ پوژى وەك ھەمىشە، مەلا بەتەنھا بە دەرپىيەكى سىپى لەسەر بەردە ھەمام دانىشتبوو، يەكئ لە دادەكان سەتلە ئاوىكى شىرتىنى بەسەر سەردا كەرد.

- "ساردە" ئەو ھاوارى كەرد، "ئاوہكە ساردە".

دادەكان كاردانەوہيان نەبوو. گولبى پشتى مەلای بە سابوون دەشوشت و گولبانووش ئاوىكى ھەندئ گەرمى بەسەر شانەكانىدا دەكەرد، بەجۆرىك ھىچ دلوپە ئاوىك بەملاو بەولادا نەرژى.

دواى ئەوہى ھەموو جەستەيان بەسابوون كەرد، يارمەتى مەلايان دا تا لەناو سەرشۆكەكەى^۱ گەرماوہكە نقووم بىي. گەرماوہكەش قوول نەبوو. ئەو بۆ ماوہيەك لە بن ئاوہكەدا مايەوہ. كاتىكىش سەرنائو كەوتەوہ، رووخسارى خۆلەمىشى بىوو. لە كۆتايىدا دادەكان يارمەتەيان دا. دەمودەست خاويلينكى گەرەيان بەسەر شان دادا و يەككىشىيان لەناوقەدى بەست، برديانە بەردەم

^۱ سەرشۆك: شوپىنى خۆتيدا شوشتن.

زۆپاکە. بە نابەدلێش خیرا دەرپێتەکی داکنەد و یەکیکی نوینی لەبەرکردەوه. ئەوان سەریان وشککێردەوه، کراسەکیان بۆ هێنا و دەستەکانیان تێهەلکێشان. ئینجا مەلایان هێناوە ژووری کتێبەکان.

ئەوان لەسەر کورسیەکیان دانایەوه و لەبەر پووناکاییەکی سەیری نینۆکیان کرد. یەکی لە دادەکان گۆشەییەکی نینۆکی پەنجەیی شادەنویژەکی کرد.

پاشان هەموو جەڵەکانیان لەبەرکردنەوه، میزەرەکیشیان لەسەر نایەوه، چاویلەکیان لەسەر ستوندەکی کەپووی بۆ دانا و پێلاوەکیشیان بەپارچە پەرۆیەکی بۆ سێنەوه.

هەنوکە مەلا ئامادەبوو، بچیتە مزگەوت. گولبانو پویشتە لای دارکاژەکی، کە کاتژمێرە کۆنەکی پێهەلواسرابوو، دەنگی لە سەعاتەکی هێنا.

کاتژمێرەکی بۆ مەجیوری مزگەوتەکی لەوێ داندراوو؛ هەر کاتێک گویی لیبووبا، لەسەر بانەکی بەدەردەهەوت، لەوێشدا بە پەیزەکی دادەبەزی بە بەردەم ژووری میوانان بۆ ژووری کتێبەکان دەپویشت.

ئەو هەرگیز دادەکانی نەدەبینی. هەرکاتێک ئەو هاتبایە کتێبخانەکی، ئەوان دەچوونە پشت ستوونی رەفەیی کتێبەکان، هەلبەتە مەجیورەکی سەلاوی لێدەکردن. ئەوانیش لەپشت لا کەنتۆری کتێبەکان وەلامی سەلاوەکیان دەداوە. مەجیورەکی دەستی دەداوە ئەو کتێبانەیی مەلا لەسەر مێزەکی دانابوون و یاوهری مەلای بۆ نێو مزگەوتەکی دەکرد.

هەمیشە مەجیورەکی لە پێشەوه دەپویشت، نەبادا لەرێگاکی لەپەر سەگیک بەویدا بپرا. ئەو جێباوەری مەلا بوو، لە دواي دادەکان تاکە کەسیک بوو دەستی بە دەستی مەلا بکەوێ، مەلا هەر شتیکی پێی هەلنەگیرابا، پادەستی مەجیورەکی دەکرد. مەجیورەکی بەقەد مەلا پاکوخواز بوو. ئەویش هەرگیز نەدەچوو هەرماوە گشتییەکی ناوشار. ئەو لە مال لەناو تەشتیکی گەورەدا، لە لایەن ژنەکیەوه دەشورا.

لەوێش، لە مزگەوتەکی چەند کەسیک چاوەڕێی مەلا بوون، تا بیگەیهننە شوینی نوێژکردن. ئەوان ئەو کەسانە بوون، هەمیشە لە ریزی یەکیەکی

نويژكەرانى پشت مەلاو، نويژيان دادەبەست. ھەركاتىك بينيان، مەلا ھات، ھاواريان دەكرد: "درد بۆ پىغەمبەر موخەممەد!" سەدان بېوادار، كە بۆ نويژ ھاتبوونە مزگەوت، رىنگاى مىحرابيان بۆ مەلا چۆلكرد. ئەو بۆ مىحراپ پويشت و مجبۆرەكەش كتيبەكانى لەسەر ميزىكى تەنیشتى دانان.

ئىدى چاوەرەنى بانگدەر دەكەن، ئەو پیاوھى چووە سەر ميزىكى دارى مزگەوتەكە و بانگى دا: "اللہ اكبر! حى على الصلاة! خودا گەورەيە! پەلە بكەن بۆ نويژ."

ھەر كاتىك ئەو لى بەسەر ميزە دارىنەكەى بانگدان دەكەوت، ھەموويان دەيانزانى كاتى نويژكردن ھاتوو.

بانگدەرەكە ئاغا شۇجاعى نابينا بوو، ئامۇزای ئاغاچان بوو. دەنگىكى خوشى ھەبوو. سى جارەن لە پۆژدا بەسەر يەكى لە منارەكانى مزگەوت دەكەوت و بانگیدەدا: "حى على الصلاة."

جاريكەيان بەيانى سەرلەزوو، بەرلەوھى پۆژ ھەلبى بانگى دەدا، جاريكەش سەعات دوازدەى نيوەپۆ و جاريكەش ئىواران كە پۆژ ئاوادەبوو. ھىچ كەسى پیاوھەيان بە ناوى تايبەتى خۆى بانگ نەدەكرد، ئەو نازناوێكى شەپەفەندانەى بانگدەرەكەى بۆخۆى پەيداكرەبوو. لە مالىش ھەر پىيان دەگوت بانگدەر.

- "اللہ اكبر! ئەو وا ھاوارى دەكرد.

ئىدى ھەمووان ریز دەبوون و پوويان لە مەككە دەكرد. ئاسايانە نەدەكرا نابىنايەك بانگدەربى، چونكە خۆدەبووا بىديتبا، كەى مەلا دەچەمىتەو، كەى مەلا كرنوش دەبا و ھەنيەى دەخاتە سەر زەوى، كەيش ھەلدەستىتەو. لى گەلق ئەم شتە بۆ ئاغا شۇجاع كرنگ نەبوو، مەلا بە دەنگىكى بەرتر دەخويند، تا بانگدەرەكە گويى لىبى، ئاخق كەى سەرى دەخاتە سەر زەوى و كەيش ھەلدەستىتەو.

بانگدهرهکه کوپیکی چوارده سالانی هه‌بوو، ناوی شابال بوو. کیزیکیشی به‌ناوی شاهین هه‌بوو، میردی کردبوو. ژنه‌کشی به نه‌خو‌شیتیکی کوشنده کوچی دوا‌یی کردبوو، به‌لام بانگدهرهکه چه‌زی لینه‌بوو ژن بینیته‌وه. به‌لی جارووبار په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل یه‌ک دوو ژنی چپانشین هه‌بوو. ئه‌وکات و هه‌نووک‌ه‌ش باشت‌ترین قاتی له‌به‌رده‌کرد، کلاوه‌که‌ی له‌سه‌رده‌نا، ده‌ستی ده‌دایه دارده‌سته‌که‌ی و بۆ ماوه‌یه‌کی کورت ونده‌بوو. له‌ماوه‌ی دیارنه‌مانیدا، شابالی کوپی ده‌بووه بانگده‌ری مزگه‌وته‌که، ئیدی ئه‌ویش بۆ بانگدان لی به‌سه‌ر مناره‌که ده‌که‌وت.

دوا‌ی ته‌وابوونی نویژ، کو‌مه‌له‌ پیاویکی بازار مه‌لا ئه‌لساب‌رییان ده‌هینایه‌وه مال.

ئاغا‌جان هه‌میشه دره‌نگ‌تر له‌ مزگه‌وته‌که ده‌گه‌رایه‌وه مال، ئاخ‌ر قسه‌ی له‌گه‌ل خه‌لکی ده‌کرد. به‌زۆری وابوو، ئه‌و دوا‌ که‌س بوو له‌ مزگه‌وته‌که ده‌رده‌چوو. ئه‌م ئیواره‌یان، ئه‌و هیتشتا هه‌ر له‌گه‌ل مجبوره‌که سه‌باره‌ت به‌چا‌کردنه‌وه‌ی گو‌مبه‌زه‌که قسه‌ی ده‌کرد. کاتیکیش به‌ره‌و مال بووه‌وه، گو‌یی له‌ شابالی ئاموزا بوو بانگی ده‌کا.

- "ئاغا‌جان، ده‌کرئ که‌میک قسه‌به‌که‌ین؟"

- "هه‌لبه‌ته، گه‌نجو!"

- "ئایا کاتی ئه‌وه‌ت هه‌یه له‌گه‌لمدا پیا‌سه‌یه‌کی لای رووباره‌که به‌که‌ین؟"

- "لای رووباره‌که؟ ئاخ‌ر له‌ مال چاوه‌ریمان ده‌که‌ن. خو‌ ده‌رو‌ین نان ده‌خو‌ین."

- "به‌لی ئه‌وه ده‌زانم، به‌لام شتیکی گ‌رنگ هه‌یه."

ئیدی پتکه‌وه به‌ره‌و رووباری سه‌فیجانی^١ رو‌یشتن، که هه‌ندیک له‌ دووره‌وه به‌هیواشی رپی خو‌ی ده‌برێ.

- "من نازانم چۆن ده‌ست پتیکه‌م؛ ده‌کرئ ئیوه ده‌موده‌ست وه‌لام نه‌ده‌نه‌وه."

- "ده‌ی گه‌نجو، بیلی!"

- "شته‌که ده‌رباره‌ی مانگه‌."

- 'مانگ؟'
- 'نہ خیر، نہک مانگ، بہ لکو تہ لہ فزیون، مہ لایہ کہہ.'
- 'تہ لہ فزیون؟ مانگ؟ مہ لایہ کہہ؟ تو دہ تہ وئی چی بلیی؟'
- 'ئیمہ، من مہ بہ ستمہ، مہ لا دہ بی دہربارہی ہہ موو شتیک بزانی. ئہو دہ بی ناگای لہو شتانہ ہہ بی، کہ لہ دہو روو بہردا پروو دہدن. ئہلسابری تہنہا کتیبہ کانی کتیبخانہ کہی خوی دہخوینیتہوہ، ئہوانیش کتیبی کون و پہرزدن، ہی سہدہکانی لہ مہو بہرن. ئہو ہیچ پروژنامہ ناخوینیتہوہ. ئہو ہیچی نوئی نازانی... بق نمونہ دہربارہی مانگ ہیچ نازانی.'
- 'دہی رونیکہرہوہ، ئہلسابری دہ بی چی پیویست دہربارہی مانگ بزانی؟'
- 'ئہمرو لہ ہہ موو شوینیک دہربارہی مانگ قسہدہکری. لہ کوتابخانہ، لہ بازار، لہ سہر شہقام، بہلام لہ مالہ کہی ئیمہ دا ئہو باسوخواسانہ ہہر لہ گوریدا نین. ئایا دہزانی بہم زوانہ چی پروودہدا؟'
- 'دہی، چی پروودہدا؟'
- 'ئہمشہو خہلک لہ سہر مانگ دادہ بہزن و توش ہیچی دہربارہ نازانی. لہوانہ یہ شتہ کہ نہ بق تو و نہ بق مہ لا ئہلسابریش گرنگ نہ بی. ئہمریکبہکان دہیانہ وئی ئالاکہی خویان لہ سہر مانگ ہہلدن و مہلای شاریش ناگای لہ مہمودی بی زہوال نییہ. تو لہ وتارہکانی ئہو، ہیچ گویت لہو شتانہ نابی. ئہو دہبوایہ ئہم مہ غریبہ شتیک دہربارہ کوتبا، بہلام زانیاری نییہ. ئہوہش بق مزگہوتہ کہمان کاریکی باش نییہ. لہ مزگہوتدا دہ بی باسی ئہو شتانہ بکریں، کہ لہ ژبانی مروڈدا پروودہدن.' ئاغاجان بق ماوہیہک لہ سہری وہستا.
- 'کتبشہ کہ لہوہدایہ من ئہمہم لہ گہل ئہلسابریدا باسکرد' شابال لہ سہر قسہکانی بہردہوامبوو؛ 'بہلام ئہو ہہر نہیدہویست گویشی لیتی. ئہو بروای بہو شتانہ نییہ.'
- 'باشہ بہپای تو، ئیمہ چییکہین باشہ؟'
- 'ئہمشہو دابہزینہ سہرمانگ لہ تہ لہ فزیون دہبندری. من دہمہوئی تو و مہ لا ببنہ شاہیدی پروودا وہ میژووینیہ کہہ.'
- 'لہ کوئی؟'

- 'لە تەلەفزیۆن.'

- 'ئیمە دەبی سەیری تەلەفزیۆن بکەین؟' ئاغاچان بەحەپەساوییه وەلامی دایەو. 'مەلای مزگەوتی دەبی تەماشای تەلەفزیۆن بکا؟ گەنجۆ، ئایا لەو تێدەگەیی کە دەیلێ؟ خۆ هەر لەگەڵ پەیدا بوونی تەلەفزیۆنەو، ئیمە لەسەر مینبەر خەلگمان لێ وشیارکردۆتەو. بۆ ئەوەی گوێ لە (شا)ی گەندەل نەگرن، گوێ لە ئەمریکاییەکانیش نەگرن. هەنووکەش تۆ پێشنیازی ئەو دەکە، لە تەلەفزیۆنەو سەیری ئالای ئەمریکا بکەین. تۆ خۆت دەزانی، ئیمە دژی شا و دژی ئەمریکیەکانیشین، کە (شا)یان هینایەو لەسەر تەخت دایانناوە. پێویست ناکا بیچمی شا و ئالای ئەمریکا لە مالهەکی خۆماندا ببینین. باشە بۆچی دەتەوێ لە بەردەم تەلەفزیۆندا دابنیشین؟ تەلەفزیۆن داردەستی بەهیزی ئەمریکیەکانە، ئەوان بەو ئامێرە بەرەنگاری کلتور و دینەکەیی ئیمە دەبنەو! من زۆر شتی سەیرم دەربارەی تەلەفزیۆنەو بیستوو، بەرنامەی پیس پیس کە گیانی مرۆ نەخۆش دەخەن.'

- 'ئەوێ تۆ دەیلێ وانییه. نەخیر هەمووی وانییه. خۆ لە تەلەفزیۆندا زۆر شتی باش و سەرنجراکیش هەروەک ئەوێ ئەمشەو نیشان دەدرین. تۆ دەبی سەیری بکە! مەلاش هەقە تەماشای بکا! خۆ ئەگەر ئیمە دژی شا و ئەمریکا بین، ئەوسا پێویستە سەیری تەلەفزیۆنەکیان بکەین. ئەمشەو ئەمریکیەکان دەچنە سەر مانگ. تۆ گرنگترین پیاوی ئەم شارە، پێویستە شتەکی ببینی. من ئالیێرێک لەسەر بانەکە دادەنیم.'

- 'دەتەوێ ئالیێرێک لەسەر بانی خانووەکەمان دابنێ؟ ئاخەر بەیانی هەموو شارەکی پێمان پێدەکەن. هەموو دەلێن: ئالیێرەکی لەسەر بانی خانووەکیان ببنراو.'

- 'بە شێوەیەکێ وای دادەنیم، کەس هەستیشی پێنەکا.'

پرسیارەکی شابال بۆ ئاغاچان کتوپرانه بوو. گەنجەکی دەیزانی چۆن شتەکی بپنیتە خانووەکە، بەلام ئەو وێرای چۆن بەدوای بیروپراکەیدا بگەرێ. ئەو خاسیەتەیی شابالیش هەر زوو بۆ ئاغاچان دەرکەوتبوو. بۆیە بە ئاموزاکەیی زۆر سەرسام بوو.

ئاغاچان دوو كچ و كورپىكى ھەبوو. كورپەكەى پىنج سال لە شابال بچوكتەر بوو، بەلام ئەو شابالى ھەك پياونىك دەبينى، دواتر لە بازاردا جىگەى بگريته ھە.

ئەو دەيەوسىت گەنچەكە خۇى لە كاروبارە گرنگەكانى مال ھەلبقورتىنى. ئەو شابالى بە شىنۆەيەك ھەك پۇلەى خۇى خۇشەدەويست و واشى پەرودەكردبوو، دواتر جىگەى بگريته ھە.

شابال دواى گەرانەوہى لە قوتابخانە، راستەوخۇ دەچووە شويىنى كارى ئاغاچان. ئاغاچانىش ھەموو پىشھاتىكى بازارپاى پىدەگوت. ئەو باسى ئەو بىرپارانەى بۇدەكرد كە دابوونى و ئەوانەش بە تەمايە بياندا و لەھەندى شت پرسىشى.

ھەنووکەش شابال باسى تەلەفزيون و مانگى بۆكرد. ئەو گومانى بۆئەو چوو، بىرۆكەكەى لە (نوسرەت) ھەو ھەرگرتىنى. نوسرەتەش برا بچكۆلەى ئاغاچان بوو، لە تاران دەژيا.

كاتىك ئاغاچان و شابال گەيشتنەوہ مال، ئاغاچان بە دادەكانى گوت: "من لەگەل مەلا لە كتيبخانەكەدا نان دەخۆم، دەمەوى ھەندى قسەى لەگەلدا بكەم. با كەشيش بىزارمان نەكا."

ئەو بەرەو ژوورى كتيبان پۆيشت، لەويدا مەلا لەسەر ناوكەوى¹¹ زەويەكە دانىشتبوو، كتيبيكى دەخويندەوہ. ئاغاچان چوو لە تەنيشتى دانىشت، لىپىرسى ئاخۆ چى دەخوينتەوہ.

- "كتيبيك لەسەر خەديجە، ھاوسەرەكەى محەمەد، ژنەكە لەو سەرەمدە سى ھەزار وشتى ھەبوو، يان با وابليت سى ھەزار ترومبىلى باربەر، گەر بەپتودانگى ژيانى ھاوچەرخمان بدويين. ئەوہش دەولەمەنديكى نەناسراو بوو. ھەنووکە من تىگەيشتم. محەمەد گەنج و ھەزار بوو. خەديجەش پىر و دەولەمەند. محەمەد پىويستى بە وشتەرەكانى ئەو ھەبوو، ئەو باربەرەنە بۆئەوہى دەست بە ئەرکەكەى بكا،" مەلا ئەم قسانەى بە خەندەيەكەوہ گوت.

¹¹ ناوكو: نەرزەي خانوو.

- ئاغاچانیش گوتی؛ "ئایا ناكری روونی بكه‌یتەوه؟"
- "بۆچی نا؟ هەموو ژنیک خوازیار بوون هاوسەریکی وەك محەمەدیان هەبی، كەواتە، بۆ ئەو خەدیجەیه‌کی بیوژنی هەلبژارد؟ خەدیجە نزیکە‌ی بیست سال لەو بەتەمەنتر بوو."
- دادەكان بە دوو مەجمە‌ی خەری گەورەوه هاتنە ژوور. مەجمەكانیان لە بەردەم ئەوان دانان و بە خۆشیان دەرچوون.
- "شاپال باسی مانگ دەكا،" ئاغاچان لە كاتی نانخواردندا وای بە مەلا گوت، "ئەو پینوایە، پینووستە ئیوێ سەیری بكەن."
- "سەیری مانگ بكەین؟" مەلاش وایگوتەوه.
- "ئەو دەلێ، دەبێ مەلای شارەكە زانیاری دەربارە‌ی بەره‌وپیشووە‌چوونە‌كانی ولات و دنیا هەبی. ئەو گلەیی ئەوه‌ی هەیه، كە تۆ هیچ پۆژنامە‌یه‌ك ناخوینیتەوه، تەنها كتیبه‌ كۆنە‌كانی كتیبخانە‌كە نه‌بن."
- مەلا چاویلکە‌كانی دانان، بە خۆی و دامەنە شوێرە سپیە‌كە‌ی كراسە‌كە‌ی بیناكانە گوتی؛ "شاپال ئەم شتانە‌شی بە‌من گوتوون."
- "گوینگەر، پەخنە‌كانی هەر بەتەنها تۆ ناگرنەوه، بەلكو منیش دەگریته‌وه، ئێمە لە رابردوودا تەنها بە دیینه‌وه خەریك بووین. خۆ مزگەوت هەقە باسی شتی دیکە‌ش بكا. بۆنموونە ئەو پیاوانە‌ی ئەمشەو دەچنە سەر مانگ."
- مەلاش گوتی؛ "من بپروا بە‌مە ناكەم."
- "ئەو پینوایە، دەبێ تۆش ببینی. ئەو دەیه‌وێ تەله‌فزیۆنیک بینیتە كتیبخانە‌كە."
- "ئەری ئاغاچان، چیه‌ ئەوه شیت بووی؟"
- "ئەو كۆپنکی زیرەكە و منیش متمانە‌م پێی هەیه. تۆش دەزانی، ئەو كۆرە گەنجی‌كی باشە. ئەو شتە‌ش هەر لە نیوانی خۆماندا دەمینیتەوه، شتە‌كە‌ش زۆر ناخایەنی. دوا‌ی دیتنە‌كە، دەستبە‌جی ئامێرە‌كە لێرە هەڵدە‌گری."
- "ئاخر ئەگەر ئایە‌توللا‌كانی قوم پێیان زانی، كە ئێمە تەله‌فزیۆنیکمان هیناوتە مال، ئیدی ئەوان..."
- "كەس بەو شتە‌ نا‌زانی. ئەوه مالی ئێمە‌یه، شارە‌كە‌ش هەر هی خۆمانە، ئێمە شتە‌كان دیاردە‌كە‌ین، كە چۆن بن و چۆن نه‌بن. گەنجە‌كە‌ لەسەر هەقە. ئەو دەلی نزیكە‌ی هەموو ئەوانە‌ی دینه‌ مزگەوتی، ئامێری‌كی تەله‌فزیۆنیان لە

مالدا ھے۔ ٲوہش راستہ، کہ تہلہ فزیون لہ مالہ کہی ٲئمہ دا ٲیگہ ٲندراو نییہ، بہ لام خۆنابن لہ نیو چوار دیوارہ کانی ٲم ژوورانہ دا خۆمان زیندانی بکہین و چاوہ کانیشمان لہ ٲاست ٲوہی لہ جیہانی دہرہ وہ دا دہقہومی، بنووقینین۔

لہ ٲشت ٲہردہ کانی نانڈینہ کہوہ، دادہ کان بینیان شابال لہ تاریکیدا سندووقیکی بردہ ژووری کتیبان۔

لہ کتیبخانہ کہ دا، شابال سلاوی لہ مہلا و ٲاغا جان کرد۔ بینوہی زیاتر سہیریان بکا، ٲامیرہ بچکۆلانہ کہی دہرہ ٲنا و لہ نزیک دیوار لہ سہر میزیکی بچکۆلانہی دانا۔ وایہریکی دریژی لہ ٲاکہ تہ کہی دہرہ ٲنا و سہریکی لہ ٲشتہ وہی تہلہ فزیونہ کہ ٲاکرد۔ سہرہ کہی دیکہی لہ گہل خۆیدا بردہ دہر۔ لہ وئ بہ ٲہژہ کان لینوہ سہر بان کہوت، ٲتشتہ ٲالیزیکی لہ سہر بان چہسٲ کردبوو۔ وایرہ کہی لہ ٲالیرہ کہ گرتدا، بہ جوانیشی شاردهوہ تا کہس نہیبینی، ٲینجا دیسان ھاتہوہ ژوور۔

ٲوہسا دہرگای کتیبخانہ کہی بہ کلیل گالہ دا، دوو کورسی لہ بہردہم تہلہ فزیونہ کہ دانا و گوتی: "فہرموون وہرنہ ٲیرہ دانیشن۔" کاتی مہلا و ٲاغا جان لہ سہر کورسیہ کاندانیشن، شابال تہلہ فزیونہ کہی ٲیکرد و گلۆٲی ژوورہ کہشی کوژاندہوہ۔

ٲوہ دہنگی تہلہ فزیونہ کہی ھیندی کہم کردہوہ و کور تہ روونکردنہوہیہ کیشی بو دان: "ٲوہی دہیبینین، ھہر ٲتستا لہ بوشایی ٲاسماندا ٲوودہ دا۔ ٲوؤلوی دوو بہم نزیکانہ لہ مانگ نزیک دہیبنتہوہ، ٲیدی لہ وئ دادہ بہ زن۔ ساتیکی ناوازہیہ۔ سہیرکہ، ٲوہ خۆیہ تی۔ ٲای خواہ!"

مہلا و ٲاغا جان ھندی سہریان بردہ ٲتشدہوہ و سہیریان کرد، لہو ساتہ دا ٲوؤلۆ خہریکبوو لہ سہر مانگ دادہ بہ زی۔ بیتدہنگیکی قوول بالی بہ سہر ژوورہ کہ دا گرت۔

- "دہلٲی شتیک لہ کتیبخانہ دا ھے،" گولبانو وای بہ گولبی گوت، "شتیکی ٲوہندہ گرنگ تہ نانہت لینتہ گہ ٲان ٲئمہش بیزانین۔"

- 'گہنجہ گہ بہ سہر پہ یژہ کاندہ سہرکہوت، ئہو چوہ سہربان و شتیکی
لہویدا چہقاند و ہاتہوہ، ئہوان چرای ژوورہکەشیان کوژاندہوہ، تو بلیی لہ
کتیخانہکەدا چییکەن؟'
- 'دەچین سہیر دەکەین.'
- بہ نہرمی و ہنواشییہوہ، بہنئو تاریکیدا بہرہو کتیخانہکە کشان.
- 'سہیرکە! ئہوہ وایہریک لہسہر بانہوہ بۆ ناو ژوورہکە دہروا.'
- 'وایہر؟'
- ئہوان لہسہر پہنجہی پییان چوونہ لای پہنجہرہکە، بہلام پەرہکەکان
دادراہوونہوہ. بہ ئہسپای لہپہنجہرہکەوہ بہرہو لای دەرگاگە رۆیشتن.
لہویدا تیشکیکی تہلیسمای زیوین لہ درزہکانی قاپیہکەوہ دہببندرا.
ئہوان گوئیان بہ دەرگاگەوہ نا.
- 'ناکرئ و نابئ! گوئیان لیئوو، مہلا وای دہگوت.
- 'ناکرئ و نابئ! بیستیان ئاغاچانیش وا دہئی.
- دادہکان لہ کونی کلیکی دەرگاگەوہ تہنہا رووناکاییکی سہرنجراکیشی
سہیریان ببئی، کە کتیخانہکە ی پرکردبوو.
بہنابەدلیش لہتاریکیدا گہرانہوہ بۆ ناو خانووہکە و بزرہوون.

نہورۆز

لہگەل ہاتنی بہہاردا، نہورۆز سہری سالی نوئی ئیرانی دیت.

لہ بنہرہتیشدا نہورۆز جہژنیکی شاہانہ بووہ، لہ کوشکەکانی یہکەمین
پاشای ئیرانیہکاندہ بہ گہورہیی لہگەل ہاتنی بہہاردا ئاھەنگی بۆ گیتپردراوہ.

خەلک بہر لہ دوو ہفتہ پیش نہورۆز بہ پاککردنہوہی مال دہستپیدہکەن. بۆ
ئہوہی پیشوازی بہہار بکەن، گہنم لہ مەرکانہ دہچینن، تا ئہوہی سہوزایی
دہربچن. لہ لایەن خیزانہوہ پۆشاک و پیلای نوئی بۆ مندالان دہکردن، تا
سہردانی خزمان بہ تاییہتیش داپیرہ و باپیرہوہ بکەن.

هەموو ئەو شىتانەش لە لايەن ژنانەوه پىكدەخريڻ، دواى لەخۆبەونەوهى ئامادەكارىيەكان، ئەوسا نۆرەى خويان دى، تا لەخويان بخەوتىن.^{۱۲}

لە خانووەكەى مژگەوتنىشدا، دادەكان بە يارمەتى يەك دوانىكى دىكە خەرىكى پاك و تەمىزكردنەوهى مال دەبن. دەلاكە پىرەكەش دىت، بەلكو ژنەكانى خانووەكە جوان و ئارايشت بكا. ئەو پرچيان دەبىرى، برزو لارومەتەكانيان دەكا و گەندەمووەكانيانيشيان هەلدەگرى.

ئەو دەلاكە زياتر لە پەنجا سالا ئەمە كارىەتى. يەكەمىن جارىش، كە هاتە ئەم خانووە تازە كىژۆلەيەكى تەمەن دە، دوازدە سالانە بوو. ئەوكات لەگەل دايكى هاتبوو. پاشان، كاتى دايكى مرد، جىگەى گرتەوه و متمانەى كەسانى نىو خانووەكەى بەدەستەينا.

ئەو پوژەى ئەو دەهاتە مالهەكە، بەشىكى خانووەكە چىدىكە بۆ پياوان پىگەپىندراو نەبوو. ئىدى هەموو پوژەكەى گوڤت لە قاقا و ترىقەى پىكەنىنى ژنان دەبوو، بەبى چارشىو، بە پىخواسى بەنىو مالهەكا جرتوفرتيان بوو. دادەكانىش بە خويان نىرگەلە، شەربەتى لىمۇ و شىرىنەمەنى دىكەوه دەهاتن و دەچوون.

دەلاكەكە بەندوبابوى شارەكەى بۆ باسدەكردن، ئاخىر ئەو بەردەوام دەچووە لای خانمەكانى مالباتە دەولەمەندەكان، بۆيە زۆر شتى لەو بارەيەوه دەزانى. ئەو بەردەوام هەگبەيەكى كۆننەى پىبوو، هەگبەكە پر لە بۆن، بۆيەى پرچ، مىك ئەب، مقەسۆكە، قردىلەى پرچ بوو، هەموو ئەمانەشى بۆ فروشتن دانابوون.

كەلوپەلەكانى ئەو جوان و قشتىلە بوون، جىاواز بوون لەگەل ئەوانەى لەبازاردا دەفروشران. ئاخى ژنەكە كوپىكى لە (كوڤت) كارى دەكرد، هەموو جارىكىش كە بۆ مال دەگەراپەوه، هەگبەيەكى پر لە شتومەكى بۆ مەعمىلەكانى دايكى لەگەل خۆى دەهينايەوه.

ئەمپووش دەلاكەكە بەتايبەت لەبەر خاترى فەخرى سادات^{۱۳}، هاوسەرەكەى ئاغاچان هاتبوو. فەخرى سادات لەنىو بازنەى مالباتە دەولەمەندەكانى شاردا،

^{۱۲} لمخوختان: بايەخ بمخودان، خوچوانكردن.

خانمىكى به‌رچاو بوو. هه‌ندى جارىش له‌ ناندینه‌كه‌دا يارمه‌تى داده‌كانى ده‌دا، نه‌و جلى بۆ مندا له‌كانى ده‌درووى كه‌ هيشتا بچكۆلانه‌ بوون، هه‌روه‌ها كتيبيشى بۆ ده‌خويندنه‌وه. له‌پاستيشدا خويندنه‌وه‌ى كتيب خه‌مى سه‌ره‌كى نه‌و بوو. به‌تايبه‌تيش نه‌و كتيب و رۆژنامه و گوڤارى ژنانه‌ كه‌ نوسره‌تى شوبراى له‌ تاران بۆى ده‌هيتان.

خۆ نه‌گه‌ر ئاو هه‌وا خۆشيش بووبايه، بالنده‌كانى ده‌گرتن. خانمه‌كه‌ به‌ يارمه‌تى داده‌كان ته‌له‌كه‌ى له‌ ژيرزه‌مين ده‌هيتايه‌ ده‌ر. ته‌له‌كه‌، تريانىكى گه‌وره‌بوو، تايبه‌ت بۆ ته‌موز دروستكرا بوو، ستونده‌يه‌كى له‌ ناوه‌پاستدا هه‌بوو، به‌داويكى دريژيش به‌سترا بووه‌وه. فه‌خرى سادات هه‌ندى دانى به‌ بن تريانه‌كه‌ وه‌رده‌كرد و به‌ خويشى ده‌چوو له‌ حه‌وزه‌كه‌، له‌سه‌ر كورسىيه‌ك چاوه‌رپى ده‌كرد تا مه‌له‌كان ده‌هاتن.

نه‌و مه‌لانه‌ى له‌پشت چياكه‌وه‌ ده‌هاتن، دواى نزيكبوونه‌وه‌يان يه‌كسه‌ر بۆ دانه‌كه‌ ده‌پويشتن. هه‌ر كاتيكيش نه‌وان ده‌گه‌يشته‌ بن تريانه‌كه‌، له‌و سه‌ره‌وه فه‌خرى سادات داوه‌كه‌ى پاده‌كيتشا، ئيدى سه‌رى تريانه‌كه‌ به‌رده‌بۆوه و مه‌له‌كان له‌نيو تريانه‌كه‌دا گيريان ده‌خوارد.

فه‌خرى سادات مه‌له‌كانى بۆ چه‌ند رۆژيك له‌ ژوورى بالنده‌كان ده‌هيشته‌وه، دان و ئاوى ده‌دانى، قسه‌ى له‌گه‌ل ده‌كردن، لينيانه‌وه‌ پاده‌ما، وينه‌ و نيگارى په‌ره‌كانى ده‌كيتشا، پاشان ئازادى ده‌كردن.

كاتيكيش خانمه‌كه‌ به‌ بالنده‌كان سه‌رقال ده‌بوو، هه‌موو نه‌وانه‌ى نيو خانوو هه‌كه‌ به‌ ده‌نگى نزم له‌گه‌ل يه‌ك ده‌دان.

ئاخر، تازه‌ ده‌لاكه‌كه‌ له‌ مووكردنى قاچه‌كانى فه‌خرى سادات ببوووه‌وه، كه‌ قه‌له‌ پيره‌كه‌ له‌سه‌ر رۆخى بانه‌كه‌ هه‌لنيشته‌وه. مه‌له‌كه‌ به‌ توندى قيغاندى^{١٤} و زه‌نگى هه‌والى نووى ليتا.

كه‌سيش نه‌يده‌زانى ته‌مه‌نى قه‌له‌كه‌ چه‌نده، به‌لام گومان له‌وه‌دا نه‌بوو زه‌مانىك بوو هه‌بوو، چونكه‌ ئاغاجان شتىكى ده‌رباره‌ى مه‌له‌كه‌ له‌ نه‌رشيفه‌ كۆنه‌كه‌ى مرگه‌وتى خويندبووه‌وه. قه‌له‌كه‌ بووبوو به‌شيك له‌ خانوو هه‌كه‌. نه‌و سه‌ر به‌

^{١٣} Fagri Sadat

^{١٤} قيغاندن: ده‌نگى قه‌ل

گومبہ زہکے، منارہکان، بانہکان، پیرہ دارہکے و ٹہو حہوزہ بوو کہ ٹاوی لیدہ خوار دہوہ.

لہ دوا پیدا فہ خری سادات خوی کوکر دہوہ و گوتی: "سلاو، قہلن! ٹہری ہہوالی خوشٹ پیئہ؟ تو بلنی کن لہ پیکابی؟ کن بق ئیرہ بی؟"

سہر لہ ئیوارہکے، مجبورہکے لہ مزگہوت ہاتہوہ و لہ پشت ٹہویشہوہ مہلا ٹہلسابری بہ خوی و جلی ٹاہہنگٹامیز دہریشٹ. بہ شیوہیہکی ٹاسایی ٹہوان لہ دہرگای پٹشہوہ دہہاتنہ ژورور، لی ہہنووکہ بہ پلیکانہکانی مزگہوت چوونہ سہربانہکے و لہویشہوہ دابہزینہ خانووہکے. لہوانہشہ ٹہوہ بہہوی بہہارہوہ بی. بانہکےکان کہ بہ گلنکی تاییہتی بیابان سواخ درابوون، لہگہل گول و گولوکی بیابان تیکہل بیوون و بوئیکی بہہارہی نازداریان لیدہہات. "تو بلنی کاتی سہرخہوشکاندنیکم ہہبی؟ ہہست دہکم باش نیم. کاتیک ٹہلسابری ہاتہ ژورور ٹہمہی بہ دادہکان گوت.

"بہلی، گولبانوش وہلامی دایہوہ، "تو ہیشٹا نیو سہعات ماوہ. ٹیمہ چاوہرینی ٹاغاجان دہکےین؛ کہ ٹہویش ہات، ٹہوسا ہہموومان بہیہکےوہ خواردنی جہژنہ گہورہکے دہخوین. لہ سہعات دوازدهی شہویشدا ہہموومان دینہ حہوشہکے و نوژی سالی نوئ بہ کومہل دہکےین. ژوریش نابا یہک دوو مافوور لوول دہدہین. جاری بیخہم بنوو، بہوخت ہہلئدہستینمہوہ."

لہوئدا و لہبہر دہرگہدا تاکسیہک وہستا.

مندالہکان غاریان دایہ دہرہوہ.

"ٹہوہ مام نوسرہتہ^{۱۰}! ٹہوان وا ہاواریان کرد.

فہ خری سادات پہنجرہی ژورورہکی خوی لہ نہومی دووہمداد کردہوہ، بینی نوسرہت بہتہنیا نییہ، بہلکو ٹافرہتیککی گہنجی لہگہلدایہ. ٹیدی خانمہکے چارشینوئکی بہسہر خوی دادا و ہاتہخوار.

کاتیکیش نوسرہت لہ گہل ژنہ کدا ہاتنہ ژور، ئەو ناوہ کشومات بوو. ژنہ گہنجہ کہ ہیچ چارشیتوی نہ پویشیبوو، تہنہا ہوریتیکی بہ سہر سہردا دابوو، پرچیسی لہ بن ہورہ کدا تہواو دیار بوو.

خہریکبو دادہکان ئەم بارہ بہ چاوی خویان بروانہ کەن.

- "ئاخر چۆن ئەو خوێریہ دەوێری ژنیک، کہ جلیکی وای پویشیبی لہ گہل خوی بییتہوہ مالی؟" ئەمہ گولبانو بوو وایگوت.

- گولبیش پرسى؛ "ئوہ کئیہ؟"

- "ئى من چووزانم، ئەوہش ئافرہتیکى سووک."

زینہت خانم^{۱۶}، ژنى مەلا لہ گہل سہدیقہی^{۱۷} کیزى ہاتہ گہل ئەوانى دیکہ. ہر وہک بانگدەرہ نابیناکہ، شابالیش لہ پشت پەنجەرہوہ سہیری ژنہ کەى کرد. ئەو وایدہ بینى مامى ئازایہ، ژنیکی وای ہیناوەتہ مال. ئەو بہ مامہ کەى کارانگاز بوو، چونکہ بہ داب و نەریت پابەند نہ بوو، ہەر جاریک دەہاتہوہ، مال شتیکی نویی دژى شتہ کۆنباوہکان پیبوو.

لہ میژووی خانووہ کدا ئەوہ یەکەمین جار بوو، ژنیکی بی چارشیتو، یان بہ بی روو پوشتیکی شیاو رووی تیکا.

ہەمووان تەماشای ژنەکیان دەکرد. تو بلیی پیویستبی بہ خیرہاتنی ژنہ کە بکەن یان نا؟ نەری ئاغا جان رای دەبی چۆن بی؟

ئێوارہ درەنگ بوو، تازہ خہریکبوو تاریکی داب، بہ لام دادہکان لہ بەر چرای گلۆپہکاندا بینیان، ژنہ کە دوو نایلۆنى نەرم و تەنکی لہ بەردایہ، تیندا قاچہکانی دەبیندرین.

نەسرین و ئەنسى، کچەکانی ئاغا جان مامہ نوسرہتی دەم بہ خەندەیان راموسی.

- "من ئەمەتان پیدەناسینم" نوسرہت وایگوت، "ئوہ شادی"^{۱۸}، دەزگیرانہ کەى مەن.

شادیش خەندہ یەک گرتی و سلاوی لہ کیزہکان کرد.

- "نور، وای چہند جوانہ! نہ سرین کیڑہ گورہ کہی ناغا جان وایپیگوت۔
 "نہری مامہ کہنگی نہو یارہت گرتوہ؟ بچی ئیمہ پیمانہ زانیوہ؟"
- "نہویندار؟ چوں نہویندار؟" گولبانو وای بہ گولبی گوت و پورده کانیان
 دادانہوہ۔ "نہو درو دہکا، نہو کہس مارہ نابری، نہو، نہو تارانیہ سوو کہی
 ہر بق رابواردن لہ گہل خوی ہیناوہ۔ نہری ناغا جان لہ کوئیہ، نابی بہو شتہ
 قایل بی۔"
- فہ خری ساداتیش ژنہ تارانیہ کہی ماچ کرد و گوتی: "شادی، وای چ ناویکی
 خوشہ، بہ خیر بیت بق مالہ کہمان!"
- "نہری ناغا جان لہ کوئیہ؟ نہدی بانگدہرہ کہ دیار نیہ؟" نوسرہت وای
 لیپرسین۔ "نہدی ماموستا لہ کوئیہ؟ نہدی شابل؟"
- "ناغا جان ہیشتا نہ ہاتوتہوہ مال، بہ لام ئہلسابری لہ کتیبخانہ کہی
 خویہ تی، خیزانی ماموستا وای وہلام دایہوہ۔"
- "من دہچم بہ سہریدا دہدہم، نوسرہت وای گوت بہرہو ژووری کتیبان
 رویش۔"
- فہ خری ساداتیش ژنہ کہی لہ گہل خو بردہ ہودہی میوانان و ہہموو
 کچہ کانیشی رہ گہل کہوتن۔
- دادہ کانیش لہ ناندینہ گورہ کہدا وہستان و چاوہرینی ناغا جانیان دہ کرد۔
 نہوان پیگہی دہرہ وہیان خستبووہ بن چاودیزیہوہ، ہر ناغا جان گہیش،
 ہاواریان کرد "نوسرہت لیرہیہ!"
- "وای چہند باشہ، کتومت لہ گہل کون و نوئ۔ برا بچکولہ کہم ہیشتا منی
 لہ بیر نہ چوتہوہ۔ ئیدی ناہہ نگہ کہمان گہرمتہر دہبی، نہو بہ کہیف خوشییہوہ
 وایگوت۔"
- "بہ لام شتیک ہہیہ، گولبانو بہ خہمہوہ وایگوت۔"
- "چی؟"
- "نہو ژنیکی لہ گہل خودا ہیناوہ۔"
- "نہو دہلی کہوا عاشقی بووہ، گولبی ئہمہی خستہ سہر۔"
- "نہوہ ہہوالیکی خوشہ، لہ دواییدا براہی کہم ہوشی ہاتہوہ سہر۔"
- "گولبانو پیگوتہوہ، وا خیرا دلخوش مہ بہ۔"

’ژنہ کہ چارشوی بہ سہرہوہ نیہ۔ ئو تہنہا ہورینکی بچکزلہی بہ سہرہردا داداوه۔‘

’نیلونہ کانیش! گولبی بہ ہیناشی بوی زیاد کرد۔
’ئوہ چیہ؟‘

- ’نیلون جووت گورہوینکی دریزی تہنکہ۔ خو ئہگہر لہ پنی بکہی ہرہوک ئوہیہ ہیچت لہ پیدا نہبی۔ ئیدی ئو جورہ ژنہی لہگہل خویدا ہیناوتہ مالی۔ خواہی، لیمانہگری۔ بہخت بہوہی باشبوو، تاریک دہاتبوو کہ ئوان ہاتنہ ژوور۔ وادابنی ئوان بہ رژی پووناک بہ ہرہدم مزگوتیندا بریشتبان، ئوسا بہیانی ہموو خہلکی بازار دہکوتنہ مقومقو: ئوہ ژنیک بہ خوی و نیلونہکانی قاجیہوہ لہ خانووہکی مزگوتی دایہ!‘

- ’دہی باشہ، بایی پیوستم زانی، ئاغا جان بہ حوسہلہوہ واییگوتن، ’من قسہی لہگہلدا دہکہم۔ دہموی بہ گہرمی بہخیرہاتنی ژنہ کہ بکہن۔ جووت گورہوہکی ئاساییشی بدہنی۔ ئیوہ چارشوی زور جوانتان لہ مالیدا ہن۔ چارشوینکی وک دیاری بدہنی۔‘

- ’پیموایہ ئو دہزگیرانی نوسرہت نیہ۔ ئو ہروا ژنیک لہگہل خوی ہیناوتہوہ مالی۔ گولبانو وایگوت۔‘

- ’جاری ئیمہ ئوہ نازانین، ئاغا جانیش وای پیگوتہوہ، ’ہیوا بخوازن، کہ دہزگیرانی بی۔ ئیدی ئو ہنووکہ لہ کوئیہ؟‘

- ’لہ ژووری کتیبان یان لہ ژووری بانگدہرہکہ، پیموایی لہوی لہ شوینیکہ۔‘
’ئاغا جان دہیزانی برا بچوکہکی خراب نیہ، ہمیشہش دژی دین و دابونہریتی مالہکہ دہجولیتہوہ، بہلام ہنووکہ، کہ ژنیک لہگہل خوی ہیناوتہ مال، دہبی ئاگای لہخوی بی۔‘

- ’باشہ، شتہکہ باش دہبی، ئو وای بہدادہکان گوت و بہرہو ژووری بانگدہرہکہ رویش۔‘

- ’خواردن! گولبانو وای ہواری کرد۔‘

- ’دہی، کوپان، کچان! فرموون خواردن! گولیش وای لیسہندہوہ۔‘

ہموویان چوونہ ژووری ئاہنگہکہ۔

پیادہ کان بہ خویان بہ جلی جہ ژنہ و لٹوہ ژوور کہوتن، ژنہ کانیش ھموویان
لہ لای راستی ژوورہ گہورہ کی خواردن دانیشن.
فہ خری سادات خانمہ تہ ہرانیبہ کی بہ ئاغا جان، ماموستا و بانگدہرہ کہ
ناساند.

- "کچہ کہم، بہ خیر بیت!" ئاغا جان وای پنگوت. "ئیمہ نہ مانزانیبوہ، کہ
نوسرہ ت دہ زگیرانہ کی خوی دیتتہ مال، دہنا ئاھہ نگیکمان بؤدہ گیرا."
مہلا ئہلسابریش لہ دوورہ وہ بہ خیرہاتنی کرد. کاتیکیش فہ خری سادات
ژنہ کی بہ بانگدہرہ کہ ناساند، بہ پیکہ نینہ وہ پینگوت، "ئیمہ خانمیکی
تارانیمان لیزہ لہ گہلدایہ، ئو خانمہ لہ ہی شارہ کہمان ناچی، ھر بہ تہ وایش
لہ گہل ئو ژنہ چیا بیانہ ی پوہ ندیت لہ گہلدا ھن، جیا وازہ. ناویشی شادیبہ
و زور جوان و ناسکیشہ. دوو چاوی رہش، پرچی کی قاوہیی، ریزہ ددانیکی
سپی ھن و خندہ ی شیرینیشی لہ سہر لیوانہ. ئم ئیوارہ ی ش چارشتویکی
قاوہیی گولگولی بہ خوی دادا وہ، کہ دادہ کان پپیان بہ خشیبوہ. لہ وہ زیاتر
چیت دہوئ بیزانی؟"

- "کہ واتہ جوانہ؟" بانگدہرہ کہ بہ پیکہ نینہ وہ. "من لہ وہ بہدہر لہ نوسرہ تم
چا وہ پی نہدہ کرد."

دادہ کان بہ ئاگردانیکی بچکولہ ہاتنہ ژوور و بخور(ئہ سفہند)یان لہ سہر
سوتاندبوو، بؤنہ کی دہ مار دہ مار دہرؤیشت. کچہ کانیش لہ ناندینہ وہ
خواردنہ کہ یان ہینا و دایان نا.

- "ئہرئ چا وہ پی ئہ حمہد^{۱۹} نا کہین؟" ماموستا ئہلسابری وایپرسی.
- "لیم مہ گرہ،" ئاغا جان وہ لامی دایہ وہ، "کاتی من نوسرہ تم بینی، ھر
لہ بیرم چو و پیتانبلیم. ئہ حمہد لہ بازار زہنگی بؤلیدام. ئو نایہ ت. ئوان لہ
قوم ئاھہ نکی خویان ھہ یہ."

ئہ حمہد کورپی مہلا ئہلسابری بوو. تہ مہنی حہ قہدہ سالان بوو، نژرد رابوہ
بہر خویندن پیگہ یاندنی ئیمامی مزگہ وتان، لہ لای ئایہ توللای نہر مہروی
گہورہ، گولپایہ گانی لہ شاری قوم دہخوینئ.

دادہکان ژہمیکی بہ تام و نایابی سالی نوییان ئاماده کردبوو، ھه مووشیان لہسہر میزہکہ مانہوہ.

دوای خواردن، شیرینیان ھینا، شیرینیہ کہش تاییہت بہ جہژنی سہری سالی نوئ دروستکرا بوو.

ژنہکان شادیان لہنوخو گرتبوو، ھہر پرسسیاریان دہربارہی تاران و ئافرہتانی تاران لیدہ کرد. شادییش وردہ دیاری و ہک بویہی نینوک، قہلہمی لئو، گورہوی نایلون و مہمکانی بۆ ھینابوون. پیاوہکانیش کہ بینییان ئیدی جیگہی ئہوان نہ ماوہتہوہ، ھہلسان و گہرانہوہ ژووری میوانان. نزیکی نیوہی شہو بوو، کاتی یہکی لہ دادہکان کوتی: 'خانمان، ئایا ئیوہ بۆ نویژی سالی نوئ ئامادہن؟'

نوسرہت ھہندیک بۆ شادی چہمایہوہ.

- 'نہری ئہوان بۆ کوئ دہرؤن؟' شادی وایگوت.

- 'ھہمووان دہچن نویژ دہکەن، بہلام ئہوہ بۆ من ھیچ ناگہیہنی، بویہ منیان لہگہلدا ناپۆم.' لہبن گوئی ژنہکہشدا ئہمہی چرپاند، 'من تۆ دہبہمہ ژووری کتیبانی ئہم خانووہ.'

- 'بۆچی، سا لہویدا ئیمہ چی دہکەین؟'

- 'دہتۆ وەرہ، دواتر بۆت دہردہکەوئ،' وای پیگوت و دہستی گرت.

نوسرہت پیلی شادی گرت و بہسہرپہنجہی پئی بہ پشت دار کاژہکہ چوونہ ژووری کتیبان. بہ ئہسپایش قاپیہکە ی داخست.

- 'باشہ بۆچی چراکہ دہکوژینیہوہ؟'

- 'وا بہ دہنگ قسہ مہکە. دادہکان گوئیان لہ ھہموو شت دہبی و ھہموو شتیکیش دہبین. خو ئہگەر بزائن ئیمہ لیرہین، ئہوا و ہک دوو مۆتہکہ لیمان دہردہکەون،' ئہو وای گوت و خہریکی ترازاندنی قۆچہکانی بلوزی شادیش بوو.

- 'ئہیہرۆ، وامہکە! لیرہ نا،' ژنہکہ بہچرپہوہ وایگوت و بہ نہرمیش پالینکی بہ نوسرہتہوہ نا تا لہ کۆل خوی بکاتہوہ.

ٹہ مجارہ لہ ناوقہ دہوہ ژنہ کی گرت، رایکشایہ لای دۆلابی کتیبہ کان و تہ نورہ کہشی ہلدایہ وہ.

- "وامہ کہ، من لیرہ دہ ترسیم."

- "ئیرہ جیگای ترس نییہ، بہ لام وروژینہ رہ، بۆجہ پرہ کی ٹہ خانووہ لہ پہنا دۆلابی ٹہم کتیبانہ دا خزی حہ شارداوہ. حہفتسہد سالی دوورودریژہ مہلاکان لہو ہۆدہیہ دا خویان بۆ نویژ ئامادہ دہکن، لیرہ دا زور شت پرویداوہ بہ لام ٹہم میان ہیشتا نہقہ وماوہ، منیش دہمہوی لہگہل تۆدا بیقہ ومینم. من دہمہوی جوانترین شت بخمہ سہر میژووی توماری ٹہم ژوورہ."

- "ئوی نوسرہت، بہ ہناسہ برکیوہ.

نوسرہتیش مؤنیک کہ لہ سہر میزی مامۆستا بوو، داگیرساند.

- "ئہری ٹہو ہہمووانہ لہ کوین؟" گولبانو لہ ناو حہوشہ کہوہ وا ہاواری کرد. "خیرا بن، مامۆستا ئامادہیہ!"

لہ حہوشہ کہ دوو مافووری گہورہ بۆ نویژ راخراہوون. تہنا نوسرہت و ژنہ کی دیار نہبوون.

- "من پینت دہلیم، ٹہو کہسیکی سہرسہرییہ، ٹہگہر دہرفہتی ہہبی مزگہوتہ کہش شہرمہزار دہکا، بہ لام من ریگای نادہم، ٹہو ہہر دہبی بۆ نویژہ کہ بی! گولبانو وایگوت.

- "باشہ دہبی لہ کوئ بن؟"

نیگای چاوہکانیان بریہ سہر ژووری کتیبان.

دادہکان چوونہ بہر دہرگای کتیبخانہ کہ، بہ لام نہویران قاپیہ کہ بکہنہوہ. ٹہوان بہ ٹہسپایی لہ پہنا پہنجرہ کہدا دانہوینہوہ، لہ درزی پہردہ کہوہ سہیری ژوورہ وہیان کرد، بینیان مۆمہ کۆنہ کہ، کہ ہہرگیز دایان نہگیرساندبوو، پیکراوہ و وادہسووتی.

دہستیان لہ نزیک چاوہکانیان دانابوو، بہ وریاییہوہ سہیری ناوہ وہیان دہکرد.

لہ بہر تیشکی مؤمہ کہ دا، لا دؤلابہ کانی کتیبہ کان دہہ ژان. ئەوان ھیدمہ گرتی بوون، چونکہ ئەوہی لە ژوورہوہ بینیان شت بوو نەک گەمە! لە کوتاییدا چاویان لەسەر یەک گیربوو.

تۆ بۆنی ئەوان چی بکەن؟ ئایا شتەکە بە ئاغا جان بۆلین؟
نەخیر، لەو شەوہ تایبەتەدا ئەو خەبەرپێدانە شتێکی باش نابێ. باشە ئەدی ئەوان لەناست ئەو گوناحە ناقلایە چیبکەن، کە نوسرەت لە ژووری کتیبان دەیکا؟

بێدەنگی! یەکیکیان بەچاو بە ئەوی دیکە ی گوت.
ئەوہ ئەرکی ئەوان بوو بێدەنگ بن، ھەرۆک ھەموو دادەکان، کە ھەندێ جار ئەوانیش بۆ ئەوان وایاندەکرد. پێویستە ئەوان دلێکی گەورەیان ھەبێ، ھەموو ئەو نەینی و رازە نەدرکاوانە ی خانووہە ی تێدا ھەلبگرن. کەواتە ئەوان نە شتێکیان بیستووہ و نە بینویشیانە.

مامۆستا دەستی بە نوێژ کرد. ھەمووان لەپشتی مەلاوہ بوو ھەککە ڕاوہستان. دادەکان بێ ئەوہی کەس ھەست پێکا ھاتنە ریزی ژنەکان. بێدەنگیەک بالی بەسەر مالاہەدا کیشا، تۆ تەنھا گویت لە نوێژی مامۆستا دەبوو:

اللّٰهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِثْلِكَاهِ فِيهَا مَصْبَاحُ الْمَصْبَاحِ فِي زُجَاجَةٍ
الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ
زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ
اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (٣٥)

{ئەو ڕووناکییە.

ڕووناکی ئەو ھەک تاقیکە چرای تێدا ھەلکرا بێ.
چراکە لە جامیک دا بێ، جامەکە ھەک ئەستێرە تروسکە ی بێ.
ماکی چرا لە زەیتونیکێ مەبارەک دەستکەوتبێ.
ڕۆنی چراکە ھەر لەخۆیەوہ تیشک دەدا.

خالخالی

کیزه کانی ماله که گوره ببون، په کیکیشیان واده میزدرکدنی هاتبوو، به لام تو بلینی چون بتوانن شوو بکن، که تائیتا هیچ پیاویک له دهرکه می ماله که یانی نه دابی و داوی دهستیانی کردین؟
له زه جاندا هرگیز کورپکی لایده نایه و له دهرگا بدا تا داوی دهستی که که یان لیکا، زور جارن پیناوه کان^{۲۰}، نه م کاره دهکن. کومه له ژنیک می به ته من، مشوری نه وه ده خون پیاویک بو که که می مالی بدوزنه وه. نه مهش زور جار له نیوانی زستانه سارده کاند پویانده دا.

هه ندیک مالبات هیچ پیناویکی پنیست نه بوو. ژنه کانی خیزانه که چارشنیوان ده پووشی و پیاوه کانیشیان کلاویان له سهر قیت ده کرده وه. نیدی به یه که وه و له ناکاو به سهر مالیکیان داده دا، که کیژی هه بووبا و له سهر گهی میزدرکدن بووبایه.

نه و خیزانهش، که کچیک می ته منی میزدرکدنی هه بووبا، به رده وام حیسابی نه و ناوهخت یان نه و له پر له دهرگادانه یان ده کرد. بویه هه موویان و هه ردهم بو به خیره نیانی میوانه کانیان ناماده ببون.

له ویدا شه وگه لیک هه ببون، گفتوگوو باسوخواسی دورودریژیان دهرباره می زیر و مافور ده کرد که زاوا یان بووک له گهل خویدا ده یینا. بو نه و مالش که هاوسه رگرییه که سهری نه ده گرت، زاوا پارچه یه ک زیر یان بریک پاره می ده دایه بووکن.

کاتیکش پیاوه کان ده گه یشته ریکه وتن، باقی باسوخواسه که می دیکه می وه ک جلوبه رگی بووکن، خشل و نالتونی مارهییه که بو ژنان لیده گه ران.

^{۲۰} پیناوه نمو که سیه (بمزوریش نافرمه) نیوانی کور و کچیک دهکا. له حمیرانمکاندا نم وشعیه زور بهکار دی.

کاترمیزی دہستی ژنانہ، تازہ ہاتبونہ بازار و دہفروشران، بڑیہ ہموو بووکیک حەزی لیوو شتیکی وا جوان و رازاوی ہہبن.

لہو جۆرہ ئیوارانہدا، ہروہک کہ چرای دراوسینگان لە پشت جامی ہنجرہکان دادہگیرسا، ئیدی دہتزان، خەریکی قسەویاسی ژن و ژنخواژین. لہو مالانہدا ژوورہکان گەرم دہکرین ہنجرہکانیش لە دوکەلی نیرگلہ تۆخ دہبن. لی ئہو شہوہ دریزانہ بەگویرہی ئہو خیزانانہی ئەزموونیان ہہیہ ترساناکہ، چونکہ کچیکیان لەبن ہنواندا ہہیہ، گہیی میردکردنی ہاتوہ، بەلام خو کەس نییہ بۆ ئہو مەبەستہ لەدەرگەیان بدا.

لہ خانووہکەئێ مزگوتیشدا، سەدیقەئێ کچی ماموستا، کاتی میردکردنی ہاتبوو.

ئەوان بە بیدەنگی چاوەروان بوون، بەلکو لە دەرگاکیان بدری، بەلکو زەنگیکی تەلەفونیان بۆ لیدیری، بەلام خو خەریکە زستان بەسەرچی، کەچی ہیچ کەسیکیش بۆ ئہم جۆرہ داواہی نہہات.

ناخر بۆ کچەکانی خانووہکەئێ مزگوتی زۆر سەختبوو کوپیک بە ئارەزوی خویان وەک ھاوسەر بدۆزنوہ. ہموو کەسیکیش بۆ داوا دەستیان نہدہات. بۆ کچە ئاساییەکانی شارەکە، بایی پیویست کوپگەل ہەبوون: کوپہ دارتاشی، کوپہ وەستایەکی دیوار، نانەواچیہک، فەرمانبەرێکی شارەوانی، کوپہ بەرپۆبەرێکی قوتابخانہ یان کوپیک کہ تازہ لە کۆمپانیای ہیٹی ئاسندا وەرگیرایی. بەلام خو ئہو جۆرہ کوپانہ بۆ کچەکانی خانووہکەئێ سەر بەمزگوتی لایەق نہبوون.

پژیمی شا گەندەل بوو، کەواتہ ئہوہی لە لای حکومەت مووچەخۆر بوو، نہیدەتوانی داوا دەستی کچیک بکا. باشہ ئہی ماموستایەک؟ لەوانہیہ بیتوانیا. لە راستیدا تەنہا کوپہ بازرگانہ بەرچاوەکان بۆئەوان دەستیان دہدا. زستان ہات و تپەپری، کچہ تۆلازہکانیش، کە کەس نہہات داوا دەستیان بکا، دہیانزانی ہیشتا سالتیکی دیکەشیان لەپیشدا ماوہ، چاوەروان بن. خوشبەختیش لەوہدایہ کہ ژیان ہموو کاتیک پەر بەپیستی دابونہریت

ناہتہ وہ، ہندیجار ریکھوت ریوشوینی دیکھش لہ خؤ دہ گری۔ ئیدی ہر بہو جڑہش لہ شہوئکدا لہ دہرگہ درا۔

- 'کئی لہ وئیہ؟' شابال، کورہ کی بانگدہرکہ وا ہاوری کرد۔

- 'من،' دہنگیکی متمانہ بہ خؤی پیاویک لہ پشت دہرگا کہ وہ ہات۔ شابال قاپہ کی کردہ وہ، بینی مہ لایہ کی گہنج بہ خؤی و میزہریکی رہش لہ بن شوقی گلوپہ کانی بہر شپانہی دہرگا کہ وہ ستا وہ۔ میزہری کابرا ہندیگ بہ لای نیوچاوانیدا لارہوتہ وہ و بؤنکی گول و گولوکیشی لیندہ ہات۔ جبہی مہ لایہ تہہ کی پھنگ تاریکبوو، سہرنجی واشی لیندہ کہوتہ وہ، بؤیہ کہمین جار بن لہ بہری کردی۔

- 'ئیوارہ باش،' مہ لا گہنجہ کہ وا سلاوی کرد۔

- 'ئیوارہ باش،' شابالییش وا وہ لامی دایہ وہ۔

- 'ناوم موہ ممہ د خالخالییہ!'^{۲۱} مہ لایہ کہ وای پیگوت۔

- 'بہ خیر بیت! فہرمو لہ خزمہ تت دام؟'

- 'ئہ گہر بکری، دہمہ وئ لہ گہل مامؤستا ئہ لسابری ہندی قسہ بکہم۔'

- 'تکایہ لینم مہ گہر، بہ لام ئیستا کات درہنگہ، ئہ ویش لہ و کاتانہ دا نامادہ نییہ، پیشوازی لہ ہیچ سہردانیکہ ریک بکا۔ تو دہتوانی بہ یانی لہ مزگوتی بیبینی۔'

- 'ئاخر، حہزم لئیہ قسہی لہ گہلدا بکہم۔'

- 'دہ کری بزانم شتہ کہ پھیوہندی بہ چپیہ وہ ہییہ، بہ لکو بتوانم زیاتر کؤمہ کت بکہم؟'

- 'من بؤ داوای دہستی سہدیقہی کچی ہاتووم۔ دہمہ وئ لہ و بارہیہ وہ لہ گہلی بدویم۔'

خولہ کینکی رہہق، شابال نہ یزانی چؤن وہ لامی بداتہ وہ، ئینجا بہ سہرخویدا زالبوہ وہ و گوتی: - 'کہواتہ دہبن لہ گہل ئاغا جاندا قسہ بکہی۔ من وادہ چم پیدہ لینم، کہ ئیوہ ہاتوون۔'

'من لیرہ چاوہ ریت دہکہم،' مہ لایہ کہ وای پیگوتہ وہ۔

شابل دەرگا که کھی نیوه کردهوه و بهرهو ژووری نووسینگهی ئاغا جان
 رۆیشت، که خهریکی شت نووسین بوو.
 - "له بهر شیپانهی دەرگا مه لایه کی که نهج وهستاوه. دهلی گوایه بو
 داواکردنی دهستی کیژی ماموستا نهلسابری هاتووه."
 - "ئهو له دەرگا پاوهستاوه؟"
 - "بهلی. ئهو دهیهوی له گهل ماموستا قسه بکا."
 - "نایا دهیناسم؟"
 - "نهخیر، پینوایی نایناسی. ئهو مه لایه کی سهرنجراکیشه، ئاشکرا دیاره هی
 ئهو شاره نییه. بونی گولانیشی لیدی."
 - "دهی، فهرمووی ژوورهوی لیبکه، ئاغا جان وایینگوت و خهریکی
 کوکردنهوی کاغهزهکانی بهردهمیشی بوو، له سهر میزه که ههلیگرتن.
 - "بهخیربین!" شابل به مه لایه کی گوت، "فهرموون وهرنه ژوورهوه."
 شابل مه لای میوانی برده هژده کهی ئاغا جان.
 - "شهوباش ناوم موحه ممه خالخالیه! خو نابمه مایه ی زهحمه تیتان؟"
 مه لایه که وای به ئاغا جان گوت.
 - "نهخیر، به هیهچ شیوهیهک. بهخیربینی! فهرموو دانیشه، ئاغا جان وای
 پینگوت، له کاتیک تۆقه ی له گهل خالخالیدا دهکرد.
 ئاغا جان تیبینی ئهوه ی کرد، بهراستی مه لایه کی جیاوازه. ئهو ئهوه ی پنخۆش
 بوو، که وهک مه لاکانی خانوو که میزه ریکی رهشی له سهر ناوه. ئهوهش
 واتای ئهوه دهگهیهنی، مه لایه که سهیده و له وهچه ی پیغه مبه ریشه.
 ئاغا جان داری بنه چه که کۆنه کهی مالباته کهی لایوو. ئهوهش له سهر تابلویه کی
 پیستینه نووسرابوو، ناوی هه موو پیاوهکانی به ره بابه کهی تیدابوو، لیستی
 ناوهکانیش دهگه یشته وه سهر پیغه مبه ر موحه ممه د.
 داری ناوی خانه واده که و ئهنگوستیله ی ئیمامی عهلی له باولۆکه یه کی تاییهت
 له ژووری خهزینه ی مزگوتی هه لگیرابوون.
 ئاغا جان پرسی، "چای ده فهرمووی؟"
 کهمیک دواتر گولبانو به سینیه که، که چا و خورمای له سهر بوو هینای
 رادهستی شابالی کرد.

ئەویش پیاڵەیهکی چا تیکرد و دەنکە خورمایەکی لەپیش خالخالی دانار
ویستی بەجێیان بێتی.

- 'دەکرئ تو بمییتەو،' ئاغاچان بە شابالی گوت.

ئەویش لە گوشەیهک لەسەر کورسیەک دانیشت.

خالخالی دەنکە خورمایەکی خستە نیو دەم و قومیکێ لە پیاڵە چایەکه دا.
ئەوجا بەهێواشی گەروی پاککردەو و بەبێ پیشەکیش گوتی: 'هاتووم داوای
دەستی کێژەکی مامۆستا ئەلسابری بکەم.'

ئاغاچانیش که دەیه‌ویست قومیک لە پیاڵە چاکەکی بەردەمی بدا، پیاڵەکه‌ی
لەشوینی خۆی دانایەو و ئاوڕیکیشی لە شابال دایەو. ئەوێ چاوه‌پروان
نەدەکرد، مەلایەکه‌ وای راستەوخۆ باسەکه‌ بیتیته‌ گۆڕی، وێرای ئەوێش خۆ
مەلایەک هەروا لەخۆرا و بەتەنها نایەت داوای دەستی کچی خەلکی بکا.
بەگۆڕەوی دابونەریت بێ، ئەو داوایە لە دەمی باوکی زاوا دەبیستری. لێ
ئاغاچان پیاویکی دنیادیتە بوو. حەوسەلێ خۆی لەدەست نەدا: 'بەخێر بییت،
بەلام دەکرئ بپرسم ئاخۆ تو لە کوێ دەژی و هەنووکەش چیدەکه‌ی؟'

- 'من لە قوم دەژیم و تازەش خویندنی مەلایەتیم تەواو کردووه‌.'

- 'لە لای چ ئایەتوللایەک خویندوتە؟'

- 'لە لای ئایەتوللای گەوره‌ ئەلمەککی.'

- 'ئەلمەککی؟' ئاغاچان بە سەرسوڕماویەو پرسى. 'شەپەفەندەم گەر
بەخزمەتی خودی ئایەتوللا گەشتبام.'

کاتیک ناوی 'ئەلمەککی' هاتەپێشەو، دەمودەست ئاغاچان زانی، مەلا
گەنجەکه‌ سەر بە تەوژمی شوێرشگیزانە‌ی دژ بە شا یە. ئاخ‌ر ناوی ئەلمەککی
وەک هاواتای بەره‌ڵستیکی نەینی ئۆلییانە‌ بوو دژی شا.

زۆر لەو مەلایانە‌ی که‌ هەر هەندێ دەرسیان لای ئەلمەککی خویندووه‌،
خوێان تیکەل کاروباری سیاسیی نەدەکرد، لێ ئەوانە‌ی ئەو سەرپەرشتی
دەکردن و لەبەردەستی ئەو دەرەچوون، سیاسەتیان لێچاوه‌پروان دەکرا.

ئاغاچان گومانێ لەو مەلا گەنجە، که‌ میژرەکه‌ی هەندیک بو‌ پێشەو
لارکردۆتەو و زیندەش گولای لە خۆی داوه‌، هەبوو بەوێ بێ لایەن نییه‌.
بەلام هیچیشی نەگوت.

- "نہریں تم پرورانه چیدہ کھی؟ ئایا مزگوتیکی جیگیرت ههیه خوتبهی تیدا بخوینیتوه؟"

- "نهخیر، هیتستا نا، بهلام زور جار شوینهکانی مزگوتی جزراوجور له شاری جوراجوردا پردهکه مه وه. نهگهر ماموستایه که نهخوش بکهوی یان لهسهر سهفه ر بی، داوام لیدهکری جیگاکی پرېکه مه وه."

- "بهلی، تیگهیشتم. نهوهش زور جار ر ووده دا، بهلام ئیمه جیگره وهیه کی همیشه بیمان ههیه، "ئاغا جان واییگوت، "ئو مه لایه ی له گوندی جریا ده زی، پیاوینکه زور جینی متمانهیه، ههر کاتیک پتویستمان پنییه بی، ده موده ست ده گاته جی."

ئاغا جان ویستی لیپرسی ئاخو دایبابی له کوئ ده ژین و ئاخو بۆچی هیچ که سیککی خیزانه که ی له گه لدا نه هاتوه، که داوای دهستی کیژی ماموستای بکا. بهلام واشی نه کرد و لیپنه پرسی، نه وه دهیزانی مه لا که نه که ده لی: "من گهره م، ههر بهخوشم ده زانم که کی ماره ده که م. ناوم موحه ممه د خالخالیه. ئایه تولاکه شم نه لمه ککیه. ئایا له وه پتر چیدیکه ت ده وی؟"

- "نہریں چون به که که کی ئیمه تان زانی؟ ئایا هیچ جار نه وت بینیه؟" ئاغا جان واییپرسی.

- "نهخیر، بهلام خوشکه که م نه وی دیوه. سه رباری نه وهش ئایه توللا نه لمه ککی ئامازه ی نه وه ی بۆ کردووم. نه وه نامهیه کیشی له وباره داومه تی." ئیدی زهره نامهیه کی له باخه لی دهره ئتاو رادهستی ئاغا جانی کرد.

کاتیک نه وه نامهیه کی ئایه توللا نه لمه ککی له نیتو ده ست دابوو، ئاغا جان هیچی وای بۆ نه مابوه بیلن. خو نه گهر ئایه توللا نه لمه ککی نه وی به باش زانیبی، هیچ بواریک بۆ قسه له سه رکردنی زیاتر نامینیتوه. ئیدی ئیشه که برایه وه.

ئاغا جان به ریزه وه نامه که ی کرده وه. ئایه توللا نه لمه ککی نه مه ی خواره وه ی تیدا نوسیوو:

به ناوی خوا.

مه نووکه موحه ممه د خالخالی دیته سه ردانت، سلوی منت لینی.

وه له سلام و عه لیکوم.

ئاخر شتيك له نامه كه دا هه بوو، به لام ئاغا جان نه يزاني چييه. له نامه كه دا نه په سه ننامه ي تيدا بوو نه ره تكدنه وهش، نامه كه ته نها هاتني مه لا گه نجه كه ي سه لماند بوو. دياره ئايه توللا كه ئه وه نده ي پي گرنگ نه بووه، دنا وايد ه كرد له نامه كه دا پيوه ي ديار يي. به لام خو مه لا گه نجه كه نامه يه كي ئه لمه ككي پيوو، ئه وهش هه ر به خو ي واتايه كي زوري ده گه ياند. ئاغا جان نامه كه ي خسته چه كمه جه ي ميزه كه ي و گو تي: 'من ده بي بي ري لي بكه مه وه ئاخو چي بكه ين. لي گه پي با قسه و واده كه مان وايي. من له و باره وه له گه ل ماموستا ئه لسابري و كي زه كه ي قسه ده كه م. پاشان واده يه ك داده نين، تو له گه ل مالباته كه ت، له گه ل باوكت ديت. باشه ري ككه وتين؟'

خالخاليش گو تي: 'ري ككه وتين!'

شابال تا به رده رگا ياوه ري خالخال ي كرد و گه رايه وه.

- 'شابال، ئه ري بيرو پات چييه؟' ئاغا جان واي لي ترسي.
- 'پيموايه ئه وه شتيكي جيايه، ئه و كه سيني تي زگويه. ئه وه م به دله.'
- 'تو راست ده كه ي. تو شينوازي ئه وت بيني كه له سه ر كورسيه كه ي دانيشت. ئه و له گه ل مه لاكاني دنها ت به راورد ناكري، به لام من بي ركدنه وه ي خوشم هن.'
- 'چ جو ره بي ركدنه وه يه ك؟'

- 'ئه و زور به رزه فره. ئايه توللا له نامه كه ي خوي دا هيچ شتيكي كونكري تي نه نووسي وه. ئه و ئاموزگاري كرد وه، لي له سه ره كه ي دي كه شه وه هيچ وشه يه كي بو نه نووسي وه. من له نامه كه ي دا گومان يكم خوينده وه. خالخال ي كه سيني خراپ نيه، به لام كه سيني سه رچله. تو بلي ئه و بو مزگه وته كه مان ده ست بدا؟ ئه لسابري نه رمه، به لام ئه و مه لا گه نجه پيموايه، تونده.'

- 'تو مه به ست له مه دا چييه؟'

- 'ئه ري هيشتا ئه لسابري بيداره؟'

شابال له په رده كه وه سه يري ده ري كرد.

- 'هيشتا چرا له كتبخانه كه وه داده گيرسي.' شابال واي به ئاغا جان گوته وه.

ئاغاچان باش دہیزانی ئاخو مامۇستا لەگەل چيەتی. ئەویش بە خۆی لە ئەلسابری رازی نییە، بەلام خۆ ناشکری بەتەواوی بەلاوہی بنی، ھەر لەبەر ئەوہی پیاوہکە کەسایەتیکی لاوازی ھەيە. ئاخو ئەلسابری بەیەکجار بۆتە مەلای مزگوتی و تا مردنیشی ھەروا دەمینیتەوہ. ئەو دہیزانی، خەلک لەبازار گلەیی ھەيە، بازارگاہان جموجۆلیکی زیاتریان لە مزگوتی دەوی، بەلام ئاخو ئەو چيیک، کە ئەلسابری کارامە نییە؟ لەم دوايیانەدا ئایەتوللاکان خودی ئاغاچانیان بانگەیشتی قوم کردبوو. ئەوان بە ڤوون و ئاشکرا پینانگوتبوو، پتووستە مزگوت ڤەفتاری خۆی راست بکاتەوہ. ئەوان دہیانوسیت دەنگی ناپەزایی دژی شا و بەتایبەتیش دژی ئەمریکاییەکان بییستن. ئاغاچانیش بەلێنی دابوونی، مزگوتی کاراتر بکا، بەلام دەشیزانی ئەلسابری ئەو مەلایە نییە، ئەو شتەي پتیکری.

قوم مەلەبەندی جیھانی شیعە بوو. گەورە ئایەتوللايەکان ھەموویان لە قوم دەژیان، لەویشەوہ سەرپەرشتی مزگوتەکانیان دەکرد. مزگوتەکەي شاری زەنجانیس یەکنیک بوو لە مزگوتە گرنگەکانی ولات. ھەر بۆیەشە ئایەتوللاکان دەستپیشخەریان لە مزگوتەکە دەویست. قوم پرسیاری دەکردن، قوم داخوازی ھەبوون، بەلام ئاغاچان بە ھۆی ئەلسابرییەوہ نەیدەتوانی ھیچ گۆرانکاریک لە مزگوتەکەدا بکا. لەوانەشە ئەلمەککی ھەر بۆ ئەوہ، ئەو مەلای گەنجەي ناردبیتە ئەوی.

ئاغاچان ڤووی باسوخواسەکەي گۆڤی و گوتی: 'من شتیکی کتوڤریانەم بۆت ھەيە. شتەکە ریک لەگەل ئەو کتیبەي ئیستا دەخوینیتەوہ، دیتەوہ.'

- 'ئەوہ چ شتیکی کتوڤریانەي؟'

- 'یەکنیک ھاتووە داوی دەستی کیژەکەت دەکا.'

- 'ئەو کتیبەي؟'

- 'مەلایەکی گەنج لە قومەوہ! یەکی لە شوینکەوتووانی ئەلمەککی.'

- 'ئەلمەککی؟' مامۇستا ئەمەي بەسەرسامییەکەوہ گوت و کتیبەکەي سەرکۆشیشی لەسەر مافووورەکە لە تەنیشت خۆی دانا.

- "تو کہہ سیکہ لہ سیاست ناترسی، پوشتہ و پداخہ، متمانہی بہ خویہ و میزہریکی رهشیشی هندی بہ لاریی بہستووه،" ناغاجانیش ئہمی بہ خندہوہ بہ ماموستا گوت.

- "باشہ ئو چون گہیشتوتہ لای ئیمہ؟ مہ بہستم، چون بہ کچہکے ی منی زانیوہ؟"

- "ہہ موو ئہوانہی لہ شارہکن، دہزائن ئیوہ کیژیکتان ہہیہ. ہہ موو کہسیکیش بوی ہہیہ داوای دہستی بکا، بہ لام پیموایہ ئو مہ لا گہنجہ ہر بہتہنہا بؤ کیژہکے ی تو نہ ہاتووه، بہ لکو بؤ مزگوتہکے و مینبہری دوانہکے ش ہاتووه."

"چی؟"

- "ناخر بہخوت دہزانی، ہہرشتیک ئہلمہککی لہ پشتہوہ بی، بونی سیاسی لیدہ کری."

- "ئیمہ دہبی پیش وہ لامدانہوہی باش بیر لیکہینہوہ. دہبی ئوہ روونواشکرا بی، ناخو ئو کچہکے ی ئیمہی دہوی یان مزگوتہکے."

- "ئیمہ بہدوای ئہوشتہدا دہرؤین و ساغی دہکےینہوہ، بہ لام من لہو گورانکاریانہ ناترسم. من ئہوشتانہی دینہ بہردہم ږیگام، بہ لایانہوہ نانیم. من بروام بہ ږیکہوت نیبہ. ئو ہر لہ ختوخوږا لہ دہرگے مالی ئیمہی نہداوہ، ئو ږ بہ پیستی مالہکےیہ، کالا بہقہد بالایہ. مزگوتہکے لہ ږاږدوودا چہند مہ لای جوشہینہری بہ خویہوہ بینیوہ. من بہخوم دہچمہ قوم و بہتایبہت ئہلمہککی دہبینم و قسہی لہ گہلدا دہکہم. خو ئہگہر ئو بہ خوی مہ لا گہنجہکے ی وک ہاوسہر بؤ کیژہکمان پەسەند کردبی، منیش قایل دہبم. من دہرؤم زہنگ بؤ ئہحمہدی کوږیشٹ لیدہدہم. ہہرچہندہ ئو لہ ہمان خویندنکای پیتشویژخوینان ناخوینی، لی لہوانیہ خالخالی بناسی."

- "توہ بکے، کہ بہ نیازی بیکے، بہ لام وریاش بہ. زورت ناگا لہوہبی ہیچ مارہکردنیکی دینی-سیاسییانہ لہگوږیدا نہبی. من ہروا لہ گوترہوہ کچی خوم نادہمہ مہ لایہک. دہبی ئیمہ تہواو لہوہ خاترجہم بین، کہ کوږہکے کوریکے باش بی. من ہیوا ی میردکردنیکے باش بؤ کچہکے م دہخوازم. من نامہوی ہروا لہ گوترہ بیدہمہ ئایہ توللایہک."

- "پتویست ناکا لەو شتە بترسی." ئاغا جان وای پینگوتەوہ.
 - "من لەو پۆژانەیی دوااییدا ھەست دەکەم باش نیم، زۆر جار ان خەمیک
 سەر و دلم دەگرێ. تادی ترسنۆکتر دەبم، ترس لە ھەموو شتیک، نەخاسمە
 لە مزگەوتی، ھەندیکجار بەخۆشم نازانم، ئاخۆ لە کاتی خۆتەیی پۆژانی
 ھەینیدا چی بلیم."
 - "تۆ ماندووی، دەی، چەند پۆژیک برۆ گوندی جیرا. ھەردوو دادەکانیش
 لەگەڵ خۆتدا بەرە و ھەفتەیک لەوێ بمیننەوہ. ئەوہ بۆ ئەوانیش باش دەبی.
 ماوہیەکی درێژە ئەوانیش نەچوونەتە ئەوێ. ھەربەوہی تازە پوونتکردوہ
 خۆت ئازار دەدەي. کەس ئەوہندە خۆی ناشوا، تۆ خۆت لاپەرگە خستوہ،
 ناشتوانی ماوہیەکی زۆر لەسەر ئەم پەوشەت بەردەوام بی. برۆ بۆ گوندی
 جیریا، بەلکو لەو ماوہی دادی زاوایەکی باشت بۆپەیدا بی و جارجاریش
 سەری بەدەي. ئاغا ئەمەي بە خەندەوہ پینگوت و ژوورەکی کتیبانیشی
 جێھێشت.

پۆژی پاشتر ئاغا جان زەنگی تەلەفونی بۆ قوم لیدا و لەگەڵ ئەحمەد قسەي
 کردن.

- "ئەری موحەممەد خالخالی دەناسی؟"
 - "باشە تۆ ئەوت لە کوێ ناسی؟"
 - "ئەو ھاتوہ داوای دەستی خوشکی تۆی کردوہ."
 - "بەپراستیته! ئەمەي بەسەر سوپمانەوہ گوت.
 - "شتیکی وا بوو. ئەری ئەو چ جۆرە مەلایەکە؟"
 - "ئەو مەلایەکی زۆر ناسراوہ، من بە شێوہیەکی تایبەتی نایناسم.
 لەبلەبانیکە بۆ خۆي، لە ھەموو شوێنیک رای خۆي دەربارەي شتەکان ھەيە.
 ھەر بەپراستی لە مەلایەکانی دیکەدا جیاوازە. بەلام زێدەتر ئەو چییە و چی
 نییە، نایزانم."
 - "ئایا رای تۆ چییە؟ ئایا ئەو بۆ خوشکەکەت شیاوہ؟"

‘ناخر من چی بلیم، شته که زور زهمه ته، نهوهی من دهیزانم نهو
 ‘سینکی رهق و تونده، خوشکه کهشم تهها باوکم وهک مهلا دهناسی. نهو
 پیوایه هه موو پیوانی ثایینی وهک باوکم وان.
 ‘نهوهی بق من گرنگه، نهوهیه، خوشکه ت لای نهو بهخته وهر بی. ‘ئاغاجان
 وای پیکوت.

‘من به جه نابتم گوت، نهو گهنجیکی باش و زیره که، به لام ئاخو میردیکی
 باش ده بی بق خوشکم، ناویرم نهوه بلیم.
 - نهحمه، پیموایی بایی پیویستم زانی.
 ❖

دوای نهوه زهنگی بق شوینی ثایه تولا نهلمه ککی لیندا و وادهی دیداریکی
 وهرگرت. رۆزی پینجشهمه، سه ره به یانیه کی زوو، شوفیره کی ئاغاجان
 نهوی که یانده ویستگه ی شه منده فەر.

ئاغاجان که عه بایه کی شۆری له بهردابوو کلاویکیشی له سه ره بوو، له
 ویستگه کی شه منده فەر له تروومیله که دابه زی پینی نایه هۆلیکی گه وره.
 به ریوبه ری ویستگه که نهوی بیینی، جگه ره ی دهستی کوژانده وه و خیرا به ره و
 لای ئاغاجان هات.

- ‘به یانیت باش. گه شتیکی به به ره که ت! کابرا به ریزه وه وای پیکوت.
 ئاغاجانیش وه لامیدایه وه، ‘نینشا نه لالا.

ئاغاجان ده بویه به شه منده فهریکی خۆله میشی دريژ برّوا، که هه ر نیو
 سعات ده بی له خوارووی ولاته وه، له که نداوی فارس وه گه یشتوه و
 ریگا که شی تا کوتاییه که ی سه ره سنوری رۆژه لات له گه ل نه فغانستان ده روا.
 هه ر نهو شه منده فهره له ده یان ویستگه ده وه سستی خه لک داده به زن و
 سواره بئه وه. بق ئاغاجانیش بهو شه منده فهره تا ده گاته شاری قوم
 گه شتیکی سی سه عاتی ره به ق ده خایه نی.

له ویستگه که دا زور ریوار وه ستابوون، بیژمار خه لکیش چاوه ری
 گه شتیارانیان ده کرد. سه دان پیاو به کلاو، ژنانیش به عه بای دريژ و
 زۆریشیان به رچاوبوون، به بی هه چ چارشو بوون.

هەر جاریک ئەو بە شەمەندەفەر گەشتی دەکرد، دەیبینی، کە پروخساری ولات زۆر گۆراوه. ئەوانەى لە باشووری ولاتەوه دین ئازادترن زۆریش جیاوازن لەگەڵ خەلکی زەنجان. تۆ لە قەتاردا ژنان بە بێ چارشتو دەیبینی، هەندێ جاریش بە قۆلرووتی دین و دەپۆن. ژنان بە کلایک، ژنان بە جانتایەک، ژنگەلیک پێدەکەن، هەشیانە جگەرە دەکێشن. ئاغاچان دەیزانی هەموو ئەو گۆرپانکاریانە لەبن سەری شا وەیه، ئەو (شا)یەى بۆتە نۆکەری ئەمریکا. ئەمریکاییەکانیش خەریکی لاوازکردنی ئایینی ولاتن و کەسیش نییه پێیان بلێ بەری چاوت دوو برۆیه.

بەپێوەبەری ویستگە کە بانگهێشتی ئاغاچانی بۆ نووسینگەکەى خۆى کرد پیاڵە چایەکی تازه دیمکراوی لەپیش دانا، کاتیکیش وادەى رۆیشتنى ئاغاچان هات، بەپێوەبەرە کە یاوهری ئاغاچانی تا بەردەم واگۆنە تاییبەتیە کە کرد، کە بۆ پێواره گرنگەکان تەرخانکراو.

دواى سێ سەعات سەری گومبەزى مزگەوتى فاتیمای زەهرا دەرکەوت. شەمەندەفەرە کە گەیشته نیو ویستگەى هێلى ئاسنینى قوم. کاتیکیش مەرق لە شەمەندەفەرە کە دادەبەزى، هەروەک ئەو وایە پێ بنییتە جیهانیکی دیکەوه. ژنان هەموویان بە جلیکی رهش داپۆشراون و پیاووەکانیش هەموویان بە ردین. لە هەر لایەکیشت بنواری هەر مەلا دەیبینی.

ئاغاچان لە شەمەندەفەرە کە دادەبەزى. لە هەموو لایەکەوه گۆیى لەبانگی بانگدەرەکان دەبوو، کە لەسەر بانى مزگەوتەکانەوه قورئانیان لە بلندگۆدا دەخویندەوه. لە هیچ شوێنیک وێنەیهکی شا نابینی، لە هەموولا هەر تابلۆی گەرە گەرە هەیه، دەقی ئایەتەکانى قورئانى لەسەر نووسراوه. هەرگیز شا ئەوهی لە کەللە نەداوه سەردانى شارە کە بکا. هیچ دیپلوماتیکى ئەمریکیش زاتى ئەوه ناکا بە ترومبیل یان بە شەمەندەفەر بەناو شارە کەدا تێپەڕی.

ئاغاچان تەکسیکی بۆ مزگەوتە کەى ئایەتوللا ئەلمەککی گرت. کاتژمێر کتومت دوانزدەى نیوهرق بوو، کە لەبەردەم مزگەوتە کە لە تەکسى دادەبەزى.

ئایەتوللاش لەگەڵ فەقیحەکانى، لەگەڵ مەلا گەنجەکان بەرەو شوێنى نوێژکردنە کە هات. کاتیکیش ئاغاچان ئەلمەککی بىنى سەرى بۆ نهوى کرد.

ٹایہ توللاش دہستی تہوقہی بؤ دریژ کرد، ٹاغا جانیش دہستی گوشی، ٹیدی
رہگہل ٹہوان کہوت و لہ پیزی نویژکہ راندا جینی خوی گرت.

کاتیکیش نویژہ کہ تہواو بوو، ٹاغا جان لہ تہنیشٹ ٹایتوللا دانہویہ وہ.

- 'بہخیز بیت! بؤچی ہاتویتہ ئیزہ؟' ٹایہ توللا وای لہ ٹاغا جان پرسی.

- 'یہکہمین شت ویستم بہ دیداری ٹہو پروخسارہ نورانیہت شاد بم،
دوہمین شتیش لہ بہر موہمہد خالخالی ہاتوم.'

- 'ٹہو ہاشترین فہقینی من بوو. ٹہویش موبارہ کبادی منی وەرگرتوہ.'
ٹایہ توللا وایگوت.

- 'کہواتہ بابی پئویستم زانی،' ٹاغا جان وایپینگوتہ وہ و شانی ٹایہ توللای ماچ
کرد و لہ دواییشدا ہلسا پروا.

لہگہل ہلسانہ کہیدا ٹایہ توللا پیگوت 'بہلام...'

جاریکی دیکہ ٹاغا جان دانیشٹہ وہ.

- 'ٹہو ہمیشہ بہدوای پیچکہی خویدا دہگہرئی.'

- 'مہبہستی ٹایہ توللا چییہ؟' ٹاغا جان وای لیپرسی.

- 'ئیتسا، ٹہو ہروا رہگہل مینگہل ناکہوئی.'

- 'لینتیکہ یشتم.' ٹاغا جان وای گوتہ وہ.

- 'ہاوسہرگریبہ کی مومبارہک و گہشتہ گہرانہ وہیہ کی خوش،' ٹایہ توللا
لہگہل ٹہم قسہیہدا دہستی توقہی جاریکی دیکہ بؤ ٹاغا جان دریژ کردہ وہ.

ٹاغا جان دلخوش بوو بہو قسانہی ٹایہ توللا دہبارہی خالخالی کردنی، ٹاخر
ٹہو پەسەندننامہی خوی بؤ دہربری. لہ لہ ناخی دلہوہ ہیشٹا ہستی بہ
ناٹارامییک دہکرد.

کاتیک گہیشٹہ وہ مال، بانگی شابالی کردہ ژوورہ کہی خوی.

- 'شابال، دہکری بانگی سہدیقہ بکہی؟'

کاتیکیش سہدیقہ زانی، ٹاغا جان دہیہوئی قسہی لہگہلدا بکا، دہمودہست زانی
شتیکی گرنگ لہ ٹارادایہ.

- 'فہرموو دانیشٹہ. ٹہری چونی ہاشی؟' ٹاغا جان وای لیپرسی.

- "بہائی، ہم موو شتیک باشہ۔"
- "کیزہ کم، گوینگرہ۔ مہ لایہک ہاتووہ داوای تو دہکا۔"
- پہنکی روو خساری سہ دیکہ گورا۔ چہ ناگہی بہ سہر سینکیدا داگرت۔
- "ئو مہ لایہ۔"
- کچہ کہ ئاورپیکی لہ شابال دایہ وہ، کہ لہ شوینی خوی بہ خہندہ وہ گوئی:
- "مہ لایہ کی قیت و قوزا"
- سہ دیکہ ش بڑہیہ کی ہاتی۔
- "من چووہ قوم و لہ گہل ئایہ توللاش قسم کرد۔ ئویش قسہی جوانی لہ سہر کرد۔ براہیہ کشت ہر پہ سہندی کردوہ۔ باشہ رای تو چییہ؟ ئایا دہتہ وئ شوو بہ مہ لایہک بکہی؟"
- سہ دیکہ بیدہنگ بو۔
- "بیدہنگی لہ پرسی ژن و ژنخوایدا ریپندر او نییہ۔ ئاغا جان وایپنگوتہ وہ، وہ لامہ کہ تم پیپلی۔"
- "ئو و پیاویکی کہ شخہیہ۔ ئو جہیہ کی مہ لایانہی ریکپوشی لہ بہر دایہ و پیلاویکی قاوہی کالی بریقہ داریشی لہ پندایہ۔ لہ روالہ تدا ہیچ خہوشیکی دیار نییہ۔ شابال ئہ مہی بہ پیکہ نینہ وہ پنگوت۔
- ئاغا جان وا پرفتاری نواند وک ئوہی تیبنہ کہی شابالی ہر نہ بیستبن، بہ لام سہ دیکہ باش گوئی لیبوو، مسکہش ببووہ وہ^{۲۲}۔
- "ئہری وہ لامہ کہت چییہ؟ ئایا لہ گہل مالباتہ کہی ئو بکہوینہ گفتوگو؟"
- "باشہ با واکہین، سہ دیکہ ئہم قسہیہی دوی ساتہ بیدہنگیکی دریز بہ نہرمونیانییہ وہ دہربری۔
- "من شتیک دیکہش دہلیم، ئاغا جان وایگوت، ئو شتیک جیاوازہ وک باوکت نییہ۔ ئو شوینکہ و تووینکی ئایہ توللا ئہ لمہ ککیہ۔ ئایا ئو ناوہ شتیک لای تو دہگہیہ نی؟"
- سہ دیکہ سہیرپیکی شابالی کرد۔
- "ئو مہ لای گوندیک نییہ۔ شابال وای پنگوت۔"

^{۲۲} مسکہبوروئمہ: بزمگرتن، خندمگرتن۔

- 'توہش بۆتو ژیانیکی بہ جۆش و زحمەت دەبی،' ئاغا جان وای پیگوتەوہ،
'وادابنی، بہو جۆرہ بژی.'

سەدیقە بہ دەنگیکی نەرمەوہ کوتی: 'رای جەنابتان چییە؟'

- 'لەسەریکەوہ مایەئێ شەرەفمەندییە ژیانیکی وات ھەبی، لەسەریکی
دیکەشەوہ ژیانەکە وەک دۆزەخی لێدئێ ئەگەر لەگەڵیدا ھەلنەکەئێ،' ئاغا جان
وای وەلام دایەوہ.

- 'دەکرئێ یەکەمجار مەن قسەئێ لەگەڵدا بکەم؟'

- 'بێ ھیچ سئ و دوویک!' ئاغا جان وای پیگوتەوہ.

ھەفتەیک دواتر، شابال یاوہری مەلا گەنجەکەئێ بۆ ژووری میوانان کرد،
لەویدا سەبەتەیک میوہ و چای تازە دیمکراویش ئامادەکراو.

دوای ئەوہش، شابال سەدیقەئێ ھینا و بە خالخالئێ ناساند. کچەکەش سلاری
لە خالخالئێ کرد و لە لای دیواری ئاوینەبەندەکە وەستا. خالخالیش داوای
لێکرد بە لکو دا بنیشئێ. ئەویش چارشتیوہکەئێ لادا، بۆ ئەوہی پوو خسارەکەئێ
باشتر ببیندرئێ.

شابالیش ئەوانی بەتەنھا جێھێشتن و دەرگەکەئێ بە ھێواشی لەسەر پیوہدان.
دادەکانیش لای ھەوزەکە وەستان و ھەموو شتیکیان خستە بن چاودیرئێ
خۆیانەوہ. فەخری سادات، ھاوسەرەکەئێ ئاغا جانیش لە پشت پەنجەرەئێ
ژوورەکەئێ خۆئێ لە ھۆژم دووہمەوہ خالخالئێ بینی. زینەت خانم، ھاوسەری
مەلا ئەلسابری، لە ھۆدەکەئێ خۆئێ نوێژئێ بۆ ئەو ھاوسەرگیرییەئێ کچەکەئێ
کرد و دوای خیرئێ بۆ کرد. لەوہ زیاتر شتیکی دیکەئێ لە مست نەدەھات،
چونکہ ھەرگیز کەسێک بێرورای ئەوی نەدەپرسی. رامانەکەئێ ئەو
نەیدەخوارد. ئاخەر ھەر فەخری سادات بوو لەو مالاہدا، قسەئێ سواربوو.

کچەکانئێ ئاغا جانیش لە پشت پەردەئێ پەنجەرەکان وەستا بوون، بۆ ئەوہی
ھەرکاتیک خالخالئێ ژووری میوانانی جێھێشت، ببیین.

دیدارەکەئێ نێوان خالخالئێ و بووکەخانی ئایندە نیو سەعاتیکئێ خایاند، ئینجا
دەرگای ژووری میوانان کرایەوہ و سەدیقە ھاتەدەر. پوو خساری سەدیقە

بہختہ و ہرانہ دیار بوو، سہیریکی دادہ کانی کرد و بہرہ و نہومی سہرہ و
رؤیشٹ.

شابالیش لہ گہل خال خالی دہورہ یہ کیان بہ نئو خانووہ کہ دا کرد.

- "ئہوانہ دادہ کانی مالہ کہ مانن."

فہخری ساداتیش ہاتہ خوار.

- "ہاوسہری ئاغا جان، شابانوی مالی." شابال ئہمہی بہ خہندہ یہ کہ وہ
پینگوت.

خال خالی بن ئہوہی چاو لہ خانمہ کہ بکا سلاویکی لیکرد. کچہ کانیش ہاتن و
خویان بہ خال خالی ناساند. کاتیکیش ہہ موانی دیتن، شابال مہ لاکہی بردہ
بازار، بؤ ئہوہی ئاغا جان باقی قسہ کانی لہ گہلدا بکا و شتہ کہی لہ گہلدا
بہرینیتہ وہ.

یہک دوو پوژ دواتر، ئاغا جان لہ ژووری کارکردنی خوی لہ مال، پینشوازی
لہ خال خالی و باوکی کرد، لہو دانیشتنہ دا مہ لائسابریش ئامادہ بوو.
سروشٹی گفتوگا کانی ئہوان لہ گہل ہی قسہ باسی ژن و ژنخوازی دابونہ ریت
جودا بوو، قسہی خویان بہ پارہ و ئالتونہ وہ خہسار نہ کرد. کاکی زاوا
دانہ یہک لہ قورٹان بہ بہرگیکی زہرین پیشکشی بوو کہ خان دہکا، ئہویش بہ
چارشینیکی سپی و دیوانیکی شاعیری سہدہ کانی ناوہ پاست، حافزی
شیرازی مالہ باوانی جیدیلن. بہ لام خق ہہ مووان دہیانزانی، مالباتہ
دہولہ مہندہ کانی شارہ کہ کچہ کانیان بہدہستی بہ تال بؤ مالہ نویکہ یان
بہریناکہن. ئہوہ ہہر قسہی لہ سہر نہ بوو، کہ ہہموو شتیکی پیویست بہ نؤ
مالہ کہ دہدن. لہوہ زیاتر گفتوگویان دہربارہی مزگوت، کتیبخانہ، کتیبہکان
و ژیرزمینہ کونہ کہ، بانگدہرہ نابیناکہ و ہہلبہت دہربارہی دارکاژہ پیرہ کہ
و دیارکردنی پوژیکیش بؤ زہماوہندہ کہ.

"مومبارہ کہ ئینشاللا، پیاوہکان وایان بہ یہکدی گوت و دہستی یہکدیشیان
گوشی.

کاتیکیش ئہو باسوخواسہ بہ سہرچوو، سہدیفہ بہ خوی و سینیہکی زیوین
کہ پینچ پیالہ زیوینی پر چای لہ سہر بوو، چووہ ژووری میوانان.

وادهی زەماوەندەکهشیان خستە پوژی لەدایکبوونی فاتیمە ی زەهرا. ئەوەش پوژیکی خوێش بوو، هەواپەکی مەیلە و گەرم دەبێ، لێ ئەو بایەیی لە چیاکانەوه دەهات، وایدەکرد هەندێ فینک بیتەوه. تۆ لەو کاتدا هەستیکی وات بۆ پەیدا دەبێ که پێلی بووکەکت بگری و خۆت لە بەتانی هاوینە تەنکەکاندا وەرپێچی. لەو ماوەیەدا خەلک بە زۆری لەسەر بانان دەپازا.^{٢٢} ئیدی زۆر خێوەتی تەنکە لەسەر بانان دەبینین، هەلدرابوون. ئەوانەش ئەو خێوەتانە بوون که بووک و زاوی تێدا دەنووستن.

بۆ زەماوەندەکهش، هەر دەبێ ئاهەنگی خنجیلانە ی شیاو ریکبخری، که خانەواده گرنگەکانی شار و بازارەکه بانگهێشت بکڕین. خۆ ئەوه هەر زەماوەندیکی گۆترە نییە، بەلکو ئەوه زەماوەندی کێژەکی مەلا ئەلسابرییە. زاواش هەروا مامۆستا (وانەبێژیک) یان فەرمانبەریکی میریی نییە. تەنانەت ئەو بازرگانیش نییە، بەلکو مەلایەکه بە میزەرێکی رەشەوه، که لە قومهوه هاتوو.

زەماوەند

پوژی زەماوەندی بووک گواستەوهەکه هات.

زینەت خانم، بانگی کچهکە ی خۆی کرد، دەرگاکی داخست و لای خۆی دانیشان، ماچیکیش لیکرد، ئینجا لێپرسی؛ "ئەڕی شادمانی بە شووکردن بە خالخال؟"

- "چیبیلیم، نازانم..."

- "پێویستە شادمان بی، ئەو پیاویکی کۆکە. باوکیش دەلی ئەو پیاویکی زۆر بەرزخوازە."

- "جا ئەزیش هەر بۆیە دەترسم."

"منیش کاتی میژدم بە باوکت کرد، دەترسام. هەموو کێژیک کاتیک لە هیکەوه رووبەرووی پیاویکی نەناسراو دەبێ و لەگەڵیدا بڕوا، دەترسی؛ بەلام هەر کاتی ئێوه بەهیک گەیشتن ترسەکه دەرەویتەوه. خۆ لە کۆتاییشدا دەبێ هەموو کێژیک شووبکا و ماله باوانی جیبیلی."

^{٢٢} دەپازا: دمخوت.

زینەت خان وشە ی ئارامپەنەرانی چرپاندنە گۆنی کچەکی، بەلام لەناخی دلی خۆشیدا گومانیککی هەبوو. نەشیدەزانی گومانەکی لەچییەو سەرچاوەی گرتوو. هەر زووش بیرەوەرێکانی سەردەمی بەریتی هاتتەو یاد. لی شتیکی وای نەکرد سەدیقە هەستی پینکا.

- "مەن هیشتا ش باوەر ناکەم." دایکەکە بە کچەکی گوت.

- "باوەر بەچی ناکەیت؟"

- "هەروا، کە تۆ گەورە بوویت، وادە ی شوکردنت هاتوو و بەم زوانەش دەچییە ماله میتردی خۆت."

- "باشە بۆچی دەنگەکەت بۆنی خەمباریی لیتیت؟"

فرمیسک لە چاوەکانی زینەتخان قەتیس مابوون

- "بۆ بەختەویری تۆ، وای پینگوت و کێژەکی خۆی راموسی."

زینەت هەر لەوکاتە ی سەدیقە ی ببوو، دەترسا لەدەستی بدا. لەو دەترسا لەهیکەو بمرئ، لەسەر جینگای رەق بییتەو، یان لە باخچەکە لە لای حەوزەکە بکەوئ و بمرئ.

تافی مندالیتی سەدیقە بۆ زینەت سالانیککی رەش بوون. ترسەکە بە تێپەڕینی پۆژگاریش نەدەرەوێهە. شەوانە لەترسی خەونی ناخۆش و مۆتەکە ی شەو، نەیدەوێرا بچیتە سەر جینگا و بخەوئ. زینەت خان دۆتمایی مەلا ئەلسابری بوو، لە تەمەنی شازدە سالیدا میتردی پیکردبوو. سەرەتا کچیکیان بوو بەناوی عەزرا^{٢١}. کێژەکە پینج سالان لە سەدیقە هەراشتر بوو، لە تەمەنی هەژدە سالیشدا بوو کە میتردی بە پیاوێکی خانەوادە ی زینەت خان کرد. هەنووکە عەزرا سێ مندالی هەن و لە گەل پیاوێکە ی لە شاری کاشان دەژی. دوا ی ئەو کچە، زینەت خان کوڕیککی بوو، ناوی (عەباس)یان لێنا. ئەو مندالەش دەستبەجئ بوو جێپیاوی خێزانەکە، دواتر ئەو جینگە ی ئەلسابری دەگرتەو. بەلام لە پۆژیککی گەرمی هاویندا، کاتیک منالەکە بەتەنیا لەگەل دایکی لە مال بەجێهێلرا بوون، شتیکی سامناک قەوما.

مندالہ کہ تازہ و سہر پٹیان کہوتبو، بہلڑہ لڑ و بہ خوشی و پیکہ نینہ وہ بہ دوی پشیلہ کانی مالہ کہ دہکوت۔ لہ ساتیکدا زینت خان ٹاگای لیترا، بہ خوی لی و سہر ژووری سہرئ کہوت و بہ تہووی ٹاگای لہ پڑلہ کی نہما۔ دوی ماوہیہک لہ خاموشی، لہ پہنچہرہ کہوہ سہیریکی دہرہ وہی کرد، بہ لام خو عہباس لہ ہیچ کونان دیار نہ بوو۔ بہ پلہ پڑوی لہ پیڑہ کان دابہ زی، بینی پشیلہ کان لہ لای حوزی ٹاوہ کہوہ ہلکورماون۔ تہرمی بچکڑلہ کہ سہرٹاو کہوتبوو۔ بہ قیڑہ و ہاوارہ وہ مندالہ کہی لہ نینو ٹاوہ کہ راکیشایہ دہرئ۔ چہند پیایک، کہ گوئیان لہ ہاتوہاوری زینت ببوو، لہ سہر بانی مزگوتہ کہ دہرہ کوتن و بہ ہلہ داوان بہ ہاواری ژنہ کہوہ ہاتن۔ ٹہوان دہستیان لہ سہر زگی مندالہ کہ دانا، بہ لام بن سوود بوو۔ زینت قیزاندی۔ ٹہوان مندالہ کہیان بہ قاچہ کانی گرت و لہ ہوادا سہر بہرہ و خوار پایانتہ کاند، لی ٹہمش دادی نہدا۔ زینت ہر شین و پڑوی بوو۔ پیاوہ کان ٹاگریکیان کردہ وہ، مندالہ کہیان لہ بہر گورپہ ٹاگرہ کہ گہرمکرده وہ۔ لی کارلہ کار ترازابوو۔ زینت ہر شین و شہ پڑوی بوو۔ پاشان پیاوہ کان مندالہ کہیان لہ سہر زہوی دریز کرد و چارشینوہ کہی زینہ تیان بہ سہر دادا۔ عہباس، ٹہو ٹومیدہی مال، پڑوی ٹاوابوو، مرد۔

کہس سہرکڑنہی زینہ تی لہ سہر ٹہوہی پوویدا، نہ کرد۔ لی ٹہو ٹہوہندہ تواقبوو، ببووہ سوئی گوشہ گیری ژوورہ کہی بوو۔ ناغاجان چوہ لای و بہ دورودریژی قسہی لہ گہلدا کرد: زینت، من ملکہ چی ٹیرادہی خوام۔ توش دہبن ہر ہمان شت بکہی۔ لہوکات بہ دواوہ ٹیدی باسی عہباس لہ مالہ کہدا نہ کرا۔ چہندان مانگ ٹہوان ٹاوا بہ کروبیدہنگی مانہ وہ، ہیچ وشہیہ کی دہربارہ وہ نہ گوترا۔ زینت قروقہ پییہ کہی و ہک سزایہک دہبینی، سزایہ کی زور قورسیش۔ سالیک دوی ٹہوہ، زینت دیسان زگی پیدا بووہ وہ، ٹہمجارہیان سہدیقہ لہ دایک بوو۔ ٹہوسا لہ ژوورہ کہی خوی دہرچوو، لہ کاروباری نانڈینہ کہدا یارمہ تی دادہ کانی دہدا۔ دوی تیپہ پینی دوو سالی دیکہ، دوی لہ دایکبونی

ئەحمەد، زینەت پشتی لەبەردوو کرد و گەڕایەوێ سەر ژیاڵە ئاساییەکی جاران.

ئاخۆ شتەکی پەيوەندی بە بەدبەختییەوێ هەبوو یان نا، بەلام هەرگیز زینەت وەک جاران پۆلی خۆی لەنیو مالهەدا نەبینیەوێ. ئەو لەژێر سایە فەخری ساداتدا دەژیا. هەستی دەکرد کەسی پلە دووێ لەویدا.

خۆ ئەگەر فەخری سادات شتیکی وای لێبەقەومابایە، ئەوا ئاغاچان لەپالی دەوێستا، شتیکی وای دەکرد ژانونا سۆرەکی لێکەم دەکردهوێ.

لێ گەلو، ئەلسابری کەسیکی لاواز بوو، هەرگیز لۆمە زینەتی نەکرد، بەلام خۆ هەرگیزیش لە سالە سەختەکانیدا پالپشتی نەکرد. ئەو هەرگیز ژنەکی خۆی لە باوێش نەدەگرت، قسە ئێفینیانە بە گوێدا نەدەچرپاند. ئەوسا خۆ ئەگەر پیاوێک فەرامۆشت بکا، ئەوا خەلکانی دیکەش پشکوێت دەخەن. خۆ گەر پیاوی خۆت نەتییی و بۆت رانەوێستی، ئەوا لەچاوی ئەوانی دیکەشدا نایبندری. پەوشەکەش هەر وەک هەنووکە تیپەری. ئاخۆ کێزەکی وای بەمێرد دەدری، کەچی هیچ کەسیک پەرس و پای پێنەکرد.

"ئەوێش قەیناکا"، لەبەردەم ئاویتەکەدا، زینەت چاوە فرمیسکاویەکانی دەستپێنەوێ گوتی، "بەلام خۆ پۆژی خۆی هەر دادی."

مالەکە زۆر جەنجال بوو. لە دیوی ناوێوێ حەسارەکەدا، پیاوێکان پەردەیکەکی درێژیان هەلواسیبوو، ئەو پەردەیکە پیاوێکان لەمزگەوت بۆ جیاکردنەوێ پیاوان لە ژنانیان بەکاردهیتا.

لەویدا مافووری گرانبەها راخرا بوون، پیاوێکان دیوارەکانیان بە تابلۆ و لافیتە داپۆشیبوو، کە دەقی پیرۆزی لەسەر نەخشرا بوو.

پارچە قوماشی ساتانی ئاوریشمی بە قەدی دارەکانەوێ هەلواسرا بوو، کە شیعری شاعرانی ناواری لەسەر نوێسرا بوو. خەلکەکە داوای ناسراوترین قورئانخوێنیان کرد، تا چەند ئایەتیک لە قورئانی پیرۆز بخوینی. کاتیکیش قورئانخوێنەکە، ئایەتە سەرودارەکانی بە تەجويد دەخویندەوێ، نەخش و کاریگەری لەسەر هەموو ئامادەبووان دانا.

ئاغاچانیش قاته نوئکه‌ی پۆشیبوو. سه‌ری سه‌رتاشه‌که‌شی دابوو. ئه‌و چه‌زی له‌ جلو به‌رگی نوئ و خاوینباوین ده‌کرد و به‌هۆی فه‌خری ساداتی خیزانیشیه‌وه‌ یه‌کی بوو له‌و بازرگانه‌که‌مه‌ پۆشته‌وپه‌رداخانه‌ی بازار. پیشخزمه‌تچیه‌ی که‌ له‌ بازار هه‌یبوو، هه‌میشه‌ مشووری بۆیه‌کردن و بریقه‌دارکردنی پێلاوه‌کانی ده‌خوارد و داده‌کانیش کراسه‌کانیان بۆ ئوتق ده‌کرد. فه‌خری سادات هه‌ندێ جار به‌ گالته‌وه‌ پێیده‌گوت: "تۆ قوزترین پیاوی شاره‌که‌ی. کاتیکیش که‌ تازه‌ ریش تاشیی و کلاوشاپۆ^{٢٥} شت له‌سه‌رنایی، که‌س بڕواناکا که‌ قورئانیش ت ئه‌ز به‌ربێ!"

ماموستا هه‌یشتا هه‌ر له‌ حوچه‌که‌ی خۆی بوو. کاتیکیش به‌م زووانه‌ هه‌ر هه‌موویان بێنه‌ ژوور، ئه‌ویش دێته‌ ده‌ر، خۆی نیشان ده‌دا و دواتر ده‌کشیته‌وه‌ ژووری کتێبه‌کانی خۆی.

ئاهاه‌نگه‌که‌ ده‌ستی پێکردبوو، به‌ره‌باب و گرنه‌ترین پیاوانی شاره‌که‌ ورده‌ورده‌ په‌یدابه‌بوون. که‌ پیاوه‌کان ده‌هاتنه‌ ژوور، ده‌چوونه‌ لای راستی چه‌وشه‌ی نساوه‌وه‌، له‌وئ له‌ لای دارکاژه‌ پیره‌که‌، له‌ ده‌وره‌ی چه‌وزه‌که‌ له‌سه‌ر کورسیه‌کان داده‌نیشتن. ژنه‌کانیش هه‌ندێ دوورتر ده‌پۆشیشتن، ئه‌وان له‌ پشت په‌رده‌ گه‌وره‌که‌دا ئاودیوده‌بوون، له‌وئ له‌نیو باخچه‌ جوان و قه‌شه‌نگه‌که‌دا، که‌ ده‌ستکردی مام په‌مه‌زانی باخه‌وانی ماله‌که‌ بوو، داده‌نیشتن؛ ئاخ‌ر ئه‌و باش خزمه‌تی باخچه‌که‌ی ده‌کرد. هه‌چ که‌س مندالی له‌گه‌ل خۆیدا نه‌هه‌ینابوو، ئه‌وه‌ش شتیک بوو باوبوو. له‌ باری ئاساییدا مندال میوانی یه‌که‌مین بوون، به‌لام له‌و بۆنه‌ تایبه‌تیانه‌دا جێیان نه‌ده‌بۆوه‌، میوانه‌کان به‌ چا و شیرنه‌مه‌نی به‌تام خزمه‌ت ده‌کران. هه‌روه‌ها چ له‌ لای پیاوان و چ له‌ لای ژنان به‌ گولاو ده‌ستیان ده‌ریشان.

هه‌موویان په‌رۆش بوون خالخالی ببینن، نه‌خاسمه‌ ژنه‌کان. ئیدی له‌وکاته‌دا ترومبیلی سه‌رۆکی شاره‌وانی له‌به‌ر ده‌رگه‌دا پایگرت. ئاغاچان به‌خیره‌هاتنی کرد. کاتیک ئه‌وه‌هات و له‌ لای چه‌وزه‌که‌ جێیگرت، پیاوه‌ ناماده‌بووه‌کانی ئه‌وئ له‌ به‌ری هه‌لسان.

^{٢٥} نمو کلاوه‌ی پیاوان له‌ سه‌ردمی شا له‌سه‌ریان ده‌نا.

دوای ٹویش ترومیٹلی دووم له بهر دهرگا که دا وهستا، ئه وسا هه مووان زانیان که هی زاواکه یه. ئاغا جان به پیر خالخالیه وه چوو، هینای و له سه کورسینک له تهنیش سهرۆکی شارهوانی داینیشان.

سهرۆکی شارهوانیش پیروزیایی له خالخالی کرد، به لام ئه وه لایه که نهجه رهفتاریکی وایواند وه که ئه وه ی یارۆی شارهوانی هه نه دیی و نه یناسیی. ئاخر ئه وه، سهرۆکی شارهوانی به نوکه ریکی شا دهیی، نه ده بویه هه رگیز له تهنیشیشی دانیشتبایه، چای ئه وه ی له بهری هه لسی و توقه شی له که لدا بکا. سهرۆکی شارهوانیش له شوینی خوی بیدهنگ دانیشته وه و پاشتر هیچی نه گوت. ئاغا جانیش له که ل یه کیکی دیکه سهرقالی گفتوگو بو، ئیدی ئه وه ی له نیوان شارهوان و خالخالیدا پرویدا، نه ییی.

له سه روبه ندی سه عات سیشدا پیوئیک له ده زگای باری شارستنییه وه به خوی و دوو یاریده ده ری پشداره وه هات. هه ری که یک له یاریده ره کانی تومارنامه کیان له بن هه نگلدا بو، ئه وان له بهردهم میزیکدا دانیشتن، زوری نه ده برد ریوره سمی واژو کردنی به لکه نامه ی هاوسه رایه تی جیهی ده بو. به که یشتنیان ده سته بجی تومارنامه کانیان کردنه وه و ریژه سمه که به فره می ده سته پیکرد. له و کاته دا هه راوه نگامه یه که له دیوه که ی دیکه ی په رده گه وره که دا پهیدا بو، ژنان هاواریان ده کرد: 'سه لام له (بر) فاتیما، سه لام له (بر) فاتیما!'

هه مووان تیگه یشتن، که بوو که خان گه یشتوو و له بهردهم ئه وه میزه له سه کورسینک دانیشت، که کاربه دهستانی باری شارستانی له وئ سهرقالی نووسین بوون.

بوو که خان له وه جوان و شهنگر نه بوو. فستانیکی شیرپهنگی له بهردابوو، چارشینیکی تهکی گولگولی جوانیشی به سه ر سه ر دادابوو. به وریایش مه سکاره ی کردبوو، ده شیندرا، که موه کانی برۆی هه لگیراون. بوو که خان زیاتر وه که ژنیکی که نهج دیارده کرا وه که ئه وه ی کیژۆله یه که بی.

کاربه دهسته که ی باری شارستانی، پرسپاری به لکه نامه ی له دایکبوونی له بوو که خان کرد. ئاغا جانیش چه ند پارچه کاغه زیکی له گیرفانی خوی دهره تان و رادهستی پیاهه که ی کردن. پیاهه که ش له سه رخو هه موو

زانیارییەکانی لە دەفتەرە گەورەکەیی بەردەمی تۆمارکردن، ئینجا هەمان داواشی لە زاوا کرد.

خالخالی بەرکەکانی خۆی پشکنین، بەلام هیچی لێدەرناهیئا و بەنەرمی لەگەڵ باوکی دوا. ئەویش لەنێو گیرنافەکانی خۆیدا گەرا. هەمووان تەماشایان کرد و چاوەڕوانی کاغەزەکانیان بوون، بەلام ئەویش هیچ کاغەزی لەگەڵ خۆی هەلنەگرتبوو.

- "مەن کاغەزەکانم لەبیرکردوون،" خالخالی وای بە فرمانبەرەکەیی باری شارستانی گوت.

لەپشت پەردەکەو، دیاربوو ژنان زۆر بە سەرقالییەو کاردانەویان پەیداوو.

ئاخر ئەو پەوشینکی نەخاوازی رێپێندراو بوو.

پیاوێکی باری شارستانی هەندێ بیری لێکردەو، پاشان گوتی: "بەلکو شتێکی دیکەت پێی کە بتناسینی؟"

جاریکی دیکە خالخالی بەرکەکانی خۆی گەرا، بە نەرمی لەگەڵ باوکی چەرپەچرپینکی لێوہات. نەخیر، ئەو هیچ ناسنامەیکەیی پێ نەبوو.

دیسان بردەبرد لەپشت پەردەکە، لەدیوی ژنان پەیدا بوو. ئاغا جان چاویکی لە سەرۆکی شارەوانی کرد و بەدگومانی لەچاوەکاندا خویندەو. چاویکیشی لە یەک دوو پیاو بەرچاوەکانی بازار کرد؛ نەخیر، هیچ کەس ئەم پەفتارەیی پێ نەسەند نەبوو. ئاخر چۆن دەبێ، خالخالی بیهوێ ژن بێنێ و بەلگەنامەیی پێوستیشی لە باخەلدا نەبێ؟ هەمووان چاوەرێی کاردانەوێ ئاغا جانیان دەکرد. ئەویش لەو دەترسانەبادا خالخالی بە ئەنقەست بەلگەنامەکانی لەگەڵ خۆی نەهێتای. بەلکو ویستبیتی بەمجۆرە مالباتەکە لە قوژبە پێستی و بەبێ تۆمارنامەیی فەرمی، کچەکیان بێنێ. پەنگبێ ئەو لە دیھات رویدا و باوویی، لەو کاتەدا مەلای گوند سورەتی نیکاحی دەخویند و بووک دەیگوت بەلێ و بەدوای ئەویشدا زاواکەش دەیگوت بەلێ، ئیدی کابرا سەرجییکردنی بووکەکەیی بۆ والادەبوو. لەم جۆرە ژنەیتانەدا، پیاوێکە سەربەست بوو چەند ژنیکی دیکەش بێنێ. لێ گەلۆ ئەم جۆرە ژنەیتانە لە شاردا باویان نەماوو،

ئەوجۆره ژنەیتانە بە هیچ شتووەیک لە لای مالباتیکی گرنکی وەک ئاغاچاندا
پێگەپێدراو نەبوو.

- 'کئی نالی کاغەزەکانت لە مالی باوکت دانەناون، ئاغاچان ئەمە ی بە
خالخالی گوت.

- 'نەخێر، پێمانییه لەو ی بن، بەلکو لە شاری (قوم)ن.
ئاغاچان چوو لە لای مەزنی شارەوانی دانیش و یەک دوو قسە ی لەگەل کرد.
- 'تۆ راست دەکە ی، شارەوانیش وایپێگوتەو، 'تۆ ناب ی پێگە بەم شتە
بدە ی!'

پاشان، ئاغاچان چوو لە لای ئەلسابری، کە تازە لە کتێبخانە هاتبوووەدر و
لەگەل مەجنۆرەکە لای دارکاژەکە وەستابوو. 'رەوشەکە وابەریووە ناچی،
ئاغاچان وایگوت، 'ئەو هەر دەبی بچی کاغەزەکانی بهینی.
- 'کەواتە ئەو دەبی بچیتە قوم، کە دەشگەریتەو دەبیتە نیووە ی شەو.
لەوانە یە واباشتر بی سۆرەتی نیکاح پێشتر بخویندری. ئەوسا لەسەر خۆ
بپواتە قوم و کاغەزەکانی بی.

- 'نەخێر، چونکە ئەگەر ئێمە هەر سۆرەتەکەمان خویند، ئەوا هەموو شتیک
تەواو دەبی. ئەوسا ئەو ئەو کچەکە ی ئێمە ی لەباخەلدا دەبی، ئێمەش ناتوانین
هیچ بکەین. ئەگەر ئەویش کچەکە ی برد، ئەوا بە دەستبەتالی بە دوایدا دۆش
داده میتین. خۆشت ئەمە لە من باشتر دەزانی.

- 'بەل ی راست دەکە ی. کەواتە بابڕوا کاغەزەکانی بهینی. ئەلسابری وای
وێلامی ئاغاچان دایەو و بە خۆشی گەرایەو و نیو ژووری کتێبان.

ئاغاچان چوو لە لای کاربەدەستەکە ی باری شارستانی و پێیگوت: 'بەبی
بەلگەنامە ی پێویست مارەکردن دروست ناب ی!
ئیدی هەمووان لەگەل یەک قسەیان کرد.

ئەوسا ئاغاچان رووی لە خالخال ی کرد و بە خۆگیرییەو پێیگوت: 'من
چاوەڕێ دەکەم. ئێمە چاوەڕێ دەکەین. تۆ دەتوانی بچیتە قوم و کاغەزە
پێویستەکان بی.

خالخال ی چاوەڕوانی ئەو کاردانەووە ی نەدەکرد.

“به لام خو ئو شته نابین! هه نووکه هیچ شه مه نده فیه ریک نارواته قوم.
- بیش متمانه م به پاسه کان نییه.”

“من شته که ریکده خه م.” ناغا جان وایپیگوته وه.

دیسان به ره و لای کابرای شاره وان پویشته وه و قسه ی له گه لدا کرد.
“ویش چه ند جاریک سه ری ره زامه ندی بو قسه کانی له قاند.

“شته که ریکخرا.” ناغا جان وای گوت، “پاش که میکی دیکه جیبیک دی بو
“هوه ی هه لت بگری، شوفیری شاره وان ده تبا. نیمه نارام ده گرین، ده بی توش
ده ستوبرد بکی.”

خالخالی ده می گیرا. له کوتاییدا به توپه یی به ره و ده رگه پویشته و چاوه پروانی
جیبه که ی کرد. بو ساته وه ختیکی چاونوقاندن ناغا جان بیری له شتیکی بلح
کرده وه، که له چاوه کانی خالخالیدا خویندییه وه، وه که هوه ی ده مامکه ی
له سه ر پوو خسار لاکه وتب، پروه راسته قینه که ی به دیار که وتب.

سه ره تا مه به ست نه بوو میوانه کان بو خواردنی شیوان بمینه وه، به لام
ناغا جان رووی له ئاماده بووان کرد و گوتی: “تکایه لیمان مه گرن. ئو شتانه
هر پوو ده دن، من هه مووتان بو خواردنی شیوان بانگه یشت ده که م.” ئیدی
ده سته جی شابالی نارده چیشته خانه ی به رام به ر مزگه وتی، تا مشووری
خواردنه که بخون.

له خری ساداتیش ناغا جانی بانگی ژووره که ی خو ی کرد، ویستی هه ندی
قسه ی له گه لدا بکا:

- “نایا پیتوانیه که دلپه قانه له گه لی جوولایته وه؟”

- “له وانه یه پتویست نه کا وابلیم، به لام متمانه ی پیناکه م.”

- “تازه متمانه ی پیناکه ی؟”

- “ئاخر ئو مه لایه کی ئاسایی نییه، ئو زمان تیژه، من وام لینچاوه پروان
نه ده کرد، به بی به لگه نامه ی پتویست له پشماندا قیتبیته وه. ئو نه خشه یه کی
هر هیه، ئه ممانازانم چی له بن سه ردایه.”

- “ئیه وه ی پیاوان هه میشه هه ر باسی نه خشه و نه خشه کاری ده کن، ئاخر
ده بی ج پلانیکه هه بی؟”

- 'نئستاستیسه که برآوده‌ته‌وه، ئه‌ویش به‌ره‌و قوم به ریگاوه‌یه. ده‌بی
حه‌وسه‌له‌مان هه‌بی.'

- 'هه‌میشه کار هه‌ر وا ده‌پوا. پیاوان بریارده‌ده‌ن و ژنانیش ده‌بی نارام
بگرن.'

- 'ئاخر ئه‌وه راست نییه. خۆ ناکرئ لینگه‌ریم هه‌روا له‌مفت کچیکی ماله‌که
بیا و بپوا. من پیموابوو تو له‌مه‌به‌سته‌که‌م ده‌گه‌ی.'

- 'من لیت تیده‌گه‌م، به‌لام چی به‌و ژنانه بلیم؟' ئه‌مه‌ی به‌شیره‌یه‌ک گوت بی
ئه‌وه‌ی ته‌ماشای میزده‌که‌شی بکا.

- 'خۆت ده‌زانی چی به‌و ژنانه ده‌لئی. به‌خیریان بیته، له‌گه‌لیاندا نان بخۆ،
خنده‌یان بۆبکه، وایان نیشان بده که تو له‌و سه‌ره‌وه هاتویه‌ته‌وه و
حه‌وسه‌له‌ت له‌ده‌ست نه‌داوه.'

سه‌عات ده و نیو بوو، هیشتا سه‌روسه‌کوئی خالخالی په‌یدا نه‌ببووه‌وه.
میوانه‌کان له‌خواردنی شیوان ببوونه‌وه. پتیشخزمه‌تچیه‌کان چهند جاریک به
خویان و سینی چای تازه دیمکراو خزمه‌تی میوانه‌کانیان کرد. نیرگله‌کانیش
هه‌ر ئهم ده‌ست و ئه‌و ده‌ستیان ده‌کرد. به‌رپرسی شاره‌وانی که یه‌ک دوو
سه‌عات بوو پویشتبوو، جاریکی دیکه گه‌رابوووه‌وه. پیاوه‌کانی بازارپ دوای
نانخواردن به‌قه‌راخ پووباره‌که‌دا پیاسه‌یان ده‌کرد. ئه‌وان تیگه‌یشتنی خویان
بۆ ئاغاچان نیشاندا؛ ئه‌وانیش بان هه‌ر هه‌مان شتیان ده‌کرد.

شابل چووبوو سه‌ربانی مزگه‌وتی، رتوبانه‌کانی خستبووه ژیر چاودیریه‌وه.
له‌دوایدا که تپومبیله‌که‌ی بینی، ئاماژه‌یه‌کی بۆ ئاغاچان کرد.

تاویک دواتر جیه‌که له‌به‌ر شییانی ده‌رکئ راوه‌ستا. خالخالی لیتدابه‌زی و
راسته‌وراستیش کاغه‌زه پئوپیستیه‌کانی له‌سه‌ر میزی به‌رده‌می کاربه‌ده‌ستی
باری شارستانی دانان.

یه‌کیک له‌ولاوه‌هاواری کرد: 'سه‌له‌وات له‌سه‌ر موحه‌ممه‌د...'

هه‌مووان به‌دوایدا گوتیانه‌وه، 'سه‌له‌وات له‌سه‌ر موحه‌ممه‌د!'

ئاغاچان خنده‌گرته‌ی. پیاوه‌کانی بازارپیش له‌پیاسه‌که‌یان هاتنه‌وه.
قورئانخوینه‌که‌ش ده‌ستی پیکرد:

وَالشَّمْسُ وَضَخَّاهَا (۱)

وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّاهَا (۲)

وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّاهَا (۳)

وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا (۴)

وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَاهَا (۵)

وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَاهَا (۶)

وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا (۷)

{سویند بہ خور و تیشکی!

بہم ہیفش کہ بہدویدا دی!

سویند بہو پرڑہش کہ تیفتیفہی ہتاو دہدا!

بہو شہوش کہ دایدہپوشی!

بہو ئاسمانہ و بہوہی ئہوی و ہدیہتا!

بہو زہمینہ و بہوش کہوا پانی راخت!

بہ گیانی مری و بہوش کہ ریکی خستوہ!

ماسیہ کان

خالخالی بوو کہہ کی لہ گہل خو بردہ قوم، لی کہس نہ یدہ زانی لہ کوئی دہڑین۔
خانہ وادہ کہی چاوہ روانی ئہوہ نہ بوون، کہ ناوونیشانہ کہی بہ نہینی
بمینتہوہ، لہ گہل ئہوہ شدا خوین لہو پرسہ دا ہلئہ قورتاند۔

- 'قہیناکا،' ناغا جان وایگوت، 'دہرگای مالہ کہمان ہمیشہ کراوہ تہوہ'۔

خالخالی خویندنی مہ لایہ تیہ کہی تہ اوکرد، بہ لام ہیشتا مزگہ و تیکی
دہستہ کہوت تا مہ لایہ تی خوی تیدا بکا۔ خو ئہ گہر خاوہنی مزگہوت بی و
پیشنوژ و تارخوینیکی جیگیر بی، ئہوا بڑیوی ژیانست مسوگہرہ، بہ دہر
لہوہ ژیانست بہندہ بہو باربووہی، کہ لہ لایہن ئایہ توللایہ کہت پیتدہ بہ خشری۔
ناغا جان خوازیار بوو کومہ کی داراییان بکا، لی خالخالی رتیدہ کردہوہ۔
سہرباری ئہوہش ہر یارمہ تی دان، لہ پی ئہو تورہ پیوہندیہ بہربلاوہی
ہہیوو، ہمیشہ دہیزانی مزگہوتیک ببینتہوہ، کہ خالخالی تیدا دابمہ زرینی
و مہ لایہ تیہ کہی خوی تیدا بکا۔

سہ دیکھش ناوبہ بہ ناو دہاتہ وہ مالہ باوانی، بہ لام لہ بہر خالخالی نہ دہ کرا پینان بلن، ئاخو لہ کوئ دہ ژین۔ ہندی جار لای دایکی گلہ یی لہ و شوینہ ی دہ کرد، کہ لئی دہ ژیا، بہ وہی شوینہ کہ بچکولانہ یہ و ہندی سارده و ہیش تاش نہ یترانیوہ لہ گہل دہرودراوسیدا هاموشو پیدابکا۔

- "ئاخر لہ وئ لہ قوم، شتیکئی دیکہ یہ،" کچہ کہ وای بہ دایکی گوت، "ہر کہ سئ بہ خوی و خیزانہ کہ یوہ لہ مالہ بچکولانہ کہی خوی دہ ژیی، دہرگاگان داخراون و ہمیشہ ش پەردەکان دادراونہ تہ وہ۔"

- "ہہ نوو کہ ئم شتانہ بہ یہ کجار لہ گہل ژیا نی نویدان، بہ تاییہ تیش کاتی بو شاریکی نامو کوچ بکہی، جا ئوہ ش ہر لیگہ ری کہ لہ شاریکی ئولییانہ ی و ہک قوم بژی۔ خالخالی ہیش تاش گہنجہ، ئو تازہ خویندنئ مہ لایہ تیہ کہی تہ او کردوہ، جارئ لہ مزگوتی خوی دانہ مہ زراوہ۔"

- "من لہ وہ تیدہ گم، بہ لام خو خالخالی بہ تہ وای لہ و پیاوانہ ی دہ یاننا سم جیاوازہ، ئو جیاوازہ لہ باوکم، ئو بہ ئاغا جان و مام نوسرہ تیش ناچی۔ من نازانم چون خوی لینزیک بکہ مہ وہ۔ ئاخر زور سہختہ لہ گہ لیدا بکہ و یہ ئاخواتن۔ زور جاران کہ دیتہ وہ مال، بیتدہنگیکی وا دووردریژ بالی بہ سہرماندا دہکیشی، دہمترسینئ۔ ئاخر ئو ہیچ نالئ و منیش نازانم چی لہ گہ لدا باسبکہم۔"

- "خو تو نابئ ژیا نی مالہ باوان لہ گہل مال و میزدی تاییہ تی خوٹ بہ راورد بکہی۔ ئم مالہ زور کوئہ، ہر لہ دیرزہ مانہ وہ لہ سہر ئو نہ زمہ پویشتوہ و دہقی پیوہ گرتوہ۔ بہ لام مالو حالئ تو، مالی مہ لایہ کی لای بی پیشینہ یہ۔ تو دہ بی مالی خوٹ روئینی، گہرمی بیتیتہ مال و هاموشو لہ گہل دراوسینکان پیدابکہی و خوشہ ویستی و مہیل بو پیاوہ کہت بنوینی۔"

- "ئاخر دایکہ، ئوہ بہ قسہ ئاسانہ، بہ لی دہ توانم خوشہ ویستی بدہمئ، بہ لام پرسہ کہ ئوہ یہ ئاخو ئو خوشہ ویستی دہ وئ۔"

- "باشہ بوچی ئو خوشہ ویستی ناوی؟"

- "من ئوہ نازانم!"

کاتیکیش سەدیقە دەهاتەوێ مال، بەخۆشەویستیەوێ پێشوازی لێدەکرا. هەمووان جل و پێلاویان بۆدەکری، پارەیان دەدا و بە بوخچە پڕەوێ دەیانناردەوێ قوم.

هەركاتیکیش خالخالێ وەك مەلایەك بۆ مزگەوتی شارێك دەپۆشت، سەدیقە دەناردەوێ ماله باوانی تا دەگەراییەوێ و لەگەڵ خۆی دەبێردەوێ. هەندێ جار ئەوان لەهەمان پۆژ دەگەرانیەوێ هەندێ جارێش هەفتەیک دەمانەوێ. لە مانەوێشیاندا لە ژووری گومبەزەك دەنووستن.

ئەم هۆدەیان قەپەنگۆكەیکە هەبوو، قەپەنگەكە شوورەیکە دارینی هەبوو، هەندێ جار سیبەری گومبەزەكە لێدەردەكەوت كە هاتوچۆی پێدادهکرا. ئەویش هەر ئەو دیواره بوو كە میرووەکانی لێدەرچوون.

هەشتەسەد سالی بەر لە ئەمڕۆ، کاتیک خانووێكە بنیاتنرا، وەستایەكە ئەم ژوورە تاییبەت بۆ مەلای مزگەوتی دروست کەردبوو. پۆژ تا ئاوابووێ گەمە خۆی بە سیبەری گومبەزەك دەکەرد. سەرەتا تەنها سایی گومبەزەك لەسەر دیوارهكە دەرەچوو، كەمێك دواي ئەو سیمای منارەكان، پاشان سیبەری گومبەزەك بە تەواوی دەرەوایەوێ، ئیدی هەر هی منارەكان دەمایەوێ. ناوبەناویش سیبەری كۆتریک، قەلەرەشە پیرەكە و پشیلەكان لە كاتی پڕشنگی رەنگینی ئیواران لەسەر دیوارهكەدا دەرەكەوتن. لە بەرەبەرە بانگی شێوانیش پشیلەکانی مزگەوت لەسەر قەپەنگەكە خۆیان لە رەوێ شەمشەمەكۆیرەكان، كە بەسەر حەوزەكەدا دەفرین، دادەنوساند.

خۆ ئەگەر ئاوهواكە خوش بووبایە، دەتوانی لەسەر قەپەنگەكە مافووریک رابخە و چەند بالیفیکیش دابنێ، سا لەوێ بخوینیتەوێ یان چایە بخوینیتەوێ. ئەو میوانە لێ ژووری گومبەزەك دەمایەوێ، هەموو ئازادیکی هەبوو. بۆ خالخالیش هەركاتی بە میوانی دەهاتە مالی خەزوری، ئەوێ شۆینیکی نمونەیی بوو بۆی. ئەو هەر هەموو پۆژەكە لێ ژوورەكەدا بەسەرەبەرد، دادەكانیش نان و خواردنێان بۆدادهنا، بەدەر لەوێ كەس هەراسانی نەدەكرد.

خالخالێ ئیوانی تەنیا لەگەڵ شابالدا خوش بوو، زۆر جارێان داوای لێدەكرد لەگەڵیدا نان بخوێ. شابالیش هەر لەسەرەتاوێ بە كەسیكی سەرنجراکیشی

ده‌بینی. ئەو زۆر مه‌لای دیتبوون، به‌لام خالخالی جۆره مه‌لایه‌ک بوو، وه‌ک هاو‌پیشه‌کانی نه‌بوو. ئەو هزری نوینی هه‌بوون و باسی شتی وروژینه‌ری ده‌کرد. شابال به‌ خوشبیه‌وه گویی بۆده‌گرت و گه‌نگه‌شه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کرد.

خالخالی له‌ هه‌موو شتیکی ده‌زانی. ئەو ده‌رباره‌ی ئەمریکا قسه‌ی ده‌کرد هه‌روه‌ک ئەوه‌ی باسی ناوله‌پی خۆی بکا، ئەو روونیده‌کرده‌وه، که‌ چۆن ئەمریکییه‌کان ده‌ستیان به‌سه‌ر نیشتمان‌ه‌که‌یاندا داگرتوه‌ و چۆن له‌پشت په‌رده‌ی ئاسنینه‌وه جله‌وی ولاته‌که‌یان گرتوته‌ده‌ست و به‌پۆیه‌ی ده‌بن. خالخالی به‌ شابالی گوتبوو، که‌ چۆن سه‌ره‌تا ئەمریکییه‌کان هاتونه‌ته‌ ولاته‌که‌یان و لێیان داگوتا. کاره‌که‌ به‌م چه‌شنه‌ پۆیشت. ئەمریکا زله‌یزیکبوو، ویستی ولاته‌که‌مان بکاته‌ بنکه‌یه‌کی سه‌ربازی و له‌دژی یه‌کیتی سوڤیه‌دا به‌کاری به‌ینی. به‌لام موسه‌ده‌ق^{٢٦}، ئەو سه‌روه‌زیره‌ هه‌لبژێردراوه، پیاویکی لیبرال، سه‌روکیکی نیشتمان‌په‌رودر بوو، نه‌یده‌ویست که‌لین بداته‌ ئەمریکییه‌کان. ئەمریکییه‌کانیش نه‌ده‌کرا زۆر چاوه‌پوان بن، ئەوان ده‌ترسان یه‌کیتی سوڤیه‌ت بانگه‌یشتی موسه‌ده‌ق بکا و هاو‌په‌یمانی دژه‌ ئامریکایی له‌گه‌لدا به‌هیز بکا. سی ئای ئه‌ییش بیرۆکه‌ی کو‌ده‌تای داهینا و (شا)ش په‌سه‌ندی کرد. ئیدی بپیاردا دژی موسه‌ده‌ق بکه‌ونه‌کار. یه‌کیتی سوڤیه‌تیش به‌م شته‌ی زانی و ده‌موده‌ست موسه‌ده‌قی لێئاگادار کرده‌وه. ئەویش ده‌سته‌ ئەفسه‌ریکی لایه‌نگری ئەمریکای گرتن، که‌ به‌ته‌مای کو‌ده‌تا بوون، ده‌ستی به‌سه‌ر کۆشکی شاشدا گرت. به‌لام ئاژانه‌کانی سی ئا ئه‌ی توانیان له‌ کاتی خۆی و له‌دوا ده‌رفه‌تا شا به‌ هه‌لیکۆپته‌ریک ده‌رباز بکه‌ن و له‌ کۆشکه‌که‌ بیهێننه‌ده‌ر. ئەو به‌ فرۆکه‌یه‌کی جه‌نگی به‌ره‌و ئەمریکا هه‌لات.

- 'شتیکی سه‌رنج‌راکیشه‌ من ئەو پرو‌وداوانه‌م نه‌ده‌زانین، شابال وای به‌ خالخالی گوته‌وه.

- 'ئاخر ئەوان ئەو جۆره‌ شتانه‌ له‌ کتێبه‌کانی خویندنی قوتا‌بخانه‌ نانووسنه‌وه. ئەوان میژوینی ساخته‌تان فێرده‌که‌ن. خالخالی وای پێگوت.

- 'باشه‌ پاشان چی روویدا؟'

- ئەمەرىكا بۇ ئەوھى بېيتە زەھىزىكى جېھانى، پىيوستى بە ئىران بوو. ئىران ھەلەكەتەيەكى ستراتیژی لە پۆژەلەتى ناوەرەستە ھەبوو، پتر لە دووھەزار كیلومەتر سنوورى لەگەل یەكیتى سۆفیتە ھەبوو. ئیدی ئەوان بېریان لە كودەتای دووھەم كردهو. سى ئای ئەى لەگەل ژەنەپالەكانى سوپای ئىران كەوتە پەيوەندىكردن. دوو پۆژ دواتر، كاتىك ھەمووان وایانزانى ھىچ لەگورپیدا نەماو، موسەدەق گیرا. تانكە ئەمرىكییەكان لە ھەموو دوورپانە گرنگەكانى تاران وەستان و دەستیان بەسەر پەرلەمانیشدا گرت. دواى ئەو بەسەدان لەچەتە و قەحچەكانى خویان ناردنە سەر جادە و وینەكانى (شا)یان بەرزكردنەو.

پۆژى دواتریش شا، كە بە پۆلە ئاژانىكى سى ئای ئەى دەورە درابوو، گەپىندرایەو كۆشك. شا بووكەلەيەكە، ئەو دەبى بە خوى و ئەمرىكییەكان نەمىنى.

شابل بەو نمایشە سۆز و بەھیزەى خالخالى موچرەكى پىداھاتن. دواچار ھەردووکیان لەسەر قەپەنگەكە نانیان بەيەكەو ھەبوو، خالخالى باسى ئەو بەرگرییە بەھیزەى ئایەتوللاكانى دژى رژىم بۆكردبوو، باسى مێژوى خەباتى بەرەنگاریە بەھیزەكەى ئایتوللا خومەینى بۆكرد كە چۆن شا و ئەمرىكییەكانى لە قوللەى قاف ھەلگىشاو. لەو پۆژەدا چەندان مەلای گەنج كوژران و چەندانى دىكەش راپیچى زىندانەكان كران. خومەینیش ناچار كرا بچیتە تاراوگە.

شابل زۆر جار لە مال ناوى خومەینى بیستبوو، بەلام ھىچى لەبارەو نەدەزانى. ئاخىر كاتى ئەو بوویەرانە پرویاندا بوو، ئەو منالیکى ھەفت ھەشت سالان بوو. خالخالى بەلینى پىدا، جارى دادى كتیبىكى نەینى بۆینى كە وردەكارى مێژوى بەرگریى ئایەتوللاكانى تیدا تۆماركراو.

ئەو ئىوارەى خالخالى شتىكى واى بە شابل گوتبوو، پىشتەر كەس بېرىشى لىنەكردبوو. كەس لە زىندان ناترسى، زىندانیش وەك زانستگەيەكى لىھاتوو، نەخاسەمە بۇ چالاكوانە گەنجەكان.

نہمہش سہر لہبہری باسوخواستیکی نوی بوو بۆ شابال. ئاخو ئو زیندانی وا دەبینی که تەنیا جینگەیی تاوانبارانە.

- 'زیندانییە سیاسییەکان جیاوازن لەگەڵ زیندانییە ئاساییەکان،' خالخالی وای لەسەر پۆشیشت، 'لەویدا کەسانیک هەن، دژی پزۆیم وەستاونەتەو، کەسانیک شەرمیان بە خۆیە کە سی ئای ئەی ئەمریکایی لەولایەکیان بالادەست بێ. ئەوانە کەسانیک پۆشنییرن، ئەوانە دەیانەوێ چارەنووسی ولایەکیان بەدەستی خۆیانەو بێ. ئەوانە کەسانیکین دەیانەوێ گۆڕانیکی پەرگوریشەیی لە سیستمی سیاسیدا بخولقێن. هەر بۆیە پزۆیم ئەوانە دەگری و لە کونجی زیندانیان دەئاخێ. بەلام ئو جۆرە کەسانە لەنیو خۆیاندا پەییوەندیان هەیە. ئەوانە دە دەیان بیست بیست لە زیندانی کە دەئاخێ. لە زیندانییدا جۆرەها کەس هەن: خۆیندکاران، هونەرمندان، مەلایەکان، سیاسییەکان، سەرکرەدەکان، مامۆستاکان و ئەوانەیی خاوەن بیروکەیی نوین. ئەوانەش لەگەڵ یەکدا دەدوین، وتووێژ و گەنگەشە دەکەن، ئیدی بەمجۆرە کونجی زیندان دەبێتە زانکو، تیایدا زۆر شت فێردەبێ. ئایا زەینت بۆئەو دەچی کە ئو هەموو پۆشنییرانە لە زیندانییدا بەیەک بگن، چی پوودەدا؟ خەڵکە کە ئەزموونەکانیان لەگەڵ یەک دەگۆڕنەو و گۆی لەیەکدی دەگرن. هەر بۆیەشە لەخۆو پێیەو پەییوەست دەبی و کارادەبی. هەندێ جار مرق وەک کاوریک دەچیێ زیندان، بەلام کە هاتەدەر، نمونەیی شیریک دیتەدەر. من زۆر لەوان دەناسم کە لە زیندانن، برادەر، مەلای نوی و ئەندامانی بزوتنەوێ ژێرزمینی بە بالی چەپ و راستیانەو. ئەری قەتت شتت لەبارەیانەو پێستوو؟'

- 'نەخێر.'

- 'ئەدی تو لێرە چی دەکەیی؟'

- 'مەبەستت چییە؟'

- 'مەبەستم لێرە لەو مالهێ، لەو شارەیی.'

- 'شتیککی وا تاییبەت نا. من دەچمە قوتابخانە و مرگەوت.'

خالخالی سەری هەژاند و گوتی: 'من دەمزانی، ئەم شارە هیچی وای تیدا نییە. ئەمە شاریکی لاوازه. لەسەر تاسەری ولایتدا خەڵک بەهێواشی

بہرہ لستی شا دہکن، بہ لام لیرہ لہ (زہنجان) دا خەلک لہ خەوی قول دان. ناخر چی لہ شاریک چاوە پئی دہکە، کہ مەلای مزگوتی گەرە^{۲۷} وا خەوالو بئ. ئەرئ ئەلسابری ھەموو پۆژەکە، کہ خۆی لہ کونجی حوجرەکە پەستاو، چی دہکا؟ ھیچ! تەنھا ئەو دہکا کہ دادەکان گونەکانی بشۆن! ئای لہو مزگوتە میژووینە جوانە، کہ گوناحە! ناخر مزگەت میژووینکی پرسنگداری ھە، کاتی ئەو ھاتووە وتاری ئاگرینی تیدا بخویند ریتەو. ئەرئ لہ مەبەستە کەم تیدەگە؟

شابال خۆشی بە قسەکانی خالخال دہات. ئەو پینی وابوو بەرامبەرەکە گەرە و خۆشی بچوو، ئەو ھەزی لیبوو پرسیاربارانی بکا، بە لام نەدەویرا، دەرسا شتی گەوجانە بئ. لہو نیوہەدا ئەو ھەموو کاتەکە ھیچی نەگوت، لی کہ خەریکبوو بگەریتەو ژوورەکە خۆی، دەستبەجئ دەمی ھەلپچری: "من دەمەوئ شتیکت نیشان بەم."

- "شتەکە چیە؟"

- "چیرۆکەکانم. من دەنووسم. ئەو ئەمە ی بە دوودلیوہ پینگوت. - "ئای چەند سەرنجراکتشە! دەی نیشانم بە. ئایا شتەکانت پینیە؟ دەی بۆم بخوینەو."

- "ناخر نازانم، شتەکان باشن یاخۆ نا."

- "لەوبارەوہ ناتوانم ھیچ بلیم، بە لام نووسین خۆی لەخویدا شتیکی باشە. دەی بۆ نووسینەکانت بیتە!"

شابال پۆیشت و بەلەزیش بە خۆی و سنی دفتەر گەراییوہ، بە شیوہیەکی خاکەرایانە پادەستی خالخال کرد.

- "من دەبینم، تۆ شتی زۆرت نووسیوو،" خالخال بە سەرسورماوی وای پینگوت و لاپەرە دەفتەرەکانیشی ھەلدەدایوہ. "من ھەر لہ یەکەم دیدارمانوہ بۆم دەرکەوت، تۆ گەنجیکی زیرەکی. دەی، یەکی لہ چیرۆکەکانت ھەلبژیرە و بۆم بخوینەو."

^{۲۷} مەبەست نمو مزگوتیە کہ نوێزو خوتبە ی روژی ھینی تیدا دەرئ.

- "ناخر من تائىستا نىشانى كەسم نەداون." شابال وای پىڭوتەو و لاپەرەى دەفتەرەكانى خۆيشى ھەلەدەدانەو. كاتىكش لاپەرەىەكى لایەقى دۆزیەو، گوتى: "من ناوێرم، بەلام ئەوێ لەتوانامدا بى دەیکەم." ئیدی دەستی بەخویندنەوێ لاپەرەكە كرد: "بەیانىكى زوو بوو، كاتىك من بەرو ھەوزەكە چووم تا دەستنوێژ ھەلگیرم، سەرەتا بینیم چرای ژوورى باوكم ھەلنەكراو. ئەو ھەمیشە زووتر لەمن بێداردەبوو و پێشى من دەگەشتە سەر ھەوزەكە، بەلام ئەم سەپىدەى ھەموو شتێكم بە جۆرىكى دیکە بینى. ماسیەكان كاتى منیان لەسەر ھەوزەكە دەبینى دەیانكردە غەلبەغەلب، كەچى ئىستا بە بى جوولە، بەبى دەنگى سێرەیان لەمن گرتوو. پوولەكەى رەنگین سەرئاوكەو تەبون. خۆین بە بەبەردەكانى ھەوزەكەو بوو. دەستبەجى زانیم شتێك قەوماو، بە پەلە رامكردە ژوورى باوكم، دەرگاكەم پالنا و گلوپەكانم داگیرساندن..."

- "زۆر باشە! پێویست ناكە زیاترم بۆ بخوینیتەو، من بەخۆم دەخوینمەو. تۆ بەھرەت ھەب، دەى دەفتەرەكانت لێرە دانى، من دەیانخوینمەو،" لەكوتاییدا خالخالى وای پىگوت.

ئىجا ئەویش دابەزى و بەرو ھەوزەكە رۆشت، لەبەر تیشكى گلوپەكاندا بینى ماسیەكان خەوتوون. گلوپی حوجرەكەش داگیرسابوو. سێبەرى مەلا لەسەر پەردەكە دیاربوو. ئەو بە ئەسپایى دەرگای پێشەوێ كەردەو و بەرو لای پرووبارەكە بۆ پىاسەكردن چوو و دەرد.

عەبا

بەفرىكى زۆر بارىبوو، ناوچەسارەكەشى گرتەو، كاتیش سەعات پێنجى ئیوارەى نیشان دەدا، خەرىكبوو و رەدەورە تارىك دادەھات و بايەكى سارد و تەزىش ھەلیكرد.

ھەروەك جارانیس ھەردوو دادەكان، خاوالى و جلی خاوالى مەلا ئەلسابرییان بردە گەرماو، تا بېشۆن و بۆ نوێژ ئامادەى بكەن. ھەرچەندە لە بەرەبانىكى زوو و زۆپایان داگیرساندبوو، لى ژوورى گەرماو، ھەمیشە ھەر سارد بوو.

“ئاخر ئەو کارە واناب، ئەو بەرپرسیاریتی نییە، گۆلبانو دەستی بە سکالاکردن کرد، ئەو دەبی بچیتە گەرماوەکی شار، دەنا نەخۆش دەکەوی.” ئەو ئیوارە ئیوارەییکی تایبەت و ناوازی بوو، ئاخر شەوێکە یادهوهری شەهیدکردنی ئیمام عەلی بوو. عەلی چوارەمین خەلیفە (جێنشینی) ئیسلام بوو. ئەو بە خۆی و سەدان شوینکەوتووی لە مزگەوت خەریکی نوێژکردن بوو. ئیبنول مەلجەم^{٢٨} هات و شوینی خۆی لە نوێژکردنەکاندا لە پشتی ئیمامەوهر گرت. ئەو لەگەڵ عەلی نوێژی کرد و دەستا تا لە نوێژەکی بووهر. کاتیک عەلی لە نوێژەکان بووهر، ئەوسا ئیبنول مەلجەم شمشیرەکی ڕاکێشا و بە توندی و ڕیک لە نیوهراستی پشتەسەری ئیمامی عەلی دا. دەستبەجی عەلی کەوت. ئیدی لەوساوە ئیسلامەتی بووهر دوو لەت: شیعە و سوننە.

شیعەکان حەسەنی کورە گەرەوی عەلیان وەک جیگرەوهری ئیمام هێناوە پێشەوهر. سوننیەکانیش بەرێژاریکی دیکەیان هەبوو. شیعەکان چەندان سەدە دژی سوننیەکان وەرستانەوهر. هەرچەندە عەلی کەوت و ڕۆیشت، بەلام بووهر مایەیی خۆشەویستیکی مەزن بۆ شیعەکان. چوارە سەدە دوای مەرگی ئەو، شیعەکان شین و شەپۆری وای بۆدەکەن هەرەوێک ئەوهری هەر ئەمڕۆ لێدراپی و کۆژراپی.

ئەمشەویش مزگەوتەکان پڕ دەبن. ئەلسابریش زۆر باش خۆی بۆ ئامادەکردووه، کە وتاریکی دوورودریژ لەسەر عەلی بخوینیتەوهر. ئەو شتیکی نوینی بە مێشکدا هات؛ ئەو دەرەویست ئەمشەو، دوای چوارە سەدە لە دوژمنایەتی نیوان شیعە و سوننە، باسی ئاشتبوونەوهر بکا.

– “ئیدی دوژمنایەتی بەسە! ئیمە برای یەکین!” ئەو هەموو ئیوارە لەبەر دەم ئاویندەدا مەشقی لەسەر ئەو وتانە دەکرد. “من دەست بۆ ئێوهر درێژ دەکەم. من لەناخی دەرەوهر دەستان دەگوێم تۆقەیی دوستانەیی و یەکییتی ئیسلامیتان لەگەڵدا دەکەم.”

ئەو سەبارەت بەم وتارە، لەگەڵ ئاغاچان نەدوابوو، ئاخر حەزی لیبوو بۆ ئەویش کتوپڕ و سەرسامانە بن. کاتیکیش دەستی بە وتاردانەکی کردبا،

ئاغا جان لەبەر خۆیەو دە یگوت: "ئەم قەسەیی بێکەلکە. ئاخەر خۆ هیچ سوننە یەک لەم شارەدا ناوی."

بەلام خۆ ئەگەر سوننە لەو شارەدا بژین یان نا، یان سوننەکان گوێیان لێیی یاخود نا، ئەمشەو مامۆستا دە یەوئ شتیکی نوێ بلی، شتیکی تا ئیستا هیچ مەلایەکی دیکە نە یگوتی.

دادهکان مەنجەلی گەورە ی پر ئاوی گەرمیان لەسەر ئاگرێکی نەرم دانا و چاوە پنی ئەلسابرییان دەکرد.

مامۆستاش لەنێو دەریای بیرکردنەوێکانی خۆی نقوم ببوو، بە دەستی ئاوەکی تاقیکردەوێ و بە ئەسپایی خۆی خستە نێو کۆلەکە^{٢٩}. بەهەردوو دەستی قەراغی کۆلەکی گرت و خۆی لەنێو ئاوەکەدا نقوم کرد. کاتیکی سەرئاوێکەوتەو، هاواری کرد: "ئە ی سوننەکان، من دەستی تەو قەتان بۆ درێژ دەکەم! ئیمە برای یە کین! براین! وای ساردە، ئای کە چەند ساردە!"

یەکی لە دادهکان هەندێ ئاوی گەرمی بەسەر سەردا کرد، لەو کاتەش دادهکی دیکە بە لیفکە و سابوون دەستی بەشوشتی کرد. لەو نێوێشدا ئەلسابری مەشقی لەسەر وتارەکی دەکرد و لە سەرمانیش هەلەلەرزی: "ئیسلامەتی لە مەترسیدایە! ئیمە دەبی کۆنە شەرەکانمان لە پشت خۆمان جێبێین. دەبی شان بە شان بەرەو پێشەوێ دژی دوژمنان بجەنگین! ساردە!" ئەو سەبارەت بە دوا وشەکانی هەندێ دوودل بوو، دەبوایە بیگۆڕی، بیکاتە: "دژی دوژمنە هاوێشە کەمان بجەنگین!"

ئەم پرستە یەش دوو سەرە بوو، چونکە تۆ بلینی مەبەستی لە "دوژمنی هاوێش" کئی بئی؟ شا؟ ئەمریکییەکان؟ خۆ ئەگەر بوێرا، بئی سیو دوو ئاگراوێترین وتار دەبوو، لێ دوودل بوو.

- "تەواو!" یەکی لە دادهکان وای گوت.

لە کۆتاییدا لەسەر یەکی لە خاوییهکان کە لەسەر ئاوەکەوێکە راخرا بوو، ویستی رێک دابنیشی، بەلام لەبەر ئەوێ بە توندی دەستی لە رۆخی کۆلەکە

^{٢٩} کۆلی ناو، وەک بانێو بۆ خۆتێداشوشتن بێکار دی

گیر نہ ہو، خلیسکا و کہوت، ہیشتا قاچی چہ پھی ہر لہ نیو کؤلہ کہ دا مابؤوہ۔

- 'مردن!' ئو بہ راجلہ کینہوہ ہاوارى کرد۔

دادہ کانیش، کہ حہ پەسابوون، دەستبەجی گرتیان و ویستیان لہ نیو کؤلہ کہ دا دہریبتن۔ ہەنووکە ئو لەسەر زەوی کہوت و جارێکی دیکە پیس بووہوہ، ئیدی نویژی پتوہنە دەہات. لەو کاتەشدا پشیلە یەک لە پشت زوپاکوہ دەرکەوت. پشیلە کہ، کہ لەبەر قیژە ئەلسابری سلەمیوہ، بازى دایە نیو کؤلە کہ و بەر قاچە پرووت و تەرە کہی مامۆستا کہوت، لەویشەوہ بازیدا و بۆ دەرەوہ ھەلات. ئاخەر پشیلە یەک بەر قاچە تەر و پرووتە کہی مامۆستا کہوت. ئیدی ہزرووبیری پەرشوبلاو بوو! کئی نائی لەو ناوہدا مشکیش ناسوورپنہوہ. ئەلسابری بەم جۆرە ہزرانە حەپەسا و لەزەری لێہات. بەمجۆرە گەرماوہ کہ گلاوہ، ئاوہ کہش ہەر گلاوہ، خاویلیہ کانیش بە ھەمان شێوہ گلاون و دادە کانیش ہەر گلاون، ئەمەش ھەمووی لەو شەوہی سالیادی شەھیدبونی ئیمامی عەلیدا پرویدا. باشە ھەنووکە دەبی چی بکا؟ لە کوئی خۆی بۆ ئو نویژە، کہ نزیکبۆتەوہ خاوین بکاتەوہ؟ خو خەلکیش لە مزگوتە کدا چاوہ پئی دەکەن.

- 'خودایە!' بە دەنگێک کہ لە گەرۆوی قەتیس مابوو، بە پرووتی لەو تاریکیەدا ھەلات و غاریدا دەرئ و خۆی گەیاندە لای حەوزە کہ.

- 'نەخیر. وانە کہی!' گولبانو بەسەریدا قیژاند. 'ئاخر لە دەرئ بەفر دہبارئ. نە کہی وابکہی!'

ئەلسابری یە کجار خۆی فریدایە نیو حەوزە کہ. ئیدی کہوتە نیو حەوزە کہ و شلپە ی لە ئاوہ کہ ھیتا و لەناویدا تقوومبوو.

لەبەر تیشکی گلۆپە کانیشدا ماسیہ سوورەکان خویان کشاندەوہ لایەکی حەوزە کہ، قەلە کہی مزگوتە کہش بە توندی قیغاندی، دادە کانیش بە پەلەپروزی چوونە ژێرزەمینە کہ و بە خویان و خاویلی نویی خاوینەوہ ھاتنە لای حەوزە کہ.

- 'ھەنووکە بە باشی وەرگەرا!' گولبا وای ھاوارکرد.

- 'دە ی تکایە وەرە دەر!' دادە کہی دیکەش وایینگوت.

ئەلسابرىش سەرئاوکه و تەوہ و ديسان جارىكى دىكە بىسمىلىكى كرد و خوى لەنىو ئاوہكەدا نكوم كردهوہ.

- دەى ھەرئىستا وەرەدەر!

ئەلسابرى توانى ھەلسىتەوہ.

بەلام ئەو ھارسەنگى خوى لەدەستدا، لى لەدوا ساتدا خوى گرتەوہ و بەرەو لای دادەگان ھات. ئەوانىش خاويلیہ کانیان تىوہرگرت و گولبانوش پىشووخت چووہ حوجرەكەى و ئاگرى زۆپاکەى زیاتر كرد. گولبىش چووہ ژىرزەمىنەكە تا خاولى زیاترى بۆ بىنى.

زۆپاکە زۆر گەرم بوو، خاويلیہ زیادەکانىش گەرمکران، بەلام ئاخۆ ئەلسابرى لە کوئى بوو؟

- لەوانەى ئەو چووبىتە ژوورى نوستن.

- ئەلسابرى! گولبانو وای بانگکرد. ئای خودایە، لەژىر بالى خوتى بگرە! تو بلینى بۆ کوئى چووبى؟ ئەلسابرى!

ماسىیە سوورەگان لە ناو حەوزەكەدا لە تەنىشت یەك بوون. قەلەكەش بى پسانەوہ ھەر قىغەقىغى بوو، پشیلەكانى مزگەوتەكەش ھاتن و لە قەراغ سەربانەكە خویان گرمۆلەكرد، دادەكانىش بە ھەلەداوان بەرەو لای حەوزەكە رۆیشتن. ھەرچى ئەلسابرىش بوو لەوئى لە دەرەوہ لەسەر بەفر راكشابوو، تىشكى گلۆپەكانىش لەسەر دەموچاوى دەدا. چاوەكانى داخرا بوون. خەندەىەك لەسەر لىوہەكانى سارد بووہوہ.

- ئەلسابرى! دادەگان ھاواریان كرد.

بەلام خۆكەس لە مال نەبوو، ھەموویان چووبوونە مزگەوت. دادەكانىش لە پىنى پەيزەكانەوہ بە پەلەپروزی لىبەسەر كەوتن و خویان گەياندە مزگەوتەكە. پشیلەكانىش لەبەر پىیان راپەرىن. لە لای منارەى دەستەچەپ، لەو شوینەى كە بانگدەرەكە ھەمیشە دەوہستا، ئەوان بەھەموو ھىزو تىنیکەوہ ھاواریان كرد: ئەلسابرى فەوتا!

پیاوہەكانى نىو مزگەوتەكە گوڤیان لەدەنگى ھاتوھاوارەكە بوو. بانگدەرەكە ھاتەسەربان، دواى ئەوىش چەند پیاویكى بازار بەدوايدا سەركەوتن. لە پىنى

پہیڑہ کانہوہ ئہوان بہ خیرایسی بہرہو لای حہوزہ کہوہ ہاتن۔ کاتیکیش مجبور کہ مہلا ئہلسابری بینی، کہ لہو ناوہ کہوتبوو، ہاواری کرد: "انا للہ" نیدی ہمووان تیگہیشتن، کہ بہ راستی مہلا ئہلسابری مردوہ۔

نینجا پیاوہکان ماموستایان ہہلگرتہوہ ہینایانہوہ حوجرہ کہی و دادہکانیش بہدوایہوہ دہگریان، لہبہرئہوہی ئیستا مردن لہئارادایہ، بژیہ دہبووایہ حہوسہلہی خویان بگرتبایہ۔ ئہوان بہ ئہرکہکانی خویان دہزانی و لہنئو دولابی کتیبہکانی حوجرہکہدا ونبوون۔ لہویدا لہنئو باولیکی کونینہ، پارچہخامیکی سپیان دہرہینا و دایانہ دہستی مجبورہکہ۔ ئہو پارچہ خامہ ماموستا بز خوی لہ مہککہ ہینابووی۔ مجبورہکہش خامہکہی لیککردهوہ لہ تہرمی ماموستای وہریناو لہگہلشیدا ویردیکی دہخویند۔ نینجا ئاغا جانیش ہاتہژوورہوہ۔

- "انا للہ! پیاوہکان لہ یہک کاتدا ئہم وتہیان لہزار دہچوو۔

- "انا للہ" ئاغا جانیش بہ حہوسہلہوہ وایگوتہوہ۔

ئاغا جان دانہوہیہوہ سہر تہرمہکہ، کفنہکہی ہہندی لادا و سہیری دہموچاوی مہلا ئہلسابری کرد، ماچیکی لہ ہہنیہی کرد و کفنہکہی بہسہردا دایہوہ۔

لہ پریکیشہوہ زینہت بہسیمیایہکی بزپرکاوہوہ لہدہرگا کہوہ دہرکہوت۔ ئہو لہبن پووبہندہکہیدا دہگریا و لای تہرمی ماموستا کہوت۔

لہ دوایشدا دادہکان خانمہکہیان ہہلساندہوہ و لہگہل خویان برد۔ لہنئو مالہکہشدا دہنگہدہنگ بیسترا۔ دہنگہکہش ہی پیاوہکانی نئو مزگوتہکہ بوو۔ ئاغا جان حوجرہکہی جیہنیش و بہرہو حہوشہی مالہکہ پویشٹ۔ ئیدی ہر زوو ہہوالہکہ لہنئو شارددا بلاوبوہوہ۔ پیاوہکان بہ خویان و دارہبازہکہ نامادہبوون و ہاتنہ لای حہوزہکہ و تہرمہکہیان ہینا و لہسہریان دانا و بردیانہ مزگوت۔

حفت پیاو چوونہ سہربانہکہ و بہیہکہوہ بانگیان دا: حی علی الصلاة! ئہوہی گویی لہو بانگہ بووبن، زانی مہلای مزگوتہکہ کوچی دواپی کردوہ۔ بہدہر لہ نانہواکان و دہرمانفرؤشہکان، ہہموو دوکاندارہکانی شارہکہ

دەرگای دوکانه کانیان داخست و بهرہو مزگوتہ کہ ہاتن. تپومبیلکی پولیس و می سہرؤکی شارہوانیش لہ بہرہم دەرگای مزگوتہ کہ وہستان.

سعات نؤی شہو سندوقی تہرمہ کہ لہ سہر حہوزہ کہی نزیک مزگوتہ کہ داندراہوو. ئاخہر بریاردرہا، تا بہ یانیہ کہی بہ خاک دہسپیردری، تہرمہ کہی ہر لہوی بمینیتہ وہ، بؤئہ وہی ئہو کہ سانی دہیناسن، ہر وہا ئہندامانی بنہ مالہ کہی، ئہوانہی لہ شارہ دورہ کانیہ دہاتن، دوا مالٹاواپی لیتکہن. ئاغا جانیش بہرہو مال گہ پایہ وہ، ئہو دہبی بؤ بہ یانیہ کہی مہ لایہک ئامادہ بکا و نوژی مردووی لہ سہربکا. لہ راستیشدا دہبواہی ئہ حمہد کوری ماموستا شوینی باوکی بگریتہ وہ، بہ لام ئہو ہیشتا خویندنی مہ لایہتی تہواونہ کردبوو. مہ لایہکی دیکہ بؤئہ وہی بہ ئہرکہ کہ رابی خالخالی بوو، خالخالیش زاوی مہ لای کؤچکردو بوو. بہ لام ئاغا جان ژمارہ تہلہ فؤنی خالخالی نہ بوو، نہ شیدہ زانی لہ کوئی دہژی، ہر وہا ئہو پرسہش لہ گورپیدا بوو، ئاخو لہ وختی خوی دہکا یان نا.

- "ئیمہ ئہومان لہ بہرہ بہ یانیکی زوو پتویستہ، ئاغا جان وای بہ شابال گوت.

- "لہ سہرووی ئہو شہوہ، ئیمہ دہبی سہدقہش ببیننہ وہ. ئہویش دہبی بزانی، کہ باوکی کؤچی دواپی کردوہ. شابالیش وای بہ ئاغا جان گوتہ وہ. "ئہوہی لہ توانامدا بی دہیکہم. من زہنگ بؤ ئایہ توللا ئہلمہ ککی لہ قوم لیندہدہم. ئہوہش بؤنہیہ کی نمونہییہ کہ خالخالی لایہ نہ باشیہ کہی خوی دہربخا، ئاخہر ہموو شارہ کہ لیزہ ئامادہیہ و دہیانہوی بیناسن. من زہنگ بؤ ہموو ئہوانہی لہ قوم دہیاناسم، لیندہدہم."

بؤ بہ یانیہ کہی ئاغا جان چوہ مزگوت تا دوا شتہ کان ریکبخات. چونکہ زور نابا بہ ہزاران بروادار لہ گوندہ کانی دہور بہرہوہ دین، ئہویش مہ لایہ کی ہاوسہ نگراگری پتویستہ. ہر بؤ دلنیاہوون پہ یامیکی بؤ مہ لای

گوندى جیریا^{٢٠} ناردبوو، که خۆی بۆ نوێژ ئاماده بکا. خۆ ئەگەر ئاساییانە بن، ئەو مەلا جێگرەوێکی ئەلسابرییە.

لە کاتێکدا ئاغاچان لەگەڵ مەجیورەکی وەستابوو، قسەی دەکرد، تاکسیەکی لە بەردەم مزگەوتەکی وەستا؛ دەستبەجێ میزەرە رەشەکی خالخالێ ناسیووە و سەدیقهشی بینی.

خالخالێ لە تاکسیەکی هاتەدەر، بەرەو لای ئاغاچان هات، تازینامەی لیکرد، بۆ سانتیکیش سەری بۆ نوشتاندەو.

ئاغاچانیش ئەمەیی بە ئامارەیهکی ئاشتبوونەو و قایلێبوو بە دڵسۆزیتی بەرامبەر خۆی و مزگەوتەکی دانا. چونکە لەو کاتەدا خالخالێ لە مارەکردنەدا کاغەز و ناسنامەکی پێنەبوو، ئاغاچان وایکرد، گەراندیووە قورم تا بیاننێنێ، لەوساو خالخالێ بەخۆشی قسەی لەگەڵ ئاغاچاندا نەدەکرد. هەنووکەش که هەندێ سەری بۆ نەویکرد؛ ئاغاچان ئەمەیی بینی و قسەیهکی شایستەنەشی پێگوت: "مەن شانازیت پێوەدەکەم و دەمەوێت ببێه مەلای مزگەوتەکی مان تا ئەو پۆژەیی ئەحمەد خۆیندنی مەلایەتی خۆی تەواوێکە. باشە رێککەوتین؟

خالخالیش گوتی: "رێککەوتین."

ئیدی ئاغاچان ماچیکێ لە میزەرەکی کرد، خالخالیش لە لایەن خۆیهووە شانی ئاغاچانی رامووسی.

"دەیی هەنووکە بۆ ژوور و هەندێ پشوو بدە. ئاخێ زۆری دی نابا پیاوێکانی بازار دین و هەڵتەگرن. شابشالیش ئاگادارت دەبێ."

مالەکی جەنجال بوو، زۆر لە پیاوێکان گەیشتبوون. دادەکان دیسان دەرکەوتنەو. ئەوان لەو کاتەدا بەخێراایی چوونە ناندینەکی، بێنیان خالخالێ لە مالەکی دەهاتە ژوور. ئەوان ئاگر، ستوکی سوور و ئاوینەکیشیان بۆهێنا، ئەوێش نیشانەیی ئەوێبوو، که وەک مەلای خانووێکی بەخێرەتانیان لیکرد.

لہ سعات دوازدها لہ سسر جادہی بہ ردم مزگہوتہ کہ مافوور بـ نویتلہ سہرکردن پاخران۔ سندوقی دارہ بازی تہرمی ٹہلسابیش ہینرایہ دہر و لہ سسر مافوورہ کہ داندرہ۔ ہہ زاران کہ س چاوہ پروانی خالخالی بوون۔ ژمارہ یک لہ پیوانی بازار پاوہری خالخالیان بۆلای دارہ بازہ کہ کرد، تا نویتلی مردووی لہ سسر بکا۔

بانگدہرہ نابیناکہش چوہ سسر بانی مزگہوتہ کہ، و بانگی دا: "اللہ اکبر!" ٹیدی ہہ مووان بہ ریز لہ پشت خالخالیہ وہ وستان۔ لہ کوتاییشدا مہ لا خالخالی میزہرہ رہشہ کی کردہ وہ، وہک نیشانہ کی ماتہ مینی بہ سسر شانہ کانی خوی دادا، ٹہوسا پرووی لہ مہ کہ کرد و ثابہ تہ کانی خویتندہ وہ:

يَا أَيُّهَا الْمَزْمَلُ (۱)
قُم اللَّيْلُ إِلَّا قَلِيلًا (۲)
نَصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا (۳)
أَوْ زِدْ عَلَيْهِ ... (۴) المزمَل

وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى (۱) اللیل

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا (۱۵) المزمَل
يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ (۱)
قُمْ فَأَنْذِرْ (۲) المدثر

وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَاها (۲)
وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَاها (۳) الشمس

{ٹہی ٹہ وکہ سہی خوت بہ جلکان داپوشیوہ!

شہر ہہ ستہ وہ؛ مہ گین کہ می،

لہ نیمہ کہی یان کہ میکی لیدابہرہ؛

یان کہ میکی دہ سسر بخہ!

سویند بہ و شہ وہ کاتی ہر شت دادہ پوشی،

ٹیمہ پیٹغہ مہر یکمان بؤ ٹیوہ کیل کردہ وہ، شایہ تی بن بہ سہرتانہ وہ؛ ہہر وہک

بؤ ثالی فیرعون پیٹغہ مہر یکمان بہر یکرد۔

ئەي كەسكى جلكت بەسەر خۆدا دادوہ!

رابە! ترس وەبەرىتتە،

سویند بەو ھەیفەش كە بەدوویدا دئ،

سویند بەو پۆژەش كە تیفتیفەي ھەتاو دەدا.

خیزان

بەگوێزەي دابونەرىت، ئەلسابرى دواي چل پۆژ لە ڕىكەوتى مردنیدا، دەبوایە چلەي بۆ بگێردرابایە. ھەموو ئەندامانى خانەوادەكە، ئەوانەي لە شارە دوورەكانیش دەریان و نەیاننوانیبوو لە پۆژی ناشتنەكەیدا ئامادەبن، ھەنووكە ھەموویان ھاتن و ھەمووشیان بۆ ماوہى ھەفتەيەك مانەوہ. ئەم جۆرە گەردبوونەوانەش بێتوینە بوون.

ئەوانە بە كۆمەل نانیان دەخوارد و تا درەنگانىكى شەویش بەكۆمەل لە ژوورەكانیان بەیەكەوہ قەسەیان دەكرد.

یەكێك لە مێوانەكانیش كازم خان^{٢١} بوو، ئەو مامە پیرەيەكى ئاغاچان بوو، بە تەمەنتەرىن ئەندامى مائىبەتەكە بوو، لە لای ھەمووشیانەوہ ڕیزی دەگێرا و بە خوشەوێستییەوہ ڕەفتاریان لەگەڵدا دەكرد.

ئەو ھەرگیز بە تەنھا نەدەھاتە شار، ھەمیشە لە لایەن چەند ھاوگوندىيەك یاوہرى دەكرا. ھەروەھا ھەرگیزیش بە پاسى لادى یان بە تاكسى نەدەھات. پێشتر بە ئەسپ دەھات، ئیدی لەگەڵ پۆلى سوار بەیەكەوہ دەھاتن. دواتر، كاتێك بەتەمەندا پۆشیت، بە جیبیک دەھیندرايە شار.

كازم خان ھەمیشە بە جیبەكەي لە بەردەم مزگەوتەكەدا دەھاتەخوار، لەوێرە لێوہ ژوور دەكەوت، لەوێ جەلەكانى خۆي دادەكۆتان و دەموچاوى دەشوشت. ئینجا بە پەيژەكانى مزگەوتەكە سەردەكەوتە سەر بان. لەوێ كەمێك دەوہستا، لەسەر بان شەپكەكەي دادەكەند سلاوى لە حاجى لەقلەقەكان، كە

له به‌رزیه‌وه له‌سەر مزاره‌کان هیلانه‌ی خۆیان چیکردبوو، هه‌روه‌ها سلّوی له قه‌له‌شه‌ پیره‌که‌ش ده‌کرد.

- 'سلّوت لیبنی ئه‌ی قه‌ل،' ئه‌و وایده‌گوت و شه‌پقه‌که‌ی ده‌خسته‌وه‌ سه‌ر و له‌ پلێکانه‌کان داده‌به‌زی و ده‌هاته‌ نیو ماله‌که‌.

کاتی پیاوه‌کان کازم خانیا‌ن له‌سه‌ر بانه‌که‌ ببینایه‌، بۆ به‌خیره‌ینانی تا لای په‌یژه‌کان به‌پیرییه‌وه‌ ده‌چوون. ئینجا وه‌ک شایه‌کی دیرینه‌، که‌ به‌و هه‌موو پیاوه‌ ده‌وره‌دراوه‌، ده‌هاته‌ ژووری به‌نگکێشانه‌که‌، له‌ویدا پێشخزمه‌تیک به‌ به‌نگ و پشکو‌ی ئاگری تازه‌هه‌لگراو له‌ خزمه‌تیدا ده‌بوو.

کازم خان لای ژن و مندا‌له‌کانیش خوشه‌ویست بوو. ئه‌و هه‌میشه‌ هۆنراوه‌یه‌کی بۆ ژنه‌کان و پولوپاره‌شی بۆ مندا‌له‌کان له‌ گیرفاندا بوو. ئه‌و شاعیریکی به‌ناوبانگی لادیش بوو، کابرایه‌کی ناوازه‌ بوو، له‌ شاخه‌کاندا ده‌ژیا. کاتی خۆی ژنی هینابوو، لێ ده‌میکه‌ ژنه‌که‌ی مردووه‌. هه‌ر به‌ته‌نیا ده‌ژیا، به‌لام بایی ئه‌وه‌نده‌ ژن هه‌بوون که‌ به‌ خوشه‌ویستیه‌وه‌ له‌ باوه‌شی بگرن.

ئه‌و زۆر به‌که‌می نانی ده‌خوارد، که‌سیکی له‌شساخ و ته‌ندروست دیاربوو، ده‌یزانی چۆن بژین و چێژی لیبینی. ئه‌و هه‌موو شتیکی کردبوو، سه‌ربه‌ده‌ی زۆری هه‌بوون، زۆر شتیشی له‌ ده‌ستدا‌بوو، به‌لام سی شت له‌ژیانیدا به‌ نه‌گۆپی له‌گه‌لیدا مابوونه‌وه‌: خوشه‌ویستی بۆ شیعر، تریاک و ژنیش.

هه‌ر کاتیک له‌ ماله‌که‌ ده‌هاته‌ ژوور، داده‌کان هه‌موو شتیکیان بۆ ئاماده‌ده‌کرد و نازیان ده‌کێشا. زۆرجاران هه‌ستیان به‌ هاتنی ده‌کرد. یه‌که‌مین شتیش که‌ داده‌کان بۆ خزمه‌تکردنی مێوانه‌که‌ ده‌یانکرد، ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌کانی ژووری به‌نگکێشانه‌که‌یان ده‌کرده‌وه‌، تا هه‌وای ته‌روتا‌زی به‌نیو هۆده‌که‌دا بێ و بپوا.

ئه‌وان چایه‌دان و پیا‌له‌ تایبه‌تییه‌کانی ئه‌ویان ئاماده‌ ده‌کرد، چایه‌که‌یان له‌دیم ده‌نا، بۆئه‌وه‌ی هه‌رکات پیتی وه‌ژوور نابا، چایه‌که‌یان بۆتیکردبا. هه‌ر کاتیکیش ده‌هاته‌ ژوور، قه‌لنه‌ تایبه‌تییه‌که‌ی به‌نگکێشانیان به‌ پشکو‌ی گه‌رمه‌وه‌ له‌به‌رده‌م داده‌نا. ئه‌وان لووله‌که‌ به‌نگه‌که‌یان له‌ یه‌ک ده‌کردنه‌وه‌ و پارچه‌کانیان له‌سه‌ر قاپیکی چینی داده‌نا. ئیدی قاپه‌که‌یان له‌ ته‌نیشته‌ سه‌رکه‌ بزۆته‌ دارگیوژه‌کان داده‌نا، که‌ به‌هێواشی گه‌ڕیکی شینی لێهه‌لده‌ستا.

ہر کاتیک کازم خان بہ سہردانی دہات، دادہکان جلی رازاوہیان
لہ بہرہ کرد و بونی خوشیان لہ خویان دہدا. ہمووان دہیانزانی، ٹہوان
تایہت بۆ ٹہو وادہکن، ٹہویش بہ دہستہ واژہی شاعیریانہی فارسیزمان
بہ "خانم" بانگی دہکردن.

ہر کاتی ٹہو بہ "خانم" بانگی بکردبایہ، ہر دوو دادہکان دہچوونہ
ژوورہکے، بہ لام ہرگیز بہیہکے وہ نہ دہچوون، ہہمیشہ یک بہ دواۓ یہکدا
دہ پڑیشت. ٹہگر گولبانو لہ ژوور بووایہ، گولبی ٹیشکچی دہرگاکی دہبوو.
پیچہ وانہکےشی ہر پاست بوو.

ہہمیشہ شکارہکے ہروابووہ. ٹہوان لہ تافی لاویتی کەنیشکایہتی
خزمہ تکاریہوہ، کاتی ہیندرانہ مالہکے، کازم خان دہناسن. ٹیدی دہستہ جی
ٹہوان ببوونہ ہی کازم خان، ناخر چ ژنیکۓ گہنج ٹہوی دہمی دہیتوانی کازم
خان فہراموش بکا؟ کاتیک ٹہو بۆ یہکے مجار، ٹہو کەنیشکے خزمہ تکارانہی
بینین، بۆ شہوہکے لہ گہل ہر دووکیان یہک لہ دواۓ یہک نووست.

ٹہو پڑانہی لہ گہل کازم خاندا بوون، مالہکے بۆ دادہکان بہختہ وہرترین
رؤژگار بوو. کاتی ٹہوان گہنج و جاحیل بوون، کە ٹہو دہات خویان
دہ پازاندہوہ و بہ پیریہوہ دہچوون و کاتیکیش دہچوونہ ناندینہکے نانیان
نامادہ دہکرد لہ بہر خویانہوہ منگہ منگی گورانیان بوو.

لی ہہنووکے پیر بوون، ٹہو دہنگ و سہدایہی جارانی ناندینیان نہ ماوہ، بہ لام
ٹہگر بہ باشی سہیریان بکے، ٹہوا خہندہ یک لہ سہر لیویان دیارہ و بونی
خوشی گولالہ سوورہ ہہموو مالہکے دہپنگاندہوہ.

دواۓ ٹہوی پشوری دہدا، نانی دہخوارد و بہنگہکے خوی دہکیشا،
لہ کڑتاییدا لہ ہؤدہکے دہاتہ دہر و دہچووہ لای باقی خانہ وادہکے تا
سلاویان لیتکا، سہرہتا ٹہو دہچووہ لای دار کاژہ پیرہکے، بہ گۆچانہکے
لہ قہدی دارہکے دہدا، سہیری لقو پۆپہکانی دہکرد، دہستی لہ پلکەکانی
دہدا، ٹینجا دہچووہ لای حەوزی ٹاوہکےوہ، لہوئوہ نویتیرین شیعی خوی
دہخویندہوہ:

'دلارای دلارای دلارا'

سامان قەدی بلند بالا دلارا...

هەر هەورە و فرمێسکی بەرەوخوارە

باخەکش ئەقیندارێکی خەندەدارە

هەورەتریشقە مینای سکالایە لەکارە

بەو بەیانییە زوو دەبیستم من ئەو هاوارە

کاتی منداڵەکان ئەویان لای حەوزەکە بینی، بە غاردان بۆلای هاتن. ئەویش

دەستێکی بەسەردا هێنان شیعریکی نویی بۆخوێندنەوه، کە تایبەت بۆ ئەوانی

نووسیوو:

"کەسێکی کەپ:

من ناتوانم هیشتا بنروم

تا کاروانەکە نەگا

لێ کاروانیش

وەک هەوریک هات و تێپەڕی

بەلام ئەو هەر هەستیشی پێتەکرد

بۆ ئەوێ شیعەرەکی ئاسان بکا، کورتە روونکردنەوهیەکی بۆدان: "پیاوه

کەرەکە هێمایەکە بۆ ئەوانە، هێچ بایەخ بۆ کات دانانن. کاروانیش ئاماژەیه

بۆ کاتەکە، کە بەختیاری تێدەپەڕی."

دوای شیعەرەکە هەر منداڵێک پوولی خۆی وەردهگرت.

هەرچی دەربارە ی کچەکانیش بوو، بایەخی زیاتری پێدەدان. دەرکرا هەریەکێ

ماچیکێ بداتی و لەبەرانبەر دا پوولی زیاتری وەردهگرت.

ئینجا نۆرە ی ژنەکان دەهات، هەلبەتە فەخری سادات، خیزانی ئاغاچان

بایەخی زیاتری لە ئەوانی دیکە هەبوو. ئەو هەمیشە شیعریکی بۆ هەبوو، بە

شۆخەکی مالتی دادەنا. ئەو پارچە شیعەرەکی دەخستە نیو مشتی فەخری

سادات، ئەویش شیعەرەکی بە خەندەوه لەنیو جەلەکانی دەشاردەوه.

ئەو چاوانەت وەک قامچین بۆ گیان

تۆ مینای، سێویکی کەسک دەیانبینی

بەبی تاوان

ناخر، برژانگەکانت دلایان بردم

دەمیشت راستی دەلی، لێ برژانگت دزن دز

تۆش پاداشتی دزیەکی دەخوازی

ئای چ سەیرە: منی دزراو دەبی ساپیژ بیمەو؟

پشیلەکانی مزگەوتەکی مەتووی تریاکی کازم خان بیوون. ئەوان هەمیشە بە ریز لەسەر لێواری بانی مزگەوتەکی گەرمۆلەدەبیوون و چاویان لەسەر ئەو لاندەدەکەوت. هەر کاتیکیش لێ وەژووری هۆدەیی بەنگێشانەکی کەوتبایە، لەسەر دیوارەکی بازیان دەدا و لەپشت دەرگاکی جینی خۆیان دەگرت. ئیدی ئەویش کە بەنگەکی دەکیشتا، دووگەلەکی بۆ لای پشیلەکان فوودەدا. پشیلەکانیش ئەو دووگەلە خۆشەیی تریاکیان لێخۆشەدەهات.

دوای نێوہپۆش، دوای سەرخەو شکاندن، هەر وەک پیشەیی جاران کازم خان دەچوووە ژێرزەمینەکی و سەردانی بانگدەرەکی دەکرد، کە سەر قالی گۆزە دروستکردنەکی خۆی بوو.

لەوێ چای لەگەڵ دەخواردووە و بەیەکەو دەدان.

- 'سلو لە بانگدەر!' هەرکاتیک لە بانگدەرەکی بە ژووردەکەوت وای بانگ دەکرد. بانگدەرەکی لەبەری هەلدەستا، لێ لەبەر ئەوەی دەستەکانی تا ئانیشت لەقوڕ دابوون، هەر لەشوینی خۆی لەپشت کەرەستەکی دەمایەو.

- 'ئەڕی چۆنی؟'

- 'باش!'

- 'ئەدی کۆرەکەت چۆن؟'

- 'ئەویش باشە.'

- 'ئەدی کیژەکەت؟'

- 'ئەویش سەرقالی ژیانی خۆیەتی. هەنووکە مال و میزیدی خۆی هەیە.'

بانگدەر لە پتی چاوە تیژ و لووتە سوکەکی هەموو شتیکی وەرەگرتەو. خەلک وایدەزانی، نابینا نییە، پێیانوابوو لە پشت چاویلیکە ڕەشەکانی هەموو شتیکی دەبینی، بەلام ئەو لە زگمەکاوە نابینا بوو. هەمیشەش چاویلیکی ڕەشی لەچاو دەکرد، ئەو چاویلیکانەیی نوسرەت لەتاران بۆی هینابوون.

ہمیشہ شہ پال چارلیکے کانی شہ پقہ کی لہ سہر دہنا و بہ قیتی بہ داردہستہ کی ریک دہرویشٹ.

— 'نہری سہعاتہ کہت چو نہ؟' کازم خان وایلپرسی: "ہیشٹاش ہر کار دہکا؟"

— 'بہ لی، بہ ختم ہہ یہ.' بانگدہرہ کہ بہ خہندہ وہ ولامی دایہ وہ.

بانگدہرہ کہ خہسلہ تیکی سہرنجراکیشانہ ی ہہ بوو، ہہ میسہ دہیزانی ناخو سہعات چہندہ. کات بہ ہرہ ی ٹو بوو. کاتژمیریکی لہ سہر سہر بوو کہ بہدروستی کاری دہکرد. ہہ موو شارہ کہش دہیزانی.

— 'نہری خالوی بانگدہر، سہعات چہندہ؟' خہلکہ کہ کاتی دہیانینی وایان لیدہ پرسی.

ٹویش ہہ میسہ سہعاتی راستودروستی پیدہ گوتن. بہ تاییہ تیش کچان و کورانی شار، ہر بق خوشی کہ تووشی دہہاتن پرساری کاتیان لیدہ کرد.

— 'مامہ ی بانگدہر، نہری ہہ نوو کہ سہعات چہندہ؟' کاتیکیش بہدروستی کاتہ کہ ی پیدہ گوتن، ٹو وانش پیدہ کہ نین.

ٹو ہہستیکی وای ہہ بوو، کہ بہ ہرہ یہ کی خودایی ہہ یہ بیبہ خشیٹہ وہ.

بانگدہرہ کہ، بانگدہری فہرمی مزگوتہ کہ بوو. بہ لام دوی ٹہرکہ کہ ی، باقی کاتہ کہ، ہر لہ ژیر زہمینہ کہ دا وک گوزہدروستکہر بہ سہردہ برد. وہ نہ بی شتہ کہ پیشہ یان ٹارہزووی بی، بہ لکو شتہ کہ بہ ہای ژیان ی بوو. بہ بی قوپ ٹو نہیدہ زانی ہہنگاو یک بہاویژ.

زورجاران شابالی کورپی، بہرہ مہکانی دہبردنہ بازار، لای دوکانہ کان ساغی دہکردنہ وہ.

ٹو تاکہ گوزہدروستکہری کوزینہ ی شارہ کہ بوو مابوؤ. لہ وانہ یہ ہر لہ بہر ٹوہش بی، ٹو گوزہ و سوراحی و گولدانانہ ی دروستی دہکردن، نہدہمانہ وہ و دہفرؤشران.

ٹو گولدانہ گہورانہ ی نینو مزگوتہ کہش، دہستکردی ٹو بوون. ہرہ وک ٹو گولدانہ گہورہ یہ ی نینو گورہ پانی بازارہ کہ، کہ لہ بہہاراندا پرگولی ساردونیا دہبوو.

گۆزەدرۆستکردن رەوینەرى ژيانە رۆتینییهكەى بوو، بەلام لەپال ئەووەشدا شتیكى دیکەشى ھەبوو، كە واتای جوانی بە ژيانی دەبەخشی، ئەویش ئەو رادیۆ بچوو كە یە بوو، كە لەنتۆ بەركیدا دایدەنا.

رادیۆ لە ماله كەدا قاچاخ بوو، چونكە بەشتیكى بۆگەن (ناپەسەند، ھەرام)یان دەزانی. كابرایەك، برۆاداری راستەقینە، ھەرگیز دەستی بۆ رادیۆ نەدەبرد، ئاخەر رادیۆ بلندگۆی شا بوو. بۆیە رادیۆ لەگەل خانووەكەى مژگەوتى نەدەگونجا، بەلام بانگدەرەكە رادیۆ بچكۆلانەكەى لەژێر جەلەكانیدا دەشاردەو، ئیدی ببوو بەشیک لە گیانی. نوسرەتیش رادیۆكەى بۆ ھێتابوو.

نوسرەت كەسیكى جیاواز بوو، نموونە یەك بوو بۆ خۆی، كەس نەیدەزانی ئاخۆ ئەو لە تاران چیدەكا. ھەندیک دەیانگوت، گوايە ئەو لە سینەمادا كار دەكا، سینەماش ئەو شتە بوو، كە كەس لەنتۆ ماله كەدا نەیدەویست ھەر باسیشى بكا. ئەوانى دیکە دەیانگوت، داھاتەكەى ئەو لە كاروبارى وینەگرتنەوێ. ھەمووان كەیفیان بە نوسرەت دەھات، ھەمیشەش شتی نوێی بۆ گوتن پێبوو، شتی نوێی دەھێنا یەو مال، بە ژيانە سەپروسەمەرەكەى ھەمووانى سەرسام دەكرد. ئەو بوو وای لە ئاكنجییهكانى ھەسارەكە كرد، دیوہكەى دیکەى ژیان ببین.

جاریکیان، لە وەرزی بەھاردا گەراییوو ھەو مال، بینى بانگدەرەكە لەبەرەبەیانىكى زوو بەرەو سەر پووبارەكە رۆیشت. ئەو لەخۆی پرسى تۆ بلى بەو زوو، لەسەر پووبار چیبكا. ئیدی نوسرەت بە دوایدا چوو، لە دوورەو چاودیزی بانگدەرەكەى كرد، بە شیوہیەك، كابرا ھەستى پینەكا.

بانگدەرەكە لە پردەكە پەریەو ھەو چوو ئەو دیوى پووبارەكە، لە رەز و باخەكە و كێلگەى گەنمەكەش رەت بوو. ھێشتاش ھەر تارىك بوو، دنیا رووناك نەببوو ھەو، بەلام بەرەبەیان و دنیا رووناك بوونەو لە ئانوساندا بوو. ئەو ھەر دەرویشت تا گەیشتە باخى بادەم، لەوێ دارەكان لەبەر گولەكانیاندا داشكابوونەو. بۆساتیک نوسرەت، یارۆى بانگدەرى لى ونبوو.

ئەویش بە سپایى بەنتۆ دارەكاندا رۆیشت، بەلام نەیدۆزیەو. ئەو لای دارىك وەستا، كرۆبێدەنگ، لى كاتىك دنیا رووناك بوو ھەو، بە ھەزاران بالندە لەیەك

کاتدا خویندیان. بە راستی ساتەوهختیکی دلەهژینی بینوینە بوو. دەستبەجی نوسرەت، کابرای بانگدەری بینی لەنیو ئەو سەدان دار بادەمەدا نقەیی لەخوی بریبوو، بە ملیکی لارەوه گویی لە دەنگی مەلەکان گرتبوو.

هەوا بە بۆنی بەهیزی گولی دارەکان دەماردەمار دەڕۆشت، هاوکات لەگەڵ دەنگی بۆلبول و شالوور و مەلەکانی دیکەدا، دیمەنێکی ناوازه بوو، بانگدەرەکش وەک پیاویک لە بەرد دروستکرای و ابوو، داردەستەکی بە دەستەوه و گویی رادەدێرا.

کاتیکیش یەكەمین گۆژمە تیشکی ڕەنگاوپەنگ بەر درەختەکانی بادەم کەوت، مەلەکان بێدەنگ بوون، لە پەر بەیەكەوه کەوتنە جوولە و بەرەوه بەرەوه کێوەکان هەلفرین.

کاتیکیش مەلەکان فرین، بانگدەرەکش یاغر یاغر بەرەو مال بوو. هە. بۆ شەوهەکی نوسرەت سەردانی بانگدەرەکی لە هۆدەکی خۆیدا کرد.

– "ئەرئ مامەیی بانگدەر، کاتت هەیه بێمە لات؟"

– "فەرموو وەرە ژوور. بۆتۆ هەمیشە کات هەیه."

– "من دەمەوی شتیکت نیشان بدهم، شتیک بییستی."

ئیدی رادیویەکی لەنیو تورەگەیک دەرھینا، پلاکەکی لە کارەبا خست و گلۆپیکی بچکۆلانی سوور هەلبوو. نوسرەت بە هێواشی میلەکی سوراند بەدوای کەنالیکی موزیک دەگەرا. لە پریکدا دەنگی موزیک بەنیو ژوورەکەدا بلابوو. نوسرەت دەرگای هۆدەکی پێوەدا و بە نەرمی بە بانگدەرەکی گوت: "بە باشی گویی بۆ رادیۆ."

بانگدەرەکە بە سەرنجەوه گوێیەلخست، تۆ دەتبینی گوێکانی وشت و قولاغ بوون، بە ئاراستەی دەنگەکەوه دەچوو. کاتیکیش موزیکەکە تەواو بوو، بە قولی هەناسەیکە هەلکیشا و گوتی: "ئەرئ ئەوه چی بوو؟"

– "سەمفۆنیایەک! ئەوهی ئەمڕۆ لە کاریوەی بەیاندا لەنیو دارەکاندا گویت لیتوو، ئەویش سەمفۆنیایەک بوو، سەمفۆنیای بالندەکان. ئەوهی هەنووکەش گویت لیتوو، سەمفۆنیایەک بوو، مرقوف دایهیناوه. من ئەم بەرەبەیانە تۆم لەنیو دارەکاندا بینی، وەستابووی گویت لە بالندەکان دەگرت. پیموایی تۆ پێویستت بەو موزیکە هەبێ."

کاتیکیش نوسرہت دوائی ئو جارہ، جاریکی دیکہ ہاتوہ مال، رادیوہ کی بچکولہی نیوگیرفانی لہ گہل خوی بؤ بانگدہرہ کہ ہینا۔ شو درہنگانیک رادیو کہی رادہستی بانگدہرہ کہ کرد۔

- "نیدی لہ مرقوہ دہتوانی بہ شو و رۆژ گوی لہ موزیک بگری، دہکری گوی لہ دہنگوباس و خہلکی دیکہش بگری۔"

- "رادیو لہ مالہ؟ ئاخر چی بہ ئاغا جان بلیم؟"

- "خوتو پیاویکی گہورہی، رادیو کہ بخہرہ بہرکت و دہمیشٹ داخہ، پیویست ناکا ئوہی دہیکہی بؤ ہیچ کہسی روونبکہیتوہ! شتیکی دیکہشم بؤہیناوی، ہیشٹا ہیچ کہسیک لہم شاردی زہنجانہا نہیبینیوہ۔" ئہمہی پیگوت و یہک دوو داویشی دانہدہست۔

- "ئہمانہ مایکہگوین، ئو دوو شتو کہیہ لہگوچکہکانی خوت رادہکھی و گوی لہ موزیک دہگری۔ دہی کہمیک ہہلستہ، تا بیانخہمہ گویت۔"

بانگدہرہ کہ ہندئ دوو دل بوو۔ نوسرہت رادیو کہی لہنیو بہرکی ئو راکرد، وایہرہکانی لہژیر بلوزہکھی دہرہینا و مایکہگوچکہکانی لہگوی کرد و رادیو کہی پیکرد۔

- "گویت لئیہ؟"

- "بہلئ، گویم لئیہ۔"

- "زور باشہ! بہس ئاگادار بہ، ہر کہسیک لینپرسی، بیدہنگی لئیکہ؟" نیدی لہوکاتوہ، بانگدہرہ کہ بؤ ہرکونیہک چووبا، شتو کہکھی لہگویدا بوو، کہ لیشیان دہپرسی ئوہ چی لہگویتدایہ، ہیچ وہلامی نہدہدانہوہ۔ ہہنووکہ ماوہیکہ بہسہر ئہم کارہی تپیہریوہ، خہلکہکھش لہ مایکہگوچکہکی راہاتوون، پییانواہیہ ئہمہش لہپال چاویلکہ رہشہکانی، نیشانہی بہختہ۔

ہہنووکہ ئہلسابری مردوہ، ہہموو پیاوہکانی بہرہبابہک کوبوونہتوہ، لہ ژووری بہنگکیشانہکھی کازم خان دانیشتون لہگہل ئو جگہرہ و تریاک دہکیشن۔

داده کانیښ حهفت قه لنی به نگیان له باوله کهای ژیرزه میندا بؤ ثم مه به سته هیناونه ته دهر. قه لنه کانیښیان سازو ناماده کردوه.

پیاوه کان به دهم به نگکیشان و چایه خوار دنه وه، پارچه قه نادیان ده خسته نیو دهم و قسه یان ده کرد و یاده وهری ئهلسابرییان ده گنپرایه وه، دووکه له کاش به باز نه بی له دهمیان دهر ده چوو به رهو په نجه ره که هله ده کشا و دهره وایه وه.

ژنه کانیښ له ژووری خوار دنه که دا به خوشی دانیش تېوون و نیرگله یان ده کیشا. له نیویاندا ته نها زینت بوو دیار نه بوو. دواى مردنی مه لا ئهلسابری، ئه و به رده وام ده چوو ژووری کتیبان. ئیدی به چندان سهعات له وى دهمایه وه. ئاغاجان به مهی ده زانی، به لام بؤ ماوه یهک وازی لیه تېابوو.

بؤ ئیواره کهای پیاوه کان به یه که وه پیاسه یه کیان بؤ لای پووباره که کرد، دواتر چوونه مزگه وت تا گوږ له خال خالی بگرن.

❖

له ههفته کانی دوا ییدا، خال خالی هه موو پوژده هه نیټیک له مزگه وته که دا وتاریکی ددها، به لام ئه مانه هه موو هه ر قسه ی ئاسایی و خؤناساندن بوو. ئه و به ئه نقه ست باب ته ی ناو روژ رینه ر و بیلایه نانه ی هه لېژارد بوو. به وریایی چاوه پنی ساته وه ختی خؤی ده کرد، تا بؤ بازاره کهای نیشان بدا، که ئه و کتیه و چ جوړه وتاریک پیش که ش ده کا، بؤ ئه وه ی وته کانی له کاتی پیو یستدا وهک توپ بته قنه وه. لی گه لو، هیشتا وه ختی نه هات بوو، هه لومه رجه که نه گه بیبوو، ئه و ده بی جار ی ئارام بگرئ تا سینهری مهرگی مه لا ئهلسابری به ته واوی له و ناوه دهره ویته وه و خه لکه کاش به ره به ره متمان یان بؤ ده گه ریته وه. ئه مشه و خال خالی باسی ئهلسابری ده کا، به تاییه تیش باسی ئه و میژووه دوو رو دریزه ی که له خزمه تی مزگه وته که دا به سه ری بر دبوو. ئه و پیشتر سپاره و به لکه نامه ی پیو یستی له ئاغاجان وه رگرتبوو، هه مووشیانی خویند بوونه وه.

❖

دواى پیاسه که پیاوه کان ده ستونیزیان له لای حه وزه که هه لگرت و پوویان له مزگه وته که کرد تا له وه ختی خؤیدا به نویژ و وتاره که رابگن. دایکی خانه واده که بوو، پیاوه کان یان له دهرگی مزگه وت پیشوازی له میوانه کان یان بکه ن.

هەرچەندە دادەکان، چەند جارێک ژنەکانیان ئاگادارکردبوونەووە که له کاتی خۆیدا بچنه مزگەوت، لێ هیشتا ژنەکان هەر له ژووری خواردنه‌که‌دا دانیشتبوون و بازاری قسه‌وباسیان به‌دهم چایه‌ خواردنه‌وه، میوه‌ خواردن و نیرگله‌کێشان، گهرم بوو. دادەکان که تازه‌ دوا ئاگادارکردنه‌وه‌ی ئاغا‌جانیان پێگه‌یشتبوو، چوونه‌ نێو ژووری ژنان به‌ لێرس‌راویتی‌ه‌وه‌ گوتیان: ده‌ی خانمان، دیاره‌ ئیره‌تان لێخۆش‌ هاتووه‌! ئاگادارن که سه‌دان ژن له‌ نێو مزگه‌وته‌که‌دا چاوه‌ڕوانتان، که‌چی ئیوه‌ هیشتا هەر سه‌رقالی نیرگله‌ کێشان. ده‌ی خیراکه‌ن، ده‌نا ئاغا‌جان به‌ خۆی دێ و ده‌رتان ده‌کا.

ئیدی فه‌خری سادات چارشینه‌ ره‌شه‌که‌ی به‌سه‌ر خۆی دادا. به‌ دوا‌یدا هه‌موو ژنان به‌ره‌و مزگه‌وت به‌پێکه‌وتن. زینه‌ت خانمیش له‌حو‌جره‌که‌ هاته‌ده‌ر و په‌گه‌لیان که‌وت.

تا‌که‌که‌سیک که‌ هیشتا نه‌گه‌یشتی، نوسه‌رت بوو.

به‌لام خۆ‌ئهو هەر به‌ناوه‌خت ده‌هات. که‌ ده‌هات ته‌له‌فونی نه‌ده‌کرد، زه‌نگی مالی‌ی لێته‌ده‌دا، هه‌روا خۆی به‌ژووردا ده‌کرد و لای حه‌وزه‌که‌ قیت ده‌بووه‌وه، یاخود به‌ خۆی و کامیرا‌که‌ی به‌ به‌رده‌م ژووره‌کاندا ده‌ڕویش‌ت تا هه‌لیکی بۆده‌سته‌که‌وی هەر که‌سیک له‌ناکاو، بی‌خو‌ئاماده‌کردن بکه‌وینته‌ به‌ر چاوی کامیرا‌که‌ی و وینه‌یه‌کی بگرێ.

ئهو له‌ ڕی‌په‌سه‌می به‌خا‌کسپاردنی مه‌لاهه‌لسا‌بریدا ئاماده‌ نه‌بوو، به‌ ته‌له‌فونیش ده‌سته‌نه‌که‌وت و بروسه‌که‌ی مرده‌نه‌که‌ی ئه‌لسا‌بریشی به‌ دره‌نگه‌وه‌ به‌ده‌ست گه‌یشتبوو. به‌لام دواتر به‌ ئاغا‌جانی گوتبوو که‌ بۆ شه‌وه‌که‌ی دوا‌یین ڕی‌په‌سه‌می بۆنه‌که‌، خۆی ده‌گه‌یه‌نینته‌ مال.

❖

هه‌نوکه‌ هه‌مووان چوونه‌ته‌ مزگه‌وت و ماله‌که‌ش کڕی‌بیده‌نگه‌. دادەکان چوونه‌ سه‌ر تاتی حه‌وزه‌که‌ و ده‌ست‌نویژی خۆیان هه‌لگرت.

- 'من چیدی خۆل‌قی ئه‌وه‌م نه‌ماوه‌ سه‌ر به‌مزگه‌وته‌که‌دا بکه‌مه‌وه'. ئه‌وه‌ قسه‌ی گول‌بانو بوو به‌ گول‌بینی گوت.

- 'با‌جاری که‌میک لیره‌ بمینینه‌وه‌، به‌ر له‌وه‌ی هه‌مووان بکه‌رینه‌وه'. گول‌بینش را وه‌لامی دایه‌وه‌.

دوای مہرگی مہ لا ئہلسابری، چیدیکہ دادہکان سہریان بہ ژووری کتیباندا نہ کرد، ئاخہر ئہوان ہیشتا سہروکاریان لہگہل خالخالۃ پیدانہ کردبوو، بویہ کاتیک ئہو لہوئی ببویہ ئہوان سہریان بہشیپانہی دہرگہی حوجرہکہدا نہدہکرد۔ کاتی ہیشتا ئہلسابری مابوو، حوجرہکہ وہک ژوورہ پاوانیکی ئہوان وابوو، بہلام ہہنووکہ خالخالۃ ئہوئی گرتووہ و دۆخہکہ گزراوہ۔ ہہر لہبہر ئہو ہویہبوو، ئہوان خالخالیان خوش نہدہویست، تامہزروی ئہو پۆژہ بوون، ئہحمہد ئہلسابری خویندنی مہلایہتیہکہی خوی تہواوبکا و وہک مہلایہکی جیگیری مزگوتہکہ سویند بخوا و دہستہکار بی۔

— ئہلسابری وہک دوپ و گہوہہر بوو، لہدہستمان چوو، گولبانو بوو وایگوت؛ "خالخالۃ کہسیکی لہخوباییہ، ئہو بہ شیوہیہک ری دہکا و دہروا ہہروہک ئہوہی سولتانی مال بی، خوی لہ ہہموو پیاوہکان بہدوور دہگری، تہنانت ناچیتہ لاشیان دابنیشی۔ ہہرگیژ ئہو جۆرہ مہلا لہخورازیہمان لہ مالہکہدا نہبینیوہ۔ ئہو دہچیتہ حوجرہکہ دادہنیشی، تہنانت چاوہرپی ئہوہش دہکا، کہسیکی وہک کازم خانیش بچیتہ لای، سہرییدا و سلاوی لیبکا۔ ئاغاجان ہہر لہیہکہم پۆژہوہ بہوہی زانیوہ، کاتی خوی ئیشیکی زیرہکانہشی کرد، بۆ ہیتانی کاغزہ ناسنامہکانی رہوانہی قومی کردہوہ۔

لہ ناخی دلایانہوہ دادہکان کۆستیان کہوتبوو، ہہنووکہش کہ مہلا ئہلسابری کۆچی دوایی کردوہ، پۆژ بہ پۆژ زیاتر ئہو ہہستہیان لاپیدادہبوو، کہ وادہی مردنی ئہوانیش نزیکبۆتہوہ۔ ئہو پۆژانہش ہیشتا ہہر باشن، جاری ہہر بہ مہرگی ئہلسابریہوہ سہرقالن، بہلام کہ میوانہکان دہپۆنہوہ، تو بلنی چیکہن؟

کاتیک خالخالۃ حوجرہکہی داگیرکرد و خوی لہکونجہکہی ئاخنی، ناچارن دادہکان ہہموو پۆژ و شہوہکہشی دووبہدو لہ ناندینہکہدا بہیہکہوہ بہسہربہرن، ئاخہر ئہوان حہزیان بہم شیوہ ژیانہ نہبوو۔ ئہوان نہیاندہتوانی ہہر لہ ناندیندا بمیننہوہ، ئہوئییان خوشنہدہویست، بہبی حوجرہکہ، مالہکہ وہک مالیکی مردوو بوو بۆیان۔

چەند جارىك ويستيان بچنە لاي ئاغاجان و گرىنى دليان بكەنەو، لى دەيانزاني شتەكە داديان نادا، دەيانزاني مردنى مەلايەكە كوتايى سەردەمى ئەوانىشە.

هەندى جار دەچونە گەرماوہ چۆلەكەى مەلا ئەلسابرى و بەيەكەوہ كولى دلى خويان بە گريانىكى بىدەنگ ھەلدەپشت.

كازم خان تاكە ھىوای مالاكە بوو، لى ئەويش پير بېوو، ساتى مردنى نزيك بووہوہ. خۇ ئەگەر ئەويش بېويشتبا، ئەوا بەيەكجارى تروسكاييەكە دەكوژايەوہ.

ماوہيەكى دريژ دادەكان لەسەر تەختەبەندەكە بىدەنگ دادەنيشتن. ئاسمانيش سامال و پوون بوو، وردەوردە ئەستىرەكان ھەلدەھاتن، ئەوان گوڤيان لە جيەكەجيكى شەمشەمەكوڤرەكان بوو. خۇ ئەگەر كەسنيك شارەزاي مالاكە نەبويا و لەسەر باني مزگەوتەكە سەيرى مالاكە و ھەوزەكەى بگردبايە، لەوانەبوو وای بېربگردبايەوہ، كە ئەو دوو ژنە، دوو پەيكەر بن لاي ھەوزەكەدا داندراين.

خۇ ئەگەر يەككى نەھاتبايە ئەو ناوہ و بىندارى نەگردبانايەوہ، لەوانەيە لەخەو راچووبان. گولبانو گوڤى لە دەنگيك بوو، كە لەو تاريكييەدا لەپشت دارەكانەوہ دەھات.

- "ئەرى گوڤت لينبو؟" بە نەرمى لە گولبانوى پرسى.

پينانوابوو كازم خان بى و لە ژوورەكەى مابىتەوہ و نەچووبىتە مزگەوت. بەھىواشى بەرەو ژوورى بەنگكيشانەكە پويشتن، بەلام خۇ دەرگاكەكەى كلۆم درابوو. لەژوورەوہ دەنگى قرتەى ژنيك دەھات.

- "ئەى، ئەوہ چيىە؟"

ئەوان چوونە پشت داركاژە پىرەكە، بە ورياييەوہ گوڤيان لە دەنگەكانى شەو گرت.

- "لەوانەيە ئەمە نوسرەت بى!" گولبى ئەم قسەيەى بە چرپەوہ گوت.

- "ئاي خوايە!"

ئىنجا سىمايەكى ديارىكراويان لەبەر تىشكى چىراى ژوورەكە بەدى كرد،
 بىچمى نوسرەتيان ناسيەو.

- "باشە تۆ بلىنى كەى گەيشتى، ئاخىر چۆن دەبى ئىمە ئاگامان لىنەبووبى؟
 ئەدى ئەو ژنە كىيە لەگەلدايە؟" گولبى بوو واىگوت.

ژنىك، لەژىر چارشىوئىكى رەشدا، لەبن تىشكى سەوزى گلۆپەكانى منارەكانى
 مرگەوتى دەرگەوت و ديسان بزرېووەو.

- "لەوانەيە ژنە تاراننەيەكە بى."

- "نەخىر، ئەو لوتىيە ھەرگىز لاى يەك ژن نامىننەتەو. ژنە تاراننەيەكە
 بچكولانە بوو، لى ئەمەيان بەژن درىژە و چارشىوئىشى بەخوداداو. ئەمەيان
 يەككى دىكەيە."

- "باشە چىيەكەين؟"

- "من ھىچى لىتتىناگەم."

نوسرەت بە خۆى و ژنەكە ھاتە سەرپەيژەكان، كە بۆ سەر بانى مرگەوتى
 دەچوو.

- "دەى، نازدارەكەم، وەرە!" نوسرەت وا بانگى ژنەكەى كرد.

- "نەخىر، لەگەلت نايەم، من ناوئىرم. ژنەكەش بە تىقەى پىكەننەو و
 وەلامى دايەو.

- "پۆيىست ناكە بترسى، ھىچكەس ناماننەى، ھەر ھەموويان بۆ
 مرگەوتەكە پۆيشتوون، بۆ نوئژ ئىرەيان چۆل كردووە. نوسرەتەش واى
 پىنگوتەو.

- "نەخىر، من نايەم، ئاخىر ئەوئ زۆر بەرزە."

- "باشە بۆچى ئەو دەيەوئ ژنەكە لەگەل خۆى بيا؟" گولبانو بەسرتەو
 واىگوت.

- "تەنانەت شەيتان بەشەيتاننەى خۆى نازانى ئەو لەبەر چ نەخەشەيەك
 دايە. گولبىش وا وەلامى دايەو.

ئىدى بىندەنگىك بالى بەسەردا كىشان، پاشان لەسەر بانەكە دەرگەوتن.
 دادەكانىش بە نەرمى و ھىواشى بەدواياندا بەسەر پەيژەكان كەوتن، بە

نہ سہ پای لئ و ہ سہر بانی گومبہ زہ کہہ کوتن، لہ ویدا خویان لہ پشت گومبہ زہ کہہ دا حہ شار دا۔

نوسرہ ت یہ کی لہ دہ لاقہ کانی منارہ کانی کردہ وہ، مرو لہ ریتی دہ لاقہ کہہ وہ دہیتوانی بگاتہ توپکہ ی منارہ کہہ۔

- "من ناویرم بینم" ژنہ کہہ وا ہاواری کرد۔

- "دہی، مہ ترسہ، لیرہ زور خوش و دلہہ ژینہ۔ تو بہ لیتنت پندام لہ گہ لم بینی۔ من دہمہوی تا ترپکی منارہ کہہ بتبہم، دہمہوی لہو بہ رزیبہ وہ ماچت بکہم۔ ئینجا دہمہوی لہوی لہ ژیر ئو تیشکہ سہ وزہ دا شتہ کہہ بکہین۔" نوسرہ تہمہ ی بہ ہینواشیہ وہ گوت۔

- "من نامہوی بینم، ناخر دوائی دہمانبین۔"

- "پنویست ناکا بترسی، خو ئہ گہر گہیشینہ ئہوی، کہس نامان بینی۔" ئو یارمہ تی ژنہ کہہ ی دا لہ دہ لاقہ کہہ دا سہ ربکہوی، ژنہ کہش بہ پیکہ نینہ وہ ئہمہ ی دووبارہ دہ کردہ وہ: "من نامہوی شتہ کہہ بکہم، ناویرم، ناخر نامہوی۔" کاتیکیش بہ یہ کجار چوونہ سہر یہ کہمین دار، خوی لہ نیو منارہ کہہ ہلکیشا و دہرگای دہ لاقہ کہہ ی دادایہ وہ۔

دادہکان، کہ خویان لہ پشت گومبہ زہ کہہ مہ لاسدابوو، بہ حہ پہ ساوی سہیریان دہ کرد۔

- "ئای خودایہ، رہحمی!" ئہوان بہ یہ کہہ وہ ئہمہ یان لہ سہر زار بوو۔

نوسرہ ت و ژنہ کہہ ئیدی بہ یہ کجار لہ بہر تیشکہ سہ وزہ کہہ لہ سہر توقہ لی منارہ کہہ دہرکہوتن۔ سیبہری ئہوان لہ سہر دیوارہ کہہ ی دیکہ ی مزگوتی دہرچوو۔

بہ یہ کہش گہمہ ی بہ چارشنیوہ رہشہ کہہ ی ژنہ کہہ دہ کرد، ہر وہک ئہوی ئالایہ کی رہش بین لہ سہر منارہ کہہ ہلدرابی۔

- "نہ کہی،" ژنہ کہہ بہنہ رمیبہ وہ بہ نوسرہ تی گوت۔ چونکہ ئہوان لہ سہر توقہ لی منارہ کہہ بوون، دہنگیان لہ مزگوتہ کہہ دا سہدای دہدایہ وہ۔

سایہ گہورہ کہہ ی نوسرہ ت جوولہ کی ریکوپیکانہ ی لہ سہر دیوارہ کہہ دا نیشاندہ دا۔ دادہکانیش دہستیان لہ سہر دہمیان بوون، لہ بہر ئو دیمہ نہ ی دہیان دی حہ پہ سابوون و ہلہدہ لہ زینہ وہ۔ بق ساتیکیش نوسرہ ت پالی

به ژنه که ی نا تا سر لیواری مناره که، که به پیکه نینه وه هاواری کرد: "کوچه نه که ی! خه ریکه بکه وم!"

پیکه نینی ژنه که له نیو مزگوتدا دهنگی دایه وه، به لام له بهر وتاری خالخالی بزربوو، چونکه دهنگی مه لا له نیو بلنگوکه دا دهاته دهر. ژنه که هیشتا هه نهرمه دهنگیکی لیوه دهاته. تا له پیر بیده نگیان به سه رداها و سایه ی بیچمیشیان له سر دیواره که دا لاکه وت.

داده کان به هیواشی و پیدزلیکه وه گه رانه وه لای پلیکانه کان و دابه زینه خواره وه بو نیو ماله که. له ژووره که ی خویمان دوگرده که یان لیککرده وه، چارشویان له خویمان دا، ئیدی به په له پروزی پرووه مه که که نویژه که یان دابه ست.

وتار

مانه گانی به رای، خالخالی ئارامی مزگوته که ی پاراست، ئه و دهیزانی که ئازانه گانی دهزگای هه والگری نهینی له کاتی نویژ و ریتویله کاندانا ناماده و هه موو شتیکی ئه وئیان خستوته بن چاوان.

ئو له ژیانی پوژانهیدا له باریکدا نه بوو تا په یوه ندی له گهل دهو روبه به باشی رابگری، خه لکه که ئه ویان به مه لایه کی مپومون و وشک و رهق دهناسی. به لام هه ر کاتی وه سر سه کوی دوانی مزگوته که ده که وت، ده بووه که سیکی دیکه. ئو له دل و دهروونه وه ده دوا، به دهم خه لکه که پیده که نی و قسه و پرووی گهش و خوش بو، گالته وگه پیشی ده کرد، هه مووشی بو ئه وه بوو خه لکه که به تامه زرۆوه گوئی لیبگر.

له وتار و دوانه سه ره تاییه کانیدا خوی لاپه رگه ده گرت و خوی له باس و خواسی گهرم و وروژینه ر ده بوارد، زور جارن سوره تیکی له قورپان ده هینا و ده یخوینده وه، ئینجا هه ولی ده دا لایه نه میژووه جۆربه جۆره گانی لیکبداته وه که رافه ی ده که که ی پیکراوه.

هه ندی جار هه نگاوێک له مه زیاتری ده هاویشته، باسی هیزی ره وانبیزی زمانه که ی ده کرد، که چۆن سورته ته کان به شیوه یه کی هژراوه ئاسادا به کیش

و سہ روا نووسراونہ تہ وہ۔ بق ٹہ مہش نمونہ ی دہینانہ وہ، ٹاہ تہ کانی بہ دہنگیکی خوش و بہ تہ رتیل دہخویندہ وہ۔

خہ لکہ کەش خویشیان بہ لیکدانہ وہ کانی ٹہ دہہات، ٹاخر زوربہ ی ٹہ وانہ ی هاموشوی مزگوتیان دہ کرد، نہ یاندہ زانی قورٹان بخویننہ وہ، لہوش ہر گہ پری کہ واتاکہ ی بزائن۔

قورٹان بہ زمانی عہ ربہ ی نووسراونہ تہ وہ، زمانیک کہ بق ولاتیکی و ہک ٹیران زور جیاواز بو، ٹاسمان و ریسمان لہ ی ہک جیا بون۔ و پرای ٹہوش قورٹان بہ زمانیکی چواردہ سہ دہ ی بہر لہ ٹیستا نووسراونہ تہ وہ، سورہ تہ کانیش دہ بی بہ پرودای میژووی لیکدیرینہ وہ، ٹہ گہر لیزان و شارہ زای ہوارہ کہ نہ بی، لہ واتاکہ ی ناگا۔

بہ لام خالخالی زور باش ٹاگای لہ ناوہ روکی سورہ تہ کان بو۔ دہیتوانی بہ ٹاسانی و بہ شیوہ ی کی سادہ و سہ سورہینر وشہ کان شیتہ لیکا و دہ قہ کہ رافہ بکاتہ وہ بہ شیوہ ی ہک کہ سیکی ٹاسایی لیتتینگا۔

ٹازانہ کانی دہزگای ہہ والگری نہینی، بینیان مہ لا کابرایہ کی روحانیہ و لارییان لہ سہ نہ بو۔ ٹہ وان راپورتی ٹہ رینیانہ یان بق نووسینگہ کانی خویان لہ سہ و تارہ کانی مہ لا خالخالی بہ رزکردنہ وہ۔

بازاپیش لہ وتارہ کانی رازی بو۔ خہ لک پەسنی زانیاریہ کانی دہا، پەسنی لیکدانہ وہ میژوویہ کان و لیزانینی رافہ کردنہ کہ یان دہا۔ ہہ ندیکیان شتی زیاتریان لہ خالخالی دہویست، مہ ربویہ دہ چوونہ لای ٹاغا جان بہ لکو پنیبلتہ وہ۔ "ٹاخر ٹہ ہر مہ لایہ کی جیپر کہ رہ وہ یہ، ٹاغا جان وایپیگوتن؛ "من ناستوانم لہ وہ زیاتری داوا لیبکہم، دوی سالتیک یان دووان، ہر کاتی کورہ کی مہ لا ٹہلسابری لہ خویندہ کہ ی ببیتہ وہ، ٹہوسا مہ لایہ کی جیگیر و تہ واعہ یارمان دہ بی، ٹینجا دہ کری شتی زورتری لینچاوہ پری بکہین۔"

بازاپ سکالای خوی کرد، خالخالی دہیزانی چون دلی خہ لک بہ بابہ تہ نوئ و سہرنجراکیشہ کانی برقینی و بق خویان کیشبکا۔ ہہ ندی جار باسی شتہ کی وایدہ کرد، کہ خہ لکانی بازاپ بق یہ کہ مین جار بو گوئیان لیدہ بو۔

ٹاخرین جار باسی مہ لہ کوچکردوہ کانی کرد، بابہ تیک کہ لہ باری ٹاساییدا نہ دہ بوایہ ہرگیز لہ مزگوتیدا لای لیکرا پایہ وہ۔ ٹہ و باسی ٹہ وہ ی بؤکردن،

چۆن مەل و بالئەدەكان ھەمىشە دواى كۆچەكەيان دەگەپىنەو ھەيلانەى خۆيان دەدۆزنەو ھە. تەنەت بەچكە تازە لەھىلكە دەرچوو ھەكانىش، كە بە پىگايەكى نەناسراودا دەرۆن و دەرڤەن، بەلام لە دوايىدا دەتوانن لەسەر ھەيلانەى باوانيان بىنەشەو ھە.

بە ھەپەسان و كارتىكردنەو ھە ئيمانداران گوپيان لەو قسانەى دەگرت، كە باسوخواسى ھەپەمى ھىزو دەسلەلاتى لە جىھانى مېرووستاندا دەھىتايە گۆپى، كەوا چۆن ئەوان وا وردەكاريانە لەگەل يەك بە زبەرە^{٢٢} كاردەكەن. ئەو لەویدا ھىز و دەسلەلاتى پەرورەدگارى دەبىنى، بۆيە ئەو شتانەى ھەر بەنموانە دەھىتائەو ھە.

ئاغاچان بەو گۆشە نىگا تازەگەريپەى مەلا گەنجەكە كارانگاز بوو، دڵخوشبوو بەو ھى خالخالى بابەتگەلى ھاوچەرخانە باس دەكا، كە بۆتە مايەى دندەدانى گەنجان بۆئەو ھى راياىنكىشەتە نىو مەزگەوت.

خالخالى ئىنگلىزى خۆپندبوو، ھەرچەندە نەيدەتوانى بەزمانەكەش بدوئ، لى دەيتوانى لە دەقە ئىنگلىزىيەكان تىپگا. ئەو گۆڤارىكى زانستى بەرىتانى كرىبوو، لەنێو حوجرەكەيدا بە چەندان سەعات سەرى بەسەردا دەگرت، لە پىنى فەرھەنگەو ھەولەى دەدا لىتتىپگا. پاشان لىكدانەو ھى خۆى بۆى ھەبوو، سەرەنجامىش كەريپە بابەتەى سەرنجراكىشى يەكە لە وتارەكانى.

لە وتارىكى دىكەيدا، باسى فەركە و مېژووى فەركەوانى كرد. ئەو پەسنى دوو براپە ئەمەريكەكە وىلبەر و ئورڤىل رايتى^{٢٣} دا كە ئازايەتى ئەو ھەيان ھەبوو ھەك بالئەدە بڤەن، بەلام ھەر زوو ئەو ھەشى بۆ سەر قسەكانى زىادكرد، كە ھەر ئەمەريكەكان نەبوون دەستپىشخەرى فەرن بوون، بەلكو فارسەكان بوون.

ئەو بە شىوازىكى گالئە ئامىزانە گوتى؛ ئەمەريكەكان بە خۆشحالىيەو دەيانەويست، ھەموو شتىك لە ولاتەكەى ئەوانەو دەست پىپكا.

- ئەمەريكا ھەر پەنجە، شەست سالىكە دەستى بەفەرن كردو ھە، بەلام پەرگورپەشەى فەرن بۆ ئىترە بۆ قوولايى خاكەكەمان دەگەپىتەو ھە. ئەو

^{٢٢} زبەرە: بەھەرموزى، بەمكۆمەل

^{٢٣} Wilber and Orville Wright

به‌مشئوه‌یه له‌سەر وتاره‌که‌ی رۆیشت؛ جارنیکیان له‌ میژووی دیرنماندا، پاشایه‌ک به‌ناوی نه‌مروود^{٢١} ویستویه‌تی باله‌گری و بفری. ئه‌و ئه‌وه‌نده‌ هیز و ده‌سه‌لاتی هه‌بوو، پێیوابوو ده‌توانی ده‌ستی به‌سەر هه‌موو شتیکی رابگا. رایدانابوو کێبه‌رکی له‌گه‌ل یه‌زدانی‌شدا بکا. بۆیه‌ بریاریدا بچێته‌ ئاسمان و شه‌ر له‌گه‌ل خودادا بکا. ئیدی فره‌مانی به‌سەر زاناکانی سه‌رده‌می خۆیدا کرد، که‌ ئامرازیکی وای بو‌ دروست بکه‌ن، بتوانی پێی بفری. ئه‌وانیش بیرری سه‌یرسه‌ریان به‌میشکداهات، فروکه‌یه‌کی سه‌ره‌تایی، گالیسه‌که‌یه‌کی بالدار و شتیکی ئاوا. دواتر هاتن و چوار هه‌لوی گه‌وره‌ و به‌هیزیان هێشان، له‌چوار لاره‌ به‌په‌ت به‌ کورسییه‌ تایبه‌ته‌که‌ی پاشایه‌تیان توند قایمکرد. ئه‌وسا نه‌مرویش ده‌ستی دایه‌ شمشیر و چووه‌ سه‌ر کورسیه‌که‌. ئه‌وانیش چوار پارچه‌ گوشتی شه‌مه‌مه‌کویره‌یان له‌سه‌ر سه‌ری هه‌لویه‌کان راگرت. هه‌لویه‌کانیش باله‌کانیان له‌یه‌کدان و هه‌ولیاندا بگه‌نه‌ گوشته‌که‌. به‌م جوژه‌ ئه‌وان فرین، ئیدی یه‌که‌مین ئامرازی فروکه‌وانی سه‌ری هه‌لدا.

جارنیکشیان خالخالی له‌ وتاره‌که‌ی ناو مزگه‌وتی، باسی ئاینشتاین و بیردۆزی خێرای تیشکی کرد. هه‌چ که‌سی ناو مزگه‌وته‌که‌ هه‌رگیز پێشتر شتیکی ده‌رباره‌ی ئاینشتاین نه‌بیستبوو، که‌سیش نه‌یده‌زانی که‌وا تیشک ئه‌وه‌نده‌ خێرایه‌، چجای ئه‌وه‌ی بزائن که‌ خێراییه‌که‌ی تیشک 300.000 کیلومه‌تره‌ له‌ چرکه‌یه‌کدا.

خالخالی که‌ به‌ بیئاگایی و بیزانیاری گویگره‌کانی ده‌زانی، له‌ وتاره‌کانی دا هه‌ندێ کۆپله‌ و رسته‌ی به‌ زمانی ئینگلیزیش ده‌هێنانه‌وه‌، بو‌ ئه‌وه‌ی باندۆری خۆی زیاتر بخاته‌ سه‌ریان. له‌وانه‌یه‌ ئه‌و یه‌که‌م مه‌لای ولات بێ، له‌ وتاره‌کانی رۆژی هه‌ینیدا وشه‌ی ئینگلیزی به‌کاربه‌ینی. ئه‌و له‌ وتاریکیدا گوتی: "ئاینشتاین گوتویه‌تی: من له‌و ژایانه‌ دووردریژده‌ا یه‌ک شت فیزبوم؛ نه‌ویش ئه‌وه‌بوو، هه‌موو زانسته‌که‌مان به‌پێوه‌ر له‌گه‌ل واقیعه‌دا شتیکی به‌راییه‌نه‌ و منداڵکارانه‌یه‌، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌شتاش ئه‌وه‌ی هه‌مانه‌ بایه‌خدارترین شته‌."

ئەو لە وتارەكەيدا، ئەوەى رووننەكردەو، وتەكە واتاى چى دەگەيەنى، بەلام ئەوئەندەى شت لەبارەو گوت، وەك ئەوەى خۆى لەواتاى بىردۆزى رووناكى گەيشتې. "با وادابىنن كە فرۆكەيەكمان هەيە و خىرايىيەكەشى 300.000 كىلومەترە لە چركەيدا، واش دابنى كە فرۆكەكە بە خۆى و سەرنشەينەكانى رېك لەسەر بانى مزگەوتى سازو ئامادەى فرىنە، ئىنجا هەر بە گریمانە، پۆلە كورپىكمان هەن، تەمەنيان لەنتون دوازە و پازە سالىدايە، لە بەرامبەريشدا كۆمەلە كچىكمان هەرلەهەمان تەمەندان.

ئىمە كۆمەلەى كىژەكان لىرە لە نىو مزگەوتدا دەهيليەنەو و كورپەكانىش دەبەينە سەربان تا سوارى فرۆكەكە بىن.

ئەوسا فرۆكەوانەكە، سەلفىكى لىدەدا و فرۆكەكەى بەگەر دەخا، فرۆكەكە دەجووليت، بە خۆى و سەرنشەينەكانى بەرەو بۆشايى ئاسمان دەفرى. با ئەوئەشمان لەبىر نەچى كە خىرايى فرۆكەكە، بەقەد خىراى تىشكە. لىرەدا دەبى زۆر بەئاگا بىن و دىققەت بەدين. خۆ ئەگەر كورپەكان بۆ ماوەى تەنها سى سەعات بە فرۆكەكە بفرن، دواتر ديسان بىنەو سەربانى مزگەوت و هەلئىشەنەو. ئىنجا كورپەكان داببەزن و بە پەيزەكان بىنەخوارەو و بىنەو ناومزگەوت، ئاخۆ ئەوسا چى روودەدا. كاتىك ئەوان پەردەكە لادەدن و سەيرى كچگەلەكە دەكەن، ئەوەى بەچاوى خويان دەبىنن، بىرواى ناكەن. ئاخىر كچەكان هەموويان بە تەمەندا رۆيشتون، بوونەتە پىرەژنى كەولۆسى بى دەم و ددان."

كاتىك ئەو قسانەى دەكرد، خەلكە گويگرەكە بە واقورماويى، بە دەمى بەشەو سەيرىان دەكرد، هېچىش لەوەى گوينان لىتوو، حالى نەبوون. ئاخىر چۆن دەبى لە ماوەى تەنها سى سەعاتدا، كە ئەوان رۆيشتون، كىژەكان وا بەسالدا چووبن و پىروخەرۆ بووبن؟

"ئاخىر تىشك، خىرايى تىشكەكە، ئاخىر لۆژىكى تەواوجىاواز سەبارەت بە خىرايى تىشك لە گۆرپىدايە. هەرلەبەر ئەوەى ئايەتەكە بەنموونە دەهينمەو. هەمووى جىنپەنجەى خودايە، هيز لەسەرووى هيز، رووناكى لەسەرووى رووناكى. خالخالى ئاواى بۆ روون كردنەو.

لە میانە ی ئو و تارانەیدا، مە لا خالخالی لەنیو شارەکەدا زیاتر ناسرا و ناوونابانگی لەنیوان گەنجاندا پەرەیسەند. سەرباری ئه‌وه‌ش بایه‌خی زیاتری له‌ لایەن ئافره‌تانه‌وه‌ پیدرا.

هەرچەندە خالخالی ژنی هەبوو، لی له‌ پارەوه‌ تاریکەکانی مزگەوتەکەدا به‌ ژنه‌ چوارشیو به‌ سەردادراوه‌کاندا دەورەدەدرا، ئەوان نامە ی دلداریان پێدەدا. ئەویش سەیری نەدەکردن، به‌ لام نامەکانیشی دەخستنه‌ گیرفان.

- "تو مەلایه‌کی کەشخە ی." ژنیک که له‌ ماوه‌ ی چاونوقاندیکدا له‌ پارەوه‌کە چاوی به‌ خالخالی که‌وت، وایپێگوت.

- "من دەمه‌وێ له‌ گەل تۆدا به‌ فرۆکه‌کە ی ئاینشتاین به‌ ره‌و ئاسمان بفڕم." ئەمەش قسە ی ژنیکی دیکەبوو کاتی به‌ لایدا رەتبوو.

- "بۆنیکی زۆر خۆشت لێدی، ئەری گولاه‌کەت له‌ کوێ دەکری؟" کێژیکی گەنجیش له‌ پارەوه‌ تاریکەکەدا بینەوه‌ ی سەری هەلێنی وایپێگوت.

- "کاتی میزه‌ره‌کەت به‌ لاری داده‌نیی، زۆر کۆک دەردەکه‌وی." ژنیکی دیکەش ئەم قسەیه‌ ی چرپاندە گوێی.

نیو مزگەوتی به‌ هۆی پەرده‌یه‌که‌وه‌، ژنان له‌ پیاوان جیاده‌کرانه‌وه‌. سەکۆی دوانه‌کەش له‌ شوێنیکی به‌رز له‌نیوه‌ راستی ژن و پیاوه‌کان داندرا بوو. به‌ زۆریش وابوو، کچه‌ گەنجه‌کان له‌ ریزی پێشه‌وه‌ داده‌نیشتن، بۆ ئەوه‌ ی مە لا خالخالی له‌ کاتی وتارداندا به‌ باشی ببینن. خالخالیش چیژی له‌و سەرنجراکێشان و بایه‌خپێدانی ئەوانه‌وه‌ وەرده‌گرت، ئیدی هەر چاوه‌رپێی رۆژی له‌ دایکبوون (مه‌ولود) ی پێغه‌مبه‌ری ده‌کرد، بۆ ئەوه‌ ی جاریکی دیکه‌ رۆوی خۆیان نیشان بداته‌وه‌. چونکه‌ به‌ گوێره‌ ی دابونه‌ریت، له‌و رۆژه‌دا باسوخواسی گرنگ و چاره‌نووسساز ده‌هیندرا یه‌ گۆرێ. ئاخ‌ به‌ رێکه‌وت نەبوو، زۆرینه‌ ی رۆوداوه‌ میژووینه‌کان له‌شاره‌ پیرۆزه‌کە ی قومدا له‌و رۆژه‌دا ده‌قه‌ومان. هه‌مووانیش به‌ تاسه‌وه‌ بوون ئاخ‌ مە لا خالخالی له‌و رۆژه‌دا چ جۆره‌ دوانیک ده‌دا.

به یاوه‌ری ئاغاچان و شابال مه‌لا خالخالی گه‌یشته سه‌ر مینه‌بری مزگه‌وتی.
ئیدی له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی خۆی دانیشته، بۆ ساتیک بیده‌نگ بوو، پاشان به
ده‌نگیکی ئاهه‌نگنامیزانه سورته‌ی (الزلزله) ی خوینده‌وه:

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا (١)
وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا (٢) الزلزلة

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ (٤)
وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ (٥) القارعة

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا (٣)
يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا (٤) الزلزلة

{هه‌رگا زه‌مین به‌ بوومه‌له‌زه‌ تونده‌که‌ی هاته‌ له‌رزین،
ئه‌م زه‌مین‌ه‌ش گرانباری خۆی وه‌ده‌رخست.

ئه‌و پۆژه‌ گشت ئه‌و مه‌رده‌مه‌ وه‌ک په‌پوله‌ی پڕژاو ده‌بن،
کێتوه‌کانیش وه‌ک خوری شیکراو ده‌بن.

مڕۆش پرسى: چى قه‌وماوه‌ بۆ وا ده‌کا؟
ئه‌وى پۆژى به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی باس ده‌کا.
❖

له‌ره‌ی ده‌نگی خالخالی شتیکی زور له‌وانی دیکه‌ جیاواز بوو، هه‌رگیز وشه‌ی
وا سه‌نگین و به‌ هینزی له‌ده‌م ده‌رنه‌په‌یپبون.
مزگه‌وته‌که‌ش پڕبوو، جمه‌ی ده‌هات، هه‌مووشیان به‌ بایه‌خه‌وه‌ گوییان
گرتبوو، ئه‌ویش زیاتر له‌سه‌ری پویشته: 'ماموستا ئه‌لسابری ماوه‌یه‌که‌
له‌نیوماندا نه‌ماوه‌، به‌لام مزگه‌وت ماوه‌ته‌وه‌.
پۆژیک دادی ئیمه‌ش هه‌مووان ده‌پۆین و کوچی دوا‌یی ده‌که‌ین، لێ مزگه‌وت
هه‌ر له‌شوینی خۆی ده‌مینێته‌وه‌.

ئەرى ئۇو ە راستە؟ تۆ بلىى مژگەوت تا ەتايە ەر بەپنۆە بمىنىتەو؟ نەخىر، مژگەوتىش بە نەمرى نامىنىتەو. مەلايەكان دەپۇن، مژگەوتىش دەپوا، ئوۋى بمىنىتەو ەر دەنگە.

پىاوەكانى ناو مژگەوتى تەماشائى يەكدىيان كرد. ئاغاچانىش ئاوپرىكى لە شابال دايەو: "ئەرى ئۇو چى دەلى؟ دەنگ دەمىنىتەو؟ مەبەستى چىيە؟" بەلام ئاغاچان بىرىكردهو، خو خالخالى راست دەكا. دەمىكە مەلا ئەلسابرى لەيادىراو ە ەيچ وتەيەكىشى لىيەجىنەماو، چونكە ئۇ ەيچى پىنەبوو، ەيچى لەباردا نەبوو تابىلى. ەرچى باوكى ئەلسابرى بوو، شتىكى دىكە بوو، ئۇ مەلايەكى سەرنجراكىش بوو، دوان و وتارى ئاگرىنى دەدان، ئاخر ئۇ كابرايەكى بەرزەفېر و بە خواست بوو، خوازىارى گۇرانكارى بوو، پىاويك بوو دەوئرا ناوى شتەكان بەينى. لەو سەردەمەى ئۇ مەلاى مژگەوتى بوو، شارەكەى ەموو لە نىو گۇلمەى دەستدا بوو، بە ئامازەيەكى پەنجەى دەيتوانى بازارپىش بجولنى. باوكى مەلا ئەلسابرى دەيان سالە كوچى دوايى كردو، لى دەنگ و سەداى ەرماو، ەيشتاش دەنگى ئۇ لەيادەوۋەرى شارەكەدا دەمىنى.

جارىكىان مەلاى رەحمەتى لە سالىاي لەدايكبوونى پىغەمبەر موخەمەددا، وتارىكى ئاگراوى لەدزى رەزاخانى باوكى شادا خویندەو، دواى ئۇو شا چارشىوى لە ئافرەتان قەدەغەكرد، سەربازەكانى ناردنە سەر شەقامەكان، بۇئەۋەى ەر ئنىكى چارشىوبەسەر بگرن و راپىچى پۇلىسخانەكانيان بگن. نىدى باوكى مەلا ئەلسابرىشيان گرت و بۇ شارى (كاشان)يان دوورخستەو. دواى ئۇو ئاسايش ەات و دەرگائى مژگەوتەكەشى گالەدا.

ئاغاچان بوۋىرەكانى ئوۋى پۇژىتى، ەرۋەك دوئىنى قەوماين، لەبىربوون. ئاخر ەينى لەپىر چەند تېومبىلىكى سەربازى لەبەردەم مژگەوتەكەيدا وەستان، چەند چەكدارىكى بە پەلەپروزى لىدابەزىن. دواى ئۇو جىنىكى دىكەش كە ئەفسەرىكى چەكدارى تىدا بوو، ەات. ئەۋىش لە جىبەكە دابەزى، دارىكى كورتى^{۳۰} لەبن ەنگلدا بوو، راستەوخۇش بە پىلاۋەو ە لىۋەژوور

^{۳۰} بىو دارە كە درىزىمكى ەمر 60 سانتىمەتر دەينى، دىلۇن دارى نەفسمران. نەمش ەنمايەكى كوئىنىيە بۇ دەسلەت. وەرگىز

مزگه وتی كهوت، ویستی دهسسته جی مه لا پیل بهست بكا، له گهل خۆی بو گرتووخانه ی ببا.

هر ئه وی پوژی، ئاغا جان هینشتا لاو بوو، تازه سه روکاری مزگه وتیسی كهوتبووه دهست، ئه وسا به حه سه له وه به ره و لا ی ئه فسه ره كه پویشته و پییگوت: "ئه گهر تو له مزگه وتی بچیه ده ری، ئه وا ماموستا به خۆی دیته در و له گهلته دای، ده نا، ده ترسم شه پیک به قومی. ئیدی ئوباله كهش له ملی خوت." ئه و به دهنگیکێ وا پوژن و بیستراو و گرده برانه، هیچ بواریکی بو دوودلی و منگه منگ نه هینشتبووه وه. ئه فسه ره كهش سه هیریکی باوه ره داره ئاماده بووه کانی ناو مزگه وتی کرد، كه ده وروخولی ماموستایان دابوو. ئیدی کابرا له په یامه که ی ئاغا جان گهیشته، پاشان داره که ی دهستی له سنگی ئاغا جاندا را کرد و پییسیگوت: "تو مه لام بو دینی. من له ده ره وه چاوه پیتان ده که م!" به م جو ره له نینو مزگه وت ده رچوو، له ده روازه ی ده ری چاوه پروان بوو.

ئاغا جانیش به سه ریکی به رزه وه یا وه ری ماموستای تا لا ی جیبه که کرد، كه به ده یان برواداری له پشتیه وه را وه ستابوون. ئه فسه ره كهش ماموستای خسته نینو جیبه که و هر به خویشی چووه پشت سووکانه که و جیبه که ی لیخوری و له وی پویشتن. له هه مان کاتیشدا سه ربازه کان هه موو ئه وانه ی له نینو مزگه وته که بوون، وه ده ریان نان و ده روازه کانی مزگه وته کهشیان داخستن و گاله دان. سی سال دواتر، دوا ی ئه وه ی ره زاشا له لایه ن به ریتانیه کان ناچار کرا ولات به ره و میسر جینیلی، ده رگای مزگه وته که کرایه وه.

ئاغا جان له بهر خۆیه وه مسکه بووه وه، به تاسه وه چاوه پروانبوو ئاخو خالخالی چی پتیه. خالخالیش بیده نگ ما، له و بیده نگیه شدا سه بری ئاپورای ئاماده بووانی نینو مزگه وتیسی ده کرد. له هیکه وهش بی ئه وه ی هیچ په یوه ستیکیش له گهل بابه تی قسه کانی پینشویدا هه بی، وشه ی "ئه مریکا!" له ده م ده رپه ری.

وشەش وەک ئەو وەبوو بەردێک بگریه نێو ئەو حەشاماتە قەرۆقەپەکه، دەستبەجێ منگەمنگ لە هەردوو دیوی پەردەکه پەیدا بوو، بوو بە غەلبە غەلب و مقومقو. ئاخر ناوھێنانی ئەمریکا یەکی لەباسە قەدەغەکراو و بفقەکان بوو، که لە مزگەوتدا لای لیتریتەو. وشەکه باریکی قورسی سیاسییانە بوو، چونکه ئەمریکا ئەو ئەمریکایە نەبوو که ئارامی جیهانی بوو، ئەمریکا ناپەسەند بوو، ئەمریکا بەردەوام دۆزمنی سەرسەختی ئیسلام بوو.

خەریکبوو شایه گەنجهکەش لەولات رابکا، ئیدی کوتایی بە فەرمانرەوایی دووھزار و پینجسەد سالی پاشایەتی ولات بی، بەلام ئاژانەکانی سی ئای ئەو ئویان لە پینی کودەتایەکی ئەمریکییانە گەراندهو و لات و لەسەر تەختوبەختی پاشایەتی دایانناوە. ئیدی لەو کاتەو لە لایەن ئایەتوللاکانەو ئەمریکا بە شەیتان ناوێرا و لە نێو مزگەوتاکانیشتا پەفتار و هەلوێستی دژە ئەمریکانەیان نیشاندهدا.

کاتیکیش مەلایەک لەنێو مزگەوتیدا وشەیی ئەمریکایی لە دەم بێتەدەر، ئەو بەدەر لەو واتایە هێچی دیکە ناگەیهنی ئەویش ئەوەیە: دەی با شەیتان دەفن بی! دەی با ئەمریکا دەفن بی!

پۆژگار گۆراو، رەزاخان پۆشتوو، ونبوو، بەلام هەنووکە ئەمریکا لە هەموو شوێنیک حازرە. لە تارانە، لە قومیشە! خالخالی بوو وایگوت. ئەو شتیکی گوت، لێ لەهەمان کاتیشتا هێچی نەگوت. لە پاستیدا ئەو پاستییکی بێخەتایانە جارد: پۆژگارەکان گۆراون. کەچی ئەمریکا هێشتا هەرمالە!

پیاوێ ژێرەکانی شارەکه، و تەکانی مەلایان وەک زێر دەپێتوا، تێبینی ئەوەیان کرد، که ئەو رێوییکی لەبلەبانە بۆخۆی. ئەو دەزانی چۆن وشەکانی بە دوا یەکدا هەلبژیری تا باندۆری خۆیان لەسەر گوێگرانی ئامادهبوو دابن. خالخالی سەیریکی خەلکەکی کردەو. خەلکی چاوەرپوانی وشەکانی دیکە ی بوون، که بەدواییەکدا دەهاتن، هەموویان سێرەیان لە لێوەکانی گرتبوو. ئەویش بە دوو وشەیی "ئەللا، ئەللا" دێی بەبێدەنگیەکه دا.

ٹیدی بہتہ نہا ٹو دوو وشہ لہدم دہرپہریوانہ زور واتایان دہگہ یاند۔ خق
 ٹہگر ہتہوی لہ شتیک نزیک بیہوہ و ناوی بہینی، ٹہوا دہلئی: "ٹہللا ٹہللا"
 ٹہگر کویرہوریکیشٹ بہسہردا ہات، ہر ہوار دہکے ی: "ٹہللا ٹہللا"
 بہلام ہنوکہ خالخالۃ وشہکانی لہ رامانیکی دیکہدا بہکارہینان۔ لہبہر ٹہوہی
 ناوی (قوم) و ٹہمریکای لہیکہ رستہدا بہ جہختکراوی ہینا، ٹیدی
 دہرپرینہکہ واتاہیکہ بارگاہی ہہبوو۔ قوم! ٹہمریکا! ٹہللا ٹہللا! وہک ٹہوہ
 وابوو کہ لہنیو مزگوتہکدا تہقہ بکری۔
 پاشان مہلا خالخالۃ ناراستہی وتارہکے ی گزری و پرویکردہ سورہتی
 (الفتح):

■ ■ ■ تَرَاهُمْ رُكْعًا سَجْدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي
 وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ
 كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَى عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ
 لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً
 وَأَجْرًا عَظِيمًا (۲۹)

{لہ کرٹوش و سوڑدہ چاوت پیدہکون۔ ہر بہہیقی و پڑہزامندی و چاکہ ی
 خودان۔ دروشمی سوڑدہبردنیان بہناوچہوانہوہ ہہیہ، وینہشیان لہ تہورات
 دایہ و نمونہشیان لہ ٹینجیلدا۔ شیوتندراوہ بہ چناریک تیشہ ی بہرہوڑوور
 ہہلچووبی و وہچی فرہی دہرکردبی ستوور بووبی و لہسہر لاسک خوی
 گرتبی و وہرزیران سہیری بمینن؛ تا چاوچنوکانی سپلہ ی پی قہلس کا۔
 ٹہوانہ ی خواوہن باوہرو ٹاکارچاکن، خوا بہلینی لیووردن و پاداشتی
 گہورہ ی پیداون۔}

ٹاغا جان ٹاوریکی لہ شابال دایہوہ۔ مہلا خالخالۃ ہر لہ سورہتی (الفتح)
 نہوہستا، بی ٹہوہی تیبینی بکری چہند ٹاہہتیکیشی لہ سورہتی (الروم)
 خویندہوہ:

غَلِبَتِ الرُّومُ (۲)
فِي ادْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيِّغْلِبُونَ (۳)
فِي بَضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدِ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ (۴)
بَنَصْرَ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۵)

{رومی شکان،

له نزیکتر که‌وشه‌نی ثم سهرزه‌مین، له دواى ثم ژیرکه‌وته‌یان جارئ تر
سهرده‌که‌ونه‌وه؛

له ماوه‌ی که‌متر له‌ده سال، پیش‌ئو شکانه و دواپه‌ش، هه‌موو کار، کاری
خودایه و ئه‌وئ پوژئ باوه‌پداران که‌یفی ده‌که‌ن،
به‌یاریده له خوداوه، خودا هه‌ز کایاریده به‌هه‌رکه‌س ده‌دا، هه‌ر خوی خاوه‌ن
ده‌سه‌لاته و دل‌زانه.}

به‌م ئایه‌ته کوتایی به‌ وتاره‌که‌ی هینا.

دوانه‌که، دوانیکی ته‌موم‌هه‌لگر و گومان‌اوی بوو، هه‌ریه‌کیک به‌ شیوازی
خوی ده‌کرا رافه‌ی بکا. ئه‌و وتاره‌که‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی وادا، که‌ ئاژانه
نه‌نییه‌کانی ده‌زگای هه‌والگری نه‌توانن بیوه‌ستینن و بیگرن.
ئو به‌ موچه‌مه‌د پیغه‌مه‌ر ده‌ستپیکرد، ناوی ئه‌مریکاشی له‌نیو وتاره‌که‌دا
هینا و ئایه‌ته‌کانی سوره‌تی رومییه‌کانیشی خوینده‌وه. ئه‌وه‌ پوون و ئاشکراا
بوو، هیشتا ئه‌و نایه‌وئ ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی بووه و له‌ دلیدا په‌نگی خوارد‌وته‌وه
به‌ ته‌واوی هه‌لب‌پژئ.

ئاغاجان تینینی ئه‌وه‌ی کرد، که‌ مزگه‌وته‌که‌ پووبه‌پووی سهرده‌میکی
وروژینه‌ر ده‌بینته‌وه. ئه‌وه‌ش ئه‌و شته‌ بوو، ده‌میکه‌ به‌په‌روشه‌وه
چاوه‌پوانیه‌تی.

له‌ کوتاییدا خالخالی له‌ پیتوئلی نوژ بووه‌وه‌ سه‌کۆی دووانه‌که‌ی جیهیلا.
له‌وئ سه‌دان له‌ برواداران له‌پیشیدا وه‌ستان. ئاغاجانیش چووه‌ پیشیان،
ده‌ستی مه‌لا خالخالی گرت، لاشانی چه‌په‌ی ماچکرد و به‌ شانازیشه‌وه‌ تا
مالی یاوه‌ریکرد.

سېنەما

خدایا تو بوسیدەئەى هیچگە
لەب سەرخ قام زنى مست را
بە پستان کالش زدى دست را؟
خودایە، ئەرى قەت ماچت کردووە
لێوى سوورى ژنىكى مەست؟
هەرگیز مەمكى كالت بە دەست گرتوون؟^{۳۶}

ئەم پارچە شیعەرە لەسەر میزی نووسینگەى خالخالى بوو. ئاغاجان هەر بە
پێكەوت چووبوو ژوورەكەى، بینى پارچە كاغەزەكە لەوى كەوتوو، ئیدى
خستىە نیو گیرفانى. لەو برۆایەشدا نەبوو مەلا خالخالى خۆیندبیتىەو.
"خودایە، ئەرى هیچ كات تو ماچت کردووە."

پارچە شیعەرەكە وروژینەر بوو. خودا، ماچ، ژنىكى مەست، مەمكى
تازەفەرىك، لە سەرووى هەمووشیان، شتەكە لەسەر میزەكەى خالخالى
بوو.

ناوى شاعیرەكەش لە گوشەى هەرە خواری شیعەرەكە نووسرابوو: نوسرەت
رەحمانى، بەلام ئاغاجان هەرگیز گوێى لەو ناوە نەببوو.
تو بلێ ئەو كێبى؟

ئاخر چۆن وێراو ئەو كفرانە بخاتە سەر كاغەز؟
ئاغاجان لەبەر خۆیەو گوتى: هەموو شتێك لە دەست دەرچوو. (شا)ش
پشتگیری ئەو جۆرە شتانە دەكا، بەلام تو بلێى مەلا خالخالى ئەو شتە قۆرەى
بۆچى بێ؟ باشە بۆچى ئەو شتانە لە حوجرەكەى دادەنى؟

^{۳۶} بەهۆى نەوى وەرگیرانى شیعەر ناسان نییە، بۆیە بۆ وەرگیرانى نەم پارچە شیعەرەى نوسرەتى
رەحمانى كە لە رۆمانكەدا هاتوو، هەر بە ئێكدانمەو هۆلەدییەكە وازم نەهێنا، بلكو پشام برده بمر
كاك رەباز مستەفای نووسەر و وەرگیر، نەو بە سوپاسمەو راستەوخۆ لە فارسییە کردوویشتە
كوردی. وەرگیر

هەشتاش ھەندى پارچە شىعرى دىكە لەسەر مەزگەكە كەوتىبون، ئاغاچانىشى
لىكىيانى كۆردىنەو مژولى خويندەنەوئى يەككىيان بوو. پىندەچوو شىعرەكە لە
لەين ئافرەتەكەو نووسرابى:

لەو تەنووكانم
بەدواتدا دەگەپەين
دەى جەكانم داكەنە
باوھشم پىداكە
ئەو تەلەوكانم
ئەو تەگەردن و مەكە گەرتەربووكانم
ئەو يە جەستە نەرموتولەكەم!

ئاغاچان گۆيى لە تەپەى پەنى خالخالى بوون دەھاتەو ژوور، بۆيە نەيتوانى
تەواوئى شەركەكە بخوئىتەو؛ دەستبەجى پارچە كاغەزەكەى لە شوئىنى خۆى
دانايەو، بەرەو لای دۆلابى كەتتەكان پۆيشت، وەك ئەوەى بە دواى شتىكدا
بگەپى.

كاتىكىش خالخالى ھاتەو ژوور، ئاغاچان كەتتەكى لەسەر رەفەى ناو
دۆلابەكە دەرھىنا. بە پەلەش لە حوجرەكە دەرچوو، بە بىر كۆردىنەو بەرەو
لای ھۆدەكەى خۆى پۆيشت.

شىعرەكە وازى لە ئاغاچان نەدەھىنا، ھزرو بىرى ھەر پەنە سەرقالبوو، لەبەر
شىعرەكە نەيدەتوانى تىشكۆى ھزرى خۆى بخاتە سەر كارەكەى.

ئەو تەلەوكانم
ئەو تەگەردن و مەكە گەرتووەكانم
ئەو جەستە ناسك و تۆلەكەم!

تۆ بلىنى شاعىرەكەى كى بى؟

ئاخر ولاتەكە وا گۆراو، تا ژنان ئازادانە بتوانن دەربارەى خويان بدوين؟
تۆ بلىنى ولات واگۆرابى، ژنان بى پەردە باسى جەستەى خويان بكەن و ناوئى
خالە وروژىنەرەكانىش بىنن؟

ئاخر چۆن دەبی، ئەو تائیسنا ئاگای لەو جۆره شتانه نەبوو؟
تۆ بۆی ئەو جۆره ئافرهتانه لە کوێ بن؟ بۆچی جارێک تووشیان نەبوو؟
تۆ بۆی پووختساریان چۆن بی؟ ئەری دەبی لە کوێ بژین؟ دەبی هەر
هەموویان لە تاران بن؟

ئای شا، هەمووی هەر لە بن سەری شا و ئەمریکاییەکانەو. کلتوری
ئەمریکی بەنیو رادیو، تەلەفزیۆن و فیلمەکانەو هورمژن دینی و دەچیتە
هەموو نیو مالتیک.

پژیم هەموو کاریک دەکا تا گەنجان لە مزگەوت بکاتەو و بیانخاتە سەر
پێبازی شا و بیرۆکەکانی.

(شا)ش "شۆرشیکی سپی" دەستپێکردووە. ئەو نامیلکە یەکی بلالوکردووە،
تیایدا هزرە نمونەییەکانی بۆ نیشتمان نووسێووە. ئەو دەیهوی
نەخویندەواری نەهێڵی، هەر بۆیە کچان وەک مامۆستای فێزکردنی
خویندەواری دەنیریتە لادیکان. ئەوان سەرپۆشەکیان فرێدەدەن، شەپقە
لەسەر دەکەن، وەک سەربازێکی شا بەسەر شاخەکاندا سەردەکەون بۆ
ئەوهی لە کەرەگوندەکانی پشت چیاکان قوتابخانە بکەنەو.

بەلێ، هەموو شتێک گۆراو و ئاغاچانیش نەبیینیوو یان نەیدەویست بیینی.
شا بە گەرمی سەرگەرمی بە پی‌شەسازکردنی ولاتە، هەربۆیە شە پیگا بە
سەرمايەگوزاری و وەبەرھێنانی بیگانه دەدری، تا لە تاران و شارە
گەورەکانی دیکە فابریکە و کارخانە دابمەزرینن. پەوتی پەرەسەندنەکان
شاریکی وەک زەنجانیشی گرتووە.

دەیان بەلێندەری ژاپۆنی و ئەوروپایی ئەو دەرڤەتەیان قۆستۆتەو. زۆر نابێ
لە دەرۆهی شارەکا کارخانە یەکی تراکتۆر کراووە، بەمزروانە بە
سەدان گەنج و لاوی شارەکا و دەورووبەری کاریان تێدا دەستدەکەوێ.

جلەوی سەرپەرشتی کارخانەکا لە دەستی کۆمپانیای ناواری بەرھەمھێنانی
تراکتۆر، میتسیوبوشی دایە. مەبەستیش لە کارخانەکا ئەوێ، تراکتۆری
بچووک دروست بکەن، بۆ ئەوێ جوتیارانی دەرڤەکا بتوانن بەکاری بینن.
زۆری پێناچی حکوومەت کۆمەکی هەر جوتیارێک بە تراکتەرێک دەکا، بەم
جۆرەش کۆمپانیای میتسیوبوشی جوتیارێکی ئاسایی بە شا دەبەستیتەو.

نەخیر، ئاغاچان ئاگای لە ھەموو شتەکان نەبوو، ئەو لەپاش بەجیمابوو، ھەرگیز گۆیی لە رادیۆ نەدەگرت و قەتیش تەلەفزیونی نەبوو. ئەو دەبوایە فەرەح دیبای ھاوسەری شای لە تەفزیوندی بدیتبا، بۆئەوێ لەو تێگا ناخۆ لەولاتدا چی دەگوزەری.

شابانۆ بە مەحکەمی لەگەڵ ژنەکان لەسەر خەت بوو، تا ڕووخساریکی نوێیان نیشان بدا. ئاغاچان بەوێ نەدەزانی، کە شابانۆ زۆر لە لای ژنان خۆشەویستە، تەنانەت لای ئەو ژنانەش کە پۆژانە دەچنە مژگەوتی.

فەرەح دیبا سێتەمین ژنی شا بوو، لەو ژنەشی کۆریکی ھەبوو، کە جیگرەوێ بوو. ئەو دوو ژنە پێشتری نەیانئوانی بوو کۆریکی پێبەخشن. شا لە پاریس چاوی بە فەرەح دیبا کەوتبوو. ژنەکش لەوێ دەیخویند، لەوێ جارێکیان لە ئاھەنگ یەکیان بینیوو.

ھەنووکەش فەرەح دیبا بۆتە شابانۆی ولات و خوازیاریش بوو پێگەیی ئافرەتانی ولات بگۆڕی. شتیکی وا بکا ژنان لە ناندین دەربینی.

تا ئێستا ھەموو شتیکی بەپێی داخواز بەرپۆھچوو، وایندەچی شا لەویدا سەرکەوتوویی، کە ئایەتوللایەکان ھەر لە چوارچێوەی مژگەوتدا بەھێلێتەو. ئیدی فەرەح دیبا ھەموو مانگی بە دڵیکی ئاسوودەو دەچوو پاریس تا لە کۆگا ئەستێرە ناودارەکانی ھۆلیوودا جلۆبەرگ و شەمەکانی بکۆی.

لەکاتیکیدا پۆژنامەی نیویۆرک تایمز^{۳۷} ولاتەکی لە ژێر دەسلاتی شادا وەک میرگیکی ئارام ناودەبرد، فەرەح دیبا لە نۆرینگەییکی فەرەنسی داوای ئەوێ دەکرد، لاسوتە فارسیەکی بە شینووی لاسوتیکی فەرەنسی بگۆڕی و نەشتەگەرینی جوانکاری بۆ بکا. ئەوسا بە تەسریحە پرچیکی نوێیەو گەڕایەو نیشتمان.

ھیچ پۆژنامەیکیش نەویژا دەربارەیی جوانکاری لاسوتەکی شت بنووسی، بەلام تەسریحەیی پرچی دەمۆدەست بوو نمونە پێشەنگیک و ئافرەتانی ولاتەکی بە سالۆنی ئارایش وەرپوون، تا پرچیان بە شینووی شابانۆ دابینن. سەری زمان و بنی زمانی ھەمووان ھەر دەربارەیی کۆدەتاکەیی فەرەح دیبا

بوو؛ تەنەتە فەخری سادات، ھاوسەری ئاغاجانیش، پرچی خۆی بە شینواری
فەرەحیانە (شینواری فەرەنسییانە) لیکردبوو، لی ئاغاجان ھەستی پینەکردبوو.

خەلک لە شارێ زەنجان سەرقالی دامەزراندنی نۆرینگە یەکی ژنان بوون.
بەگوێرە دوا ئامارەکان دەرکەوتبوو، لە شار و لادی بەدینەکاندا لەچاو
ئافەرەتانی شوینانی دیکەدا زۆرتریان بە دەست دەردوبەلاو دەنالاند، بەلام بۆ
پشکنین و چارەسەر نەدەچوونە لای پزشکی پیاو. ھەربۆیە دەسلەتداران لە
شارە دیندارەکاندا، بریاری کردنەوێ نۆرینگەي پزشکیان دا، کە تاییەت بی
بە ئافەرەتان. نۆرینگەي زەنجانیش دەبوو یەکی لە گەورەترین نۆرینگەکانی
ولات.

نووسینگەي شاھانەي فەرەح دیباش پشتگیری نەخشەکیان کرد، بریاریش
وابوو فەرەح دیبا بە خۆی سەردانی زەنجان بکا و نۆرینگەکە بکاتەوێ.
خالخالیش چاودیزی سەرچەم پەرەسەندنەکانی ولاتی دەکرد و ناگای لیبوو،
ژبانی پۆژانەي خەلکی شاریشی لە وتارەکانیدا رەنگی دەدا یەوێ. لە دوایی
جاریشدا، سەرۆکی شارەوانی خستە بەر نەشتەري پەخنەکان بەوێ کە
ھینشتا شارەکە کتیبخانەيەکی شایستەي بۆ دروستتەکراوێ و لە
دوکانۆچکەکانی سەر جادەدا پۆمانۆکە ئەمریکییە وەرگێراوێکان بەنرخیکی
ھەرزان دەفروشریتە گەنجان.^{۲۸}

جاریکی دیکەش مەلا خالخالی پەخنەي لە تیاترۆخانەي شارەکە گرت،
چونکە شانۆنامەيەکیان تیدا نمایش کردبوو، مەلای مزگەوتی کردبوو
گەچاڤ. شانۆنامەکەش بۆ قوتابیانی تەرخانکراو، پۆژانە قوتابخانەيەک بە
خۆی و قوتابیەکانییەو دەچووێ تیاترۆخانەکە و شانۆنامەيەکان بۆ نمایش
دەکرا. ئیدی خالخالی دەھری بوو: ئەم شتە بۆ شاریکی بەریزی وەک
زەنجان مایەي عەیب و شورەییە. ئاخەر چون کەسیک دەوێری گالتهي واکا
و مەلایەک بخاتە سەر سەکۆی شانۆکە و جاحیلەکانیش لەبەردەمیدا بینیتە
پینەنین؟ من بازار ئاگادار دەکەمەوێ: لەم شارەدا ھێرشیکی مەکر بازانە دژی

^{۲۸} رۆمانووس ناوی رۆمانی ھەر بە واژە بچوو کراوێکە ronannetje رۆمانۆکە بەکار ھیناوە.
وەرگێڕ.

نیسلام دہستی پکڑو وہ۔ ٹایا ٹیوہ ہہ گبہ ی قوتابیہ کانی خوتان پشکنیوہ و سہیرتان کردوہ، ناخو چ ہزریکی کفرئاسای تیدایہ کہ مندالہ کانیا نی پی فیر و پەرورہ دہ کرین؟ کاتی ہندیٰ لو شیعرا نہم لیکر دہنوہ و تہ ماشام کردن، دہستہ کانم کہ وتنہ لہ رزہ۔ لہ بہر خاتر و بز ریزگرتن لہ ٹافرہ تانی لہ پشت ٹو پەر دہوہ دانیشتون، نامہ وی زیاتر باسی ناوہ روکی شیعراکان بکہم۔ کہ سانیک ہن جاری شہریان دژی ٹایین راگہ یاندوہ۔ دہی یاری بہ ٹاگر مہ کھن۔ من ہہ مووتان ٹاگادار دہ کہ مہوہ! نہ کھن بکہن ٹم کارہ بکہن!

سہ روکی شارہ وانیش گوئی لو قسہ توندانہ بوو، کہ لہ نیو مزگوتیدا کران۔ بؤ ٹوہ ی پئی لہ تہ شہ نہ سندن ی بارہ گرژہ کہ دا بگری، پینمای ی دایہ تیاتر خانہ کہ، چیدیکہ دیمہ نی مہ لایہ کہ لہ شانؤنامہ کہ دا نمایش نہ کا۔

ہیشٹا ٹو پروداوہ بہ تہ واوی نہ پڑہ و ابؤوہ، بہ ندوباوی ٹوہ پیدابوو، کہ سانیک لہ نہ خشہ یاندا ہہ یہ سینہ مایہ کہ لہ شارہ کہ دا دایہ زرتین۔

بہ لیندہری دروستکردنی سینہ ماکہش، لہ تاران یہ کہ دوو سینہ مای گورہ ی چیکردبوون، گہرماوہ کونہ کہ ی شاریشی کہ چیدی بؤ مہ بہستہ کہ ی جارن بہ کارنہ دہات، کپی، بہ لکو سینہ مایہ کی لہ سہر بنیات بنی۔ تہ لارہ کہ تہ لاریکی مینومینتی بوو، خالینکی بیونینہ ی چالاکییہ کلٹووریہ کان بوو، بہ راستیش شوینیکی دروست بوو بؤ سینہ ما لیندان۔

دوای ہہ والہ کہ، خالخال ی دہستہ جی سہ روکی شہارہ وانی لہوہ ٹاگادار کردوہ، کہ لہ شاریکی دینداری و ہک زہنجاندا، ٹم کارہ مایہ ی قبولکردن نییہ، بہ لام سہ روکی شارہ وانی بہ خالخال راگہ یاند کہ ٹویش بہ پروژہ کہ خوشحال نییہ و لہ دہستی ٹویشدا نییہ، چونکہ بریارہ کہ لہ تاراندراوہ۔ نووسینگہ ی کلٹووری شاہانہ نہ خشہ ی ٹم پروژہ ناوازہ ییہ داناوہ و فہرہ دیباش بہ خوی پشتگیری دہ کا۔

کاتیکیش خاوہنی سینہ ما دامہ زراوہ کہ بیستی، کہ وا فہرہ دیا بؤ کردنہوہ ی نوپینگہ ی ٹافرہ تان دہیوئی بیتہ شاری زہنجان، بریاریدا ہہ موو کاریک بکا تا سینہ ماکہ بؤ ٹو کات ٹامادہ بکا، بہ لکو بہ دہستی شابانو بکریتہوہ۔

خاوہنی سینہ ماکہ پہیوہندی بہ تاراندراوہ، ہہ موو ٹامادہ کاریک کرا، کہ بؤ ٹیوارہ ی ٹو پروژہ ی فہرہ دیا سہردانی زہنجان دہ کا، شریتی کردنہو ی

سىنەماكەش بېچرىنى. بەلام لە سۆنگەى ئەوەى، شارەكە شارىكى دىندار بوو، بېريارباندا ھەوالەكە تا دوا ساتى خۆى بە نەينى بھىلنەوہ.

لە چوارشەممەيەكى خۆرەتاودا، ھەلىكۆپتەرىكى گەورە لەسەر ئاسمانى شارەكە پەيدا بوو، جاريك بەسەر بازارەكەيدا سووراپەوہ. ھەموو قوتابى قوتابخانەكانىش ساز و ئامادەبوون لەمبەر و ئەوبەرى شەقامەكان بۆ بەخترەينانى فەرەح دىبا وەستان، چونكە زۆرى نەدەبرد شابانو بە ترومبىلىكى سەرکراوہ بەلاياندا بەرە و نۆپىنگەكەوہ دەروا.

قوتابىەكان بەخۆشى ھاواريان دەکرد و چەپلەيەيان لىندەدا دەيانگوت: 'جاويد شا، بڑى شا! لەھەمان كاتىشدا سى فرۆكەى جەنگى بەسەر سەرياندا دەسوورانهوہ. فرۆكەكان سى ھىلى دووكەلى رەنگاوپەنگى ئالاي نىشتەمانيان بەدواى خۇيدا بەسەر ئاسمانى شارەكەدا جېھىشت. بە دەيان ئازانى دەزگاي ھەوالگەرى نەينىش بە بەرگى مەدەنيەوہ بە نىو ئاپۇراى گردبووہوہى خەلكىدا دەسوورانهوہ، ھەموو سەرە شەقامەكانىش بە ترومبىلى پىر لەسەرباز گىرابوون، ئامادەى ھەموو بارىكى ناكاو بوون.

فەرەح دىباش بە خەندەوہ دەستى بۆ حەشاماتەكە رادەوہشانە. نەرما بەيەك گەمەى بە پرچى دەکرد، ئەمەش واى كرد نازدارانە دەرېكەوئى. لەكاتىكدا ئەو بەلاياندا ھات، مامۇستايان و كارمەندانى نۆپىنگەكە سەرپۆشى خۇيان فرېدا تاكو نىشانى بدن، ھەمان تەسرىخەى پرچى ئەويان ھەيە و ھاواريان دەکرد و سەرپۆشەكانىشان بەدەستيان رادەوہشانە.

كامىزاكانىش لە ھەموو گۆشەيەكەوہ دىمەنەكانيان دەگرت، تا دواتر لە تەلەفزيۇندا لىدېرئەوہ، بۆئەوہى ببىندرى چون ئافرەتانى شارىكى دىندارى وەك زەنجانىش گوپرايەلى فەرەح دىبان، ئەويان وەك پىشەنگە نمونەيەك داناوہ.

ئەوہش يەكەمىن گەشتى فەرەح دىبا بوو بۆ شارىكى ئايندار. سەردانەكە بۆ رژىم پىنورەيك بوو، ئاخۇ لەوہدا سەرکەوتوو دەبن دلى شارە ئۆلدارە دژەكانىشان بەدەست بىنن. دياربوو رەوشەكە بە باشى بەرپوہ دەچوو، بە شىوہيەكى باش ئارام بوو، تەلەفزيۇن تا سەعات ھەشتى شەو نەوہستا تا

کھشتہ کھی شابانو پھخش بکا، به لکو دهموده ست له سعات شہشی ئیوارہ دا له میانه ی بلاوکرده وهی دهنگو یاسدا، راپورته کھی له سر گه شته کھی شابانو پھخشکرد. پرووداوه کھش وهک سهرکه وتنیکی یه کلاکهره وهی پڑیم به سر نایه توللاکان هه ژمارکرا. به لام ئه وان شتیکیان به لاوه نابوو، شتیک له نیگای یه که مه وه ئه وهنده گرنگ دهرنه ده که وت.

یهک دوو ئافره تی زهنجان که وهک پرستار له نۆرینگه نویکه دا ده سته کار ده بوون، له بن سهدریه سپیه کھی پرستارییدا و به قول کورتیه وه له بهردهم دهرگای نه خوشخانه که وه سستابوون. کاتیکیش فهرح دیبا له ترومیبله شاهانه ییه کھی دابه زی، وینه گرگان لیچوونه پیشه وه. چاوی کامیراکان خرایه سر ئافره ته کان. ئه وانیش دهسکه گولیکی رهنگیان پیشکش به شابانو کرد و سهری ریزیشیان بو دانه واند. لی له بهرئه وهی سهدریه پرستارییه که یان پۆشن (شه فاف) بوو، مایق شینه که یان له ژیره وه دیاربوو. بهم شته بازارا هیدمه گرتی و هه ژا، خالخالیش که هه واله کھی بیست، له تاوان نانی پینه خورا.

ئهو دهری و که له یی بوو، ئهم شته ی به وه زانی، که وا زلله یهک له پرومه تی نایه توللاکان دراوه و به ئه نقه سستیش وایانکردوو تا بازارا و خه لکه کھی پرووشکین و شهرمه زار بکه ن. ئاخر پرووداوه که له شاریکدا قه وما، که ئهو (خالخالی) ئیمام جومعه ی مزگه وته که یه تی. ده بوایه ئهو ههر زوو له وتاره که یدا وه لامیکیان بداته وه.

به ره و ئیواره زهنگیکی ته له فۆن بو ئاغا جان لیدرا؛ یه کیک له قومه وه له سر هیل بوو، ده یه ویست قسه له گه ل خالخالیدا بکا. ته له فۆنه کھش زۆر کورت و پوخت بوو، له راستیدا قسه یه کی تاکلایه نه بوو، چونکه خق خالخالی له ته له فۆنه که دا هیچی نه گوت، ته نها گوئیگر تیبوو، کۆتاییه کھشی به و وشانه بوو، نه خیر، من نه مزانیوه. به لی تیگه ی شتم. باشه، بابی پیویستم زانی. تۆش ههروه ها.

ئاغا جان هیچی له و دهمه ته قی کورته ی ته له فۆنه که دا هه لئه کړاند، ههروه ها نه شپیرسی ئاخق خالخالی له گه ل کیدا قسه ی کرد. دواتر کاتیک له جامی

پەنجەرەكەى حوجرەكەو سەيرى ناوہەى كرد، بىنى خالخالى بى ھەدادان
ھەر بەناو ژوورەكەدا دىت و دەچى.^{۳۹}

لە تەفزیۆندا ھەوالەكە وا خویندراپەو، گواپە فەرەح دىپا دوای كردنەوہى
نۆزىنگەكە شارەكەى بەجىھىشتووہ و بەرەو تاران گەراوہتەوہ، بەلام لە
پاستىدا ھىشتا شابانو لە شارەكەدا دەرەنەچووبوو. خانمى شاھانە بەرەو
دامەزراوہ كوئىن و مێژووینەكەى دەرەوہى شار فېربوو.
دامەزراوہكە لە قەرەغى بىابانەكەدا كرابووہ خانىك (مەزلگایەك) ى گەورە.
ئەو ى وەك جۆرە كاروانسەرەپەكەى سەر لىواری پىگا لاوہكیپەكەى لىھاتبوو،
كە لە كۇندا پىنووار و بازىرگانەكان بۆ ھەسانەوہى شەو لەو ى دەمانەوہ.
لە سۆنگەى ئەوہى فەرەح دىپا لە پارىس ئەندازىارى تەلارسازى خویندبوو،
سەرپەرشتى نۆژەنكردنەوہى چەند تەلار و بالەخانەپەكەى ولاتى كردبوو. ھەر
بۆپە زۆر باپەخى بە نۆژەنكردنەوہى قەلاكە دەدا.

دواتر دەبووایە بۆ كردنەوہى سىنەماكەش گەراپایەوہ نىو شارى زەنجان.
خاوەنى سىنەماكە بۆ ئەو بۆنەپە، بەتایبەت فىلمىكى ئەفینى ئەمرىكى تازەى لە
تارانەوہ ھىتابوو، ھىشتا فىلمەكە لە ھىچ شوئىنك لىنەدراپوو. پىشتىریش ھىچ
كەسى لە ھاتنى سەردانكەرە شاھانەپەكە ئاگادار نەكردبوو، بەلام ئەوہى
گوتبوو، گواپە چەند مێوانىكى گرنگ لەتارانەوہ دىن و لە پێورەسى
كردنەوہى سىنەماكەدا ئامادە دەبن.

كاتىكیش فەرەح دىپا لە قەلا دىرینەكەدا لەسەر مێزىك دانىشتبوو، خەرىكى
شىتوخواردن و پشودانى خۆى بوو، خالخالى تەلەفۆنىكى نھىنى لە ژوورەكەى
ئاغاجاندا كرد. ئەو بە سەرتەوہ كورەتە تەلەفۆنىكى لەگەل كەسىك لە قوما
كرد.

^{۳۹} ماپەى تېبىنىپە لێرە ناماژە بەشتىك بكم، لەزمانى ھۆلەندىدا وشمىكى زۆر جوان بۆ نمو
ھاتنچوونە ھمپە، واتە پمكەك لە رۆبەرىكى تەسكدا چەند مەترىك قەدەم بە ھەر دوو ناراستەكمپوہ
لێیدا، ھۆلەندىمەكان دملێن izsberen كە دملەودق واتای ورچى سەھۆل ناسا، واتە وەك وەرچمە
بێتو بېروا. ديارە لە كوردییدا ھەر ھاتن و چوون، جەتووفرت، یان پىاسە، جىگەى دملگرتەوہ.
وەرگێر.

له سهعات ههفتی شیوانیشدا، بۆ چوونه مزگهوتی ساز و ئاماده بوو. شابالیش هاتبوو یاوهری بکا، بینی ماموستا ئاارامه.

‘نه ری شتیک له گۆریدا ههیه؟’ وای لیپرسی.

- ‘نه خیر، بۆچی؟’ له کاتیکدا خالخالی له حوجره کهیدا دهردهچوو، وا وهلامی شابالی دایه وه.

- ‘ئه مجاره یان باسی چی ده کهی؟’

- ‘من هیشتا به ته وای لینه بوومه ته وه، هاتن و ئاماده بوونی ئه وه قهحهیه سهرقالی کردووم.’

شابال خوازیار بوو بیرسی: کامه قهحهیه؟ لی واشینه گوت، نهیتوانی وشه ی ‘قهحهیه’ بیه سه ر زمان.

- ‘نه ری ئاغا جان له کوئییه؟’ خالخالی وای له شابال پرسى.

- ‘ئه وه له مزگهوتیه.’

پاشان ئه وان چوونه ئیو مزگهوتی، شوینی نوێ کردنه که پری خه لک بوو، زیاتر له جارانی ئاسایی ئاماده ببوون. پیدهچوو ئه وانیش تامه زرۆی ئه وه بن، ئاخۆ خالخالی له بهرامبه ر سهردانی فهرح دیبدا چ کاردانه وهیه کی ده بی.

خالخالی به هه وه سه له وه چووه سه ر سه کۆی دوان، له وێ له سه ر کورسیه که ی دانیشت، به له ره ی دهنگیکى ئاسووده و ئارامه وه باسی مزگهوت و پۆلی مه لای مزگهوتیی کرد. مزگهوتی وه ک دلی شاره که و مه لای مزگهوتیشی وه ک پاسه وانی ویزدانی دینداره کانی شاره که ی شو به اند. ئه وه له دوانه کهیدا هیچ سه رنجی له سه ر کردنه وه ی نوێرینکه که دا نه دا، ههروه ها باسی سهردانه که ی فهرح دیبا و ئه وه ی له ته له فزیون ده رکهوت، نه کرد. ئه وه تیره کانی خۆی گرته سینه ماکه.

- ‘ئاگادار بن!’ له هیکه وه وای هاوار کرد و په نجه ی شایه تمانیشی هه ره شه ئامیزانه راوه شاند. ‘ئاگات له وه بی که خه ریکی چی بکه ی!’ بیده نگیک بالی به سه ردا کیشا.

- ‘به ناوی مزگهوتی،’ ئیدی به مجوزه مه لا خالخالی تیه له چۆوه: ‘به ناوی شاره که، به ناوی بازاره که، من ده یلیم، ده پرسم، هۆشدار بیان ده ده من، کاره که

نەكەن. نەخشە شەیتانییەكانیان بۆهستین. ئاخەر زەنجان شوینی ئەو بانده
كلتوورییە بەرەلایەتی ئەمریکییەكان نییە. شارەكە جینگە گومرایی و
گوناحكردن نییە. دەی بیوہستین! دەنا ئێمە دەیوہستین!
- ئەللاھو ئەكبەر! یەكی لە ئامادەبووان وا هاواری كرد.

ئەمجارەیان هەموو نوێژكەرەن بەیەكەوہ هاواریان كرد: ئەللاھو ئەكبەر!
كەسێش نەیدەزانی مەبەستی مامۆستا لە دوانەكەیی چیبە، بەلام هەمووشیان
لەوہ حالیبوون، هەبێ و نەبێ ئەم توورەبوونە دەربارەیی نۆرینگەكەیی
ئافەرەتانە.

پیاوہكانی بازار بە دلپەسەندییەوہ ئاوڕپێکیان لە ئاغاچان دایەوہ، ئەوان
كاردانەوہی مەلا خالخالیان بەرزنرخاند.

ئاغاچانی بە شانازی بە مەلایەكەیی خۆی كرد، بەلام دركیشی بەوہكرد، كە
خالخانی ناتوانی بۆ ماوہیەكی درێژ لە زەنجاندا بمیتیتەوہ. ئەو بەرزەفڕیکە
بۆ ئەوہی ببیتە مەلایەكەیی بەردەوامی مزگەوت، ئەو مەودای پێویستە، ئاخەر
زۆرنابا لەچارچێوہی دیوارەكانی مزگەوتیدا تەنگەتاو دەبێ. بەلام خۆ ئەم
مزگەوتە دەستپێكێكی باشە بۆ ئەو.

ماخۆی^{٤٠} سێنەماكە لەوہ دلتیابوو، كە خالخالێ لە دوانەكەیدا دژی
دەوہستیتەوہ، بەلام ئەو لە قسەكانی نەدەترسا. ئەو دەیزانی سەرچەم
ئاژانەكانی دەزگای هەوالگری نەینی و پۆلیسی شارەكە دەپارێزن. كاتەكەش
بانگی شیوانی چوارشەممە بوو، دلخۆشیش بوو كە ئیمانداران لە كاتی
كردنەوہی سێنەمایەكە لەمزگەوتین و گوێ لە دوانەكەیی مەلا خالخالێ
راوەگرن.

بەلام خۆ دیاربوو خاوەنی سێنەماكە، نەیارەكەیی باش نەدەناسی، وەك
پێویست هەلینەسەنگاندبوو، چونكە مەلا خالخالێ زۆر باش ئاگای لە
رێپۆرەسمەكە بوو، ئەو دەیزانی كتومت چ سەعاتێك شوپنەكە دەكەنەوہ.
خالخالێ لەسەر مینبەر سەیرێكی سەعاتەكەیی دەستی خۆی كرد، خەریكە
وادەكەیی نزیک دەبیتەوہ، بەلام خۆی خاوكردەوہ، دەستێكی بە پێشەكەیی

^{٤٠} ماخۆ : خاومەن.

داهینا و مسکہ بووہوہ. ئاغاچان وایزانی ئو له قسہکانی لہسەر سینهماکہ
بۆتوہوہ و سہرباسی شتیکی دیکہ دہیتیگہ گۆری. ئیدی ہەر بہو
گہوہرہشانہی کردنی، وازدہیتی. لی خالخالی بہخویندہوہی سورہتی
ناگرینی ئہبی لہہب سہرسامی کردن، سورہتیک دہربارہی ئو ژنہی کہ
خوا بہ توہرہییوہ باسی کردوہ. ئوسا بہ ئارامی سورہتہکی خویندہوہ
بہ شیوہیک وشہکانی بہ ہیورہی دہردان:

- ثَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَثَبَّ (۱)
مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ (۲)
سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ (۳)
وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ (۴)
فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ (۵)
لَهَبٍ ثَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَثَبَّ (۱)

{ئەبۆلەھەب ھەردوو دەستی شەلە بێ و عومری نەمیتێ.

نە سامانی و نەئەوہی پەیدای کردوہ بەھەرە بۆ دا.

ھەربینا ئاگری بەگڕ دەیسوزیتێ.

ژنەکەشی دەستەچیلە بەکۆل دیتێ.

گورزەھۆنی سیرمە دووبادی دە ملدا.

ئەبۆلەھەب ھەردوو دەستی شەلە بێ و عومری نەمیتێ.

ئاغاچان بۆ چاوتروکانیک ھەناسە گیرا، دەمودەستیش پەیی بەوہبرد، کہ
خالخالی لہوہ زیاتر پلانی ھەب و ھەر بہ ھەرہشەوگورہشە وازبیتێ.

ئەبی لہہب مامی موخەمەد بوو، برای باوکی بوو. ئو دوزمینیکی
سویندخۆری موخەمەد و قورئانەکی بوو.

لە کاتی جاردانی ئیسلامەتیدا، لہو شەوہی کہ موخەمەد لە لایەن
دەسلەتدارانی مەککەوہ قسە بۆکراو داوای لیکرا واز لە پەيامەکی بیتی،
ئەبی لہہب لە دانیشتنەکەدا جوینی بە موخەمەد داو لە کۆبوونەوہکەش
ھاتەدەر. ژنەکی ئەبۆلەھەبیش ھەمان شتی کرد، جوینی بە موخەمەد داو
قسە بۆ زۆر ناشیرینیشی بە قورئان گوتن. ئەوان ھەر بەوہ نەوہستان، بەکو
لەنیو بازارپیشدا لہسەر دوزمناہتی خویان بەردەوام بوون و جوینیان بە

بەدوای خۆیدا بێنی؟ بەلام خۆ هەنووکە وەختی ئەو جۆرە بێرکردنەوانە نەماوە، کارلەکار ترازاو، ئەو هەناسەیهکی بەقوڵی دایەو، سەری خۆی فیتکردووە و ئاوڕیکی لە دەورووبەری خۆی دایەو.

مزگەوت کە لە ئامادەبوون جمەیی دەهات، کەس خۆی لەگورە نەبرد، کپ، کشومات ببوو، هەموویان بە سەرنج و بایەخەو سەیری خالخالیان کردبوو: 'من دەمیکە سەرۆکی شارەوانیم لەم شتە ئاگادارکردۆتەو، هەروەها هۆشداریم داووە خواوە نوێکی گەرماو، بەلام لای ئەوان نەبا بوو نەباران. ئەوان زۆر پێیان لێهەلبێی، تا ئەم ئێوارەیه فیلمیکی گوناحکاریانە ئێمەریکیان لە گەرماو کۆنەکە لێدا. دەقاودەق ئەم ئێوارەیه! ئەرئ ئێو دەزانن کە ئەمڕۆ چ پۆژیکە؟

ئەمڕۆ پۆژی کۆچی دوایی فاتیمەیی زەهرا.

ئەز خالخال، مەلای ئەم مزگەوتە ئەو شتە قەدەغەدەکم.

من، خالخال، مەلاو و تارخوینی هەینی مزگەوت، چوونە نێو سینهماکە قەدەغە دەکم.

من، خالخال، لەو دەرگایە دەرەچم و قورئانیکیش بەدەستەو دەگرم و دەرگای ئەو شوێنە گوناحکارییه دادەخەم و بزمارپێژی دەکم. ئەو بەدەم گوێنی ئەم قسانەو، قورئانەکی لە گیرفان دەرھێنا نیشانی ئامادەبووانی دا. ئاپۆرای خەڵکەش هاواریان کرد: 'ئەللاھو ئەکبەر! ئەللاھو ئەکبەر! ئەللاھو ئەکبەر!'

خالخالیش هاواریکرد: 'بەرەو گەرماو دێرینەکە!'

لە کۆتاییدا خۆی کۆکردووە لەسەکۆکەدا دا بەزی و بەرەو دەرگای مزگەوتی ڕۆیشت.

حەشاماتەکەش بە دوایدا ڕۆیشت.

ئاغاجان کە ئەو وەرچەرخانە کتوپڕەیی پەچاو نەکردبوو، لەسەر زەویەکە توند چەقیوو. هەستی بە خۆی کرد خالخال لە خشتەیی بردووە، سەرنجیدا کەوا مەلا جلەوی کارەکانی گرتۆتە دەست. بەلام خۆ هێشتا کارلەکار نەترازابوو. ئەزموونی ئاغاجان لەھی خالخالی زیاتر بوو. ئەو دەبی هەولێدا دیسان جلەوی کارەکانی بکۆیتەو دەست و ناوو پوو مەتی مزگەوتە

هەنووکە ییەکە ی پیاڕیزی. ئاخەر حیساب بۆ خالخالی نە دەکرا، گرنگ مزگەوتەکە بوو، تەنھا مزگەوت دەیخوارد. لە کۆتاییدا ئه‌ویش هاتەو سەرخرۆی، ئیدی بە دواي خالخالیدا غاریدا و بانگی شابالی کرد: "غارده! لێتەگەڕی بەتەنیا بی! دە ی لەگەڵیدا بڕۆ!"

باری شلەژان و وروژانەکە ئەوێندە بالادەست بوو، کەس جلەوی لە دەست نە ماو.

- "من دەتوانم ئەمکارە بکەم،" ئاغاچان لەبەر خۆیەو وایگوت، "من تاکە کەسم، ئەو پاشاگەردانییە بوەستینم."

خالخالی لە کاتی کدا قورئانەکی لەسەر سەری خۆی راگرتبوو بە ئاراستە ی سینه‌ماکە هەنگاوی دەنا. بڕوادارانیش بەدوایدا دەڕۆشتن و هەر هاواریان دەکرد: "ئەللاھو ئەکبەر."

ئاژانەکانی دەزگای هەواگری نەیتیش، کە ئەم حەشاماتەیان بینی لە پەر بەسەر یاندراو، بە تۆقاوی و هەلەداوانەو لە تاریکییدا غاریان دەدا و لەبێتەلەکانیشیاندا بە توندی هۆشداریان دەدا: "یاخیبوون! بگەنئ سینه‌ماکە لە مەترسیدایە!"

بەهەندیک وەخرانەو دەو ترومبیلی پۆلیس دەرکەوتن، بەلام پۆلیسەکان هێشتا لەو تێتەگە یشتبوون، کە چی لە گۆڕیدایە و ئەو هەموو خەلکە بەرەو کوئ دەڕوا.

یەک دەو ترومبیلی سەربازی پەر چه‌کداریش ڕینگە ی بەرەو سینه‌مایان داخستبوو. سەربازە چەک لەشانەکان لە ترومبیلەکان بازیاندا و دیواریکی بەر بەستیان لە بەرامبەر حەشاماتی هاتوو دروستکرد.

هەر وەها هەلیکۆتەریکیش بە ئاراستە ی سینه‌ماکە کەوتە فەرەفر. فەرۆکەکە لە نیوێراستی گۆرەپانی گەرماوێکە هەلنیشت تا فەرەح دیبا باریکا و قوتاری بکا.

ترومبیلەکی سەرۆکی شارەوانیش لەسەر شوێستەکە وەستا. دەستبەجی سەرۆکی شارەوانی لێدایەزی و بەرەو لای خۆپیشاندەران غاریدا، لە کاتی کدا دەستەکانی لەسەر سەری خۆی گرتبوو. ئەو لەنیو ئەو جەنجالییەدا بەدواي

ئاغا جاندا ده گهرا، کاتیکیش ناوبراوی بینی، بانگی کرد: 'بوخاتری خوا نه وه تو خه ریکی چی؟ تو که وتوویته نیو داوه که! دهی نه م خه لکه بوه سستینه، بهرله وهی قه سابخانه پرویدا.'

- 'نه وه تو باسی چی ده که؟' شاره وانی چیدیکه گوئ له مزگه وتی ناگری! شاره وانی هه موو نه وانه ی له شاردا ده ژین به هینانی نه و سینه مایه ی تووشی شوریه ی کرد و هه نوو کهش هه ره شه ی خوینرشتن ده که ی؟
- 'نه خیر، وانیه، تو به هه له تیگه یشتووی، من هه ره شه ناکه م. من داوای یارمه تیت لیده که م، ئاخو زورنابا ره وشه که له ده ست دهرده چی. من ناتوانم شته که به هاوارکردن بلیم.' ئینجا به سرتیه که وه به ئاغا جانانی گوت: 'فه ره ح دیبا له نیو سینه ما که دایه. بروام پیبکه، نه گهر نه و خه لکه له سینه ما که نزیکتر بکه ونه وه، سوپا ته قه یان لیده کا. دهی شتیک بکه! نه وانه راگره!'

سه ربازه چه که به ده سته کان خو پیشه نده رانیان راگرت و نه فسه ریکیش به بلندگو یه که ی دهستی هاواریکرد: 'دهی بکه رینه وه! نزیکتر نه که ونه وه!'
مه لا خالخالی گوئی پینه دا، قورئانه که ی دهستی بو سه سه به رزکرده وه و له نه فسه ره که ره تبوو، هه ولیدا رینگه یه که به نیو سه ربازه کاندایا بکاته وه، به لام نه فسه ره که پرووی تیکرد و راگرت.

- 'پیت ده لیم، بکه رینه وه! نه وای به سه ردا قیزاند. ده نا ته قه ده کری.'
- 'دهی ته قه بکه! خالخالیش وای به سه ردا هاوار کرده وه و له سه ر ریزویشتنی خووشی به رده وام بوو.

نه فسه ره که توند یه خه ی گرت و بودواوه ی کیشایه وه، سه ری برده بن گوئی و پییگوت: 'نه گهر نه که رپیتته دواوه، میزه ره که ت له مل ده که م، به دوا ی خومت را ده کیشم و ده تبه م!'

قه سه کانی کاری خو یان له خالخالی کرد، پالینکی به هیزی به نه فسه ره که وه نا، کابرا سه ره پهل^۱ چوو، خه ریکبوو بکه وئ. نه فسه ره کهش دهستی بو ده مانچه که ی بهر که له کی برد. ئیدی ده سته بجی ئاغا جان گه یشتن. نه و خالخالی کیشایه وه دواو بانگی شابالی کرد: 'دهی بیبه وه!'

^۱ سهرپلوجوون: ساتمبردن، هملنگووتن، بهلاداهاتن.

بەلام خۇ خالخالى نەيدەويست وازىيىنى، ئەو خۇى لەدەست ئاغاجان راپسكاند و بەرەو لای ئەفسەرەكە رايکرد.

ئاغاجان لە وەختى خۆيدا رايگرت و پيىگوت: ئىدى بەسيەتى! ھەر ئىستا بوەستە!

خالخالى پالىكى بە ئاغاجانەوہ نا، خۇيشى بۆ پيشەوہ ملی لينا، بەلام ديسان ئاغاجان گرتيەوہ، ئەمجارەيان يەخەى گرت و بەسەريدا ھاوارىکرد: 'لەبیرت نەچى، من ليزە بپياردەرم!'

ئىنجا بلندگۆكەى لەدەست ئەفسەرەكە وەرگرت ھاوارى کرد: 'بەريزان! ھيۆربنەوہ! گوى بگرن! من ھەوالى نويم پيىە!'

ساتىكى بىدەنگى.

- 'من تازە لەگەل سەرۆكى شارەوانى دوام. شارەوانى پلانەكەى خۇى دەكيشيتەوہ. ھىچ سىنەمايەك لە شارەكەدا داناندري! دەى بگەرينەوہ مزگەوتى!'

حەشاماتەكەش ھاواريان کرد: 'ئەللاھو ئەكبەر!'

پووداوہكە كارىگەريىكى زۆرى پەيداکرد. ھىشتا خەلكەكە لە بەردەم مزگەوت وەستابوون، ئاغاجانيش بەم حالەتە دالخوش بو.

مزگەوتەكە كەردەوہيەكى توندى نواند، ئەويش لە بارىكدە بوو ببيتە مەيدانى شەر و بقەومى. ئەوہش ھەلمەتيكى راستەوخويانەبوو، بەلام لە سوچىكى چاوہرواننەكراودا دزى پلانەكانى شا و زللەيەكى تونديش بوو لە رومەتى سەرۋەزيرەكەى. ئاخىر سەرۋەزيرەكە دەيەويست شارە دیندارەكان بخاتە ژير جەلەوى خۇى و سيمای كلتورىكى ساختەيان پيىبەخشى. بەيانيش راپۆرتى پووداوہكە لەسەر پووپەرى ھەموو پۆژنامەكان دەرەكەوي:

ياخيپوونىك لە شارى زەنجان!

جاريكى ديكە مزگەوتى پۆزى ھەينى زەنجان رووى خۇى نيشاندا. ئايەتوللاكانى قوميش ئەم دۆزە بەرز دەرختين و مەلاكانى سەرجم مزگەوتەكانى ولات باسوخواسەكەى دەھيتنە گۆپى.

نیستاش نیوهی شهوه، هه‌م‌ه‌وان به‌ره‌و ماله‌کانی خۆیان بی‌وونه‌وه، مزگه‌وته‌که‌ش چۆل‌ه‌ه‌ۆل بوو، مجبوره‌که‌ش ده‌رگای مزگه‌وتی کاله‌دابوو. ئاغا‌جانیش له‌ ژووری کارکردنی خۆی دانیشتی‌بوو، خه‌ریکی نووسینی شتیک بوو: "دای ماوه‌یه‌ک له‌ بێ‌ده‌نگی، دیسان مزگه‌وته‌که‌مان هه‌لسایه‌وه‌ سه‌ر بێ‌یان. له‌وانه‌یه‌ ئێمه‌ گه‌‌پا‌بینه‌وه‌ سه‌ر پێچکه‌ی دێ‌رین."

ئهو هه‌شتا هه‌ر سه‌رقالی نووسینه‌که‌ بوو، کاتیک دوو ترومبیلی پۆلیس له‌به‌رده‌م مزگه‌وتی وه‌ستان. یه‌کێ له‌ ترومبیله‌کان له‌به‌رده‌م مزگه‌وت و له‌بن دهره‌کان وه‌ستا و ئه‌وی دیکه‌شیان گه‌‌ژپه‌کانی کوژاندنه‌وه‌ به‌ نه‌زمی هاته‌ لای پاره‌وی ده‌روازه‌ی ماله‌که‌.

سێ ئازان به‌جلی مه‌ده‌نیه‌وه‌ له‌ ترومبیله‌که‌ دابه‌زین. لێخو‌په‌که‌ش هه‌ر له‌نیو ترومبیله‌که‌دا مایه‌وه‌. به‌رپرسه‌که‌یان رووی له‌ قاپیه‌که‌ کرد و زه‌نگه‌که‌ی لێ‌دا، دووه‌کانی دیکه‌ش له‌ لای ترومبیله‌که‌دا مانه‌وه‌.

ئاغا‌جان گوێی له‌زه‌نگی ده‌رگا‌که‌ بوو، ده‌ستبه‌جیش هه‌ستی به‌ مه‌ترسی کرد. ئهو حیسابی ئه‌وه‌ی کرد‌بوو که‌ پۆلیس به‌دوایدا بینه‌ بازا‌پ، به‌لام وای دانه‌نا‌بوو له‌نیوه‌شه‌ودا ده‌رگه‌ی مالی لێ‌گیرن.

داده‌کانیش گوێیان له‌ زه‌نگه‌که‌ بوو، ده‌یانزانی شتیکی نا‌ئاسایی له‌ گۆ‌ریدا‌یه و نه‌ده‌بوایه‌ چووبانه‌ ده‌ری، به‌لام ئه‌وان چاو‌ه‌پێی کاردانه‌وه‌ی ئاغا‌جان بوون. شابالیش که‌ گوێی له‌ زه‌نگه‌که‌ بوو، ده‌ستبه‌جی چووه‌ ژووره‌که‌ی ئاغا‌جان.

"پێ‌ده‌چن پۆلیس بن"، ئاغا‌جان به‌ نه‌رمیه‌وه‌ وای به‌ شابال گوت، "ب‌رۆ خاله‌خی ئاگادار بکه‌ره‌وه‌! ئهو ده‌بی هه‌ر ئیستا لێ‌ره‌ ب‌رۆ! ب‌رۆ له‌گه‌ل خۆتی بیه، له‌ پێی سه‌ربه‌انه‌وه‌ ب‌رۆن!"

خاله‌خی چاو‌ه‌پێ پۆلیسه‌کانی ده‌کرد، ئهو هه‌شتا له‌ حو‌جره‌که‌ بوو کاتی زه‌نگی ده‌رگا‌ لێ‌درا. ده‌ستبه‌جیش چرای ژووره‌که‌ی کوژاند‌ه‌وه‌ و له‌ حو‌جره‌که‌ هاته‌ده‌ر و به‌ سه‌ری په‌نجه‌ی پێ به‌ره‌و په‌یژه‌کان پ‌رۆشت.

ئاغا‌جانیش پالتۆکه‌ی له‌به‌رکرد و کلاوشاپۆکه‌ی له‌سه‌ر نا، به‌ره‌و حه‌وشه‌که‌ پ‌رۆشت. ئهو بیجمی خاله‌خی لای پلی‌کانه‌کان به‌دی‌کرد. ئهو که‌میکی دیکه وه‌ستا، تا به‌ ته‌واوی له‌ تاریکیدا ب‌زربوو.

دیسان زه‌نگی ده‌رگا‌که‌ لێ‌درا‌یه‌وه‌.

- "من واهاتم! ئاغاجان بہدہم ئہم وہلامہ بہرہو دہرگاکہ پڑیشت۔
ژنہکان لہو دیوی پەردہکانہوہ چاودیزی ھەموو شتیکیان دہکرد۔
- "ئەوہ کئیہ؟" ئاغاجان بہرلہوہی دہرگاکہ بکاتہوہ، وای ھاوارکرد۔
- "دەئە بیکەرہوہ!"
- ئەویش دہرگاکہی کردہوہ۔ لہبەر تیشکی گلۆپی سەرچادہکە ئەو ئازانہکەئە
بەر دہرگای بینی، ھەرہوہا ئەوانہی لای ترومبیلہکەشی بینی۔
ئیدی دەمودەست زانی، ئەمانہ ئازانہکانی دہزگای نہینین۔ ئاخەر ئازانیک
نەیدەویرا بہو نیوہ شەوہ بیتہ بەردەرگایان۔ لہوانہیہ ئەمانہ ئازانی نوئی بن،
یان ھی شونینکی دیکہ بن۔ ئاغاجان ئەمەئە لہ پەفتارہکانیان بہدیکرد۔ ئەوان
ئاغاجانیان نەدەناسی، تەنانەت ھەر سلاویشیان لیتہکرد۔
- "ئەرئ ئیوہ بہم نیوہ شەوہ لہبەردەم قاپی مالہکەمدا چیدہکەن؟"
- "ئیمہ بەدوای مەلایەکەدا دہگەرئین! ئەو دہبی لہگەلمان بی!" ئازانہکە لہ
کاتیک ناسنامەئە پۆلیسیانہی نیشانی ئاغاجاندا، وای وەلامدایہوہ۔
بەھۆئە ئەو وشە پەقانہی ئازانہکە پیگوتن، ئاغاجان لہ دژواری پەوشەکە
تینگەیشت۔ بۆ ئەوہی ھەندئە کات بەدەست بینی، ئاغاجان چووە دەرہوہ لہ
لای ئازانہکە وەستا و دہرگاکەشی پتوہدایہوہ۔
- "مامۆستا لہ مال نییہ،" ئاغاجان وای بە ئازانہکە گوئەوہ؛ "ئەگەر
ئیشەکەتان زۆر پتوئیستە، ئەوا بەیانی ئیوارہ دەتوانن لہ مزگوت بییین."
ئازانہ بەرپرسەکە، ئەمەئە لہ ئاغاجان پەچاوەدەکرد دہرگاکە لہ دوای خۆئە
دابخا، بە توندییەوہ تیخوپی: "دەئە دہرگاکە بکەرہوہ!"
- "جەنابی پۆلیس، دہنگ واھەلمەبەرہ، ھەمووان نوستوون." ئاغاجان
واپیگوتہوہ۔
- "دەئە قاپیہکە بکەرہوہ." ئازانہکەش وای گوت، لہکاتیکدا بە مست لہ
دەرگەکەئە دا۔
- "جەنابی پۆلیس، پەفتاری جوان بنوینہ! من تازہ پیگوتی، مامۆستا لہ
مالہوہ نییہ. ئەو پڑیشتوہ! پڑیشتیش پڑیشتنہ! ئەو بەیانی ئیوارہ
لەمزگوت دہبی. لیم تیدہگەئە؟ یاخود لیم تیناگەئە؟" ئاغاجان ئەمەئە بہ
دەنگەلبرینہوہ گوت، تا خالخالئە گویی لیتی.

- ”دہی قاپیہ کہ بکەرہوہ، دہنا بہ گوللہ دہیکہ مہوہ۔“ ئازانہ کہ وای گوت و قوچہی قایشہ بندی دہمانچہ رەشەکەشی ترازاند.

لە پریکەوہ یەکی لە ئازانەکان غاریدایە سەر پار دەکە و ھاواریکرد: ”ئەو لەسەر بانی مزگەوتییە! دہی بیگرن!“

دەستبەجی ئازانەکان لە پنی دەرگای دیوارەکە چوئە ژوور، دواي چەند چرکە یەک چوونە سەربان و بەرەو ئاراستەي منارەکان غاریان دا.

ئاغا جان دەرگاکی کردوہ و یستی بجیتە لای پەژەکان تا وەسەربان بکەوئ، لی ئازانە کہ بانگی کرد: ”تو دہبی لیرە بمینیئەوہ!“

ئیدی ئاغا جان چوہ بەردەم ژووری میوانان، لەوئ لەژیر داریکدا، لە تاریکدا وەستا و چاودیری رەوشەکەي دەرکرد.

- ”من سنبەرێکم لە پشت گومبەزەکەوہ بینی!“ یەکی لە ئازانەکانی سەر شەقامەکە وای بە بەرپرسەکە گوت.

- ”دہی دەستەکانت بۆ سەر سەرت بەرز بکەرەوہ!“ بەرپرسەکەش لەسەر بانەکە وای ھاوارکرد.

ئاغا جان وایزانی خالخالێ گیرا، ئیدی چوہ لای دار کاژہ پیرەکە بۆ ئەوہی سەربانەکەي باشتەر لیدیار بی. لەبەر تیشکی کەسکی گۆپەکانی منارەکاندا، بینی کەوا بەرپرسی ئازانەکان لوولەي دہمانچەکەي بۆ پیشەوہ پراہیتشتوہ، بەلام ئەو خالخالێ نەبینی.

- ”خۆ لیرە کەسی لی نییە!“ بەرپرسەکە وا بانگی ئازانەکەي سەر جادەي دایەوہ.

- ”ئاخر من تازە سنبەرێکم بینی، نابێ دوور کەوتبیتەوہ!“ ئەویش وای وەلام دایەوہ.

ئەمەش ئوخزێتیک بوو بۆ ئاغا جان و ئاھیکي ھاوہبەر. ئیدی ھاوہ بەر پرووناکیی گۆپەکانی لای حەوزەکە وەستا و بانگیکرد: ”جەنابی پولیس! ئەو سنبەرەي لەسەر بانەکە بینیتان، ئەوہ سایەي مجبوری مزگەوتی بوو. خۆت وا شیلو مەکە و پرسەکەش زیاتر مەئالۆزینە. مجبۆرەکە تازە لای من رویشتبوو کاتی ئیوہ ھاوئ. کەس ناتوانی بەسەر بانەکەدا ھەلبنی، نەخاسمە

کہ پولیس لہ سہر جادہ کہ بی. من دہمہ وی نیشانی توی بدہم. ئیدی بہرہ و لای پہیژہ کان رویشیت تالین و سہر بانہ کہ بکہ وی.

- 'ناخر من پیمگوتی، ماموستا رویشیتوہ، لیرہ نہ ماوہ.' کاتیک و سہر بان کہوت وای بہ بہرپرسی پولیسہ کان گوت. 'ئو بۆ وتووژیک بہرہ و قوم رویشیتوہ، بہ قہ تاری شہ و سہ فہری کرد. تو دہ توانی زہنگ بۆ نووسینگہی ویستگہی قہ تارہ کہ لیبدهی، ئگہر بہتہ وی زانیاری زیاترت دہستکہ وی. ہلہبت ئوان لہ وی بینویانہ. بہدہر لہ گومبہز و منارہ کان ہیچی دیکہ لہ و سہر بانہی مزگہ وتی نیہ. دہی سہیریکی دیکہی ئو ناوہ بکہ ئو جہا خواحافیزت بی! لیم تیگہ یشتی؟'

بہرپرسی پولیسہ کان و ہلامی نہ دایہ وہ، بہ لام بہ خوی و لایتہ کہی دہستی لہ چہند پنتیکی سہر بانہ کہ گہرا.

- 'دہی بہ خۆ و پیلوہ پیسہ کانت لہ سہر بانی مزگہ وتی و ہرہ خوار و لہ مالی من برودہرا' بہم جۆرہ ئاغا جان بانگی کابرای پولیسی کرد و ئاماژہشی بۆ پہیژہ کان بۆ کرد.

پولیسہ کانیش بہ منگہ منگہ وہ لہ پلیکانہ کان دابہ زین و گہ یشتنہ وہ ناوہ و شہی خانووہ کہ.

- 'ہیشتا ہیچ لایدہ یہک نہ یویزاوہ وا بہ سہر مالی من دابدا، ہہنووکہ چوار خویری لہ مالی لیوہ ژوور کہ وتوون. دہی جامہ کہ پرپو، ہہمووتان دہفن بی.'

بہ لام پولیسہ کہ نہ کہ وتبووہ ژیر باندوری ئو قسہ توندانہی ئاغا جان، فہرمانی بہ سہر ئازانہ کانیدا کرد: 'دہی ہر ئیستا ہہموو ژوورہ کان بپشکن!'

ئازانہ کانیش چہ تووانہ لیوہ ژوور ہؤدہ کان کہ وتن.

- 'شابال! ئاغا جان وای بانگ کرد.

ہیچ و ہلامیک نہ بوو.

- 'دہی زہنگ بۆ سہرۆکی شارہوانی لیبده! جاریکی دیکہ ئاغا جان بانگی کردہ وہ، ہہرچہ ندہ دہشیزانی، کہ شابال لہ گہل خالخالی دہرچووہ.

نینجا بہ خوی چوہوہ ژوورہ کی خوی، لہ نیو کاغہ زہ کانیدا لہ ژمارہ تہ لہ فونی مالی سہروکی شارہ وانی گہرا و ژمارہ کی لیندا۔ 'تہو خویپیانہ لہ مالی من دہربکہ، دہنا بہ خوم تہنگہ کہم لہ ژیر زہمین دہردینم و ہرمہ موویان لیرہ سارد دہکہ مہوہ!'

ناژانہ کان بہ سہر ژووری بانگدہرہ نابیناکیان دادا و شوینہ کیان پشکنی۔
'ہہی بیژموتینہ!'^{۱۲} بانگدہرہ کہ وای ہاوار بہ سہردا کردن؛ 'ئیوہ چ جورہ بیژموتیکن! دہی لہ ژوورہ کہم دہرکہ ون! برق نہ دہر لہو مالہ!'
دہرگای ژووری کتیبانیش قفل درابوو۔

- 'کلیلہ کہ! بہرپرسی پؤلیسہ کان بانگی کرد۔
- 'ہیچ کیلی نیہ! ناغا جان لہ دیوہ کی دیکہی ژووری وای بانگ کرد۔
- 'کلیلہ کہم بدہری دہنا دہ زانم چون دہیکہ مہوہ!'
دادہ کان لہ نیو تاریکاییہ کہ دہرکہ وتن، دہرگای ژووری کتیبخانہ کیان کردہوہ و گلؤپہ کہشیان پیکرد۔

گولبانووش بانگیلین کردن؛ 'پیلاوہ کانتان داکہ نن!'
پؤلیسہ کہش ہەر گوئی پینہ دا۔

- 'پیلاوہ کانت داکہ نہ، خویپی! گولبیش وای بہ سہردا ہاوار کرد۔
ناژانہ کہش کہ بہ کونیتی کتیبخانہ کہ کارانگاز بوو، زیاتر نہ چو پیش، بہ لکو ہەر لہ قاپیہ کہوہ و ہستا، سہیری دؤلابہ کؤننہی کتیبہ کان و شتہ ننتیکہ کانی مہلای کرد و دوابی ہاتہ دہر۔

ناژانہ کانی دیکہ لی وہ ژووری مافورپستن کہ وتن۔ لہ ویدا مافووریتی نیوہ چل بہ جیہیلراو، ہلواسرا بوو۔ ئەوان سہیری ئەودیو مافوورہ لوولداروہ کانی ہلواسراو بہ دیوارہ کیان کرد۔ ئەوان سہیری پشت مافوورہ گہورہ کہ و سہری سندوق و دؤلابہ کؤننہ کانی ئەوینیان ہلہ دایہوہ و ہندی گلؤلہ بہ نی مافوورہ کانیشیان بہو ناوہ وەر کرد۔ ئینجا لہوئی دہرچوون و سہریان بہ ژووری بہنگکیشانیشدا کرد۔

^{۱۲} بیژموت: بیژی، زول۔

زەنگى تەلەفۇنى بەرپىشتى بەرپىسى ئاژانەكان لىدرا، ئەويىش چوۋە لاي
 ھەزەكە بەبى سىم لەگەل يەكىك دەدرا. دواى خولەكىك گەپايەۋە لاي
 ئاژانەكانى دىكە و بانگىكردن: "دەى كوپىنە، بابروىنەۋە!"
 ئىدى پۇلىسەكان خۇيان كۆكرەۋە و ھاتنە ناو ھەۋشەكە، ئىنجا
 دەرگەكەكەيان لەپىشت خۇيان داخست و رۇيىشتن.
 ئاغاچانىش دەرگاگەى بەكلىل گالەدا و گلوپەكانىشى كوزاندنەۋە.
 - "ئەرى شتىكتان ھەيە بىخۇم؟ برسى و تىنومە." ئەمەى بە دادەكان گوت.
 ئەو تازە لە سەر كورسىەكەى دانىشتىبوو، كە شابال ۋەژوور كەوت.
 ئاغاچان لىپىرسى: "دەى، ئەو لە كويىە؟"
 - "لە مەزگەوتىيە."
 - "لە كوى لە مەزگەوتى؟"
 - "لە گۆرە ژىرزەمىنە كۆنىنەكە. مجبۇرەكە ھەموو شتىكى بۇ رىكخست."
 شابال ۋا ۋەلامى دايەۋە.
 - "ھەنوۋكە ئەو لەناو مەزگەوتى سەلامەتە، بەلام پۇلىسەكان دىنەۋە. ئەم
 بايەى ھەلىكردۋە بە ئاسانى نانىشىتەۋە. ئەوان مەزگەوت دەخەنە ژىر
 چاۋدىرى خۇيانەۋە. ئىمە دەبى بىنيرىنە قوم. دواى، كاتى مجبۇرەكە دەرگاى
 مەزگەوتى بۇ نوژى بەيانى كردهۋە، دەرگى ئەوان بىنە ژوور و ھىچىشت پى
 لەگەلدا ناكرى. ئىمە دەبى رىگايەك بىننىنەۋە تا ھەلىبىنن و دەرپازى بگەين."
 لەو ساتەدا دادەكان بە خۇيان و سىنىتىكى زىۋىنى پى خواردن ھاتنە ژوور.
 سەفرەيەكى بچكۆلانەى كەتانى خاۋىنيان لەسەر مەزەكەى بەردەم ئاغاچان
 پاخست و يەك دوو قاپى فەخفۇورى رازاۋەى بەنەخشونىگارىشيان لەسەر
 دانا كە نانى گەرم و پەنيرىان تىدابوو. پاشان بە ئەسپايى چايەدانە
 كۆنىنەكەيان لەسەر دانا كە تۇقىكى ئالتونى لەدەورە ھەبوو، چايەكى بۇندارى
 تىدابوو، دادەكان چايەدانەكە و پىالەكانىان دانا و خۇيان لە ژوورەكە
 دەرچوون. ئاغاچان بە خەندەۋە تەماشايەكى شابالى كرد.
 - "ۋەك دەبىنى ئەوان كردهۋەكەى تۇيان باش ھەلسەنگاندۋە." لەكاتىكدا
 چايەى بۇ ئاغاچان تىدەكرد واىگوت.

- - دەی کورسییک بینەو نانم لەگەڵدا بخۆ. ئێمە هیشتا زۆر شتمان لەپێشدا ماوه بیکەین، ئێمە نابێ ئەمشەو بخەوین."

کاتیکیش ئەوان لە خواردنەکه بوونەوه، ئاغاجان چوووە کەلینە پەناگەیی نوسینگەکەیی و بە خۆی و یەک دوو شت گەڕایەوه. ئەو مقەسیک، شەپقەیک و قاتیکی لەسەر میزەکەیی بەردەم شابالدا دانا و پێیگوت: "نەخشەیکم هەیە. کەمێکی دیکە دەچمە مزگەوت لەسەر شوێستەکه دەوێستم، وەک ئەوێ چاوه‌ڕێی یەکتیک بکەم. من دەزانم پۆلیسەکانی نێو ترومبیلەکه هەموو شتیکیان خستۆتە بن چاودێری، بۆیە دەمەوێ سەرنجی ئەوان بۆلای خۆم رابکێشم. ئەوسا تۆش مقەسەکه هەڵدەگری و قاتەکەش لەگەڵ خۆت دەبەیتە مزگەوت، لە پێی سەربانەکه‌وه بۆی دەچی. یارمەتی خاڵخالی دەدەیت تا پێشەکەیی کورت بکات و داوای لێدەکەیت ئەم قاتە لەبەر بکا، ئەم شەقەپەش بنیتەسەر. هەر کاتیکیش پۆژ هەلات، ئەوا خەلک بۆ نوێژ روو لە مزگەوتی دەکەن؛ داوای ئەو ڕووداوانەیی دوینی شەو، پێشینی هاتنی خەلکیکی زۆرتر لە پۆژەکانی دیکە دەکەم. کاتیکیش داوای نوێژکردن، خەلکەکه بەرەو مالی خۆیان دەبنەوه، ئێوەش هەر دووکتان لەگەڵ خەلکەکه بچنە دەری. باقیەکەیی دیکەش من ریکی دەخەم. نەخشەکەت لێ روونە؟"

- "بەلێ، ڕوونە."

پۆژەکه سارد نەبوو، بەلام لەو بەرەبەیانەدا، لە چیاکانەوه نەرمە بایەکی تەپوتازی بەسەر شارەکه‌دا هەڵدەکرد. هەروەک باسی لێوەکرا، ئاغاجان چوو لەبەردەم مزگەوتی وەستا، بینی ئەو گلۆپەیی سەر کۆڵانەکەیی بەردەم مزگەوتی، کە دەمێک بوو سوتابوو، هەنووکە داگیرساوه. مجتوهرەکه چەند جاریک چووبوووە دەزگای کاروباری کارەبا و داوای چاکردنەوهی لێکردبوون، لێ هەرگیز هیچ کارمەندیک بەپێر دەنگیەوه نەهاتبوو. ئاغاجان بەخۆشی چەند جاریک زەنگی بۆ بە‌پێوە‌بەری نووسینەگەیی دەزگای کارەبای لێدابوو، بەلام دەستی نەکەوتبوو قسەیی لەگەڵدا بکا.

هیچ که سیش له سهر شه قامه که نه بوو، هه ندیکیش له ولاره دوورتر، دوو پیاو دیاربوون جگه ره یان ده کیشا. کاتیکیش ئه و دوو پیاوانه سهرنجیان دا، که وا ئاغاجان سهیریان دهکا، هه ندیک کشانه وه و له نیو تاریکیدا بزربوون. ترومبیلک که چوار سهرنشینی تیدابوون به بهردهم مزگوتیدا هات، له وئ جاریک بایداپه وه، لی نه وه ستا و رۆیشت.

ئه و پیاوانه ی له تاریکییدا وه ستابوون، دیسان له بهر تیشکی گلۆپی سهر جاده که ده رکه وتنه وه. ئه وان به جگه ره ی لالیویانه وه به ره و لای ئاغاجانه وه هاتن و به بهردهمیدا تیهه رین بینه وه ی قولماتیان له ده م بینته ده ر. ئه وان پیاوگه لیک بوون، هی ده ره وه ی شار بوون، ده نا له تاریکیش بوواپه ئاغاجانیان ده ناسیپه وه و ده نگیان ده دا.

هه نووکه ئه و له وئ وه ستاوه، هه سستی به وه کرد، شاره که له ماوه ی ئه و سالانه ی دواپیدا به ته واوی گۆراوه. جله و ی شاره که له بهرده سستی خه لکی غه واره داپه. تا یه ک دوو سالی رابردووش، هه موو به رپرس و کاربه ده ستانی شاره که ناسراو بوون، که سانیک بوون سهر مالباته کانی نیو شار، رۆله ی بازرگانه کانی بازاره که بوون. جاران کاتی ئاغاجان به خۆی سهری به داموده زگایه کی میرییدا ده کرد، ده سته بجی لای به رپوه به ره که یه وه پیشوازی لینه ده کرا. به لام هه نووکه ئه و به رپوه به ره تازه کان ناناسی. ئه و به رپوه به ره نویتیانه نه یانویسته و تاکه په یوه ندیکیش له گه ل مزگوتی به ستن. ئه وان قاتی ته سکو تار له بهر ده کن، بۆینباخ ده به ستن و جگه ره ی ئه ستر ئه ستریش ده کیتشن. شاره که وه ک ئه وه ی له نیوه راستدا دابه شبووبی وایه، له لایه ک خه لک و باله خانه و بازاره کۆنینه که یه، له لایه که ی دیکه شه وه به رپوه به ری نوئ، ئازان و پۆلیسی نوئ، باله خانه ی نوئ، تیاترو و خولیا دارانی سینه مای نوئن. پیشتر ده کرا به ئامازه ی په نجه یه کی هه موو شتیک ریکبجا، لی ئیستا ناتوانی ته نانه ت گلۆپیکی سهر جاده ش به کاربه ده ستان چاک بکاته وه.

هه نووکه ئاغاجان له هۆشداریه که ی سهرۆکی شاره وانی حالی بوو، که پیتی گوئیوو: "ئاغاجان، بیرى لیکه وه! من هه روه ک پیشانم پیناکرئ."

ئه و هه سستی به ترسیک کرد، هه رچه نده ئه و پیشتر نده ترسا. تا یه ک دوو سه عاتی پیشتر، که هه موو شتیک باش ده بی و ریک دینه وه، ته نانه ت نه گه ر

ناژانه‌کان خالخالیش قول‌به‌ست بکن. ئو دلتیابوو ده‌یتوانی خالخالی ئازاد بکاته‌وه و بین‌یریت‌وه مال، چونکه ده‌یتوانی زه‌نگ بۆ به‌پ‌یوه‌به‌ری پۆلیس‌خانه‌که لیت‌دا، لی هه‌نوکه زانی، سه‌رچیخ چوو. شته‌که به‌ شیوه‌یه‌ک بوو، که ئو نه‌رمه‌ بایه‌ ته‌روت‌ازه‌یه‌ی له‌ چیا‌کانه‌وه هه‌لیده‌کرد، زوری پتویست پیتی، تا بتوانی باشت‌ر بیر‌بکاته‌وه و شته‌کانی له‌ به‌رچاودا پۆشن‌تر ببه‌نه‌وه. ئو هه‌ستیکرد، ته‌نانه‌ت خودی خالخالیش لایده بوو، و پ‌رای ئه‌وه‌ش که‌سینکه‌ هی متمانه‌پیکردن نییه. به‌راست تو بلی ئو کی بی؟ مه‌لایه‌کی ته‌واو نه‌ناسراو که له‌ شاری (قوم) هوه‌ هاتوو و داوی ده‌ستی که‌که‌یانی کردوو. باشه‌ ئه‌دی دواتر؟ له‌وه به‌ولاوه‌ هیچی دیکه‌ی له‌ باره‌وه نه‌ده‌زانی.

بایه‌ ته‌روت‌ازه‌ هه‌ل‌کردوو‌ه‌که‌ی شاخه‌کان کاری خوی کرد. هه‌نوکه‌ ئو له‌به‌ر چاوی لاکه‌وت و هه‌موو شتیکی به‌جۆریکی دیکه‌ بینی. خالخالی پلانیکی دژوارانه‌ی ده‌ست‌پیکردبوو، ئاخ‌ر ئو به‌ هاتنی فه‌رح دیبای بۆ ته‌لاری سینه‌ماکه‌ ده‌زانی، به‌لام هه‌واله‌که‌ی له‌م شاردبووه‌وه. ئو خوازیاربوو کاره‌ساتیک له‌شاره‌که‌دا بنیته‌وه، ئو خه‌لکه‌ نه‌شاره‌زاکی ناو مزگه‌وتینی به‌ هه‌له‌دا برد، به‌ره‌و ته‌لاری سینه‌مای بردن تا فه‌رح دیبا بخاته‌نیو ته‌له‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ولات سه‌روابن بکا و دونیاش هه‌موو باسی رووادوه‌که‌ بکا. ئاغاجانیش ئاگای له‌ مه‌حمودی بی زه‌وال نه‌بوو. ئای چ به‌ختیکی هه‌بوو، که له‌ دوا ساتدا فریا که‌وت پلانه‌که‌ی خالخالی له‌گۆرپ‌نی. خالخالی کلای له‌سه‌ر ناو هه‌نوکه‌ش له‌ ژیر‌زه‌مینه‌ کۆنه‌که‌دایه. چاره‌نووسی له‌ به‌رده‌ستی ئاغاجان دایه. هه‌ر ئه‌ویش داوی له‌ شابال کرد بچی پریشی خالخالی کورت بکا.

هه‌رچه‌نده‌ که‌شه‌که‌ ساردیش بوو، لی هه‌ستی به‌ ئاره‌قه‌ی نیوچاوان کرد. بۆ ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر تو‌ره‌یه‌یه‌که‌یدا زال بی، خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه‌ بوو:

وَالضُّحَى (١)

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى (٢)

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى (٣)

أَلَمْ يَجْنِكَ يَتِيمًا فَأَوَى (٦)

وَوَجَدَكَ عَانِيًا فَأَغْنَى (٨)

الْمُشْرِخُ لَكَ صَدْرَكَ (١)
وَوَضَعْنَا عَنكَ وَزْرَكَ (٢)
الَّذِي انْقَضَ ظَهْرَكَ (٣)
وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ (٤)
فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (٥)

{سوندی دەخۆم بە چێشتەنگاو،
بە جەنگەکی هەدادانی شەو،
پەروەندەت نە وازی لەتۆ هێناوە و نەلیت قەڵسە،
چما نە سێویەک بووی، ئەو پەناي پێدای؟
دی هەزاری و لە ئاتاجی دەریخستی؟

ئەدی ئیمە تۆمان سینه فرە نەکرد؟
قورپسایشمان لەسەر شانت لانهبرد؟
ئەوێ پشتی چەماندبووی؟
ناوبانگیشتمان بەرزەوهکرد،
لەپاش تەنگانە فەرەحانین.}

ئەو ئاورپکی دایەو، بینی دنیا پووناک بۆتەو. وردهورده خەلک وا بەرهو
مزگەوتی دین. هەستی بە دڵسوکینیک کرد، پشتی راستکردووە هاتە مزگەوتی.
هەرگیز پێشتر لەنویژی بەیانان، مزگەوت وا پێ نەبوو، هێشتاش خەلکی وا
هەر دین. ئاخر ئاغاجان گویی لێنەببوو، دەنا خەلک لە رادیووە گۆییان لیبوو،
کە زەنجانیشت پشیوی تیکەوتوو و خەلک یاخیبوو، گواهی مەلایەکی توندڕۆ
شارەکی سەروابین هەلگیراوتەو.

هەموو پۆژنامەکانی دەمووبەیانیش دەربارەوی سەردانە شاھانەییەکی
شابانۆیان بۆ کردنەوێ نۆپینگەي ژنانان و تەلاری سینهما نوێیەکی
نوسیبوو. لێرەو لەوێ مەزەندەي ئەو کرابوو، مەلای مزگەوتی نوێژکەرەکانی
بۆ مەبەستیکی گومانای جۆش و هاندابوو.

بزیہ ٹہم بہ یانیہ، ھہموویان ھاتونہ تہ مزگوتی، تا لہ باقی پشتویہ کہ دا بہ شدار بن۔

مجپورہ کہش لہوئ پیدابوو، بہرہو لای ناغا جان پڑیشت و سلای لی کرد۔ ناغا جانیش کور تہ قہدہ میکی لیدا و مجپورہ کہی لہ گہل خؤدا برد تا شتہ کہی لہ گہلدا باس بکا۔ کاتیکیش ئہوان بؤ ناو مزگوتی گہرانیہ، ناغا جان بہ دزیہوہ چووہ نیو ژیر زہمینہ کونینہ کہ۔ شابال لہ تاریکیاہ کہ دا دہر کہوت۔

- ناغا جان پرسی، "ئہو لہ کوئیہ؟"

- "لہ ژیر زہمینہ کہ۔"

- "برؤ سہرئ و بہ باوکت بلئ تا بانگ بدا۔"

ئہویش زیاتر بہرہو قسولایی ژیر زہمینہ کہ پڑیشت، لہویدا خالخالی نہدہ ناسرایہوہ۔ قاتیکی لہ بہر کردبوو، شہقہی لہ سہرنا بوو، پدینہ کہشی کورت کردبوو۔

- "پولیس ھہموو شتیکی کردووہ تا بتگرئ۔ توش ھویہ کہی لہ من باشتر دہزانی۔ منیش ھہموو ھولیک دہدہم تا رزگارت بکہم، بہ لام دہموئ شتیکت پیبلیم، من بہو کردہوہیت شادمان نیم۔ ھہستیکی وام ھہیہ، کلاوت لہ سہرنا بام۔ دہبواہ پشتر لہ پلانہ کہت، ناگادار کردباموہ، بہ لام ھہر بہئہ نقہست پیتنہ گوتم۔ ھہنووکہش کاتی ئہوہ نییہ لہ بارہی ئہو شتانہوہ قسان بکہین۔ کہ میکی دیکہ، دوائ ئہوہی لہ نویژ دہبینہوہ، شابال دیت و دہتبا۔ بہیہ کہوہ لہ گہل خہلکہ کہ لہ مزگوتی دہر دہچن۔ برازای مجپورہ کہ بہ خؤی و ماتورہ کہی لہ گورہ پانی بازارہ کہ چاوہریت دہکا۔ کاتیک ھہموومان گہیشتنہ ئہوئ، دہچی و لہ پشتی ئہو لہ سہر ماتورہ کہ سوار دہبی، ئہویش ھہندی دوورت دہخاتہوہ و دہتگہیہ نیتہ گوندی (وارچی)۔ مہلای وارچیش رہوانہی (کاشان) ت دہکا، لہویش مہلای کاشان دہتگہیہ نیتہ قوم۔ ئہوہش ھہندی پاریہ۔ من ئیستا دہرؤم۔" ناغا جان وای پیگوت، راستہ وخؤش لہوئ دہرچوو بی ئہوہی چاوہرینی ھیچ وہلامیکی خالخالی بکا۔

ئہو مہبہستی بوو بہتوندی قسہی لہ گہلدا بکا و پیبلی: "تؤ مہبہستت بوو سہری شارہ کہ، مزگوتہ کہ، مال و خانہوادہ کہش لہ قورچی بنئی۔ تؤ متمانہی منت شکاند، خؤ دہبواہ ھہر لہ بہراییہوہ بمزانییایہ، کہ تؤ بہ کہلکی متمانہ

پێکردن نایە، مایە خۆشەختیە، کە پەوشەکە بە جۆریکی دیکە وەر سوورپایە. هەنووکەش برۆ و دەقن بە، نامەوی جاری بێبێنمە. بەلام ئەوەی لەنیو میشکیدا بوو پێنەگوت، شادمانیش بوو، کە توانی تورپەییەکی خۆی جەلبەکا، هەرچی ناودلی هەبوو پێنەلەپێژی.

لەوکاتەش، ئاغاخان پێنایە نیو مزگەوتی، خەلکەکە لەپشتی بوون، هەموویان دەیانزانی، دوتنی شو بەسەر مالهەکیان داداوه و خالخالیش رایکردوو. کۆمەلەک لە پیاوه دیارەکانی بازار، یاوه‌ری ئاغاخانیان بۆ ئەو شوێنە کرد، کە جاران مەلای مزگەوتی لێدەوه‌ستا و پێشنویژی بۆدەکردن.

- "کەمێکی دیکە پێویستیم بە یارمەتی ئێوه دەبێ، کاتی پێهاوێشتە ناو مزگەوت ئەمە بەسەر لیوان و بەچرپە بە پیاوه‌کان گوت: "خالخالی لە مەترسی دایە. من پێشنویژەکان بۆ دەکەم. هەرچەندە ئەم کارەش ئاسایی نییە، بەلام باریکی ناچارییە. پاشان دەمەوی ئێوه بێننەوه، ئینجا بەیەکەوه دەچینه بازار."

دوای ئەم قسانە، ئاغاخان چوو ناو میحراب، لەوێهه رووی لە نوێژەران کرد و پێگوتن: "خەلکینە، ئەمڕۆ مامۆستا لێهه نییە پێشنویژتان بۆ بکا. مەلا خالخالی دەبوايه دەستبەجێ بگاتەوه قوم. من دەزانم ئەمە شتیکی ئاسایی نییە، بەلام ئەمڕۆ من جیگە مامۆستا دەگرەوه و پێشنویژتان بۆدەکەم. خو نوێژی بەیانیش کورتە، دەی دوام کەون و ڕیک ڕاوه‌ستن!"

ئیدی مقومقویەک پەیدا بوو، لێ کاتی بانگدەرەکی تێپەڵکرد "حی علی الصلاة، هەموویان کەبوون و تیکرا روویان لە مەککە کرد.

نوێژی بەیانی کورتترین نوێژی پۆژە و لە دوو وه‌ستان، دوو پکعات و دوو کەرنوش و نیوچاوان گەیانندە سەر زه‌وی پێکدێ.

دوای ئەوەی لە نوێژەکیان بوونەوه، پیاوه‌کان بە ڕیز دەوه‌ری ئاغاخانێان دا و بەیەکەوه لەمزگەوتی چوونەدەر. کاتی گەشتەنه‌وه‌ی مزگەوتی، ئاغاخان، شابال و خالخالی بێنێن کە لە ژێرزەمینەکی هاتنەدەر و تیکەلی ئاپۆرای دەرچوو بوون. ئاغاخان بۆ کۆمەلە کەسانێکی کەمی گوتبوو تا بازار لەگەڵیدا بڕۆن، بەلام دیاربوو لەبەر باری ناچاری و پێویست زۆر کەسی ڕەگەل کەوتبوو، ئیدی بە بێدەنگی هەمووان بەدوای ئاغاخان کەوتن.

له هەموو لایەکیشت پۆلیس و هەستابوون، نەشیان دەزانی کە چی لەگۆرێدا، به‌خەلکە‌کە‌ وای بە‌ئارامی به‌سەر شۆسته‌کاندا به‌ره‌و بازار به‌ پێکه‌وتوون. برازای مجبۆره‌که‌ش ماتۆره‌که‌ی سازوته‌یار بوو، له‌ گۆشه‌یه‌که‌ی گۆره‌پانی بازاره‌که‌ له‌ژێر گۆپه‌که‌دا چاوه‌پێبوو. ئیدی هەر زوو خاخالێ خۆی له‌ ئاپۆرای خەلکە‌که‌ دزیه‌وه‌ و سواری ماتۆره‌که‌ بوو. ئینجا ماتۆرچییه‌که‌ پێی له‌ په‌یدانی به‌نزینه‌که‌ نا، بێ ئه‌وه‌ی ئاوریش بداته‌وه‌ ماتۆره‌که‌ی لیخۆری و بۆی ده‌رچوو. شابالیش که‌مێک وه‌ستا، تا به‌ته‌واوی ماتۆره‌که‌ له‌به‌رچاوان ونبوو. پاشان هه‌ستی به‌ خۆی کرد چۆته‌ نینو هه‌شاماته‌که‌ و له‌ ته‌نیشته‌ ئاغاچان وه‌ستا و چرپاندیه‌ گوتی: "ئهو لێیدا و پۆیشته‌."

بائنده‌کان

هه‌ا، ميم. تازه‌ وه‌رزى پايز به‌سه‌رچوو بوو. سه‌دیه‌که‌ گواستبووه‌وه‌ قوم تا زستانه‌که‌ی له‌وێ له‌گه‌ل میرده‌که‌ی به‌سه‌ر بیا. به‌فری یه‌که‌مینى وه‌رزه‌که‌ سه‌ری شاخه‌کانی داگرتبوو. سه‌یری هەر شوینیکت ده‌کرد، هەر تروپک و تۆقه‌لی سه‌پی بوون له‌ سه‌رووی گونده‌کانه‌وه‌ سه‌ریان هه‌لکێشابوو. له‌ ماله‌که‌شدا چیدی ئه‌وه‌نده‌ باسوخواسی خاخالێ نه‌ده‌هاته‌ گۆرێ. هه‌مووان به‌ شتی دیکه‌وه‌ خه‌ریکه‌بوون؛ ئاخ‌ر زۆری دی نابا په‌وی بائنده‌ی سه‌یروسه‌مه‌ره‌کان ده‌گه‌نه‌جی. به‌لکو ئه‌مجاره‌یان مه‌لیکی ناوازه‌یان له‌گه‌لدا هه‌لفریی.

کاتیکیشت ئاغاچان بێداربووه‌وه‌، به‌ ژنه‌که‌ی خۆی گوت: "فه‌خری، دیسانه‌وه‌ خه‌ونێکی خوشم بینی. به‌رده‌وام من له‌ په‌یوه‌ندیدام له‌گه‌ل مردووه‌کانم، تۆش ئه‌وه‌ باوه‌رناکه‌ی، ئه‌م شه‌و باوکم له‌ خه‌وندا بینی. من بیرم ناکه‌وێته‌وه‌، ئاخ‌ق ئه‌و که‌ی کۆچی دوايیکرد، به‌لام هه‌موو ده‌می دێته‌ خه‌ونم. ئه‌وانه‌ش ئه‌و خه‌وانه‌ن، ناتوانم لیکیانبدمه‌وه‌. هه‌مووشی له‌ که‌شوه‌ه‌ویه‌کی دیاریکراو و ژینگه‌یه‌کی له‌بار رووده‌ده‌ن. له‌ خه‌ونی ئه‌م‌شه‌ومدا، باوکم مردبوو، ئیمه‌ش ئه‌ومان گه‌یانه‌ گۆرستان و به‌خاکمان سپارد، لی کاتی گه‌ڕاینه‌وه‌ مائی، ئه‌و هینشتا له‌ مال له‌سه‌ر پێخه‌فه‌که‌ی خۆی بوو، په‌تۆی سه‌پی به‌سه‌رخۆی دادابوو. هەر زوو زانیم کابرای پالکه‌وتوو باوکمه‌، هه‌رچه‌نده‌

تازہش ناشتبورومان. ٹیدی لہ تہنیشٹ پنخہفہکی نوشتامہوہ و ہستم کرد، نہمردوہ و لہکوتاییدا ہلہدہستیتہوہ. لہساتہ وختیکیشدا خوی جولاند و سہری لہبن پتوکہ دہرہینا. ہولیکی دا ہلبستیتہوہ و دابنیشی، منیش چوومہ بن ہنگلی کومہکی بکہم، لہکوتاییشدا یارمہتیم دا، گزچانہکے و کللاوشاپوکہم دایہدہست. ئویش ہژدہکے جیہیلا، بہ ہیواشی بہرہو لای حوزہکے ریشٹ، لہوئ لہسہر تہختہبہندیک دانیشٹ و تہماشای ماسیہکانی کرد.

- "تو بیرری لیندہکےیتہوہ، تو بہردہوام بیر لہ مردوہکان دہکےیتہوہ، فہخری سادات وایپگوت؛ "ہر بویہشہ ئوہندہ جارہ خہونیان پیوہ دہبینی." - "من بیریان لیناکہمہوہ، بہلی، ہندی جار بیر لہ باوکم دہکہمہوہ، بہلام خو من خہون ہر بہ ئو نابینم، تا راددہیک بہ ہموویانہوہ دہبینم، تہنانت خہون بہ کسانیک دہبینم کہ نہشمہناسین، ہر بونمونہ خہون بہ باوکی باوکم دہبینم، خہون بہ باوکی باوکی باوکمہوہ دہبینم. ئوہش شتیکی زور سہیر و نامویہ. بہ رۆژ من لہ جیہانی زیندواندام و شہوانیش لہ جیہانی مردوان."

- "لہوانیہ خہونکہ بہہوی ئو ہوالنامہی مرگہوتہوہ بی کہ دہیاننوسی."

لہ دواپیدا ہلسا و تا لای پہنجرہکے ہات.

ٹیدی لہ پریکہوہ بانگی کرد "فہخری سادات!"

- "چیہ؟"

- "رۆژی تہموز ہلہاتوہ!"

فہخری ساداتیش سہیریکی رۆژی کرد، بینی ہرہک تپہلہ سوریکی بہ سہر زہردکوکہ^{۴۲} شاخہ زہردہکوکہ ہلواسراوہ.

- "ہموو رۆژی سہیری توفقلی شاخی زہردکوکہ دہکہم، بہلام ئو دہرناکہوئ. وامزانی ئہمسال ہر نابینن." فہخری سادات وایگوت.

- "لہ ماوہی رابردودا من ئوہندہ بہ خالخالیہوہ سہرقال بووم، بہ شیوہیک تہموزم بہ تہواوی لہبیر چووبوہوہ."

وەرزى زستان داھات. زۆر کەم وایە لەپەر و لەدوا پۆژى پايز و یەكەمین پۆژى زستاندا، پۆژ بەو تین و تاوێ خۆى لە پشت شاخى زەردەکیو سەردەربیتى. پۆژەكەش پۆژى تەمموز بى و تەمموزیش واتای ھاوین دەگەيەنى.

لە زەنجاندا ھەمیشە خەلك چاوەروانى پۆژیكى وا گەرم و نەرمیان دەکرد. مەلە كۆچبەرەكان بەر لە خەلكەكە بە پۆژەكەیان دەزانى. ئەوان ئەم پۆژەیان دەقۆستەو تا بەسەر شاخە بە بەرداپۆشراوەكاندا بفرن. پەوى ئەو مەلانە لە ناوچە ساردوسپرەكانى رووسى - ئاسىياوە دەھاتن، ھەر لە كۆنەووە پێگى ئاوریشمیان دەگرتەبەر، ھەوای پۆژەكە گەرمترین ھەوای ھەبوو، ئیدی ئەوان بەیەك ھەناسە بەسەر بەشیكى بەرفروانى بیابان دەفرین. كاتیكیش دەگەيشتنە زەنجان، بەشى ھەرە قورسى كۆچەكەیان بریبوو. لەوێشەو بە ئاراستەى ناوچە گەرمەكان دەكشان تا لە كۆتاییدا دەگەيشتنە ھیلانەكانیان لەسەر دارخورماكانى كەنداوى فارسى.

ئەو پۆژەى تەمموز، پۆژیكى گرنكى خانەوادەكەش بوو. پۆژەكە بۆ بازار و بازرگانى نیشتمانى مافووریش بایەخداربوو. فەخرى سادات و دادەكان لەم پۆژەدا لە مال دەرئەدەچوون و خەرىكى راوکردنى مەلەكان بوون. مالاكە سرووشى رەنگەكانى مافوور و بیچمە نەخشینەكانى لە پەرەكانى ئەو بالەندانە دەدۆزیەو.

پۆژگار ئەزموونىكى واى بە ئاكنجىانى خانووى مژگەوتى داو، لەوێ فێربوون كە ھەمیشە لەو پەرە بالەندانەدا یەك دوو مەلى كۆچبەریان ھەر تێدايە كە نەناسراو و ناوازە بن.

كەسیش نەیدەزانى، ئاخۆ ئاغاچان ئەو بیچم و نەخشونىگارى شێوێ بالەندان، بەو چەشنە رەنگینە لەسەر مافوورەكانى دەنەخشیتى، لە كۆنەو دەینى. شتەكە ببوو نەیتى پێشەى مال. ئەوێش ھەر ژنانى مالاكە بوون، كە چەند سەدەيەكە خاوەنى ئەو داھیتانەن.

ٹہمړق دادہکان ھەر وھک سالہکانی پابردوو دہستہ کاربوون. ئہوان سہلہ و تریانی کونینہیان لہ ژیرزہمینہکە و شوینہ ھەشاردراوکانی دیکہی لای حوجرہ و ژووری بہنگکیشان دەرھینان.

ھەرکاتیکیش پەوی بالندہ کۆچبەرہکان، بیابان روہو زہنجان جیدیلن، بہزوری وایہ بہ ئاراستہی منارہکانی مزگوتی دہفپن کە ھیلانہی چوار حاجی لہقلہقی لہسەرہ. لہسەر ھەر منارہیہکیان دوو لہقلہق دہژین. کەسیش نازانی ئاخو کە ی پیرہ حاجی لہقلہقہکان دہمردن کەیش بینچوہکانیان جییان دہگرتنہوہ. بہلام ئہوان ھەمیشہ ھەر لہوین. ئہوان سەر بہ پړوحیانہتی زہنجانن و مەلہ کۆچبەرہکانیش ھەر لہ دوورہوہ ھیلانہی ئہو حاجی لہقلہقانہ دہبینن و ئہمەش بۆ ئہوان یەکەمین ھیمای شارہکە یە.

کاتیکیش پەوہ بالندہکان دہگەنہ شارہکە، ئہوان بہ جریوہ و قازو قیغہوہ یەک دوو خول بہسەر ئہوانوہ لیدہدەن، ئینجا لہسەر بانی مزگوتی ھەلدەنیشنہوہ. قەلہباچکە پیرہکەش لہسەر گومبەزہکە ھەموو شتیکی خستۆتہ بن چاوانی خۆی.

مجپورہکەش پیتشوہختہ ھەندئ گەنم بہسەر بانی مزگوتی وەرہکە، لہ چەند لایەک جامی ئاو بۆ مەلەکان دادەنئ. ھەمووانیش دہزانن، بالندہکان دان و ئاویان لہسەر بانی مزگوتی وەرہست دہکەوئ، بہلام کەسیش نازانی، فەخری سادات دانہ و داویان بۆ دادەنیتہوہ.

خانمەکە لہ پال ھەوزہکە دانیشت و پەتی تریانہکەشی بہ دہستہوہ یە. دادەکانیش خۆیان لہپشت پەردہی ژووری کتیبان ھەشارداوہ و بہ ئہسپایی سەیری دەرہوہ دہکەن.

پۆلہ مەلیک دین و لہ تەنیشت تریانہکان دەنیشنہوہ، لہویدا و لہبن تریانہکەدا دانیان بۆ فریداون، لہوئ دانی پەنگ سوور داندراوہ. ھەر کاتیکیش مەلەکان بچنہ بن تریانہکان، یەکسەر فەخری سادات داوہکە رادەکیتی و بالندہکان دہگیرین. ئینجا دادەکانیش لہ ھەشارگەکیان دینەدەر.

هەردووکیان بۆ یەکەمین داو دینە سەرچۆک. گۆلێن سەری یەکی لە ترێانەکان هەڵدەداتەو، مەلیک دەردیننی و ڕادەستی فەخری ساداتی دەکا. ئەویش بەوردی سەیری پەرەکانی مەلەکە دەکا. تەلەکە حەفت جۆری نوێی پێوێ بوو. ئەوانیش هەر حەفت مەلەکانیان لە حەفت قەفەسی جیا جیا کرد و بردنیانە ژووری کارکردنی ئاغا جان.

کاتیکیش تاریک داهاات و ئاغا جانیش بەرەو مال بوو، یەکسەر چووێ ژووری کارکردنی خۆی، لەوێدا فەخری سادات و دادەکان چاوەڕێیان دەکرد. - "ئەرێ پۆزەکی ئێو چۆن بوو؟ هیچ بالندەیهکی ناوازیەتان گرتووە؟" - "مەلەکان زۆر قەشەنگن. ئەمڕۆ لەنزیکەوێ زۆریانمان بینین." فەخری سادات وای وەلامی مێردەکی دایەو. - "دەوێ من زۆر موشتاقم، ئەرێ دادەکان لە کوێن؟" ئەو وای لەژنەکی پرسى.

- "وا ئەوانیش دین." وای وەلام دایەو. ئیدی ئەوان هەر چواریان تا کازیوێ بەیان لە ژوورەکا دا مانهوێ کاریان دەکرد. گۆلبانو یەکی لە مەلەکانی لە قەفەزەکا دەرھێنا و پەڕۆکیکی بەسەر سەر دادا، بۆئەوێ مەلی بەستەزمان لە ترسان لەبەر تیشکی گۆپە بە ھێزەکی سەر مێزەکا نەسلەمیتەوێ و نەفرێکینی، بالندەکی لەسەر مێزەکا دانا و هەر چواریشیان لەبەردەمی بەئارامی دانیشتن و لێیوردبوونەو.

ئاغا جان جوان و بەسەرئەوێ لە بالندەکا و پەرەکانی ڕاما.

- "ئەمەیان پەڕی جوان و قەشەنگی ھەن، بەلام بەداخوێ ھێشتا جۆریکی دەگمەن نییە." ئەو بەدەم ئەم قسانوێ قەلەمەکی بەدەستەوێ بوو، لەسەر کاغەزەکی بەردەمی نەخشەیی پەڕوبالی بالندەکی کێشابوو، نیشانی فەخری ساداتی دا.

- "دەوێ ئێوێ سەیری کەن؟" ئاغا جان بەدەم ئەم پرسیارەوێ ڕووی لە دادەکان بوو.

ئەوانیش چاویلکەیان لەچاوەکا، نزیکتر بوونەوێ و تەماشای پەڕی مەلەکیان کرد. "رەنگەکانی ئەم پەڕانە جیاوازان، بەلام بیچمەکا بەگشتی ناسراوێ." ئەمە

قسهی گولبانو بوو. ئەوان مه له كهيان له ئاغا جان وهرگرتهوه، خستيانه وه نيو قهفهزهكه، مهليكي ديكهيان دهرهينا و دايانه وه دهستي ئاغا جان.

‘واي، ئەم په رانه چهند دلگیرن، ئهري ئيوه ئەو نه خسهی سهر خالی ئەم په ريه دهبين؟ هيلي سوور و كهسك له سهر په ركه كه يه كتر دهبرن. پيموايه دهكړي وهستاكانمان شتيكي جوان له و وينا نه ههلبكرين و نموونه يه كي نايابي ليدروست بكن.’

فهخري سادات له پي شوشه يه كي گه وهره كرده وه (وردبين) هوه سهيري په روباله كاني كرد و گوتي: ‘ههر به راستي ئەمهيان نموونه يه كي تاييه ته، بريسكه ي سهر په ركه كاني ديمه نه كه جوانتر دهرده خا. ئهري ئەوه چونه، كه ئەو بالنده يه پهري ته واو جياواز له واني ديكه ي هه يه؟ خال به خالی ئەو په رانه نه خشيكي بيوتنه.’

ئاغا جانيش له پي وردبينه كه ي فهخري ساداته وه سهيريكي كرده وه و سهري بۆ له قاند: ‘ئهمهيان به جيا دابني.’

ئەوان له دوو بالنده ي ديكهش راما، به لام سه رنجيان دان كه په ركه كاني ئەوان هيج شتيكي سه رنجراكيشي وايان تيدا نه بوو. داده كان مهليكي ديكهيان له قهفهس دهرهينا. ههر زوو، دهسته جي دهركهوت، مه له كه جوركي تاييه ت وجياوازه. مه له كه شهري ئەوه ي دهكرد خوي راپسكيني و ئازاد بي. ‘ئاي ئەمهيان چهند به هينزه! په ركه كاني له مهليكي ئاسايي ئەستوورترن. ده ي سهيريكه، ئەمه قسه ي گولي بوو.

گولبانوو به په سه ندرده وه گوتي: ‘به راستيش ههر وايه، ئەم مه له يان جياوازه، ئەو په لانه ي سهر په ركه كاني ههروهك گه وهريكي شينباو دلگرن.’
- ‘من ئەمهيانم به رۆزي روناكيش بيني، فهخري ساداتيش واي گوت و له سهر قسه كه ي به رده وام بوو: ‘لي هه نووكه، كه ليهر و له سهر ميژه كه داندراوه، له ژير تيشكي چراكه دا، زور جوانتر و رهنگينتر دياره.’

- ‘كاريكي شاكارانه يه! ئاغا جانيش واي پنگوته وه، ئهري ئەو هه موو جوانيه ي له كوئ هاتوه؟’

فهخري سادات دهستي دايه قه له مه كه ي، به وردبينه كه سهيريكي كرد ئينجا دهستي به نيكاركيشاني بيمچۆكه كاني سهر پهري بالنده كه كرد. كاتيکش له

وینہ کیشانہ کہ بووہ وہ، دادہ کان تابلویہ کی کونینہ یان لہ گہل خامہ یک لہ بہر دم دانا۔ ٹوان نہ یاندہ زانی کہ ہونہ رمہ ندن۔ ٹوان ٹیشہ کہ یان و ہک دریژہ پیدانی پورہ سمنیکی نہ ریتیانہ ی مال دادہ دنا، شتیک کہ لہ گہل مافورہ کان و شوینہ کہ یان دہ گونجا۔ ٹوان خواز یاربون جوانترین رایخ و مافووری ولات دروست بکن، بہ لکو جوانترین مافووری پورہ لاتی ناوہ راستیش۔ ٹوان ٹیشہ کہ یان و ہک ٹرکیک دہ بینی، ہرگیز نہ کردہ و لہ بہرامہ ریدا دہ ستہ و ہستان نہ دہ بوون۔ فہ خری سادات وینہ ی بیچم و سیماکانی دہ کیشا، ہولیدہ دا تلیمانہ لاسایی نہ خوشونیگارہ کانی سہر پہر و بالی مہلہ کان بکاتہ وہ و بیانخاتہ سہر کاغہز۔ ٹو پہنگینانہ بہ خامہ زراوہ کی، بہ پہنجہ ناسکہ کانی و بہ راویژی دادہ کان نیگارہ کانی دہ کیشا۔

- "فہ خری، ٹم رہنگہ یان تاقیبکہ وہ، ٹم شینہ توخہ لہ پال ٹو کہ سکہ کالہ دابنی، لی تیکہ لیان مہک، ہیلیکی زراو بہ سہر شینہ کہ دا بینہ۔" ٹمہ قسہ ی گولبی بو بہ فہ خری ساداتی گوت۔

فہ خریش کتومت بہ گوئی دادہ کانی کرد۔

- "بہ لام من دہ مہوی ٹو درہوشانہ وہ بنہوشہ بیہ ی تیدابی۔ باشہ چون بتوانین ٹو ہریسکہ دانہ وہ ونہوشہ بیہ لہ سہر داوہ خوریہ کانی سہر مافورہ کہ رہنگباتہ وہ؟" ٹو واپرسی۔

- "لہ سہر خامہ کہ ناتوانی دہ قاودہ ق لاسایی پہنگینیہ کہ بکہیتہ وہ،" ٹمہ تیبینی ٹاغجان بوو، زیاتریش لہ سہری پویشٹ: "دیارہ پہنگی سہر کاغہز کاری خوی لہ خوری جیاواز ترہ۔"

- "دہ توپہلہ خوریک بین" فہ خری سادات وای بہ دادہ کان گوت۔

ٹوانیش دہ ستہ جی چوونہ ژووری مافور دروست کردنہ کہ و توپہلہ خوریکیان ہینا و لہ سہر میژہ کہ دایاننا۔

- "ٹادہ ی چہند داوینکم لہو خوریہ شینہ بدہنی؟"

- "بہ پارچہ خوریک بچکولانہ ناکری سہر کہ وتوو نابی۔" ٹاغجان وای تیبینی دا: "تو دہی توپہلہ خوریہ شینہ کہ بہتہ وای بہ کاریتی، ٹینجا لہ گہل ہیلہ باریکہ سوورہ کان بیگونجینی۔"

ٲو ٲوپہ خوریہ شینہ کی لہ سہر میزہ کہ دانا و ھولیدا ھیلہ سوورہ کانی لہ گہل شینہ کان بسازیٲی۔

- ”دہ بیٲی؟“

- ”نہ خٲر۔“ فہ خری سادات وا وەلامی دایہ وە۔

- ”کہ میٲک بوہ ستہ۔“ گولبانو وای ٲیگوت و ھہندی ھیلی سووری زیاتری لہ گہل شینہ کہ لہ سہر ٲوپہ لہ داوہ خوریہ شینہ کان دانا۔

- ”ئەدی ھہ نوو کہ؟“

- ”خہریکہ وەک ئووی لیٲی۔“ فہ خری سادات وا وەلامی دایہ وە۔

- ”ٲیمہ ناتوانین کاریگہریہ کہ لیٲرہ بہ تہ وای لہ سہر میزہ کہ ٲاقی بکہینہ وە و بیٲین، ٲو دواتر لہ سہر مافوورہ کہ دہیگونجٲی و دہ بیٲی۔ دواتر کاتی ئو ھہ زاران داوہ خوریہ سوورانہ لہ گہل شینہ کان دہچنرٲن و دہ ٲسٲرٲن، ئو سا بریسکہ دانہ وە وەنہ و شہ بیہ کہ بہ شٲوہیہ کی سہر سوٲرہینہ رانہ لہ سہر مافوورہ دروستکراوہ کہ دہر دہ کہ وئ۔ ھہ می شہش کارہ کہ ھہ روا بوہ۔ دہی جارٲکی دیکہ بہ وردیٲنہ کہ سہیری ٲہٲ و بالی بالندہ کہ بکہ وە۔ خو ئہ گہر زور لہ نزیکہ وە تہ ماشای بکہی، ھیچ نابٲی بہ دہر لہ شہ ٲولہ توکیکی شینباو و دہیان ھیلی سوور و بنہ و شہ بی و کہ سکہ، لہ وہ زیاتر ھیچ نیہ، بہ لام دواتر ھہ موو شٲیک بہ خوئی ساز دہ بی۔“ ئاغا جان بوو وای ٲیگوتن۔ ئہ وانیش بہ بیٲدہنگی ئاورٲان لہ یہک دایہ وە۔

- ”من ھیشٲا ناوٲرم شادمانیہ کہم دہر بٲرم، بہ لام ٲنموایہ بہ مہ بہ ستی خوٲمان گہیشٲن۔“ دیسان ئاغا جان بوو وای ٲیگوتن۔

فہ خری سادات نیگارہ کی تہ و اوکرد، ئاغا جانیش ئو سہرنج و تیٲیٲنہی ھہ بیو توٲاری کردن۔ دادہ کانی ش کہ لوٲہ لیان ھہ لگرتہ وە ئو ناوہیان خاوین کردہ وە۔

لہ کاتیٲکدا ئہ وانی دیکہ وا سہر قالی کاربوون، زینہٲ لہ نان دیکہ دا کاری دہ کرد۔ ئو لہ وئ لہ ٲشٲ دہر گاوہ خواردنی دایہ دہست دادہ کان۔ باقی ئہ ندامانی خانہ وادہ کہش لہ ژووری خواردن ئامادہ بیوون۔ ٲو ئہ وہی بیٲدہنگی مالہ کہش ٲپارٲزن، چٲروکیکی ٲو گٲیرانہ وە۔ ھہ مووان سہیری لیوہ کانیان کرد و

زینہ تیش ٹو گوپراہ لبوون و سہرنجدانہی پینخوش بوو. ئیدی زورجاران داوای لیدہکرا چیرۆکیکیان بۆ بگپرتہوہ. ھەموو جارنیکیشی لە جاری پیشوو باشتری دەگپراہوہ.

لە بەرہەیانیکی زووش، کاتی یەکەم تیشکی خۆری بەیانی دەرکەوت، دادەکان دواى ئەوہی ناو حەوشەکیان پادەمالی، بالندەکانیان ھێنانە لای حەوزەکە. دانیان دانسی و لەحەوزەکەش ئاویان لەبەدەم دانان. ئەوسا ماچیکیان لە سەری بالندەکان کرد و بەرپەلای ئاسمانیان کردن. مەلەکانیش جارنیک بەسەر مزگوتەکەدا سوورپانەوہ، پاشان بەرہو باشوور تیاننەقاند. ئەوان لەسەر فرینەکیان بەردەوامبوون تاکو بگەنەوہ رەوہکیان. ئەگەر بالندەکان لەسەر یەک فرین بفرن، ئەوا بۆ ئیوارەکی دەگەنە کەنداوی فارس، لەوئێ کەشەکە زور گەرمە و قرشە گەورەکانیش وەک بەلەمی نامۆ لەنیو ئاوہکەدا جرتو فرتیانە.

چینشین ۴۴

لیوہ تینووہکانم
بە دواتدا دەگپرتن
دەوی جلەکانم داگەنە
لە ئامیزم بگرە
ئەوہتە لیوہکانم
ئەوہتە گەردن و مەمکە گپرتیبەربووہکانم
ئەوہتە جەستە نەرمونۆلەکەم

دواى ئەوہی ئاغاچان ئەم پارچە شیعەرەى ھەندى لە باخەل ھەلگرتبوو، پاشان لە چەکمەجەى میزی نووسینگەکەى دانابوو. یەک دوو جار ویستی

“ ھەندى لە ناوینیشانی بێندەکان ھەر وشەى فارسین و بە پیت و رینوسی ھۆلغدى نوێراونەتوہ، نەمشیان بە جانشینى Djaneshin نووسراوہ.

پارچه کاغذه که لول بدا و فری بداته نیو سه‌له‌ی زبل، به‌لام دلی به‌رای
 ندا و ابکا. هرچه‌نده شیعره که له شیعره گوناحداره‌کانیش بوو، که‌چی
 شتیکی وا له‌ناخیدا چه‌که‌ره‌ی کرد، ناچاریکرد چه‌ندین جار دووباره و
 سیاره بیخوینته‌وه. به پیچه‌وانه‌ی ویستیش، شیعره‌که‌ی دهرخ کردبوو،
 به‌لکو بتوانی سه‌رله‌به‌ری به‌بن کاغز له‌به‌ر بلینته‌وه.

ئو ده‌یان پارچه شیعره‌ی کلاسیکی ده‌زانین و له‌به‌ریشی بوون، به‌لام ئه‌م
 پارچه شیعره‌یان جیاواز بوو، شیعره‌که کاریکی وایلیکرد، لیجیانه‌ده‌بووه‌وه،
 وشه‌کانی نیو شیعره‌که‌ی چه‌ندین جار له‌سه‌ر لینان دووپات ده‌کردنه‌وه. تو
 بلنی چ ژنیک ویراییتی ئو شتانه بخاته سه‌ر کاغز؟ تو بلنی ناوی چی بن؟

شاعیره‌که‌ش ژن بوو، ناوی فره‌وخ فره‌وخزاد^{۱۰} بوو. به‌هوی ئه‌مه‌وه له تاران
 زور ناودار ببوو. ئو ژنه گه‌نجیکی جوان بوو، به‌هوی ئو کاره یه‌که‌مین‌ه‌ی
 تووی چه‌ند شتیکی رواند. یه‌کی له شیعره‌کانی هه‌روه‌ک بومه‌له‌رزیه‌ک بوو
 له دنیای دابونه‌ریتی پیاوسالارییدا:

سه‌یری چاوه‌کانم کرد

رازیکی تیدا شاردراره

دلم به‌هوی چاوه پرسنه‌کانی

که‌وته ترپه‌ترپ

ئه‌للا ئه‌للا

لیوه‌کانی تاسه‌وپه‌پوشی گپدا

بۆ لیوه‌کانم

منیش گوتم:

من ده‌مه‌ویت

ئای خودایه، خو که‌وته گوناح

چه‌سته پرووته‌که‌م

له‌نیو پیخه‌فه نه‌رمه‌که‌دا کشا

کشا به‌سه‌ر سنگی ئه‌ودا و

لە یە کخشا

هەندیک کەس شاعیرە کە یان وەک ئەستێرە یەکی دېرە و شاوە ی ئاسمانی شیعری فارسی دەزانی، ئەوانی دیکە بە قەحەبەکیان دادەنا، کە جەستەکی چۆن لەسەر پێخەف ئاواش لەسەر کاغەز دەفرۆشی.

لە شاری قومیش یەکی لە ئایەتوللاکان بە قورسی دابەزییە سەر ئەو دەزگای چاپ و پەخشە ی دیوانە شیعەرە کفرییەکی بۆ چاپکردوو. لە یەکی لە وتارەکانیدا، کە وەک بەلگە یەک بە کاریهینا، ئەو بۆ گوا یە پۆیم دە یەوی لە پێی ئەم شینوازەو ئەسلام لاواز بکا.

- "ئەوان ئافرەتانی ئیمە سووک دەکەن،" ئایەتوللاکە لە وتارە کیدا وای لەسەر پۆیشیت: "بەمشێو یە چیدیکە کێزەکانمان لەم ولاتە پەر گوناحەدا پارێزراو نابن."

تاران سەبارەت بەو جۆرە وتار و دواوانە هەستیار نەبوو، چونکە ئەجێندای تایبەتی خۆی هەبوو. پۆژنامەکان پێبوون لەو جۆرە شتە کفرناسایانە، لە سینە ماکانیشدا ئافرەتان بە خۆیان و مەمکی گەرە و قوت و جلی ژێرەو ی تەسکوتار دەردەکەوتن.

فەرەح دیباش پۆژانە مەلەبەندیکی کلتوری دەکەردو، تیایدا کچان بە قاچی پروتەو لە بەردەمیدا سەمایان دەکرد و ژنە گەنجەکانیش لەسەر سەکو شیعریان دەربارە ی جەستەیان بۆ دەخویندەو.

ئاغا جان کە تازە پارچە شیعەرەکی فەرۆخی خزانەبوو ژێر کاغەزەکانی چەمکەجە ی میزەکە ی، دیسان دەریهێتایەو و لەبەر خۆ یەو گوتی: لەپاستیدا ئەم پارچە شیعەرە دەچیتە ریزی هەوالنامەکانی مزگەوتی، دە یخەمە نیو فایلەکەم.

لەوکاتەدا زەنگی دەرگاکی لیدرا و پێشخزمەتچیک هاتە ژوور.

- "مەلایەکە لێرە ی، دەرکێ بیتە ژوور؟" کوپەکە وای لێپرسی.

ئاغا جان بیریکی و تەو، دیداریکی لە گەل جێنشینیکی، لە گەل مەلایەک کە هەمیشە پەنای بۆ دەبرد تا بە شێو یەکی کاتی جێگە ی مەلای مزگەوتی بۆ

پرپکاتہ وہ۔ ہر زو و پارچہ ہونراوہ کی خستہ نیو فایلہ کی، ودلامی دایہ وہ:
 'با بفہ رموی'۔

تہ و ہش یہ کہ مین جار بوو، ئاغا جان لہ دوکانہ کی نیو بازاردا پیشوازی
 لہ م مہ لایہ بکا۔

تہ مہنی مہ لایہ کہ ش پہنجا سائیک دہ بوو، لاجانگ و ریشہ کہ شی بوز ببوو۔ لہ
 رہفتارہ لہ سہ رخویہ کی دیار بوو کہ بہ مہ لای گوندان دہ چوو۔

'فہ رموو دانیشہ'۔ ئاغا جان واپیگوت، لہ کاتیکدا ئاماژہ ی بۆ یہ کی لہ
 کورسییہ کانی بہ ردہم میزہ کی کرد۔

ماموستا بہ شیوہ کی خاکییانہ دانیشٹ و باسکہ کانی خوی خستہ بن
 جبہ کی۔ پیشخزمہ تہ کہ ش لہ سہر سینیکی زیوین چایہ و ہندی چوکلانی
 بۆ ہینان کہ لہ پاکہ تیکی جوان و رہنگین دابوون۔

مہ لایہ کہ چوکلانیکی ہلگرت، دہ مودہ ستیش خستہ دہمی و جویی۔

مہ لایہ کہ لہ ژیر کاریگرہ ی تہ و نووسینگہ پاشایانہ ی ئاغا جان دابوو کہ
 قہ نہ فہ کی چہ رمین، کورسی و میزکی کؤننہ ی ئنتیک و تہ و چلچرا
 کریستالہ ی بہ نیوہ راستی نووسینگہ گہ ورہ کہ دا شۆرپوتہ وہ، ہہ مووی ہی
 ئاغا جان بوو، تہ وہ ی بہ گہ ورہ ی مالہ مافوورچنہ کانی شار و گوند دادہ ندرا۔
 ہہرچی تہ و بوو، مہ لای بنہ رتہ ی مزگوتی گوندیکی شاخاوی، گوندی جیریا^{۶۱}
 بوو۔

دیاربوو ئاغا جان متمانہ ی بہ ماموستا ہہ بوو۔

پیشتر، کہ مہ لا ئہ لسابری نہ خوش دہ کہوت یان دہ چوہ سہ فہر، تہ و دہ بوہ
 جینشینی، بہ لام ہلہ بت تہ وئ دہمن ہر بۆ ماوہ کی کورت جیگہ ی مہ لا
 بنہ رتہ کی دہ گرتہ وہ۔ لئ ہہ نوو کہ، کہ مہ لا خالخالی ہہ لاتوہ۔ پتدہ چ بۆ
 ماوہ کی دریزتر بمینیتہ وہ۔ ئاغا جانیش راستہ وخو دوی راکردنی خالخالی
 جینیکی بہ دوادا نارڈبوو، تہ ویش دہ مودہ ست لہ گہل گہیشتنی پیشنوژی
 عہ سری بۆ کردبوون۔

لہ کاتی مانہ وہ ی دا، شہوی لہ ژووری میوانانی مزگوتی بہ سہر برد، بہ لام
 بہ ہزی تہ وہ ی بۆ ماوہ کی دریز وک مہ لای مزگوتی دہ مینیتہ وہ،

پىويستى بە جىۋېرى و پىداويستىيەكانى دىكە ھەبوو. ھەر بۆيە ئاغاجان داوايلىكرد بىتە لاي تا لەو بارەيەو ھەندى گفتوگو بكەن.

- ئاغاجان لىپىرسى: "ئەرى كاروبارت چۆنە؟"

- "باشم، ئەلحەمدولىلا."

- "ئەدى خىزانەكەت، ژن و منداڵەكانت، ئەوان پىيان ناخۇش نىيە، كە ماوھەيكى زۆر لىيان دادەبرىنى و دوورەكەويەو؟"

- "ژنان ھەمىشە گلەيى و گازاندەيان ھەيە، بەلام دەتوانم ئەو ە پىكبخەم كە بەردەوام لە ھەفتەدا پوژىك سەريان بەم."

- "تو لە مژگەوتەكە پازى؟"

- "بەلى، ئەگەر تو پازى بى، من پازىم."

- "من بەخۇم پازىم."

لەو كاتەدا لەدەرگا كە درا.

"فەرمو ھەرە ژوور."

لەو كاتەدا ھەفت پىاو بە خۇيان و چاويلەكە و جلى كارەو ە لىو ەژوور كەوتن. دياربوو دەستەكانيان بە بۆيە رەنگىن بىبون. پىاو ە ھەرە بەتەمەنەكەيان كاغەزىكى لوولدرەوى كەردەو، لەسەر مېزەكە داينا، شتەكەش نەخشەى مافوورىكى لەسەر كىشرا بوو، ئىنجا گوتى: "ئەمە بەرەنجامى يەكەمە؛ دەبىنى رەنگە بنەوشەيەكە ەك ەيلىكى تەماوى لەسەر تابلۇكە شەوقى داو ەتەو، بەلام پىمان واىە كاتى دەچىتە سەر مافوورەكە و دەچندرى جوانتر و پازاوەتر دەردەكەوى."

ئاغاجان لە نىگارەكە وردبوو ەو، لەكاتىكدا ھەر ەفت پىاو ەكە ەك ئەو سەريان بەسەر نىگارەكەدا كىشابوو، لىيەو ە رامابوون.

- "مايەى سەرسورمانە، من ئەمەم رەچاوەنەكەردبو!" ئاغاجان واى پىگوتن. "كتومت ەك ئەوشتەى لىھاتو ە كە دەمەويست. من نامەوى زياتر چاو ەروان بم، ئەگەر ئىو ە لىيىوونەو ئەوا ھەر دواى نىو ەپرو دەمەوى تو ماريبەكەن و دەستپىبەكەن. ئايا دەتوانن؟"

- "ئىمە ھەموو تواناى خۇمان بەكار دىنين." پىاو ەكان وايانگوت و لە نووسىنگەكەش چوونەدەر.

- "تکایە لێم مەگرە، ئاغا جان روێکە دەوێ مەلای مێوان؛" من چەندین هەفتە بە تەمە زەرۆوە چاوە پێتی ئەو نەخشە دەکەم. ئەو حەفت پیاوێ نینگار کێشەکانی من. ئەوانە نەخشە داڕێژەری مافوورە پەسەنەکان. ئەوانە وە جادووبازن. ئەوانە لە هەموو پۆژەهلای نەوێراستدا ناسراون. ئەو مافوورانە بە دەستی ئەوانە نەخشوونگاری بۆ دەکێشێ، بەزێر دەقەبلێندێ. زۆر باشە، بابگە پێنەوێ سەر باسە کە مان. کەواتە تۆ دەتەوێ ماوێهەکی زۆرتر لەلامان بمینیتەو؟"

- "بەلێ."

- خۆت دەزانێ لەوانە یە سالیکی یان دوو سالی پێچێ، چونکە کورپەکی مەلای ئەلسابری هێشتا لە خوێندنی مەلایەتی تەواو نەبوو.

- "ئەمە دەزانم، من ئەمە بە دەرفەتێکی جوان داوەنێم. هەمیشە وێستوومە بێمە مەلایەکی جێگیرێ مژگەوتێکی شار، بەلام تا ئێستا ئەمەم بۆ نەچۆتە سەر تا سەرپەرشتی مژگەوتێکی شار بکەم. هەربۆیە بەم دەرفەت و بۆنە زۆر خۆشحالم، بەلام خۆ ئەم کارەشم بەبێ کۆمەکی ئێوە پێناکری."

- "لەو بارەیهوێ هێچ خەمت نەبێ، من یارمەتیت دەدەم."

- "بەخۆشییهوێ، مەبەستم ئەوێهە بێم، وتار و دوانی گوند زۆر جیاوازترە لە وتار و دوانی مژگەوتی شار. لە گوندا باسی شتی بچکولانە، باسی چیل و مانگا، بارەبەر و ئەو جۆرە شتە دەکری. کەچی لەشاردا دەبێ باسی شتی گەورە و قەبە بکری، بۆنموونە دەبێ باسی کاروباری سیاسییانە بکری. منیش تاسەمەندم تا دەربارەوێ ئەو باسوخواسانە بدویم، بۆنەوێ لە بەرامبەر خەلکی گرنگی مژگەوتی، قسەوێ بەهێز و مەحکەم بکەم. من بەخۆشحالییهوێ دەمەوێ هەندێ توندتر لەجاران بدویم، من دەمەوێ گوێگرەکانم بە پەرۆش و سەرنجەوێ گوێم لێرا بگرن."

ئاغا جان خەندە داگیرت، ئەو لەمەبەستەکی ماموستا تێگەیشست، بەلام راستییەکی ئەو، ئەو شتەوێ تێدا نەدەدی. ئەو هەلسوکهوتێکی لەبار و گونجاوانەوێ نەبوو، نە پستە و بێرگەوێ پێکوپێک و پەوانیژیانە و نە ئەو کاریزما پێویستە و شایستەیشی هەبوو. ئەو مەلایەکی گوند، خاوەن دوو

لەپی پان و گەورە و تەوێلێکی درێژ بوو. تۆ ھەردەبێ خالخالیت ناوبی تا بیرە پیاو ژنە گەنەکان لە دەوری خۆتدا کۆبکەیتەو و بۆ خۆتیا رابکێشی.

- "ئەمشێوەیە بە خۆی جێبەجێ دەبێ. ئاغا جان وای پێگوتەو؛ "بەلام من وا بە سەغەلتی نابینم، لەو رۆژگارە شیواوەدا و دوای مردنی مەلا ئەلسابری و ھەلاتنی خالخالی ئارامی بۆ مزگەوتی بگەریتەو. ئێوە بە ئاسوودەییەو دەتوانن لێرەش لە شاردا دەربارەیی دارو درەخت، دەربارەیی چاندن و ئەزموونی لادێ بدوین، لێرە، لە شار زۆریان حەز بەو جۆررە بابەتانە ھەیە. خۆت ئاسایی بنوێتە، ئینجا دەبینی ھەموو شتێک بە پێکی دیتەو."

مەلایەکەش بزیەکی کرد و سەری بەسەر سینگدا شۆر کردەو.

- "بە راستی من ئەوێ گوتم مەبەستم، ئاغا جان وایپێگوتەو؛ "من بەتاسەو ھەم ئاخۆ تۆ بۆ شەوی پێنجشەممە باسی چی دەکەیی. بۆنموونە باسی گوندی جیریا بکە، باسی کێوھکان، باسی داری بادام بکە، باسی بزە کێوی و زەغفەران بکە. گەر ھەر پرسیاریکیشت ھەبوو، ھەمیشە لە پێی مجتورەکەو دەتوانی بمبینیەو. وێرای ئەوێش، داوام لێکردووە کەلوپەلی پێویستی مانەوێت بۆ دابینبکا. باشە لەو زیاتر، شتی دیکەت ھەیە، پێویست بکا بیزانی؟"

- "نەخیر، لە راستیدا ھیچی دیکە نییە."

پێشخزمەتەکە ھات و یاوھری مامۆستای کرد و لە وێی بردەدەر.

بۆ شەوێکەیی، کاتی ئاغا جان لە گەل فەخری سادات چوو و ناو پێخەفەکەیی، ھەر لەخۆیەو بە دەنگێکی بەرز لە قاقای پێکەنینی دا.

- "ئەوێ چییە؟" فەخری سادات وایلیتێرسی.

- "ھیچ نییە، نەخیر ھیچ. بیرم لە مەلا جێگرەوێکە دەکردەو. ئەو کەسیکی سادەیی، کەچی مجتەزبەرز و بالافەر، بەلام ئەوێندە ھەیە نازانی چۆن خەوێنەکانی بەدییبینی."

- "ساق لەبەر ئەوێ پێدەکەنی؟"

- "نەخیر، بەرھایی نا، من ئەوێ بەرز دەنرخینم کە شتی زیاتری بوێ. ھەر ئەوێ دەست و ماسوولکەکانی قەبەو زبەرن."

- "تو نابیٰ ئو قسہ یہ بکھی!" فخری سادات بہ پیکہ نینہ وہ واپینگوت۔
 - "بہ لی راست دہکھی، لی من له نه زمونی ژیانی خومہ وہ واده لیم، تو دہبی شتیکت له ناخدا هہ بی، بہ تہنہا قالب بہس نییہ، دہبی گیانیک ئو قالبہ بیزوینی۔ له وہ زیاتر شتیکی دیکہ نالیم، بہ لام ئاخو دہزانی، ئو میزہ رہکھی ہندی لار بہستیوو و گوتی: "من دہمہ وی ہندی وتاری توندتر بدہم۔"
 ئاغا جان ئہمہ ی بہ پیکہ نینیکی توندہ وہ گوت۔

- "پہ ککو، تو پنی پیدہکھی۔" فخری ساداتیش وا ولامی دایہ وہ۔
 - "نہ خیر، من ہرگیز بہو پیناکہ نم، من ہست دہکم ہندی بہختہ و ہرم، ہموو شتیک بہ گویرہی مران و داخواز دہروا۔ مزگہوت حالی باشہ، مہ لایہ کش شیاوہ، ہرچی کارخانہ و بازارپیشہ باشہ و ہوالی نویش له نہخشہ کیشانی مافورہ وہ ہہیہ، بہ راستی نیگارہ کان نایاب دہرچون۔ من کومہ له گریبہستیکی نویم دہستکہوتن و بازارپیش بہ تاسہ وہ چاوہرینی مافورہ نویکانہ۔ ہمووان دہیانہ وی ئو مافورانہ یان ہہبی، سالہکہ سالیکی خوش دہبی۔ لہوش زیاتر ہموویان ساغ و سہلامہتن، لہ وہ زیاتر چیدیکت دہوی؟"

ئاغا جان خوی و ہرسووراندہ وہ و دہستیکی لہسہر سینگ و مہکہکانی فخری سادات دانا و گوتی: "منیش توم ہہیہ، ئیستاش حہزم لیتہ، ئوسا من و ہک پیوایک لہ وہ زیاتر چیم بو؟"

فخری ساداتیش بہ نہرمی دہستی میردہکھی لہسہر سنگی خوی لابرہ، ئینجا ئویش خوی و ہسووراندہ وہ و لہسہرلا پشتی له ئاغا جان کرد۔ لی ئو وازی نہہینا، دہستی بہ بن ئاوہ لکراسہکیدا برد و سمتی گرت و بہ نہرمونیانہ وہ پیگوت: ہموو جلہکانت داکہنہ، دہمہ وی پروت پروت بیہ وہ۔"

فخری ساداتیش پتوکھی بہسہر سہر دادا و گوتی: "ئہری ئوہ تو شیت بووی، تو بلئی پیاوہکہم چی خواردیی، ئاوا بیہ وی بہ پروتی بمینی؟"
 ئویش دہستہکانی بؤ نیو رانہ گہرمہکانی برد و بہسرتہ وہ پیگوت:

"لیوہ تینوہکانم

بہ دواتدا دہگہرین

دہی جلہ کانم داکہ نہ
لہ نامیزم بگرہ
ئوہ تا لیوہ کانم
ئوہ تہ گہردن و مہ مکہ گرگرتوہ کانم
ئوہ تہ جہستہ نہرمونؤلہ کم.

- "ئوہ چی دہلئی؟" فہ خری سادات ئہمہی بہ واقورماویہ وہ گوت و پتوکی لہسہر خوی لادا و لہسہر پینخہ فہکہ قنچ دانیشٹ.
- "ئوہ شیعرى نوییہ،" میردہکے وای وہ لام دایہ وہ، ئہوسا کہوتہ ماچوموچ، گہردنی راموسی و بہ هیواشی جلہکانی لہبہر داکہندن و یارمہتیدا تا لہسہر پشت پال بکہوئ و ئہوہشی چرپاندہ گوئ: "من ئوہ شیعرہت بق دہلیم، دہی توش بوم دووبارہ دہکہیتہ وہ؟"
- "من ئوہ ناکہم، تو دہمترسینی، ئہری تو چیت دہوئ؟"
- "من توم دہوئ."
ئیدی فہ خری سادات چاوہکانی نوقاندن.

زینہت

"خودا ئوہی ئافہریدی کردوہ، خوشویست. ئوہ ئہستیرہکان، پینگای کاکیشان، رۆژ و مانگ و بہتاییہتی زہمینہ جوانہکے خوی خوشویست.
ئوہ زور شانازی بہ زہوی دہکرد، بہ شیوہیک حہزی لیوو ہر لہویدا بڑی، بہ لام چۆن، ئاخر چۆن دہبن ئوہ لہسہر خاکی سہر زہویدا بڑی؟
لہ شہوئیکدا شتیککی زور جوانی بۆہات.
داوای لہ جوبرائیلی تہتہر کرد، دابہزیتہ سہر زہوی و ہہندی قوپی بق بینن.
جوبرائیلیش بہرئہمرانہ قورہکے ہیئا.
خودا مروقی ئافہریدہکرد. کتومت وہک ئوہ شیوہیہی خوی دہیہویست.
ئینجا ہر خودا داوای لہ گیان کرد بچیتہ نیو قالبی مروفہکہ. گیانیش داواکے پرت کردوہ. ئاخر گیان پیگہی خوی بہ بالاتر دہزانی، حہزی لینہبوو بچیتہ نیو جہستہی شتیک، کہ لہ قور دروستکرای.

خودا جو برائیلی وہک ناو بڑیکار دہستنیشان کرد.
 جو برائیلیش گوتی: "دھی برؤ نیو ئم جہستہ!"
 گیان دیسان رہتی کردہ وہ.
 "بہ ناوی ئم وہ وہ برؤ نیو ئم جہستہ!" جو برائیل وای پنگوتہ وہ.
 "ئیدی کہ ناوی ئموت ہینا، دہچمہ نیو جہستہ کہ." گیانہ کھش وای وہ لام
 دایہ وہ.

بہ نابہ دلی گیان چو وہ نیو جہستہ شتہ ئافہ ریدہ کراوہ کہ. کاتیکیش گیانہ کہ
 لہ سنگی مرقفہ کہ رہت بوو، ئیدی لہ ناکاوہ وہ مرقف پیدابوو. بہ لام ئم
 ہینشا ہاوسہنگی خوی پترانہ دہگیرا و کہوت.
 "ئاخر ئم وہ دادان ناناسی." خودا بہ بزہیہ کہوہ وای بہ جو برائیل گوت.
 ئیدی مرقفہ کہ ناوی لینرا: ئادہم!

ئادہمیش حہفت رۆژی رہبہ ق لہو شوینہی لیندروسٹکرا لہ چاوہ پروانیدا
 مایہ وہ. پاشان خوا کورسینکی ئالتوونی رہنگ سووری کہ بہ دوپ و گہوہر
 رازابوہ وہ، بق نارد. بق ئادہم بہرگیکی ئاوریشم و تاجیکیش داندرہ.
 ئادہم جلہکانی پوشین و تاجہکھشی لہسہر ناو، قیت لہسہر کورسیہ کھش
 دانیشٹ.

ئینجا فریشٹہکان ئادہمیان بہ کورسیہ کہوہ بہسہر شان ہلگرت و بردیان
 بردیان تا گہیان دیانہ سہر زہوی.

تا ئموت دہمی ہزار و دووسہد و چل سال بہسہر ئافہ ریدہ کردنی
 بوونہ وہرہ کہ تیپہ ریبوو.

ئوہش ئم وہ قایہ تہ بوو، زینہت لہ شہوانی چوارشہ مہدا بہ شیوہیہ کی
 جادو و بازانہ بق ہممو ئندامہ گردبووہکانی خانہوادہ کی دہگیرایہ وہ.

ہممو شہوانی چوارشہ مموان شہوی گیرانہ وہی چیرۆک و ہقایہ تہکان
 بوو. ئیدی ئاکنجیہکانی مال ہمموویان لہ ژووری خواردن کؤدہ بوونہ وہ و
 گوئیان لہ ہقایہ تہکانی زینہت دہگرت.

دادہکانیش لهو شهوانه دا گوئز و بادهميان دابهش دهکرد و گلۆپه كانيان دهكوژانده وه و چهند مؤمئيكيان له برى پئده كرد.

زينهت خانم دياربوو وهك هه قايه تخوانتيك له دايك ببوو. دهنكه گهرم و به سۆزه كهى كه له گهرووى دههاته دهر، به رامبه ره كهى ناچار دهکرد دانيشى و گوئى ليتگرى. ئه وئيش هه قايهت و چيروكى كتيبه ديزينه كانى دهگيرانه وه، نه خاسمه ئه و جوړه كتيبانهى به دوورودريژى راههى دهقه كانى قورئانيان كردبوو. ئاخو قورئان كتيبيكى سهنگين و هيماداره، له چيروكه كانيدا هه رگيز ورده كاربيه كان باسهن كرارون. هه ر بۆيه شه زۆر كتيب دهر بارهى ئه و چيروكه ئاماژه و هيماداره به ورده كارى و دوورودريژيه وه نووسراون، زينه تيش گيرانه وه كانى خۆى له و جوړه كتيبانه وه هه لده هينجا.

خۆ ئه گه ر به شتويه كهى ئاسايى قسه له سه ر زينهت بكهين، ئه و ژنيكى ئارام و گوشه گير بوو. كه س نه يده زانى ئاخو ئه و، ئه و هه موو چيروكانه ده زانى وا جوان بيان گيريتيه وه. تا له پېر و له خۆيه وه، له بهر كورته چيروكيكى بۆ يهك دوو مندال گيرابوو وه.

دواى ئه وهى عه باسى كورى له حه وزه كه دا خنكا، زينهت وهك له خه لوهت بى خۆى كيشايه كونجى ژووره كهى. دواى ئه وهى به سه ديقه دوو گيان بوو، ئينجا هاته دهر و له نيو حه وشه كه دا ده بيندرا. ئه وسا ده چوو ه ناندينه كه و كۆمه كهى داده كانى ده كرد.

دواى له داىكبوونى سه ديقه ش، ده ترسا نه بادا چيديكه بتوانى خه وى ليتكه وئ. داده كانيش ئه وئ ده مئى هه ميشه له لاي بوون يان له ده وروبه رى نزىك بوون. ئه وان پشتوپه ناى راسته قينهى زينهت بوون. ئه وان له ژوور سه رى ده مانه وه تا خه وى ليده كه وئ.

كاتيكيش ئه حمه دى بوو، ديسان تر سه كهى بۆگه پرايه وه. پۆژيكيان زينهت ئه حمه دى ساواى له كۆشى گولبانو دانابوو، پيشى كوت: "ئاگاداره! من ده ترسم ئه مه شيانم له ده ست بچى. من وا ده چمه مزگه وتئ، پئويستم به نوئز كردن و پارانه وهيه."

له و كاته وه زينهت هه موو پۆژى به بېواوه ده چوو ه مزگه وتئ.

کاتی ہیشتا مہ لا ئەلسابری لە ژیاندا مابوو، خۆی کیشابووہ کونجی حوجرہکەئ و هیچ خۆی لە کاروباری ژيانی ژنەکەئ و مندالەکانی هەلنەدەقورتاند.

مندالەکانی زینەت ئاغاچانیان وەک پیاوی مالی دەبینی، هەر بۆیەشە هەر هەموویان بە باوکی خۆیان دادەنا.

دوای مەرگی ئەلسابریش، هەمیشە زینەت کاتی خۆی لە مزگەوتیدا بەسەر دەبرد. هەموویان وایان دەزانی، زینەت لە حوجرەئ مزگەوتی لە لای کتیبەکان لەخەلوەتدابوو تا قەرەبووی لە دەستدانی میژدەکەئ بکاتەو، وەلێ لە راستیدا ئەو بۆیە دەچووہ ئەو، تا قوناخیکێ نوێ لە ژیان دەستپیکار. سەرەتا زۆر جارێ ئەو بە تەنیا لە مزگەوتی بەسەر دەبرد، بەلام دواتر پەڕوونەئ لە گەل چەند ئافرەتیکێ دیندار پەیدا کرد و گردبوونەوہی ئۆلییانەیان دەبەست.

شتەکە وا پێدەچوو، دوای مردنی میژدەکەئ، رەوشیکێ نامۆ بەسەر زینەت خانمدا هاتی. ئیدی ئەو لە پەر لەشتیک ئازاد ببوو، بەلام ئەو شتە چیبوو، کەس لەو بارەوہ هیچی لێهەلنەدەکراند.

پێشتر هەستی بە خۆی دەکرد وەک میژدانیک وایە کە داوہکەئ رابکیشری و لە چلەداریک بەسترا بیتەوہ، بەلام ئیستا هەستی دەکرد، لە پریکەوہ لە چلەدارەکە بەربووہ و خەریکە بەرەو بۆشایی ئاسمان هەلەکشێ. ئەمەش هەستیکی خۆش بوو بۆی، لێ لە هەمان کاتیشدا لێدەترسا. کاتیکیش پشووئ هاوین دادەهات، پەلی مندالەکانی دەگرت، بە ئاسوودەیی و ئارامی خۆی لە مالە گەورەکەئ دایابی لە شاخەکان دەبینیەوہ.

زینەت هەرگیز سەیری مە لا ئەلسابری وەک پیاوینکی راستەقینە نەدەکرد، وەک میژدیکشی نەدەبینی. ئەو زیاتر مەلای مزگەوتی بوو لەوہی باوکی ئەندامانی خیزانەکەئ بێ.

کاتیکیش زینت هاوسہ رایہ تی خزی له گهل به کیکي وهک فہ خری ساداتا بہ اورد دہ کرد، زینت ہیچ ژیانیکی خیزانی و هاوسہ رایہ تی نہ بوو. ئو زیاتر ژنیک بوو کہ کوپنک، جیگره وهیہ کی بق مالہ کہ هینابیتہ بوون. فہ خری ساداتیش ئاغا جانی هہ بوو، ئیدی ئو ژیانی راستہ قینہ ی هہ بوو. زینت له نهومی سہرہ وهی خانووہ کہ دا دہ ژیا. درہنگانی شهو، کاتی بہ لای ژوورہ کہ ی فہ خری ساداتا تیدہ پپی، له بہر تیشک زہر دہ کہ ی گلپی شهوان دہیبینی هہ میشہ ئاغا جان له تہ نیشٹ فہ خریہ وهیہ. هندی جارانش بہ شهو گونی له قرته قرتی پیکہ نینی فہ خری سادات دہ بوو. بہ لام خو ملا ئہلسابری هرگیز له پال زینت پالی نہ دہ دایہ وه. ئو تہ نہا ئو کاتہ له گهل زینت دا دہ خوت، کہ پتویستی پپیوایہ. خو ئہلسابری لو سہرجیہ شدا زور جارن پتویستی پی نہ بوو. دوی له دایکبوونی ئہ حمہ دی کوپیشیان، ئیدی ملا ئہلسابری هرگیز تخونی زینت نہ کہوتہ وه.

زینت ئو وهی قبول بوو کہ فہ خری سادات سہرہ ژنی مالہ وهیہ. ئاخر فہ خری له هہ موو لایہ کہ وه بہ ژنہ دہ ولہ مہند و بازارگان و دوکاندارہکان دہورہ درابوو، هہروہک بلنی شازادہ خاتونیک بی وابوو، لهو نیوہ شدا کہس بایہ خی بہ زینت نہ دہدا و لای لیٹہ کردہ وه. فہ خری ئو خانمہ بوو کہ بالندہ کانی دہگرتن. ئاخر ئو خیزانی ئو پیاوہ بوو کہ بہیہ کہ وه نہنی نہ خوشونیکارہ کانی سہر مافوورہکانیان دہزانی. بہ لام خو دہبوایہ زینت هر له ناندین بی و ئیشوکارہ کانی ئو بی بہ پی بکا.

ئیدی رهوش بہ مچہ شنہ پویشٹ و هہ موو شتیکیش له دہرہ وهی خواستی زینت دا بہ پیوہ دہچوو. زینتیش ملکہچ بوو، سہلوا و دلنہ وایی خوی له نینو مزگوت و له نوژہ کاند دہیبینیہ وه. لی ئو وهشی دہزانی، زیان بق هہ میشہ و هہ تاهہ تايہ وا بہ پیوہ ناروا. ئو دہیزانی دہبی پوژیک بی ئویش نمایش و

کاری خوی ہبی و لہنیو ناوان دہرکہوئی. ئەوسا ھەمووان پەنجەیی بۆ پادیرن و بلین: "تەماشای تەماشای، ئەو زینەت لێویە". کاتیکیش زینەت دەچوو کۆبوونەوێ دینیەکان، سەرەتا ھەرەک قوتاییک بەشدار دەبوو، پاشان وردە وردە توانی ئەلقەیک لێ ئافرەتان لێ دەوری خۆی کۆ بکاتەوێ. ئەویش زیاتر و زیاتر بایەخی بەو ئافرەتانەیی لێ دەورەیدا بوون، دەدا و دەقە ئۆلییەکانی بۆ شیتەل دەکردنەوێ. بەم کارەشی بوو جیتمەنەیی ژنەکان. ژنان گوێیان لێدەگرت و بێنمایی و ئامۆژگارییەکانیشیان پەیرەو دەکرد.

زینەتیش بەو پێگە نووییە دڵشاد بوو، بەلام ھیشتا ئاسوودەییە پەھا و تەواوێ یاریەکی نەدۆزیووەوێ. ئەو ھیشتا بە دواي شتیکی دەگەرا. لێ دواي نیوێ پۆیەکی، دواي ئەوێ لێ گەرماو بۆ مال دەگەرایەوێ، یەکسەر سەری بە مزگوتیدا کرد. کاتەکی درەنگ بوو، لێو ساتەوێ خەشدا کەسی لێنەبوو. ئیدی ئەویش بەنیو نوێژگا چۆلەکی دا پۆیششت دواتر گەرایەوێ مائی. لێ سەر ھەوزەکی دەستەکانی شوشتن و یەکی دوو شەقە ئاویشی بە دەموچاوی خۆیدا کردن.

باشە تۆ بلێ ئەو بەو دوا نیوێ پۆیە درەنگە لێ مزگوتی چیدەکرد، ئاخەر خۆ ھیشتا زۆری بۆ کاتی نوێژی مەغریب مابوو؟ باشە بۆچی دەست و دەموچاوی لێ لای ھەوزەکی دا شوشت؟ خۆ پۆیشتر شتی وای نەکردبوو، لێ پۆژگاریکیشتا مێردەکی مەلای مزگوتی بوو، ئەم پەفتارەیی نەنواندبوو. سەرباری ئەوێش، ئەو تازە لێ ھەمام گەراوەتەوێ و دەست و دەموچاوی شوشتن ھەر پۆیشت نەبوو.

مەلا جیگرەوێ کەش کە لێ مزگوتی مابوو، ھاتەدەر. زینەت گوێی لێبوو لێ پۆشێوێ دەرکەوت. زینەت ھێدەمی گرت.

- "سەلامون عەلەیکوم، زینەت خانم!" مەلاکە وای سلای لێکرد.

زینەتیش بەبی ئەوێ ئاوری لێداتەوێ وەلامی سەلامەکی دایەوێ. ئیدی پۆوبەندی بەسەر دەموچاوی دادایەوێ تێتەقاند و لێو پۆیششت، ئەو ویستی لێ ھەستی گوناکەردن رابکا، چوو دەر و کەوتە سەر شەقامە جەنجالەکی.

دوینن شەو کاتی زینەت چووە ناو پێخەفەکە ی و لێی ڕاکشا، بەبێ نیاز بیری
لە مەلا جێگرەوێکە کردەوێ.

زۆر جار بیری لە مەلاکە دەکردهوێ، بەلام ئەم جارەیان بێرکردنەوێ شتیکی
دیکە بوو، هەستیکی بەهێز بوو، هەرگیز پێشتر شتیکی وای بە خۆیەوێ
نەبینیبوو. ئەوێ یەکەمین جارە بەم چەشنە بێر لە پیاویکی دیکە بکاتەوێ. لە
تەمەنی شانزە سالیەوێ ئەلسابری تاکە پیاو بوو لە ژیانی ئەوێ. هەموو
ژیانشێ هەر بۆ ئەو تەرخانکردبوو، هەر بیریشتی لە پیاوەکانی دیکە
نەدەکردهوێ. بۆ ئەوێ ئەو بێرکردنەوێ خۆی لە میتشکی دەرەکا، پەتۆکە ی
بەسەر سەر دادا، لەسەر زمانیش منگە منگیکی لێوێهات:

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ (١)

مَلِكِ النَّاسِ (٢)

اِلٰهِ النَّاسِ (٣)

بیژە من خۆم دەپاریژم بەخودانی ئەم مەردمە،

فەرمانپەرەوای ئەم مەردمە،

خودا(گەرە) ی ئەم مەردمە

بمپاریژە

بمپاریژە

بمپاریژە

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (٤)

الَّذِي يُوسْوِسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ (٥)

لەبەلای وازوازی هێنی خۆپەنادەر

ئەوێ دای ئەم مەردمە کرمی دەرەکا

ئەو جنۆکە یەکە

ئەو جنۆکە یەکە

ئەو جنۆکە یەکە

ئەو گەرە ی ئەم مەردمە

بمپاریزہ، بمپاریزہ:

بہ لام کاتیکیش بہ بیدہنگی لیراکشا، دیسان مہ لا جیگرہوہ کہ بہ خہیال ہاتہوہ لای و لہ تہنیشتی دانیشست. مہ لایہ کہ سہیریکی زینہ تی کرد. سیرہی چاوہ کانی ماموستا لہ سہر پوو خساری زینہ ت ہاتہ خوار و گواسترایہوہ سہر سینگ و مہ مکہ کانی.

بہ شیوہ یک سہیری کرد، پیشتر ہرگیز مہ لا ئہلسا بریش بہ وجورہ تہ ماشای نہ کردبوو.

زینہ ت بہ باسکہ کانی ہہ دوو مہ مکہ کانی داپوشین. منگہ منگیکیشی لہ سہر زمانہوہ ہات، منگہ منگہ کہ پندہ چوو خویندہوہی پارچہ شیعریک بی، شتیک راستہ وخو لہ ناخی دلہوہ ہہ لقولابی. ہہرچہ ندہ ئو ہیچی لہ بارہی شیعر و ہونراوہی ئافرہ تان، کہ تازہ بہ ہویہوہ تارانی سہراوین کردبوو، نہ دہ زانی؛ لی ئہوانہ شیعرگہ لیک بوون لہ ہہستہ کانی جہستہ دا چہ کہ رہیان کردبوو، سہریان دہرہینا. دہنا دہبووایہ راستہ وخو غاری دابایہ لای میزہ کہ، دہستی بڑ خامہ بردبا و لہ سہر کاغہ ز دہقنووسی کردبووایہ:

یہ کیک بہ پڑوہیہ

یہ کیک سہیرم دہکا

ئو دہ پرس:

ئہرئ دہکرئ سہر پڑشہ کت

بؤمن فرئ دہی؟

ئہرئ دہکرئ لیگہ پڑی

پوو خسارت ببینم؟

زینہ ت کتومت نہیدہ زانی ئاخو لہ کہیہوہ مہ لا جیگرہوہ کہ پہریوہ تہوہ نینو ہزر و خہیالہ کانی. ئاخو خو زینہ ت پہیوہندی بہ مہ لاکہوہ ہہبوو، دہبارہی دہقہ دینیہ کان قسہی لہ گہل کردبوو، داوای پرس و رای سہبارہ ت بہ پرساری ئو ژنانہ لیکردبوو، کہ پیشتر لہ زینہ تیان کردبوو. ئہویش ئہوکات ہیچ وہلامیکی بڑ پینہبوو، بڑیہ، بڑ وہلامہ کان دہہاتہ لای ماموستا. مہ لاش

دوای نویژکردن پیشوازی له زینت کرد، قسه‌ی له‌گه‌لدا کرد و ناموژگاری کرد و وه‌لامی پرسه بن وه‌لامه‌کانیشی دابوو.

زور جارانش له دهره‌وه تووشی یه‌کدی ده‌هاتن، هر کاتیکیش مه‌لایه‌که به تهنه‌ها به‌اتبایه نیو مزگوتی، له و نیوه‌دا پیاسه‌یه‌کی ده‌کرد و جگه‌ره‌یه‌کی ده‌کیشا.

وه‌نه‌بی زینه‌تیش به‌خواست له‌مه‌لایه‌که بگه‌پئ، به‌لکو هر به‌پیکه‌وت تووشی ده‌بوو، ئه‌وه‌ش وه‌ک ئه‌وه وابوو، که مه‌لا بزانی ئاخو که‌ی زینت ده‌چیته مزگوتی. چونکه هرکاتی زینت به‌یه‌کی له راپه‌وه تاریکه‌کانی به‌ره و نیو مزگوتی ده‌پوشت، راسته‌وخو زینت مه‌لای له به‌رده‌مدا قیت ده‌بووه‌وه.

هه‌ندیک جاریش، کاتی زینت به به‌رده‌م ژووری مه‌لایه‌که تیده‌په‌ری، ده‌بینی ده‌رگاکه دانه‌خراوه، ئیدی له درزی قاپیه‌که‌وه ده‌بینی، ماموستا به سه‌رکوتی له‌سه‌ر کورسیه‌که دانیشتوو و خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی قورئانه. زینت نه‌یده‌ویست سه‌یری نیو هۆده‌که‌ی مه‌لا بکا، به‌لام دهره‌قه‌تی هه‌سته‌کانیشی نه‌ده‌هات که سه‌یری نه‌کا، ئیدی نیگایه‌کی هر تیده‌په‌ری و له پڕیش چاویان به‌یه‌ک هه‌لده‌نگوت. زینت هه‌ستیکي وای هه‌بوو، که ماموستا هر له‌به‌ر خاتری ئه‌و، ده‌رگاکه‌کی ته‌واو پیوه‌نه‌داوه.

هه‌لبه‌ته، ده‌کرا زینت له‌گه‌لیدا بکه‌ویته قسه، چونکه ئه‌و هه‌نوکه مه‌لای مزگوتیه و جینشینی مه‌لا ئه‌لسابری و چاوه‌په‌ی ته‌واوبوونی خویندنی مه‌لایه‌تی ئه‌حمه‌دی کوپیشی ده‌کا. بۆیه هه‌چ ئاسته‌نگیکي له‌و بواره‌دا له‌پنشنا نه‌بوو.

هر به‌ته‌نه‌ها زینه‌تیش نه‌بوو که بچینه ژووره‌که‌ی مه‌لای نوێ، ئافره‌تانی دیکه‌ش هاموشویان ده‌کرد.

ئه‌وه‌ش ئه‌رکینکی مه‌لای مزگوتی بوو، له حوچه‌که‌یدا پیشوازی له ژنان بکا، گوئیان لیگیر و ناموژگاریان بکا.

به‌لام له دیداری دووه‌می ئیوانیادا، زینت سه‌رنجی ئه‌وه‌ی دا، که ماموستا بۆنیکي تایبه‌تی له‌خوی داوه، بۆنه‌که‌ش به بۆنی مه‌که‌که ده‌ناسرا. زینت بۆنه‌که‌ی ناسیه‌وه، چونکه مه‌لا خوالینخۆشبووی می‌ردیشی، شوشه گولایکی

وای له مه ککه له گهل خوی هینابووه وه. ئه وهش ئه و جوړه بونه بوو، مرق ته نها بۆ بونه تاییه تییه کان له خوی دها.

مه لایه که له سهر کورسی و میزی خوی دانیشتیوو. زینه تیش له بهرده میدا دانیشت و ده رگاکهش به ته وای دانه خرابوو، له سهر درزیوو. ئه وهش داییک بوو که ده رکاگه هیندیکی بکریته وه تا بۆ ئه وانه ی ده ره وه بزانه ری، که ئافره تیک له لای ماموستا دانیشتیوو.

ژنه کانیش هه میشه هه ر باسی کیشه و ئاریشه تاییه تییه کانی خویان له گهل مه لای مزگه وتیدا ده کرد، ئه وان شتگه لیک ی وایان بۆ مه لا باس ده کرد، ته نانه ت ئه و جوړه باسانه یان نه له گهل میرده کانیشان و نه له گهل پزیشکه کانیشان نه ده هینانه گوړی، به لام خۆ زینه ت بۆ ئه وه نه هاتبوو، به لکو بۆ ئه وه هاتبوو چه ند ده قیکی قوړئان، که لیان تینه ده گیشته، ماموستا بۆی رافه بکا.

له ئیواره یه کی دیکه دا و دوا ی له نوژبوونه وه، زینه ت سه ردانی مه لای له حوچه رکه ی خۆیدا کرد، تا له باره ی چه ند ئایه تیکی سوره تی العادیات وه بدوین. ئاخه زینه ت له و سوره ته نه ده گیشته. به لام بر وای وابوو، ههستی ده کرد شتیکی قول، شتیکی رازپاریز له بن سه ری ئه و ده قه وه هه یه که لئی تینه ده گیشته و په ی به واتای نیو ئایه ته کان نه ده برد.

کاتیکیش ماموستا هه ر وه ک جار ان، ئاساییانه جیگه ی خۆی له به رامبه ر زینه تدا گرت، زینه ت قوړئانه که ی له سهر میزه که دانا و لیک کرده وه و به دوا ی سوره ته که دا گه را، شوینه ده ستنیشانکراوه که ی نیشانی ماموستا دا.

مه لایه کهش چاویلکه کانی کردنه چاو، به سه ری به په نجهش له گهل ئایه ته کاندایه بویشته.

- ده ته وی ئایه ته کان بخوینیته وه؟ من ده مه وی گویم له ده نگی خویندنه وه ی تو بی. مه لایه که وای به زینه ت گوت. ئیدی به هیوره یی قوړئانه که ی وه پیش زینه ت نایه وه.

زینه تیش به دوودی که وته خویندنه وه ی سوره ته که:

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا (۱)

قَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا (۲)

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا (۳)

فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعًا (۴)

فَوْسَطْنِ بِهِ جَمْعًا (۵)

{به و چاره‌وای به لینگدانی دهنرکینن،
به‌وانه‌ش که ژیری پایان ناورینگ دینن،
سویند به‌وانه‌ش به‌ری به‌یان هیرش ده‌بن،
جا له‌وئ تۆز هه‌لده‌ستینن.}

- "تۆ راست ده‌کی،" ماموستا وای پیگوت؛ "ئهم ئایه‌تانه واتایه‌کی
شاراوه‌یان هه‌یه. ئیستاش که خویندته‌وه، له‌مه‌به‌سته‌که‌ت ده‌گه‌م. ده‌نگه‌که‌ت
وایلیکردم به‌بایه‌خه‌وه گویت لێرا بگرم، تا قوول بیربکه‌مه‌وه؛ تۆ ژنیکی
ناوازه‌ی، که‌م وایه تووشی ژنانی وه‌ک تو هاتیم. من گویم له‌ئیه‌وه ده‌گرت و
له‌گه‌ل سمکۆلانی ئه‌سپ و غاردانی‌شیاندا ده‌پۆیشتم، به‌سمه‌کانیان ناگریان
له‌به‌رده‌کانی به‌ده‌رمیانه‌وه هه‌لده‌ستاند. من سوره‌ته‌که‌م چه‌ند جاریک
خویندۆته‌وه، به‌لام ئه‌وه یه‌که‌مین جاره‌وا به‌قوولی کارم تینکا و بمه‌ژینن.
ئهمه‌ش هه‌مووی له‌بن سه‌ری ئیه‌وه‌یه!"

زینت ده‌ستبه‌جی له‌ وشه‌کانی گه‌یشته، وه‌ک ئه‌وه‌ی لمی بیابان له‌ ناوه‌ختدا
و له‌په‌ر بارانی به‌ سه‌ردا برژی. دوا رسته‌که‌شی کاریگه‌ری خۆی نواند.
شه‌وان، کاتی زینت ده‌چوه‌ سه‌ر جیوبالینگانی خۆی، بیرى له‌ ماموستا
ده‌کرده‌وه: "ئهمه‌ش هه‌موو هه‌ر به‌ هۆی تۆوه‌ بو!"

زینت هه‌ستی به‌گه‌رمینیک کرد، شتیک له‌نێو وشه‌کانیدا هه‌بوو: "تۆ منت
له‌گه‌ل ئه‌و ئه‌سپه‌ به‌غارانه‌دا نارد، ئه‌وانه‌ی سمکۆلیان ده‌کرد و به‌سمه‌کانیان
ناگریان له‌به‌رده‌کانی به‌رده‌می ریگه‌که‌وه هه‌لده‌ستاند."

زینت چرای ژووری خۆی هه‌لکرده‌وه، چوه‌ به‌رده‌م ئاوینه‌ و ته‌ماشای
قژه‌که‌ی خۆی کرد، پرچی چیدیکه‌ به‌شه‌که‌ی جارن نه‌ما‌بوو، به‌لام بۆزیش
نه‌ببوو. سه‌یریکی برۆکانی کردن، هه‌میشه‌ هه‌ر په‌ش بوون، چاوه
قاوه‌یه‌یه‌کانی ماندوو شه‌که‌ت بوون، به‌لام ئه‌وئ شه‌وئ شه‌وقیکی نا‌اسایان
تیداگه‌رابوو. سه‌ری په‌نجه‌کانی له‌ ده‌موچاوی دا، قامه‌که‌کانی هه‌تانه‌خوار تا

سەر لىئەكەنى. خۆ لەوانەشە پىر بووبى، بەلام ئەو دەيەويست سەرلەنوى تىنەلچىتەو.

دەكرى ئەو بەشىك لەو سالە لەدەستچوانەى رابردوو لىرە و لەو مالىەدا تىنەلپىننىتەو.

لەگەل ئەوەشدا زىنەت بۆ ماوہىەك سەردانى مەلاى نەكرد و لەو شويتانەى دەكرا تووشى بىى خۆى لى دەدزىو. تا جارىكيان مامۇستا لە تاريكىدا پووبەپووى بۆو و پىنگوت: "زىنەت خانم! ئەرى بۆچى سەرىكم لىنادەى؟ من ھەمىشە پىر لە پرسىارەكانت دەكەمەو."

سى پۆژ دواتر، زىنەت چووە لای و لە بەرامبەرى دانىشت، مەلاش بە پىندەنگى گويى لە رافەى زىنەت بۆ ھەندى لەئايەتەكان گرتبوو، كپو مات دانىشتبوو ھەر سەبرى دەكرد تا لەپەر قسەى بە زىنەت بپرى و بە ھىواشىيەو پىنگوت: "زىنەت خانم، چاوەكانت دەلئى دوو مۆمن لەشەودا دەبرىسكىنەو، وەك ئەوہى قسەم لەگەلدا بكەن وان؛ مەبەستم ئەوہى كاتى تۆ دەقەكان دەخوينتەو، من وايدەبينم."

زىنەت شىتىكى واىكرد وەك ئەوہى ھەر گويى لىنەبووبى و لەسەر خويندەنەوہى خۆى بەردەوام بوو، ھەر چەندە نەشىدەتوانى بە تەواوى تىشكۆى زەينى بخاتە سەر خويندەنەوہى ئايەتەكان. مەلايەكە زىندەتر ھىچى نەگوت، وەك ھەر پياويك كە ئافرەتىكى لە بەردەمدايە و سەبارەت بە كىشەكانى دەدوا، رەفتارى نواند. ئاخىر مەلايەكە دەيزانى، دەبى ھىشتا ھەندىكى دىكەى لەسەر بوەستى تا ژنەكە بەتەواوى لەباقى قسەكانى دەگا و ھەستى پىدەكا.

بەلام خۆ پىويست نەبوو مامۇستا زۆر بوەستى، چونكە دوو شەو دواتر، ديسان زىنەت سەردانى مەلاى كردهو.

- "فەرموو وەرە پىش، ھەر بە رىكەوتىش ئەم مەغرىبەيە دەستبەتالم. ھەست بە ھەراسانى خۆم دەكەم. ئەرى ديسان دەقىكى دىكەت بۆ خويندەنەو پىيە؟"

زىنەت پىش دانىشت و ئەو دەقەى لەگەل خۆى ھىناپووى، بۆى خويندەو.

- "تو زور جوان دہخوینیتہ وه، ماموستا وایپنگوت، تو به و دہنگت مردووش زیندوو دہکیتہ وه، من گویم لینیہ، ہستی پیدہکام، من تہمہ لہسہر لیوہکانت دہبینم." ئیدی مہلا ئاماژہی بو لیوہکانی زینت کرد، به و ئاماژہ پیکردنہ خہریکبوو پہنجہی ماموستا بہر بنلیوی زینت بکھوئی.

بو پوژی دواپی زینت ہہگبہی خوئی پیکخست و بہرہو گوندی جیریا بہریکھوت، تا ہفتہیک لہ مالی باوانی بہسہر بیا، بہلکو لہوئی خہیالی مہلای جیگرہک لہ میشکی بباتہدہر.

لہوئی باش بیریکردہ وه. تہو نہیدہویست داوی لہ داوی مہلا بئالئ. ئاخر تہو ژنی ہہبوو، مندالیشی ہہبوون، وئرای تہوہش تہو لہ مزگہ وتیک ئیمامہ و وتار دہدا، کہ ہہر یہک دوو سالی دیکہیہ، تہحمہدی کورپی تیدا دہبیتہ مہلا. بہلام کاتی زینت گہرایہوہ مال، شتہکان بہ شیوہیہکی دیکہ وەرچہرخان.

زینت چووہ بازار، لہوئی لہ دوکانی زینرنگرہکان سہیری نمایشی خشل و ئالتونہکانی دہکرد، لہوئی لہپر رہنگدانہوہی بیچی مہلای جیگرہوہی لہسہر شووشہی بلورینی خشلہکان بینی، ئاخر مہلا لہپشتی راوہستابوو، بہسرتہیہکیشہوہ پینگوت: "زینت خانم، غہربیت دہکہم. تہو کورسییہی لہ حوجرہکہم لہسہری دانیشتبووی، بہتالہ."

زینہتیش ہیچی نہگوت، تہنانت ئاورپیشی لینہدایہوہ، ہہر بہ پشتتیکراوی وہستا و گوئی لیگرتبوو.

لہ دہنگی مہلاکہدا ہیزیکی توندی راکیشان ہہبوو. ئیدی زینت بو ماوہی دوو پوژ نہ بو نوژہکانی بہیانی و نہ بو ہی مہغریب نہچووہ مزگہوتی. بہلام لہوہ زیاتر خوئی پیرانہگیرا. ئینجا تہوئی پوژی، دواپی تہوہی مجبورہک دواپی نوژی مہغریب دہرگای مزگہوتی گالہدا و رویش، زینت چارشوی لہخوئی وەرپنچا، بہسہر بانہکہدا خوئی ئاودیوی مزگہوتی کرد.

تہو بہ بہردہم ژووری مہلادا تپہہری و چووہ شوینی نوژکردن.

- "تہری زینت، تہوہ توئی؟" مہلا لہ ژوورہکہی خوہیہوہ بہ ہیواشی وای بانگکرد.

- "به لی، نه وه منم، هاتووم کتیبیک ببه م."
- "تو هه موو کات ده توانی بینه ژوور، چایه کی تازه دیمکراویشم هه یه."
- زینه تیش زیاتر له مزگوتی چووو ژوور و کتیبه کی دیته وه، نه وسا کتیبه کی ده ستدایی و گه رایه وه.
- "من هه میشه به شه و گویم له دهنگی پیی تویه." مه لا هه له ژووره کی خویه وه وای به زینه ت گوت.
- ئیدی زینه ت لی وه ژوور هوده کی ماموستا کهوت، شوینی خوی له سه ر کورسییه که گرت و کتیبه که شی له سه ر میزه که دانا.
- له کوتاییشدا مه لا جیگره وه که هاته لای. به نه رمی ده رگاکی پیوه دا، له دیوی ژووره وه ش گاله ی دا.
- نه وسا مؤمیکي پیکرد و له سه ر میزه کی دانا و گلویی ژووره که شی کوژانده وه.
- زینه تیش له سه ر کورسیه کی به پی دهنگ دانیشتیوو چاوه پیی ده کرد.
- پاشان مه لا قورئانی هینا به دواي سورته ی "ئه نکه حتو" (انکحت)^{٤٧} دا گه را، نه مه ش سورده تیکه نه گه ر به ته وئ به حه لالی له گه ل ژنیک سه رجینی بکه ی، دهیخوینیته وه. خو نه گه ر نه سورته بخوینیته وه و زینه تیش بلی "قبلت"^{٤٨} (من قایلیم)، نه واهه گویره ی راسپاره ی کتیبه که، ده کری یه کسه ر سه رجینی یه کدی بکه ن.
- مه لایه که به هیواشی و به نه رمی سورته که ی خوینده وه.
- زینه تیش چاوه کانی خوی نوقاندن.
- "انکحت و زوجت"^{٤٩}، مه لا نه مه ی به برده بردیکه وه خوینده وه.
- زینه ت بیده نگ بوو.
- "انکحت و زوجت" بۆ جاری دووه م مه لا وای دووپا تکرده وه.
- زینه ت هه ر بیده نگ بوو.
- "انکحت و زوجت" بۆ جاری سینه م مه لا خویندییه وه.

^{٤٧} Soera Ankahto رۆمانئوس لێژ ده باسی شتیک دهکا، له قورئاندا نییه. وهرگیر

^{٤٨} gabelto

^{٤٩} Enkahto wa zawadjto

- قبلت^{۰۰} زینت بہ ہیواشی وای وہلام دایہ وہ و چارشپوہ کھشی لہ سہر ملان ہیٹایہ خوار.

نینجا مہ لا قورٹانہ کھی لہ سہر میزہ کہ دانا. دہمی خوی گہ یاندہ سہر لیوہ کانی، دہستہ کانیشی گہ یاندہ لاملہ نہ رمونولہ کھی و لئی کہ وتہ کار.

کہ عہ

دادہ کان، بہو بہ یانیہ کہ تازہ لہ خو ہلسابوون، دہستیان دایہ مہ سینہ و گہ سکہ کان و بہ ئہ سپایی لہ ژوورہ کیان ہانتہ دہر. دہستیان بہ ئاوپتاکردنی ناوکہ وہ کہ کرد، ئینجا کہ وتہ ماشتنی (مالینی) ئو ناوہ. کاتی پٹیان خستہ سہر پارہوی دہر گای دہر وہ، گہ سک و فلچہ بہ دہستہ وہ خہریکی شوستہی بہر دہم دہر گاکہ بوون، ئوہ یان لہ بیریان چووبوہ ئاخو تہ مہ نیان چہ ندہ، بہ لام ئہم کارہ یان بویہ دہ کرد چونکہ دہ یانہ ویست بچنہ مہ ککہ و بینہ حاجی. ئو کارہ شیان ہر بہ نہ ئیتی دہ کرد.

گہشتی حہ جکردن بؤ مہ ککہ خہونی ملیونان موسلمانہ، بہ لام خو حہ جہ کہ بؤ ہمووان ہر نہ دہ گونجا، تہنہا ئیماندارہ خواپتداوہ کان دہ یانتوانی بچنہ مہ ککہ.

دادہ کانیش قروشیکیان نہ بوو، ہر گیز ئوان بیریان لہ پارہ وپوول نہ دہ کردہ وہ، ئاخو خو ئوان پارہ شیان ہر پئیوست نہ بوو، چونکہ لہ مالہ کہ دا ہمووشتیان بؤ مہ سہر بوو. بہ لام خو ئوان ہر لہ تہ مہ نی مندالییہ وہ دہ یانزانی، گہر کہ سیک دہ ولہ مند نہ بی و نیازیشی ہہ بی ہر بچیتہ مہ ککہ، ئو تہنہا دہتوانی لہ ریتی گہ سکدانی ریتیواران بہو مہ رامہ بگا. بہ لام بؤ ئہ مہ شیان سی مہ رج ہہ بوون، یہ کہ مہ کیان دہ بووایہ بؤ ماوہی بیست سالی رہہ بق لہ گہل خور دہر چوون ریتیواران بمالی، دووہ مین مہ رجیشیان، نہ دہ بوایہ لہ کاتی گہ سک دانہ کہ دا کہس بتبینی، ہی سیٹیہم و کوتاییشیان، نہ دہ بووا کہس بہ دوا ی رازہ کہ تدا بی و پتی بزانی.

ئینجا، لە دوایین پوژدا، پیغەمبەر خدری^١ زیندە دەهات و پاداشتی کارەکی دەدایەو. خدری زیندە یەکیکە لە پیغەمبەرە یەکەمینەکان، زۆر پیش پوژگاری موخەمد، عیسا، موسا، ئیبراھیم، یەعقوب و داود کەوتوو. بەلام ئاخۆ چۆن خدری زیندە گەشتەکی تو بەرەو مەککە ڕێکدەخا، ئەمەیان ڕازیک بوو لەنێوان پیغەمبەرە دیرینهکە و ئەو کەسە ی گەسکی لێدەدا و ڕینگەکی ڕادەمالی.

کاتیکیش دادەکان بیست سالی ڕەبەق ڕینگەکیان گەسک دا، هیشتا پیغەمبەر خدری زیندەیان لێوە دیارنەکەوت. لەوانە یە ئەوان هەلەکیان کردبێ، ڕەنگبێ ئەوان ژمارە ی سالتەکانیان دەقاودەق وەک خۆی نەژماردبێ. لەوانە شە ئەوان جارێک بەرەبەیان لەخەو ڕاچو بوون و کارەکیان نەکردبێ، یان بە درەنگانیکەو دەستیان بە گەسکان کردبێ، یان کێ نالی یە کێ بە دزییەو ئەوانی نەدی بێ و بە ڕازەکی زانی بێ.

کەواتە ئەوان دیسانەو لە نۆژەنەو تێهەلچوونەو و تا بیست سالی دیکە بژمێرنەو.

لەوانە یە ئەم کارەیان سوودی نەبێ، بەلام ئەگەر واش نەکەن چیدیکیان لە دەست دێ؟ ئەو هیوا یە، پوژێ لە پوژان سەردانی مەککە بکەن و ببەن حاجی، خویی ژانیان بوو. وایلیکردن تا هەنووکە هەر بەو ئاواتەو بژین. ئومیدیان وابوو بەیانییک لەخەو ڕابن و ئیدی هەر پوژیکیان بمینن، ئەوسا حەزرەتی خدری زیندە بە سەریان بکاتەو.

بە گوێرە ی مەزەندی ئەوان، هەنووکە خولی دووهمیشیان تەواو کردوو، لی هیشتا هیچ سەرو سۆراغیک لە پیغەمبەر خدری زیندە پەیدا نەبوو. کاتیک ئەوان لە خولی جاری یەکەمدا، بیست سالی ڕەبەقیان ختم کرد، هیشتا هیژوگۆری چوونە مەککەیان تێدا ما بوو. بەلام کاتی خولی دووهمی بیست سالتەکی دیکەیان دەستپێکردوو، زانیان کەوتوونەتە تەمەن، کاتیکیش بیست سالتەکی دووهمین جار تەواو دەکەن، ئەو شەنگ و تاقەتە پێویستە ی

جارانیان نامینی تا سہردانی شوینہ پیروزہکان بکھن. لی لہگہل ئوہشدا،
ئوان لہسہر خولیا و کارہکھی خویان ہر بہردہوام بوون.

یہک دوو رۆژ دواتر، ہر دووکیان بہ خہمباری لہ تاریکییدا لہ ژووری
مافوورچنینہکدا لہسہر زہوی دانیشتیوون.

- "خو ئہگہر یہکی گہسکہکانمان لینوہرگریتہوہ، ئہوا ئیمہ دہکویین و
دہمرین، گولبانو بوو وای بہ دادہکھی دیکہ گوت؛ "ئیمہ ہہنووکہ ناتوانین
واز لہ گہسکدان بینین. ئیمہ دہبی لہسہری بہردہوام بین. خو ئہگہر
تاقہتیشمان نہبوو، ئہوا دہکشینہوہ لای دہرگاگہ."

- "پیموایہ دیسان ئیمہ ہہمان ہلہ دووبارہ دہکینہوہ، گولبیش وا وہلامی
دایہوہ؛ "لہوانیہ سہرلہنوئ لہ ژماردنہکدا سہرچیخ چووبین."

- "ئہمہی تو دہلئی ریگای تیناچی. خو ئیمہ ہہموو سالتک نیشانہی
جارانیکمان لیرہ لہسہر دیوارہکہ ہلکہندوہ. ئیدی دہی نیشانہکان
بژمیرہوہ. ئیمہ ہہر بیست سالہکمان تہواوکردوہ."

- "رہنگبی لہوماوہیہدا یہکی لہ پتساکانمان جیبہجینہکردبی."
- "کامہ پتسا؟ خو لہوہدا ہیچ پتسا نین. زوو لہخوہہلسان، گہسکدان و
دہمداخستن."

- "پیموایی من ہویہکھی دہزانم."

- "تو ہہمیشہ ہہر خہیال لیدہدہی، دہی بزائم ناخو چی دہزانی؟"
- "ئیمہ ہلہیہکی گہورہمان کردوہ. ئیمہ ہر دووکیان. گولبانو بہم
شیوہیہ دوا.

- "چ جورہ ہلہیہک؟"

- "ئیمہ دہبوایہ نہینییہکمان بز ہیچ کہسٹک نہدرکاندباہ. ئہویش وای
پینگوتہوہ.

- "ئی خو ہہرواشمان کردوہ، پازہکمان لای ہیچ کہس نہدرکاندوہ."
- "بہلی درکاندوومانہ. ئیمہ نہینییہکمان لای یہکدی درکاندوہ. تو بہ
رازی من دہزانی ومنیش بہہی تو. ئہوہش ریگاپندراو نییہ، نہدہبا وابوایہ!

تو نابی نہنئیہ کی من بزانی منیش ہی تو، ھموو شتیک دہبواہ بہ
شیوہ کی بیوئہ بیانہ تپہرپیوایہ۔

- 'تکایہ تو بیدہنگ بہ۔'

ھەر دوو دادہکان بہ یہ کہوہ بریاریاندا بوو کہ سەر ږنگاکہ بمالن، بہ یہ کہوہ
پیغہمبەر خدری زینده ببین و ھەر بہ یہ کہوہش بچنہ حجی و گشت بہرہو
مہککہ بکن، لی ھنووکہ ھموو شتیک بہ شیوہ کی دیکہی لیھات.

ئیدی بہ دلہہخمی لہ ژووری مافوورچننہ کہدا دانیشتبوون، ئوان لہ
تاریکاییہ کہ وک یہک کہسیان لیھاتبوو، وا کہساس ببوون وک ئوہی ہیچ
کس بو بہ ھانساوہچوون شک نہ بن. ھەر لہخموخہفت و دالغہ لیداندا
گہسکہ کانیش لہ دەستیاندا بہربوونہوہ.

ئوان وادیاربوون چیدیکہ وک مرؤف دیارنہ دہکران، بہلکو دوو تارمایی نیو
ژوورہ تاریکہ کی مافوورچنین بوون. قہلہ پاچکہ کش لہ و ناوہ ھەر
قیغہ قیغی بوو، بہ تہنہا دږی بہ بیدہنگیہ کہ دہدا. پاشان لہ پږ (قودسی)^{۹۲} یہ
شیتوکہ پیدابوو. قودسی سہیریکی ناو ژووری مافوورچننہ کی کردو
گوئی: 'من گویم لہ دادہکان بوو، ئہرئ ئوان لہ کوئن؟ یان تو بلنی من باش
گویم لینہ بووبن؟ ھلہت من گویم لیبوون!'

دادہکان لہ بہر دہنگہ کی ھیدمہیان گرت و لہ کوتاییشیدا لہ بہردہمی
دہرکہوئن. خو ئہگہر قودسییہ شیتوکہ گوئی لہ دادہکان بووبن، ئہوا
رازہکیان بو ھموو کہ سینک دہگیریتہوہ، چونکہ ئہو ہیچی لہ زگ
رانہ دہوہستا، ھەر ئہمہش کاری قودسییہ شیتوکہ کہ بوو: نہنئیہکان
بگیریتہوہ.

- 'ئہرئ قودسی، چۆنی؟' دادہکان بہ ئہسپاییہوہ وایان لیپرسی.

- 'باش!'

- 'ئہدی حالی دایکت چۆنہ؟'

- 'باشہ!'

- 'ئہدی خوشکہت؟'

- "خوشکہ کہم؟" "ہو شیتہ. خوشکہ کہم شیت ہوہ."
 - "قودسی دہتہوئ شتیک بخوی؟" گولبانو وای لپرسی، ئیدی دا، ہکان
 کیڑولہ کہیان لہ گہل خویان بردہ ناندینہ کہ، بۆ ئوہی لپیپرسنہ وہ ئاخۆ گوئی
 لہ رازہ کانیان ہوہ یان نا. بہ لام ہر کاتی گہیشتنہ لای ناندینہ کہ، قودسی
 تیتہ قاند و لہ بن دستیان دەرچوو، پڑیشتہ دەر.
 - "قودسی، قودسی؟" دادہکان وا بانگیان کرد، لی ئو پڑیشتبوو.

ئەری تۆ بلی تەمەنی قودسی چەند بێ؟
 سی سال؟ چل؟ پیرتر، گەنجتر؟ هیچ کەس نەیدەزانی.
 ھەرچۆنیک بێ قودسی بە سەروسیمایدا گەنج دیاربوو بوو. بە لام شیتۆکە
 بوو.

قودسی لہ مالباتیکی سوننہ تیانہ لہ دایک بوو، باوکی کیڑہ کہ خزمیکی دووری
 ئاغا جان بوو. پیاوہ کہ دہولہ مەند بوو، خانہ دانیک بوو، یەک دوو گوندی لہ
 شاخہکان ھەبوون. بہ لام شتیک بە سەر خانہ وادہ کە ی ھاتبوو، ھەموویان
 شیت ببوون.

خیزانہ کە ی لہ کاتی ھێنانہ دنیای یە کەمین کۆرپە لە ی دا کیشە ی دەر وونی بۆ
 پەیدابوو، چیدیکە چانہ ببۆوہ. کۆرہ کەشی بە گیلی لہ دایکبوو، کچہ ھەرہ
 گەرہ کەشی ئاسایی نەبوو، ھەرچی قودسیش بوو وەک بیلانہ یەک بە
 کووچہ و کۆلانہکانی شارددا دەسووراپیوہ.

کاتیکیش پیاوہ کہ مرد، کەس نەبوو ئەندامانی خیزانہ کە ی بگریتہ خۆ و
 سەرپەرشتیان بکا. تەنھا ئاغا جان بوو، کە چاویکی ھەر لہ سەربوون، شیوہ
 ژیانیکی دیکە ی بۆ ریکخستن و بەردەوامیش سەری دەدان.

ئەوان ھیشتا لہ نیو خانووہ کۆنہ کە یاندا دەرژیان. کاتیکیش دایکە کہ ھەموو
 جارنیک بۆ کرینی پێداویستی یەکان دەرچووہ بازار، وەک شازادہ یەکی کۆننہ
 لہ قاپی مال دەرچووہ دەر. مرق لہ رەوتی پڑیشتنی ژنہ کە دەبیینی، کە سەر بە
 خانہ وادہ یەکی دہولہ مەندن، بہ لام گەر ھاتبو و بەوردی سەرنجی لێدابوایە،
 دەبیینی رادە ی تیگەیشتن و لێحالیبوونی لہ شتەکان کارا نییە. ھەر کاتیک
 چووبایە بازار، قودسی و خوشکہ گەرہ کە ی پیاوہری دایکیان دەر بوون.

کاتیکیش لە شەقامێک دەپەڕینەو، هەردوو خوشکەکان لە بەراییه‌وه غاریان دەدا، ڕینگاکەیان دەگرت، لێنەدەگەڕان هیچ تەرمیپێتیک، گالیسکە و ماتۆر و باربەرێک بجووتی تا دایکیان لە جادەکەدا دەپەڕیتەو.

براکەیی قودسی ناوی هاشم^{٥٢} بوو. بڕایەکی لە خۆی هەراشتەر بوو، هەمیشەش بە جلی سەربازی کۆلۆنێلی لەبەردەکرد و داریکیشی لە بن هەنگل دەنا، ئیدی ئاوا لە مال دەردەچوو.

هەمیشەش جلە یەکپۆشییە سەربازییەکی خاویز و بژوون بوون و شیرە برۆنزییە نیشتمانییە ئێرانییەکی لەسەر شەپقە سەربازییەکی دەدرەوشایەو. لە ئێوارەیه‌کی زوو تا درەنگانیش لەبەردەم دەروازەیی بازارەکە، ئیشکگرانە دەوێست. کاتیکیش پۆلیستیک بە ویدا رەتبووبا، یەکسەر سلای سەربازییەیی بۆدەکرد. باقی کاتەکش هەر بێدەنگ دەوێست. کەسیش هەقی بەسەرییەو نەبوو، هیچ منداڵیکیش گێچەلی پێنەدەکرد. ئیدی خەلک ئەویان وەک مۆنومێنتیکی نێو بازارەکە پەسەند بوو. هەرکاتیکیش هاشم چاوی بە ئاغاچان کەوتبا، کە بۆ بازار دەهات، سلای لێدەکرد و بە شتیوێه‌کی سەربازییە بانی دەکرد:

- "سلووووووو!"

کاتیکیش ئاغاچان لەبازار بەرەو مال دەبۆو، کابرا هەمان شتی دووبارە دەکردەو. هەمیشەش دواي سلاوێک ئاغاچان دەچوو لای، تۆقی لەگەڵ دەکرد و گفتوگۆیه‌کی لەگەڵ سازدەدا:

- "ئەڕی هاشم، چۆنی؟"

- "باشم!"

- "دایکت چۆنە؟"

- "باشە!"

- "ئەدی خوشکت؟"

- "باشە."

- "دەدی سلایم بە دایکت رابگەیه‌نە. ئەگەر ئێو هەر پێویستیکتان بە من هەبێ، دەستبەجی قودسیم بەدوادا بنێرن."

- 'باشہ وادہ کہم'۔
- زور باشہ! 'ئاغا جان وای پتدہ گوتہ وہ'۔

تا رادہ یک قودسی بہ ہموو شتیکی دہزانی۔
'ئہری قودسی، شتیکی نوی ہہیہ؟' ہمووان کاتی قودسیان دہبینی ئو
پرسیارہیان لیدہ کرد۔
مرؤ دہبوایہ سہرہ تا بہ ریکوپتیکی پرسپاری لیکردباہ، ئاخو دایکی چوہ،
خوشکہکھی چ حالہ، دہنا ولامی نہ دہدایہ وہ۔
قودسی ئوہی لہ لای ہبوو بہ بن بہرامبہر ہلینہ دہرشت۔ دہبوایہ سہرہ تا
چہند قروشیکت داباین، ئویش قروشہکانی دہخستہ نیو دہم، ئوسا
ہوالہکانی پتدہ گوتی: 'قاسمہ' پیرہکہ مرد، مریہم^{۰۰} کیڑیکی پیدابوو،
مریشکہکھی سولتانیش حہفت جوجکہی ہلہتتان۔
بہیانیان سہر لہزوو قودسی بہ دہمی بہ تالہ وہ لہ مال دہہاتہ دہر۔ ئوسا لہ
مالیکہ وہ سہری بہ مالیکی دیکہ دا دہکرد و ہوالہکانی دہگیرانہ وہ۔ ئو
ئوہندہ دہگہرا تا دہمی پر لہ قرؤش دہبوو، وای لیدہہات چیدیکہ دہمی
نہ جولئ و قسہی پتدہ کری۔

بہلام ئاخو چی لہو پارہیہی بہ دہستیدہہیتا، دہکرد؛ کہس شتیکی لہ بارہ وہ
نہ دہزانی۔ خہلک دہیگوت، پارہکہ دہخاتہ نیو دہخیلہیہک و لہ ژیر زہمینی
مالہکہیان دہشاریتہ وہ، چونکہ ہر دایکی پتیزانیبوایہ، کہ کچہکھی دہروزہ
دہکا، ئو سہرباری پەشیویہ دہروونیہکھی لہ ہہژمہ تان شیت و ہار
دہبوو، لہخو دہچوو۔
'قودسی،' ہہمیشہ کاتی ئاغا جان تووشی دہبوو، وایپتدہ گوت؛ 'تو سہر بہ
خانہ وادہیکھی نہ جیبی، تو خانمیکھی، نابی ہہروا سہر بہ مالاندا بکہی'۔
بہلام خو قودسی گوئی بہو قسانہ نہ دہدا، ہر دہرگاہیک کرابایہ وہ سہری
پتدہ کرد، لہم قاپی بو ئو قاپی۔

ئو ھەرگیز لہ جینیہک بنگرتی^{۶۶} نہ دەبوو، سەر بەخۆ لیتو و ژوور ماله کان دهکەوت، گوئی لہ خەلک رادەگرت و ئیدی لہ وێوہ دەردەچوو سەری بە مالیکی دیکە دا دەکرد. بەم شیوہیە ھەوال و دەنگوباسی کۆدەکردنەوہ. ھەندئ جار دەرویشت و لہ کیتوہکە ئاودیو دەبوو، لہ پرووبارەکش دەپەریەوہ، دەچووہ نیو رەز و باخی تری.

- 'تو نابئ ئەم کارە بکەئ! ئاغا جان زۆر بە پروونی پینگوت؛ ئاخەر کچیکی گەنج بو دەچیتە نیو رەزەکان، ھیچ شتیکی لئ نییە بەدواییدا بگەڕئ.'

- 'باشە جاریکی دیکە ناچمەوہ ئوئ.' گویا پەلانی لای پتەگوتەوہ، لئ ھەر دەشچوو.

قودسی لہ پرووبارەکە پەریەوہ، راست و رەوان چووہ نیو رەزی دارمیوہکان، لہوئ زەلامە گومانلێکراوہکان دەھاتن و دەچوون، پیاوگەلێک کە دەمی قودسیان پەر لہ قرۆشی زەردباو کرد.

کاتیکیش پیاویک دەبیینی، کە قودسی بو ئوئ بە رێوہیە، بردیە پەنا داریک. یەک دوو قرۆشی خستە نیو دەم و یەک دوو ماچی لیکردن، قودسیش ھیچی نەگوت. پیاوہکە ھەستی بە مەمکە پەرەکانی کرد، لئ قودسی ھیچ کاردانەوہیکی نەبوو. کابرا دەستی بو بن جلەکانی برد، دەستی بە جەستەکەئ کەوت، قودسیش ھیچ خۆئ لہ گورورە نەبرد^{۶۷}، بەلام کاتیک کابرا ویستی دەرپنێہکەئ لہ پین دابکەنئ، خۆئ راپسکاند و بە غار بەرەو لای پرەہکە گەراپەوہ.

قودسی بەردەوام سەری ئاغا جانئ لہ ناو بازارەکە دەدا. مام رەمەزانئ^{۶۸} پیتەخزمەتچیش کاتیک کە ئاغا جان ھیچ میوانئ لہ لا نەدەبوون، رینی پیتەدەگرت. ئیدی دەچوو لہ تەنیشت ئاغا جان و لہ سەر کورسییک قیت دادەنیشت.

^{۶۶} بنگرتی: لمجیمەک مانوہ، داسەکنین، نو قەرگرتن.

^{۶۷} خۆئ تیکند، خۆئ نمجولاند.

^{۶۸} Ramadan

- 'چايەك بۇ قودسى خانم! ھەمىشە ئاغاچان واى بانگ دەكرد.
پىشخەزمەتەكەش پىيالە چايەكى بۇ دەھىنا و چەند چوكلاتىكىشى لەسەر
سىنىكى زىوين لە بەردەم دادەنا.
- 'ئەرى ھىچ ھەوالەت بۇ من پىنە؟' ئاغاچان واى لىپرسى.
قودسى خۇى بۇ پىشەو شۆردەكردەو، بەھىناشى ئەوئى دەھەوئىست بۇى
ھەلپىزى، قسورى نەكرد.
- 'من لەپرەكە پەرىمەو و بەرەو ناو پەزەكە پۆىشتەم.' واى بە ئاغاچان
گوت.
- 'چىە، جارىكى دىكە؟'
- 'دو كەس لەوئى بوون. ئەوان منيان توند گرت. من قىزاندم ھەر قىزاندم،
بە توندى قىزاندم، ئىنجا پىاوەكان بەرەو شاخەكان ھەلاتن.'
- 'ئاخر ئەدى پىمنەگوتى جارىكى دىكە نەچىيە نىو ئەو پەزانە؟ خۇ ئەگەر
جارىكى دىكە زاتى ئەو بگەى بچىە ئەوئى، دىمە لای دايكت و ھەموو شتىكى
پىدەلیم. نابى جارىكى دىكە وابكەتەو، گوت لىمە؟'
- 'بەلى، جارىكى دىكە واناكەمەو.'
- 'زۆر باشە! باشە چ ھەوالىكى دىكەت بۇ من پىنە؟'
- 'بەلى، واى وەلام دایەو، ئىنجا يەكجى باقى ھەوالەكانى بۇ ھەلپشت:
'رۇجانى' پۇلىس ھەموو شەوئى لە ژنەكەى خۇى دەدا، بەو شتە پىسانەش
جگەرە دەكىشى و فەراشەكەش دايكى خۇى لە كۆلىتى مرىشكان پەستاو و
ھەر دەگرىئى چونكە دەھەوئى بىتەدەر، عەزام عەزامىش^۹ ھەر كاتى لەگەل
مىردەكەى بچىتە بن جى، چەقویەك لەگەل خۇى ھەلدەگرئى و كەرەكەى مام
پەمەزان نەخۆشە و دادەكانىش پىنانوابوو ئەم سال دەچنە مەككە، بەلام ئەو
سۇراخىكى پەيدانەبوو، ئەو دوومىن جارە پەيدانابى و دادەكانىش بە ھۆیەو
دەگرىئى.'
- 'باشە چىت دەربارەى دادەكان گوت؟ كئى بوو لىيان پەيدانەبوو؟' ئاغاچان
واى لىپرسى.

ئاغا جان له شوینی خوی هیدمه گرتی.
 - "باشه ئه وه تو چی ده لیتی؟ باسی چی ده که ی؟"
 - "من ده بی برۆم." قودسیش وایپیگوته وه.
 له کۆتاییدا قودسی هه لستا، چوکلایکی خسته دهم، قومه چایه کی به سه ردا
 کرد، به خیرایش له دوکانه که ده رپه ری.
 ئاغا جانیش به دوایدا بانگی کرد، "ده ی که میک بو هسته!"

بو شه وه که ی ئاغا جان له ناو جینگه دا ئه وه ی له قودسی گوئی لیبوو، بو
 ژنه که ی گیرایه وه.
 - "باشه ئه و چی گوت؟"
 - "هه مووی هه ر شتی بی مانا، قسه ی مه ته لئاسا، هه موو شتیک تیکه لیه ک
 ده کا و ده یگیریتته وه."
 - "من ده زانم، ئه و زور شت له خووه ده لی، گیرانه وه کانی وه ک هی زینه ت
 خانمه که ی له مه ر ئیمه یه."
 - "ناخ، تو نابی ئه و به زینه ت به راورد بکه ی، قودسی شیتۆکه یه."
 - "تو به هه له لیم تیگه یشتی، من ئه و دووانه له گه ل یه ک به راورد ناکه م، به لام
 مه به ستمه بلیم زینه تیش له شوینی خوی دانانیشتی و تکاندا^{١١} سه ری پره له
 خه یالپالوی."

- "راست ده که ی، به لام چیرۆکه کانی قودسی هه موویان هه ر وپینه ن."
 - "ئه گه ر وپینه بن یان نا، ئه و جوانیان ده گیریتته وه، به لام ئه وهنده هه یه به
 ته واوی نایانگیریتته وه. تو له هه موو چیرۆکه که هه ر گویت له به شیکی ده بی،
 ئه و هه مووی له باریه ک ده په ستی و تیکه لیان ده کا، بۆیه سه رسورپه یته رانه
 نیشانیان ده دا. باشه ئه مرۆ چی بۆگیرایتته وه؟"
 ئاغا جان هه ندی بیرى لیکرده وه، ئاخه ر داده کان هه موو پۆژه که هه ر مایه ی
 سه رقالکردنی بوون، به لام نه یده ویست شته که به فه خرى سادات بلێ.
 - "قودسی منی تووربه کرد، دیسان چوو بووه ئه و دیو رووباره که،" ئه و وای
 به ژنه که ی گوت: "قودسی پییگوتم، که دوو پیوا توند گرتبوویان، به لام

^{١١} تکاندا: ناو هسنى

لەبەرئەوھى قىژاندبوى، ھەر قىژاندبوى، بەتوندى ھاوارى كرديو،
پياوھكان بەرەو نىو شاخەكان رايانكردووه.

- "ئاي خوداي گەرە، ديسان ئەو پياوانە، من دەترسم شتىكى بەسەر بينن،
خۇ ئەگەر شتىكىشى لىقەوما، ئەوا ھەمووى ھەر دەكەويته سەرشانى تۆ،
خۇشت باش دەزانى. بەلكو من خۇشم جارېك لەگەلېدا ئەو باسە بگەمەو و
ھەندىكى بترسىنم، تا تخونى ئەو جۆرە كەسانە نەكەويتهو.

- "قودسى باسى گويديرژەكەى مام پەمەزانىشى بۆكردم كە نەخۇشە،
ھەرەھا كە عەزام عەزام ھەر كاتېك لەگەل مىردەكەى بچېتە بن جى،
چەقويەك لەگەل خويدا دەبا.

- "فەخرى سادات پىكەنى: "باشە مەبەستى لەمەدا چىيە؟"
- "من چوو زانم. ئەو ھەموو ئەو چىرۆكانە دادەھىنى، ئەو لە ھەموو شوپىنېك
لىنەوژوور دەكەوئ، شتىك دەبينى و چىرۆكىكى لىدروسىت دەكا. لەوانەيە
چەقويەك يان شتىكى لەو بابەتەى لەسەر جى عەزام دىتبى. ھەرەھا
ئەوھشى بۆ باسكردم، كە رۆجانى پۆلىس ھەموو شەويك لە ژنەكەى خۆى
دەدا.

- "دەكرى ئەو زۆر پاست بى، تۆ دەبى شتىك بۆ ئەو ژنە بەستەزمانە
بگەى. ئەو پياوھ ئالودەبوو و پۆلىسىكى پيسە. ئەمەيان بە زىنەت بلى.
زىنەت پەيوەندى بەو پياوانەى ھامۆشوى مزگەوتى دەكەن، ھەيە. لەوانەيە
ئەو، ئەم جۆرە شتانە باش پىكبىخا. دەكرى زىنەت سەرىكى ژنەكە بەدا، بزانى
ئاخۇ چى لە گۆرېدا ھەيە. بە دلىيايىوھ دەبى تۆ ئەم شتە لە زىنەت
داواپكەى. باشە بەدەر لەو شتىكى دىكە ھەيە؟"

- "فەراشەكەش دايكى خۆى خستۆتە كۆلىتى مريشكان."
- "ئەمە ھەر نابى. ئاخىر كى دايكە پىرەكەى خۆى داويته نىو كۆلىتى
مريشكان؟"

- "ھەندى جار خەلك وا سەيروسەمەرە دەردەچى، كە ھەموو شتىكى
ناشياوى لىنەوھىتەو.

- "داوا لە زىنەت بگە، بچېتە ئەويش، بەلكو پاستى پروداوھەكەى بۆ
دەربگەوئ."

- 'قودسی ئەو شتانه‌ی کاری تیده‌که‌ن له به‌ریان ده‌کا، ئینجا به‌شیوازی خۆی ده‌یانگیریتە‌وه، به‌لام که من هه‌نوکه‌ بۆ تویان ده‌گیرمه‌وه، شتیکی دیکه‌ ده‌بینم. پێموايه هه‌رکاتێ ئەو دیتە لای من، شته‌ گرنکه‌کان ده‌گیریتە‌وه، ئەو شتانه‌ش بۆ که‌سی دیکه‌یان باس نا‌کا. به‌لام تۆ راست ده‌که‌ی، ئەویش وه‌ک زینه‌ت شت به‌خه‌یال داده‌هینی، به‌لام به‌جیاوازییکه‌وه: زینه‌ت هه‌قايه‌ته‌ کۆنه‌کان ده‌گیریتە‌وه، هه‌رچی قودسییه‌ شتیکی له‌راستی هه‌لده‌هینجی ئوسا هه‌مووی به‌یه‌که‌وه ده‌چنی. هه‌روه‌ک گوتم، شتیکی راستی له‌ چیرۆکه‌کانی قودسیدا هه‌یه‌.'

فه‌خری سادات سه‌ری خۆی خسته‌ سه‌ر سینگى می‌رده‌که‌ی، چاوه‌کانی نو‌قاندن ئه‌وسا پێیگوت: 'من نامه‌وێ له‌سه‌ر جێ چیدیکه‌ گویم له‌باسوخواسی قودسی بێ، شتیکی دیکه‌م پێیلى، شتیکی جوان، شتیکی خوش... من داده‌داد^{٦٢} نا‌که‌م، به‌لام خۆ تۆ هه‌یچ کات بۆ من ته‌رخان نا‌که‌ی. جاران ئینه‌ به‌یه‌که‌وه ده‌رده‌چووین، ئه‌وسا منت له‌گه‌ل خۆ ده‌برده‌ مه‌شه‌د^{٦٣}، له‌وێ هه‌فته‌یه‌ک له‌ لای ژووره‌ راخراوه‌کانی^{٦٤} لای گومبه‌زی ئیمام ره‌زا^{٦٥} ده‌ماینه‌وه. ئه‌وکات منت له‌گه‌ل خۆ ده‌برده‌ ئیسفه‌هان^{٦٦}، به‌لام خۆ له‌میژ سا‌له‌ شتیکی وامان نه‌کردوه، تۆ هه‌ر به‌خۆت، به‌تاقی ته‌نیا گه‌شت ده‌که‌یت و منیش له‌ کونجی مالی به‌جێ دیلى. هه‌ندێ جار بێرده‌که‌مه‌وه، که‌ پیر بوومه، ئه‌دی تۆ...'

- 'قودسی شتیکی دیکه‌شی گوت.'

- 'گوێ له‌من بگره؟ باشه‌ تۆ هه‌میشه‌ هه‌ر به‌ قودسییه‌وه سه‌رقالی؟'

- 'ئەو شتیکی ده‌رباره‌ی پێغه‌مبه‌ر خدای زینده‌وه‌ گوت، گوايه‌ ده‌ستبه‌رداری داده‌کان بووه‌.'

- 'کێ ده‌ستبه‌رداری داده‌کان بووه‌؟' فه‌خری سادات به‌ده‌م ئەم پرسیاره‌وه هه‌لسا و قیت له‌سه‌ر پێخه‌فه‌که‌ دانیشت.

^{٦٢} داده‌داد: منگمنگ، سکا‌لا.

^{٦٣} Mashad

^{٦٤} ژووری راخراو، ژووری مجهز

^{٦٥} Imam Reza

^{٦٦} Isfahan

- "پێغه‌مبەر خدر! ئەمە ئێوە قسانە بوون، کە لە دەمی قودسییەوه دەرچوون. ئەمانەش هەر وشەی پەرپەر نین، پێموایە ئێوە گوێی لە دەمەتەقیی نیتوان دادەکان بووه. وا بیردەکەمەوه نەتێکیان هەبێ."

- "باشە بۆ وا بیردەکەیتەوه؟"

- "من هەروا ئاساییانە هەستی پێدەکەم. قودسی گوێی: "خدری زیندە نەهات، ئێوە دوو هەمین جارە ئێوە نایەت و دادەکانیش گریان."

ئێوە تازە پەڕی بەوه‌بەرد، لە ماوه‌ی سێ سێکانی پەرپەر و زۆر جارێک بەرەبەیانکی زوو گەسکی لە دەستی دادەکان بینیوه، بەلام هەرگیز لەسەریان نەوه‌ستاوه ئاخۆ بە چیه‌وه خەریکن.

بۆ بەیانیه‌کە، پڕۆژەلات، ئاغا جان لەنیو جێگاکی هاتەدەر، چووه‌ لای پەنجەرەکه و چاودێری ژووری دادەکانی کرد.

چاوه‌پوانیه‌کە زۆری نەکێشا، دەرگەیی ژووری دادەکان کرایه‌وه، ئیدی ئەوان وەک دوو تارمایی بە گەسکی دەستیانه‌وه لەو نیوه‌دا دەرکه‌وتن.

ئێوە هەموو شه‌وه‌کە هەر بیریکردوه‌، لێ هەنوکه‌ زانی، دەبی چیکا. ئیدی بە خەنده‌یه‌که‌وه گەپایه‌وه‌ ناو پێخه‌فه‌کە خۆی.

چاوی بە قاچه‌ پووته‌کانی فه‌خری سادات که‌وت، بەشیک لە دەرپێ گولنارییه‌کە له‌بەر تیشکی چرای شه‌وانه‌ دیاربوو. خۆ فه‌خری سادات راستی دەرکرد، ئێوە کاتی که‌تری بۆ تەرخانکردبوو، لە میژیشیه‌ بەیه‌که‌وه‌ هیچ گەشتیکان نەکردوه‌. ئێوە چیدیکه‌ له‌ گەپانه‌وه‌ی گەشته‌ به‌ته‌نیاکانیدا دیاری بۆ نەهێناوه‌ته‌وه‌. شته‌که‌ وایته‌ده‌چوو چەندان سه‌ده‌ی به‌سه‌ردا تێپەڕیبی کاتی له‌ دیمه‌شق^{١٧} گەپایه‌وه‌، پاکه‌تێکی هه‌فت په‌نگی ستیان و مایۆی بۆ له‌گەڵ خۆ به‌دیاری بۆ هێنابوو. ئیدی به‌هێواشی خۆی خزانده‌ ژێر په‌تۆکه‌، توند سمتی فه‌خری ساداتی گرت و به‌هێوره‌یی دەرپێه‌کە له‌پێ داکەند.

- "نەکه‌ی!" فه‌خری سادات به‌ خه‌والویه‌وه‌ وایپێگوت.

هەروەک جاران، گوێی نەدایی و لەسەر دەرهێن لەپیکردن بەردهوام بوو.
 - "نەکەئێ!" جاریکی دیکە نەرمتر وایپێگوتەوه.
 پاشان هیچی دیکەئێ نەگوت.

٢٨٨

ماوهیهک دواتر، کاتێک دادەکان دیسان خەریکی ماستنی سەر پێگاوبانەکه بوون، گوێیان لە دەنگێکی نامۆبوو، لە کۆلانیەکهوه هات. هەردووکیان لە تاریکییەکهدا ئاورپیان دایەوه، بەلام هیچیان نەدی. پاشان لەسەر گەسکدانەکیان بەردهوام بوون. دواتر لەپەر ئەسپێک لە کورژنی دا. دیسان ئاورپیان لەو لایەئێ دەنگەکهئێ لێوههات، دایەوه، لێ چاوه پیرهکانیان هیچی بەدینهکرد.

- "ئەرئێ گوێت لە کورژنی ئەسپێک بوو؟" گۆلبانو وای بە دادەکهئێ دیکە گوت.

- "بەئێ، گوێم لە دەنگی پێئێ ئەسپێک بوو" گۆلبیش وای پێگوتەوه.
 تا دەهات دەنگەکه زیاتر دەهاتە پێش. ئیدی دادەکان دەستی یەکدییان توند گرت، بە کشوماتی سەیری سەری کۆلانیەکیان کرد. ئەوسا لەبەر تیشکی گۆبێی سەر جادەکه، سەری ئەسپێکی پەش بە دیارکەوت. عەرەبێک، دژداشەیهکی سپی لەخۆئێ وەرینابوو، قیت لەسەر زینی ئەسپەکه وەستابوو. دادەکان بە بێدەنگی سەری ریزیان بۆ دانەواند.

سوارچاکەکه بە زمانی عەرەبی بانگیکردن: "کاتەکهئێ وا هات، سلاوی پیغەمبەر خدر و مەککەتان لێئێ!"

هەرچەندە دادەکان هیچ لە زمانی عەرەبی نەدەگەشتن، لێ دەستبەجێ زانیان، سوارەکه باسی چی دەکا، ئاخر خۆ وشەکانی خدر و مەککە بەس بوون.

^{٢٨} رۆمانتوس ناوێشانمکەئێ هەر بمر وشەئێ دەستپێکی یەکمەمین نابێتی سروش بە رێنووسی هۆلەندی Eqra نووسێوه، منیش تەنها هێناومفە سەر رێنووسی خۆمان. وەرگیر

دیسان ئەوان بۆ عەرەبەکی سەر ئەسپەکی نوشتانەوه.

- "ئیدی وهختی،" سوارەکی لەسەر قسەکی بەردەوام بوو؛ "نیمە بۆ گولبانو، بۆ گولبیش هاتووین!"

دادەکان لە خۆشیان لەرزین. ئاخر سوارەکی هەر بەناوه کچایەتیەکی خۆیانی بانگکرد. تۆ بۆی ئەوان باش گوێیان لێبووی؟

- "پێغەمبەر هات. هۆ گولبانو، ناوەکم بخوێنەوه!" سوارەکی وای پێگوت. نەخیر ئەوان هەلەنەبوون. سوارچاکەکی بە ڕوونناشکرا ناوی "گولبانو"ی هینا.

باشە ئەدی ئیستا چیکەن؟

گولبانو هەنگاوێک لە سوارەکی چوو پێشەوه و سەری ڕیزی بۆ دانەواند. سوارەکی نامەیهکی لە پاشکۆی سەرزینی ئەسپەکی دەرھینا و ڕادەستی کرد.

گوبانوش بە ئەسپایی لە سوارەکی چوو پێش و زەرفە نامەکی لێوەرگرت.

ئینجا سوارەکی بانگیکرد: "گۆلی!"

دادەکی دیکەش لەسوارەکی چوو پێش و زەرفە نامەکی خۆی لێوەرگرت.

- "وانا لله، والله الصمد." سوارەکی دوایی وایپێگوتن، ئینجا ئاوازی نینگێکی لە ئەسپەکیدای و لەبەرچاوان ونبوو.

پۆژ ھەلات و دنیا رووناک بوو. دادەکانیش بە واقوڕماوی، زەرفی نامە بە دەستەوه وەستابوون.

نەیان دەوێرا لەشوینی خۆیان بجوولێن، دەرسان نەوێک ئەوێ بەسەریان داھات، خەون بووی. بەلام خۆ شتەکی خەون نەبوو، چونکە قەلەباجکەکی چووبوو سەر دارتیلی گۆپەکی ھەلنیش، لەوێ تاهێزی تێدابوو قیغاندی.

ئینجا دادەکان گەڕانەوه ژوورەکی خۆیان و دەرگایان لەسەر خۆیان کلۆم دا، گۆپەکیان ھەلکرد و زەرفی نامەکیان لێککێردەوه. ھەردووکیان نامەیی ھاوچەشنیان پێدراوو، بەلام خۆ ئەوان نەیان دەتوانی دەستخەتی پێغەمبەرەکی بخوێننەوه، دیاربوو نامەکی بە زمانیکی ڕازدار نووسراوو. دەبووایە

نامەكەيان نىشانى يەككە دابووايە، بەلام نىشانى كىيان دابووايە؟ نىشانى ئاغاچان؟ فەخرى سادات؟ زىنەت خانم؟ نەخىر.

دەى با داوا لە شابال بەكىن بۆمان بخوئىتەو، واتاكەيشمان بۆلىكباتەو. گولبى وای بە گولبانو گوت. ئىدى ھەردووكيان بە يەكەو، چوئە ژوورى شابال.

دەى تەمبەل لە خەو ھەلسە! ھىشتا ھەر لەناو جىداماوى؟ چۆن تا ئا ئىستا نوئژەكەشت نەكردو، شەرم لەخۆت ناكەيتەو. مەن دەچم بە ئاغاچان دەلىم كە گوناھكارىك ھىشتا ھەر لەناو جىدا ماو، تەو. ھەلسە، دەى ئەمەمان بۆ بخوئىتەو! ئەم نامەيە بخوئىتەو، دەى ھەر ئىستا ئەم نامانە بخوئىتەو. گولبانو بو وای پىگوت.

شابالىش بە چاوى خەوالو، دەو لە نامەكان وردبوو، تەلى مەن دەزانم بىخوئىتەو، بەلام تىناگەم چى تىدا نووسراو. نامەكە بە زمانى ەرهەبى نووسراو.

لەوانەيە وا پىويست بكا نامەكان نىشانى ئاغاچان بەن، لى بەداخەو، ئەوئىش لە مال نەبو، ئەو چووبوو گوندى جىريا، ئۆقرەشيان نەدەگرت تا ئەو لە گەشتەكەى خۆى دەگەپىتەو. ئىدى چارشىويان لە خوياندا و بەرەو مژگەوتى تىكشان، تا نامەكە نىشانى مامۇستا بەن.

مەلا جىگرەو، كەش نوئژى بەيانى كەردبو، گەپابوو، ژوورەكەى خۆى بەلكو سەعاتە وەختىكى دىكە بخەوئ. ئىدى ئەوئى دەمى دادەكان لە قاپپەكەيان دا، مەلاش وايزانى زىنەت خانمە، بۆيە بە خەوالو، بانكى كەرد: "فەرمو وەرە ژوورئ!"

دادەكانىش دواى بانگكەرنەكە چوئە ژوورئ. مەلا بە دىتنى ئەوان سەرى سورما: "خانمەكان، پىتمالئىن چى قەوماو؟ دەتوانم چىتان بۆ بكەم؟" - "ئىمە نامەيەكەمان، لە راستىدا دوو نامەى پەرلەمتانەمان بەدەستگەيشتو، دەرەك بۆمانى بخوئىتەو؟"

- "بەخۇشچالىيەو، فەرموون دانىشن." - دادەكان، نامەكانىيان رادەستى مامۇستا كەرد.

ئەویش دەستی دایە میزەرەکی که لەسەر میزی شەوانەیی دانابوو، میزەرەکی خستەو سەر، بەو کراسە لۆکە سەر دەستە درێژانە، چوو سەر کورسی و لێدانیشت و گوتی: "فەرموون خانمەکان تاویک دانیشتن تا چاویلکەکانم دەکەمە چاو."

مامۆستا چاویلکەکی کردنە چاو، کەوتە خوێندنەوی نامەکان: "نامەیهکی عەرەبی؟"

گولبانو لێپرسی: "دەتوانی بیخوینیتەو؟"

- "من هەردەبێ بزانی بێخوینمەو، ئەمما ئەوەندە هەیه شتیکی ئاسایی نییه پۆژانە نامەی عەرەبی زمان بخوینمەو. هەلبەتە من قورئان دەخوینمەو، بەلام زمانەکی قورئان جیاوازه، زمانەکی زمانی خودایە. من قورئان دەخوینمەو و لە واتاکەشی دەگەم، لێ گەر تۆ پۆژنامەیهکی عەرەبیم بدەیتی، نازانم بێم ئاخۆ لێ تێدەگەم یان نا. لێگەر ئی وایدابنێن، ئەگەر من ئەمڕۆ بچمە مەککە، لە خۆم دەپرسم تۆ بێی بتوانم لەگەڵ خەلکی سەر جادە قسە بکەم. دەی هەندیک ئارام بگرن، لە ژێرەوی نامەکان ناوێشانیک هەیه. باشە ئێوە دەبێ بچنە شۆیئیک؟ باشە چۆن ئێوە ئەو نامانەتان بە دەست گەیشتن؟ وەک دیارە، ئەمانە بەلگەنامەی فەریمین. لەسەر بەلگەنامەکان ناویکیشی لەسەرە: حاجی ئاغا موستەفا موهاجیر"^{١٩}.

- "هەر دەشکرێ وابێ. حاجی ئاغا موستەفا موهاجیر، ئێمە دەیناسین، گولبی وای بە مامۆستا گوت، ئەو لەبازار ئیشی هەیه."

- "شێتە کە پوون و ئاشکرایە. دیارە ئێوە دەبێ بچنە لای ئەو حاجییە. وەلسەلام!"

دادەکان کە لە خۆشیان هەدادانیان نەما بوو، نامەکانیان لە دەستی مامۆستا راپسکاند.

هەر لەوێ هاتنە دەر ویستیان بەپەله پڕۆزێ بەرەو بازار بکە و نەڕێ، بەلام گولبانو گوتی: "بەرای من هێشتا زوو بە بازار، با پڕۆزە هەندیکی دیکە رابکشی. وێرای ئەوەش، واباشە هەنووکە ئێمە بەهۆی ئەو نامانەیی ئێوە دەستمان جلی لایەقتر لەبەر بکەین، ئەوسا بچینە بازار."

له مائیشدا له پېر هه موو شتیک به جوړیکی دیکه ده بیندرا. مال له بن تیشکی خوردا روون و گه شاهه بوو. وهک ئه وه بوو، هه موو شته کان دهم به خنده بن و هه مووانیش به رازه که یان بزائن. پنده چوو پیره داره که ش دهنکی پتی به کسمه که ی^{۷۰} بیستی و هه وزه که ش دهنکی خدری زینده.

گوله کانی باخچه که به وپه پری کرانه وه و پر شنگه وه له داده کانیان دهر وانی و پژیش به وپه پری شه وقی خوییه وه له سهر جامه کانی په نجره ی ژووری کتیبان پر شنگی ده دایه وه، قه له باچکه که ش خولیک به سهر سهریاندا سوراپه وه و به شادییه وه قیغاندی. "سوپاست ده کم، سوپاس قه له که." داده کان به سهری زمانه وه وایان گوت. ماسیه پیره سووره کانی ش بوقزی هه وایان له نیو ئاوی هه وزه که دا به ره و سهر و هه لده دا. "سوپاس بۆتو سوپاس." داده کان به وانیان ههر واگوت.

- "من گویم له دهنکی پتی شادمانییه. ئه ری چی خوش روویداوه؟" بانگده ره که ش له نیو ژیرزه مینی گوزه دروست کرده وه وا بانگی کرد. گولبانو و گولبی به یه که وه چوونه ژیرزه مینه که تا سلاو له بانگده ره که بکه، ئه ویش له پشت میزی ئیشکرده که ی وه ستابوو، خه ریکی خشتکردنی قوره که بوو، لووسی ده کرده وه.

تو بلتی پیویست بی هه واله که ی پیرا بگه یه نن؟ ده کری ئه وان به شیکی رازه که یان بدرکینن؟ نه خیر، سهره تا ده بی ئه وان بچه لای حاجی موسته فا. ئینجا بویان دهرده که وی ئاخو خه ونه له میژینه که یان دیته دی یان نا.

- "به یانیت باش!" داده کان به دهنکی به اختیارانه وه سلاویان له بانگده ره که کرد.

- "خانمان، به یانی ئیه وش باش، من ده زانم ئیه وشتیکتان له بن سهر دایه." بانگده ره که وای پنگوتن.

- "به لی راسته، ئیمه شتیک خوشمان پییه." گولبی وای پنگوته وه، به لام گولبانو قسه که ی پیبری وگوتی: "بانگده ری به ریز، ئای ئه و گولدانانه چهند جوانن. پیموایی هه موویان تازه دروستکراون."

- "هەق نىيە زىدەپۆيى بىكەى، من لە ھەموو ژيانمدا ھەر خەرىكى دروستكردىنى گۆزەكارى بوومە، ئەمەق ئىو شتەكان بە شىوہىەكى جىوازتر لەجاران دەبينن."

دادەكان بەخەندەوہ سەپرى يەكدىيان كرى.

- "بەراستى ئىمە ھەوالىكى زۆر خوشمان پىگەيشتووہ، تۆ لەئىمەت گوى لىدەبى، ئەوسا دەتوانى بچىيە سەربانى مزگەوتى و بانگ رادىرى."

- "ئاي چ رازىكە." بانگدەرەكە وای پىگوتنەوہ.

دادەكان ھەروەك ئەوہى كىژۆلەى جاران بن، خەرىكبوون بە بازدانەوہ بە سەر پەيژەكانى ژىرزەمىنەكە بچنەسەر و پى بنىنە ناو ھەوشەى خانووہكە.

ئەوان لە خوشيان نەياندەزانى چىيەكەن، بۆ كوى بۆن، لای كى لادەن. بىنيان وا فەخرى سادات بەرەو ناندىنەكە دەچى. نابەجىيانە دەستيان بۆ ھەلەوشاند، لەبارى ئاسايىدا رەفتارىكى وایان نەدەنواند. پشیلە پىرەكەى مزگەوتىش بەویدا تىپەپى، ئىدى دادەكانىش لە خۆيانەوہ دادەكانىش بە دوایدا رايانكرى. پشیلەكە، كە پىشتەر ئەمەى بەسەر نەھاتبوو، سەلمىەوہ و بازىدايە سەر بان. دادەكان جلى جوان و لایەقيان لە دۆلابەكە دەرھىتا و پۆشيان، ھەندى پۆدرەشيان لە روومەتەكانيان دا، جوانترىن چارشىوى رەشىشيان بەسەر خويان دادا و لەدەرگاكە چوئەدەر و مىلى پىنى بازارپان گرت.

حاجى موستەفا دۆستىكى دىزىنى ئاغاچان بوو، پىاوپكى دەسەلاتدارى شارەكە بوو، تاكە پىاوى رىپىتدراووبو، كە كاروانى حاجيان بەرەو كەربەلا، نەجەف، مەدىنە، دىمەشق و مەككە بەپى بكا.

نووسىنگەى حاجى موستەفا كەوتبووہ ناوچەقى بازار، پۆژانە بەسەدان لە ھەجخوازن سەردانىان دەكرى و لەبارەى كاروبارى پىكخستى كاروانى ھەج لەگەلدا دەدان. دادەكانىش سەريان بە نووسىنگەكەياندا كرى، بەلام خۆ پىويست نەبوو وەك باقى ھەجخوازەكانى دىكە لە نۆرەى چاوہ پىيووندا بوەستن، ئاخىر ئەوان، ھەريەكەيان نامەيەكى تايبەتيان بۆ حاجى موستەفا پىيوو.

کاتی گه‌یشتنه لای نویسنه‌گه‌که، له په‌نجره‌که‌وه سه‌یریکیان کرد، هرچه‌نده پیتستر یه‌کجار له تاریکیدا له مزگوت حاجی موسته‌فایان دیبوو، به‌لام ده‌ستبه‌جی ناسییانه‌وه. ئه‌و له پشت میزی نویسنه‌گه‌کی خه‌ریکی ته‌له‌فونکردن بوو. کاتیکیش حاجی چاوی به‌ داده‌کان که‌وت، ئاماژه‌ی بزکردن که‌ بچه‌ ژوور. ئه‌وانیش به‌ هیواشی قاپیه‌که‌یان کرده‌وه.

"ده‌توانم چیتان بۆ بکه‌م؟" دوا‌ی ئه‌وه‌ی حاجی موسته‌فا له ته‌له‌فونکردنه‌که‌ بووه، وای لئیرسین. داده‌کانیش به‌یه‌که‌وه نامه‌کانیان راده‌ستی حاجی کرد. "ئیمه‌ په‌یامیکمان بۆ تو پینه." گولبانو بوو وای به‌ حاجی گوت.

ئه‌ویش چاویلکه‌کانی کردنه‌ چاو، نامه‌کانی لیککردنه‌وه و به‌ سه‌رنجه‌وه خویندنیه‌وه، کاتیکیش له‌ خویندنه‌وه‌ی نامه‌که‌ بووه‌وه، چاویلکه‌کی له‌ چاوکرده‌وه و سه‌یری‌کرن. دوا‌ی ئه‌وه‌ی دووه‌مین نامه‌شی خوینده‌وه، بۆ ماوه‌ی یه‌ک خوله‌کی ره‌به‌ق که‌ چاویلکه‌که‌شی هر له‌ده‌ست دابوو، بیده‌نگ ما.

داده‌کانیش به‌ چاوی پر له‌ پرسیاره‌وه سه‌یری یه‌کدی‌یان کرد. پاشان ئه‌و نامه‌کانی خسته‌وه نیو زه‌رفه‌کان، به‌ پزیه‌وه نامه‌کانی بۆ ئاستی نیوچاوان به‌رزکردنه‌وه و ئینجا خسته‌ نیو چه‌که‌جه‌ی میزه‌که‌ی.

- "فه‌رموون دانیشن." به‌شکۆوه وای پینگوتن. داده‌کانیش له‌سه‌ر دوو کورسی چه‌رمینی کۆنینه‌ که‌ له‌ ته‌نیشته‌ میزه‌که‌ داندرا‌بوون، دانیشن.

حاجی مسته‌فا سه‌ری به‌سه‌ر بارسته‌ کاغه‌زیکدا کرد و له‌شتیک گه‌را، چه‌ند تیپینیکی تۆمارکرد و ته‌له‌فونینی رازدارانه‌شی سازدا. پاشان له‌ نویسنه‌گه‌کی هاته‌ده‌ر و داده‌کانی به‌ته‌نها له‌وی جیه‌نیشته‌، بی ئه‌وه‌ی هیشتا هیچ باسوخواسینکیان له‌گه‌لدا باس بکا. دوا‌ی چاره‌که‌ سه‌عاتیک گه‌رایه‌وه و ده‌فته‌ریکی قه‌به‌ی به‌رگ قاوه‌یی توخی پیبوو. ئینجا ده‌فته‌ره‌که‌ی لیککرده‌وه، به‌ شکۆوه‌ گوتی: "گولبانو."

- "ئه‌وه‌ منم." یه‌کی له‌ داده‌کان وای گوت و له‌کۆتاییدا لیبه‌هاته‌پیش.

ٹویش ٹستہ مپہ کی کونینہی لہ پیش دانا و پیگوت: ”دہ کریٰ پہنجہی شایہ تمانہ کت سہرہ تا لیرہ لہ سہر ٹو مہرہ کہ بہ دابنی پاشان بخیتہ سہر ٹم فایلہ؟“

گولبانوش پہنجہی شایہ تمانی کہ دہشلہ رزیوہ بہ مہرہ کہ ب کرد و خستہ سہر ٹو شونینہی کہ حاجی ٹاماڑہی بؤ کرد.

- ”تو دہ توانی لہ شونینی خوت دانیشیتہ وہ. حاجی وای پیگوتہ وہ.

ٹینجا چہ ند تیپینیکی دیکہی تو مار کردن، ٹہ مجارہ بانگیرد. گولبی.

- ”ٹوہ منم“ دادہ کہی دیکہش بہ دہنگیکی لہرزوکانہ وا وہلامی دایہ وہ، لہ شونینی خوی ہلہسا.

- ”تکایہ، یہ کہ مجار پہنجہت لیرہ دانی پاشان بیخہرہ سہر ٹو شونینہ.“

ٹویش پہنجہ کہی خستہ سہر ستہ مپہ بہ مہرہ کہ بکراوہ کہ و دواتریش خستہ سہر ٹو شونینہی کہ حاجی بہ نووکی قہلہ مہ کہی ٹاماڑہی بؤ کرد.

- ”ٹہریٰ ناوونیشانہ کہ تان چیبہ؟“ حاجی وای لپرسین.

- ”خانوہ کہی مزگوتی.“ گولبانو وہلامی دایہ وہ.

- ”ٹیوہ لہ وئی دہڑین؟“

- ”بہ لی. وا وہلامیان دایہ وہ.

کاتیکیش حاجی لہ نووسینہ کہ بووہ وہ، چہ ند پولیکی لہ فایلہ کان دا، لہ کوتاییشدا ہلہسا و پیگوتن: ”فہرمون بہ دوامدا وہرن.“

دادہ کانیش بہ راپہ ویکدا بہ دوایدا پویشتن، دہبوایہ بہ نیو ژووریکی تہنگدا رہت بن پاشان ہولیکی گہورہ تر و لہ کوتاییشدا راپہ ویککی نیمچہ تاریک تا حاجی لہ بہرہ دم قاپیک وہستا. ٹیدی کللیکی لہ گیرفان دہرہینا، دہرگاہی کردہ وہ: ”پیلاوہ کانتان داکہ نن ٹینجا بچنہ کہ ون.“

گولبی و گولبانو چوونہ ژوورہ سہرنجراکیشہ کہ، لہ ویدا تابلوی دریز کہ دہقی پیروزی لہ سہر نووسرابو بہ سہر دیوارہ کہ دا ہلہواسرابوون، ٹیدی ژوورہ کہ ہہر لہ ناوکہ وہ وہ تا ہمچی پریو لہ بارستایی سہ دان جانتای زہردی چہرمینی روشار، کہ لہ نیو سندوقی داردا داندراپوون. بونی ناسراوی کتیبہ کان و پیستہ کان کہ شیکی پیروزیانہی دابوہ ژوورہ کہ. لہ سہر زہویش مافووریک راکراپو، ہہموو ناوکہ وہ کہی داپوشیبوو.

لە یەکیەک لە دیوارەکان دۆلابینکی پراوپر لە تۆمارنامەی لەسەر یەک داندراپوون. سەری سەرەوێشیان بارسیتیک تۆز و غوباریان لەسەر کەوتبوو. دادەکان لە ژێر چارشتیوەکانیاندا، دەستیان دەلەرزى. ئیدی پێلاوەکانیان داکندن و چوونە ژوور.

- "فەرموون دانیشن." حاجی وای پێگوتن و ئاماژەی بە دوو کورسی بۆکردن، کە لە بەردەم میزیکى دارین داندراپوون.

چلچرایەکی زیوین بە بنمیچی سەر مێزەکە هەلواسراپوو، حەفت مۆمی کۆنینهی نیوێ سوتاویشی لێبوون. ئیدی هیوا لەدای دادەکان هەر ختوکی دەدا.

- "ئەوێ تانیستا کردوومانە و ئەوێ بە یەکمان گوتوو، هەمووی دەبی لە نیوانی خۆماندا بمینی. خۆ ئەگەر یەکیکی بەو نەیتییە بزانی، یەکسەر گرێبەستەکە هەڵدەوێتەو." حاجی بە رشتبوونیکەو^{٧١} وای پێگوتن.

- "ئەمە زۆر پوون و ئاشکرایە." گۆلبانوش وا وەلامی دایەو. ئینجا ئەو چووێ پەشت پەردەیک، بە دوو جانتای نوینی رەنگ قاووییکی مەیلەو زەرد گەرایەو کە وێنەی کەعبیان لەسەر نەخشابوو. بە ئاماژەیکى فەرمییانە هەگبەکانی لە بەردەم دادەکان دانا، کە خەریک بوو لە خوشیان لە خۆیان بچن.

ئەوسا حاجیش لە بەرامبەریان دانیش.

- "لەوانەیه لە مال پرسسارتان لێکری،" کابرا بە ئارامییەو وای پێگوتن، "بەلام ئێوە هیچ وەلام مەدەنەو. من لەسەر ئەو قسەیم پێدادهگرم، نابێ ئێوە هیچ وەلامیکیان بدەنەو."

- "باشە، لەمە تێدەگەین." گۆلبانو بە شلەژاوییەو وای پێگوتەو.

- "لە پۆژی لەدایکبوونی فاتیمە پیرۆزیشدا، ئێوە دەبی حازروباز، هەگبە بەدەستەو لە بازارەکە سازوئامادەبن." حاجی وای پێگوتن.

- "باشە." گۆلبانوش وای وەلامدایەو.

- "خۆ ئەگەر هیچ پرسساریکتان هەبی، دەرکری بیکەن، چونکە هەر کاتیک لێرە دەرچوون، هیچ بواریک بۆ پرسسارکردن نامینیتەو."

^{٧١} رزشتبوون: سووربوون، جەختکردن.

داده کان به دوودلی ئاوریان له یهک دایه وه. تو بلتی پرسیاریان هه بووبی؟
نه خیر، ئه وان هیچ پرسیاریان نه بوو.

- "ئا به لی، باشه سهعات چهند له بازار ئاماده بین؟" گولبانو به دردوگی
وای لپرسی.

- "به یانی سهر له زوو، بهر له پوژهلان. حاجیش به مجوره وهلامی دایه وه.
گولبی هیشتا پرسیاریکی مابوو، به لام نهیده ویرا بیلی، بویه به سهرته
چرپاندیه گویی گولبانو.

- تکایه لیمان مه گره، گولبانو بوو وا دوا؛ "به لام خو ئیمه هیشتا هیچ
به لگه نامه یه کمان وهرنه گرتوته وه. باشتر وایه شتیکمان پیتی، بونموونه
کاغه زج، شتیک که ناوه کانی ئیمه ی له سهر تومارکرا بی."

- "هه گبه کان؟" حاجی وای پیکوتن؛ "ئاخر، هه گبه کان خویان به لگه ن.
ناوه کانیشتیان له سهریان نووسراوه."

- ده سته جی داده کان سهیری هه گبه کانیان کردن، به واقورماییه وه بینیان،
ناوه کانیان به پیتی گه وهره له سهر کاغه زیکه له بهرگیکی پلاستیک له سهر
لایه کی هه گبه کاندایندراوه.

- "به راست؟" گولبانو به توربه ییه وه ئاورپی له گولبی دایه وه که پرسیاره
نا به جیکه ی کردبوو.

- "هه رچی پاسپورته کانیشتانه، له هه مان پوژدا ده تاندریته وه،" حاجی
وایگوت و لپیپرسین؛ "چ پرسیار دیکه تان ماوه؟"

داده کان سهیری یه کدییان کرد، خهنده کیهان به چارشویه کیهی سهریان
شارده وه، دهستیان دایه هه گبه کانیان، ئه ویتیان به جیهیشت و گه یشتنه وه نیو
بازاره جه نجاله که.

له مالیش هه گبه کانیان خسته نیو دۆلاییکی کۆنینه وهک ئه وهی هیچ
رووینه دابی، به لام رازه کیهان زور له سهر دل گران بوو. ئه وان خهویان
لینه ده کهوت، تا درهنگانیکی شهو ههر به بیداری ده مانه وه. پوژه کان تاده هاتن
دریژ ده بوون و شه وه کانیش پنده چوو ههر نه برینه وه. تو بلتی گه شته کیهان
به راست ودر بگه پئی؟ تو بلتی ئه و پوژه بی، ده ست بده نه هه گبه کانیان و بو

گہشتہ کیان بکہونہ پی؟ تو بلی پھوشی جہستہ یان دہرہ قہتی ٹہو گہشتہ
دوور ودریژہ بی؟

ٹہوان لہو پوژہ دہترسان گہشتہ کیان بۆ مہیسر نہ بی، بہوہی کارہ ساتیکی
نہ خوازراویان بہسہردا بی، بہوہی لاقیان بشکی یاخود مردن بۆخویان
بیاتہوہ۔ بہلام خق ہر ٹہوان بوون چل سالی پربہق بہو پیری نارامیہوہ
چاوہ پیبوون، ٹیدی دہکری چہند مانگیکی دیکش خوبگرن۔

ژووری گہنجینہ

يَا أَيُّهَا الْمُدُنُّ (۱)

قُمْ فَأَنْذِرْ (۲)

وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ (۳)

وَتُوبَاكَ فطَهِّرْ (۴)

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ (۵)

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ (۷)

{ٹہی کہسیکی جلکت بہسہر خوت داداؤہ!

رابہ! ترس وہبہریتہ۔

راشگہیہ نہ کہ پەرورندہت مہزنہ!

بہرگیشٹ خاوین راکرہ!

لہہرچی ناپاکہ دووربہ!

بق خاتری پەرورندہت خوراگر بہ!}

لہ سہری کۆلانہ کہ حہوت پیاو بہدہرکہوتن، چواریان لہوان دارہ بازیکیان
لہسہر شان بوو، ٹہوانی دیکش لہپیشدا دہپویشتن۔ پیاوہکان لادیی بوون و
لہ گوندی جیریواوہ ہاتبوون، کازم خانیان بہدارہ بازیک بۆ خانووہ کی
مزگوتی ہینابووہوہ۔

یہکی لہ پیاوہکان لہ دہرگاکی مالہ کی دا، بہلام دہمیکی پیچوو، تا
لہکۆتاییدا گولبی دہرگاکی لینکردنہوہ۔

- "بہرِ زینہ؟" گولبیٰ لہ گہل دیتنی دارہ بازہ کہ دا ئم وشہیہی بہ
 حہ پہ ساویہیہ لہ دم دہرہ پری۔

- "ئیمہ کازم خانمان لہ گہل خوماندا ہیناؤہ۔" یہ کی لہ پیاوہ کان وای پیگوت،
 لہ کاتیکدا دارہ بازہ کہ ہر بہ سہر شانی چوارکہ سہ کانی دیکہ وہ بوو۔

- "گولبانو! کازم خان!" گولبیٰ بہ پرؤشہ وہ وای بانگکرد۔ کاتیکش گولبانو
 دارہ بازہ کی بینی، تیگہ یشت، چی لہ سہرہ بیکا۔ دادہ کہ رینوینی پیاوہ کانی بؤ
 ژووری بہ نگکیشانہ کہ کرد۔ لہ وئی پیاوہ کان، کازم خانیان بہ ئہ سپایی لہ سہر
 دارہ بازہ کہ داگرت و خستیانہ سہر پیخہ فہ کی خوی۔ چاوہ کانی کازم خان
 نوقابوون، پوو خساری بزرکابوو، جہ ستہ شی لہ پولواو بپوو۔ ئینجا پیاوہ کان
 لہ ژوور دہرکہ وتن و چوونہ لای حہ وزہ کہ تا قہلن و نیرگہی خویان بکیشن۔
 گولبیٰ بہ بیدہنگی گریا، لہ کاتیکدا گولبانو ہموو شتیکی پیویستی
 ریکخست۔ دادہ کہ پتوی بہ سہر کازم خان دادا، ئاویٹہ یہ کی بچکؤلہ و
 قورٹانیکی لہ سہر یہ کی لہ چہ کمہ جہ کانی پشت سہری دانا، ئینجا چووہ
 ناندینہ کہ تا سفرہی بہرچاییہ کی بہ یانیانہ بؤ گوندیہ کان ئامادہ بکا۔ گولبانو
 چاہیہ لہ دیم نا، پهنیر، نان، مہربا و سہ بہ تہ یک میوہی لہ سہر میزہ کہ دانا
 و بانگی پیاوہ کانی کرد: "بہرِ زینہ، دہر کی نانی بہ یانیتیان بخون؟"

لہو نیوہ دا ئاغا جانیش ہاتہ وہ۔ ئہو یہ کسہر بہرہ و ژووری بہ نگکیشان
 رپویشٹ۔ کازم خانی لہ ناو جیگہ دا بینی، زانی تازہ ہیچ کہ لک و سوودی
 نہ ماوہ بیگہ یہ نیتہ نہ خوشخانہ۔ ئینجا گہرہ پاہوہ لای پیاوہ کانی گوند، کہ لہ
 ناندینہ کہ دانیشتبوون و بہ خیری ہیتان۔

ہر کاتی چاویان بہ ئاغا جان کہوت، یہ کجی لہ بہری ہلسان و
 سہر بردہ کہ شیان بؤگترہ پاہوہ: "ئہو یہک دوو پوژ بوو و ہک جارن نہ دہ ہاتہ
 چاہہ خانہ کہ۔ پیمانواوو لہ سہ فہرہ۔ لی شہوینکیان گویمان لہ دہنگی حیلہی
 ئہ سپہ کی بوو، وامانزانی لہ گہ شتہ کی گہراوہ تہوہ، بہ لام خؤ ئہ سپہ کہ لہ
 حیلاندن ہر نہ کہوت۔ ئینجا ئیمہ راستہ وخؤ چوونہ مالہ کی، بینیمان نیوہ
 مردوو لہ نیو جیگادا کہوتوہ۔ بؤ پوژی دواپی یہ کسہر خستمانہ نیو ئم
 دارہ بازہ، لہویوہ بہ پاس تا ئیرہ مان ہینا۔"

- "من زۆر سوپاسی ئێوه دەکم، ریزوپیتزانینم بۆتان هەیه سەبارەت بەو چاکەیی دەرھەق مامتان کردووم." ئاغاچانیش وا وەلامی لادییەکانی دایەو.

بۆ شەوێکی ئاغاچان کورسییەکى بردە لای تەختەکی کازم خان. بۆ ماوێکی درێژ لای مایەو. بە هیواشی سورەتی ئەلفاتیحای لەسەر خویند. کازم خان گیانی مالهە بوو، بەلام لەو جۆرە پیاوانە بوو، خۆی بە مزگەوت و مال گری ئەدەدا. ئەو کتومت پیاویک بوو، نەدەکرا وەک ئاغاچان بێ. ئاغاچان پیاوی مال، پیاوی مزگەوتی، پیاوی بازار بوو، پیاویک بوو خاوەن بەرپرسیاریتی زۆروژەوێند بوو لە نێو شارەکەدا، لێ کازم خان ئەوێندە ئازادبوو وەک مەل وابوو، هەنووکەش هەروەک بەلێندەیک دەمری. بەلێندە پیرەکان لەپەر لە هەوا بەردەبنەو، سەرۆسەر بەسەر زەویدا دەکەون، ئیدی چاوەکانیان دادەخەن و چیدیە بیدار نابنەو. کازم خان شاعیریک بوو، هیچ سنووریکی نەدەناسی. ئەو هەموو شتیکی کردبوو، شتگەلیک کە ئاغاچان نەیدەوێرا هەر بیریشیان لێکاتەو.

ئاغاچان لە نێو گیرفانەکیدە دەستی بەدوای دەفتەری شیعەرەکانی کازم خاندا گەرا. کاتیک دەفتەرەکی دۆزیو، بە نەرمی ئەم پارچە شیعەری خویندەو:

"ئاوایە دەمی شیرین، جامی بادە ئاوایە

بەلێ وایە، هەموو شتیکی هەر هیچی کوتایە

دە بیرکەو، چەند مایەو، هیتشتاش هەر ئەوێ

خۆ نەشدەکرا لەو هیچە کەمتر بووبایە"

ماوێ حەفتا سالی رەبەق بوو، کەسانیک هەبوون، هەرکاتیک کازم خان پێی نابایە مانی، تریاکیان لە ژووری بەنگکێشانە کە بۆئامادە دەکرد. هەنووکە چیدی ئەو لە گۆریدا نەما.

لە ناندینە کەدا دادەکان دەست لەسەرچۆک دانیشتبوون، لەگەڵ یەک دەدوان و بە بێدەنگیش دەگریان. ئەو پیاوێ خوشیان دەویست وەک خۆی نەماو. ئەوێ بەرپاست، ئەو بۆ یەکەمین جار کە بوو کە بینیان؟ نیو سەدە بەر لە ئێستا بوو، کاتیک ئەوان تازە کیژۆلە بوون، کازم خانی شاعیریش دوای

نيوهرۆيهك بهسوارى ئەسپ لىوهرۆور هەسارى خانووەكە كهوت. هيشتا كوييان له شيعر نهيبوو. يەك دوو پوژيش دواتر، ئەو دوو شيعرى بۆ نووسين، دانەيهكيان بۆ گولبانوو، يەكئيشيان بۆ گولبى. شيعرەكە دەربارەى چاوەكانيان، كەزىە دريژەكانيان، دەربارەى خەندە و دەستەكانيان بوون، كە زور گەرم و نەرم بوون كاتى ئاگرى بزۆتى بەنگەكيان بۆ فوودەدا. بۆ جارى داماتوو كاتى كازم خان گەرايهو، هەردووكيان بوونە هى ئەو، بۆ هەميشەش.

مام پەمەزان بە دەم قاپيكردهوه لەوێ پەيدابوو، ئەو پوژانە كە مشوورى باخچەكەى دەخوارد، دواى ئەوێ تاريك و پوون دادەهات سەرىكى باباى بانگدەرەكەى لە ژيڕزەمىنى دروستكردى گۆزەوهيزەكان دەدا. هەروەها مشوورى ئەو بارستاييه قورە پتويستەشى بۆ بانگدەرەكە دەخوارد، لىنەدەگەر! قورپى لىبېرې. مام پەمەزان بە تەنيا دەژيا، ژنەكەى كۆچى دواى كردبوو، هېچ منداليشى نەبوون. ئەو تەنها چوارپتيەكى هەبوو، كە پزق و پوژى پوژانى خۆى پىندابىن دەكرد، بەتەنياش لم و چەوى لە پووبارەكە دەردهيتا و بەسەر پشتى كەرەكەى بۆ كړيارەكاني دەگواستەوه.

مام پەمەزان بە نەرمى سلاوى لە ئاغاچان كرد ئەويش وەلامى سلاوەكەى دايەو و بەدەست ئاماژەى بۆ كرد بفرموويته ژوور.

- گويم لىبگرە، دەمىكە كازم خان هېچ بەنگىكى نەكيشاوه. جەستەكەى لاسەنگ و بى ئوقرە بووه. دەكرى دادەكان دەستەيهك بەنگى بۆ سازو ئامادە بكەن، سائەگەر ئەو بەنگەكەى كيشا و دووكەلەكەى بە دەم و لووتدا پەرشوبلاوبوووه، ديتەوه سەرخۆى و ئارام دەگرى.

مام پەمەزانيش ناوبەناو بەنگى دەكيشا، لى پارەى بەنگەكەى نەبووتا بىكرې. ئەو بەسەردانەكەى بۆ ئاغاچان دلخۆش بوو، چونكە دەيزانى كازم خان باشتري جۆرى بەنگى شاخەكاني كيشاوه. ئەو بەنگەش كە خۆى جاروبار لای دۆست و هاوڕياني دەكيشا بەنگى قاوهى تۆخ بوو، هەنديكيش بۆن بۆگەنى لىدەهات، هەرچى ئەوێ كازم خان بوو بەنگىكى رەنگ زەردى قاوهى بوو، بۆنەكەشى بۆنى گولە كئويلەكەى شاخانى لىدەهات.

ئیدی ئاغا جان نیو دەسکی لە بەنگ دایە دەست مام پەمەزان. ئەویش ھەر یەكسەر خستیه بەرکی لەوئ چوووە دەر تا یارمەتی ئاگرکردنەوێ دادەکان بدا.

زۆری نەخایاند، گولبی بە خوویی و چەند سەرکە بزۆتیککی گەشاووە و چایەدانیک ھاتە ژوور. بەچاوی فرمیسکاوییەو تەماشای کازم خانی کرد و پەنگردانەکەشی لەسەر زەوی دانا. مام پەمەزانیش قەلنەکەیی لەسەر پشکو گرەمەکە دانا و بەستە بەنگەکەشی وردورد کرد.

کاتیکیش سەبیلەکە^{٧٢} گەرم داھات، پارچەیک بەنگی بە دەزیلەیک گرت و خستییە سەری سەبیلەکە، ئەوسا بە پەنگرکیش^{٧٣} ژیلەمۆیەکی گەشاووی لەسەر بەنگەکە دانا. پاشان بە نەرمی ھەندیککی کیشا تا دەشەات قوومی قوولی لێدەدا. بۆ چرکەساتیککی چاونوقاندن خۆی لەبیرکرد، لەیادی چوو بەنگەکە بۆ کازم خان سازیندراو، کاتیکیش نیکای بە نیکای ئاغا جان کەوت، سەبیلەکەیی بە دەستی چەپ و پەنگرکیشەیی بە دەستی راستی بزۆتە گەشاووەکەیی پینگرتبوو.

ئەو ھەندیک بەسەر کازم خاندە چەمایەو، بزۆتە گەشاووەکەیی لە سەر بەنگەکە دانا، مژیککی لێدا، بەنگەکەش سووربوو گەشایەو و دوو کەولەکەشی بە دەموچاوی کازم خاندە کرد.

نیو سەعات بەو ئارامییە بەنگەکەیی کیشا و دوو کەلە شینە تۆخەکەش بەناو ھەوای ژوورەکە وەرەبوو.

ئەوسا قاپیی ژوورەکە کرایەو، قودسییە شیتۆکە لێوژوور کەوت. دادەکانیش ھەولیاندا رینگەیی پینگرن، لێ بەدەست ئاماژەیی بۆکردن کە پیویست ناکا سەخلەتی بکەن. قودسی ھاتە سەر سەری کازم خان، ھەندێ بۆ پیشەو بەسەریدا چەمایەو، سەیری رووخساری کازم خانی کرد، منگەمنگیککی لێوھەات، بێ ئەوێ ھیچ شتیکیش بە ئاغا جان بلی، لە ھۆدەکە دەرچوو.

^{٧٢} سەبیلە: قەلن.

^{٧٣} پەنگر گر ، بۆ گرتنی پەنگر و بزۆت و دارا پینشکرینی بۆ نیو سەبە بێکار دی.

دهی به‌سیه‌تی. گولبانو وای به مام رهمه‌زان گوت؛ خق‌ته‌گهر ئیوه له ژووره‌که بچنه‌در، ئەوا ئیمه هه‌ندی قورئانی له‌سەر ده‌خوینن. ئا‌غاجان، که به‌هۆی به‌نگه‌که هه‌ندی خه‌والوو ببوو، له کوتاییدا له‌گه‌ل مام رهمه‌زان چوونه‌در.

پاشان گولبی ده‌ستی دایه قورئانه‌که و له تهنیشت گولبانو له‌سەر ناوکه‌وی ژووره‌که، له‌سەر زه‌وی دانیش. ئەوان هیچ زهمه‌تیکیان له خویندنه‌وی کتیبه‌کونه‌کان نه‌ده‌بینی، لی له خویندنه‌وی قورئان هه‌ندی هیاوشتی بوون. مایه‌ی به‌خته‌وه‌رییان بوو، که چهند سوره‌تیکی قورئانیان له‌بەر بوو. گولبانو کتیبه‌که‌ی لیک‌کرده‌وه و سه‌یری لاپه‌ره‌کانی کرد، سوره‌تیکی هه‌ر له‌بەر خوینده‌وه. گولبیش هه‌مان شتی دووباره‌کرده‌وه.

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ (١)
إِنَّا يَلُونَاهُمْ كَمَا يَلُونَا أَصْحَابُ الْجَنَّةِ إِذَا أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ (١٧)
فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ (٢١)
أَنْ أَغْدُوا عَلَى حَرِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَارِمِينَ (٢٢)
وَعَدُوا عَلَى حَرِّ قَادِرِينَ (٢٥)
فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَالُونَ (٢٦)
بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ (٢٧)

{سویند وه بنووس، به‌وه‌ش که دیته نفیسین.
ئیمه ئەوانه‌مان ئەزموو، وه‌ک خاوه‌نانی باغه‌که‌ن به‌ر ئەزموون دا، که سویندیان خویند: سۆزی به‌ری باخه‌کیان هه‌موو ده‌پن.
ئوسا سۆزی، هه‌موو بانگی یه‌کتریان کرد:
ئه‌گه‌ر ئیوه میوه‌پنن هه‌ر به‌یانی بگه‌نه‌سه‌ر کیلگه‌ی خۆتان.
به‌پاریان دا مه‌رجه‌کیان به‌جیبین؛ واشیان ده‌زانی ده‌تان.
وه‌ختی چاویان پێداگیرا، وتیان: ریمان لیتیکچوه.
نه‌ختر، ئیمه به‌شېراوین.}

ئوسا ده‌می برده‌ بنگویی نه‌خۆشه‌که و به‌سرتوه‌ پینگوت: کازم خان، تو ده‌ستت به‌کوچه‌که‌ت کرد. ئیمه‌ش به‌دواتدا دین. ئیمه‌ پازیکمان هه‌یه، هیشتا بۆ که‌سمان نه‌درکاندوه، به‌لام هه‌ر ئیستا به‌تۆی ده‌لین. زۆر نابا ده‌چینه مه‌که‌که، هه‌موو شتیکیشمان له‌لای پێغه‌مبه‌ر خدری زینده‌ بۆ ریکخراوه. ئیمه

له نه‌خشه‌ماندا بوو بېینه جیریا و مالئاوايیت لښکيڼ. من ماچت ده‌کهم، کازم خان، ئیمه چاوت ماچ ده‌کيڼ. ئیمه له‌گه‌ل تو زور به‌خته‌وهر بووین.

ئیدی هه‌ردوکیان هه‌نه‌ی کازم خانیان ماچکرد وله ژووره‌کش هاته‌ده‌ر.

بۇ شەۋى سىنھەم ئاغاجان ھەستىكىرد مردنى كازم خان نزيكۈتەۋە؛ ئىدى بە
تەنھا چوۋە ژوورەكەي و دەرگاگەشى لەدواۋە داخست، ماچىكى لە تەۋىلى
مامەكەي كرد و چىرپاندىيە بن گوئى: دەكرئ ھەنوۋكە بەگەردن ئازادىي كۆچ
بەكەي. ئىمە ھەموۋان تۇمان لەياد دەمىنى، منىش پىلاۋەكانت بۇياغ دەكەم و
دەفتەرى شىعەرەكانىشت لە ژوورى گەنجىنەدا ھەلدەگرم. من لە تەنىشت تو
دانىشتووم، دەستەكانت توند دەگوشم.

• ئىنجا شاپال بەئارامى ھاتە لە لاى دەرگاگە وەستا.

- دەتوانى چايەكى رەش و كەوچكىك بىنى؟ ئاغاجان واى داوا لە شاپال كردد.

ئىنجا بە پەنجەى دەست ھەندى بەنگى كرده نىو پپالە چايەكە كە شابال بۆى
 ھىنا، و وردە بەنگەكەى بە كەوچكەكە لەنىو چايەكەدا وەردا تا تاواندىيەو.
 "ئەوھەتەنى، ئاغاجان واى بە شابال گوت؛ "دەى ھەندى بەو كەوچكە بەسەر
 دەمى وەبەكە، ئاخىر جەستەكەى داواى ئەو شتە دەكا. بۆ ئەوھى گىيانەكەى بە
 ئارامى لە لاشەى بىتەدەر."

شبابالیش به ئه سپاییه وه شله قاییه زهردباوه که ی، که وچک به که وچک به سه ره دهی، کازم خانه وه کرد.

ٲاغاچان دهستی خسته سهر شانه روته کانی مامی و گوتی: ٲگانه که وا دهروا! ٲنجا به سهریدا نووشتایه وه دیسان ٲنچه وانی ماچ کرده وه. به هیواشی ژبانی ٲو پیره ٲیاوه کوتایی هات. ٲو کوچی کرده به دهنگیکی خه مباره وه گوتی: دهی ده کرځ هه نووکه مالنی لٲاگادار بکه ٲته وه.

داده‌كان پيش هه‌مويان هاتنه‌وه ژوور، ئه‌وان سه‌رمخوشيان له ئاغاچان كرد و به بيه‌نگي له‌وي وه‌ستان. دواتر به‌گريانه‌وه فه‌خري سادات، زينته خانم و بانگده‌ره‌كه‌ش هاتن. پاشان ئاغاچان پيلاوه‌كان و ده‌فته‌ري شيعه‌ه‌كاني كازم خاني هه‌لگرت و به تاريكي به‌ره‌و مزگه‌وت، به‌ريكه‌وت.

مزگەوتەكە ژوورىكى گەنجىنەى ھەبوو، شوئىنكى پەنھان لە ژىرزەمىنەكەدا بوو، چەندان سەدە بوو شتە پر بايەخەكانى مالهەكى تىدا ھەلدەگىرا. بېروانامە، گرئىبەست، نامە و شتە تايبەتايەكانى مەلا كۆچكردووھەكانى سەردەمى زوو تا ھەنووكە، ھەموويان لەوئى ھەلگىرابوون. بىجگە لەو شتانەش، سەدان فايل بە ھەوالنامەى مزگەوتى كە لە لاين سەرپەرشتيارانى مزگەوتى، ھەروەك ئىستا چۆن لە لاى ئاغاچانەو ھەپتەوھەچى و دەنووسرى، لە ماوھى سەدەكانى رابردوو تا پۆژى ئەمرو لىرە لەو پەنا ژىرزەمىنەدا پارىزراون. ھەمووشيان بە رىزبەندى لەنىو سندوق و باولەكان لەسەر يەك داندراون.

ژوورى گەنجىنەكە وەك كانىكى زىرىنى رۆوداو و زانبيارىيە مۆزويىنەكانە. مرو دەتوانى دىروكى ولاتەكە، ھەرچى لاينە ئۆلىيەكەى بگريتەو، لە ئەرشىفەكەدا بدۆزىتەو. ھەروەھا ھەندى شتى تايبەت و گرانبەھى ئاكنجيانى مالهەكە لەوئىدا ھەشاردراوون.

خۆى لەراستىدا دەبووايە ئەرشىف و شتەكان بخرابانە مۆزەخانەيەك و نمايش بكرىن، بەلام خۆ ئەو كەلوپەلانە، شتە تايبەتە دەگمەن و بىويەكانى ئەو كەسانە بوون، كە بەشىك بوونە لە مال و لە مزگەوتەكە. ھەمىشە سەرپەرشتيارانى مالهەكە، كلىلى ژوورى گەنجىنەكەيان لە لاى خويان بوو.

بەلام بەدەر لە ئاغاچان، شابالىش بە باسوخواسى ژوورەكە و ئەوھى تىيدايە دەيزانى. ئاخىر ئاغاچان باسى فايەكانى بۆكردبوو.

- "ھەر خودا بە تەنيا دەزانى ئاخۆ مرو كەى سەردەنيتەو. بەلام ئەگەر مردم، كلىلەكە لاى تۆ دەبى. تۆ لە فايلى ھەوالنامەى رۆوداو شتەكان تۆماردەكەى. ھەر تۆش بپارەدەھى چى بەسەر بى." ئەم قەسەيە ئاغاچان بە شابالى گوتبوو.

ئاغاچان بە خۆشى بىست و ھەوت سالان بوو، كە بۆ يەكەمىن جار ژوورى گەنجىنەكەى بىنى.

کاتیکیش باوکی کوچی دوایکرد، دہستی دایہ لایہت و بہتاریکی شہو له هـوده ژیرزہمینہ کی مزگہوتی وه ژوور کهوت. به دہستی لهرزؤکه وه کلپله کی له کونی دهرگا کونینه که بادا، قاپپه کی کرده وه و پینایه ژوور. نهوکات واپپده چوو وهک نه وهی له نیتو خهون دابئی، ئاخړ ژووره که هیچ به ژووریکي ئاسایی نه ده چوو. مافووریکي گولناری کونینه له سهر ناوکه وه کی پاخلابوو. کورسی و میزیکیش له وی داندرا بوو، که کتیکیشی کراوه ی له سهر بوو. نهجا په ری قازیکي له نیتو مهرکه بدانیکدا بیني. له ویدا به دیان پیلایوی خاوین له نیتو دؤلابیکی لای دیواره که دا هه بوون، په رده یه کی ته نکی تۆزو غوباریان له سهر بوو، هه ریه که شیان کارتیکي تیدابوو، له سهری نوسرابوو ئاخو ماخوکه ی^{۷۴} کتیه. پیلایوه کان هی مه لا کوچکردوه کانی مزگهوتی بوون. له بهرامهر دؤلابی پیلایوه کانیش، دؤلابیکی دیکه هه بوو، دووگرد و میزه ری رهشی ههر مه لایه کی کوچکردوی پتوه هه لواسرابوو. له نیتو هه ندی باولدا گوپال و که لوپه له تاییه تیبه کانی مه لا کوچکردوه کان و کاغز و به لگه نامه گرنگه کانیان تیدا هه لگیرابوو.

ئاغاجان به خوی، دهقاودهق نهیده زانی ئاخو مزگهوت و خانووہ کی مزگهوتی چهند کون، لی گهر بیوستبایه، دهکرا بیته ژیرزہمینہ که و شته کی بؤ ساغ ببیته وه. نهو به خوی و لایهتی دہستی به لای دؤلابی شته کان به ناو ژووره که دا رویی تا گه شته کوئترین باول، که فایلی هه والنامه ی به رایي مزگهوتی له نیتو خودا هه لگرتبوو. له وانه یه نهو باوله نه خشه بیناسازییه کی یه که مین بناغه ی مال و مزگهوته کی تیدا بی. لهو سهری ژووره که ش پاره ویکی تهنگوتاریک هه بوو. ئاغاجان گومانی و ابوو هینشتا باول و دؤلابی دیکه ی لیداندرا بی. ویستی سهریکی به سهر دابگری، لایته کی هه ندی به رزکردوه، بیني له سهر دیواره که کو مه لی باوه رنامه و دهستنوس هه لواسراون. شهوقی لایه ته که کزیوو، به باشی دهقی نووسین و نیگاره کانی بؤ له یه که جیانه دهکرانه وه. کاتیکیش ویستی به ناو پاره وه که دا برؤا، بیني تۆزیکي نهستوور له سهر مافووره سووره که وهک هه موو سندووق و باول و جل و که لوپه له کانی دیکه که وتووه. پتده چوو له سه ده کانی پابر دوودا که س

تخونيان نەكەوتىتى. كەواتە بىق ئاغا جانىش نەبوو ھەنگاويكى دىكەيان لىتچىتە پىش.

شەككە ۋەك ئەۋە واپوو، بە تەبەقە تۆز و غوبارىكى تەنك مۆركرابى، ئىدى تۆش بۆت نەبى مۆرەكەى سەرى بشكىنى. ئەۋ مەيلى لىيوو بەلاى جوبەكاندا بىروا و لە خواۋەنە كۆنەكانى، مەلا كۆچكردۈۋەكانى سەردەمى بەرى بىكۆلىتەۋە. تۆ بلىنى ئەۋان كى بووبىن؟ چ جۆرە جلىكيان پۆشىيىن؟ چ جۆرە ئەنگوستىلەيەكيان لە قامكيان كىردىن؟ ئەۋ ھەزى لىيوو سەرى يەككى لەۋ باۋلە دىرىنانە ھەلبەتەۋە و سەيرى شتومەكەكانى نىويان بكا، بۆنى جەكان بكا، يەككى لە ئەنگوستىلەكان بخاتە پەنجەى و ھەۋالنامەيەكى بەرىنى مزگەوتى بخوئىتەۋە. تۆ بلىنى ئەۋان لەۋ سەردەمياندا دەر بارەى چىيان نووسىيىن؟ چى لە خانووەكە، مزگەوت و بازارى ئەۋى پۆژى گوزەراۋە؟ تۆ بلىنى ماسىيە بەرايىەكانى نىو ھەۋزەكە رەنگيان چۆن بووبىن؟ چ جۆرە درەختىك لەجىنى دار كاژە پىرەكە لەنىۋەراستى ھەۋشەكەدا رويندرايوۋە؟ چ جۆرە قەلىك پىشەنگى ئەم قەلەى ئىستا بوۋە؟ ئەۋ دەيەويست، بە ھەفتە، بە مانگ لەژىر زەمىنە تارىكەكەدا بمىنىتەۋە و گەشتى خۇى بىق سەردەمانى پابردوۋى دوور بكا. ۋەلامى پرسەكانى ۋەربگرىتەۋە. لى ئەمە ئەستەم بوو، ئاخىر ژىرزەمىنەكە رازىك بوو لەبن تارىكيىدا، نەپنىيەكى سەر بەمزگەوتى، سەر بە قورئان و سەردەمى لەدەستچوۋى پابردوۋ بوو.

ئاخىر تۆ ھىچ دەروازەيەكت بۆسەر پۆژىگارى پۆشىتوۋ نەبوو. ئاغا جان تىگەيشت، دەبى ۋاز لە پرسىنيەكەى^{۷۰} خۇى بىتىن. ئىدى دەفتەرە شىعەريەكەى كازم خانى خستە ناۋ باۋلىك، بەدوايىدا پىلاۋەكانىشى لەنىۋدانان و لايتەكەى كورئاندەۋە و لە ژىرزەمىنەكە ھاتەدەر.

كازم خان لە ۋەسىيەتنامەى خۇيىدا نووسىيوۋى، ئەۋ نايەۋى لە گۆرستانە ژىرزەمىنەيەكەدا بىتۆرى. ھەر بۆيە گوندىيەكان لە شوئىنكى جوان لە لادىكەدا بۆى گەرابوون. ئەۋان شوئىنكىيان لەسەر گرديك بەرامبەر دار بادەمىكى پىر

^{۷۰} پرسىنى: فزولىيەت.

دہستنیٹشانکردبوو، کہ لہ بہہاراندا بہہزاران گول و گولوکی بہسہردا
ہہلدہوہری.

بو پوڑی پاشتر، دہیان لہخہلکی گوند بہروو شار ہاتن، تا تہرمی شاعیرہکہ
لہگہل خویان بہہنہوہ گوندی جیڑیا و لہوی بہخاکی بسپین، ناغاچان،
فہخری سادات، زینہت خانم، بانگدہرہکہ و دادہکانیش لہگہل تہرمہکہدا
پویشتن.

ریک چل پوڑ دوی مردنی کازم خان، ئو پوڑہ ہات، کہ دادہکان گہشتی
حہجیان بہروو مہککہ دہستپیکرد. دوی نویژی بہیانی، دادہکان
چارشیوہکانیان لہخویان دا و دہستیان دایہ جانتاکانیان و چوون لہ لای
حہوزی ئاوہکہ وہستان.

- "ئیمہ وا دہپوین!" گولبانوو وای بانگکرد.

- "ئیمہ دہپوین گہشتی ژیانمان دہکہین!" گولیش بہدوایدا وای کوت.

دادہکان ہہمیشہ لہوہ دہترسان، نہبادا کہسیک بہ نہینییہکہیان بزانی و
گریبہستی حہجہکہیان ہہلبوہشیتہوہ. بانگدہرہکہ یہکہمین کہسبوو، گوی
لییوون، دہستہجی لہ ژوورہکہی ہاتہدہر و بانگی کردن: "ئہری ئنہوہ بہروو
کوی دہپون؟"

- "بہروو مہککہ!" ئہوانیش وا وہلامیان دایہوہ.

- "مہککہی مہککہ؟" دیسان وای لپرسینہوہ.

- "لہپاستیدا نابی ئیمہ ہیچ بلین، ئہم شتہمان بہئاسایی لیوہربگرہ."

بانگدہرہکہ دہستی لہ ہہگبہی دادہکان دا، جانتاکان ہہگبہی پویشتن بہروو
کہعبہ بوون. ئینجا بہ دہنگی بہرزہوہ بانگیکرد: دادہکان وا دہپونہ مہککہ!
دیاربوو ہہمووان بہخہبہر بوون، چونکہ ناغاچان گلپوہکانی حہوشہی
پیکردبوو، ئیدی ہہمووان بہ جلی ئاھہنگنامیزانہ لہوی دہرکہوتن. ئہوان
پیدہکہنین و دہگریان، باوہشیان بہ دادہکاندا دہکرد و لہ دلہوہ ماچیان
کردن.

فەخری سادات بە بخوڕیکی داگیرساووە بەرەو دادەکان هات، لەکاتیکیدا کێژەکانی نەسرین^{٧٦} و ئەنسی^{٧٧} بە ئاوینەیهک و سیوێکی سوور یاوهری دایکیان دەکرد. زینەت خانمیش بە گوێزەری دابونەریت جامە ئاویکی وەک ئاماژەیهک بۆ بەختی گەشتەران هێنا.

شابال قورئانیکی کۆنینهی لەسەر رەفەیی کتێبخانەکه دەرھێنا و دایە دەستی ئاغاجان. گۆلبانو و گۆلبیش دەستیان دایە هەگبەکانیان. ئاغاجان ماچی کردن، قورئانەکهی لەسەر سەر راگرتن و تا دەرگای دەرەویان لەگەڵدا چوو. زینەتیش بەدوایاندا جامە ئاوهکی پرشت. هەموویان وا گریان وەک ئەوێ جارێکی دیکه دادەکان بۆ مالهکه نەگەڕێنەوه.

سایه

ئاغاجان تێبینی ئەوێ کرد، یەک دوو جارێان زینەت بە شەو لە ژوورەکهی خۆی دەردهچی، لێ نەیدەزانی بەرەو کوێ دەرەو. هۆدەکهی زینەت لە نەومی دووهمی خانووکه بوو، هەر کاتیکیش لە نەومی دابەزیبا، هەر دەبوایه بە لای ژووری نوستنی ئاغاجان و فەخری ساداتا تێپەڕیبایه.

شەو درەنگانیک، کاتیک هێشتا ئاغاجان هەر لە ژووری کارەکهی خۆیدا مابوو، دەردهچی؛ گوێی لەدەنگێک بوو لەسەر پەژەکانی نەومی سەرەوه. سەرەتا وایزانی دەنگهکه هی فەخری ساداتا، بەلام دواتر که گوێی لە دەنگی پێ نەما، لە درزی پەردەکه سەیریکی دەرەوهی کرد، بێنی که سینک لە تاریکییدا بەویدا تێدەپەرێ.

ئینجا دەرگای ژوورەکهی کردەوه و چوو نێو حەوشهکه. بۆ ساته چاوێروکاندنیک تارماییکی چارشیوکی رەشی لەسەر پەژەکانهوه بینی. لەوانهیه زینەت بێ، بەلام تۆ بێنی بهو ناوهختهی شەو بچیتە کوێ؟ ئاغاجان چوووه ژوورەکهی. قەلهباچکه کهش لەناکاودا قیغاندی.

ئەو قىغە ھۆشدارىيە قەلەپەشەكە بەسەرھاتى ژنەكەى (سەراندیب)ى^{۷۸}
بیرھىتايەو:

جاریکیان لە سەراندیب دوکانداریک ھەبوو، ژنیکى ھەبوو ناوی جامیس^{۷۹}
بوو. کەس برۆای نەدەکرد، ژنە شوخ و شەنگ ھەبى. سیمای ژنەكە وەك
پۆژى پیرۆز دەدرەوشایەو و قژەكەشى وەك شەو تاريك و دريژ بوو،
وەك شەویك كە ئەفینداریک بێھوودە چاوەپى یارەكەى بكا.

جامیس پەيوەندىكی نهنی لەگەل ھونەرمەندىكی ناودار پەیداكردبوو، كە
فلچەى دەستی نىگارى تەلىسمائاسای لیدەبارى. جاريکیان ژنەكە بە دزییەو
چووبوو لای یارۆى ھونەرمەند و بەیەكەو شەویكى ھەرە خوشى
ئێرانىیانەیان بەسەر بردبوو. شەویکیان ژنەكە بە دۆستەكەى گوتبوو: "پۆژ
بە پۆژ تادی، بۆ من سەختتر دەبى بگەمەلات، لەوێش سەختتر چاوەپى
شەویكى گونجاو بگەم. دەى بیر لە شتىك بگەو، بۆ ئەوێ زۆر جار بێمە
لات، ئاخىر خۆتو ھونەرمەندى، دەكرى شتىكى وات بەخەيالا بى."

- "بەلى شتىكم لە خەيالا، ھونەرمەندەكەش وا وەلامیدایەو؛ "بەلى من
چارشنىكت بۆ دروست دەكەم، دیویكى ئەوێندە روون بى وەك ئەستىرەى
بەرەبەیان لەنیو ئاودا وابى، دیوێكەى دىكەشى بەقەد تاريكى شەو پەش بى.
بە شەوان لایە پەشەكەى بەسەر خۆت دا، وەك بەشيك لە شەو خۆت
بخشیتە لای من. بەیانىانىش چارشنىوێكە ھەلبگىرەو و بەدیو پۆشنەكەى
وەك بەشيكی بەیانیان بچۆرەو مال."

ھەنووكە دادەكان لەوێ نەماون، ئىدى قۇناغىكى نوێ لە مالاكە
دەستپىكردوو. ئەو ریتەى ئەوان بە مالاكەیان بەخشىبوو، نەما و پۆی.
خۆ مرۆ ھەر لە كاتژمێرە كۆنابووەكەدا دەیزانى، كە لەپرىكەو لە كاركردن
كەوت و وەستا. كاتيكیش ھىشتا دادەكان ھەر لە مال بوون، ناندىنەكە بە
جوولە بوو، قەلەكەى مزگەوتى لەگەل ھاتنى ھەر میوانىك بۆ مالاكە

دہیقغاند و ژووری کتیبانیش ہمیشہ پاک پادہگیرا، بہ لَام واپیدہچی نہو
پوژگارہ بہسەر چووبی.

پیشتر دادہکان مندالہکانیان لہ خہو ہلہدہستاندن، یارمہتی فہخری ساداتیان
دہدا تا ژوورہکە ی خاوین بکاتہوہ. ئەوان ئاغاچانیان لہ ہەموو شتیکی
مالہکە ئاگادار دہکردہوہ و ئاگاداری ژووری گوزہکاری بابای بانگدہرہکەش
دہبوون. بہ لَام ئیستا دوا ی ئەوان، کەسیک نییہ ئەو ئیشانہی ئەوان دہیان
کرد، لہ ئەستو بگری.

کەس نہیتوانی جینگە ی ئەوان پەر بکاتہوہ. خو ئەگەر ئەوان ہیشتا لہو ی
مابان، ئەوا بۆ سەربانہکە بہ دوا ی زینہندا دہچوون.

ئاغاچان لہ مہلایہ جیگرہوہکە پازیوو؛ ئاخەر کارہکانی خوی بہ جوش و
پەرۆشہوہ رای ی دہکردن و کەسیکی بہختہوہریش دیاربوو. لہ کاتی
گفتوگۆ ی یەکەمیاند، ئاغاچان تییینی ئەوہی کرد، مہلایہکە مجیزبەر ز و
بالافرہ، لی گومانی لہ توانا و کارامہییہکە ی ہەبوو.

ئەو شتیکی وای نہبوو بہدەر لہ باسوخواسی کیشہکانی لادی نہبی، لہ گەل
ئەوہشدا کارہکانی خوی باش بہجی دہگیانند. لہ دواجاردا ئەو پەخنہی
توندی لہ وەزیری کشتوکال گرتبوو، بہ ہەرآورد لہ گەل ہەژاری لادییکەکاندا،
نەخشہکانی وەزیر کەموکورتیان ہینابوو، ئەویش ئەمہی بہ توندی
باسکردبوو.

مہلایہکە ہەرگیز نہچووبووہ تاران، بہ لَام لہ یەکی لہ وتارہکانیدا، سەرنجیکی
لہسەر پەوشہکە دابوو، کە لہ لاپەرہی یەکەمی پوژنامہیہکی خوجییدا
ہاتبووہوہ: "وہک گویم لیبووہ، لہ تاران ہەموو کەسیک تەلەفونی لہ مالہکە ی
خویدا ہەیہ، بہ لَام لہ سەدان گوندی نیو شاخہکاندا تاقہ دہزگایہکی
تەلەفونیش بہدیناکرئ. لہ تاراندا و لہ حالەتیک گەر سەری پەنجہی خۆت لہ
ناندیندا بریندار بکە ی، دہمودہست دہتوانی زەنگ بۆ ترومیپلی فریادەر س^{۸۰}
لیتیدہ ی، بہ لَام لیترہ لہ گوندہکان گەر باوکت بہ مردووش لہسەر جینگا
بکەو ی، ہیچ شوینیک شک نابہی پەنای بۆ بەری. مەن تاران ئاگادار

دەكەمەو، با بىرى لىبىكەنەو! ئاخىر خوا ھەمووانى ۋەك يەك دروست كىردوۋە.

پۇلىس و ئازانەكانى دەزگاي ھەوالگى نەينى بە خەندەو ھە تاوانباركردنە نىيازپاك و بىتوھىيانەى مەلای مژگەوتىيان دەپوانى. ئەوان پىزانىيان بۇ قسەكانى ھەبو، لە دلەو پىشتىوانى لەو جۆرە پەخنانە دەكران.

لەسەر سەرنج و تىبىنىيەكانى مەلای جىگرەو، وردە وردە خۇشەوېستىر دەبو، پۇژنامە و بلاوكراو ھە ناخۇنىيەكانىش ئامازەيان بە دوانەكانى دەدا. ئاغاجانىش پىشتىگىرى دەكرد و مەودايەكى فراوانتىرى بۇ پەخساند. جارىكىشيان، كاتىك وىنەيەكى مامۇستا و بەشىك لە دوانەكەى لە پۇژنامەدا بلاوكرابوۋە، ئاغاجان تەلەفونىكى لە ھەركارىكى بۇ كرا: ئەو پىاويكى ساويلەكەيە، بەلام تا دى لە گۇشە نىكايەكى چاۋەپواننەكرادا تىژتر دادەبەزى.

تا ئەۋكات ئەو پەوۋى نەدابو، كە وىنەى مەلەيكەى مژگەوتى بىكەوئىتە سەر پەوپەپى پۇژنامەيەك و بلاوبكىرەتەو. پۇژنامەكە وىنەگرىكى تايىبەتى ناردېوۋە مژگەوتى. وىنەى مامۇستاي بە ۋەستاۋى لەسەر بانى مژگەوتى، لە نىوان ھەردوۋە منارەكاندا گىرتبو.

كاتىكىش مامۇستا بۇ پۇژى پاشىتر، وىنەكەى خۇى لەسەر لاپەپەى پۇژنامەكەدا بىنىيەو، ھەموو پۇژەكە لە خۇشى و وروژانەو ھەدادانى نەمابو. ئاخىر خەۋنەكەى بەدىھات. ئەۋەش خەۋنى لاۋىتى بو، كە پۇژىك لەپۇژان دوان لە مژگەوتىكى گەۋرەدا بىدا. ھەنوۋكەش دوانەكەى كەوتتە سەر لاپەپەى پۇژنامان، ئىدى بەمە لەپەرىكەو لە شارى زەنجاندا ناۋدار بو.

بە گۈيرەى شەرىيەت، زىنەت و مەلای جىگرەو ھىچ ھەلەيەكەيان نەكرىبو، پىۋىستىش نەبوۋەتسىن. خۇ ئەگەر ئىماندارىك بۇ ماۋەيەك لە شۈبىنىكى دىكە بۇى و لە ژنە شەرىيەكەى خۇى دوور بى، دەكرى ژنىك بە سىغە^{۸۱}

^{۸۱} بەگۈيرەى شەرىيە كۈنكەى نىسلام دەكرى پىاۋىك ، بەدەر لە ژنە شەرىيەكەى خۇى، ژنىكى دىكە بىنى. نەم ژنەنەنەى كاتى دەبى و لە تۆمانامەى فەرمىيدا لای شارموانى يان مەلا تۆمار

بینی. به لام مه‌لایه که ده‌یزانی، به م کارهی له‌گه‌ل زینه‌تدا سه‌رچلییکی زوری دیته‌پیش. خو ئه‌گه‌ر ئاغاجان به م پرسه بزانی، ئه‌وا ده‌سته‌بجی له مال و مزگه‌وته‌که ده‌ری ده‌کرد.

زینه‌تیش هه‌ر زوو به سه‌خله‌تی هه‌ستیکی وای به پینگه‌که‌ی خوی وه‌ک ژنی دوو‌هه‌می ماموستا کرد. شه‌رمی له‌خوی ده‌کرده‌وه، که له‌گه‌ل مه‌لا جیگره‌وه‌که‌دا له شوینتیک چوته سه‌رجی، که می‌رده‌که‌ی و ده‌یان مه‌لای پیشووتر له گۆره‌کانی سارداوه‌که‌دا نیژراون. ماموستاش هه‌موو شه‌وی داوای له زینه‌ت ده‌کرد، سه‌رجینی له‌گه‌ل‌دا بکا، لی زینه‌ت ئه‌مه‌ی رت کرده‌وه، ده‌ترسا نه‌بادا ئاغاجان به گۆبه‌نده‌که‌یان بزانی.

کاتیکیش مه‌لا زینه‌تی به رۆژی روناک ده‌بینی، ژنه‌که به‌روای به خوی نه‌ده‌کرد، که شه‌وانه به‌یه‌که‌وه و به رووتی له‌گه‌ل یه‌ک ده‌خون. به لام خو له تاریکایی شه‌ودا بازار بازاریکی دیکه بوو، خه‌لک ئه‌وانیان نه‌ده‌بینی، زینه‌ت ته‌نها هه‌ستی بو ده‌ست و شان‌ه‌کانی، پشت و ئه‌و جوله‌یه‌ی مه‌لا له سه‌ر پینچه‌فه‌که‌ی ده‌کرد، ده‌رۆیش. ئاخ‌ر مه‌لا وه‌ک ئه‌سپیکی خورت به ته‌کان و گۆر بوو.

دوای ئه‌وه‌ی شه‌وان گانی خویان ده‌کرد، زینه‌ت ده‌ستی ده‌دایه چارشینه‌که‌ی خوی و خیرا له ژووره‌که‌ی مه‌لا ده‌رده‌چوو، ده‌گه‌رایه‌وه هۆده‌که‌ی خوی. له‌گه‌ل ده‌رچوونیشیدا، نه‌یده‌ویست جاریکی دیکه بگه‌ریته‌وه لای، یان هه‌ر بیجمیشی ببینی. به لام هه‌ر شه‌و داده‌هات، گلۆپی ژووره‌که‌ی ده‌کوژاندوه ده‌چووه سه‌ر پینچه‌فه‌که‌ی و لیتراده‌کش، غه‌ریبی جه‌سته و هه‌رامه‌ی مه‌لای ده‌کرد.

ئاخ‌ر مه‌لا کوچ‌کردوه‌که‌ی می‌ردی، هه‌رگیز مه‌مه‌که‌کانی ماچ نه‌ده‌کردن، ئه‌و هه‌رگیز وه‌ک جانه‌وه‌ریک پری نه‌ده‌دایه و رانه‌کانی نه‌ده‌گه‌ستن، که‌چی ئه‌و مه‌لا جیگره‌وه‌یه زینه‌تی ده‌گه‌یاندیه ئه‌وپه‌ری خوشی چینژ و له‌ززه‌ت، به‌و زه‌وقه‌ی وه‌ریده‌گرت، هه‌موو شتیک، یار و ئه‌غیاری له‌بیرده‌کرد و ده‌چووه جیهانیکی دیکه‌وه.

لەدوا چاردا مەلایەکە زینەتی بردە ناو سەردابە ژێرزەمینەکی مزگەوتی؛ لەوێ زینەتی ڤووت ڤووت کردەووە و هەرلەوێ لەسەر گۆرە بەردینە رەق و ساردەکان بە توندی گای. هەرچەندە سەرەتا زینەت هەندێ پرکێشی کرد، نەیدەویست لە سارداووەکە، کارەکی لەگەڵدا بکا، بەلام مامۆستا لەسەر حەزەکی مکوڕبوو، باوەشی پێداکرد، توند گرتی، ئیدی زینەتیش خۆی بۆ شل کرد.

- "من جاریکی دی ئەمە ناکەمەو، جاریکی دیکە ناکەرمەو، لای ئەو پیاو." هەموو جاریک کاتی زینەت دەگەڕایەو ژوورەکی خۆی، لای خۆی وای بریار دەدا: "بەلام، ئای کە چ کاتیکی بە چیژ بوو، ئای چەند بەختەوەر بووم کە کەس بەمەمی نەزانوو. من دەبی بوەستم، هەردەبی بوەستم. بۆ ماوێک لێرە دوور دەکەومەو، دەچمە قوم، سەریکی کچەکەم دەدەم، ماوێک لە لای ئەو دەمینمەو. من دەچمە سەر گۆڤی فاتیما زەهرا تا تۆبە بکەم، داوای لێبوردن دەکەم. من دەبی ئەو کارە بکەم، هەر بەیانی، خۆم کۆدەکەمەو، هەگبەکەم هەڵدەگرم و دەڤۆم."

بەلام ئەو کارەشی نەکرد، هەنووکەش دیسان بۆلای مەلا جێگرەووەکە بەرپێوێ. مەلایەکەش گویی لە دەنگی پێشە نەرمەکانی زینەت، کە لە قالدەرمەکان دادەبەزێ. لە سەر پەژەکان لە تاریکاییدا ون دەبی، دواتر دەستەکانی لای حەوزی مزگەوتی دەشوا و هەندێ ئاویش بە دەموچاویدا دەکا.

مەلا جێگرەووەکەش دیسان دەیهوێ بیساتەو بۆ ژێر زەمینەکە، بۆ لای گۆرەکانی سەردابەکە، بەلام ئەو قایل نابێ. کاتێکیش مامۆستا ژنەکە بە هەردوو لەپە گەورەکانی دەگرێ، سەری خۆی دەخاتە سەر سینک و پالەپەستۆ دەخاتە سەر مەمەکانی، ئیدی زینەت شل دەبی و خۆی بە دەستەو دەدا. ئینجا مەلا زینەت هەڵدەگرێ، دەرگای سەردابەکە دەکاتەو و لە پەژەکان دادەبەزێ.

لەوێ لە قوولایی تاریکایی سەردابەکەدا، مۆمێک لەسەر کێلە گۆڤی بەرز هەڵدەکا. سەرەتا جلەکانی، پێلاووەکی و گۆرەوییهکانی ژنەکە دادەکەنی، بە

بی بی پتی دھیا دھیا، تا دھیکہ یہ نیتہ بہ ریشکی مومہ کہ۔ ٹوسا جوبہ کہی
لہ سہر گورپکی بہردین، لہ پال مومہ کہ راہہ خا۔ لہ پریکیش جادوبازانہ
ہیشوہ تریہ کی سور دہردین، دہیخاتہ سہر مہ مکہ کانی زینہ، ٹوسا
دہنوشتیتہ سہری و دانہ دانہ دہیخوا۔ ٹاوی تریکیش بہ سہر سینگ و بہ نیو
درزی مہ مکہ کانی زینہ بھ سہر زگ و ناوکی شور دہ بیتہ وہ، ٹیدی مہ لاش
دہست بہ لیسینہ وہ دہکا، ٹہما لیسٹنہ وہ، زینہ تیش لہ خوشیان خہریکہ
لہ خوی بچی۔

ٹہوان بہو شینوہ سہرگہرمی خوشی و لہ زہتی خویان بوون، بیتاگا لہ وہی
کہ سیک بہ لایہ تی دہستیہ وہ بہ بہر پہنجرہ بچکولانہ کہی ژیر زہمینہ کہ دا
تیہ پری۔

مہ لا جیگرہ وہ کہ بہ زینہ و شہر بہ تہ کہ مہست بوو، بہ دہنگیکی بہرز لہو
کاتہی سواری زینہ بوو، سورہتی ٹہلفہ لہ قی دہخویندہ وہ:

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (۱)

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (۲)

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ (۳) ...

{بیژہ: من خوم دہ پارٹزم، بہ وہ دہیہنی زا لہ ماک،

لہ وہ زہنی ہہرچی دروستی کردوہ؛

لہ رووشہی شو، کاتی تاریکایی دادی۔}

ٹہو دہیگوت و زینہ تیش بہ چاوی نوقاوہ وہ گویی گرتبوو، ٹہوان تیبینیان
نہ کرد، کہ یہ کی بہ لایتہ وہ لہ پلیکانہ کانی ژیر زہمینہ کہ دیتہ خواری۔

سہرہنجام لہ پری روناکیہ کیان بینی و گویان لہ دہنگی پنیہک بوو۔ زینہ
پالیکی بہ مہ لایہ کہ وہ نا، دہستی دایہ چارشینوہ پہشہ کہی و خوی
لہ تاریکاییہ کہ دا حہ شاردا۔

مہ لا جیگرہ و دہکش خوی و ہرسوراند، بیچمیکی بینی کہ بہ لایہ تی دہست
لہ سہر سہریہ وہ و ہستاوہ۔

مہ لا، دہی بارگہ و بنہت بیچہ وہ و لیرہ برؤ و دہفن بہ!

حاجی

ئاغاچان مه لا جیگره وه یه کی دیکه، ماموستا پیره یه کی له ساروخه وه^{۸۲} هینا. ئه وه که سیکێ ئارام بوو، له وتار و دوانه کانییدا زیاتر باسی ژبانی ئیمامه پیروژه کانی سه رده مانی زووی ده کرد. ئاغاچان لیبزازی بوو. ئاخیر مایه ی سه خله تی نه بوو، که رهوشی مرگه وته که هه ندیک هینور بکریته وه.

سێ مانگ به سه ر هاتنی مه لا نوێیه که دا تیپه پێ، کاتی گه رانه وه ی کاروانی حاجیانیش له مه ککه وه هات.

ئاغاچان ویستی به گه رانه وه ی داده حاجیه کان ئاهه نگیکێ گه وره ساز بکا، هه موو ئه ندامانی خانه واده که ی تیدا ئاماده بین.

هه موو کاتیکیش ئاهه نگی به پیره وه چوون و به خیره تانه وه ی حاجیان بۆنه یه کی تایبه ت بوو. ئیدی مالی حاجیه گه رانه که به گلۆپی تیشک ته نک و که می ره نگین ده نه خشیندرا، مافووره کانی ژوور لوله دران و ئاماده کارییکێ باش ده کرا. ئاخیر هه فته یه کی ره به ق ئه ندامانی مالبا ته که، خزم و که سوکار، ده رو دراوسی ده هاتنه پێپیرۆزانه ی حاجیه کان، هه مووشیان بۆ ژمه خواردنی سفره ی رازا وه ی ئاهه نگ ئامیز ده مانه وه. له ماوه ی ئه و میواندارییه خۆشه دا، ئه و پیاوه ی له گه شتی مه ککه گه رابایه وه نازناوی ریزلیگیرای "حاجی" و ئه گه ر ژنیش بووایه "حاجیه ی پنده به خشرا. ئیدی ئه و نازناوه یان بۆ هه میشه به سه ردا ده برا.

ئاغاچان نامه یه کی بۆ نوسه رته ی برای نووسی:

- "برا خۆشه ویسته که م، له دوا جاری گه رانه وه ت بۆ مال، عه یامیکێ درێژی به سه ردا تیپه پێوه، ده ی زووتر و زیاتر سه ربده وه. بۆ به خیره تانه وه ی داده حاجیه کان هه مووانم بانگهێشت کردوون، ده مه وێ له و بۆنه یه دا تۆش ئاماده بی، هه ولده له کاتی خۆیدا بگه ریته وه مال. ئاخیر ئه وان هه موو ژبانی خۆیان له پێتاوی ماله که دا خه رج کرد، ئیدی ئه رکی ئیمه یه به ئاهه نگیکه وه

پیشوازیان لیکهین. له ماله وه هه مووان غه ریبی مام نوسرهت ده کهن! تا ئه و کات!

چهند پوژیک دواتر نوسرهت زهنگی بق ئاغا جان لیدایه وه: ببووره، ناتوانم جارئ بگه ریمه وه، دیداریکی زور گرنگم ههیه، لی به لئین دهم دواتر بگه ریمه وه، که هاتمه وه توله یان بق ده که مه وه.

له و شه وهی ده بویه داده حاجیه کان بگه یشته بانه وه مالی، نوسرهت سه ری به گه وره ترین شانوی تاران، له شه قامی لاله زاردا^{۸۲} کرد، ئاخر مه هوش^{۸۳} ئاههنگی گورانی سازده کرد. ئه و گرینهستی له گه ل تیاتر و خانه که دا هه بوو، که زنجیره که وینهی هونه ری گورانییژه ناو داره کانی تاران بگری. ئه وهش کاریکی زور گرنگ بوو، خه زی لیبو به باشتین شیوه بیکا، چونکه گه هاتبا و چهند وینه کهی ئه و هونه رهنده گورانییژه نهی به جوانی بگرتبایه، ناوه کهی ئه و وهک هونه رهنده کی وینه گر ده چوو سه ر وینه کان.

مه هوش ببوو یه کی له ئه ستیره دپه وشاوه کانی شه وه کانی تاران. وه نه بی شته کهش په یوهندی به دهنگی خودی هونه رهنده که وه هه بی، به لکو به جووله و خوبادانه کهی، به قوله کانی، به سینگ و مه مک و سمتیه وه هه بوو. ئاخر مه هوش په ری نیو خه ونی هه موو پیاوه کانی ئیران^{۸۴} بوو. خانمه هونه رهنده که هیمای پوژگاریک بوو، که ئافره تان به خواستی خویان پووبه ند و چارشینویان له مال فریده دا و به بی هیچ پوویشیک ده هاتنه ده ر. کاتی مه هوش له سه ر سه کوی شانق ده بنیرا، گورانی ده چری، پیاوه کان نه وسی خه ز و ئاره زوویان ده بزووت. ئاخر ئه و به جووله ی قوله پووت و قوت و مه مکه کانی، به خوبادانه کهی له بن ئه و جله تاییه ته نیمچه رووتهی، پیاوه کانی شیت و هار ده کرد. به کهوشی پاشپانی بهرز و فستانه ته سک و بریقه دار و لئوه سووره کانی پیاوه کانی ناو مید ده کرد. ئاخر ئه و رازی ئافره ته تهقلیدیه ئیرانییه کانی له سه ر سه کو بق پیاوانی ئاماده بوو ئاشکرا

^{۸۲} Lalezaarstraat

^{۸۳} Mahwash

^{۸۴} رومانووس دستموازه ی Perzische mannen ی به کار هیناوه، که زیاتر مه بهستی پیاومکانی ئیرانه لموهی پیاومکانی فارس بی. و مرگیز.

دەکرد. ئەو وەک خوایەکی جوانی لەسەر سەکزی شانۆکانی تاران پیشوازی لێدەکرا و وینەگرانی ش لەسەر وینەگرانی هەر قەراپەستییان^{۸۶} بوو.

(مەهوەش) یەكەمین ئافرەتی میژووی نیشتمان بوو، كە سمت و مەمكەكان بەو شیوەیە لەژێر فستانیکی تەنك و تەسكدا، بە جۆریکی سەرنجراکێش لەسەر شانۆ نمایش بکا. خانمە هونەرمندەكە قۆلە خەپ و گۆشتنەكانی لە هەوا دەهەژاندن، سمتی خۆی بادهدا و بە شیوەیەکی هاوسەنگانە خۆی دەسورپاندەوه. لەساتەوهختیكا هەندێ سمتی لار دەکردهوه و هەوسبازانە گۆرانی دەچری:

دیشەب كە از هند اوڤم
با ماشینی بینز اوڤم

دوینێ شەو لە هیندستان
هاتمەوه مالی خۆمان
بە مارسیدیسی گەرامەوه
بە کەیف و خۆش و تامەوه
دەئ توخوا پیمناڵینەوه
ناخۆ سمت لار بۆتەوه؟

پیاوێکانیش بە بەبەختەوه رییەوه هاواریان دەکرد. "نەخێر، نەخێر، كێ بوو وای گوت؟"

"(مادەری شوهر)، خەسوم، خەسوم!" ئەویش وای بانگ دەکردنەوه.
"ئاخر ئەو ئیرەیی بە سمت دەبا!" پیاوێکان بە کەیفەوه و بەیەكەوه وا هاواریان کردەوه.

هەموو پوژێ وینەیهکی مەهوەش لە پوژنامەكان دەدرا، بەلام هێشتا هیچ وینەگریك بە شیوەیەکی تاییبەت و دووبەدوو پۆرتیتیکی تاییبەتی بۆ نەگرتبوو. نوسرەتیش كە پەییونیدیکی مەحکەمی لەگەڵ ئەربابەكەئ تیاترۆخانەئ

^{۸۶} قەرپەستێ: پالپۆنمان، نۆرمیری کردن بۆ نەوهی بێمەلپەروزی بگەنە شتیك.

میلانرۆژ^{٨٧} دا هەبوو، قەناعەتی پێهێنا بەلکو یەک دوو وێنە ی بگرێ و بۆ هەتا هەتایە هەر بمینی.

بریار بوو خانمی هونەرمەند لە مالهەکی خۆیدا پیشوازی نوسرەت بکا، ئەوەش هەر لەبەر ئەوەی خواوەنی تیاترۆخانەکه پێگوتیوو، که نوسرەت وێنەگریکی جیاوازه و لەوانی دیکه ناچی، ئاخر ئەو بۆ پوول و پارە ی نەبوو، بەلکو لەبەر خودی مەهوەشی گۆرانییێژ بوو.

لەوکاتە ی، نوسرەت بەرەو مائی مەهوەشی گۆرانییێژ بەرێکەوت، لەشاری زەنجانیشتا ئاغا جان بەرەو ویستگە ی قەتار چوو تا پیشوازی لە گەڕانەوێی حاجییەکانی لە مەککەوێ بکا. ئەوان بۆ سێ هەفتە دەچی بەرێکەوتوون، سەرەتا ئەوان شاری مەککە یان بە پاس جێهێشتبوو بەرەو مەدینە گەرابوونەو، ئەو شوێنە ی تەرمی پیغەمبەر موحمەدی تیدا بە خاک سپێردرابوو، پاشان دەبوایە ولاتی عەرەبەستانی سعودی بەرەو عێراق، بەرەو شارە پێرۆزەکانی نەجەف و کەرەبە لا جییێژن. لە کەرەبە لاش زیارەتی گۆپی ئیمام حوسێن بکەن و لە نەجەفیش هی گۆپی ئیمامی عەلی. لە کوتاییشتا بە بەلەم بەسەر پرووباری ئەروەندروود^{٨٨} دەپەڕینەو و دەگەڕانەو و ولاتی باب و باپییرانیان.

هەمووان دادەکانیان لەخەیاڵ بوو، نەخاسمە گەنجەکان بە گەڕانەوێیان زۆر خوشحāl بوون. ئاخر دادەکان دیاری نەریتیانیان لە مەککە و مەدینەو لەگەڵ خۆیاندا بۆ دەهێنانەو.

جۆرە کاتژمێریک که بە شەوانیش وەک گلۆپیکی بچکۆلە هەلدەبن و جۆرە قورمیشیک کراون که دەنگی تیکستی پێرۆزیان لەسەردا تۆمارکراو. دادەکان لەگەڵ خۆیان بازەن و ئەنگوستیلەیان بۆ کیژەکان دەهێنایەو و قایشی ئاوزینگ جوانیش بۆ کوران. ئەو دیاریانە ی لە مەککەوێرا دەهاتن، جۆرە دیارییکن لە لای هەموان بەقەدر بوون، ئاخر خۆ ئەوان جۆرە کەلوپەلیک نەبوون لە دوکانەکانی لای خۆیان هەبن، ئەوان دیاری شاریکی وەک مەککە

بوون، که که عبهی مالی په روهردگاری مه زنی لینه. نهو شاره ی پینغه مبه ر موحه مد لئی له دایکبوه. نهو شاره ی، خدیجه، دهوله مندترین زنی مه که که ، که خاوه نی هه زاران خوشتر بووه، تیایدا ژیاوو.

نهو قه تاره ی قه ول و ابوو به و زووانه بگا، قه تاریکی تایبته بوو، به ویستگه ی هه موو شاره گرنگه کانی ولات تیده پهری و حاجی شاره کانی لیداده به زین. ویستگه ی هیلې ناسنینه که ش بایه خیکی ته وایان به و قه تاره ی گه رانه وه ی حاجیان ددها. که سکیش رهنکی نیسلام بوو، نیدی هه موو واگونه کانی قه تاره که به ئالای که سک رازابوونه وه، له هه موو لایه کیش تابلوی سهوز هه لواسر ابوون و دهقه پیروزه کانی له سه ر نووسر ابوو به جامی په نجه رکه انه وه هه لواسر ابوون و هه موو حاجیکیش شالیکی که سکی به سه ر شانی خوی دادابوو.

قه تاره که به ماوه یه کی دریژ به رله وه ی بگاته ویستگه که، توته توتی هوړنه که ی گوئی ئاده میزادی که رده کرد و گلپه کانیشی وه ک چاو تروکاندن بوون تا له سه رته ی پیره ی ویستگه که به دیار که وتن. هر که قه تاره که ش ده وه ستا، ده سته ی موزیکه نه کانی سوپاش، ده که وته ژهنینی پارچه موزیکی به خیره نانه وه.

ترومبیله که ی ئاغا جانیش له به رده م ویستگه ی قه تاره که وه ستا. به پیره به ری ویستگه که به خوی و جله ئاهه نگامیزه یه کپوشیه که ی، له سه ر پلیکانه کانی ویستگه که پیشوازی لیکرد. نهو وه ستا تا هه موو نه دمانی مالباته که گیشتن، نهو سا بو هلی چاوه روانی ویستگه که یاوه ریکرد، له وی پیشوازی له میوانه تاییه تیه کان ده کرد. له هوله که دا چایه و شیرینه منیان له سه ر سینیه ک که تایبته به هیلې ناسنین دروستکرا بوون، پیشکه شکردن. قورئان خوینه کانی مزگه وتیش به مایکی ده ستیان، چهند ئایه تیکیان له دهقه پیروزه کان به ته رتیله وه خویندنه وه. ژنه پیره کانیش به سه به ته ی ده ستیان ده هاتن و ده چوون و بخوری بونداریان له سه ر بوو. خانه واده ی حاجیه کانیش شه ربته و خواردنه وه یان له به رده م هه موو ئاماده بوواندا ده گیرا و له هه موو

لایەکیشەوێ کارمەندانی ویستگە کە گولای بۆخۆشیان لە دەستی میوانەکان دەدان و بەخێرھاتنیشیان دەکردن.

کاتیکیش ئەو قەتارە ی قەول وابوو دادەکانی تێدابی، گەیشتە ویستگە کە، بەسەدان حاجی بە دەسڕۆکە کەسکەکیان لە پەنجەرە کەوێ دەستیان بۆ ئاڤزرای خەلکە ئامادەبوو کە ڕاوەشاند. سێ وارگۆن کە حاجییەکانی شاری زەنجان و گوندەکانی دەورووبەری ھەلگرتبوو، بە خۆیان و ھەگبە گەورەکانیانەوێ لە قەتارە کە دابەزین و بەڕێووبەری ویستگە کەش بە مایکروڤۆنی دەستی بە گەرمی بەخێرھاتنەوێ لیکردن.

- "ئەری کوا دادەکان لە کوێن؟" فەخری سادات ئەم تێبینییە دا.
- "لەوانە ھەر لەنیو قەتارە کە دا بن." زینەت خانمیش وای گوت، "خۆ تۆ باش دەیانناسی، دەبی ئەوان سەرھتا شوێنەکیان باش پاکبکەنەوێ، خۆیان کۆبکەنەوێ ئەوسا کابینە ی وارگۆنەکیان جێبێلن."

- "دە شابال، دەکری بچی تەماشایە ک بەکی ئاخۆ بۆچی بەجێماون؟" ئاغاچان ئەم داوایە لە شابال کرد. "دەترسم قەتارە کە بەگەر بکەوێتەوێ و بپوا، کەچی ئەوان لە کابینە ی وارگۆنەکیاندا ھێشتا ھەر خەریکی خۆکۆکردنەوێ بن."

شابالیش چوو بە دوا دادەکاندا بگەرێ، بەلام لە ھیچ شوێنیک نەیدۆزینەوێ.
- "ئەوانی تێدا نییە." لەیەکی لە پەنجەرەکانی قەتارە کە وای بانگی دەرەوێ کرد.

- "دە ی خیرا برۆ وارگۆنیک دیکە سەیرکە، کی نالی سەریان لیتیکنەچووێ و گوم نەبوونە؟"

قەتارە کە زۆر دوورودرێژ بوو، شابالیش بە غار لەم وارگۆن بۆ ئەو وارگۆن بازی دەدا.

ئاغاچان شتەکی بە بەڕێووبەری ویستگە کە ڕاگەیاندا: "حاجییەکانی من ھێشتا لەنیو دابەزیوێکاندا نین، لەوانە ھە لە وارگۆنیک ھە لە دا سواربووین، شاھە ئەوان ھێشتا نەیانزانیب، دەبی لێرەدا دابەزن."

بەڕێووبەری ویستگە کەش ناوی دادەکانی تۆمارکرد و بەرەو نووسینگە کە ی رویشت، ئینجا مایکی ویستگە ی بەگەر خست و تیایدا بانگی ھەلدا:

’راگہ یاندنیکى گرنگ! تہم پہ یامہم تہنہا بڑ ہر دوو حاجی گولبانو و گولیتہ۔
دہبی لہ قہ تارہ کہ دابہ زن۔ دوو بارہی دہکہ مہوہ حاجی گولبانو، حاجی
گولبی! دہی لیرہ دابہ زن!‘

دوای دہ خولہک ہیشتا ہیچ سہروسو راخی دادہکان دیارنہ بوو۔
شابال بہ غاردانہوہ ہات: ’من ہموو وارگونہکان گہرام، نہوان لہ ہیچ
شوینیک دیارنہ بوون۔ لہوانہیہ نہوان پیشتر بہہلہ لہ شاریکی دیکہ دابہزی
بن۔‘

حاجیہ دابہزیوہکان گہرانہوہ مالی خویان و سہر شوستہ و ویستگہیہکان
چول کرد، لیخوری قہ تارہ کہ سواربووہوہ و دہرگاکانی قہ تارہ کہشی خر
پیوہدان۔

ہیشتاش دہنگی بہ پیوہبہرہ کہ چہند جاریکی دیکہ لہ مایکہکانی سہر
شوستہی ویستگہ کہوہ دہہات: ’پہ یامیکی بہپہلہ! خانم گولبانو، خانم گولبی،
دہی سہری بہ پیوہبہرایہتی ویستگہ کہ بدہن!‘

ہیشتا چاودیرہ کہی قہ تارہ کہ لہ سہر دہرگا کہ و ہستابوو، چاوہ پتی دہکرد،
پاشان سہیریکی کاٹمیرہ کہی دہستی کرد و فیکہ کہی لیدا۔ قہ تارہ کہ جوولا،
ویستگہ کہ و ناغا جان و مالباتہ کہشی لہ سہر شوشتہکان بہ جیہیشٹ۔

پاش ہفتہیہک، ناغا جان بہ یارمہتی بہ پیوہبہری ویستگہ کہ زہنگی بڑ
ہموو نہو ویستگانہی کہوتبوونہ نیوان نہروہنرود و زہنجانہوہ لیدا، کہ
قہ تارہ حاجیبانی لیوہستابوو، بہلام ہیچ ہوالیکی وای دہستہ کہوت۔
حاجیہکان دادہکانیان پیش دوایین رۆژیان لہ مہککہ بینییوو، وایانزانییوو
نہوان بہ کاروانیکی دیکہ رۆیشٹوون۔

ناغا جان ہیشتا چاوہ پتی وہلامی فہرمی کاربہ دہستانی سہرپہرشتیانی
کاروانی حاجیانی دہکرد، بہلام ہہوالی نہوانیش یک دوو ہفتہی دہویست
تا شتیک بییستہوہ، چونکہ دہبواہ زور ریکاری کارگیریی بگیریتہ بہر۔

ئاساییانە بە ھاوین باران نەدەباری، بەلام چەند پەلە ھەوریکی ڕەش لەسەر ئاسمانی شارەکە و بە ئاراستەی بیابان پەیدا بوون. باران وردە وردە دەباری، لەو کاتیشدا زەنگی دەرگای خانووەکی مزگەوتی لیدرا.

شابل گلۆپەکی ھەلکەرد و دەرگاکی کردەو. بینی حاجی مستەفا، ئەو پیاوێکی کاروانی حاجیانی شارەکی ڕیکخستوو، بە خۆی و دوو جانتای قەبەو لە بەردەم قاپیپەکی وەستاو.

- "شەوباش، ئەڕێ ئاغا جان لێرە؟" حاجی مستەفا وای لە شابل پرسى.

- "دەکرێ یەک خولەک بوەستی؟ دەچم ئاگاداری دەکەمەو."

شابل لەتاریکییەکە ونبوو، زۆریشی پێنەچوو گەڕایەو لە حاجی مستەفا، بە ھەرموو ھەرموو تا بردییە ژووری کاری ئاغا جان.

لەویدا حاجی مستەفا ھەگبەکانی دانا و باوہشیکیشی بە ئاغا جاندا کرد.

- "من ھەرگیز شتی وام لێ ڕوونەداو، ھەر یەکسەر دەستی بە قسان کرد؛

"ئەمەش چیرۆکیکی سەیر، ناشزانم چۆن بیلیم و چی دەربارەى ئەو

کوێرەو ھەریبە بیلیم. خۆئەگەر ئەوان لەوێ و لە مالی خودا دا ون بووبن ئەوا

مایەى پێڕۆزییە و بەرەکەتە، بەلام کارەسات ئەو ھە چووبنە شوێنێکی دیکە."

حاجی مستەفا بە دلێکی بەخەمەو ئەم قسەیی کرد.

- "کتومت پێمبێلێ چی ڕووداوە؟"

- "ئەمانە ھەگبەکانیان. دادەکان وەک دوو دلۆپی ئاو لە بیابانی مەککەو

ونبوون. من ھەموو شوێنێکیان بەدوادا گەڕام، سەرم بەھەموو پۆلیسخانە،

نەخۆشخانە، مزگەوتەکاندا کرد، لێ ھیچ دەستتەکەوت، ھیچ سۆراخیان

دیارنەماو. ئەوان تا دوایین ڕۆژەکەش لەگەڵ کاروانەکەدا بوون و باش و

سەلامەت، بەختەو و لەشساغیش بوون. بەلام شتیکی سەیر ڕوویدا: ھەر

یەک سەعات بەر لەوێ کاروانەکە لە مەککەو بۆ مەدینە بەرێبکەوێ، ھاتنە

لام، ھەگبەکانیان لە نووسینگەکەم دانا، چارشیویان لەخۆییاندا، بێ ئەوێ

ھیچ قسەیکیش بکەن، رویتشتەو. من وامزانی بەلکو بۆ دواچار سەریکی

بازارەکە بدن. شتیک، دیارییەک، یادگارییەک مابى بیکرێ، بەلام ئەوان ھەر

نەگەڕانەو. چوون و ھەر ئەو چوون! ئەو ھەگبەکانیانە. من زۆر بەداخم،

لەوانەبوو باشتر ئاگام لێبووبان. داوای لێبوردن دەکەم، من هەر شتێکم لەمست بێ دەیکەم. لەو بارەیهوه تۆش لە هەوالەکان ئاگاداردەکەمەوه.

حاجی مستەفا پزۆشتبوو، هەنووکە هەر ئاغاچان و شابال بەیهکەوه دانیشتبوون.

- "باوەڕناکەم ئەوان بزربووبن یان لە مەککە سەرگەردان بووبن." ئاغاچان وای بە شابال گوت.

- "باشە چۆنی لێ تێدەگەیی؟"

- "ئەوان خۆیان لە پشت بەرگە پیرۆزەکەیی کەعبەدا پەناداوه. ویستویانە یان دەیانەوی جاریکی دیکە نەگەرێنەوه ئێرە."

- "باشە بۆچی خۆیان شارۆتەوه؟" شابال بە حەپەسانەوه ئەمەیی گوت.

- "ئەوان دەیانەوی لە مەککە بمێنەوه، ئەوەش باشترین خەونە کە موسلمانێک ببینی. بە برۆی من هەردووکیان گەشتوونەتە ئەو ئاکامە، کە ئەوان بایی خۆیان ژیاون. ئەوان بژاردەیهکیان لە پێشدابوو: یان بگەرێنەوه مāl و چاوەڕێی مردنیکسی ئاسایی بکەن، یان لە کەعبەیی مالی خوا سەربنێنەوه. خو ئەگەر مەرۆ لە کەعبەدا بمڕی، راستەخۆ دەچیتە بەهەشت. دەی پێم بڵێ گەر تۆ لەجینی دادەکان بوایت، کامەیانت هەڵدەبژارد؟"

- "من برۆاناکەم، بە ئەنقەست لەوی خۆیان هێشتییتەوه. ئاخەر ئەم بێرۆکەیت چۆن بۆهات؟"

- "ئەوه شتیکە، ناتوانم برۆنیکەمەوه. خو بەلای کەمییهوه، ئەوان پەنجای سالی لەگەڵ ئێمەدا ژیاون، پەنجای سالی رەبەقی هەر گوێیان لە چیرۆکی کۆن بۆتەوه، ئیدی ئێستا دەیانەوی چیرۆکی خۆیان دروست بکەن." شابال مسکە بوووهوه.

- "دەیی با هەگبەکانیان بکەینەوه، بەلکو نامەیهکیان تێداجێنیشتی." ئاغاچان وای بە شابال گوت.

شابال سەری هەگبەکانی کردنەوه. هەگبەکان پری دیاری بوون: کاتژمیری دەستی، بازنی ئالتوونی، ئەنگوستیلە و جلی ئالوالا کە لەبەر تیشکی

گلڑپہ که دا شہوقیان دہادیہ وه، هه موو شتیک دیاری به نرخی مه کهه بوون بؤ
ٹاکنجیبه کانی خانووہ که.

- "ئه وه به لگه که یه،" ئاغاجان وای به شابال گوت؛ "ئه وان هیچ که لوپه لی
خویان نه ئاخنیوه ته نیو هه گبه کان، ته نانهت کفنی مه کهه شیان نه خستوته نیو.
ئه وهش خه ونی هه موو که سیکه، که کفنی خوی له مه کهه وه را له گه ل خوی
بیئیته وه، هه ر ئه مهش یه کهم شته، که حاجی مشووری کرپنی بخوا. ئاخر
هه ر به و به رگه وه کفن و دفن ده کری. ئه وان هه ر له گه ل خویان هیشتوته وه،
له وانه یه له ژیر جله کانیان دانابی."

- "به راست؟" شابال وای گوت؛ "باشه هه نوو که چی به ئه وانی دیکه بلیین؟"
- "هه گبه کان له پشت میزه که دابنی و برؤ بانگی هه مووان بکه، بیته ئیره."
شاباش ئه وهی پیئراسپیئردرا کردی و هه مووانی ئاگادار کرده وه.
- "حاجی مسته فا تازه لیره بوو." ئاغاجان وای به هه مووان گوت؛ "به لام به
داخه وه هه وائیکی خوشی پینه بوو. ئه و پوژانه په یوه ندی له گه ل پۆلیسی
مه کهه دا هیه و تا ئیستا هیچی لیته لئه کراندوون. هه رکاتیک شتیک بؤ پروون
بیته وه، دهرده ست ئاگادارمان ده کاته وه."

هه مووان به وروژاوییه وه، به بیته نگی گوئیان له ئاغاجانه وه گرت.
- "ئه ری ئه مهش ئه وه ده گه یه نی، ئیدی هه رگیز چاومان به داده کان
نه که ویته وه؟" نه سرین، کهه گه وره کهی ئاغاجان بوو، ئه مه ی لیپرسی.
- "ئه وان هیچ شوینیکیان نییه تا بؤی بچن. هه رده بی پۆلیس بیاندوزیته وه."
ئه مهش قسه ی جه واد، کوره کهی ئاغاجان بوو.

- "من دهرانم. حاجی مسته فا ئه وهی له توانیدا بووه، کردوویه تی. خو ئیمه
ده زانین، له وانه یه ئه وان سواری قه تاری شاریکی دیکه بووبن. ئاخر به
ملیونان حاجی پروو له مه کهه ده کن، سه دان هۆکاری ونبوون له گۆریدا
هیه. به لام خو داده کان شتیک دلقانه یان ئه نجام داوه. ئه وان هه گبه ی پر له
دیارییان به حاجی مسته فا دا ناردوته وه. ئه وهش به رای من نیشانه ی ئه وه یه،
که ئه وان ساغ و سه لاهه تن. ده ی شابال، هه گبه کان!" ئاغاجان به مجوره دوا.
شابال هه گبه کانی له سه ر میزه که دانان و سه ره کانی کردنه وه. هه مووان به و
کاتژمیر، بازنه و گواره و ئه نگوستیله، بۆن، هه ورییه ره نگینه کان و جانتای

دهستی تاييهت و بلوزه کان سه رسام بوون. هر ديارينکيش کارتيني
له گهلدا بوو، ناوي نه وکله سهي له سهر نووسرابوو که بوي هاتبوو. بئ نه سرين
و نه نسي، کيزه کاني ئاغا جان، داده کان بلوزي جوان و رهنگينيان بئ کرپييون،
هر چي بئ جه وادي کوريشي شه پقه يهک و کاترميزيني دهستي، بئ فخری
ساداتيش دهسته يه کي ميک نه پ، بئ بانگده ره که داردهستني که تواناي
چه ماونه وي هه بئ، شتيک بوو کهس پيشتر نه ييبنبوو. زينته خانميش ديوانه
شيريني شاعيراني مه که کي بئ نيردرابوو. ديارى ئاغا جان قه له م پانداننيک
بوو، وينه يه کي ئيمامي عه لي له سهر بوو، شابال کاترميزيني دهست و پارچه
قوماشيني قاوه يي تاريک، که هيلي سپي ورد وردى تيدابوو، بئنه وي قاتيني
جواني ليتدروئ.

همووان به دياريه کان که يفساز بوون، همووان به داده کان کاريگه ربوون،
که به زهوقى جوانه وه يه که به يه که يان به دياريه کان يانه وه
به سه رکردبوونه وه. همووان دلشادبوون تا نه وکاته ي گوڤيان له قيزه يه که
بوو له دهره وه هات. ئافره تنيک له دهره وه به سهر يه کيکي ديه که دا هاواري
ده کرد و نه ویش به جويني پيس پيس وه لامى ده دايه وه. شتيکي واپوو،
هرگيز شتيکي ئاساي نه بوو که گوڤت له شه ر و هه رايه کي به مجوره بئ.
ئاخر دوو ژن له سهر باني حوچره که، له ديوي لاي دراوسنيکه يانه وه
وه ستابوون، دهستيان له سهر و پرچي يه که نابوو.

زينته خانميش که ئه مه ي دى به ئاماده بوواني گوت، ديسان نه وانه ژنه کاني
حاجي شيشه گارن^{۸۹}.

حاجي شيشه گار ته مه ني شهست سالان ده بوو. ئو له گهل داده کان چووبوه
مه که که و گه رابوزه. ئو له بازار دوکاني شوشه واتي هه بوو.
حاجي خاوه ني دوو ژن بوو، ژنه گه وره که يان ناوي ئه کرهم^{۹۰} و
گه نجه که شيان ناوي ته لا^{۹۱} بوو.

له ئه کرهم حهفت کچی هه بوون، لی ئه عه یامیک بوو عه ودالی کوریک بوو، هه ر بویه ژنی دووه می به سهردا هینابوو.

له دواپییدا ژنیکه گهنجی دوزیه وه و ماره ی کرد، به لام ده رکه وت چیدیکه مندالی په یدانابی.

- "نه که! لیتیم مه ده! به داخه وه! من نه مزانی، به راستی نه مزانی." ته لا وای له بهر پاراپیه وه.

ئه کره میش هه ر رانه ده وه سستا، هاواری ده کرد و به رۆکی ته لای گرتبوو، دیسان تیسره وانده وه.

- "مه که! من هیچ هه له یه کم نه کردوه. من داله کانی تو، هی منیش، لیتده پاریمه وه، چیدیکه وامه که!"

زینته خانم، که به سهر په یژه کاندای خوی گه یاندبوونی، که وته نیتوانیه وه.

- "ئه وه چییه؟ بۆ شه ر له گه ل یه کدی ده که ن؟"

- "هیچ نییه؟" ته لا، ژنه بچوکه که ی حاجی وای وه لامدایه وه.

- "باشه ئه دی بۆچی لیتده دا؟ باشه بۆ خاتری خوا بۆچی له وسهر بانه که وتوونه ته ویزه ی یه کدی؟"

- "حاجی له ماله، بویه، حاجی میوانیشی هه یه، ئه و وایگوته وه؛ "منیش، من..."

- "تو چی؟"

- "من دوو گیانم." ئه و به نه رمی وایگوت.

ئه کرهم، ژنه گه وره که ی حاجی، به گریان وه له نیتو تاریکاییه که دا ونبوو.

- "ته لا زگی هه یه!" زینته وای بانگی کرد.

- "پیرۆزه! پیرۆزا! که کانی ئاغا جانیش له نیتو تاریکایی حه وشه ی مالی خۆیاندای وا هاواریان کرد.

کاتیک حاجی شیشه گار له مه که که بوو، له خودای که عبه پاراپیوه، به لکو کوریکی پتیه خشی. خواش جمکه یه کی پتیه خشی، دوو کوپ به یه ک زگ.

له خانووہ که ی مزگه وتیش چه ندان مانگ به سهرچوون. هیچ هه والیش له داده کانه وه په یدا نه بوو.

گہراٹوہ

کاتیک شابال بق بہرچایی بہیانی سہری ناندینہ کہی دا، بینی ژنیک بہ خوی و ہگبہ کہی لہسہ تہختہ بہندیک لای ہوزہ کہ دانیشٹوہ۔ دوی ٹوہی چارشینوی خانمہ کہی بینی لہسہر پروخساری لاکوت، ٹینجا ناسیہ وہ۔
- 'سہدیکہ، ٹوہ توی؟'

دوی پروداوہ کہی سینہ ما، خالخال لہشاری زہنجان ہلات، سہدیکہش چوہ شاری قوم تا لہگہل میردہ کہیدا بڑی، لہو پروژوہ جاریکی دیکہ سہدیکہ نہ گہراٹوہ خانووہ کہی مزگوتی
زینہت، کہ کیڑہ کہی بینی باوہشی پیندا کرد، ماچی کرد و پرسکاری لینکرد
ٹاخو چی بہ سہرہاتوہ، بوچی ٹو بہو شیوہ بہ کزومہ لوولی گہراوہ تہ وہ مال۔ سہدیکہش سہری خستہ سہرسانی دایکی و گریا، لہوہ زیاتر ہیچی نہ کرد و نہ گوت۔

زینہت زانی کیڑہ کہی لہگہل خالخالیدا بہختہ وہر نییہ، ٹاخو ٹو ہرگیز
ژیانیکی ژن و میردانہی ٹاسایی بہ کچہ کہی نہ بہخشیوہ، ٹوہ بواری نہ دہدا
لہ مالہ وہ میوانداری کہس بکا، ہمیشہ ترس لہگہل ٹوہدا دہڈیا۔
ٹوہ زور لہ مال نہ دہبوو، سہدیکہی ہر بہتہ نہا جیدہ ہٹلا، ہرگیز دہربارہی
کار و چالاکیہ کانی خوی لہگہل ژنہ کہی نہ دہدوا، نہ دہبواہ سہدیکہ ہیچی
لہسہر میردہ کہی بزانی و بق مالہ باوانی بگیزیتہ وہ۔
ٹوہ خندہیہی بہردہوام لہسہر لیوہ کانی سہدیکہ بوو، ہنووکہ نہ ماوہ۔
پروخسارہ کہی بہ پروہہندیکی خہم و خفہت داپوشراوہ۔

- 'ٹہری چی پرویداوہ؟'

سہدیکہ نہیدہ ویست ہیچ بلی۔

- 'باشہ تو لہ مالہ میردت راکردوہ؟'

- 'ٹہی شہرتان کردوہ؟'

ٹہویش سہری خوی بہ نہخیر بادہدا۔

- 'دہباشہ، پتہ بلی چیت لیقہ و ماوہ؟'

بہ لام کیڑہ کہی ہیچی پتہ گوت.

سہ دیقہ بہ نیو حہوشہ کہدا ہاتچو، بیرى له پوژگاری رابر دوو دہ کردہ وہ. خالخالى بؤ چہ ند مانگیک دہ بی ریشستوہ، ئہوی بہ تہ نہا له مالى جپہشتبو، ئہویش نہیدہ زانی بہ تہ نیا روو له کوئ بکا. پوژیکیان نامہ یہ کی له میردہ کہی پنگہ شست، لینو و سسرابوو: 'من جارئ ناگہ ریمہ وہ مالى. دیار نہ بوونہ کہم له وانہ یہ زوری پتہچ. بگہ پیوہ لای مالباتہ کہت. ناشی له بارہ یہ وہ له گہل ہیچ کہس قسہ بکہی!'

سہ دیقہ بیتہ نگ بو، ہیچی نہ درکاند، بہ لام ہہ مووان دہ یان زانی، شوو کردنہ تیکشکا وہ کہی ہوکاری گہ رانہ وہ یہ تی بؤ مالى. ئہو له گہل پرسیاریک له ململانیدا بو. باشہ کاتیک خالخالى گہ راپہ وہ، تو بلی بیہ وئ بؤ مالہ میردی بگہ ریتہ وہ؟ بؤ ئہو مالہ ترسنا کہی قوم بچیتہ وہ؟ تو بلی ویستیتی له گہل ئہو پیاوہ دا بڑی؟ ئایا ویستویہ تی له گہل پیاوہ کہ بچیتہ ناو جیگا؟ بہ لام ئہو ہشی دہ زانی، وہک ژنیک ہیچ بڑاردہ یہ کی دیکہی له بہ ردہ ستدا نہ بوو. ہہر کاتی میردہ کہی بگہ ریتہ وہ، دہ بی ئہویش ہہ ندووانی^{۱۲} بہ دوایدا پړو.

نہ خیر، من له گہ لیدا نارؤمہ وہ، سہ دیقہ له بہ رخویدا وای بیردہ کردہ وہ، خؤ ئہ گہر ہہر ناچاریشم بکا، ئہوا ئہ وندہ بہرز ہاوار دہ کہم و دہ قیژنیم تا ہہ موو ہاموشؤکہ رانی مزگوت لیوہ سہر بان بکہون.

سہ دیقہ چوہ ناندینہ کہ، ہہستی بہ شوینی بہ تالی دادہ کان کرد، کہ له دواى خویان بہ جیٹیان ہنشتبو.

کاتی دادہ کان ہنشتا له مال مابوون و سہ فہری حہ جیٹیان نہ کردبو، ہہ موودہ می ناندینہ کہ خاویٹوبڑوون و ریکوپیک بو، لی ہہ نوو کہ ہیچ قابوقاچاخیک بہ جوانی له شوینی خؤی دانہ ندراوہ تہ وہ، ئہو ناوہ پاشا گہردانی تیکہ و تووہ. زبلدانہ کہ پړبووہ، دہرمان و بہ ہاراتہ کہش کہ له نیو شوشہ یہ کی سہر داخراودا و له شوینی دیاریکراودا بو، له وئ بہ سہر رہ فہی شتہ کاندراؤبو. بؤنی خؤشی میوہی تہ روتازہش، کہ ہہمیشہ له سہ بہ تہ یہ کہ لای راستی ناندینہ کہ دادہ نرا، نہ ماوہ. سہ دیقہ خہریکی

^{۱۲} پشینان لو بار میوہ گوتوویتہ، میرد ہندوہ؛ ژن لہدوہ. و مرگیز.

هه‌لبژاردنی ناندینه‌که بوو. زبلدانه‌که‌ی برده‌ده‌ری، شوشه‌ی دهرمانی کاری و به‌هاراتی پاک‌کردنه‌وه، شته‌کانی له شوینی خوی دانانه‌وه. مه‌نجه‌له‌کانیش که له گۆرئ که‌وتیوون، به‌جوانی هه‌لیگرتنه‌وه و له‌سه‌ر یه‌کی دانان، ناوکه‌وی ناندینه‌که‌شی گه‌سک دا، جامی په‌نجه‌ره‌کانی سرپینه‌وه و گوله‌کانیشی ئاودان. پاشان مه‌نجه‌لیکیشی خسته‌سه‌ر ئاگر و ده‌ستی به چیش‌تلیان کرد.

کاتیکیش هه‌مووان بو مه‌غریب په‌یدا بوونه‌وه، بینیان چرای ناندینه‌که داده‌گیرسی و بوئی شیوه‌که به‌و ناوه‌دا په‌ر‌شوبلاو بوته‌وه. سه‌دیه‌ میزی ژووری نان‌خواردنی راخست، ئیدی بو ماوه‌یه‌کی درێژبوو هه‌موو مالبا‌ته‌که له‌سه‌ر میزه‌که گردنه‌بوو بوونه‌وه، هه‌نوکه گردبوونه‌وه. که‌س پرس‌یاری نه‌کرد و که‌س‌یش ناوی خال‌خالی به‌سه‌ر زاردا نه‌هات، هه‌مووان ده‌یان‌زانی، نه‌گه‌ر پ‌نویست بکا، نه‌وا ئا‌عاجان له‌و باره‌وه باسو‌خواسی له‌گه‌لدا دینته‌گۆرئ.

هه‌مووان چێژیان له‌ شیوه‌که بیني، پ‌نیانوابوو ده‌میکه‌ غه‌ریبی ده‌سته‌واي^{۹۲} کابانیکی واده‌کن. دواي نه‌وه‌ی له‌ خواردنه‌که بوونه‌وه، سه‌دیه‌ تا دره‌نگ له ناندینه‌که مایه‌وه، سه‌رقالی ده‌ستپ‌داهینان و ریک‌خسته‌وه‌ی بوو. کاتیکیش له شوشتنی قاپوقا‌چاخه‌که بووه‌وه، بو ماوه‌یه‌کی که‌م چو له‌به‌رده‌م په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌که دانیش‌ت، له‌و تاریکایه‌دا سه‌یری هه‌گبه‌ی خوی کرد، که هیش‌تا هه‌ر له‌ ته‌نیش‌ت حه‌وزه‌که بوو. زینه‌ت داواي له‌ کیژه‌که‌ی کرد، بچی له ژووره‌که‌ی نه‌ودا بم‌ینته‌وه، به‌لام نه‌و بانگه‌یش‌تنامه‌که‌ی دایکی ر‌ه‌ت کرده‌وه. سه‌دیه‌ له‌ ئاوینه‌ کۆنینه‌که‌ی ناندینه‌که‌دا، که هه‌میشه‌ داده‌کان له‌ویدا سه‌یری خۆیان ده‌کرد، ته‌ماشایه‌کی خوی کرد. ئاوینه‌ شلویکه‌ش نه‌وه‌ی پ‌نگوت، که‌وا قۆناخ‌یکی نو‌یی له‌ ژیانیدا ده‌ستپ‌کرد. هه‌موو ر‌ۆژه‌که‌ش نه‌و هه‌ر دوو‌دل بوو، لی هه‌نوکه نه‌و در‌دۆنگیه‌ی ر‌ه‌ویه‌وه. له‌کۆتاییدا هاته‌وه‌سه‌ر خوی، گلۆپه‌کانی ناندینه‌که‌ی کۆژاندنه‌وه به‌ره‌و ژیرزه‌مینه‌که ر‌ویش‌ت. بانگه‌ده‌ره‌که بانگی کرد: "نه‌وه کی له‌وینه‌؟"

^{۹۲} ده‌ست‌وا: ده‌ست‌کرد ده‌ست‌پ‌وخت.

سہدیفہ سلہمیہ وہ۔

- "سہدیفہ، تھوہ توی؟ تھری باش گویم لیتبوو؟"
- "بہ لی، تھوہ منم۔"
- "سہرہتا دووڈل بووم، دہنگی تہپہی پنی تو جیساوازه، بہزوی نہمناسیتہوہ۔ باشہ بہو نیوہ شہوہ لہو ژیرزہمینہدا، لہچی دہگہرینی؟"
- "کلینک، ہر دہبی لیرہ لہنیو کزنہ باولیکدا داینابی۔"
- "کامہ کللی؟"
- "کللی تھو ہؤدہیہی تہنیشٹ پھیڑہکانی مزگوتی، ژووری نیوان پھیڑہکان و نووسینگہی ناغاجان۔"
- "دہتہوی ہر ٹیستا تھو کللیت ہہبی؟"
- تھو لہ باولہ کونینہکہدا بہدوای کللیکہدا گہرا، بہلام نہیدوزیہوہ۔
- "دہی سہیری تھو سہرداہہ"^{۱۴} پہناگہیہ بکہ، باولیکی دیکہ لہویدا ہہیہ، لایہتہ دہستیہکہ بہہ، دہنا ناییینی و بوٹ نادوزریتہوہ۔ بانگدہرہکہ وای بہ سہدیفہ گوت۔
- لہوی لہ دہلاقہکہدا"^{۱۵} لایہتیکی دہستی لیبوو، لہپالیشی دہستہ شخارتہیہکیش ہہبوو۔ سہدیفہ لایتہکہی پیکرد بہرہو باولہکہی پہناگہکہ چوو، سہری ہہلدایہوہ، ہہمووی گہرا، لی ہیچ کللیکی تیدانہبوو۔
- "من دہزانم ہیشٹا تورہگہیک ہہیہ، لیرہ لہنیو تھو باولہدا۔ بہلکو کللیکہی تیدا بی۔ یاروی بانگدہر وای بہسہدیفہ گوت۔
- تھویش تیشکی لایہتہ دہستیہکہی گواستہوہ سہر کہلوپہلہکانی و بینی بانگدہرہکہ لای فرنیہکہی وہستاوہ و خہریکی گولدانیکہ۔
- "ناگادار بہ، بانگدہرہکہ ہوشیاری دایہ، تہک دوو گولدانم لہوی داناون۔"
- سہدیفہش بہ تھسپاییہوہ بہنیو گولدانہ سوورکراوہکاندا بولای دولابہکہ ریشٹ و سہری ہہلدایہوہ۔

^{۱۴} لیرہدا محبستی (قبو) ہ، ہاواتایمکی دروستم نعدوبیموہ، بویہ سمردابہ پھاگم بکار ہینا۔ وەرگیر۔
^{۱۵} دہلاقہ وک پنجمر میدکی بچکولانہ وایہ لہدیوارہکان دہگریتموہ، دہگری کونہدیش بی، دہگری ہرومک رفہیمکیش سوودی لیبیندری۔ وەرگیر۔

لہویدا یک دوو چاکہ تی کونینہی پیساوانہ و یک دوو گوپالی پیوہ
ہہلواسرابوو.

- "دۆزیتہ وہ؟"

- "نہخیر، تہنہا جلو بہرگ بہو دۆلابہ ہہلواسران."

- "کلیلہ کہ ہہردہ بی لہوئی بی، کاتی دادہکان دۆلابہ کہیان خاوتنکرده وہ،
گویم لہ زرینگہی کلیلہکان بوو."

سہدیقہ چاکہ تہکانی جولاندن. لہپر گوئی لہ خرہی کلیلہکان بوو. بانگدہرہ کہ
بانگی کرد: "دۆزیتہ وہ؟"

سہدیقہ بہ کلیلہ کہ وہ گہرایہ وہ ناو حوشہ کہ، بہ تہنیشٹ ژورہ کہی
ئاغا جاندا تیہ پری و لہ بہردہم ژووری سییہ مین و ہستا. ہہلویدا کلیلہ کہ بخاتہ
کونی کیلونی دہرگا کہ. کلیلہ کہی تیہاوتشت، بہ لام بانہ درا.

سہدیقہ بہ ریگای خویدا گہرایہ وہ ژیرزہ مینہ کہ.

بانگدہرہ کہش ہہندی رونی لہ کلیلہ کہ دا، لہ گہل کیلونہ کہش ہہلنکی دیکہی
دا، بہ لام ہہر پیئینہ بۆوہ.

- "من لہ بیرم نہماوہ ئاخو بۆدوا جار کہی بوو، ئەم ژوورہیان بہ کارہیناوہ.
ہہر دووکیان، چ کیلونہ کہ و چ کلیلہ کہ ژہنگیان ہہلناوہ." بانگدہرہ کہ وای بہ
سہدیقہ گوت.

بانگدہرہ کہ ویستی لئی بیرسی: باشہ بۆچی کتومت، بہو نیوہ شہوہ
ژوورہ کہ دہکے یتہ وہ؟ خو ئەگہر بتہوئی برازیسی^{۹۶}، باشتر وایہ ژووری
مانہ وہی میوانان بہ کاربینی. لی لہبری ئەوہی لیبیرسی، رونی زیاتری لہ
کلیلہ کہ داو ہہلنکی دیکہی لہ گہلدا دایہ وہ.

"ہہنووکہ باشتر بوو، بہ لی، کردمہ وہ، وا دہسوپی، کہمی بوہستہ، دیسان
گیربووہ وہ، پیوستم بہ چہ کوچ ہہیہ، یک دوو نہرمہ کوتکیکی دہوئی، بہ لام
خو ہہمووان نوستون، دہترسم بیتاریان بکہمہ وہ."

ویترای ئەوہش، مامہی بانگدہر چووہ ژوورہ کہی و چہ کوچیکی ہینا. یک
دوو جار بہ نہرمی چہ کوچہ کہی پیداکیشا و کلیلہ کہی زیاتر رہ پیش کرد.^{۹۷}

^{۹۶} برازیسی: بخموی

^{۹۷} راپیشکردن: پالان، بردن ژوور.

کرایه وه! به لام بق خاتری خودا، خومن له وه تیناگه م بهو نیوه شه وه چیت له م ژووره دهوئ؟ بانگده ره که وای پینگوت، که چی له سهر وه لامدانه وه شی نه وه ستا، گه پرایه وه ژووره ژیرزه مینه که ی خوئ و ده رگا که شی داخست.

سه دیقه شه به نه رمی پالینکی به ده رگا که وه ناو و کردیه وه.

ژووره که تاریک بوو. سه دیقه به دوا ی پلاکی گلژیدا گیرساندنه که دا گه را، به لام پلاکه که ئیشی نه کرد. ئینجا لایته ده سستییه که ی له ژیرزه مینه که هینا و لیه ژووره که که وت.

لهوئ هه موو شتیک به قوماشیککی سپی داپوشرابوو، ته نانه ت ئو مافووره ی له سهر ناوکه وه که ش^{۹۸} راخسترابوو. به هیتواشی قوماشه که ی له سهر لابر د و له ده ره وه داینا.

لهوئ پینخه فیک داندرا بوو، له پال پینخه فه که ش ئاوینه یه کی کۆنینه هه بوو. چارشینیکیش به به دارسینیک هه لواسرابوو، له ژیره وه ش جووته نه علیک هه بوون. له سهر میزۆکه ی ته نیشته پینخه فه که ش، شانیه که، قوتوو ه پۆدریه که و جانتایه کی بچکۆله ی میک ئه پ هه بوو. له سهر دیواریش که پینخه فه که ی له پال بوو، یه ک دوو ره فه هه بوون، چند کتینیکی له سهر بوو. له سهر زۆپای دارانیش چایه دانیک و له نیو دۆلابه که شدا یه ک دوو فستان هه لواسرابوو.

سه دیقه دوو چه رچه فی خاوینی له ژووری شوشته که هینان، ده سستی دایه هه گبه که ی چوو ه نیو ژووره که، هه گبه که ی له ته نیشته دۆلابه که دانا، په تویه کی به سهر دۆشه که دا دادا و چوو ه ژیری و لیبپالکه وت، چاوه کانی نوقاندن و خهوی لیکه وت.

بق به یانیش سهر له زوو، دیسان هه مووان سه دیقه یان بینیه وه، که خه ریکی ناندینه که یه. ئو مافووره که ی داوه شان د و هه موو جامی په نجه ره کانیشی به هیتواشی سترینه وه. شابالیش هیلکی نویی کاره بای بق ژووره که ی راکیشا.

بق شه وه که شی گلۆپ له ژوره که ی هه لگیرسا، له پشت په رده کان پووناکی گلۆپه که له ته نیشته په یژه کان سوور، که سک و زهر د له سهر زهوی دیار ده کرا.

^{۹۸} ناوکهو: نه رمیه ی ژووره که.

شەوێکیان، کاتیک سەدێقە قاپی ژوورەکی خۆی دەکردووە، سەیری تیشکی سوور، کەسک و زەردی ژوورەکی لەسەر زگی خۆی کرد، ئیدی ئاغاجان تینگەیشت و لە فایلی هەوالنامەکاندا نووسی: "سەدێقە دووگیانە".

هەرللا

لە دەروازەی بازارەکەدا، چەند پۆلیسیک خەریکی هەلواسینی چەند پۆرتیتی گەورە پەش و سپی بوون. پۆرتیتی چوار پیاو بوون بەسەر و سمیل و چاویلکەو، بە دیوارەکەدا هەلواسرابوون.

لەژێر وێنەکانیشدا ئەم بێرگەیه نووسرابوو: "زیندانییە پاکردوووەکان! کۆمۆنیستە چەکارەکان! هەرکەس خەبەرێان لێیدا بە 10.000 تمەن پاداشت دەکری!"

پۆژنامە خۆجینییهکی شارەکش وێنەی هەر چوار کەسەکی لەسەر لاپەرە پێشەوێ پۆژنامەکاندا داو، لەژێرەوش نووسیبووی: "ئاگاداربە، چوار تیرۆرستی مەترسیدار بەناو شارەکانماندا دەخولێنەو!"

ئەوکات دەروازەی بازار لە خەلکی سیخناخ بوو، پیاوان دەستە دەستە لەگەڵ یەک وەستابوون، قەسیان دەکرد. هیچیشیان دەربارە کۆمۆنیزم نەدەزانی، بەلام خۆ کۆمۆنیستەکان کەسانی دژوارن، باوەریان بە خۆداش نییە.

لە پۆژنامەکاندا چاوپێکەوتنیک لەگەڵ شوانیک بلاقراووەو، ئەویش گوتیبوی گوايه "زیندانییە پاکردوووە دژوارەکانی بینوون."

- "باشە ئەوان چەکیان پێبوو؟" یارۆی پەيامنێری پۆژنامەکە وای لێرسیبوو.

- "بەلێ، ئەوان بەسواری ئەسپ بوون و تەنگیشیان بەشانهو بوو."

- "لە کوێ تووشیان هاتی؟"

- "من تووشی کەس نەهاتووم، تەنیا ئەو بوو، من خەریکی خەڵکەوێ هەوێ مینگەلەکم بووم، بە دواي بزێنیکا پامکرد. لەپەر چوار سوورم لێو دەرهکەوتن، ئیدی دەستبەجی زانیم، ئەوانە کەسانی غەوارەن. ئەوان وەک سولتان لەسەر

زینی ئەسپەکانیان سوارببوان، ئاخەر خۆ زۆر کەم وایە مەرۆ تووشی ئەو جۆرە سوارانە بێ.

- "باشە قسەت لەگەڵدا کردن؟"

- "سەرەتا نەخێر، دواتر بەلێ، من پووختاری ئەوانم نەبینی، ئەوان بە شاخەکاندا سەرکەوتن، هەر سەیری پشتیانم کرد. ئەوان بەرەو دوندی کێوکان هەلکشان، پیموایی دەیانەویست بچنە ئەودیو، بچنە ئەودیوی سنووری ئەفغانستان، بەلام لە ناگاو سواریکیان گەرایەو، بەرەو لای من هات، لێپرسیم بەلکو هەندێ نان و شیریان بەدەمی."

- "جا تۆ نان و شیرت دانی؟"

- "بەلێ، بەلام خۆ نەمدەزانی، ئەوان کۆمۆنیستن، دەنا نەمدەدانی."

- "باشە لە پیاوێکەت نەپرسی ئاخۆ ئەوان کین؟"

- "نەخێر، خۆ نابێ هەر یەکێکت بینی و دەستبەجی لێی بپرسی کێیە. من دەستم دا جامیک و بەدوای بزنیکیدا گەڕام، بیدۆشم."

- "باشە، کاتیک نان و شیرەکەت دایی، کابرا چیکرد؟"

- "ئەو دەستی بۆدریژ کردم، دەستی گویشیم، تۆقە لەگەڵدا کردم و گوتی: کاکە، لیمان مەگرە، کە نەمتوانی پارەکەت بەدەمی؟"

- "باشە هیچی دیکەیشی نەگوت؟"

- "بەلێ، ئەوەندەشی گوت، کەوا ئەو هەرگیز پووختاری من لەبەر ناکا."

- "مەبەستی لەو قسەیە چی بوو؟"

- "نازانم، بەلام بۆ پۆزی پاشتر، وینەکانی ئەوانم بە هەلواسراوی لە ژەندرمەخانەی گوندەکە بینی. چوار تیرۆرست، منیش نانم داوونئ."

خەلکی ئاسایی نەیان دەزانی چی لە گۆڕیدایە و باسوخواس چییە، بەلام ئەو کەسانەی بە نهینی گوتیان لە رادیوی مۆسکۆ بە فارسی گرتبوو، لە هەموو شتیک ناگاداربوون.

ئو چوار پیاوہی ھه لاتیبون، چوار ئه ندامی ھه ره گرنگی بزووتنه وھ ی چھپی ژیرزمینی بوون. ئه وان سالیك پیشتر و له راپه پینی جهنگه لی باکووری پاریزگای شیمالدا^{۹۹} گیرابوون.

ئه وان سه رکرده ی کۆمه لیک بوون به ناوی کۆمه له ی جهنگه ل. ئه م بزووتنه وھ گهریلا چه په دژه ئه مریکاییه، ھه ولیاندا له دارستانه کانی باکووردا راپه پینیک دژی شا سه رپی بخهن.

زۆرینه ی ئه و خه لکه ی له نیو چیاکان ده ژیان، له بن باری ھه ژارییدا بوون. شاخر پیداو یستییه کانی ژیان زور که م بۆ گونده کان دابینکرا بوو. قوتا بخانه، پزیشک و ته له فۆنیان نه بوو. فه راهان^{۱۰۰} ئه و گونده ی زیدی حامید ئه شره ف^{۱۰۱} بوو، له لایه ن کاربه ده ستانه وھ ھه ر هیچ بایه خی پینه درا، ده سه لات گونده که یان له به ر چالاکیه سیاسیه کانی ئه شره فه وھ، پشتگو ی خستبوو.

حامید ئه شره ف، سروشتناسی له زانستگه ی تهکنیکی له تاران خویندبوو. ئه م زانکۆیه ش لانکه ی ھه موو گرووپ و کۆمه له چه پخوازه کانی ولات بوو. ئه شره فیش سه رکرده یه کی گه نج بوو، که پارت ه کۆنه که ی کۆمونیست، توده ی جه یشتستبوو. ئه و بزووتنه وھ یه کی ژیرزمینی ریکخستبوو، ناوی فیدائی^{۱۰۲} بوو، خه باتی چه کدارانه یان دژی شا راگه یانددبوو.

خه لکی لادیش ھه ر به نه ریتی خو یان دژی رژی م بوون، گونده که به گوندی سوور ناسراو بوو، له ویدا خه لک گو یی له رادیۆی مۆسکۆ ده گرت.

کاتیکیش خه لکی گوند ھه والی زیندانییه ھه لاتوو هکانیان پیگه یشت، ده نگوباسی راکردنه که یان به گونده کانی ئه و ناو هدا بلاو کرده وھ.

دانیشتووانی گوندی سوور گو تیان ئه وھ ی له نیو رۆژنامه که دا نووسراو ه، شتی بی مانا و قو ره، شو انیکی له وجۆره ھه ر بوونی نییه. ئه م شتانه ھه مووی دروی شاخدار ی پۆلیس و ده زگای ھه والگری نه ینین. به لام ئه وانی

^{۹۹} Shamol

^{۱۰۰} Farahan

^{۱۰۱} Hamid Ashraf

^{۱۰۲} Fadai

دیکه ش ده یانگوت، شوانه که له لایه ن لادییه کان خویان هیئندراوده ته پیتش، بۆئوه می پۆلیس و ده زگای هه والگری نهینی له خشته بهن.

له ولات و له هه موو شوینیک هه هه هاوسوزی بۆ بزووتنه وه چه پگه راییه که ده رباره ی گونده که ده ربه را و هه ریه که به شینوازی خوی گوندیکی خه یالیانه ی داده هینا. ئه وان گوتیان که وا سه رجه م گوندیه کان کومونیستن، گوایه ئه وان له پۆزانی جه ژندا ئالای سوور له سه ر بانه کانیا ن هه لده دن و هه رگیز ژاندرمه ش ناویرئ تخونی تخووبی گونده که بکه وئ.

نزیکه ی هه موو گوندیه هه راشه کان نه خوینده وار بوون، به لام خه لک ده یگوت گوایه له گوندی سووردا هه موو که سیک ده توانی بخوینی و بنووسئ، ئاخه به نهینی هه واداریان بۆ گونده که ناردوون تا ئاکنجیه کانی فیره خوینده واری بکه ن.

پادیزی ئه مریکاش راپۆرتیکی له سه ر هه لاتنی حامید ئه شه رف بلاو کرده وه. تیایدا واهاتبوو گوایه هه ر گوندیه کان به خویان شوینی په ناگه ی حامید و هاوړیکانیا ن دا بین کردو وه.

بۆ پۆزی پاشتریش، چوارده ترومبیلی زرینپوش گه یشتنه سه ر گونده که، هه زه که له ئاسمانه وه ش به هه لیکۆپته ر یاوه ری کرا. له شاخه کاند هه شتا که س، وا له نزیکه وه کۆپته ری نه بینیبوو، ئیدی گوندیه کان وازیان له ئیشوکاری خویان هینا، به سه ر گرده کان که وتن تا سه یری هه لیکۆپته ره کان بکه ن.

هه لیکۆپته ره کانیش نزم ده فرین، تیدا پۆلیس ده بینرا، که ئاساییانه له نیو کۆپته ره که دا به خویان و چه که کانیا ن دانیشتوون. له گونده که شدا، خه لکه که ده رگای ماله کانیا ن خسته سه ر گازی پشت، بۆئوه می پۆلیسه کان ده رگاگان هه لئه ته کێتن و خۆشیا ن وه ک ناره زایه تییک وه سه ر گرده کان که وتن.

پۆلیسه کان یه که به یه که ی ماله کانیا ن پشکنی و خه لکه که شیا ن خسته به ر پرسیا ران. ئه وان هه شتاش چه ند ده رگایه کیان شکاندن و گونده که یا ن سه راوین کرد، به لام سه روسۆراخی گه ریللا هه لاتو وه کانیا ن بۆ ساغ نه کرایه وه.

لہ گہل ٹہوہ شدا ژمارہ یک لہ گہنجانی نیو گوندہ کہ گیران، ٹہوانہ ی نہ یانتوانیبوو بسہ لمینن، کہ خہ لکی گوندہ کن یان مالباتیان لہ وچ ہہ یہ۔ کاتیکیش تاریک داهات، ہیزہ کہ وازی لہ گہران و پشکنینی خوئی ہینا، و گہرانہ وہ مؤلگہ کانی خویان۔

ٹہو شہوہ شابال نہ گہرابوہ مال۔ بانگدہرہ کہش، کہ ہہوالہ کہی لہ رادیو کہی گیرفانی بیستبوو، خہمی لینخوارد۔ ٹیدی چوہ لای ٹاغاجان و ٹاگاداری کردہوہ، کہ کورہ کہی تا ٹیستا نہ گہرابوہ تہوہ مال۔

ٹاغاجانیش وینہی پروخساری گہریلا ہہ لاتوہ کانی لہ گورہ پانہ کہی بازار بینیبوو، بہ ہہ لاتنہ کہی حامید ٹہ شرفی زانیبوو۔ ٹاخر ٹاغاجان بہ گوندی سوور بہ لہد بوو^{۱۰۲}، چونکہ لہ وچ یہک دوو مال مافووریان بق دہ چنی۔ خہ لکی گوندیش بہ دہوری خویان ٹاغاجانیان باش دہناسی و پریزان دہگرت، بہ لام ٹہو سہ بارہت بہ بیروکہی ٹہوہی، نہ بادا شابال پہیوہندیکی لہ گہل کاروباری کومونستیدا ہہ بووی، ہہ دادانی نہ مابوو۔ تا بہ تریک لہ شوہ رابرد، خہوی لینہ کہوت، ہہر چاوہ پری شابالی دہکرد، لی ٹہو نہ گہرایہوہ۔

- "ٹہری ہیچ بیروکہی کت ہہ یہ ٹاخو بق کی چوہوہ؟" بانگدہرہ کہ وای لہ ٹاغاجان پرسی۔

- "ٹہم بہ یانیہ لہ ژیرزمینہ کہ ہاتہ لام، گوتی جاری دہروا و بہ درہنگیش دہگہریتہوہ، بہ لام ٹہوہم لینچاوہ پری نہ دہکرد، ٹہوہندہ درہنگ بکا۔"

- لہوانہ یہ گہوجانہ بی کہ شتیکی وابگوتری، بہ لام پیتوایہ شتیکی لہ گہل گوندی فہراہاندا ہہ بی؟

- "لہ گہل گوندی سوور؟"

- "پولیس بہ ہیزیکی زورہوہ بہ سہر گوندہ کہی داداوہ، من لہ بازار گویم لہو دہنگوباسانہ بوو، لہ وچ ژمارہ یک خہ لکیشیان گرتوون۔"

- "باشہ ٹہوہ چ پہیوہندیکی بہ شابالہوہ ہہ یہ؟" بانگدہرہ کہ بہ حہ پہسانہوہ وای پرسی۔

- 'لہم پوڑانہ دا، ہم موو شتی تیکل و پیکہ لہ. ہم موو پوڑہ کہ شارہ کہ نانارام بوو، سہری زمان و بنی زمانی خہ لکی ہر باسی گوندہ سوورہ کہ بوو. دہی لنگہ پری با جاری وابی، ئیستا نیوہی شہوہ، لہ چاوہ پروانی زیاتر ہیچمان پیناکری. باشتہ وایہ بچین بخوین. بہ یانیش بزمان دہرہ کہ وی ناخو چی لی شین دہ بیتہ وہ.'

بانگدہرہ کہ ہیچی دیکہی نہ گوت و بہرہ و ژوورہ کہی خوی کشا، لی لہ پر لہ ہناوی ناغا جان ختو کہی شتیک درا.

- 'دہی کہ میک بوہستہ!' وای بانگی بانگدہرہ کہ کرد. 'گریمان ئو چوویتہ گوندہ کہ، وادابنی، گیرابی. خو ئہ گہر وابی، پیویستہ بہرلہ وہی پؤلیس بہ سہرماندا بدا، با خومان دہستہ جی کہ لوپہ لہ کانی بگہ پین. گہر ہاتنی و پؤلیس ئو یان بندہست کردبی، ئو بہ ئاسانی مالہ کہی دہ دوزنہ وہ.'

ئینجا ناغا جان سہری بہ ژوورہ کہی شابالدا کرد، و لہ نیو کہ لوپہ لہ کانیدا گہرا. بق مایہی سہر سامی، بارستہ یک کتیبی لہ ژیر پیخہف و دولاہی جلہ کانی دوزیہ وہ. کتیبہ کان لہ و جورانہ بوون، کہ لہ کتیبخانہ کہ یاندا نہ بوون، ئو وانیش پومان، کورہ چیروک و شیعری نوئ و ہارچہ رخانہی فارسی بوون. لہ نیویاندا کتیبی نہ پیتی شی تیدا بوو، ئو کتیبانہی پرخنہی توندیان لہ پڑیمی شای ہوادارانئ ئیمپیریالیزمی ئہمریکا دہگرت.

ناغا جان لاپہرہی کتیبہ کانی ہلدایہ وہ، لی ئو کاتہی بہ دہستہ وہ نہ بوو، ہم موویان پہر بہ پہر ہلداتہ وہ. ئو دہبی بہ پہلہ دہستوبرد بکا. ئینجا کتیبہ کانی خستہ نیو گونیہ یک و بہ دواي خویدا لہ نیو تاریکیاہ کہ دا بق لای پروبارہ کہی راکیشا.

شابال ئو شہوہ نہ ہاتہ وہ مال و ہیچ سہروسہ کوتی پؤلیسیش لہ بہر دہم قاپہ کہ یاندا دہرنہ کہ وت.

بق بہ یانیہ کہی ناغا جان وک جاری جاران، ئاسایانہ بہرہ و سہرکاری خوی رویشٹ وک ئوہی ہر ہیچ شتیک نہ قہ و مابی. لہ دہوروبہری سہعات دہدا زہنگی تہ لہ فونیکی بق ہات. تہ لہ فونہ کہ ہی پؤلیس بوو، داواي لہ ناغا جان کرد سہریکی پؤلیس خانہ کہ بدا.

ئاغاچانىش كىلاوشاپۆكەى خىستە سەر و داواى لە شوفىرەكەى كرد بەلكو بىگەيەنى. لەر پۇلىسخانەكەشدا بە ئارامى لە ژوورى بەپىو بەرى پۇلىس، داواى فەرموولنكردنى لەسەر كورسىيەك دانىشت.

- "ئىمە برازاكەتمان لەگەل چەند لايدەيەكدا گرتوون" بەپىو بەرىكە واى بە ئاغاچان گوت.

- "گىراون؟" ئاغاچان بە لەسەر خويىيە وە واييگوتەو: "بە چ پەيوەندىيەك؟"
- "ئىمە ئەومان لە گوندى سوور دەستبەسەر كردووە. لە گىرفانىشدا رادىيۆيەك و كىتەيەك ھەبوون."

- "باشە رادىيۆكە چى تىدايە؟ ئەم پۇژانە ھەمووان رادىيويان ھەيە."
- "ئاخر مىلى رادىيۆكە لەسەر ئىزگەى دەنگى مۇسكۇ بوو."
- "ديارە تۇ باش ئاگادار نى، ئەو لە مالى خانووەكەى مزگەوتىدا دەژى. لە مالى ئىمەشدا ھىچ پىويست ناكە گوى لە رادىيوى مۇسكۇ بگىرى."
- "منىش باوەرناكەم لاى ئىو پىويست بكا گوى لە مۇسكۇ بگىرى، ھەر بۆيە داوام لىنكردى بىتە ئىرە."

- "مەن زور سوپاست دەكەم، پىزانىم بۆت ھەيە. ئاغاچان بوو واىگوت."
- "بەلام پرسىيارەكەى مەن ئەو ھەيە، ئاخۇ ئەو لەو گوندەدا چىدەكرد؟"
- "ئىمە لە گوندى فاراھان يەك دوو مالى مافووردروسىتكردنمان ھەن، كە دەيان لە گوندىيەكان ئىشى تىدا دەكەن. بە بەردەوامىش يەكە لە پىاوەكانم بۆ چاودىرى و پشكىن دەنيرمە ئەوى. شابالىش ھەر لەبەر ئەو مەسەلەيە چۆتە ئەوى."

- "بەلام ئەو كىتەبەى لە ھەگبەكەيماندا دۆزىوۋەتەو، كىتەيكى قاچاغە."
بەپىو بەرى پۇلىسەكە واى پىگوتەو.

- "چ جۆرە كىتەبەكە؟"

- "كىتەيك دەربارەى شوپشى رووسيا."

- "باشە بۆچى ئەو بە قاچاغ دادەنئى؟"

- "ئاخر كىتەبەكە ھى ماكسىم گوركىيە؟"

- "ماكسىم گوركى كىيە؟"

- "نوسەریکی ڤووسە. خۆ ئەگەر کتیبیکي وا لە بەرکەي خویندکاریک دەربەینین، بئێ مەرج شەش مانگ سزای جووونە ژووری بۆ دەبەردرێتەو، بەلام بڕازاکەت بەختی هەیه، کە ئێمە تۆ دەناسین. ئێمە لە شارەکە پنیوستان بە یەکدی هەیه، بۆیە ئەمجارە وازی لێدەهێنم، ئەوەش لەبەر تۆ، هەر لەبەر خاتری چاوی کالی تۆ."

- "من سوپاست دەکەم، ئەو بەزمن ڤوونوئاشکرایە. لە مال باسی ئەو شتەي لەگەڵدا دەکەم، گوێی ڤادەکیشم و ئاگاداری دەکەمەو." ئاغاجان وای پینگوت و لە دواجاریشدا هەلسا.

ژۆری نەخایاند شابالبیش گەپایەو مال. ئاغاجان بانگی ژوورەگەي خۆی کرد.

- "تۆ ڤادیۆیەکت هەیه و گوێت لە ئیزگەي دەنگی مۆسکۆ گرتووه، ئەمە واتای چی دەگەیهنی؟ باشە بۆچی پێمنەزانیه؟"

- "پۆلیس هەندێ پنی لێهەلبڕیوه. ئەم پۆژانە هەمووان تەلەفزیۆنیکیان لە مال هەیه، لە ڤادیۆ هەر گەڕی. مەروش گوێ لە هەموو شتیک دەگرێ. من گوێ لە هەموو ئیزگەکان دەگرم، گوێ لە مۆسکۆ، لە ئەمریکا، لە بی بی سی و لە ئیزگەکانی لای خوشمان دەگرم."

- "ئاخر کتیبیکي کۆمۆنیستیانهشیان لە بەرکەت دەرھێنابوو."

- "ئەوێ دەمخویندەو، ڤۆمانیک بوو، چیرۆکیک بوو، ئاخر خۆ کتیب کتیبە، چ قەیدیه. بۆ بەرپۆهەری پۆلیس نییه بۆ خویندەو کتیب بۆ دەستنیشان بکا!"

- "بەلام خۆ هەر ئەو بڕیاردەرە، چونکە ئەو تۆی گرتبوو!"

- "دەکرێ ئەو بمگرێ، بەلام ئەو ناتوانی خواستی خۆی بەسەرما بەسەپینی."

- "باشە بەو نیوہ شەو چیت داوێ لە گوندی سوور؟"

- "ئەو شتیکي دیکەیه، من دەبوایە پێشتر پیتبێم، لێ دووێل بووم. ئاخر هەنووکە ساتیکي شیاو نییه باسی بکەین، دەترسم خەمی پۆهەبخۆی و

ئازارت بدا، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا بیده‌نگ بوون، بیده‌نگ‌بونیش زور قورس ده‌که‌ویته‌وه.

- ده‌ی، شابال پیمبلی.

- من ده‌میکه‌ تووشیووم. تادیت گومان له‌ناو میشکما فراوتتر ده‌بی.

- گومان له‌چی هه‌یه؟

- له‌هه‌موو شتیک. نامه‌وی بیلیم، چونکه‌ من هه‌میشه‌ به‌گومانم، به‌لام ئاخو تو لیم تیده‌گی؟ من، ناتوانم جاریکی دیکه‌ بچمه‌ مزگه‌وتی.

- به‌لام خۆتو ده‌چییه‌ مزگه‌وتی، تۆ له‌وی ده‌بینم، هه‌میشه‌ هه‌ر له‌وی ئاماده‌ی.

- لیره‌دا باس له‌سه‌ر ئاماده‌بوونی جه‌سته‌ییم نییه‌، ئاخ‌ خودی خۆم ئاماده‌ نییه‌، هه‌ر کاتیک روو له‌ مه‌ککه‌ ده‌که‌م، میشکم ته‌واو به‌ شتی دیکه‌وه‌ سه‌قال ده‌بی.

- چ‌ جۆره‌ شتیک؟

- ئاویرم به‌ ده‌نگی به‌رزوه‌ بیلیم. هه‌ر بویه‌ به‌ باشی ده‌زانم، له‌ مزگه‌وت و نوێژکردن دوور بکه‌ومه‌وه‌.

- گومان شتیکی مرو‌کرده‌، تو نابێ کاتی ده‌ستت پتیکرد، ده‌سته‌جێ لێی بسله‌میته‌وه‌.

- من پیموایه‌ من به‌ گومانترین که‌س بم، من بپرواکه‌شم له‌ده‌ستداوه‌، من له‌ مزگه‌وتی هه‌ست به‌ ئاسووده‌یی ناکه‌م. شابال ئەم قسه‌یه‌ی به‌ یه‌ک که‌ره‌ت له‌ ده‌م ده‌رپه‌ری.

ئاغا‌جان چووه‌ نیو قولایی کورسییه‌که‌ی، شابالیش بیینی، به‌رامبه‌ره‌که‌ی ده‌ستی بۆ ژیر چاکه‌ته‌که‌ی بۆ سه‌ر قورئانه‌ گیرفانییه‌که‌ی برد.

- به‌داخم، بوومه‌ مایه‌ی سه‌رنیشه‌ت. شابال به‌ نه‌رمییه‌وه‌ وای به‌ ئاغا‌جان گوته‌وه‌.

- به‌راستی، نه‌وه‌ی گوته‌ ئێشاندمی، لێ خۆ منیش قوناغی وام له‌ ژیا‌نی خۆمدا گوزه‌راندوه‌، ئاغا‌جانیش وای گوته‌ و له‌سه‌ر قسه‌که‌شی به‌رده‌وام بوو. نه‌وه‌ش به‌سه‌ر ده‌چی، به‌زۆریش وایه‌ شته‌که‌ په‌یوه‌ندی به‌ ته‌مه‌نه‌وه‌ هه‌بی. له‌ رۆژگاری مندا، نه‌ رادیۆ هه‌بوو نه‌ ته‌له‌فزیۆن و نه‌ نه‌و جۆره‌

کتێبانهش. ئهو شتانه باندۆریکی به هیزیان لهسەرت داناوه، بهلام من هیشتا خەم نییه و ناشترسم، چونکه من هیچ وینهیهکی شاشی تۆم لاپهیدا نهبووه، که خودای خۆت له بهرچاوه نهگری. من لهو بارهیهوه هیچم پێناکړی، جاری چاوهڕێ دهکهم. بهلام ههق نییه یهک شت فهرامۆش بکە. من لهوهدا سه‌رچیخ نه‌چوووم، من باوه‌رم پێت ههیه، من متمانه‌م به‌ تۆ ههیه. گومانیش شتی که له‌گه‌ل ژياندا ههیه. هه‌نوکه ماندوو دیاری، جاری ب‌رۆ پشوو بده. جاریکی دیکه له‌باره‌ی ئهو پرسه، قسه ده‌که‌ینه‌وه.

شابال خه‌ریکبوو به‌ چاوی پر له‌ فرمیسکه‌وه لای ئهو جییلی، به‌لام ئاغا‌جان له‌ پرێکه‌وه به‌م پرسیاره‌ تاساندی: "ئه‌رێ شتیکی زیاتر ده‌باره‌ی گه‌ریلا هه‌لاتوو‌ه‌کان نازانی؟"

"نه‌خێر!" ئه‌ویش وا وه‌لامی دایه‌وه، به‌لام ئاغا‌جان وای گوێ له‌ ده‌نگه‌کی بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی شتیکی له‌ بن سه‌ردا هه‌بی.

بۆ به‌یانی سه‌ره‌له‌زوو، ئاغا‌جان به‌ره‌و بازار به‌رێکه‌وت و له‌سه‌ر شه‌قامیش تووشی قودسییه‌ شیتۆکه‌ هات.

- "ئه‌رێ، قودسی چۆنی؟"

- "باش!"

- "ئه‌دی دایکت چۆنه‌؟"

- "باش!"

- "هیچ هه‌والی نوێت بۆ من هه‌ناوه‌؟"

- "کێژه‌کی موشیری"^{١٠٤} به‌ قوون پووتی که‌وتۆته‌ سه‌ر جاده‌.

ئاغا‌جان له‌ مه‌به‌سته‌که‌ی قودسی نه‌گه‌یشت. موشیری یه‌کی له‌ مافوورفرۆشه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانی بازار بوو. کابرا کچیکی ته‌مه‌ن بیست و چوار سالانه‌ی هه‌بوو، نه‌خۆشی ده‌روونی هه‌بوو. بۆیه هه‌میشه‌ هه‌ر له‌ مال ده‌یانه‌یشته‌وه، هه‌رگیز لینه‌ده‌گه‌ران له‌ مال بیت‌ده‌ر.

- "باشه‌ کێژه‌کی موشیری چیه‌تی؟ ده‌کری جاریکی دیکه بۆم دووباره‌ بکه‌یته‌وه؟ ئاغا‌جان وای لێپرسی.

قودسیس ہندی سہری لیہنایہ پیشہ وہ و بہ سرتہ وہ پتیگوت: تارمایی
لہ ناو مزگہ وتی دہ سورینہ وہ.^{۱۰۰}

- تارمایی؟ قوونی پووت؟ دہی قودسی پیم بلی. تو دہبی لہ وہ زیاترم
پینلی!

بہ لام قودسی ہر زو، لہ گہل بیننی یہ کہ مین دہرگای کراوہی مالیکی
بہ ردہ میان، ناغا جانی جینہشت و لیوہ ژوور مالہ کہ کہوت.

پولیس خہ بہری سووسہ کاریکی^{۱۰۰} بڑھاتبو، گواہ لہ گورہ کانی سہردابی
ژیر مزگہ تہ وکہ کارو چالاکی گومانوای سازبردی. گومانیان ہہ بو، ہندی
گہریلا لہ ویدا خویان شاردبیتہ وہ.

بو شہ وہ کہی دوو ناژانی دہرگای نہنی، خویان وا ہہ لہ یخستبوو گواہ دوو
مہ لای گہنجن، ئیدی لیوہ ژوور مزگہ وتی کہوتن و لہ کاتی نویژیشدا لہ پشت
مہ لا بہ تہ مہ نہ کہ دا نویژہ کہی خویان دابہ ست.

کاتیکیش لہ نویژ بوونہ وہ، ئەوان لہ وئی مانہ وہ بہ قسہ کردن لہ گہل مہ لای
مزگہ وتی خویان وہ خرائند. ئەوان بہ مہ لاکہ یان گوت، کہوا لہ ئیسفہانہ وہ
ہاتوون و دہیانہ وئی سہردانی شارہ پیرۆزہ کہی قوم بکہن، شہ ویش لہ
میوانخانہ یہ کی شاری زہنجان دہمینہ وہ.

مہ لا پیرہ کہش فرمووی لیکردن لہ گہ لیدا بچنہ حوجرہ کہی و چاہہ کی تازہ
دیمکراو بخونہ وہ. بہ دہم چاہہ خواردنہ وہ پنیپراگہ یاندن، کہ ئەو مہ لایہ کی
جیگرہ وہیہ، ئیدی تا دہورو بہری سالتیک لہ وئی دہمینیتہ وہ. تا ئەو کاتیش
ئہ گہر ہیچ نہیہ تہ پیش، ئەحمہ دی کوپی مہ لا ئەلسابری کوچکردو لہ
خویندن مہ لایہ تی دہبیتہ وہ و لہ مزگہ وتیدا جیکہی باوکی خوی دہگریتہ وہ.
ناژانہ کانیش چاہہ کہی خویان خواردہ وہ، لہ ہمان کاتیشدا چاویان ہر
لہ سہر حہ وشہی مزگہ وتی بو، ئەو ناوہ یان خستبووہ بن چاودیری
خویانہ وہ.

- ئەری باشہ ہیچ کہسیکی دیکہ لیرہ دہژی، یان ہر خوت بہ تہ نہا
لیرہی؟^{۱۰۰}

- ھەر من بەتەنیا لێرە دەژیم، بەلام مجبۆرە کەش تارا دەیه ک بەردەوام لێرە، ئاخێر مزگەوت ھەموو ژیاڵی ئەو، منیش پێزانیم بۆ کارەکی ھەیه، ئەو بە یە کجار ئیشی دە پیاو دەکا. ھەر لە بەرەبەیانکی زوو ھە دەستپێدەکا تا دەرەنگانکی شەو دەمێنێتەو، ئەوسا دەرواتەو مالی.

- پێموای گۆیم لە دەنگە دەنگیک بوو لە ژێرزەمینەو ھات. یەکی لە ئاژانەکان کە بە ھەنجەتە کەو ھەلساو رویشت، وای بەمە لا خانەخوێکە گوت. - مزگەوتە کۆنە، گەلێک کۆنە و رازی زۆری ھەن. پێویست ناکا لێرە بپرسی ئاخو کێ دەچیتە ژێرزەمینە کە و کیشی لێدیتەدەر. ئەوشتە لە مزگەوتە کۆنەکان ھەردەبێ. ھەندێ جار بە شەوان گۆیم لە دەنگی نامۆ دەبێ، دەنگیکی باش نەبیستراو، ئاخێر مزگەوتە کە ژیاڵی تاییبەتیانە ی خۆی ھەیه. کاتیک لێرە دەنووی نابێ گۆی لەو دەنگانە بگری، واپێویست دەکا سەرت بخەیتە سەر سەری و چاوەکانیشت بنوقینی.

بە درەنگی شەو و لەکو تاییدا گۆییان لە ترپە ی پتێک بوو لەوناو دەھات، ئیدی ئەوانیش ھەلسان و خواحافیزیان لە پیرە مەلایە کە کرد، کە ھەلێشستان و حوجرە ی مەلایان جێھێشت، سوودیان لە تاریکییە کە بینی، خۆیان پەنادا، لەوێ لە پەنای دەلاقەیک کە دەکرا سەیری ژێرزەمینە کە بکری، خۆیان حەشاردا.

بیچمێک بە خۆی و مۆمێک بە دەستەو بەرەو سەردابە کە دابەزی. واپێدەچوو، وەک ئەو ھێ کەسە کە بەدوای شتی کدا بگەرێ. ئاخێر ئەو لەسەر ریتوئیلیک دەرویشت. ئەو شتیکی بە دەستی چەپەو گرتبوو، تۆ کتومت نەتەزانی ئاخو چییە ھەلگرتوو. ئەو لەگەل یەکیکی دیکە دەدا و زیاتر بە نێو قولایی تاریکییە کە دا شوێر دەبوو خوارێ، گۆیت لە تەقە ی کردنەو ھێ دەرگایە کە بوو، پاشان بیچمە کە ون بوو.

ئاژانەکانیش بە نەرمی و ئەسپاییەو بۆ ژێر زەمینە کە چوون، بە ھێواشی لە پەژەکان دادەبەزین و لە تەنیشت یە کدی بەبێ دەنگی وەستان گۆییان لە خاموشییە کە گرت. ئەوان نەیانوێرا لایتە دەستێ کانیان پێبکەن، ھەر لەبەر تاریکییە کە زیاتر بەرەو ئەو شوێنە چوون کە بیچمە کە ی لی ونبوو. ئەوان دەبووایە ئاگیان لەخۆیان بووایە، نەو کە بەسەر کیلی گۆرەکاندا دابکەون.

لہوئ لہ نزیق قاپیہ کہ گوئیان لہ دہنگیکی نا پوون بوو، تروسکاییکی زہردباو لہ ژیر دہرگا کہ پیدابوو.

ئاژانہکان لہ بہردہم دہرگا کہ وہستان. دہنگ یان دہنگہکان نا پوون بوو، شتہ کہ وہک ئوہ و ابوو، کہ سیک دہقنیک بز یہ کیکی دیکہ بخوئینتہ وہ. ئاژانہکان گوئیان بہ دہرگا کہ وہ نا، گوئیان لہ رستہ ی تیکشکاو بوو کہ ہیچی

لنی حالی نہ بوون:

أَرْضِعِيه

فَإِذَا خَفَتْ عَلَيْهِ

فَالْقِيه فِي الْيَمِّ

وَلَا تُخَافِي وَلَا تُخْزِنِي

إِنَّا رَأَوُہَ إِلَيْكَ ... (القصص: ۷)

{شیری دہیہ،

ہر وختی لئی نیگہ ران بووی،

بیہاویژہ ناو دہریاوہ،

ہیچ مہ ترسہ و خہ میس مہ خا!

ئیمہ بوئی دینینہ وہ...}

لہ پریکیش گوئیان لہ قیزہ یہ کی توندی ئافرہ تیک بوو. ئاژانہکان سہیری یہ کدیان کرد، تادہ هات ترسہ کہ زیاتر دہبوو، ئووان نہ یاندہ زانی، ئاخو دہنگہ کہ لہ سارداوہ کہ وہ هات یان لہ نیو مزگوتی. ئیدی بہ بندہنگی کشانہ وہ دواوہ و مزگوتیان جیہیلا.

ئو ژنہ ی لہ هاواری دا سہدیقہ بوو. ئو لہ پال حوزہ کہ بوو، کہ لہ پر ژانیکی تیژ گرتی. ژانہ کہ لہ زگیہ وہ بوو بہرہ و پشتی پوشت، ئازاریکی وا بوو سہری سو پاند. لہ تاو ئازارہ کہ شدا قیژاندی و کہ وتہ سہر زہوی. ئوئ شہوئ ئاغا جان، فہ خری سادات، زینت و بانگدہرہ کہ بہ سہردان چووبونہ گوندیکی دہوروبہر بو پوژی پاشتر گہرانہ وہ. شابال گوئی لہ قیزہ ی سہدیقہ بوو. بہ پلہ غاریدایہ لای حوزہ کہ، چووہ بنپالی و گہ یاندیہ وہ

ژوورہ کی خوی۔ لہ بہر تیشکی گلزیی ژوورہ کی خوینی لہ بہر پویشتوی لہ سہر ناوکہ وہ کہ بینی۔ شابال بانگی نہ سرین، کچہ گہورہ کی ناغا جانی کرد۔ ”دہی بانگی دکتور بکہ! منیش وا دہ پڑم مامانہ کہ دہینم۔ سواری پائیکہ کہ بوو، بہ ناراستہی رووبارہ کہ لینیخوری و پیدانی بہ توند لیندا۔

کاتیکیش ژنہ مامانہ کہ گہیشٹ و سہدیکہ بینی، گوتی: ”نہ مہ باری خراپہ، پیویستہ بانگی پزیشکیک بکہن، من بہ تہنہا بوم ناکری۔“

– ”دکتور لہ ریگادایہ، نہ سرین بوو وای گوت، ”من لہ دہرہوہ چاوہ پروانی دہ کہم۔“

سہدیکہ زیاتر خوی پینہ گیرا، نہ مجاریان نہ وندہ قایم قیزاندی، وای لہ مامانہ کہ کرد ہولیک بدا، بہ لکو کورپہ لہ کہ قوتار بکا۔

– ”کورپہ لہ کہ دہیوئی بیتہ دہر، بہ لام ہولہ کہ سہری نہ گرت۔ چاوہ کانم لہ بہر نہ تیشکہ ہیچ نابین۔ دہی نہ سرین چرایہ ک بینہ لہ گہل چہ ند پارچہ پھوکیکی خاوتیش۔!“

نہ سرین بہ خیرایی چووہ یہ کی لہ ژوورہ کان و بہ چراو دہستہ یک خاوی گہرایہ وہ۔

– ”دہی دہر کہ وہ، نہ وندہ خوت رہق مہ کہ!“

نہ سرین ہنگاوینک چووہ پیشہ وہ، بہ لام سہیری سہدیکہ نہ کرد، چرایہ کہ لہ سہر سہری مامانہ کہ راگرتبوو، ئینجا گوتی۔ ”پیموایی دکتورہ کہ ہات۔“

– ”دہمت داخو چرایہ کہ باش راگرہ!“

لہ و دہمہ دا ترومبیلٹیک لہ بہر دہم دہر گاکہ وہ سستا۔ دہستہ کانی نہ سرین دہلہ رزین، ورتہ ورتہ یکہ کی لہ دہم ہاتہ دہر، شتیکی خویندہ وہ۔ مامانہ کہ ش ہانی سہدیکہ دہدا بہ ہیزتر پال بنی و ہر پیشیش بخواتہ وہ۔

– ”کورپہ لہ کہ لہ نیو ویلداشدا وہر سورواوہ، بوی ناکری بیتہ دہر، نہ م کارہ سہر ناگری۔“ لہ و ساتہ دا ہاوارینکی توند لہ سہدیکہ بہر زبووہ وہ بوورایہ وہ۔ پزیشکہ کہ ش ہاتہ ژوور۔

– ”ہہ مووکات دکتورہ کان دوادہ کہ ون! مامانہ کہ بہ توورہ بیہ وہ وای بانگ کرد۔“ نہ و دکتورانہ ہہ میشہ دہ چنہ نیو قولایی پینخہ فہ کانیان۔“

بہ یارمہ تی مامانہ کہ و لہ بن ورتہ ورتی نہ سرین، کہ دیاربوو شتیکی دہویندہ وہ، یہک سہ عات دواتر پزیشکہ کہ مہ لوتکہ کی لہ زگی سہ دیکہ دہرہینا۔

- "مہ لوتکہ کہ نیرہ!" مامانہ کہ، مہ لوتکہ کی سہ راوین گرتیوو۔ "بہ لام خو شتیک لیرہ دا تہ واو نییہ۔" مامانہ کہ چہ ند جارنیک بہ توندی مہ لوتکہ کی راوہ شاند۔ ئیدی لہ پریکہ وہ کہ و تہ گریان۔ "سو پاس بق خودا۔" دکتورہ کہش چووہ لای سہ دیکہ، سہ ماعہ کی لہ نیو قوتووہ کی دہرہینا و گوئی لہ ترپہ ی دلی دایکہ کہ گرت۔

"زور شہ کہ تہ، بہ لام چاک دہ بیتہ وہ۔" دکتورہ کہ وای گوت، ئینجا چووہ لای مامانہ کہ، کہ کورپہ کی لہ نیو تہ شتہ ئاونیک دہ شوش، پینشتر نہ سرین بوی ئامادہ کردبوو۔

"شتیک لہ گورپدا ہہ یہ، پشتو کہ ی تہ واو نییہ۔" مامانہ کہ وای گوت و بہ ئہ سپا ییش کورپہ لہ کی لہ سہر زگ دریژ کرد۔ دکتورہ کہش چاویلکہ کانی کردنہ چاو بہ سہری پہنجہش پشتی کورپہ لہ کی پشکنی۔

- "پشتہ کی ہہر زور ناتہ واوہ۔" دکتورہ کہ ورتہ یہ کی وای لیوہ ہات۔
- "من ہہر زووم زانی۔" مامانہ کہش قسہ کی وا لیسہ ندہ وہ۔

دکتورہ کہ ئوئی جیہیشٹ۔

- "دایک و کورپہ کہ خویان لیکہ وت،" مامانہ کہ وای بہ نہ سرین گوت۔ "بیوورہ کہ ئوہ ندہ رہق بووم، ئو جزرہ دؤخانہ ہہ میشہ سہخت و ناخوشن۔ منیش دہرؤم یہک دوو سہ عات سہر خہ ویک بشکینم، بہ یانی زوو سہر دہدہ مہ وہ۔ ہہر ہیچ ناتہ واییکش لہ کورپہ لہ کہ دا ہہ بی، بہ یانی دکتورہ کہ زہنگ بق ئاغا جان لیدہ دا و پییدہ لی۔"

ئیدی دیسان ئارامی بق مالہ کہ گہ رایہ وہ۔ رووناکی بہ ردہ وام لہ ژوورہ کی سہ دیکہ ہہ بوو، ہیلی تیشکہ زہردہ کان بہ سہر بہ ردہ کانی حہوشہ کہ دا رہنگیان دہدایہ وہ۔

شابال کہ وتبووہ ژیر باندوری، ئوہ ی لہ و شہودا پرویدابوو۔

جاران، کاتیک لہ مالہ کہ مندالیک لہ دایک دہبوو، ئاغا جان چہند ئایہ تیکی
ئیقاعدارانہی بہ گوئی کورپہ لہ دا بہ تہرتیل دہخویندہ وہ، چونکہ
فہرموودہ یہ کی پیغہ مہر موخہ مہد ہہ بوو: "یہ کہ مین وشہ کہ مندالہ کہ گوئی
پیندہ زرنگیتہ وہ، ہہ می شہ لہ یادہ وہ ریدا دہ مینیتہ وہ، ہہ روہک ئوہ وایہ
رستہ یہک لہ سہر گاشہ بہ ردیک ہہ لیکہ نی."

شابال چوہ ژووری کتیبخانہ کہ. دہستی دایہ کونترین قورٹان و لہ نیو
دولابہ کہی دہرینا و بہ نہ رمی چوہ ژووری سہ دیقہ. سہ دیقہ خہ ویکی
قوولی لیکہ وتبوو، کورپہ لہ کہش لہ لای دیوارہ کہ قونداغہ کرابوو. ئیدی شابال
قورٹانہ کہی لیکہ کردہ وہ بہ دوا ی سورہ تیکی بہ ریتما گہ پا، بہ لام ہہر زو
ہزری خوی گوپی و قورٹانہ کہی خستہ وہ نیو بہرگہ کہی خوی. ئینجا
سہری خوی ہندی بؤ پیشہ وہ ہینا، پارچہ شیعریکی ناودارترین شاعیری
فارسی، ئہ حمہ دی شاملو لہ بہر بہ گوئی ساوایہ تازہ لہ دایک بوہ کہ دا چرپاند:

بر زمینہ سربی صبح

سوار

خاموش ایستادہ است

ویال بلند اسپش در باد

پریشان میشود

خودایا خودایا

سواران نباید استادہ باشند

ہنگامی کہ

حادثہ اخطار میشود

بہ زہردہی قورقوشمینی بہ یانی؛

خاموشانہ وہ ستاوہ، کاکہی سوار

یالہ شورہ کہی ئہ سپہ کہش بہ دہم باوہ پەریشان

خودایا، ئہی خودایا

خو نابی سوار بوہستی

کہ ہاتہ پیش کاری دژوار

ٹیدی مہلوتکہ کہ چاوہکانی ہلہیتان.

مارمیلکہ

ہہنووکہ تہمہنی مارمیلکہ کہ ببووہ یک سال. ٹہو لہناو حہوشہکہدا لہسہر زگ بؤ لای حہوزہکہ دہخشا. ٹہوش یہکہمین جاری بوو لہ ژوورہکہی دورور بکہویتہوہ، ٹاخر ٹہو یاری لہگہل ٹاودا دہکرد.

لہ سہرہتادا ہہمووان چاویان لیبوو، بہلام دوا ی تیپہربوونی ماوہیہک، ہیچ کہس گوئی پینہدہدا. ٹہو لہسہر حہوزہکہدا سہیری ماسیہہکانی ناو ٹاوہکہی دہکرد، ٹہوانیش بہ چاوہ زہقہکانیان بی ٹہوہی ہیچ شتیک بلین سیزہیان لہو دہگرتہوہ. یہکہمین جاریشی بوو ماسی ببینی. ٹہو ہر خوی ہلہدہکوتا و حیتہی پیکہنینیشی بوو، زور دلشاد بوو. ٹہو زیاتر بؤ سہر حہوزہکہ خشا، لی لہپر کہوتہ نیو ٹاوہکہ. ہہمووان شلہژان، سہدیقہ بہغار خوی ہلہدایہ نیو ٹاوہکہ دہربینی. بہلام خو مارمیلکہگہ ٹہوہی نہدہویست، ٹہو زور بہ سووکی لہ سہر ٹاوہکہ دہجوولا و بہدوا ی ماسیہکاندا دہریشٹ.

شابالیش چوہہ نیو ٹاوہکہ و مارمیلکہکہی دہرہیتا. پاشان دایہوہ دہستی سہدیقہ. ٹہویش بہ گریانہوہ مندالہکہی لہباوش گرت و بردیہوہ ژوورہکہی خوی.

مارمیلکہ کوری سہدیقہ و خالخالی بوو. ساواکہ بہ پشتیکی لاواز و سہقہتہوہ لہدایک بوو، بویہ نہیدہتوانی لہسہر قوونی دابنیشی. ٹہو ہر زووش گہورہ بوو، زوریش بہ زووی دہستی بہ جوولہ کرد. وہک مارمیلکہیہکی گہورہ لہژیر پینخف و پتوکان دہخشا. ہر زووش رینگای چوونہدہری لہ ژوورہکہ بؤ نیو حہوشہکہ دوزیہوہ، لہسہر زگ و لہپ بؤ نیو باخچہکہ دہخشا.

مندالہکانی ٹاغا جان پنیان خوش نہبوو، مندالہکہ بیتہ ژوورہکہیان و بہنیو پینخف و پتوکانیاندا بخشی. بویہ ہموو کات قاپی ژوورہکانیان لہدیوی

ناوێوە لەسەر خۆیان گالە دەدا. ئەوان شەرمیان لەو هەستی قێزلیتوونەوی خۆشیان لە هەمبەر منداڵە ناتەواوەکە دەکردووە، لێ هیچیشیان پێنەدەکرا. ئاخر کاتیکی باشی ویست تا لەپەوشەکە رادێن لەوێ منداڵێک زیاتر لە زیندەوهریک دەچی تا مرووف، تا لەباوێشی بگرن. لێ ئەو منداڵە ساواپە کەسەکانی خۆی دۆزیبوووە: هەر کاتیکی مام پەمەزانی لەنیو حەوشەکەدا دەبینی، خێرا بەرەو لای دەخشا.

مام پەمەزانی منداڵەکی بەرزەدەکردووە، لەسەر شانەکانی خۆی دادەنا، لەنیو حەوشەیی حەسارەکەدا پیاسەیهکی پێدەکرد و گول، دارودرەخت، قەل و پشیلەکانی مرگەوتی نیشان دەدان.

مارمیلکەکە لە کێ مامە بانگدەرەکەش هەستی بەئاسوودەیی دەکرد: ئیدی بە نیو ژوورەکیدە دەڕۆیشت تا خۆی دەخشانده نیو پێخەفەکی. - "هۆی گەنجۆ، ئەو تۆی، یاخود پشیلەکی؟" بانگدەرەکە بە پێکەنینەوێ وای بانگدەکرد.

مارمیلکەکە دەستی دەگەیانده گۆپالەکە و رادەستی بانگدەرەکی دەکرد، بەم شێوە داوای لێدەکرد پیاسەیی پێکا. یارۆی بانگدەریش بە نیو حەوشەکەدا دەهات و دەچوو، منداڵەکەش بە دواپەوێ دەخشا.

کەس نەیدەزانی ئاخۆ کێ نازناوی "مارمیلکە"ی لە منداڵەکە نابوو. ئاغاچان بە رۆژدەبوونەوێ هۆشدارێ دابوو منداڵەکانی خۆی، نابێ بەهیچ شێوەیهک وشەیی "مارمیلکە"یان لە دەم بێستەدەر، بەلام خۆ نازناوێکە ئەوێندە گونجاوبوو کەس نەیدەتوانی خۆی لێتەبان بکا.

ئاغاچان ناویکی جوان، ناوی "سەید محەمەد"^{١٠٦} ی بۆ ناسنامەکی دانابوو. منداڵەکەش لە ئاست بانگدەری بەو ناوێوە هیچ وەلامیکی نەدەبوو. لێ هەركات بانگیان بکەربایە "مارمیلکە"، خێرا بەرەو ماخۆی^{١٠٧} دەنگەکە دەخشا. ئەو بوونەوهریک بوو، ئەوێندەیی سەر بە جیهانی پشیلە، مریشک و ماسییهکان بوو هەر ئەوێندەش سەر بە جیهانی مرووفەکان بوو.

هەمووانیش ئەوەیان پێقبوول بوو، دایکەکەشی چیدیەکە دژی ئەو شتە ئەوەستایەو. ئەم شتەی بە قەدەریک، بەشتیک کە لەنیوچاوان نووسرابی، دانابوو.

خالخالی لە ژیاڵی ئەوان نەمابوو، بەلام لە سایەی پرووخساری مارمیلکەدا بۆ لایان گەرابوو. ئاخر مارمیلکەکە سیمای خالخالێ هەلگرتبوو. ئەو بەنیو پیخەفەکی سەدیقەدا دەخشا، خۆی لە جەستەی دەدا، ژنەکەش ئەوی نەدەویست، بەلام هیچیشی پێنەدەکرا، دەبواوە هەر هەلیگرتباوە.

زینەت خانم، داپیرەیی مارمیلکەکەش، هەر کاتیک ئەوەکە لەنیو حەوشەکە بدیبایە کە دەخشا، بەکۆری لەبەر خۆیەو دەگریا. ئەو ژنیکی ئیماندار بوو، مشووری ژیاڵ و بەختی ژنە خواپیداوە ئیماندارەکانیشی دەخوارد، بەلام وای بیردەکردەو، کە خوا ئەوی بەهۆی ئەو منداڵەو سزاداو. سزایەک، چونکە ئەو زۆر باش ئاگای لە عەباسی کۆری نەبوو، ئەو کۆپەری لەبەر کەمتەرخەمی لە نیو ئاوی حەوزەکەدا خنکابوو. هەروەها بەهۆی ئەو گوناحە، لەنیو مزگەوتەکەدا کۆردبوو. ئاخر ئەو کەتینی کردبوو، هیچ ژنیک لە پیگەیی ئەو نەیکردبوو. ئاخر مەلایە جیگرەو کە ئەو شتەی لەو داواکردبوو، کە پیاو لەژنیکی دەخوای، ئەوەش هەمووی لە سەردابیکی پڕ لەگۆڕ.

ئەو پۆژەیی، کە مارمیلکەکە کەوتە نیو حەوزی ئاوەکەو، بوو پۆژیکی گرنگی مال.

ئەحمەد، کۆری مەلەلسابری کۆچکردو، لەکۆتاییدا لە خۆیندنی مەلایەتی بوو، لە شاری قوم گەرابوو تا جینگەیی باوکی لە مزگەوتیدا بگریته. لە ماوەی پۆژیکی یان دووان، ئاھەنگی سویندخواردن بۆ جیگرتنەوێ سازدەدری. بۆ ئەو بۆنەیەش هەموو خزم و ناسیاوان هاتبوون. ئەمەش ئەو ئاھەنگیە کە لە ژیاڵدا تەنها یەک جار دیتەپیش. شتەکەش دەستپێکی قۆناخیکی نوێی شارەکە بوو، ئاخر هەلسوکهوتی نیوان مزگەوتی و بازارەکە دەگۆڕی. هەمووشیان مەراقبوون ئاخۆ ئەحمەد چۆن مزگەوتەکە بەرێوێ دەبا.

ہفتہ ہی رابردو، ئاغا جان چووبوود قوم و لہ بونہی دەرچوونی ئەحمەد لہ خویندەنەکی ئامادە ببوو.

بۆ شەوہەکش، ئەو ھەر لەوێ مابوو، تا لەگەڵ ئەحمەددا بەوپەڕی شینەیی باسی سویند خواردنەکە و گرنگترین ئەرکەکانی مەلای مزگەوتیی لہ گەلدا ببری نیتەوہ.

ئاغا جان وای لہ ئەحمەد دەرپوانی، کە کەسیکی بێ ئەزموونە، بەلام خۆ ئەو گەنجیک بوو، مەلایەکی قوز بوو، ھەمیشە جلی کەشخەیی لہ بەردەکردن، بە پشت راستی دەرپوشت، بۆنی لەخۆی دەدا، کەم تا زۆریش میزەرێکی نوێی لەسەر دەنا.

سەربارەیی ئەو شتانەش، دەرنگیکی بەھیزی ھەبوو، بە سەرنج بۆ خۆ ڕاکێشانەوہ دەدوا، ئایەتەکانی قورئانیشی بە میلۆدییکی خوشەوہ دەرخویندەوہ، بە بەھرەیکەیی خۆکردی و ھەمووی ھەر لەبەر بوو. ھەر ڕۆژگاریش دەیسەلمینی ئاخۆ ئەو چەند بەتوانایە و چی لەبەن کلاوہکەیدا ھەیە.

ئەحمەد ئیوارەیی دوینی بە خۆی و ھەگبەیکەوہ گەیشتبووہ مال، دەستبەجیش ئاغا جان لہ ژووری کتێبخانەکەدا پیشوازی لیکرد و دەربارەیی بونہی سویندخواردنەکە قسەیی لہ گەلدا کرد، بەلام ئەحمەد ھەر بە تەواوی لەخەیاڵیکی دیکەدا بوو، ئەو شتی پیشنۆرەیی^{١٠٨} دیکەیی ھەبوون. ئەو ھەگبەیکەیی لەسەر میزەکە دانا، سەرەکەیی کردوہ، جبە نوینی مەلایەتیەکەیی لہ نیو دەرھینا، بە دوا سیپیکیک^{١٠٩} دەرگەرا تا پتیھەلبواسی.

- "ئەرئ بۆچی ھیچ سیپیکیکی جەلھەلواسین لێرەدا نییە؟" ئەمەیی بە جۆرە بیزاریەکەوہ گوت.

ئەحمەد دەستی دایە قەلەم دارێک و لەنیو ڕەفەیی دۆلابی کتێبەکانی ڕاکرد و جبەکەیی پێوہ ھەلواسی. پاشان کەلوپەلە تایبەتیەکانی لەنیو ھەگبەکە

^{١٠٨} پیشنۆرە: شتی لپیشتەر. نەفەرەلییەت.

^{١٠٩} لێرەدا بھواتای عدلاگدی جەلک پێوہ ھەلواسین بھکار ھیناوە.

دہرہ پٹنن و گوتی: 'باشہ، ئدی ئمانہ لہ کوئ دانیم؟ من دولایتی دیکہم لیرہ پیوستہ.'

- 'دہکری شتہ کانت لہ ژووری تاییہ تی خوت دابیتی. 'ئاغاجان بہ دانہ خوداگرتتہ وہ واییگوت.

- 'ئاخر دہمہوئ شتہ کانم لیرہ بن.'

ئاغاجان وایینی، کہ ہنووکہ کاتہ کہ لہ بار نیہ تا لہ گہل ئحمہد بکویتہ گفتوگو.

- 'پیموایہ پیوستت بہ پشودانیک ہبی. بہیانی لہ ژووری کارکردنم سہبارت بہ باقی شتہ کان دہدوینن. 'ئاغاجان ئمہی گوت و لہ ژووری کتیبان ہاتہ دہر.

بہ دہرہ نگانیک شہو، 'ئاغاجان لہ ہوالنامہی مزگوتیدا نووسی: بہیانی مہلایہ کی نوئ دہست بہ کار دہبی. ئحمہد گہ پشتوہ. لہ ئودا وا دہبنم کہ رۆژگار گۆراوہ، ئو زور لہ باوکی و لہ مہلایانہی تا ئیستا بینومن جیاوازترہ. من نابی گومان لہ کارامہی بکم، ئو ہشتا گہنجہ و ہشتا سہراودہ راوی زوری ماوہ ببینن، بہ لام ئوہی بہ دلنایاہی وہ بتوانم بیلیم، ئمہی خوارہ وہیہ: ہنووکہ مہلایہ کی کہ شخمان لہ مالیدا ہیہ. من کہ یفم پیدی و مہراقیشم ئاخو تا کوئ سہر دہکیشی.'

رۆژی ہینی لہ سہروبہندی سہعات دہدا، بازار دادہخری. بہ ہزاران کہس بق نوئی سوتندخواردن دینہ مزگوتی. بۆنہک ش بۆنہیہ کی سادہ بوو، لی لہ گہل ئوہ شددا پروداوکی ئاہنگنامیزیش بوو، ئاخر مہلایہ کی نوئ سوتندی دہخوارد. نوئزہک ش دہبواہ لہ دہرہوئ مزگوتی بکراہایہ، بق ئو مہبہستہش بہ دہیان مافور راخران. پولیسیش لہ ہموو لایہک وہ ہبوو، یہک دوو ترومیٹلی سہربازیش بہ چہکدارہ وہ لہ شہقامہ لاوہکیہ کانددا لہ وپہری ئامادہباشیدا بوون. ئاخر خو لہ شاری زہنجانددا رۆژیکی ئاسایی نہ بوو.

ئەو دوو سنی سالانەیی رابردوو، بارودۆخی ولات بەتەواوی گۆرپابوو. لە زانکۆکانی تاراندا خۆپیشاندان بەرپا ببوو، خۆبەندکاران دژی شا ھەلسابوون، دروشمی "لەگەڵ ئەمریکا دەفن بێ!" ببوووە دروشمی سەرەکی. رژییم لە یاخیبوون دەترسا.

ئاغاچانیش بۆ دواچار، ھەمووشتیکی لەگەڵ ئەحمەددا برانداوە، ئیدی کلاوشاپۆزەکی کردووە سەر و لە مال دەرچوو، پووی لە مزگەوتی کرد.

- "پۆژیکی پیروز!" حاجی شیشەگاری دراوسی وای بانگی ئاغاچان کرد، کە بە خۆیی و ھەر دوو کوڕە جمکەکانی بۆ مزگەوتی دەڕۆشتن.

- "ئەگەر خوا بیکا!" ئاغاچانیش بە کەیفەسازییەو وەلامی دایەو.

- "من ئەمڕۆ لەخەمەت تۆ دام، ئەگەر ھەر کارێکم پێیکرێ، ئامادەم." حاجی شیشەگار وای پێگوتەو.

- "ھەمووشتیکی ریکخراوە، بەلام سوپاسی لوتفت دەکەم. ئەوانە جمکەکەتن؟"

- "بەلێ، ئەم پۆژانە منداڵ ھەر لەخۆیەو گەرە دەبن، کوڕەکی تۆش گەرە بوو." وای وەلام دایەو.

- "بەلێ راستە. جەوادیش بۆتە لاو."

لەو دەمەدا ئاغاچان قودسییە شیتۆکی بینی لەیەکی لە مالاکان بەرەو پوویان دەھات.

- "قودسی، زۆر باش بوو تۆم بینی. ئەڕێ دایکیشت دیتە ئاھەنگەکە؟" ئاغاچان وایلیپرسی.

- "دایکم چارشیوکی پەشی نوێی کەپووە."

- "خۆشحالم بە ھاتنی." ئاغاچان وای پێگوتەو.

- "بەلام خۆ ئەو نایەت."

- "بۆچی نا؟"

- "ئاخر ئەو چارشیوہ پەشە نوێیەکی بزرکردووە."

- "چارشیوہەکی و نەکردووە؟ ھەر ئیستا؟ کێ نالی تۆ نیت، ئاخۆ لەج کونیکت

شاردۆتەو؟" ئاغاچان ئەمەیی بە خەندەو پێگوتەو.

- "نەخیز، من وام نەکردووە."

- "ئاخر ئەدى چۆن بوو، دەمودەست چارشىۋە نوڭكەى لىيزر بوو؟"
- "مەن چوزانم. ھەموو شەۋەكە ھەر بەدوايدا گەرا، بەلام نەشىدۇزىيەۋە."
- ھەر دەبىي لەۋەختى خۇيدا بېيىنئىتەۋە. ئاغاچان ئەم قسانەى پىنگوت و ھەنگاۋى بەرەو مزگەوتى ھەلىتان.
- "كىژە شىتەكەى موشىرى بە لىنگ روتى لەسەر جادە و كۆلانان دەسورپىتەۋە، دوينى شەۋىش ھەرواى كرد. قودسى ئەم قسەيەى بە سرتەيەكەۋە گوت.
- "ئەزانى دەبى چى بكەى، ئاغاچانىش وايىڭوتەۋە؛ بېرۇ مالى ئىمە. ئەحمەد جبە نوپىيەكەى لەبەردەكا، بېرۇ با ھەندى قېرۇشت بداتى، دەى ھەر ئىستا بېرۇ!"
- قودسى بەرەو مالى ئاغاچان رۇيشت، ئەو شەقامەى رەتدا كە ئاپۇرەى خەلكەكە لەچاۋەرۋانى بۇنەكە راۋەستابوون.
- لەۋى پىپاۋىك بە خۇى و كامىرايەكى سەر شانى، لەنىو ئاپۇراكە ھاتەدەر و چاۋى كامىراكەى لە ئاغاچان كرد و پىشى گوت: "تو ئەمبۇ بەم كلاوشاپۇ و ئەم قاتە قاۋەبىيە تارىكبۋە، زۇر كۆك دىارى."
- "نوسرەت، ئەۋە توى؟ ئاغاچان بە خوشىيەۋە پىنگوت: "ئاخر نازانى چەندت شادمان كردم، پىمۋابوۋ ئىدى ناگەپىتەۋە. باشە كەى گەيشتى؟"
- "تازە، ھەر ئىستا، بە قەتارى شەۋ ھاتم."
- جىگىرى سەرۋكى شارەۋانى لە ئاغاچان چۈۋە پىش و تۇقەى لەگەلدا كرد و پىرۇزبايشى لىكرد.
- "ئەرى بۇ خاترى خوا، پىم نالىي چ پىۋىستى بەۋ ھەموو تېرۋمىپلە سەربازىيانە دەكرد؟ ئاغاچان واى بە كاربەدەستەكە گوت.
- "بۇ ئەۋەى ئاھەنگەكە سەرنجراكىشتىر بى. جىگىرى سەرۋكى شارەۋانىش واى ۋەلام دايەۋە. ئىدى كاپرا لەگەل ئاغاچان رۇيشت و دەرگاى مزگەوتىيان كىردەۋە، لەۋى بەپىۋەبەرى پۇلىس، نوپنەرانى ژاندرمە، كاربەدەستانى پارىزگاكة، بەپىۋەبەرى نەخۇشخانەكە و بەپىۋەبەرى قوتابخانەكانى لىپراۋەستابوون.

- نوسره‌تیش به‌دوای ئاغا‌جاندا چوو، هه‌موو شتیکی تۆمارکرد. ئاغا‌جان خه‌ریکبوو له‌خۆشی ئه‌و هه‌موو ئاماده‌بوونه‌ی کار به‌ده‌ستانی شاره‌که‌دا بآل‌بگری، به‌لام له‌هه‌مان کاتی‌شدا سه‌یری پینده‌هات. پینستر ئه‌وان هه‌ر له‌خۆیا نه‌وه‌ ده‌هاتنه‌ ئاهه‌نگ و بۆنه‌کانی مزگه‌وتی، به‌لام له‌و سالانه‌ی دوا‌ییدا که‌متر رووی خۆیان نیشان ده‌دا. هه‌ر بۆیه ئاغا‌جان چاوه‌روانی ئه‌و هه‌موو هاتنه‌ی لینه‌ده‌کردن. جیگای سه‌رنجیش بوو هیچ که‌سیکیشی لینه‌ده‌ناسین، ئاخ‌ر هه‌موو بی‌چمه‌کان نوی بوون.

- نوسره‌ت گرت‌ه‌ی قیدوبی ئاغا‌جانی ده‌گرت کاتیک له‌گه‌ل به‌ریوبه‌ری پۆلیسدا ده‌وا. له‌پریکیشه‌وه قودسییه شیتۆکه دامه‌نی راکیشا و به‌گویندا چرپاند: "دایکم ئاماده نابێ، ئاخ‌ر چارشینوه په‌شه‌که‌ی دزراوه و کیژه‌شیته‌که‌ی موشیریش به‌لینگ رووتی له‌سه‌ر جاده و کۆلانیان ده‌سو‌پیته‌وه". ئاغا‌جانی‌ش بانگی شابالی کرد: "شابال، ده‌کرێ جارێ قودسی بی‌هیته‌ ناو ژنان."

له‌ دووری شه‌وه کاروانی مارسیدیسی په‌ش پیدابوون. ئاغا‌جان بانگ‌ده‌ره‌که‌ی ئاگادار کرد‌وه که‌وا ئایه‌توللای به‌ته‌مه‌ن، گولپایه‌گانی^{١١٠} گه‌یشته‌.

- "ئه‌للاه‌و ئه‌که‌بر!" بانگ‌ده‌ره‌که‌ش به‌ ده‌نگی به‌رزه‌وه هاواری کرد. ئیدی ئاپۆرای خه‌لکه‌که به‌ دوا‌یدا گو‌تیان: "صلی‌ الله‌ علی‌ محمد و علی‌ آل محمد! سلا‌و له‌ محمه‌د و نه‌وه‌کانی."

نوسره‌ت لێوه سه‌ربانی که‌وت تا بتوانی به‌باشی وینه‌ی هه‌موو شتیکی بگری. ئایه‌توللا گولپایه‌گانی یه‌کێک له‌ ئایه‌توللا به‌ده‌سه‌لاته‌کان بوو، به‌تایبه‌ت له‌ قومه‌وه بۆ په‌سندکردنی سویندخواردنی ئه‌حمه‌دی کو‌پی مه‌لا ئه‌لسابری هاتبوو.

ئاغا‌جان و نوینه‌رانی شاره‌که به‌پیر ترومیله‌که‌ی ئایه‌توللاه‌و چون، که‌ به‌یاوه‌ری کۆمه‌لی شاگرد‌وه ته‌شریفیان هیتابوو.

ئاغا جان یارمہ تی ئایہ توللای دا تا له ترومیٹہ که دایه زئی، گوپالہ کی دهستی خوی دایه میوانه که، ماچی کرد و چووه بن بالی و رینوینی کرد تا گیشته سهر کورسینکی شاهانه، که تاییه ت بۆ ئه و داندرا بوو. دیسان قودسی پهیدا بۆوه.

- "شابال! ئاغا جان به بیزارییه وه بانگی کرد. شابال دیسان دهستی قودسی گرته وه، که به تورپیه وه ههولی خوراپسکاندن ددها.

ئینستا ئایه توللاکه گیشته وه، ئیدی بۆنه که دهست پیده کا. به یاهوهری شهش مه لای گهنج و نۆی، ئه حمده له سهر شوسته ی مزگوتی پهیدا بوو. بانگده رده کهش هاواری کرد؛ "ئه لاهو ئه که بر! ئه حمده له گهل یاهوهره کانیدا به ره و ئایه توللاکه رۆیشت، له بهری چه مایه وه، به شکومه ندیه وه دهستی ماچکرد. ئایه توللاکه کهش به نهرمی دهستینکی بۆ سهر میزه ره ره شه که ی ئه حمده برد و نهم نایه ته ی خوینده وه:

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (۱)
مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (۲)
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ (۳)
وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (۴)

{بیژه: من خۆم دهپاریزم، به وه دیهتی زا له ما، له وه زه نی هه چی دروستی کردوه، له روشه ی شهو، کاتی تاریکایی دادی، له توشی جادووگه رانی، پف ده که نه چه ند گرێه ک.}

ئاغا جان به پنی دابونه ریت، جبه کۆنینه که ی، که له ژووری گهنجینه ی ژیرزه مینی مزگوتی ده ره ئیابوو، رادهستی ئه حمده کرد. جبه کهش به بهردی مروارییه وه ئاودامین کرابوو. هه موو مه لاکانی مزگوتی له سه ده کانی رابردوودا ئه م جبه رازاوه یان له کاتی سویندخواردنه که دا به سهر شان دادابوو.

کاتیکیش ٺه حمده جبهه کھی له بهرخزکرد، به رهو لای دووگرده کونینه که پویشټ، ٺاغاجان و ٺایه توللا پیره کهش له دوی ٺه وه وهستان. ٺیدی هه موو هه شاماتی ٺامه ده بووش به دویاندا نوٺیان دابه ست.

- " ٺه لاهو ٺه کبه ر، ٺه لاهو ٺه کبه ر" بانگده ره که دوو باره ی کرده وه.

ٺه حمده پوهو که عبه راوه ستا، یه که مین نوٺی فهرمی خوی ده ستی کرد. ده قاوده ق هر لهو ساته شدا، یه کی له ٺافره ته گه نه که کان له سهر سه کو له به رامبه ر مزگه وٺیدا پیدا بوو. ٺنه که چارشیتوکی ره شی نویی پوشیبوو، به پاشپانیکی سووری به رزه وه به رهو لای ٺه حمده پویشټ، تا گه یشته به رده می.

ٺاغاجان، ٺافره ته که ی بین، به لام خونه ده بوایه نوٺه که ی بیچرینی تا ٺنه که له وی دهر بکا. ٺافره ته کهش چارشیتوه که ی سهری لادا، قاجی راسته ی دهر هیتا. قاجه که ی پروت بوو. ٺه حمده چاوه کانی نوقاندن، هه ولیدا تیشکوی بیروهو شی خوی بخته سهر نوٺه که.

- " ٺه لاهو ٺه کبه ر" ٺاغاجان به دهنگه وه وای بانگ کرد، به لکو وا له ٺنه که بکا بروا، لی ٺنه که هه ر خویشی له گووره نه برد.

ٺافره ته که جاریک سوو پایوه، چادره ره شه که ی له هه وادا سه مای ده کرد و لنگه پروته کانیشی به دیار که وٺن. ٺیدی سهر اپای پروت بوو.

- " ٺه لاهو ٺه کبه ر!"

ٺایه توللا به ته مه نه که، که به چاو نوقاندنه وه نوٺی ده کرد، ٺه وهنده به قولی چوو بووه ناخی نوٺه که ی، هیچی لهو دیمه نه ی به رده می نه بین. ٺه وکاته ی بو سیتیه مین جار ٺاغاجان به دهنگی به رزه وه هاواری کرد " ٺه لاهو ٺه کبه ر" چاوه کانی کردنه وه. لی له به ر ٺه وه ی چاو لکه ی له چاو نه کرد بوون، به دهر له تارماییکی ره ش نه بی هیچی وای نه بین. ٺافره ته که کاریکی وای کرد چاروگه که ی له سهر سنگ لابه که وی، دیسان به نیگایه کی شانازانه وه سمتی بادا. ٺیدی به ناچار ی ٺاغاجان نوٺه که ی خوی بری، به رهو لای ٺنه که پویشټ، کاتیک دهستی درٺ کرد چارشیتوه که ی ٺنه که به سهریدا دابداته وه، ٺنه که چارشیتوه که ی فریدایه وه سهر زه وی، ٺیدی ٺنه که به پروتی به نیتو هه شاماته که دا غاریدا. ٺاغاجان دوو شه نقاوی گه وره ی هاویشټ و ٺنه که ی

لہ ناوقہ ددا گرت۔ شابالیش چارشپوہ رہشہ کہی بُو ئاغاجان ہلدا، ئویش ہر لہ ہوای گرتہ و و بہ جوولہ یہ کی دستوبردانہ بہ سہر ژنہ کہی دادا و بانگی کرد "فہ خری!"

فہ خری سادات بہ ہانای پیاوہ کہی ہات و دستہ ژنہ کہی گرت و بہرہ و سہر شوسہ کہہ بردی، کہ ژنہ کان لہ ویدا نوژیان دہ کرد۔

بہ ہوی ئوہی ئہ حمہد، توانی جلہوی خوی بگری، لہ سہر نوژہ کہی بہرہ وام بوو و خہ لکہ کہش بہ دوایدا نوژہ کہیان تیکنہ دا۔

ئاغاجانیش کہہ دستہ بہ جہستہی ژنہ پروتہ کہہ و تبوو، نہ دہ بوایہ نوژ بکاتہ و، ئاخر دہستنوژی شکابوو، ئیدی بہرہ و حوزی مزگوتی چو تا سہرلہ نوئ دہستنوژ بشواتہ و۔ ئو، کہ ہرگیز تہ ماشای ژنکی وا لایدہی نہ کردبوو، ژنہ پروتہ کہی لہ نیو قہ ددا توندگرتبوو۔ ہنووکہ ہہستہی بہ گہرمی مہمکہ نہرمونولہ کانی ژنہ کہی کردبوو کہہ دستہ پیکہ و تبوو۔ ئاغاجان چاکہ تہ کہی لہ بہر کرد، سہر دہستہ کانی تا لای ئانیشکی ہلکرد، لہ سہر حوزہ کہہ چہمایہ و، دہستہ کانی تا ئانیشکی بہ ئاوہ تازہ کہہ تہ پکردن۔

ہیشتا بہسی نہ بوو، زیاتر خوی نوشتاندہ و، سہری تاملی خستہ ژیر ئاوہ کہ و۔ کاتیکیش سہری لہ ئاوہ کہ دہرینا، ہناسہ یہ کی قوولی دایہ و، لہ کوتابیشدا ہلسا، دہموچاوی بہ دہستہ سپرہ کہی وشک کردنہ و، چاکہ تہ کہی کردہ و بہر و بہ ئارامی لہ وئ چو و دہر۔
نوسرہ تیش ہر ہہمووی تومار کرد۔

ترباک

لہ پشت پەردہی پەنجەرہی ژووری کتیبان، گلۆپ داگیرسابوو۔
ناوبہ ناو قرہ و کیشہ یہ یک پەیدادہ بوو، نہ خاسمہ کاتیک شتہ کہہ پەیوہست بووبایہ بہو داخوازیانہی مہلایہ کہہ دہیکردن۔

فہخری سادات کیڑیکی پیشخزمہ تی له گوندی جیریاوہ هینابوو تا یارمہ تی سہدقہ بدا، ئاخر هہنووکہ سہدقہ مارمیلکہ ی هہبوو، ئیدی نہیدہ توانی به هہموو ئیشہکانی نیو مائی رابکا.

کچہ خزمہ تکارہ کہ ناوی زارا^{۱۱۱} بوو. کچیکی باش و کارامہ بوو، دہر دہست سہرہ داوہکانی ئیشوکاری نیو مائی گرتنہ دہست.

تہنہا ناندینہ کہ وک پاوانگہ ی سہدقہ مایہوہ، لہویدا هہستی به ئاسوودہ ی دہکرد. ئو بہدہم چیشتلینانہوہ له بۆژگاری ژبانی خوی رادہ ما و لیندہکولیہوہ.

هہنووکہش کہ مہلایہ کی هہمیشہ ی دہستیشانکراوہ، له پرنیکوہ هہمووان پەرۆشی دادہکان بوون، کولی غیریبان بۆ هہلسابوو. ئاخر ئهوان کاتی خوی، هہمووشتیان به بیدہنگی ریکدہخست، ئوکات کاروباری مائی وک سہعاتی قورمیشکراو هہلدہسورا، لی ئیستا له گہل پینج ژنیشدا، هیشتا مالہ کہ نہهاتوتہوہ سہر ریتی جاران.

زینہت خانم چہند جاریک هہولی دا تا عہزام عہزام، ئو ژنہ ی جاریکیان به چہقو هہرہشہ ی له میردہکہ ی خوی کردبوو، وک خزمہ تکاریک بینیتہ مال، لی فہخری سادات نہیدہویست هہر ناویشی بینی.

ئیستا زارا هاتووہ و لہوی کار دہکا، کاروباری مائی وک سہعاتی لیہاتوتہوہ. خزمہ تکارہ کہ زور گورجوگۆلہ، به لام هہندیک لاپہرگہ و شہرمیشہ، ئوہندہ شہرمہ، کاتی قسہ ی له گہلدا دہکری، هہرگیز سہیری دوپ چاوی بهرامبہرہکہ ی ناکا.

- "خو ئوہ شتیکی باشہ کہ کیژہ کہ شہرم لهخوکیش بی، زینہت بوو وای گوت، "دہنا دہبووہ مایہ ی سہرئیشہ، ئاخر خو چہندان کوپی گہنج به نیو ئو مالہ دا دہسوورپنہوہ."

زارا کیڑیکی جوان بوو، ژنیکی لاو بوو، ئاخر تازہ گہیشتبووہ بیست و یہک به ہارہ ی تہمہنی. ئو تہمہنی شانزہ سالان بوو کہ میردی به پیاویک کردبوو. کاتیکیش، دواي چوار سال هیشتا دووگیان نہیبوو، میردہکہ ی گہراندبوویہوہ مالہ باوانی.

مالبەتەکش بەو زۆر بەختەوەر بوون، کە وەک پێشخزمەت لە مالی ئاغاچان دەستتیشانکراوە، هیوایان وابوو بەلکو لەوئ بۆ ماوێهەکی بەردرێژ بمێنێتەو.

پێشان هەردوو دادەکان کاتیکی زۆریان بۆ مەلا ئەلسابری تەرخان کردبوو. ئەحمەدی کوریشی پێویستی بەو جۆرە کۆمەکە نەبوو.

زارا هەموو شتیکی بە بێدەنگی ریکدەخست، کەس هەستی بە هەبوونی نەدەکرد، ئاخر ئەو کەسی هەراسان نەدەکرد. ئەو بە هیواشی لێوژوور هۆدەکان دەکەوت، هەموو شتیکی هەڵدەگرتهو و لەشوینی خۆی دادەنایەو، قاپو قاچاخەکی لەوئ لادەبرد، لە بەخێوکردنی مارمیلکە دەدا یارمەتی سەدیقەیی دەدا، جامی پەنجەرەکانی دەسپێنەو، ئەو ناوێ دەماشت، گەلای وەریوی دارەکانی گەسک دەدان و سەریکی لە ژێرزەمینەکش دەدا ئاخۆ مامەیی بانگدەر پێویستی بە هیچ نییە.

نووسینگەی ئەحمەدیشی پاک دەکردەو، پێخەفەکی ریکدەکردەو و کراسەکانیشی بۆ ئوتو دەکردن.

کاتیکیش مەلا ئەحمەد لە نوێژی بەیانی دەگەڕایەو، جاریکی دیکە خۆی دەخشانده نیو پێخەفەکی و تا سەعات دوازدەی نیوهرۆ لەخو هەلنەدەستا، تەنانت هەندێ جار تا سەعات دووش هەر لەنیو جیندا دەمایەو، ئەمەش شتیکی بوو کە هیچ مەلایەک، پێشتر نەیکردبوو. لە راستیدا ئەو ئەوەندە لەژێر پێخەفەکیدە دەمایەو، تا زارا لە دەرگەکی دەدا و دەیگوت: "مامۆستا، خواردن ئامادەیه."

هەموو بەیانیکی ئەو کێژە خزمەتکارە پارچەیهک نان، نفیشک و هەندێ هەنگوینی بۆ مامۆستا دەهێنا، بەرلەوێ بچێتە نوێژی بەیانی. ئەوسا بە نەرمی لە قاپییهکی دەدا بە سرتەیهکیشەو دەیگوت: "ئەری بەخەبەری؟"

- "فەرموو، وەرەژوور!" مەلا ئەحمەدیش لەژێر نوێنەکانی خۆیهو و بانگی دەکرد. کێژەکش بە شەرمییهو سینی بەرچاییهکی لە سەر ئەو میزۆکەیهی تەنیش پێخەفەکی دادەنا و دەچوو دەر.

ئاخر خۆ مەبەست ئەوەنەبوو، کێژەکە خزمەتی ئەحمەد بکا، بەلام شتەکە هەر لە خۆو، بە شیوێهەکی سروشتی دەڕۆیشت.

مہ لا ٹہمہ دیش بہ زارا خوشحال بوو.

سہرلہ بہ یانیک، کاتی زارا ٹہمہ دی لہ خو بیدار کردوہ تا بجنتہ مزگوتی، ٹہمہ زیتر لہ نئو جیوبالنگانہ کہی^{۱۱۲} مایہ وہ و خوی لینک و تہ وہ. کاتیکیش بؤ دووہ مین جار خہ بہری کردوہ، ئیدی بہ پلہ پروزی^{۱۱۳} جلہ کانی لہ بہر کردنہ و بہ غار لہ ژوورہ کہی ہاتہ دہر. زارا لینی سلہ میہ وہ، ناخر تانیستا ہیچ کہس وای نہ ترساندوہ. ئیدی زاراش لہ وہ تیگہ یشت، نابی کہس بہم حالہ تہی بزانی.

جاریکیشیان کاتی زارا مہ جمہ^{۱۱۴} بہر چایہ کہی بؤ مہ لا ٹہمہ بردہ ژوور و لہ سہر میژہ کہی تہ نیشت پیخہ فہ کہی دانا، مہ لا ٹہمہ بہ نر می دستی کیژہ کہی گرت و بؤ سہر جیہ کہی خوی رایکیشا. کیژہ کہش بؤ چاوتر و کاندنیک بہرگری کرد، بہ لام دواتر خوی بؤ شلکرد. کاتیکیش مہ لا ٹہمہ زارای لہ ناو قہد گرت و بردیہ بن بہ تانیہ کانی. ہر زوو کیژہ کہ قاچہ کانی ویک ہینانہ وہ.

- "ٹہنکہ حتو وہ زہ وہ جتو 'انکحت و زوجت' ٹہمہی بہ چرپہ یہ کہوہ و لہ بن پتوکانیدا بہ کچہ کہ گوت. زاراش بیدہنگ بوو.

- "ٹہنکہ حتو وہ زہ وہ جتو 'انکحت و زوجت' مہ لا ٹہمہ جاریکی دیکہ لینی دووبارہ کردوہ. زارا ہر بیدہنگ بوو.

- "ٹہنکہ حتو وہ زہ وہ جتو 'انکحت و زوجت' بؤ سنیہ مین جار چرپاندیہ وہ بن گوئی.

- "قہ بہ لتو 'قبلت' زارا بہ نر میہ وہ پیگو تہ وہ، ئیدی مہ لا لیوہ خوکوت و دہستہ کار بوو.

پاش ماوہ یک زارا لہ نئو جینگاہی ہلسا، چاروگہ کہی بہ سہر سہر دادایہ وہ و بہ نر میش گوتی: "کات درہنگ، تو دہ بی بچیہ مزگوتی."

^{۱۱۲} جیوبالینگان: نوین، پنخف

^{۱۱۳} پلمپروزی: زور خیرا، بہ ہلمداوان.

^{۱۱۴} مجمہ: سینی

له كاتى نوڤىژى هەينىدا ، زۆر له كچ و ژنه لاوهكان سەردانى مزگەوتىيان دەكرد، بە تايبەتیش دەهاتنه لای مەلا ئەحمەد.

ئاخر شتوازی قسەکردنى ئەو بەتەواوى لەهەى مەلا ئەلسابرى باوكى و لە هەى خالخالى جياوازیبوو. ئەو هەولى دەدا، سیاسەت بە شیوەیهكى سەرنجراکێش باس بکا. ئەو هیچ نەدەبوو هەى ترس، بەلام بە نەرمى ختوکهى جەماوەرهكەى خۆى دەدا.

تا ئەو رادهیهى دەزگای هەوالگری بەدواى مەلا ئەحمەدا پوشت، بۆیان رووبوووه، هیچ پەيوەندىكى تۆكمەى بە بزوتنهوه دىنبهكانى قومهوه نیه. ئەو زیاتر له كەسێك دەچوو هەزى لهژيان بى لههەى یاخیبویك بى، بەلام ئەوهش روون نەبوو ئاخۆ رهوشى ئەو چۆن پەرهدهسىنى و چۆن پێگەى خۆى وەك مەلای مزگەوتێك كه وتارى هەینی هەبى، لەنێو شارەكەدا بەهیز دەكا و سەر بۆ چى دەكێش.

لهیهكێ له وتارهكانیدا، ئەو دەربارهى دەولهتى ئىسلامیهوه دوا، دهولهتێك كه قورئان بەردى بناغهى ژيانى كۆمهلگهكه بى. بەلام ئەو لهوهنده زیاتر، تینهپهواند و روونیشى نهكردهوه ئاخۆ كتومت مەبهستهكهى چیه. وتارهكەشى وەك ئەوه وابوو، بەردێك فری بداته نێو گۆمىكى قول تا رادهى ئاوهكهى بۆدەربكهوى.

له وتاریكى دیکهیدا لهبنى كولهكهى دا. لهپەر و به شیوهیهكى ناچاوهروانكراو ناوى ئایهتوللا خومهینى له دەم دەرپەری. ئەو به شیوهیهكى ئەوهنده بیوهییانه گوتى، كەس نهزانی ئاخۆ دەربرینهكهى رێكهوتانه بوو یان به ئەنقەست.

لئ ئاغاچان تیبینی ئەوهى كرد، كهوا ئەحمەد لایهنگرى بۆ خومهینى نواند. ئایهتوللا خومهینى یهكێ له نهیاره سەرسەختهكانى شا بوو، له دوايين دوانى ئاشكرای خۆیدا، گوتیوى: "شا مایهى شەرمەزارییه. ئێمه به هۆى ئەو پیاوهوه شەرم لهخۆمان دهكینهوه، ئاخۆ ئەو شا نییه، بەلكو نۆكه رێكى ئەمریکیهكانه."

هر يه كسه ريش دواى وتاره كه، شهرو ههرايه كى زور له قوم بهر يابوو، خلك پژانه سهر شه قامه كان و دروشمى دژه شايان دهگوته وه. سوپاش به سهر مزگوتى دادا، ئهو مزگوتى خومهينى دوانه كى لندا و له هه موو لايه كه وه ئابلووقه درا. به سه دان مه لا و فه قينى گه نچ له ژيرزه مينى مزگوتى كه دا تفهنگ و ده مانچه يان دهره ينان و ليوه سه ربان كه وتن، ئيدى شهرو دهسته ويه خه له سهر شه قام و كولانه كان هه لگيرسا.

له و ههرايه دا سهرى ده يان مه لاي تيداچوو، ژماره يه كى زوريش گيران. سوپا بهر هنگاريه كى تيكشكاند، پاشان ژه نه رالتيك چوو بهردهم مالى ئايه توللا خومهينى تا به شيوه كى تاييه ت بيگرئ.

له وي دهسته يه ك له مه لايه كان پاريزگاريان له ئايه توللا ده كرد، ئه وان ريگه ي ژه نه راليان نه دا، ده بووايه سه ره تا پؤستاله كانى دابه كنى، ده نا بؤى نه بوو بچيته ژوورى كارى ئايه توللا. ژه نه راكهش زانى ته نانه ت سوپاى ئه مريكاش له وي فرياي ناكه وي، ئيدى پؤستاله كانى داكه ناند.

- ده بي شه پقه كه شت دابگرئ! يه كيك له پاسه وانانى ئيمام وايپيگوت. ژه نه راله كه شه پقه سه ربازيه كه شى دانا و ئينجا له هژده ي ئايه توللا وه ژوور كه وت. ئهو هه ندئ سهرى خوى بو چه مانده وه و پيپيگوت: فه رمانى ئه وه م پيدراوه، بنگرم!

له هه مان رۆژدا خومهينى نه فى كرا، شا ئه وي په وانى عيراق كرد. ئيدى دواتر هه ر له ويه بو ماوه ي چه ندين سال رابهرايه تى شوپشيكى مه زنى دژى ئه مريكا كرد و تهخت و بهختى پاشايه تيشى له رهگوريشه وه دهره ينا.

له و سهردهمه دا كهس نه يده ويرا ناوى ئايه توللاكه بيتئ، ئه وكات هيج كهس باسى ئه وي نه ده كرد، به لام هه نوو كه ليره و له وي گويت له ناوه كه ي ده بي. ئاخىر ناميلكه و وتاره كانى ئه و بلاوده كرينه وه، له شارى قوميش به دزييه وه وينه ي ئه و به ديوارى مزگوتى كه نه وه هه لده واسران.

خومهينى دوور خرابووه وه، به لام گيانى ئه و به هيزه وه له جهسته ي مه لايه نوپكاندا يه و ئه وانيش هه موو بؤنه يه ك ده قوزنه وه تا ناوى ئه و بينن و به ناوى ئه وه وه بدوين.

نہ حمہد بہرہ بہرہ ناوبانگی پدیدادہ کرد، نہ وہک ہر لہ شاری زہنجان، بہ لکو لہ شارہکانی دیکہش۔ نہو زیاتر و زیاتر لہ شویتانی دیکہوہ بانگہیتشت دہکرا تا وتار و دوان بدا۔ دوایین وتاری لہ خومہین^{۱۱۰}، لہو شوینہی خومہینی لی لہ دایکببوو، دا۔

کورته سہفہرہکانی دوان و وتارہکانی پہنگین کرد، نہو بیوہبیانہ (بیخہ تیانہ) باسی گہشتہکانی خوی دہکرد: 'لہ دواچاردا لہ نہسفہہان بووم، شاریکی یہکجار دہولہمہند، سلاوم بزہموو نیسفہہانیہک۔ گہشتی داہاتووشم کاشانہ۔ کاشان نہوندہ لہ لای خہلکہکھی خوشہویستہ، سلاوم بز کاشانیہکان۔ ہفتہی رابردووش لہ (خومہین) بووم، نہوہش یہکہمین جارم بوو سہردانی نہو گوندہ مومبارہکہ بکہم۔ خومہین شویتیکی بیوینہیہ، لہویدا خہلکی نازدار دہژین، سلاوم بز خومہینیہکان۔'

مہبہست لہ وشہی 'خومہینی' کہسی دانیشوتووی خومہین بوو، بہلام خہلک وایان لہ لای خویان لیکدایہوہ گواہ ناماژہیہ بز خومہینی، نییدی خہلکہکہ ہاواری کرد: 'سہلام بر خومہینی- سلاو لہ خومہینی-!'

ئاغاجانیش لہ خوشیان دہگہشایہوہ۔

نہو دہیزانی، تیبینیہکھی مہلا نہحمہد پتیکہوت نہبوو، بہلکو شتیککی لہ بن سہردا ہہبوو، بیگومان شتہکہ پاسپاردہیہکی قوم بوو۔

ئاغاجان بہ دزییہوہ ہہوالیککی لہ قومہوہ بۆہات، کہوا خالخالی بہ قاچاغ چۆتہ عیراق و خوی گہیانڈۆتہ خومہینی۔

خالخالی زیرہک بوو، نہو بہہوہنستہ و لہخۆرا نہچووبووہ عیراق۔ بی سیتودو، نہو ہہستیککی ہہبوو، کہ پۆژیک دادی خومہینی دہسہلات دہگریتہ دہست و خہونی دامہ زرانندی کۆماریککی نیسلامی بہدیدینی۔

نیستا ئاغاجان لہوہ تیگہیششت، کہ بۆچی خالخالی نہو ہہموو ماوہیہ دہستہبرداری ژن و مندالہکھی بووہ۔

لەسەر شەقامدا هیچ شتىكى وا تىيىنى نەدەكرا بەوەى لە سۆنگەى شوپشەك كە بە پىگاوه بى، دەسلەت ئالوگۆر بکرى. ئاخىر شا لە خۆشتىن سالاكەنى قەلمرەوتى خۆيدا دەژيا، لە دیدارىک لەگەل پوژنامەى the Times تايمزدا گوتبووى: هەست بەو پەرى ئاسودەى دەکا و ولاتەكەشى مىزگىكى زۆر ئارام و مەندە.

ئەمرىكاش لە يەكيتى سۆفیهت دەترسا و كەسىكى باشترى لە شا بۆ بەپێوەبردنى ولات شك نەدەبرد. ئەو هەميشە تازەترین فرۆكە و چەكى نوێى لە ئەمرىكا دەكپى و بەشىكى زۆرى داهاكەشى لە نيو بانقە ئەمرىكەكان دانابوو.

ئەو بىرواى تەواوى بەو هەبوو، كە باشترین سەرەك دەولەتى ئىرانە بۆ ئەمرىكايەكان، بۆيە بەتەواوى پشتى لىكردبوو وە متمانەى بە كۆمەكى ئەوان هەبوو، لەو دۇنيابوو، هەرگىز ئەمرىكەكان دەستبەردارى نابن. ئەو هیچ ھۆكارىكى بۆ خەم و مشوورخواردن دەربارەى كەسىكى وەك خومەنى نەبينى، كە رەوانەى ولاتى عىراقى كەردبوو.

ئىدى بە بەوپەرى ئارامى و ئاسودەییەو ئەمادەكارى بۆ كۆرەكەى دەكرد، تا دواى خۆى، جىگەى بگىرتەو.

لەكاتىكدا مەلا ئەحمەد سەرقالى چالاكیەكانى مزگەوتى بوو، شابال ئارەزووى خۆى بەو دەربەرى بچیتە زانكۆى تاران بخوینى. ئەو خوازیار بوو ئەدەبیاتی فارسى بخوینى، بەلام ئاغاچان ئامۆزگارى شتىكى دیکەى كرد: هەرچى دەربارەى ئەدەبیاتی فارسىیە دەتوانى لە مالهەش بیخوینى و لىكۆلینەوہى لەسەرىكەى، بۆئەم رشتەى پىوست بە چوونە زانكۆ ناكا. تۆ كۆرىكى بەهرەمەندى، برۆ بىركارى بخوینە، یان برۆ تەكنىك یان شتىك بە ئاراستەى بەپێوەبردنى كاروبار بخوینە. ئاخىر بايى خۆى بەرھەمى كلاسیك لەنێو كتیبخانەماندا هەیه، مالەكە پتویستى بە گيانىكى نوێ هەیه.

كاتىكیش بەتەواوى شابال مالى بەرەو تاران جێھێشت، ئاغاچان بە ترومبیللى خۆى، ئەوى گەيانە وىستگەى قەتار.

- "تہرے چند شتیک ہن، نازانم پیوستہ ئیوہی لی ناگادار بکہمہوہ یان نا۔" شابال ہم قسہیہی لہناو ترومبیلدا بہ ناغاجان گوت۔
- "شتہکان چین؟" ناغاجانیش وا لینیپرسی۔
- "من مہلا تہمہدم چند جاریک لہسہر بانی مزگوتی بینوہ، لہوی خوی لہپہنا گومبہزہکہ حہشار دابوو، شتیک دہکیشا۔ تہو خوی دہزانی ناخو بکیشی یان نا، بہلام جگہرہکانی تہو بونی شتی دیکہیان لندی، شتیک لہگہل مہلایہتی بہکناگریتہوہ۔ ویرای تہوہش، تہو بہردہوام دہچیتہ لای کہسانی لایدہ تا بہ دزییوہ تریاک بکیشی۔ پیموایہ تو لہو پرسہ ناگاداری، باشہ۔"
- "زور چاکتکرد پیتگوتم،" ناغاجانیش دوی پشویکی دریزی بینہنگی وای پیگوتہوہ، "بہدوایدا دہچم ناخو ہیچم پیدہکری۔ باشہ لہوہ زیاتر شتیک دیکہ ہہہ، پیویست بکا بیزانم؟"
- "لہ راستیدا نہخیر، تہو ہندی بہرامبہر ٹافرہتیش ہہستیارہ۔ من جاریک لہ مزگوت بینیم لہگہل ٹافرہتان پتیلینہلبریبوو، تہمہش لہ مہلایہکی وہک تہو ناوہشیتہوہ۔"
- "منیش تیبینی تہوہم کردوہ۔ تہو دہبی وریا بی، ناخر نیمہ لہو شارہدا ناحہزمان زورن۔"
- لہنیو ویستگہی ہیلی ٹاسنیندا، ناغاجان بہ بینہنگی یاوہری شابالی تا لای وارگونی قہتارہکہ کرد۔
- دوی تہو جارہی کہ شابال باسی بروابوونی خوی و گومانہکانی ہینابوہ گوہی، جاریکی دیکہ لہ دہرگای تہو باسہیان نہدابوہ۔ ناغاجان یہک دوو جاران ہولیدابوو سہرہدای باسہکی لہگہلدا بکاتہوہ، بہلام سہرنجی تہوہی دابوو، شابال حہز بہ کردنہوہی بابہتہکہ ناکا۔ ئیدی جاری دہستی لینہدا۔ ہہنووکہش کہ لہسہر شوستہی قہتارہکہ وہستاون، ناغاجان دہیویست پتیلنی کہ لہگہل زانکوکہدا ناگای لہخوی بی، بہلام شابال تہو دہرفتہی پینہدا۔ تہو ٹامیزی لہ ناغاجان وہرینا، ماچی کرد و بہرہو ناو وارگونی قہتارہکہ لیتدا پوی۔
- ناغاجانیش تا قہتارہکہ کہوتہ گہر و لہبہرچاوان ونبوو، ہر لہسہر شوستہکہ وہستابوو۔

ئاغاچان به وردی ئەحمەدی خستبوو ژیر چاودیزییه وه. شه‌ویکیان کاتی زارا له‌کاتیکی ناوه‌ختدا به‌خوی و مه‌جمه‌یک چووو ژووری کتییخانه‌که، که ئەحمەد له‌ویدا کتییی ده‌خویندنه‌وه، ئاغاچانی‌ش به‌دوایدا چوو. له‌درزی په‌رده‌که‌وه بینی کێژه‌که‌خوی به‌سه‌ر مه‌جمه‌که‌دا شو‌پرک‌ده‌وه، که پیاله‌یک چاو چه‌ند قه‌سپی له‌سه‌ر بوون، له‌وئ له‌سه‌ر می‌زه‌که‌ی دانا. ئەحمەد ده‌ستیکی بۆ بلوزی کێژه‌که‌برد، ئەویش لینگه‌پا به‌شاره‌زوی خوی ده‌ستی تیدا بگێرئ. له‌کو‌تاییدا، ته‌نوره‌دریژه‌که‌ی به‌رزکردوه‌بردی بردی تا کچه‌که‌ی به‌دۆلاییکی کتییان هه‌لنا.

ئاغاچان بۆ به‌یانیه‌که‌ی زارای بانگی ژووره‌که‌ی خوی کرد. - "فه‌رموو دانیشه." ئاغاچان ئاماژه‌یه‌کی دۆستانه‌ی بۆکرد. ئەویش به‌شه‌رمه‌وه له‌سه‌ر کورسیه‌که‌دانیش. - "من هه‌ر ئەوه‌نده‌دلیم، زۆر له‌کاروباری ناومالیتی تو‌را‌زیم. له‌تو‌باشتر کچیکی پیش‌خزمه‌تچی و‌امان ده‌ست‌ناکه‌و‌یت‌ه‌وه. به‌لام ده‌بی تو‌واز له‌ئەحمەد بینی یان بو‌خچه‌که‌ت ده‌پنچیه‌وه! ئایا ئەمه‌پوون و‌ناشکرایه‌بۆت؟" زارا له‌و‌تونه‌دنگه‌تونده‌ی ئاغاچان سه‌له‌میه‌وه و‌نوتقی گیرا. ئاغاچان لێی دووباره‌کرده‌وه: "قه‌سه‌که‌م پوون‌ناشکرایه؟" به‌کپییه‌وه‌سه‌ری بۆله‌قاند.

- "باشه‌چیت ده‌وئ؟ ئایا ده‌ته‌وئ لیره‌بمی‌نیت‌ه‌وه‌یان بگه‌ر‌ییته‌وه‌لای ماله‌باوانت؟"

- "ده‌مه‌وئ لیره‌بمی‌نمه‌وه." کچه‌که‌ئەم وه‌لامه‌ی به‌ده‌نگی‌کی له‌رزۆکه‌وه‌دایه‌وه.

- "زۆر باشه، ده‌کرئ کاره‌کانت ده‌ست‌پیکه‌یه‌وه. بانگه‌ره‌که‌زۆری پتویست به‌تو‌ده‌بی، ئەگه‌ر جاروبار هه‌یچت نه‌بوو بیکه‌ی، زۆر بایه‌خ به‌بانگه‌ره‌که‌به‌د. ئیستاش ده‌کرئ برۆی."

بۆ شه‌وه‌که‌ش، له‌دوای نو‌یژ، ئاغاچان داوای له‌مه‌لاه‌ئه‌حمەد کرد، پیاسه‌یه‌کی لای رووباره‌که‌به‌یه‌که‌وه‌بکەن. کاتیک ئەوان به‌تاریکایی به‌که‌نار رووباره‌که‌دا ده‌ر‌و‌یشتن، دوا‌ی پشه‌کی‌کی کورت، به‌توندی قسه‌ی

لہ گہل ٹہ حمہد کرد۔ راشکاوانہ پیپراگہ یاند، کہ رہفتارہ ناشایستہ کی دہربارہی ٹافرہ تان مایہی قبوولکردن نیہ و تریاک و مزگوتیشیان بہ یہ کہوہ نہ گوتوہ۔ خق ٹہ گہر ٹہ حمہد مہ بہستی نہ بی گویگرئی، ٹہوا ٹاغا جان بہ توندی ٹازادیہ کی سنووردار دہکا۔

ٹہ حمہد بہ بیٹہنگی گویی لہ ٹاغا جان گرت۔

- شتیکت ہ یہ پیمبلی؟

تہ ناتہن بہو قسہ یہ ش ٹہ حمہد نہ ہاتہ وہ لام۔

یہک دوو پوژ دوی ٹہوہ، ٹاغا جان چوہ لای باوکی یہ کسی لہ مافور فروشہ کانی شار تا داوی دہستی کچہ کی بو مہ لا ٹہ حمہد لیتکا۔

مانیک دواتر، ٹاہہنگیکی گہورہ لہ لایہن کہ سوکاری بوو کہ خان ریکخرا۔ نزیکہ کی نیوہی شو بوو، کہ بوو کہ خان بہ کہ ژاوہیہ کی رازاوہ ہیندراہ مال۔ بووک ژووریکی لہ نہومی دووہم پیدرا، بہ لام حہفت شہوی یہ کہم ژووری میوانایان بو ساز و ٹامادہ کردبوو۔

مہ لا ٹہ حمہد یہک ہہفتہ پشووی وەرگرتبوو تا لہ گہل خیزانہ کی سہری گوندی جیریا بدات و بوو کہ کیان پیناسینی۔

ٹہ حمہد جلی لوکہی پانوبہرینی لہ بہر دہکردن، بو ٹہوہی بہ رچہ تیہوہ لہ ناویاندا بجولیتہوہ۔ ٹہو وہک شازادہیہک کہ بوو کہ کی لہ گہل خوی دہباتہ نیو قہ لا، رہفتاری دہنواند۔

ژنہ کی ناوی سہ میرہ^{۱۱۶} بوو۔ تہ مہنی ہہ ژدہ سالان بوو، شو خوشہنگیکی کلاسیکیانہ بوو۔ لہ شہوی یہ کہمی زاوا و بوکینیاندا، ٹہ حمہد کیژہ کی جادو بہ ندکرد تا بہ یانینیکی زوو ہہر سہرجینی لہ گہلدا کرد، کاتیکیش زہردہی بہیان پیدابوو، ٹینجا وازیان ہینا و لیکہ و قتہ خو۔

بو نیوہ پوکہی، لہ سہرو بہندی سہعات یہ کدا، لہ ژووری تریاک کیشانہ کدا پیشوازی لہ مام رہمہ زان کرد۔ ٹہویش تریاکیکی شاہانہی بو ٹامادہ کردبوو۔

ئەحمەد بە تاییبەت داوای لە مام پەمەزان کرد، حەفت پوژ لە سەر یەک تریاکێ بۆ ئامادە بکا، چونکە تریاک زەوقی پیاو دەکاتەو. خو ئەگەر تریاک بکێشی، ئەوا کاتیکی زیاتر بە گانکردنەو بە سەر دەبەیت.

کاتیکیش ئەو چارەکە جگەرە یەکی لە تریاک دەکێشا، دیسان دەگەراییەو ژووری نەومی سەری و خۆی لە گەل بووکهکە ی دەخستەو نێو نوین، هەرچەندە بووکهکەش هەر لە قوولایی شیرین خەویدا بوو.

سەمیرە کچیکی بوو، ناویان نا مەسعوودە^{١١٧}. هەمووان بە لەدایکبوونی منداڵەکە خوشحال بوون، بەلام مالاڵەکە چاوەڕێی لە ئەحمەد و ژنەکە ی دەکرد، کورپکیان ببی، تا لە ئایندهدا جینگە ی باوکی بگریتهو.

مزگوت تا دەهات قەرەباغتر دەبوو، ئەحمەدیش دوانی سەرنجپراکێشانە ی دەدان. ئەحمەد هەقاییەتخوانیکی لەبلەبان بوو، چیرۆکی خوش و مەزنی لە قورئانەو دەگێرانەو. ئەویش بەو وشە جادوویانە ی خۆی شتیکی دەخستەسەر، ئەوسا هەقاییەتەکانی سەردەمی بەرێی دەگێرایەو، هی ئەو چاخە ی که پیغه مەبەر محەمەد تیایدا لەدایکبوو، که چون لە گەل عائیشە، ژنە خوشەویستەکە ی لەسەر بان خوشەویستیان کردوو.

محەمەد ئەو سەردەم موزیکژەنەکانی کۆلانی قەدەغەکردبوو، نەدەبووایە هیچ موسلمانیک گوێیان لێبگری. کاتیکیش ئەو لە گەل ژنە گەنجەکە ی لێو سەربان دەکەوت، لە پەر لە کۆلانیکی گوێی لە موزیک بوو. بەلام، من دەمەوێ سەیرکەم، دەمەوێ تەماشای کەم، من دەمەوێ ببینم، دەمەوێ تەماشای بکەم. عائیشە ئەم داوایە ی چەند جارێک لە پیغه مەبەر دووبارە کردوو.

لە داویدا خوشەویستی بردییەو، محەمەد سەلماندی، عائیشە چوو سەر پشتی ئەو، لەسەر لیواری دیواری سەربانەکە سەیری موزیکژەنەکانی کرد. کەسیک نەبوو ئەو شتانە لە مزگوتیدا باس بکا، بەلام مالا ئەحمەد هەمیشە کاتی وای دەدۆزیو بە قسەکانی سەرنجی گوێگرەکانی بۆخۆی رابکێشی.

له راستیدا نه ده بویایه ئه حمده بویایه مهلا، به لکوو بویایه هه قایه تخوان، ببویایه نمایشکاریک له وچ له گورپه پانی بازاردا خه لک لینی خربیانایه وه، ئه ویش چیرۆک و هه قایه تی بۆ بگێرابةوه.

ئو هیشتا ش هه ره له سه ره گه شته کانی خۆی به ردوام بوو، گه شته کانی بۆ شاره دینییه گرنگه کانی وهک کاشان^{١١٨}، ئه راک^{١١٩}، هه مه دان^{١٢٠} و ئیسفه هان و هه ندیک جاران به هه فته له مال دوور ده که و ته وه.

هه موو جاریکیش به دوو تووره که ده که رایه وه، تووره که یه ک پری پاره و زیر بوو، تووره که ی دیکه ش پر له نامه ی خوشه ویستی و دیاری تایبه ت وهک ده رپن، گۆره ی، بۆن، سابوون، فانیله و ئه نگوستیله که ژنه چارۆکه داره کان به دزییه وه ده یاندا یین.

هه رچه نه ده ئه حمده به لینی به ئاغا جان دابوو، جاریکی دیکه تخوونی تریاک نه که و یته وه، لی به دزییه وه له هه ندی شوینی تایبه ت له شاره که ده یکیشا.

بۆ ئه وه ی ئازادی زیاتری هه بی، تا پیبیکرابة بانگه یشتی ئه ملا و ئه ولای په سه ند ده کرد و گه شته دووره کانی خۆی ده کردن. له ویدا ئاغا جان دهستی نه ده گه یشتی. ئو په یوندی به پیاوگه لیک هه بوو، له گه ل خۆیان ده برده بازنه تایبه تیه کانیان تا زه رده ی به یانی تریاکیان ده کیشا و له گه ل ژنانیشیان راده بوارد.

ئو له شاری زه نجاندا، ئو ئازادییه ی نه بوو، هه ر بۆیه په یوه ندی له گه ل دهسته یه کی نه ینی په یدا کرد. به لام بیئاگاش بوو له وه ی ده زگای هه والگری نه ینی ته له یان بۆ داناوه ته وه.

به نگکیشان نزیکه ی سالیک بوو له ولات قه ده غه کرابوو. ئالوده بووه کان به تریاک ده کرا له رپی توواریکی شاره وانی له مانگی که دا دوو جاران نیو جگه ره ی رینگه پیدراو له ده رمانخانه یه ک وه ربگرن، لی مه لا ئه حمده ئه وه ی ده یویست له جیهانی نه ینی و ژیرزه مینیدا به ئاسانی دهستی ده که وت.

Kashan ^{١١٨}

Arak ^{١١٩}

Hamadan ^{١٢٠}

کاتیکیش له شه ویک له شه وکاندا، له گهل دوو پیای دیکه دا به ناماده بوونی چهند ژنیک له ژیرزه مینی مالیک له زه نجاندا سه رقالی تریاک کیشان بوون، چهند ئازانیکي ده زگای نهیئیان لیوه ژوورکه وتن. ئازانه کان ده سته جی وینه یه کی نه حمه دیان گرت که به دهم تریاک کیشانه وه له نیوان دوو ئافره تی بی چارشینو دانیشتبوو. ئازانه کان چهند جگه ره یه کی تریاکیان له پاکه ته که یان دهره ئیان، وینه ی هه مووشیان گرتن، نهجا نه حمه دیان له گهل خویان راپنچکرد، بردیانه شونیکي نهین که ئازانیکي لیکوله ره وه له وی چاوه پییانی ده کرد.

نه حمه هچی پینه بوو بیگیریته وه، زانی به داوه وه بووه، داوینک نهیده توانی به ئاسانی لئی دهر باز بی.

- "ده کری تو بچه وه نیو پینه فه که ی خوت و به بینه می لی برازی و به یانیش ئاساییانه بچه وه مزگوتی، به لام به یه که مه رج. ئازانه که واییگوت.

- "مه رجه که چیه؟" نه حمه به دهنگیکي له رزۆکه وه واییپرسی.

- "مه رجه که نه وه یه، ئیمه له مه وپاش ده بینه دۆستی یه کدی، تیده گی باسی چیت بۆ ده که م."

- "من تیناگه م، ئاخو باسی چی ده که ی."

- خو نه گهر تینه که ی، نه وا هه ندی ئالۆزتر ده بی، که واته پیویسته راسته وراست ره وانه ی زیندانت بکه م. ئیدی به یانی له گهل به رچایی رۆژنامه یه کت بۆ دی و وینه که ی تۆشی له سه ر یه که مین پوو په ره که ی بلاو کردۆته وه. نه وسا ده کری تینگه ی.

شه وه که درێزه ی کیشا. مه لا نه حمه به بی دهنگی گریا. نه و نهیده زانی، له پر ئابروی خوی له ده ست ده چی.

کاتیکیش له کوتاییدا، سپیده داهات، ئازانیک لینهاته ژوور، وینه که ی نه وی شوستبووه وه، وینه یه کی نیشاندا و پیتی گوت: "باشه چی بکه ین؟ باشه نه م دوی نیوه رۆیه وینه که ت چاپ بکه ین یان به یه که وه له سه ر مێزه که دابنیشین؟"

بۆ نه حمه هچ دهره تانیک نه مابۆوه. خو نه گهر وینه که ی نه و له گهل دوو ژنی بی چارشینو، که جگه ره ی تریاک ده کیشی، له رۆژنامه دا بلاو بکریته وه،

ئەوا ئەو كۆتايى پىدى و شەرمەزاي و شوورەيش بەسەر مالىباتەكەيدا دىتى. كەواتە لەگەل ئاژانەكە چووە سەر مەزەكە، كە كورسىيەكى بۆ داننا و فۆرمىكىشى دايەدەست تا پرىيكاتەو. ئاژانەكە پىنگوت: ئەگەر ئىمە باش لەيەكدى بگەين، ئەوا لە ماوەى پىنج خولەكدا دەيىرىنەو و ھەر بەخۆشم دەتگەيەنمەو مالى! ئەوەى ئىمە لەتۆمان دەوئ، زۆر سادەيە، ئىمە دەمانەوئ تۆ زوو زوو پەيوەندى بە قومەو بەكەيت و ئەو زانىارىيانەى پىويستمان پىنى ھەيە، بۆمان بىنى. ئەمە ھەموو ئىشەكەيە.

دواى نىو سەعات، ترومبىلىكى تايبەت ئەحمەدى گەياندەو مژگەوتى و لەبەر دەرگ _____ دابەزى.

- گۆيت لەدەنگمان دەيىتەو. ئاژانەكە واى پىنگوت بە شوينى خۆيدا گەپايەو.

يەك دوو مانگ دواتر ھىچ رووينەدا. ئەحمەد پىيوابوو، كە خواخاوشى بوو دەزگاي ھەوالگىرى نەپتى بەلكو ھەر بۆ ترساندن وايان لىكردبى، بۆئەوەى جلەوى بگەن. ئاخىر ئەوان ھىشتا خالخالى و كەدەوہەكەى بەردەم سىنەماكە و ئەو پاشاگەردانىيەى لەكاتى سەردانى فەرەح دىبادا، پەيداىبوو، ھىشتا لە بىريان نەكردبوو. ئەوان دەيانەويست تۆلە بگەنەو و ئەحمەدش كەم تا زۆر بە بارمەتە بگرن.

ئەو ھىواى وابوو بەلكو وازيان لىھناى، نەيانەوئ وەك سوسەكارىك بەكارى بەپىن، چونكە ئەو ھەرگىز نەيدەويست بىيە سىخورىك. ئاخىر شوينىپھەلگرتن لەگەل ئەودا نەدەگونجا، ئىشەكە لەكەسىك لە پىنگەى ئەو وەك مەلاى مژگەوتى گەورەى شار، نەدەوہەشايەو. باشە تۆ بلىنى، ئەگەر پىويست بكا، شوينىپى چى ھەلگىرەتەو و سىخورى لەچى بكا؟

ئەو وايلتەئالپوو، دەزگاي ھەوالگىرى نەپتى، بەم جۆرە ويستويانە ئەحمەد لەمەر پووداوەكاندا دەمى خۆى دابخاو لەمەشدا سەرکەوتن، چونكە نەيدەويىرا ھىچ شتىك دەربارەى شايان دەربارەى قوم دەم بكاكەو. بە ئەسپايى و لەدەوہە وردە وردە ھەستى بەبەختەوہرى كەردەو و ئەو ترسەش كە لەلدەيدا بوو خەرىكبوو دەروايەو. بەلام شەويكىيان، كاتىك تازە

لہ نویژی مہ غریب بیڑوہ، یہ کئی لہ ئاژانہ کانی دہزگای نہینی لہ تہنیشتی بق نویژ چہ مایہ وہ۔

- "ئہری چونی؟" ئاژانہ کہ بہ دہنگیکی جارپسہ وہ وای چرپاندہ گوینی مہ لا ئہ حمہد۔

ئہ حمہد بہ توقاویبہ وہ سہیری ئاغاجانی کرد کہ لہ ریزی پشت ئو وہ ستابوو، بہ لام ہیچی بہ دینہ کرد۔

- "باشہ چیت لیم دہوی؟" بہ نہرمیہ وہ بہ ئاژانہ کی گوت۔

- "تو دہزانی ہندی ئاژاوہ لہ قوم سہریہ لداوہ۔ دہمانہ وی سہریکی ئہوی بدہی، سہردانی ئایہ توللاکان بکہی و بزانی ئاخو چی لہ ئارادایہ۔ پیموایی ژمارہ تہ لہ فونہ کی منت ہہیہ؟"

- "بہ لی، ہیشتا ژمارہ تہ لوفہ نہ کہ تم ہر ماوہ۔ ئہ حمہد بہ رہنگبزکاوی و بہ ترسیکہ وہ وا وہ لامی دایہ وہ، ئیدی کرنوشی خوی برد و نیوچہ وانی گہ یاندہ سہر زہوی وہک ئہ وہی نویژہ کی ہر نہ بریتہ وہ۔

لہ دواپیدا کاتیک ہہ لساہیہ وہ، ئاژانہ کہ لہ وی نہ مابوو۔

ئیدی بہ دہستیکی لہ رزوکہ وہ عہ باکہی بہ سہر شانہ کانی دادایہ وہ، ہہ لستا و بہ پشتکووی وہک ئہ وہی تایی لینی، گہ رایہ وہ مال۔

کہ گہیشتہ وہ مال، یہ کسہر چوہ ژوورہ کی ئاغاجان، لہ وی کہوتہ سہرچوک و پیگوت: "ئاغاجان، فریام کہ وہ! من بہ تہ لہ وہ بووم۔"

ئاغاجانیش بہ سہر سامیہ وہ پروبہ پرووی ئم دہر برینہ لہ پرہی ئہ حمہد بووہ وہ، بہ ہیواشی لیبروانی۔ "ئہ وان چہ ند وینہ یہ کیان لیگرتووم، وینہی پیس پیس کہ تریاکم کیشاوہ و لہ گہل ژنان دانیشتووم۔ ہہ نووکہ ش دہیانہ وی وہک سوسہ کاریک بہ کارم بیتن و بمنترنہ قوم۔ خو ئہ گہر بہ گوئیان نہ کہم، ئہ وا وینہ کانم لہ رۆژنامہ کہ دا بلاودہ کہ نہ وہ۔"

ئاغاجان، بہ دہر لہ وہ، چاوہ پتی ہہ موو شتیک بوو، لہ سہر کورسیہ کی خوی دانیشت و نوتقی گیرا۔

- "لہ کوئ؟" دواتر وایلپرسی۔

- "لہ ژیرزہ مینی مالیکی ئم شارہ۔"

- "تریاکہ کہ نابیتہ کیشہ، بہ لام ژنہ کان کی بوون؟"

- "ژنانی سیغه."
- "دەزگای هەوالگری نەینی دەستی خۆی وەشاندەوه. باشە پێشتر ھاوکاریت کردوون؟"
- "نەخێر! هەرگیز! ئەحمەد وا وەلامی دایەوه.
- "قەت راپۆرتت بۆ نووسیون؟"
- "نەخێر، تاکە وشە یەکیشم نەنووسیوه!"
- "دووبارە دەکەمەوه، ئاغا جان بە جەختکردنەوه پرسى: "تۆ هیچ شتت پێگوتوون؟"
- "نەخێر، من هیچ پێنەگوتوون، هیچشم نەکردووه. ئەحمەد وای پێگوتەوه.
- "تۆ بەخت هەبووه، کە هیچت پێنەگوتوون و ھاوکاریت نەکردوون، دەنا من یەکسەر لە مائیم دەردەکردی. بەلام هێشتا درەنگ نەکەوتووه، پیموایی دەکرێ زیانە کە سنوورداریکەین. تۆ بێدەنگ بە و منیش لەو مانگانەى دادی بە تەنیا جێناهیتم. من دەستبەجێ سەیردەکەم ئاخۆ چیم پێدەکرێ. ئەوان پێوستان بە ئیمەیه تا ئارامی شارەکە رابگرن، بۆیه وینەکانت لە پۆژنامەدا بلاوناکەنەوه، ئەوان دەیانەوێ کە لەگاییمان بەسەرەوه بکەن. تۆ دەمت دادەخەى و هەر چیه کیش پوویدا هەر لە تەنیشت من دەمینیتەوه."
- "من دەبێ شتیکی دیکەشت پێنیم، ئەحمەد وای بە ئاغا جان گوتەوه: "خۆ ئەگەر تریاک نەکیشم، ناتوانم تەنانت وتاریش بدەم. بەداخم، وا ئازارت دەدم."
- "ئەمە زۆر ئازارم دەدا، ئاغا جان بە خەمباریهوه وای پێگوت: "هەلەیهک دەکرێ هەمووان بیکەن، بەلام تریاک، من بە شەرمەزاری دەبیینم، سووکایەتییکە بە هەموومان. من ئەمەم بۆ قوت نادری، مەلای مزگەوتە کەمان بە بێ تریاک نەتوانی قسە بکا. بە راستی ئازارت دام، تۆ لەکەدارت کردم. بۆ ئەمەیان هیچ سازانیکم پێ نییه، دەبێ فێربى وازی لێبێتی. خۆ ئەگەر پێویست بکا، دەتخەمە نێو قەفەزیک. جاری بە بێ پرسى من هەنگاوێک بۆ دەرهوه ناهاویژى!"
- بۆ پۆژی پاشتر ئاغا جان هەموو واده و دیدارەکانی مەلا ئەحمەدی هەلۆهشاندەوه و پەيوندیکی متمانه دارانهشی لەگەل پزیشکی مالبات سازدا.

لہ نوپینگہی پزیشکی خانہ وادہ کہ شہوہ راستہ وخو و بہ بی ہیچ وادہ دیداریک سہری نووسینگہی دہزگای ہه والگری نہینی دا و دہستہ جی داوای دیتنی بہرپر سہ کہیان کرد. ئەوانیش بہخیریان ہینا و دواي ئەوہی لہ سہر کورسیکی قاوہیی چہرمینی فراوانیان دانا، وینہکانی مہ لا ئەحمہ دیشیان نیشان دان. بہناچاری دہبووایہ لہ گہل بہرپر سہ کہیان بگہیشتبایہ ریککوتنیک. ئەو لہ مہوپاش دہبی مزگوت بہ ئارامی رابگری کہ لہ شاری قومدا پەشیوی لہ گۆریدابوو. لہ بہرامبەر ئەوہ شدا، بہرپرسی دہزگاکہ وینہکانی مہ لا ئەحمەد لہ نیو چہ کمہ جہ کہی خویدا ہلدہ گری.

بۆ شہوہ کہی ئاغا جان فایلہ کہی خوئی کردہوہ.

”مہ لای مزگوتیمان ئالوودہی تریاک بووہ. پوژگاریکی سہختمان لہ پیتشداہ.“

سالنکی ئارام

ماوہیہ کی زۆر بہ کری و ئارامی بہ سہر چوو.

ئاغا جان بہ چہند رینسایہ کی توندوبہندی ژیانہوہ مہ لا ئەحمەدی خستہوہ ژیر رکیف. تا تہواو دلنایانہ بی کہ لہ تریاک کیشان دوورکە وتۆتہوہ لینہ دہ گہرا بہ بی پینوین بۆ وتاردان بچیتہ ہیچ کام لہ شارہکان.

ہەرچہ ندہ پووداوہکانی پشت سہری ئەو وینہیہی لہ مہ لا ئەحمەد گیرابوو، تیتہ پیون، لی ئاغا جان شتہ کہی وەک خالینکی وەرچہرخان لہ میژووی مزگوتہ کہدا دہبینی.

شابال سہرہتا بہ لای کہمیہوہ مانگی جاریک دہہاتہوہ مال، بہ لام دواي ئەوہ کاتی درہنگتری پیتہ چوو. ہەندئ جار زہنگی بۆ ئاغا جان لہ بازار لیتدہدا و قسہی لہ گہلدا دہکرد، لی ہەموو کاتیک ہەر باسی کاروبار بوو: ”ئەری کاروبار چۆن دہروا؟ ہەموو شتیک بہ پیتی خواست بہ پینوہ دہچی؟“

- ”ئەری پینوہستہ چۆن بیلیم، گہنجو جیہان گۆراوہ. ئیمہ پایوکیمان بہ ہزری نوپوہ پینوہستہ. ہەستیکی وام لا پەیدابووہ کہ پیربووم.“

- ”تو؟ تو پیری؟ تو ہەر ہیچ پیر نی!“

- له وانه په پیرنه بم، لی هه لبت کونباوم. ئەم سهردهمه بهو بیرۆکه کونانه ی جاران له بازار ناتوانی کینه رکینی بازرگانی جیهانی پټبکه ی. تکایه باش بخوینه و شتی زور فیر به، من پیویستم به تویه. کاتی هاتیه وه مال، لهو باره وه به تیزوته سالی قسان دهکه ی.

کاتی شابالیش به سهردان دهگه رایه وه مال، زور جاران به درهنگه وه دهگه یشته وه جی. بۆ پوژی پاشتریش به قه تاری شهو دهگه رایه وه تاران، هیچ کاتیکي وایان بۆ نه ده مایه وه تا له باره ی بازرگانیکردن به فهرش و مافوور و بازاره وه بدوین.

شابال به نابهللی ئاغا جان قسه ی نه کرد، به لام نهو هیچ حز و مهیلی بۆ بازرگانی نه مابوو، چیدیکه چاره ی مافوور فرۆشی نه ده ویسته وه. له زانکوشدا بیوه نه ندایم بزوتنه وه یه کی خویندکاری چه پی ژیرزه مینی. له ویدا ته و نه داوی دیکه ی راچاندبوو له وه ی کاتی خوی له گوندی سووری هه بوو.

له وئ له زانکو به یه کجار سهرقالی دهسته یه کی بچکوله ی نووسهرانی پوژنامه یه کی نه یتی خویندکاران بوو. له ویدا هه ستیکی وای لاپیدا بوو وهک نه وه ی له مال بی وابوو. نهو به به راورد له گهل هاو پوله کانی خامه یه کی به برشتی هه بوو، په فتاره که ی هه راشتر دیاربوو. ئیدی هه زوو وهک بیچمیک سهرده کرا که پابه رایه تی خویندکاران بکا.

به لام خو وه نه بی هه شابال گۆرانکاری به خۆوه بینیبی. هه موو شتیک گۆرا بوو. پیتشان بازار پو لیکي گرنگی له شاره که دا دهگتپا، به لام هه نووکه نهو پوله ی جارانی نه مابوو. مافووری ئیرانی هۆکاری دیارخه ر و لیپراوی له سه ر ئابووری و سیاست نه مابوو. گازی سروشتی و نه وت جینگه که یان گرتبۆوه. جاران ئاغا جان له بازاردا ده ستپویشتوو بوو، ده سه لاتداران هه میشه به شکوه لییان ده پوانی، که چی ئیستا ره ق و زبر بوونه و ته نانه ت جور نه تی نه وه یان په یدابوو نه ئازانیک بنیرنه مزگه وت تا مه لایه که ناچار بکه ن ببیته سیخوپیان. پیتشر به لای که مییه وه سه روکی شاره وانی هه فته ی جاریک زهنگی بۆ لیده دا تا په یوه ندی نیوان بازار و باقی شاره که به هاوسهنگی

پاڭگىرى. كەچى ھەنووكە سەرۈكە نوئىكەى شارەوانى تەنەت بۆ
 بۆنەئاهەنگى دەستبەكاربۇون ھەر بانگەشتىشى نەكرد، چجای ئەوہى بۆ
 پرسوپا تەلەفۇنى بۆ بكا. بەلى بەرپرسەكە بانگەشتىشى چەند بازىرگانىكى
 بازاپى كىرەبۇو، ئەوہش واتاى ئەوہى دەگەياند، كە بۆزىم وىستوويەتى
 شىرازەى يەكەتتەيەكەيان بېچىرىنى. كاتى پىشتى مافوورفۇشەكانى بىشكاندبا،
 ئەوا بازاپى بۆ تەخت دەبۇو. لەنىو شارەكەدا چەندىن كارخانەى مافوور و
 فەرش دروستكردن دامەزىندىران. پىشتىر كەس ئەو جۆرە مافوورە
 ھەرزانبەھايانەيان نەدەكپى، ئاخىر بۆنى پلاستىكىيان لىندەھات، كەچى ئەم
 پۆزانە بەردەوام بانگاشە بۆ ئەو جۆرە كالايانە دەكرى.

تا يەك دوو سالى رابىردو بوو، ھەبوونى ئالىەرى تەلەفۇن لەسەر بانى
 مەلەكانى شارى زەنجان، بىقەبوو؛ لى ھەنووكە ئەو بارودۇخەى جاران
 نەماو. كاتىكىش بەلەندەرىك وىستى گەرماوہ كۆنەكەى ناو شار بەشتىكى
 دىكە بگۆپى، كەسىكى ۋەك خالخالى توانى ھەموو ئىماندارانى شارەكە
 خىپكەتەوہ و تەنەت فەرح دىپاش رابوئى. بەلام لەو دوايانەدا كەسىك
 گەرچەكەى نىو جەرگەى شارى كپى و بالەخانەىكى نونى لەسەر پۇنا و
 كىردىيە سىنەماخانەىكى گەرە. ھەموو ئىتواران بە سەدان گەنج لەبەر
 دەرگەى سىنەماكە رىزىيان دەبەست، تا بلىتى چوونە ژووەرەوہ بگپن. ئاخىر
 ئەوہندە شتى سەرنجراكىش كەوتبۇونە نىو شارەكە، پەيوەندى بازارە كۆنەكە
 بە نەوہ نوئىكە بەتەواوى پچرابوو. چەند سالىك لەمەوہەر گەنجەكان ھەر
 دەچوونە بازارەكە و پىاسەيان تىدا دەكرد. لى ئەم پۆزانە چىدى ئەوہيان
 نەدەكرد. شارەوانى شەقامىكى جوان و پەنگىنى كۆرنىشى بە داروبارىيان
 درستكردبوو، ئىدى كوران و كچان كاتى نوئىزى مەغرىب لەوئ پىاسەيان
 دەكرد، لەژىر دارەكاندا و لەبەر تىشكى كزى گلۆپە نىۆنەكاندا دادەنىشتن و
 خواردنىيان دەخوارد، خەرىكى كەيفوسەفاى خۇيان بوون.

لە كۆتايىدا شا دەستى بەسەر شارەكەدا گرت. تابلۇى گەرە گەرەى سىما
 و پووخسارى شا بەسەر ھەموو بالەخانەكانى مېرىيەوہ ھەبوون، دەنگىشى
 لە ھەموو ئۆزگەكانەوہ دەبىسترا. پىشتىر دوكاندارەكان پادىۆيەكى
 بچكۆلانەيان لەبن مېزەكەيان دانابوو، چونكە دەرسان نەوہك مەعمىلەكانيان

لہ دست دہر بچن۔ کہ چی ہنووکہ رادیو کہیان لہ شوینیکی دیار داناوہ تا
ہمووان گویان لیتی۔ تہ نانت لہ بازارہ کہ شدا ہندی لہ مافور فرزشہ
کوینہ کان وینہی شایان لہ مہ غازہ کانیا ندا ہہ لواسی۔ چہند سالتیک پینشتر
شتی وا لہ نینو بازاردا چاوہ پروانہ کرابوو، بہ لام خو ہموو شتیک بہ خیرایی
گوڑاوہ، وای لہاتیبوو مرو شارہ کی خویشی نہ ناسیتہ وہ۔

گوڑہ پانی بازارہ کہ چیدی وک چہ قی باز نہی شار نہ مایوہ، بہ لکو شہ قامی
کوڑنیش، کہ پیکہ ریکی گورہی شا بہ سواری ٹہ سپوہ لہ نینو حوزیکی
گورہی ٹاو داندرا بوو، بیوہ مہ لہندی شارہ کہ۔

دہنگی شا دہ گیشہ ہموو مالیکی شاری زہنجان، تہ نانت خودی مالہ کی
مزگوتیش بہ ہہ مو دیوارہ ٹہ ستورانہی خو، ہینشتا نہی توانی بہر بہ
دہنگہ کہ بگری۔

خو ٹہ گہر شا لہ شوینیک لہ شوینہ کان وتاریکی بدابایہ، یہ کسہر شارہ وانی
جیبیکی لہ دہروازہی مزگوتہ کہ رادہ گرت، کہ بلندگو یہ کی گورہیان لہ سہر
دانابوو، ٹیدی دہنگی شا بہ ہموو کون و قوڑبینکی ٹہ ناوہ بلاو دہ بوہ۔
فہ خری ساداتیش لہ وہ تینہ دہ گیشہ، بچی لہم بارہیہ وہ ناغا جان بیتدہنگہ و
چما^{۱۱۱} مہ لا ٹہ حمہ دیش دہنگی نارہ زایہ تی ہہ لہ نابری۔

کاتیک کہ میک دوا ٹہ وہ، سہردانیکی سہر گوڑی کورش^{۱۱۲} ی کرد، ٹہ
کہ سہی یہ کہ مین پاشای قہ لہ مہ ویتی ئیرانی بوو، شا بہ وشہی قہ بہ و
گورہوہ گوتی: "کورش، ٹہی شاہہ نشای مہ زن! ٹارام لینی بخوہ! چونکہ
من بیتدارم!"

ٹیدی ٹہ وکات بو ماوہی ہفتہ یہ کی رہ بہ ق جیبہ کہ بہ خو و بلندگو
گورہ کہ بہ شو و بہ روڑ لہ بہردہم دہروازہی مزگوتی بوو۔

"ٹای چ روڑانیکی رہ زاقورسن! وای لہ وشوہ قورسانہ! ٹہ وہ سوکایہ تیبکی
گورہیہ بو ٹیمہ، بہ لام خو من ہیچیشم لہ دست نایہ! چیدیکہ لہ
چاوشوڑ بیان زات ناکہم بچمہ مزگوتیش۔" ناغا جان ٹہم دیرانہی سہرہوہی
لہ فایلی ہہ والنامہ کہ دا نووسین۔

نهخير، كهس له توانا و ويزه‌ی نه‌مابوو شا له ماله‌كه دهرېكا، تهنانهت (با)ش
وينه‌كاني شای ده‌هيتانه‌وه نيو حه‌وشه‌ی مائی، له‌و سهربانانه‌هه‌ليكوپته‌ريک
ده‌فوي و وينه‌كاني به‌سهر شاره‌كه‌دا به‌رده‌دانه‌وه.
مارمیلکه‌ش يه‌ک دوو وينه‌ی چوارچينه‌و ئالتوونی خپرکړدبوونه‌وه و له
ژووره‌كه‌ی ئاغاجانی دانان.

کاتیکش ئاغاجان له حه‌وشه‌كه‌وه وه‌ستابوو، گوئی له‌ده‌نگی موزیکتک بوو،
له‌ مائی حاجی شیشه‌گاره‌وه ده‌هات. موزیک له‌ مائی شیشه‌گاری دیندار؟
هه‌رده‌بې شتيکی تاييه‌ت له‌ ئارادايې. هه‌ندئ سهری وه‌رسوراند، چاوی به
ئه‌نتيننکی ته‌له‌فزيون له‌سهر بانی مائی حاجی شیشه‌گار كه‌وت. ئاليه‌ری
ته‌له‌فزيون له‌سهر بانی مائی به‌ريزترين و باشتريڼ شووشه‌واتفروشی ناو
بازار؟ تق بليی ئه‌و خوی سهرچيخ نه‌چووبی؟

ديارېوو مائی حاجی جه‌نجال بوو.
به‌ ئه‌سپايی ئاغاجان به‌په‌يژه‌كان و به‌تاريکی ليتوه‌سهر بانی حاجی شیشه‌گار
كه‌وت، تا بزانی ئاخو چی له‌گورپدايه.
نه‌خير، ئه‌و شاش نه‌چووبوو، له‌وي له‌سهر بانه‌كهيان ئه‌نتيننکی ته‌له‌منيومی
دريژ له‌سهر بانه‌كه‌ چه‌قنديرابوو.

حاجی ده‌يه‌ويست له‌گه‌ل كورپه‌كاني هه‌موو پيشه‌هاته‌ نوښه‌كان ببيني. ئاخړ
هه‌ر ئه‌ويش له‌ لايه‌ن سه‌روکی شاره‌وانی نوښه‌ بانگه‌پشتی ئاهه‌نگی
ده‌ستبه‌كارېونی كرابوو. هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌و ئاهه‌نگه‌دا بانگه‌پشت كرابوون،
وينه‌يه‌کی كه‌وره‌ی شايان به‌ به‌لاش پندرابوو. ئه‌و پورتريته‌ش ئيس‌تا له
چوارچينه‌وه‌کی ئالتونی، ريک له‌ سه‌رووی ته‌له‌فزيونه‌كه‌ش دراوه.

به‌لام ئاخو بچی به‌م وه‌خته، ئه‌و موزيکه به‌ ده‌نگه له‌ ماله‌كه‌ی ئه‌وه‌وه‌ دي؟
به‌شینه‌یی ئاغاجان چووه‌ سهر لينواری بانه‌كه‌ و سه‌یری نيو مائی حاجی
شیشه‌گاری کرد.

له‌ويدا ئاهه‌نگيک سازدراېوو، هه‌موو ئه‌ندامانی خانه‌واده و براده‌ره‌كاني
ئاماده‌بوون. به‌ راستی شه‌ويکی گه‌رم بوو، ئه‌وه‌نده‌ گه‌رم بوو هی ئه‌وه
نه‌بوو له‌ ژوور دابنيشن. له‌وي له‌ناو حه‌وشه‌كه‌دا و له‌ تهنشت حه‌وزه‌كه‌دا،

تہختہ بندیکی گورہیان لیدانا بوو، تاکو ہر دو کورہکانی حاجی بہ خویان جلی شۆری لۆکەوہ لہ تەنیشت یەک جینگەیان بیستەوہ. دەستەبەکیشت لہ موزیکژەنەکان موزیکیکی ئەمریکایی ناقلایان لیدەدا، چەند پیاوینکیشت دەست لہ ناو دەست لہ بەر موزیکەکە سەمایان دەکرد.

دیاربوو حاجی کورہکانی سونەت دەکردن، ئیدی ئاھەنگەکی بہو بۆنەوہ سازکردبوو. دایکی دوو کورہ سونەتکاروہکانیش چارشینوہکی کەوتبووہ سەر شانەکانی و بہ دلخۆشییەوہ لہ گەل میوانەکان کەوتبووہ گفتوگۆ. ژنی یەکەمینی حاجی و ہر حەوت کیزەکانیشی لہوئ دیارنەبوون.

لہ ہەموو لایەکیشت سینی و خوانچە^{۱۲۲} ی پر لہ کولیچە نوقل و شیرنەمەنی داندرا بوو، مندا لانیش بەدوای یەکدیدا غاریان دەدا. حاجیش لہ گەل ہەمووان دەدا، شیرنەمەنییەکانی دابەش دەکردن، کامیزای وینەگریشی لہ کامیزاوانەکە وەرگرت و ہر بہ خۆی وینە کورہ سونەتکاروہکانی گرتن. بۆ چەندەمین جار چووہ لای کورہکانی و پر بەدەم بانگی دەکرد: 'دە ی وینە یەکمان بگرە' کەمیک دواتر لہ گەل دوو پیاوی دیکەدا چووہ ژووری میوانان، ئینجا بہ خۆی و ئامیزە تەلەفزیۆنیکێ گورہوہ ہاتەدەر، تەلەفزیۆنەکە زیاتر لہ سندوقیکی دار دەچوو. ئیدی تەلەفزیۆنەکیان لہوئ لہ پال حەوزەکە، لہ ژیر دارەکان لہدەرہوہ، لہ نزیک کورہکانی دانا. حاجی تەلەفزیۆنەکی پیکرد، لہسەر شاشە ی تەلەفزیۆنەکەدا دەستەبەک ژنی تارانێ دەرکەوتن، سەمایان دەکرد، ہەمووان ہاتن و لہ بەردەم تەلەفزیۆنەکە وەستان و بہ حەپەساوییەوہ سەیری سەماکەرەکانیان دەکرد.

ئاغا جانیش بہ شوینی خۆیدا گەراپەوہ، لہ تەنیشت گومبەزە شینەکەدا وەستا، دەستیکی لہ بەردە شوشە ساردەکانی گومبەزەکەدا خشاندا. پاشان زیاتر پۆشت و سەیری دیواری حەوشە ی ناوہوہی مزگوتی کرد، لہویدا سەری بۆ سەرمنازەکان، ہێلانە ی حاجی لہ قەقەکان ہەلبڕی، بہ لام بۆمایە ی سەرسامی، بینی حاجی لہ قەقەکان لہوئ نەما بوون. پۆشت و لہسەر پەلەسواندە ی دیوہکی دیکە ی بانەکە وەستا و سەیری سەرووی خۆی کرد،

^{۱۲۲} خوانچە: سینی. مەجمە.

بہ لام خُو بہ جوانی ئو ناوہی لیدیاربوو، هیچ شوینہواری حاجی له قله قه کان له وچ نہ مابوو.

ئینجا دەرگای هوره بانیکی یه کئی له مناره کانی کردوه، به نئویدا و به سهر پلیکانه کاندای سهر کهوت، به رز پویششت تا گه یشته دوندی^{۱۲۴} مناره که. له ژیر پئیدا هه نندئ چیلکه دار قرچه یان هات، چیلکه داره کان پاشماوہی هیلانهی حاجی له قله قه کان بوون. هه سستیکی وای لاپهیدا بوو، شتیک له ناخی ئو دا شکا، کهوا ئو پیر بووه، ئو هه سته ناچاوهر وانکراوہش به ته وای دایگرت. ههر لهو لوتکه بلنده وه چاوئیکی به سهر شاره که دا گئیرا، له هه موو لایه ک ههر گلۆپ بوون داگیرسابوون، له پال دهر وازهی بازاره که شدا وینه یه کی گهره ی شا هه لواسراوه که به بلاجۆکتۆریک پرووناک کراوه ته وه. له سه نته ره نوئیکه شدا گلۆپی نیۆنی سوور و زهردی سینه ماکه هه لده بوون و ده کوژانه وه. ههر چه نده شه وه که دره نگیش بوو، که چی دهنگی موزیک و دهنگی ژنان له شه قامی کۆرنیشه وه ده هات.

تو بلینی له که یه وه دهنگی سورته کانی قورئان لهو شارهدا ونبووین؟ ئو دهیزانی مزگوت، بازاره که و قورئان نه یانتوانی بهرگریکی زور بکه، به لام ئوهوشی رهچاونه ده کرد، که پزیم ئوه نده زوو ده ست به سهر زه نجاندا بگری.

تو بلینی ئو ئایه توللایانهی دژی شا دهجهنگان، له کوئی بن؟ ئه ری چی به سهر ئو گهریلایانه دا هات که له دۆخیکدا بوون بتوانن له زیندانه کانیاندا رابکه؟

چۆن بوو کتیه کان که شایال به دزی ده یخویندنه وه، گۆراندیان؟

له کوین ئو رادیویانهی دژی پزیم دهنگیان هه لده بپی؟

خالخالی به خوی و جۆشوخروشی به رهنگاربوونه وهی شا له کوئیه؟

له کوین ئو خویندکارانهی ده یانه ویست دنیا بگۆرن؟

باشه ئه دی نوسره ت له کوئیه تا ئو هه موو گۆراناکیارانه به کامیراکه ی تۆمار بکا؟

ٹوانہ سالہ بیدہنگہکان بوون، بهلام تو بلنی ٹو چوٹ ٹوہ بزانی، که زوری دیکه نابا، پوژگاریکی نوئی به خیراییکی نوئی دیته کایه؟ له کوئی بزانی که باهوژیکی تیکدهرانه بهریوهیه؟ رهشهبایهکی توورپه، ٹو وهک ٹو دار کاژه پیره ی نیو حهوشهکه یان دهچه میتیته وه.

ئیدی به تیکشکاوییه وه ئاغا جان له قالدرمهکان دابهزی، ده لاقه ی هوره بانی مناره که ی پیوه دایه وه و گه رایه وه ناو حهوشه ی مالی، ویستی برواته لای فخری سادات تا له ناو نویته وه هه موو شتیکی بو بگریته وه، بهلام واشی نه کرد، له دهرگای سهره کی چووه دهر و پیاسه یه کی به ره و لای پووباره که کرد.

لهوئی تاریک و خاموش بوو. ته نانهت خودی پووباره که ش هاژدهاژی نه ده کرد. سهیریکی دارمیوه کانی ٹوبه ری و ته ماشای شاخه کانی کرد. هه موو شتیکی هه ر ماتو خاموش بوو، ٹو پیاسه ی خوی ده کرد، بییری لیده کرده وه و گه رایه وه سهر ژیانی خوی.

ٹو له و خانووهدا له دایک بیوو، ژیانی خوی بو مزگوتی ته رخان کرد بوو، بی وچان له بازاره که دا ئیشی ده کرد، به هره و توانای له جیهانی مافوردا خه رج کرد. کیزه کانی هه راش بیوون، گهی میزدیان^{۱۲۴} بوو، جهواد، تاقانه کوپه که شی له مندالیکه وه بیوو پیاو. ٹو خه ریکی تاقیکردنه وه کانی بوو تا به مزووانه بجیته زانکو. ئاغا جان ههستی کرد، هیشتا نه چوته مه که، هه رچهنده وهک پیاویکی دهوله مهند له سهری بوو گهشتی هه جیش بکا.

هه موو شتیکی گورابوو، له پال ٹو گورانکاریانه شدا هیشتا نه حمه د ناوونابانگی مزگوتی زپاند بوو.

قه له ره شه که ش ناوه ختانه له نیو دار میوه کاندا و قیغاندی و به سهر روپاره که دا په ریوه ٹوبه ر. ئاغا جان گوئی له دهنگی چهند پیاویک بوو، بیچی ژنیککی چارشنبه سهریشی بینی، له نیو داره کاندا له دواوه به ره و پرده که ده رویشت.

یه که سهر شتیکی بزهات، ٹو وه قودسییه شیتوکه یه.

^{۱۲۵} گهی میزدیان بوو: ومختی میزدکردنیاں بوو.

”قودسی!“ ئاغا جان وای بانگکرد.

ئویش تیژ رۆیشت. ”قودسی!“ که می بوهسته! تو به و کاته درهنگه لیره چیده که ی؟“ ئاغا جان وای بانگکرد و به و تاریکییه به دوایدا غاریدا.
”هه مووان دهمرن، به لام تو نامری.“ قودسی له گهل دهنگی قهله که وای چاردا.

ته له فزیۆن

سارمیلکه وهک بوونه وهریکی مه ته ئاسا له نیو ماله که دا گه وره بوو. مروف نهیده زانی ئاخو ئه و مندالێکی که منه ندام بوو یا خود زینده وهریک. سهر، دهست و پێیه کانی مروف ئاسا بوون، به لام جووله ی زیاتر له جووله ی ئازهلێک دهچوو.

ههرچهند به ته مه نتر ده بوو، لایه نه ئازهلێه که ی تیدا زیاتر گه شه ی ده کرد. سه دیقه هه ولی له گه لدا به لکو فیزه قسه کردنی بکا، به لام سه رنه که وت، ئویش هیچ مه یلێکی له سه ر نه بوو فیزی قسه کردن بی.

ئو شیوازی تایبه تی خوی هه بوو، حزیشی لینه بوو هیچ له رهفتاری مروفه کانی دورووبه ری بچی. ئو نهیده و یست له گه ل ئه وانی دیکه دا بچیته سه ر سفره و نان بخوا، له کاتی خوشیدا نه ده چوو سه ر پێخه فی خوی برائ، نهیده و یست که وچک و چه نگال بۆ خواردن به کاربینی، به لکو ههروهک پشیله یه ک نانی ده خوارد.

- ”من چیدیکه ده ره قهت نایه م! من ته و او بووم. من چیدیکه ئه و منداله سه یر و سه مه ره یه م ناوی!“

- ”تو بۆت نییه وا بلێی.“ ئاغا جان به سه رکۆنه کردنه وه وای پێگوته وه.

سه دیقه دهستی به گریان کرد و فرمیسکی داباراندن.

- ”کویره وه ری له دوا ی کویره وه ری!“ به فونگه فونگی گریان وه وای گوته وه. ”باشه بۆچی هه موو ژیانم هه روا به سه قه تی رۆیی؟“

- ”کیزم، تو هیشتا گه نجی، تو ژیانێکی دوور دیرژت له به رده مدایه. ژیان هه موو جارێ هه ر ته نیا هه مان رپوت نیشان نادا، تو ده بی ئه وه له بیر که ی،

کە بۆ ھەموو شتێک ھۆکاریک لە ئارادایە. خۆ ئەگەر کەسێک ھەبێ سکاڵا بکا، بێ سیوودو دەبێ بانگدەرەکە بێ، خۆ ھەر بە کوێریی لە دایک بوو، لەگەڵ ئەوەشدا ناکروزیتەو، دادەداد ناکا، جەستەکە ی ھەروا دروست بوو و پێشی قایلە، ئیمەش ھەروا. ئەو ناتوانی ھیچ ببینی، بەلام دوو گۆیی تیژ و سووکی ھەن، دوو دەستی ھەرە ھەستیار ی ھەن، دوو قاچی ھەن دەتوانی پێیان بپوا. بە گوێرە ی من ئەو ھەموو شتێک دەبینی، تەنانت ئەو شتانە ی، کە ئیمەش لە تواناماندا نییە بیانبین. کچەکەم، تکایە مەگری! کورپەکەت ھی ژیانە، منیش پێیەو دەشادەم، من ئەو وەک دیاریتک لەو مالا دەبینم، قسەکەشم بە راستییە، ئیمە پێویستمان پێتە، دەنا ئیمە ئەومان بۆ پەیدا نەدەبوو. بە سەدان کەس لەو مالا ژیاو. ئەوەش یەکەمین جار نییە، بوونەوەرێکی نااسایی لێرەدا لە دایک بێ. بپوات بە ژیان ھەب، ئیمە کورپە تۆمان بۆشتێک پێویستە، دەنا ئەو لەنیواماندا پەیدا نەدەبو!

- "کاشکی منیش وەک تۆ بپوادار بوام" سەدیقە ئەمە ی بە گریانەو پێگوتەو.

بۆ پوژی پاشتر، ئاغا جان بانگی مارمیلکە ی کردە ژووری خۆ ی و پوونواشکرا پێیگوت، دەبێ ھەموو پوژی دوا ی نوێژی بەیانی بیتە ژووری کارکردنی. ئەو بریاری داو بە ھەوسەلەو لە سالەکانی دادیدا فێرە دیسپلینکی توندوتۆلی بکا. مارمیلکەکەش بە سەرسامییەو بە باشی وەلامی دایەو. ئەو بەلینگەخشکی بە خۆ ی و سپارە یەکەو کە بە دانەکانی دەگرت، دەھاتە لای ئاغا جان، سپارەکە ی دادەنا و لیکیدە کردەو، ئەویش وشە بە وشە لەگەلیدا دەپوژیت تا بتوانی بە باشی وشەکان گۆ بکا و فێریان بێ.

کاتێکیش مارمیلکە توانی کەمیک فێرە خوێندنەو ببێ، ھەمیشە دەچوو نێو باخچەکە لە ژێر سێبەری دارە پیرەکەدا لێپرا دەکش. کاتێکش ھەوا گەرم بووایە، خۆ ی لەسەر پە یژەکان دەخشان و لێ وەسەربان دەکەوت، بە خۆ ی و کتیبەکە ی شوێنێکی لە پەنای سێبەری گومبەزەکە دەدوژێو.

لە زستانیشدا دەچوو ژێر زەمین و لە تەنیش زۆپای یارۆ ی بانگدەر ھەلەکو پما و خەریکی خوێندنەو ی خۆ ی بوو.

ٹھمہ دیش پری دہا بچتہ ژووری کتیبان، له وی به چندان سہات دادہ نیشٹ و کتیبی دہویندہ وه. کہ سیش نہیدہ زانی ئاخو ئو کتیبانہی دہیانخوینتہ وه، لیسان تیدہ گا، یاخود ئو به شیوازی خوئی خیال و ٹہندیشہی بؤ دہوینتہ وه.

جیہانی ئو، جیہانی مالہ کہ بوو، به دہگمہ نیش له مال دہچووه دہر، مہگر مام رہمہ زان ہاتبا و سواری سہر پشتی کہرہ کی کردبا و پیاسہ یہ کی تا سہر رووبارہ کہ پیکردبا.

له بہر دم دوکانی کاری و بہہاراتہ کشدا، پیرہ پیاوہ کان دہہاتن و کہرہ کانیان له وی رادہ گرت و بہ سہر سامی له مارمیلکہ یان دہروانی. ہہ موویان دہربارہی ئویان بیستبوو. ئہ وان کہ دہگہ یشتنہ لای ئو، شہ پقہ کہ یان دادہ گرت قسہی خوش و نوکتہ یان له گہلدا دہکرد. مارمیلکہش زوری کہ یف پندہ ہات، به دلگہ رمیہ وه وه لامی دہدانہ وه.

پاشان مام رہمہ زان زورجاران له گہل خوئی دہبیردہ سہر رووبارہ کہ، ئو شوینہی زیخ و چہوی زورتر لیبوو. له وی مام رہمہ زان کونیکی گہورہی له گردہ لمینہ کہ دہکرد و مارمیلکہش خوئی دہخزانده نیو کونہ کہ و کتیبہ کہی خوئی تیدا دہخویندہ وه. مارمیلکہ له گہل مام رہمہ زاندا ہستی به ئاسوودہ بی دہکرد.

چہند جارتک سہدیفہ رینی به مام رہمہ زان گرت و لیندہ دہگہ را مارمیلکہی له گہل خویدا ببا.

- "باشہ بؤ نا؟" مام رہمہ زان وای له دایکہ کہ پرسی. "بؤت نیہ بیشاریتہ وه."

له و کاتانہ دا زینت بہ زوری له دہرہ وهی مال بوو. بہر دہوام دہچووه دہہات بؤ ئہ وهی دہرسی قورٹان به ژنہ لادتیہ کان بلیتہ وه. بہ لام کاتیکیش دہگہ رایہ وه مال، یہ کسہر به دواي مارمیلکہ دا دہگہ را، تا ہہ قایہ تہ کونینہ کانی بؤ بگپریتہ وه، ئہ ویش ہہرگیز له گوئیستنی ئو جورہ ہہ قایہ تانہ تیرنہ دہبوو.

زینت زیاتر له ئہ وانسی دیکہ مشووری مارمیلکہی دہخوارد. ئو له مارمیلکہ دا سزای خودی خوئی دہبینیہ وه. مارمیلکہش فیرہ قسہ کردن نہ بوو،

به‌لام دوو گویی سووکی هه‌بوون، به خیراییه‌کی نا‌ئاسایی گویی له قسان ده‌بوو. ئەو ده‌وروو به‌ره‌که‌ی ناچار کردبوو هاموشۆی له‌گه‌لدا بکه‌ن.

نوسره‌تیش کاتی به‌سه‌ردان ده‌گه‌پایه‌وه، خۆی لێبه‌دوور ده‌گرت، ده‌ستیکی له‌سه‌ر داده‌نا و یه‌ک دوو نو‌قلی ده‌دانئ، له‌وه زیاتر نه‌بوو. کاتیکیش ده‌خه‌وت، له‌ دیوی ناوه‌وه ده‌رگا‌که‌ی له‌سه‌ر خۆی باش شمشیره‌ ده‌دا، بۆنه‌وه‌ی مارمیلکه‌ نه‌توانی بیته ژووره‌که‌ی خۆی بخشینیته ناو جینگای.

له‌گه‌ل ئەوه‌شدا، شه‌وێکیان مارمیلکه‌ توانی بچینه هۆده‌که‌ی. له‌ ژووره‌که‌یدا چووه سوچیک لینی پال که‌وت، کتیییکی له‌ نێو گیرفاندا ده‌ره‌ینا و سه‌ری به‌سه‌ردا داگرت.

نوسره‌تیش نه‌یده‌زانی چی لێیکا، بۆ ماوه‌یه‌ک قیت له‌سه‌ر پێخه‌فه‌که‌ی دانیش و سه‌یری ده‌کرد. ئەو ده‌یه‌ویست شتیکی بۆ بکا، به‌لام نه‌یده‌زانی چی بکا. له‌په‌ر شتیکی به‌ مێشکدا داها.

“ده‌ی وه‌ره له‌گه‌لم. نوسره‌ت وای پینگوت.

مارمیلکه‌ش له‌ دوا‌ی نوسره‌ت خشا بۆ نێو هه‌وشه‌که، له‌وێشه‌وه به‌ دوا‌یدا چووه ژێرزهمینه‌که.

“گوینگره، جاریکیان شابال ئامیریکی ته‌له‌فزیونی هینابووه مال، تا مانگ نیشانی مه‌لا ئه‌لسابری باپیره‌ت نیشان بدا. ئه‌لسابری مه‌لایه‌کی ساده و ساویلکه‌ بوو، ئەو که‌وته نێو هه‌وزه‌که و مرد، به‌لام هه‌ر ده‌بن ته‌له‌فزیونه‌که لێره له‌ شوینیک هه‌لگیرایی. ئه‌گه‌ر ته‌له‌فزیونه‌که‌م دۆزییه‌وه، ده‌کرئ بۆ تو بئ. ئه‌رئ ده‌زانی، تو له‌ مالیکی هه‌له‌دا له‌دایکبووی. جیهان گۆپاوه، به‌لام ئەم ماله هه‌ر وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه. له‌مه‌به‌سته‌که‌م تیده‌گه‌ی؟”

مارمیلکه‌ به‌نابه‌له‌دی سه‌یری کرد هێچ لیتینه‌گه‌یشت.

“له‌گه‌ل ئەوه‌شدا به‌خت هه‌بوو، خۆ ئه‌گه‌ر له‌ مالباتیکی دیکه‌دا له‌دایک بووبای، ئەوا ده‌میک بوو تو‌یان به‌ سیزیک فرۆشتبوو. ئەوانه‌ی ئێره خۆشه‌ویستیان به‌تۆدا، خۆشه‌ویستیش بۆ مرۆف زۆر گرنگه. به‌لام هه‌رچونیک بئ، ئێره مالیکی پاشکه‌وتوه. له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌موویان له‌ خوا ده‌ترسن، بۆیه له‌ هه‌موو شتیکیش ده‌ترسن، ئەوان له‌ پادیۆ، له‌ ته‌له‌فزیۆن، له‌ موزیک، له‌ سینهما، له‌ تیاترۆ، له‌ شادمانی، له‌ ژنه‌کانی دیکه، له‌ پیاوه‌کانی

دیکھش دہترسن، ئەوانە تەنیا گۆرستانیان خوش دەوێ. ئەوێ وەک مالی خۆیان دادەنن، بەراستی من مەبەستمە، ئایا هیچ جارێک لەگەلیان چوویتە سەر قەبران؟ لەپریکەو دەبینی ئەوان لێراھاتوون، ھەلسوکەوتیکی شادمانانە دەکەن، ئەوان لەگەل مردوووان ھەست بە ئاسوودەیی دەکەن. ھەر بۆیە کاتی ھیشتا گەنج بووم لەو مالە ھەلەتم. دەی وەرە، با بزانی تەمیزی تەلەفزیۆنەکە لە کویتی، ھەر دەبی لێرە لەبن ئەو شتە پەرشوبلاوانەدا بێ. خۆ ئەگەر دادەکان فریانی نەدابی باشە. ئاخ، ئەو دادانە، تۆ ھەرگیز ئەوانت نەناسی، ئەوان دوو خانمی بەشکو بوون. ئەوان حەزیان بە چارەیی من نەدەکرد، بەلام باشە باوایی. ئەوان چوونە سەفەری حەجی، چوونە مەککە و ھەرگیزیش نەگەرانەو، ئای لەو مەکرویانە. ھاااااا، پیموایی دۆزیمەو. سەیرکە! تەلەفزیۆنکی بچکۆلە بو. تۆ! بەو زووانە و ھەر بەو ئەنتینە ژاینت دەگوێم. ھەندێ بیربەکەینەو، باشە تەلەفزیۆنەکە لە کوێ دابنیم، تا کە سیش سەغلەت نەکا؟ سەیرکە، لەوێ لە پشت گومبەزەکەیی سەربانی پەناگەیک ھەیە. لە وێندەری جاران خۆم تێدا دەشاردەو، لەویدا کتیبە دژوارەکانم دەخوێندنەو. پاشتر شابال پێخەفیکیشی لێدانا. ھەنووکەش ئەو لێرە نەماو، ئەو حەشارگەییە با بو تۆ بێ.

مارمیلکە بەدوای نوسرەتدا بەسەر قالدەرمەکان ھەلگەرا و چوووە سەربان. نوسرەت تەلەفزیۆنەکەیی لەسەر مێزۆکەیکە لە تەنیشت پێخەفەکەیی شابال دانا.

- ئەم پێخەوہ لەمۆ بەدواوہ بۆ تۆیە، دەی بۆ سەری، درێژبە، من فیرت دەکەم چون تەلەفزیۆنەکە بەکاربینی.

مارمیلکە خشایە نیو پێخەفەکە. نوسرەت وایەری تەلەفزیۆنی راکیشایە دەر و بەھێواشی ئەنتینیکی بچووکی لەسەر قەپەنگەکە قایم کرد، لە شوینیکی وا کەس نەیدەبینی.

- "ئێسا باش سەیرکە." نوسرەت وای پێگوت و تەلەفزیۆنەکەشی بۆ پێکرد. لەسەر شاشەکە ژنیککی شوخ بە خۆی و فستانیکی سووری بێقۆل دەرکەوت.

- "گەنجۆ، نەترسیتی! جیهانی دەرەوێ ئێم ماله به ته‌واوی جیاوازه. ئەرێ
 حەزەت لە ئافەرەتانه؟ پەککو، پەکوو، خۆ نابێ ئه‌وه له‌من بپرسی. من جارێک
 له‌گەڵ خۆم ده‌تبه‌مه تاران. له‌ راستیدا ئێم ته‌له‌فزیۆنه زۆر بچووکه، جارێکی
 دیکه یه‌کیکی گه‌وره‌ترت له‌گەڵ خۆمدا بۆ دینمه‌وه، به‌لام جارێ ده‌بی ئه‌وه‌یان
 باش هه‌لبگرێ، ئه‌وه هی توێه و که‌سیش مافی ئه‌وه‌ی نییه لێت بسه‌نیه‌وه.
 ئه‌گەر هه‌ر که‌سیکیش ویستی ئێم ته‌له‌فزیۆنه‌ت لێبستینی، ئه‌وا یه‌کسه‌ر
 قه‌پنکی لێبگره، به‌ توندی ددانه‌کانت له‌ گۆیزنگی پینی بگره. تیگه‌یشتی؟"

مارمیلکه بۆ ماوه‌ی سالیکی ره‌به‌ق حه‌شارکه‌کی به‌ نه‌ینی هه‌شته‌وه، به‌لام
 شه‌ویکیان ئاغا‌جان به‌ هیواشی لێوه‌سه‌ربان که‌وت و به‌ له‌سه‌رخۆیش
 ده‌رگای په‌ناگه‌کی کرده‌وه.

مارمیلکه‌ش که‌ چاوه‌ڕێی هه‌چ که‌سی نه‌ده‌کرد، به‌یه‌ک جووله‌ له‌شوێنی خۆی
 هه‌لبه‌زییه‌وه به‌ره‌و لای ته‌له‌فزیۆنه‌که‌ ڕۆیشته، هه‌روه‌ک پشیله‌یه‌کی گه‌وره
 له‌سه‌رسه‌ر بڕوا وابوو. سه‌ری له‌ لایه‌ک و قاچه‌کانیشی له‌ لایه‌که‌ی دیکه‌ی
 ته‌له‌فزیۆنه‌که‌ بوون.

ئاغا‌جان ماوه‌یه‌ک له‌نیو ده‌گا کراوه‌که‌دا وه‌ستا، ئینجا سه‌رله‌نوێ ده‌رگا‌که‌ی
 پێوه‌دایه‌وه، به‌ره‌و لای په‌یژه‌کانی مزگه‌وتی ڕۆیشته و له‌ولاش هاته‌خوار.

کۆله

ئهو ڕۆژه بۆ ئاغا‌جان ڕۆژێکی تاییه‌ت بوو. شتی‌ک ڕوویدا له‌وه‌ی چاوه‌ڕوان
 ده‌کرا زیاتر زیاتر بوو.

له‌ ده‌رگا‌دا. ماریله‌که‌ ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه، چاوی به‌ چاوه‌ زه‌ق و گه‌وره‌کانی
 دوو ئه‌سپ که‌وتن که‌ گالیسه‌که‌یه‌کیان راده‌کیشا. ئیدی ئه‌ویش توند ده‌ستی به‌
 ڕۆخی ده‌رگا‌که‌وه گرت و هه‌ندیک کشایه‌وه تا بتوانی باشتر دیمه‌نه‌که‌ی
 بۆده‌ربکه‌وێ و بزانی ناخۆ چی له‌ ئارادایه. ئاخ‌ر گالیسه‌که‌یه‌کی گه‌وره‌ به‌
 دوا‌ی ئه‌سه‌په‌که‌وه بوو، له‌ به‌رده‌م ده‌رگا‌که‌ وه‌ستابوو، دوو سهندووقی
 داوه‌مه‌یتی تیندا بوون. عه‌ره‌بانچییه‌که‌، که‌ پالتۆیه‌کی ره‌شی له‌به‌ردابوو،
 شه‌پقه‌یه‌کی ره‌شیشی له‌سه‌ر بوو، بانگی‌کرد: "ئاغا‌جان!"

مارمیلکەش گەڕایەوێ دواوێ و خێرا بۆ ژووری کاری ئاغاچان خشا، ئاماژەیی بۆ دەرگاکی کرد و دەنگیکی وەک حیلەیی ئەسپیشی لێوێهات. کاتیکیش ئاغاچان عارەبانچیەکی دی، یەکسەر کلاوشاپۆکی لەسەرنا و بەرەو لای دەرگاکی ڕۆیشت.

- عارەبانچیەکی بانگی کرد. "ئانا لله!"
- "ئانا لله،" ئاغاچانیش وایبێگوتەوێ ئینجا لێبێرسی، "دەتوانم چیت بۆ بکەم؟"
- "دوو مردووم بۆ هێناوی."
- "مردوو؟ بۆ من؟"
- "تکایە لێم مەگرە. ئەوانە مردوو نین، بەلکو پاشماوێکانیانن."
- "هی کی؟"

- "هی دوو خانمەکی مەککە."
- "دادەکان!" ئاغاچان بەهەندێ سەلمینەوێ وایبێگوتەوێ.
- "تکایە، ئەگەر لێرەوێ واژۆیەکی بکەن." عەرەبانچیەکی وای پێگوت و کاغەزەکانیشی ڕادەست کردن.
- "چاویلکەکەم." ئاغاچان وای دەنگ هەلبێری.

مارمیلکەش غاریدایەوێ ژووری و چاویلکەیی خۆیندەوێ ئاغاچانی هێنان. نووسینی سەر کاغەزەکی بە زمانی عەرەبی بوو. ئایەتیکێ قورئان بوو، بە دوایدا کورتە روونکردنەوێەکی سەبارەت بە دادەکانی تێدا بوو، کە لە ئەشکەوتی حەرایی^{١٢٦} دۆزرا بوونەوێ.

ئەشکەوتی حەرایی پێڕۆزترین ئەشکەوتە لە جیهانی ئیسلامدا، ئەوێ ئەو شاخەیی، کە محەمەد هەموو شەوان بۆی سەردەکەوت و لەگەڵ ئەللا قسەیی دەکردن. ئەو ئەشکەوتەیی جوبرا ئیل^{١٢٧} بۆ یەکەمین جار خۆی نیشان دا تا پێتێر بگەیهنن، بۆتە پێتەمبەر و سڕووشی بۆ دابەزاند.

لەوێ ئەشکەوتیکێ بچکۆلانە لە شاخەکاندا هەبوو، محەمەد خۆی تێدا حەشاردا، کاتی لە نیوێ شەو دەبووایە لە مەککەوێ بەرەو مەدینە هەلبێن، چونکە دۆژمنەکانی دەیانەویست هەر لەنێو نوینی خۆیدا بیکۆژن.

ئەو ئەشکەوتە و ئەو شەوێ پۆلیکی چارەنووسسازانە ی لە میژووی ئیسلامەتیدا گیرا. ئیدی لەو شەوێوە، یان لەو پۆژەوێ سالتنامە ی موسلمانیتی ژمێردرا.

ئەشکەوتەکە دواتر ناوی میژووی ئەشکەوتی تەوێ جالۆکەشی بەسەردا بپا.

هەر جاریک محەمەد دەچووێ نیو ئەو ئەشکەوتە، جالۆکەیک پەیدا دەبوو، تەوێکی بەدەوری کونەکیدە دەکرد، بۆئەوێ هیچ کەس، حەشاردراوەکە ی نیوی نەبینی. دادەکانیش خویان لەو ئەشکەوتە ئاخیبوو. شتەکەش واپێدەچوو ئەستەم بی، بەلام ئەوان وایان کردبوو، پۆلیسیش لە پال تەرمەکانیان وەسیەتنامەکیان دوزیبوو.

چیرۆکەکیان چیرۆکیکی باوەرنەکراو بوو. ئەشکەوتەکە، کە سالانە بە ملیۆنان حاجی دەچنە سەر، بۆ کەسانی سەردانکەر رێپێدراو نەبوو. ئەوان دەبوا یە هەر لە دووەرەوێ ئەشکەوتەکە ببینن.

خۆ ئەگەر چیرۆکەکە راست بی، هەردەبی سەربردەیهکی ناوازه‌یان بەسەردا هاتیب. ئاغا جان شلەژا، لی لەهەمان کاتیشدا میشکی لە لای سندوقە دارەمەیتەکاندا هەر نەبوو. ئاخەر ئەمڕۆ دوا ی شەش مانگ، کۆرەکە ی دەگەرپێتەوێ مال. ئەو ئەمسال لە زانکۆی ئیسفەهان وەرگیرابوو. ئەوێش یەکەمین جار بوو، کۆرەکە ی ئەوێندە لە مال دوور بکەوێتەوێ. ئەو لەوێ سروشتناسی (فیزیای) دەخوێند تاکو دواتر ببێتە ئەندازیاریکی بواری نەوت.

ئاخەر کانیکێ گەورە ی گاز لە ژێرزەوی زەنجاندا دۆزرا بوو. کۆمپانیایەکی ئەمریکی خۆی بۆ هەلکەندن و دەرھێنان ئامادە دەکرد، هەربۆیە شە پشته‌یه‌کی نوێی خوێندن سەبارەت بەو بوارە لە زانکۆکەدا کرابوو. بە سەدان خوێندکار خویان بۆ خوێندنی ئەو هۆبە یە ناوونوس کردبوو، بەلام هەر بەتەنیا دوازدە کەس وەرگیران، ئەمەش دوا ی تاقیکردنەوێه‌یه‌کی زۆر قورس. جەوادیش یەکیک بوو لەو خوێندکارە سەرکەوتوانە. ئەو خوێندکارە هەلبژێردراوانە بەجیا لە لایەن ئەندازیارە ئەمریکەکان کۆلیژیکیان بۆ کرابوو. بەفەرمی ئەوان خوێندکاری زانکۆی ئیسفەهان بوون، بەلام هەر زوو، دەبوا یە چل کیلۆمەتر لە دەرەوێ زەنجاندا خوێندنەکیان لە کیلگە ی

نه‌وتی شاهزهند^{۱۲۸} له ژنیر سه‌رپه‌رشتی کومپانی نه‌وتی ئه‌مریکی دريژه پيښه‌ن. له‌ویدا ئه‌وان جوړه نشينگه‌یه‌کی ناوه‌خویان بڼ لیمانه‌وه دانابوو، که ده‌بوايه به زمانی ئینگلیزی دوابان.

خویندنه‌که‌ش، جوړه خویندنیک بوو، که له دواي ده‌رچوونياندا هلی کاریان له‌نزیك ماله‌وه‌یان مسوگر ده‌بوو. ئی، له‌وش باشتړ نه‌بوو، فه‌خري ساداتیش له خوشیان هر خه‌وی لینه‌ده‌که‌وت و ئاغاجانیش کاتی هه‌والی وەرگرتنی کوربه‌که‌ی وەرگرت له شانازیان باوه‌ړی نه‌ده‌کرد.

ئاغاجان هه‌موو شتیکی ریکخستبوو تا به‌زووی له‌گه‌ل فه‌خري ساداتا به‌پیر کوربه‌که‌یان بچه‌ و یستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فر.

- "باشه بڼچی ئه‌و سندووقه دارمه‌یتانه‌ت هیناوه‌ته ئیره؟" ئاغاجان وای به کابرای عاړه‌بانچی گوت. "ده‌بوايه بیانبه‌یته مزگه‌وتی، ده‌بوايه به ته‌له‌فونیکیش ئاگادارت بگردباینه‌وه به‌رله‌وئ راسته‌وخو بیت. ئاخړ کاریکی به‌جی نییه به‌و دره‌نگه‌ی دواي نیوه‌پویه به‌بی ئاگادارکرده‌وه به‌خوت و دوو سندووقی دارمه‌یته‌وه بیت به‌رده‌رگا. باشه ئیستا من چی بکه‌م؟"

- "تکایه لیم مه‌گره،" عاړه‌بانچه‌که‌ش وای پینگوته‌وه، "خو من تهرمه‌کانم بڼ نه‌هیناویته‌وه، به‌لکو دوو هه‌گبه‌."

- "هه‌گبه؟ چۆن دوو هه‌گبه؟" ئاغاجان به هه‌راسانیوه وه‌لامی دایه‌وه. عاړه‌بانچه‌که‌ چوه سهر گالیسکه‌که‌ی وه‌ستا و سهری یه‌کی له سندووکانی کرده‌وه و هه‌گبه‌یه‌کی لینده‌ره‌ینا، پاشان سندووقه‌که‌ی دیکه‌ی کرده‌وه و هه‌گبه‌که‌ی دیکه‌شی دره‌هینا. هه‌ردوو هه‌گبه‌کانی به‌رزکرده‌وه و گوتی: "ته‌ماشاکه! سعودیه‌کان ته‌نها ئه‌و دوو هه‌گبه‌یان نارډوته‌وه. ئایا ئه‌مانه‌ت ده‌وینه‌وه یان بیانیزمه‌وه؟"

- "باشه بڼچی هه‌گبه‌کانت خستوونه‌ته نیو ئه‌و دوو سندووقه دارمه‌یته؟ بڼچی بڼ خوت و گالیسکه‌یه‌کی دوو ئه‌سپییه‌وه به‌و دره‌نگه‌خته هاتووی؟" - "من ته‌واو له کاردانه‌وه تیده‌گه‌م، به‌لام خو من هر عه‌رپه‌بانچیکم."

ئاغاجان هەر زوو هەندیک پوولی لە گیرفانی دەرھینا و دایە کابرای
عەرەبانچی و هەگبەکانی لیوەرگرتنەو، ئینجا گەرایەو و زوور و دەرگاکی
پتوهدایەو.

- "ئەڕی چی لەگۆڕیدایە؟" فەخری سادات لە نھۆمی سەرەوێ خانووەکی
وای بانگی ئاغاجان کرد.

ئاغجانی هەگبەکانی لە باخچەکی لە بن پەلکی کولەکی دانان و گوتی: "هیچ
نیه، هیچ شتیکی وا نییه! تۆ ئامادە؟ گۆیت لیمە، دەبی هەر ئیستا برۆین
دەنا دواوەکەوین."

کاتی ئاغاجان چوو پشت سوکانی ترومبیله فۆردەکی تا لەگەڵ ژنەکی
بگاتە ویستەکی هێلی ئاسنینهکی، تۆپە لە سوورە بە گرەکی ئاسمان خەریک
بوو لە ئاسۆی بیابان ئاواوەبوو.

کاتی فەخری سادات چاوی بە کوڕەکی کەوت، لە قەتارەکی دابەزی لە
بەختەوهرییان گریا. ئاخەر ئەو هەمیشە کوڕە خوشەویستەکی دایکی بوو.
شەش مانگ بەسەر ئەو پۆژەدا تێپەڕین کە ئەوانی بەرەو ئیسفەهان
جێهێشت، پێش هەموو شەویک بەر لە نووستنی ماچیکی لێدەکرد. بەلام کە
هەنووکە گەراوەتەو، سەمیلەکی پەش ببوو، پرچیشی زۆر هاتبوو.

فەخری سادات بە خۆی ئەو کوڕە پەرورەدەکردبوو. نەیدەویست کوڕەکی
زۆر متووی مزگەوت، بازار و سیاسەت بێ. خوازیار بوو ئازادانە پەرورە
بێ، بۆئەوێ لە داھاتوودا بە خۆی ڕێگای خۆی بکاتەو. ئیستاش بەری
بەرھەمی بریارەکی دەروینتەو. کوڕەکی بە شیوەیەکی پەها هیچ
رەونەقی کەسێکی دینداری نەدەدا، دایکەکی ئەوێ پێخۆش بوو، کە بینی
پۆلەکی هەندێ درێژتر بوو. ئەو هەنووکە زیاتر بە نوسرەتی مامی دەچی
لەوێ بە باوکی خۆی بچی.

ئەو هەموو سالانە رابرد، ئەو هیچ خۆی لە کاروباری مزگەوتی
هەلنەقورتاند، فەخری ساداتیش بەو دلشاد بوو، کە ئاغاجان شابال نەوێک
جەوادێ بۆ ئەو مەبەستە، بۆ جێگرتنەوێ کاروباری مزگەوت تەرخان

کردبوو۔ دایکہ کہ نہیدہ زانی کہوا ئاغاجان له شابال بیھوا بووہ و ھنووکہ چاوی له سہر کورہ کہی خویہ تی۔

ئاغاجان نا ئیستا ئو ھو باسہی له گہل فہخری ساداتا نہ ھینابووہ گورئ۔
یہک دوو مانگ بہرلہ ئیستا، کاتیک شابال بؤ دواچار له بازار تہلہ فونی بؤ
ئاغاجان کرد، راستہ وخز زہنگی بؤ نووسینگہ کہی لینتہ دابوو۔ بہلکو له پئی
کؤگا کہوہ زہنگی بؤ لینتہ دابوو۔

ئاغاجانیشیان ئاگادار کردوہ کہوا تہلہ فونیک بؤ کراوہ۔

- "ئو کی بوو؟"

- "بزنسمانیک له تارانہ وہ۔"

- "بؤچی بہو ژمارد تہلہ فونہ زہنگی لیندا؟"

- "ئو گوتی، چہند جاریک بہ تہلہ فونی نووسینگہ کہ ھولیداوہ، بہلام کہس
ھلی نہ گرتبوو۔"

ئیدی ئاغاجان چووہ کؤگا کہ و دەستی دایہ تہلہ فونہ کہ۔

- "ئاغاجان، تکایہ لیم مہگرہ کہ سہغلہ تہلہ فونہ کہم۔ دہترسم تہلہ فونی خودی
خۆت چاودیری له سہر بی۔ من بؤیہ تہلہ فونم کرد، گہر نہ گہراموہ مال
پیویست ناکا، خہم لیخۆی۔ من ھنووکہ بہ یہک دوو ئیش خہریکم۔ ھہر
ویستم گویم لہ دہنگت بی۔ تکایہ سلاوم بہ ھمووان بگہیہنہ۔"

- "سلاوت دہگہیہنم، گہنجۆ، خوا بن بالت بگري!"

شابال پیویست نہبوو زۆری له سہر برؤا۔ ئاغاجانیش لینی تیگہیشت۔ بہلام بہ
دلنیاپیوہ ئو لہنہخشہیدا نہبوو ئہمہ بہ فہخری سادات بلی۔ ئاخہر بؤ
فہخری ئہمبؤ رۆژی ئاھہنگنامیز بوو، نہیدہ ویست خۆشییہ کہی لیتیک بدا۔

شہوہ کہ شہویکی خۆش بوو، ھہمووان بؤ ماوہیہ کی درئژ له سہر میزہ کہ
مانوہ۔ گہر جاری جاران بووایہ، زینت خانم لو بؤنانہدا ھہقایہ تی خوش
خۆشی دہگیرانہوہ، بہلام خۆ ئو لہوئ نہبوو۔

ئاغاجان پئی نہدہ زانی، کہ زینت له گہل قومدا کہوتوتہ پەیوہندیکردن۔ زینت
پینمای بؤھاتبوو، ژنہکانی شارہ کہ له پئی دہرسی قورئانہوہ ریک بخا۔

بۆئەوێ پارێزگاری لە دابونەریتەکیان بکەن، مامەیی بانگدەر دەستی بە قسان کرد و چیرۆکی یونس^{١٢٩} ی لەبەر گێڕایەو: "پێغه مەبەر یونس بەیە کجاری مالی خۆی بە دلشکاوی جێهێشت. شونیکە وتوانیشی سەرسام و دل بەخەم بوون. یونس پۆیشت پۆیشت تا گەیشته سەر زێ، بینێ گەشتیاران سواری بەلەمیکی گەورە دەبن، ئەویش بریاریدا لەگەڵیاندا بپروا. سێ شو و سێ پوژ لەنیو بەلەمەدا بوون، لە پوژی چوارەمدا لە پریکەو تاریک داهاات و پاشان ماسییکی گەورە لەنیو زێ هااتەدر و پریگای بە بەلەمە گرت. سەرنشینانی بەلەمە هێچ چارەیهکیان نەبوو، ئاخر ماسیەکی نەدەپۆیشت و پریگەشی بەرنەدەدان. پاشان یەکی لە گەریدە بەئەزمونەکان، کە پیشتر زۆی گەشتی دەریایی کردبوون، پێیگوتن: "دیاره یەکی لەنیوماندا هەیه، گوناحیکی کردووه. ئێمە دەبی ئەو بدەینە ماسییەکی، دەنا ماسییەکی لێمان ناگەڕێ پریگای خۆمان بگڕینەبەر و بپۆین."

- "ماسییەکی بۆ من هااتووه، ئێنوه دەکری من فری بدەنە نیو زینەکی و پریگای خۆتان بگرن و بپۆین. یونس بوو لەنیویاندا وای گوت.

- "ئێمە تۆ دەناسین، یەکی لە سەرنشینەکانی بەلەمەکی وای پێگوتەو: "تۆ پیاویکی سەرراستی، تۆ هەرگیز کاریکی بێخوداییت نەکردووه. هەر وەها باوکیش دەناسین، ئەویش پیاویکی بەدیینە، نەخیر تۆ ئەو کەسە نیت کە ماسییەکی داوای دەکا."

یونس، کە دەیزانی ماسییەکی بۆ ئەو هااتووه، گوتی: "ئاخر ئەو شتیکی لەنیوان من و خودای خۆم. هەر بۆیەشە ماسیەکی لێرە ئامادەیه."

یونس هەلساوا هاتە سەر لینواری بەلەمەکی و خۆی هەلدایە نیو ئاوهکە. ماسیەکی بە یەک حەپ قووتی دا و لەنیو ئاوهکەدا ونبوو.

هەمووان دانیشتبوون بیریان لە چیرۆکەکی دەکردووه، لەو کاتەدا دەنگیکی نامۆ لەنیو حەوشە وکەو هات.

ئاغاچان گوێکانی قولاغ کردن.

- "ئەو چییه؟ ئەو دەنگی لەوێ دی چییه؟" بانگدەرەکی وای پرسی.

ئاغاچان چووہ دهری، بینى كه ئو شهوہ به شتوہیہكى ئاٹاسایى تاریكه.

- گویم له رهوى زورى زیندهوهرى فرۆكه. بانگدهرهكه وایگوت.

- كوله! ئاغاچان زور توند بانگى كرد. دهى خیرا جامى پهنجهرهه ههموو ژوورهكان دابخهن!

بهلام تا ئو وای گوت كارلهكار ترازابوو، به هزاران كوله لهنیو مالهكه دا لههوادا دهورانهوه، ئو ناوهیان بۆر كردبوو، ههرودك ئوهه باهوزىكى لمین بى له بیابانهوه بهسهر مالهكهه ههلكردبن.

ژنهكان چارشیتوہكانیان بهسهرسهر دادا و خیرا غاریاندایه ژوورهكان تا دهرگا و پهنجهرهكان دابخهن

مهلا ئهحهدهش رايكرده حوجرهكهه و ئاغاچان یش غاریدایه ژیرزهمینكه تا دهلاقهكان بگرئ.

كوله بهو ناوه وهرببوون، لهسهر بان، لهسهر دارهكان، تهنانهت لهسهر حهوزهكهش ههموو شتیکیان رامالی.

جاریکیان، كه ماوهیهكى گهلیك لهمیژه، كوله لهدوورهوه، له پۆژهلاتهوه له شارىكى وهك شارى مهككهوه هاتبوون و بهسهر شارهكهدا كشابوون. دواى ئوهه ههموو شتیکیان كهچهل كرد و پووتاندهوه، ئینجا بهرو باخچه و پهزهكان و لهپشت چیاكانهوه ئاوابوون. بهلام شهپۆلىكى كولهه و تائىستا كهس نهیبینیوو، پیرهكان لهدايك و باوكى خویان سهبردهكهیان دهگیرایهوه.

لهنیو كتیبهكانى كتیبخانهكهدا، كتیبهكههه بوو، ئافاتی پهنا سالهه رابردووى كولهكانى تیدانووسرابوو: كوله به رهوه هات، به ملیزان دانه بوون. دنیایان تاریككرد. كولهكان ئهوهنده گهوره بوون به قهه قامكى دهست دهبوون، رهنگیشیان خاكى بوو، كاتى لهسهر زهوى دهكهوتن، مرۆ نهیدهبینن، لى كاتى دهجوولان، وهك ئوه وابوو ههموو زهویهكه بجوولئ.

خهلكهكه دهستیان دایه مهنجهل و قاپوقاچاخ و لىوهسهر بانان كهوتن، به كهوچكهكان وهرگهړانه بنى مهنجهلهكان تا كولهكان بترسینن. بهلام خۆنهوان ههر گۆشیان لینهبوو. خهلكهكه ناگریان كردهوه، به ئومیدبوون به دووكهل راویان بننن، بهلام دووكهلهكهش كارى نینهكردن. ئیدی قورئانیان هیتان و

ده‌ستیان به‌خویندنه‌وی سورته‌ی سوله‌یمان^{۱۲} کرد^{۱۳}: دۆله‌که‌ له میرووه‌کان ره‌ش ده‌کرا، هه‌روه‌ک رایه‌خیکی ره‌ش به‌سه‌ر زه‌ویه‌که‌دا داکیشراین. مه‌لی خاتووسلیمانکه، ته‌ته‌ری سوله‌یمان، به‌سه‌ر دۆله‌که‌دا فیری و بانگی کرد: ئه‌ی میرووه‌کان! ئه‌ری ئیوه‌ گویتان لینه‌بوو؟ ئه‌و پیاوه‌ی تازه قسه‌تان له‌گه‌لدا کرد، سوله‌یمان بوو، ئه‌و به‌زمانی زینده‌وه‌ران ده‌دوێ. ئه‌و بق لای شاژنی سه‌به‌ه به‌پێوه‌یه. ئایا ئیوه‌ گویتان له‌ شوخه‌نگی سه‌به‌ه نه‌بووه؟ ده‌ی پێگاکه‌ به‌رده‌ن. پێگاکه‌ چۆل که‌ن! لیگه‌پێن با له‌شکره‌که‌ تیه‌په‌ی! ئاخ‌ر شته‌که‌ په‌یوه‌ندی به‌ سوله‌یمان‌وه‌ هه‌یه‌! شته‌که‌ ده‌رباره‌ی

Soleiman^{۱۲۰}

^{۱۲۱} له‌ قورئاندا نه‌ سورته‌یک به‌ ناوی سوله‌یمان هه‌یه‌ نه‌ نایه‌تی له‌و جوړش. چیرۆکی سوله‌یمان و میروستان و خاتووسلیمانکه‌ و شاژنی سمیعیش به‌ شێویمیکی دیکه‌یه، له‌ قورئاندا و له‌ سورته‌ی (النمل)دا نه‌م نایه‌تانه‌ی بۆ ته‌رخان کراوه‌: (وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمُنَا مَنْطِقُ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ (۱۶) وَخَشَرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودَهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ (۱۷) حَتَّى إِذَا أَثَا عَلَى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطُمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۱۸) فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدِيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ (۱۹) وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْيَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ (۲۰) لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأُنَبِّئَنَّهُ أَوْ لِيَأْتِيَنِّي بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ (۲۱) فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطَّتْ بِمَا لَمْ يُحِطْ بِهِ وَجَنَّكَ مِنْ سَبَا بَنِي بَقِينَ (۲۲) إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ (۲۳)...) ده‌قی وه‌رگێرانه‌که‌ش به‌ گوێره‌ی وه‌رگێرانه‌که‌ی مام هه‌زار به‌م جوړه‌یه:

(۱۶- له‌پاش داود، سوله‌یمان بوو به‌جێنشێن. بانگه‌وازی کرد: خه‌لکینه! ئیمه‌ فیری زمانی مه‌لان کراوین: هه‌موو شتیکیان پێداوین: دیاره‌ ئه‌مه‌ش چاکه‌یه‌کی ئاشکرایه. ۱۷- سوپای سوله‌یمان تیکه‌لاو له‌ جندۆکه‌ و مرۆ و مه‌لان، ده‌نگه‌رابوون، هه‌موو به‌پێز ده‌پوێشتن. ۱۸- تاکه‌ینه‌ بوه‌لی میرووان، مرۆچه‌یه‌ک ده‌نگی میرووه‌کانی دا: بچه‌نه‌و نه‌ر کونه‌کانو! تا سوله‌یمان و له‌شکری، به‌بی ئه‌وه‌ی پێچه‌سێن، ده‌به‌ر پێشانوودا نه‌بن. ۱۹- ئیتر که‌ ئه‌و ئه‌مانه‌ی گوت، بزه‌ی هاته‌ی. گوتی: ئه‌ی په‌رورنده‌ی من! وام رابینه‌ سوپاسی چاکه‌ی تو بکه‌م که‌ ده‌رباره‌ی من و داکت و بابمت کرد! ئاکاری چاکی واشم بی، په‌سندی که‌ی، هه‌ر له‌ به‌زه‌یی خوشته‌وه‌ بمخه‌ ریزی عه‌به‌ده‌ چاکه‌کاره‌کانت‌ره‌. ۲۰- چاوی به‌ مه‌لندا گیرا، گوتی: چۆنه‌ په‌پوو سلیمان نایینم، ئاخۆ خۆی دزیوه‌ته‌وه‌؟ ۲۱- له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ئه‌شی سزای زۆری بده‌م! یان ملی هه‌له‌ده‌قرتینم، یان به‌لگه‌یه‌کی ئاشکرا بۆ من بێن. ۲۲- ماوی زۆری نه‌خایاند، هات و وتی: من شتیکم ده‌س که‌وتوووه‌ که‌ ده‌سته‌ تو نه‌که‌وتبوو! و من له‌ سه‌باوه‌ هاتووم، ده‌نگو باسیکی دروستم بۆ هێناوی. ۲۳- من له‌وی ژنیکم دیوه‌ پاشایه‌ به‌سه‌ریان‌وه‌ و خاوه‌نی هه‌موو شتیکه‌ و ته‌ختیکی زۆر که‌وره‌ی هه‌یه‌....) وه‌رگێن.

شوخوشهنگی شازنی سه به ئه وهیه! شتیکی گه وره پرووده دا. دهی له سه ر
پینگاکه لاکه ون:

سه ر هتا هیچ پروینه دا، به لام کاتی ئاپورهی ره وه میرووه که جوولا، له نئو
کونه کانی دۆله که دا بزر بوون.

پاش ئه وهی دنیا پرووناک بووه وه، کووله کان کشانه وه و به ئاراستهی
شاخه کان هه لفرین. کولله له دارودره ختی باخچه که ی دا، هه مووی پرووت
کرد بووه وه و ئیسکه کانی ماسیه کان به سه ر حه وزه که وه بوو. داده کان
ئه وانیان له گه ل خویان هیتان.

هه موو شتیکی نیشانه ی ئه وهی لیده فامایه وه، که شتیکی شوم پرووده دا،
ئاغا جان له پشت جامی په نجه ره که وه له گژ هزاران راجووبوو، ته ماشای ناو
حه وشه که ی ده کرد، خو کولله له خزاوه نه هاتوه.
ئیدی دهستیکی بۆ گیرفانه که ی برد و قورئانه که ی ده رهیتا.

زهمه ن ۱۳۲

وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا (۱)

وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَاها (۲)

وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّاهَا (۳)

وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا (۴)

وَالسَّمَاءَ وَمَا بَنَاهَا (۵) - سورة الشمس -

{ سویند به خۆر و تیشکی،

به م هه یقه ش که به دوویدا دئ،

سوند به و پرۆده ش که تیفیغه ی هه تاو ده دا،

به و شه وهیش که دایده پۆشی،

به و عاسمانه و به وهی ئه وی وه دی هیتا... }

بانگده ره که له نئو نوینه که ی خۆی هه ر ئه و سوره ته ی ده خوینده وه.

^{۱۳۲} نوسهر نم ناو نیشانه ی هه ر به و شیوه به تیپ و رێننووسی هۆلندی Zaman نروسیمه.

لەو هەتە ی کوللەکان هاتبوون، هەفت رۆژ تێپەربوو. بەلام هێشتا یارۆی بانگدەر لە ناو پێخەفەکی خۆی لە ژوورەکیدان هاتبوو. دەر.

- "ئەرێ هۆ مامە ی بانگدەر، باشە بۆچی خۆت لە ژوورەکیدان ئاخیوە؟" ئاغاچان لە پشت قاپیەکی وای لێرسی. "بۆچی نایەتە دەر؟"

- "زات ناکەم."

- "چۆن زات ناکە؟ باشە لەچی دەترسی؟ چی قەوماوە؟" ئاغاچان وای وەلامدایە و بە هیواشیش دەرگای ژوورەکی کردووە.

- "کاتژمێری نیو سەرم وەستاوە. من چیدیگە نازانم ئاخۆ سەعات چەندە."

- "مامە ی بانگدەر، دیارە تۆ ماندوو و هیلای،" ئاغاچان وای پێگوتەو؛ "ئەمەش هەمووی لەبەن سەری ئەو گۆزە دروستکرنەو، ئاخەر هەنووکە بەرەمەکانت پێ ساغ ناکرێتەو."

- "نەخیر، شتەکی بەهۆی گۆزەکانەو نییە، بەلکو بەهۆی کوللەکانەو. کاتیک ئەوان هاتن ئیدی چکەکی کاتژمێرەکی منیش وەستا. ئیستا چیدی ناوێرم بێمەدەر، خۆ ئەگەر خەلک پرسیاری زەمەنیان لێکردم، من دەتوقم."

ئەو دوکاندارە ی دەستکردەکانی یارۆی بانگدەری دەفروشت، گریبەستەکی لەگەڵ بانگدەرەکی هەلوەشاندهو. ئاخەر ئەوەندە شتی پلاستیکی هەرزان هاتبوو بازار، کەس هەر سەیری ئیشە دەستیەکانی یارۆی بانگدەری نەدەکرد. لێ کابرای بانگدەر نەیدەتوانی لە دروستکردنی شتەکانی خۆی بوەستی، ئەو بێ وچان دەفر و سوراحی و گۆلدان و کۆندە ی ئاوی دروست دەکردن و دەپاخیێنە ژێرزەمینەکی. کاتیکیش هیچ جیگا لە ژێرزەمینەکی نەمایەو، شتەکانی لە باخچەکی لەنێوان گۆل و پووەکان دانان، کاتیکیش ئەو ئێرپوو، بە یارمەتی مارمیلکە شتەکانی بردنە سەربان و لەسەر بانی مزگەوتی جێی کارە دەستیەکانی خۆی کردەو.

یارۆی بانگدەر هێشتا سێ رۆژی دیگە لەناو نوێنەکیدان مایەو. لە دەیهمین رۆژدا لەپێکیوە سەعاتەکی خۆی بەگەر کەوتەو.

”سہ عات دوازده و سئ خولہ کہہ بانگدہرہ کہ لہ بہر خویہ وہ بردہ بردیکی
لیوہ ہات، بہ دلخوشیہ وہ ہلہ سا و قیت لہ سہر پتخہ فہ کہی دانیشٹ.
بانگدہرہ کہ گویی قولاً غکردن، ہندی دہنگہ دہنگی لہ دہرگای دہرہ وہ
بہرگوئی کہوت. پاشان دہنگی پی ہاتہ نیو حہوشہ کہ بہرہ و ژووری کاری
ئاغا جان پویشٹ.

”شابال! دہستہ جی ناسی کئیہ.

لہ کوتاییدا ہاتہ وہ، ویستی بانگی بکا، کہ چی واشینہ کرد. ئاخر دہیزانی
لہ خورا نییہ شابال بہ و درہنگ و ہختہ دہچیتہ ژوورہ کہی ئاغا جان. پیویستہ
ئو جاری چاوہ پی بی. خو زور نابا دیتہ لای ئویش.

کاتیک ئاغا جان لہ درزی دہرگای خویہ وہ شابالی بینی و ہستابوو، یہ کسہر
وای بیرکردوہ: ئو گوپراوہ.

شوینہ واری ئو گہنجہی لہ مالہ کہدا دہژیا، لہ سہر پووخساری نہ ماپوو،
ہنووکہ پیویکی نوئ لہ وئ و ہستاوہ.

لہ کوتاییدا ئاغا جان لہ بہری ہلہ سا و بہ پیریہ وہ چوو، لہ باوہ شی گرت،
کورسییکی لہ تہنیشٹ خوی بؤ دانا و فہرمووی لیکرد دابنیشی. ئہری
کورہ کہم چونی، تو ئیمہ لہ بیرکردبوو، من عیامینکہ ہیچم لہ بارہ وہ
نہ بیستوی.

”ئاغا جان، ئہمہ خوی چیرۆکیکی دریزہ، بہ لام لہ کورتی دہییرپنمہ وہ: من
بہختہ و ہرم و بارودوخیشم باشہ.

ئاغا جان تیگہیشٹ، پیویست ناکا زیاتر لینیپرسی، ہر بویہ گوتی: ”زور
باشہ، ئہمہ ش ہموو ئو شتہ داخوازہ بوو، کہ دہمویست بیزانم. ئو
بیڈہنگ بوو، بواری دایہ شابال بہ خوی بکہ ویتہ سہر قسہ.

- ”ئہم پوژانہ زانکۆکان پشتیویان تیداہ، شابال دہستہ جی وای دہست
بہ قسہ کردن کرد؛ ”ئہم پو جیگری سہرۆکی ئہمریکا بہ سہردان ہاتہ تاران.
خویندکارہ کانیش پښتو فږۆکه خانہ بؤ کۆشکی شایان داخست، بہ لام بہ
دہستیکی توند لیناندراہ وہ و ہیزیکی تابیہ تی دژہ ئاژاوہ، خویندکارہ کانی
پاونا. خویندکارہ کان دیسان خویان پیکخستہ وہ و بہ سہر بالويزخانہی

ٲه مریکایان دادا، له ویندا هیژی ٲاسایش و خویندکاران ٲووبه ٲووی یه کدی بوونه وه، شه ٲی دهسته ویه خه قه وٲا، چهند بؤمیٲکی مؤلؤتؤف ٲریدرایه ٲه نجه رهکانی سویتی ٲیشه وهی بالوینزخانه که و ٲاگریان تیبه ردا، ئیدی ده موده ست هه لیکؤٲته ریک هه لٲری و له سه ر بانی بالوینزخانه که ته قهی له خوٲیشانده ران کرد، هه رله وی دوو خویندکار ٲیکران و کوژران و چهندانی دیکه ش بریندارکران. هه نووکه ش ٲؤلیس هه موو کونوقوژبنیک به دوی خویندکاره خوٲیشانده ره کانداده گه ٲی. خویندکاره کانیش، هه ر هه موویان هه لاتن. منیش هه لاتم. ده مه وی بؤچهند رؤژنیک له مزگه وٲی خوٲ بشارمه وه تا ئه وکاته ی دؤخه که ٲارام ده بیته وه، هه لبت ئه گهر ئیوه هیچ لاریٲان له سه ر نه بی.

- "لاریبوون له چی؟" ٲاغاجان له کاردانه وهیدا گوتی، "تؤ عاقلیت کردوه، که گه راویته وه مال،" تؤ لیره له هه موو شوٲنیک سه لامه تتری. لیره باشتر ده توانم یارمه تیت بدهم له وهی له تاران بیت.

- "سوٲاست ده که م."

- "له سه ر چی؟"

- "ٲاخر من ماله که م جیهیشت، به لام کاتیک هه ست به ناٲارامی بکه م، ئه وایه که سه ر بیر له تؤ ده که مه وه. ئه م ماله هه میشه به نده ریکی ٲارام بووه بؤ من. سوٲاس بؤ ئه وه هه سته به هیزه ی که به منت به خشی. من سوٲاست ده که م که ٲه روه رده ت کردووم. کاتی هه ر له ماله وه بووم، من باش نه مده زانی، که کیم. به لام ئیستا ته وای لئی حالیبووم، تؤ منت کردؤته ٲیاویکی به هیز."

ٲاغاجان که وٲبووه ژیر ٲه سننامه ی شابال.

- "تؤ به راستی بوویته ٲیاویکی ژیر و فامدار"^{۱۲۲}. ده کریؤ تؤ هه سته کانت هه لٲریژی. ٲاغاجان وای وه لامدایه وه.

- "هیتشا شٲنکی دیکه ماوه ده مه وی ٲیتی بلیم،" شابال وای ده ست به قسان کرده وه؛ "من به قه تار له ویستگهی قوم وه را هاتم، له وی دیمه نیکی نه ناسراوم به رچا وکه وت. سه د دوو سه د مه لای گهنج ریکای ویستگه که یان گرتبوو، ئه وان له به رده م قه تاره کان وه ستابوون، لینده ده گه ٲان زیاتر ٲروٲ.

^{۱۲۲} فامدار: تیگمیشٲوو، عاقل.

هەر هاواریشیان دەکرد : 'لا اله الا الله! (له ئەللا بەدەر هیچ خواپەکی دیکە نییە).

- هەرگیز پێشتر خۆپیشاندا نی و بە شکۆم نەبینیوه. هیزیکى دیار لەدەنگى خۆپیشاندهرهکاندا هەبوو. ئەوێ لە قوم بینیم، شیناوه بەرگریکی نوێ بوو، پێدهچى ئایەتوللاکان تاکتیکەکی خۆیان گۆڕیبی. ئەو مەلایانە، کە پێشتر تخونی قەتارەکان نەدەکوێ، هەنووکە لەسەر هێلێ هێلە ئاسنینهکان بەریان پێدەگرن. مەلایەکی گەنجیش هەروەک پشیلەیک بازی دایە سەر دیواری هۆلی وێستگە و وێنەیکى خۆمەینی لەسەر پۆرتریتیکی لەچارچۆهگیراوی شا دا. ئەمەش ئەزمونیکی سەرنجراکێش بوو. پێدهچى شتیکی گەورە بقەومئ؛ باشە تو ئاگات لە قوم هەیه؟

- ئەمە پرسیاریکی چاوه‌پوان نەکراو بوو. نەخێر، ئەو لەو چەند سالانەى دواییدا هیچ پەيوەندیکی بە قوم و بە ئایەتوللاکان نەما بوو. ئیستاش کە شابال وای پێدەلئ، هەستیکی وای لاپەیدا بوو، کە ئەو قەتارەى ئایەتوللاکانى تیدا بوو لە وێستگە تێپەری، ئەوێ بازدا و قەتارەکی لە دەست دەرچوو.

نیوێ شەو، رێک سەعات یەک سێزدە خۆلەکی دەویست، کە یارۆی بانگدەرەکە لە دالانەکی گۆنی لە تەپەتی پی بوو. بانگدەرەکە تەپەى پێتەکانى ناسینەو، بەلام خۆ نەدەکرا بیلئ. ئەو گۆنی لیبوو، کەسیک کللی لە کیلۆنى دەرگاکی وەرەدا. لە کۆتاییدا بە پێی پەتئ بە هیواشی خۆی گەیانده ژوورەکی ئاغاچان و بە سرتەیکەو پێگوت: 'گویم لە کەسیک بوو لە دالانەدا بوو. دیارە یەکیک لەبەر دەرگایە!'

'یەکسەر برۆ لئ وەسەر منارەکە کەو! ئاغاچان دەستبەجئ وای بە شابال گوت.

شابال بەخیزایی باوکی ماچکرد و لیو سەر بانەکە کەوت، بە تانیکی لە پەناگە دەستدایە دەلاقەى منارەى لای چەپی کردەو بە هیواشیش قاپیەکی داخستەو.

ئاغاچان مارمیلەکی بەسەرلیشیاووی و بە جلی تەرەو لەنیوهدا راستی حەوشەدا بینی.

- "دہی لیترہ مہ مینہ وہ! برز سہرہ وہ." بہ چرپہ وہ وای پیگوت.
 ٹینجا بہ دانہ خؤدا گرنتہ وہ، دہرگای سہرہ کی دہرہ وہی کردہ وہ.
 پیاوئیکی چاولیکہ لہ چاو، کہ شہ پقہہ کی لہ سہر بوو، کللیکیشی بہ دہستہ وہ
 بوو، لہ بہر دہرگا وہ ستابوو. ٹاغا جان ٹہ وہی جاریک لہ شوینیک بینبوو،
 بہ لام بیرئ نہ کہ و تہ وہ لہ کوئ.
 - "پیموایی ٹیمہ یہ کدی دہناسین، بہ لام بہو تاریکیہ چاوہ کانم باش نابین،"
 ٹاغا جان وای بہ پیاوہ کہی بہر دہرگا گوت؛ "ٹہرئ ہیچ یارمہ تییکت پیوئیستہ؟"
 پیاوہ کہش شہ پقہہ کی داگرت، ٹینجا ٹاغا جان پیاوہ کہی ناسیہ وہ، بہ لام خؤ
 کاتیکئی دہویست تا ہہ مووشٹیک ریگ بیتہ وہ. پیاوہ کہ خالخالئ باوکی
 مارمیلکہ بوو. ٹہو بہ رووخسار پیر دیار بوو.
 - "سہ لامون عہ لہ یکوم." خالخالئ وای بہ خانہ خوئیکہ گوت.
 ٹاغا جان نہ یدہ زانی چؤن وہ لامی بداتہ وہ. ٹاخر خالخالئ ژیانی سہ دیقہی تال
 کردبوو، دووگیانی کردبوو، مندالئیکی کہم ٹہندامی لہ دواي خؤی بہ جئ
 ہیشتبوو، چوو بووہ عیراق تا لہ گہل خومہ یندا بی. ٹیستاش دواي ٹہو ہہ موو
 سالانہ لہ بہر دہرکہی مالی مزگہ وتی وہ ستاوہ تہ وہ.
 - "چیم بؤتو پندہ کرئ؟" ٹاغا جان بہ بہ ساردیہ کہ وہ وای پیگوت، لہ کاتیکدا
 دہرگای لہ دواي خؤی پیوہ دا.
 - "من لہ گہ شتیکدا بووم بہ نیو ولات، تا پہ یامہ کہی ٹیمام خومہ ینی بگہ یہ نم.
 ٹہ مړوش لہ زہنجان بووم، لہ گہل دہستہ یہک لہ دوکاندار و بازار گانہ کانی
 بازار کؤبوونہ وہم ہہ بوو، پیمواییو توش لہ کؤبوونہ وہ کہ دا ٹامادہ دہبی،
 بہ لام مایہی سہر سامیم بوو، لہ وئ نہ مبینی. من دہبی ہر ٹہ مشو ہرؤمہ وہ
 عیراق، بہ لام داوایہ کم لیت ہہ یہ. دہ کرئ ہہ ندئ قسہ لہ گہل ژنہ کہمدا بکہم؟"
 - "ٹہو بہ شتوہ یہ کی قانونی چیدیکہ ژنی تؤ نیہ. خؤ ٹہ گہر پیاوئیک
 ژنہ کہی بؤ ٹہو ماوہ دوور دیرژہ بہ بی ہیچ پہ یوہندی پیوہ کردن جیٹیلئ،
 ٹہو مارہ کردنہ کہ ہہ لڈوہ شیتہ وہ. خؤ دہبواہ باشتر بترانیبواہ. کہ واتہ تؤ
 ہیچ مافیکت نیہ بیینی."
 - "من ٹہوہ دہ زانم، بہ لام دہ لیم بہ لکو ٹہو بیہ وئ بیینم."
 - "من لیترہ ہر یاردہرم! ٹہو نایہ وئ بتیینی! ٹاغا جان وا وہ لامی دایہ وہ.

- 'بەلام خۆ من کورپیکم لە سەدیقە ھەیه، مافی خۆمە ببینم.'
 - 'ئەمەیان راستە، بەلام واباشترە بەیەکجاری بگەڕیتەو و چاوپۆشی لەو دیدارەش بکەئ.' ئاغاچان بە تۆتە دەنگینکی ئارامتر قسەکی پێگوت.
 - 'راستیت دەوئ، لە نەخشەمدا نەبوو سەربدەم، من لەنیو ترومیپلەکەدا بووم، بپۆم، بەلام نەتوانی شارەکە جێبێلم، دەمەویست بتبینم. من لە توورەبیەکەت تێدەگەم، لی خۆ تۆ پیاویکی بە ئەزموونی، شتەکە سیاسەتە، پڕۆژمی ئەمریکایە، تۆ دەبی بەشێکی جەستەت، ژن و مندالی خۆشت لەپێناو سەراونخوکردنی پڕۆژمدا دابینی، دەنا سوودی نابن. ئاخر هیچ دەرەتانی دیکە نەماپۆه. ئەمە ھەمووی بە یەکەو بەندە.'
 - 'من ئەو کاتەم نییە لەو نیوہ شەویدا گۆئ لەو شتە قۆر و بی مانایانەت بگرم! ئاغاچان وای پێگوتەو. بە دەستیش ئاماژەئ بۆ رینگای پۆشت بۆکرد.

خالخالی نیگایەکی توورەبی لە ئاغاچان بپ، لەپشت چاویلکەکە یەوہ پێگوتەو: 'چۆنت دەوئ با وابئ، وا من دەپۆم. بەلام خۆ یەکدی ھەر دەبیننەو!'

ئیدی لێیدا و پۆشت.

ئاغاچان لەناو جێدا ئەو دیدارە چاوەروانکراوەئ گێرپایەو. ئەوان لەو بارە یەوہ ھەندئ قسەیان کردن، بەلام ئەوہندە ماندوو شەکەت بوون، نەیانتوانی زۆری لەسەر بپۆن.

بۆ شەوی پاشتر فەخری لە دەرگای ژووری کاری ئاغاچانی دا! 'دەمەوئ قسەت لەگەلدا بکەم!'

'فەرموو وەرە ژوورا' ئاغاچان بە ھەندئ سەرسوڕمانەوہ وایپێگوت.
 فەخری چوو لە نیوہ راستی ژوورەکە وەستا: 'بیموابن زینەت پە یوہندی بە خالخالییەوہ ھەیه و ئەویش ھەر بە پەسەندنامەئ زینەتەوہ ھاتۆتە بەر دەرگا و وێستوو یەتی تۆ ببینی.'

- 'چی؟ تۆ باسی چی دەکەئ؟ چۆن ئەوہت زانی؟' ئاغاچان بە ئەوقمانەوہ وای لێپرسی.

- "گومانم لە هاوکاری نێوانیان هەیە. پێموایە خالخالێ پەيوەندی زینەتی لەگەڵ قوم گریداو. زینەت بۆنی دەسەلاتی هەلمژێوە. ئەری سەرئەت نەداوە کە چیدیە ناگەرێتەو مزگەوتی خۆی؟ تۆ دەبی چاویکت لەسەر بی، من متمانەم پێنەماوە. ئەو کاری سەیر و سەمەرە دەکا."

ئەو هی فەخری سادات بە میترەهەکی راگەیان، دەرکا هەمووی راست بی، بەلام بۆچی ئاغاچان بە خۆی بیری بۆ نەچوو بوو؟

- "من پێویستە شتیکت پێلیم کە لەراستیدا نەدەبواوە بیلیم، بەلام لەبەر ئەو هی کار بەم رادەیه گەیشتووە. پێویستە تۆش بیزانی. خالخالێ پیشتر سەدیەشی بینیوە. پێموایە دیدارەکی شیان زیاتر لە چاویکتەوتنیکی ئاساییانە بوو. سەدیەت نەبینیوە لەو ناو داویەتە بازبازنی."

- "چی؟ ئەم شتە نابێ! ئەو هەر قسەوباسی ژنانەیه."

- "ئەو هەر قسەوباسی ژنانە نییه. تۆ ئەو هەموو گۆرانکارییه وردانە نیو بازار دەبینی، کەچی ئەو گۆرانکارییانە نیو مالی خۆت نابینی؟ بە خۆم نییه هەر کاتی گویم لەتەپە ی پینی زینەت دەبی بێتە ژوو، یەکسەر چارشیو بەخۆم دادەدەمەو. من لە حەزوری زینەتدا زات ناکەم، خوشم دەرخەم، هەر وەک ئەو هی پایوکی غەریبە لە مالهەدا بی و سەیرم بکا. من نازانم ئەو چی دەکا، ناشزانم پەيوەندی لەگەڵ کیدا هەیە. بەلام شینوازی نیگا و سەیرکردنی گۆراو. لە کاتی خەبوونەو هی ژنانی خوشماندا هەر هەمان هەستم هەیە. کەس ناویری لە پووی ئەودا شتیکی بلی. پیشتر زۆر چیژم لەو دانیشتانەدا وەرەگرت، لی هەنووکە چەند ژنیکی چەپەل دین و هەر باسی شەریعەت دەکەن. زینەتیش رابەراییەتیان دەکا."

ئاغاچان بە قوولی کەوتە نیو کورسییهەکی.

لەو ساتەدا لە دەرگا درا.

- "ئەو کێیه؟"

- "سینەماکە ئاگری تێبەر بوو. دەنگی قودسی بوو لە پشت قاپییه وەکەو. هات."

- "باشە بەم شەو دەرنگە تۆ لێزە چیدهکە؟" ئاغاچان وایینگوت.

لە دوایدا ئاغاچان هەلسا و بەرەو دەرگا کە پوشت.

بارستايى دوكه لىكى ئەستورى لەسەر ئاۋەپراستى شارەكە بىنى،
ترومىلكانى ئاكركوژىنەۋەش ھەر زىروھۇپى ھۇپنىان بو، بەرەو شويىنى
ئاگرەكە دەچوون.

خالخالى! ئاغاچان لەبەر خۇيەۋە وايگوت، بەلام ھىچىشى بە فەخرى نەگوت،
ئىدى خۇى گۇرى چوۋە دەرەۋە، بەرەو مەلبەندى شارەكە پۇيشت.

لە ھەموولايەك ھەر ترومىلى پۇلىس، ترومىلى فرىادپەسى بوون
برىندارەكانيان بۇ نەخۇشخانە دەگواستەۋە. دياربوو بۇمىك لەنىو سىنەماكە
تەقىندرابوۋە، سى كۇژراو و بە سەدان برىندارىش ھەبوون.

ھەفتەيەك دواى ئەۋە، بۇمىكى دىكە لە سىنەمايەكى ئىسففەھان
تەقىندرابوۋە، لەۋىش كۇژراو و برىندارى لىكەۋتبوۋە، بەلام بۇنىم ھىچ
لىدوانى لەسە رووداۋەكان نەدا و لە پۇژنامەكانىشدا ھىچيان لەسەر
نەنوسرا.

كاتىكىش فىلىمكى سىنەمايى ئەمىرىكى پەخشى يەكەمى خۇى دەكرە، سىنەما
گەرەكەى باشوورى ئابادان بە ھۇى بۇمىكى گەرەۋە تەقىيەۋە.
پووداۋەكەش دواى چل پۇژ بەسەر رووداۋى تەقىنەۋەى سىنەماكەى
ئىسففەھانەۋە ھات. لە ئاباداندا چوارسەد و ھەفتا و شەش كەس كۇژران و
ژمارەيەكى زۇرتريش برىنداربوون.

ئىدى ھەۋالەكە گەيشتە سەر لاپەرەى ھەموو پۇژنامەكانى دنيا.

(شا)ش كۇيى لە تەپەى پىي خومەينى بو، بەلام واشى دانەنابوۋ لەماۋەكى
ۋا كورتدا سەرچەم بازار و مزگەۋتەكان لە دۇى ئەۋدا يەكېگرن. ئەۋ
پووداۋەكانى بە مايەى خەمخواردن دادەنان، بەلام لەۋ شىكارىيانەى كەلە
كاربەدەستەكانى خۇيەۋە پىيدران، لە ھىچ شويىنك ئەۋ تىبىنى وانەدرابو، كە
ئەگەرى پاپەپىنى گەل لەئارادابى. شا كۇيى لە ھىچ نەدەبوۋ تەنيا لە نىشانە
و دەربرىنى پەزامەندى و پىزانىنى گەلەكەى نەبى. ۋلاتە پۇژئاۋاييەكانىش
ھەموو مەتەنەيەكيان بە شا ھەبوو. ئەۋىش ھىچ ھۇكارىكى ۋاى نەبوۋ لەۋ
ناپەزايەتياۋە بترسى.

بەلام خۆ چاوی جیهان هەمووی لەسەر عێراق بوو، ئاخەر خومەینی ماوەی ژیاڵی تاراوگەیی خۆی لەوێ بەسەردەبرد.

لە کاتی نوێژی هەینیدا بەشی فارسی رادیۆی بی بی سی ئەم پەیامەیی خومەینی پەخشکرد: "ئێمە ئەو شتەمان نەکردوو. ئێمە ئەو تاوانانە ناکەین! خەتایەکی هەمووی لە ئەستۆی دەزگای هەوالگری نەهێندایە."

ئەمەش بوو پەخشیکە میژوویی، ئاخەر ئەمە یەكەمین جاربوو کە ئیمامیک، ئایەتوللایەک، پەیامی خۆی بەهۆی رادیۆی بگەیەنن. دەنگەکی دەنگیکە پیرانە بوو، بەلام لە هەموو کاتیک بەرگەگرتەر بوو. ئەو وشەیی "شای" بەسەر زاردا نەهات، بەلکو بەناوی دووهمیەو ناوی دەهینا، بەناوی پەزا^{۱۳۴} و هەر بۆ چووک کردنەو وایدەگوت: "ئەو رەزایە قسەیی توند دەکا، لێیگەپین با هەر بۆخۆی بلێ. ئەو لە نوکەرێک زیاتر، هیچی دی نییه! من دیم و گوێی رادەکێشم. من دايدەپرسیم^{۱۳۵}، ئەو هیچ نرخیکی نییه. من دايدەپرسیم ئەمریکاش!"

رادیۆی بی بی سی رایگەیاندا، هەفتەیی داهاوو لە تاران خۆپیشاندان ساز دەدری. هەوالەکەش وەک بۆمبیکە گەورە تەقییەو.

شاش لەو تێتەدەگەشت، ئاخۆ بۆچی خەلک خۆپیشاندان دەکەن. هەروەها ئەو شەیی نەدەبەنی کاتیک ئالۆزی و پشیتوی بکەوێتەو و پولیس و دەزگای نههینی هەوالگری بە توندی ولاتەکە بخەنە ژێر پکیفی خۆیان، چی دەقەومی.

لەو پۆژە هەینییه شومەدا، بە هەزاران دوکانداری بازاری تاران پۆژانە سەر گۆرەپانی مەجلیس^{۱۳۶}، کە تەلاری پەرلەمانی لێبوو. هەزارانی دیکەش لە پێی شەقامە لاوەکیەکانی گۆرەپانەکەو چوونە پالیان، ئەوانەش ئەو خەلکە بوون، کە لە نوێژی هەینیدا گەرابوونەو.

کاتیکیش گورہ پانہ کہ پری خہلک بوو، ئەو حەشاماتە مروییە جوولا و بەرەو گورہ پانی شا کشا. یەکەمین ریزی خوپیشاندەران لە مەلایە گەنجەکان پتکھاتبوو، لە پتیشیشاندە تاکە ئایەتوللایەکی گەنج بە خۆی و جلە مەلایەتیە سەرنجراکیشە کە شخەکە یەو، کە پتیشتر کەس نەیبینیوو، دەرۆشت.

لە باری ئاساییدا، مەلا تەقلیدیەکان هیچ بایەختیان بە رووخساری دەرەکی خۆیان نەدەدا، بەلام روونوئاشکرا ئەم ئایەتوللایە شتیکی دیکە بوو. ئەو بە پشتراستی و بەقیتی دەرۆشت، پشەکەشی بە جوانی قەلەم کرابوو، کراسە سپیەکەشی بە ریکی لە ئوتودرابوو، نەعلە زەرەکەشی سەرنجی ھەمووانی بۆ خۆی کیشکرد.

ئەو کەسێکی نەناسراو بوو، کەس پتیشتر نەیبینیوو. ھەفتەی پابردوو ئەو لەبەن دەمامکی کابرایەکی بازەرگانیوە بە قات و شەپقە یەکی ئینگیزی کە شخەو لە عێراق و لە پتی فرۆکەخانە (دوبە) ھوہ گەشتیوو و لات. ئەم خوپیشاندانە تاقیکردنەو یە کەسەر بە سەرکەوتویی کوتایبھات. پادیوی بی بی سیش رایگە یاند، بە سەدان ھەزار لە خەلکی دژی شا خۆیان نیشاندان و پڑانە سەر شەقامەکانی تاران، ئەمەش روونوئاشکرا بوو، جلەوی پەوشەکە کەوتوتە دەست نەو یەکی نوێ لە مەلایەکان.

وینە یەکی ئەو ئایەتوللا سەرنجراکیشە کەوتە سەر لاپە پە یە کەمی ھەموو پوژنامەکان.

ئەری ئەم پیاوہ کتیە؟ ئەمە سەرھیلی کە یھان^{۱۳۷} بە ناوبانگترین پوژنامە ی ولات بوو.

پیاوہ کە ناوی ئایەتوللا بە ھەشتی^{۱۳۸} بوو. تەمەنی پەنجاو پینج سال و لە دایکبوی ئیسفەھان بوو. ئەو، ئەو سەردەم یەکی لە ئایتوللا گەنجەکانی ھەپەمی مەزھەبی شیعی بوو.

به‌هشتی که سایه‌تینکی به جوش بوو که رابه‌رایه‌تی ئیسلامه‌تی له مزگه‌وتی ئیرانی له هامبورگ^{۱۳۹} ده‌کرد. ئه‌ویش گرنکترین مزگه‌وتی شیعه‌کانی نه‌روپا بوو.

ئه‌و یه‌که‌مین مه‌لابوو شوینینی شوپشه‌که‌ی مه‌لگرتبوو. ده‌ستبه‌جیش مزگه‌وته‌که‌ی جیه‌هیش و خوی گه‌یاندبووه عیراق تا بیته یاریده‌ده‌ری ئیمام خومه‌ینی.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی، ئه‌و ماوه‌یه‌کی دریزبوو له ئه‌لمانیا ژیا‌بوو، جیهانی رۆژئاوای له‌ناوه‌وه‌ دهناسی. ئه‌و کتومت ئه‌و به‌هریه‌ بوو، که خومه‌ینییه به ته‌مه‌نه‌که پتووستی پتوو، تا خه‌ونی ده‌وله‌تینکی ئیسلامی بینیته‌دی.

به‌هشتی به‌های چیرۆکه‌کانی رۆژه‌لات و ده‌سه‌لاتی کامیرای رۆژئاواشی ده‌زانی. نه‌خشه‌که‌شی راکیشانی سه‌رنجی ته‌له‌فزیۆن بوو بۆسه‌ر خومه‌ینی و به‌شینه‌یه‌کی ته‌لیسمای بیخاته‌روو: "پیره مه‌لایه‌ک که له‌سه‌ر مافوو‌ریکی ئیرانی ساده دانیشتوو. ئه‌و له‌ تاراوگه‌ ژیاوه، نان و شیر ده‌خواو داشده‌رسیته ئه‌مریکا!"

به‌پنجه‌وانه‌ی به‌هشتیه‌وه، ئیمام خومه‌ینی هه‌چی ده‌رباره‌ی جیهانی نوینه نه‌ده‌زانی، ئه‌و به‌ زحمه‌ت وشه‌ی "رادیۆشی له‌ده‌م ده‌رده‌چوو.

به‌به‌ره‌ی شه‌وبوو، کاتی به‌هشتی له‌ شاری نه‌جه‌ف^{۱۴۰} له‌ ده‌رگای مالی خومه‌ینی دا.

خالخالیش ده‌رگا‌که‌ی لیکرده‌وه.

"من به‌هشتیم، مه‌لای مزگه‌وتی هامبورگ، هاتوم قسه‌ له‌گه‌ل خودی ئایتوللادا بکه‌م." پیاوه‌که‌ی به‌رده‌رگا‌ وای خوی به‌ خالخالی ناساند.

له‌و سه‌رده‌مدا هه‌موو شتیک له‌ ماله‌که‌ی خومه‌ینی و له‌بن ده‌ستی خالخالیدا روویده‌دا. به‌رده‌وام خه‌لک ده‌هات و ده‌یانه‌ویست ئایه‌توللاکه‌ ببینن.

خالخالی پینشتر بههشتی نه دیتبوو، هه رگیزیش باسی ئهوی گوی لینه ببوو، بهلام ئه وهه لسوکهوته بهجیهی ئه و و رووخساره نوخوازییه کهی، دهستهجی کهوتنه بهر دلی.

- "دهکری بزائم ئاخو بچی دهتهوی له گهل ئایه توللادا قسه بکهی؟" خالخالی وایلپرسی.

- "من له پرسه نیی تو تیده گهم، بهلام ئه وه بابه تیکه دهمهوی به ته نیا له گهل ئایه توللادا باسی بکهم."

خالخالی بههشتی برده ژووری میوانان، به پیشخزمه ته کهی گوت چایه کی بۆینی و به میوانه کهشی گوت: "تکایه کهمیک چاوه روان به؟"

خومه ینیش بههشتی نه دهناسی، بهلام، که هینشا باوکی مابوو، براده ری بوو. ئه وهوی پوژی رابه ریکی دهسترۆیشتووی مزگهوتی ههینی ئیسفه هان بوو.

"ئایه توللا باوکی توی ناسیوه، ئه و خوشحاله بههاتنت." خالخالی وای به میوانه که گوت و بریدییه حوجره ساده کهی ئایه توللا به ته مه نه که، که لهوی له سه ر مافووریک دانیشتبوو.

بههشتیش له هژده که چووه ژوور، هه ندیک چه مایه وه و ده رگا کهشی له دوای خوی پتوه دا.

پاریس

ئه لیف لام را.

هه گیز پیشوه خته نایزانین

ئاخو چیتان له بن سه ردایه

من دواتان ده کهوم

به کړنووشه وه دواتان ده کهوم

کہس هیچ تینیسی نہ کرد، کہس چاودیری ٹوہی لینہدہ کرد، کہسیش نہیدہ زانی ٹاخو چی لہ ئارادابوو، بہلام ہر لہ ہیچہوہ، لہپر خومہینی بہسالداچوو، لہ فروکہخانہی چارلس دیگول^{۱۱} لہ پاریسدا دابہزی۔
ٹہوان چوار کہس بوون: خومہینی، بہہشتی، خالخالی و بہتول،
ہاوسہرہکہی خومہینی۔

لہو چوارده سالہی تاراوگیدا، کہ خومہینی لہ عیراقدہ بہسہری برد، شاری نہجہفی بہجی نہہیشتبوو۔ ہموو پروژیکیش لہ پینچ و نیو لہخو ہلہدہستا، نویژی بہیانی دہکرد و دہستی بہ خویندہنہوہی قورٹانہکہی دہکرد۔
سہعات حہفت و نیویش ژنہکہی بہرچایی بو دہبرد۔ تا سہعات دوازده و نیو ٹہو لہ حوجرہ بچکولانہکہی خوی کاری دہکرد۔ ٹینجا کاتی نانی نیوہپو دہہات۔ دوی نانخواردنہکہ سہرخہویکی دہشکاند، ٹہوسا تا سہعات چوار خہریکی کارہکہی خوی دہبوو۔ لہ کوتایی دوی نیوہپوشدا، پیشوازی لہ میوانہکانی دہکرد، زوربہی ٹہو بازرگانانہی مافووری ٹیرانی بو کاروبارہکانیان دہہاتنہ عیراق، سہردانیان دہکرد۔ بہلام لہ سہردانکہران ٹیسلامیہ جیابوہکانیش ہہبوون، کہ لہژیر بہرگی بازرگاناندا خویان حہشاردابوو۔ ٹہوان ٹہو کہسانہبوون، پہیوہندی نہینیان لہنیوان خومہینی و ٹاہتوللاکانی قوم گریدابوو۔

لہ زستانیشدا، ٹہو ہموو پروژہکہی ہر لہ حوجرہکہیدا بہسہری دہبرد، بہلام لہ بہہاران و ہاویناندا دوی سہعات شہش، کاتیک ہوا فینک دہبوو، بو کارکردن دہچوہ نیو باخچہکہی۔
لہ سہرہتای دہسپیکی شہویشدا، دہست و دہموچاوی دہشوشت، جبہکہی لہ بہرہدہکرد و دہچوہ مزگوتہ پیروزہکہی ٹیمای علی۔
ژنہکہی بہ دووری سی مہتر بہدوایدا دہپویشت۔
ٹینستاش ٹہو بہسہر عارہبانہیک لہپال سہبہتہی ہہگبہکاندا لہ فروکہخانہی شارل دیگول لہ پاریس نوشتاوتہوہ۔

کاتیکیش جانتاکانی خۆیان وەرگرتنەو، لە لایەن ماخۆی گەرەترین بازرگانی مافووری ئێرانی لە پاریس پیشوازی لیکران، لەوێشەو بە مینی پاسی نیفل شاتو^{١٤٢} گەياندنیە ئو خانووە، کە پیاوێکە پیشتر مشووری بۆ خواردبوو.

نزیکی شەست سال بەر لەئێستا، خومەینی ئو گوندە ی لێی لەدایک بوو، بۆ خویندنی مەلایەتی لە شارێ قوم، جێهێشتبوو.

کاتیک ئو هێشتا لە گوندە دەژیا، هیچ ترومبیلی لێنەبوون، چونکە ڕینگای ترومبیلی بۆ نەکرا بۆو. ئو بەنیو شاخەکاندا و بەپیان تا شارێ ئەراک دەیکوتایەو، لەوێشەو بە گالیسکە دەچوو قوم. پاشان و دوای چەند دەیهێک، رەزاخانی باوکی شا، ولاتەکی نۆژەنکردەو و بە یارمەتی بەریتانیەکان هێلی ئاسنینی تیدا کردەو. کاتیکیش خومەینی گەیشته ئەراک، ئو بە کامیۆنە ی کە شوفیرێکی ئەرمەنی دەبهاژۆت و خەلکی دەگەیانده شارە پیروژەکی قوم، سەرسام بوو. ئاخر بە دەیان ڕێبوار لەنیو ترومبیلە کەدا دانێشتبوون.

گەشتە کە بۆ خومەینی گەشتیکی فەرمانۆشنەکراو بوو، بەلام کاتی لە ڕینی گرده پشنتاساکە گەیشته قوم، بەهۆی بۆنی دیزل، کە لە ترومبیلە کەو دەهات، هەستی بە نەخۆشی کرد.

دواتر، کاتی بوو ئایەتوللا، هەمیشە بە ترومبیلی میرسدیس بینز گەشتی دەکرد، بەلام هەرچەند جارێکیش سواری ترومبیل دەبوو، بۆنی سووتەمەنی ترومبیلە کە دەپشاندهو.

هەنووکەش کە بەسواری مینیبوسیک شەقامەکانی پاریس بەرەو مەنزڵگایە ک لە گەرەکیکی دەرەوێ شار تە ی دەکا، دیسان بۆنی ترومبیلە کە ی بۆ هاتەو.

بەهەشتیش، کە هەموو شتیکی پیشتر ڕیکخستبوو، دەستبەجێ ڕۆژمێرەکی لە هەگبەکی دەرھینا و دەستی دایە تەلەفۆن.

لہو کاتہدا، پڑنامہ وانیکی گہنجی ئیرانی لہ تہلہ فزیونی ئہی بی سی ABC ئەمریکی کاری دەکرد. بەهەشتی ژمارە تەلەفۆنەکی ئەوی لێدا، پێپراگەیاندا، ئیمام لہ نەجەفەوہ بۆ پارێس بەرێکەوت، هەر لہ پارێسیشەوہ رابەرپایەتی شوێشی ئێزان دەکا.

ئەوہشی گوت، ئەگەر زوو بکەونەخۆ، دەتوانن پێشەنگی سازدانی دیداریک بن لەگەل ئایەتوللادا لہ پارێس. ئەگەر دەستوبەردیش نەکەن، ئەوا دەستبەجی زەنگ بۆ بی بی سی لێدەدا.

بۆ پۆزی پاشتر، ترومبیلێکی ئەبی سی سی گەیشتە بەردەم ئەو مالەبی بۆ خومەینی دیارکراو.

لہ پارێس هیشتا دواي نیوہرۆ بوو، بەلام لہ ئێزان تازە شوو داہاتبوو. بە پەشوکاوییەوہ مام رەمەزان گەیشتە دالانەکە، هەر خیرا لہ گویدرێژەکی دابەزی و بەپەلە بەرەو ژوورەکی ئاغاچان پۆیشت.

- "خومەینی لہ پارێسە، زۆر نابا لہ تەلەفزیۆن دەردەکەوئ" ئەو وا بانگی ئاغاچانی کرد.

- "لە کوئ؟"

- "لە مزگوتی حاجی تەقی خان"^{۱۴۲}. لەگەلمان دیئ؟

ئاغاچان نەیدەویست بچیتە مزگوتەکە. ئاخەر لہ ماوہی رابردوودا ھەمووان دەچوونە ئەوئ. ئەوئ ببوہ چەقی ئەو پشٹیویەبی لەنیو شاردا دروست ببوو لہ مزگوتەکی ئاغاچانیشدا تەنھا خەلکانی بەتەمەنی دەهاتنی. ھەرچی مزگوتی حاجی تەقی خانیش بوو، لہ خەلک سیخناخ ببوو، دەبوايە لہ ھەوشەبی دەرەوہ وەستابان.

مەلا گەنجەکانی قوم ھاتبوون، لەوئ دووانی ئاگرینیان دەدان. ئیدی جەماوہری وروژاویان بۆ خۆپیشانندان دەرژاندنە سەر شەقامەکان - "واي بەداخەوہ! ئاغاچان وای بە مام رەمەزان گوت: "من ئیستا نایەم، دواتر دیم."

ئو له پرسه نییان له ناوه وه دهکولا. ئاخړ ئو شاهیدیک بوو، ده بوايه هه موو شتیک به چاوی خوی ببینی، هه موویشی تۆماربکا و هه لیبگری. ئو هر ده بی له وی ئاماده بوايه. ئیدی عه بایه کھی له بهرکرد و، کلاوشاپۆکھی له سه ر نا به ره و مزگه وتی حاجی ته قی خان که وته پری.

مزگه وته که پرپیوو، به سه دان کهس له دهر وه له سه ر شه قامه که وه ستابوون. ئویش به نه ناسراوی له گوشه یه کھی تاریک گه را.

- "خو تو هیچت نه دزیوه، باشه بۆچی له و گوشه تاریکه دا وه ستاوی؟" ئو ئه مه ی به خوی گوته وه. "ده ی برۆ ژووری و بزانه چی له ئارادایه."

ئیدی خوی به نیو ئاپۆرای خه لکه که دا کیشا و لیوه ژوور مزگه وتی که وت.

پیاوه کان له حه وشه ی ناوه وه بوون و ژنه کانیش له شوینی نوێژکردن.

ساته وه ختیک داهات ئاغا جان نه یتوانی زیاتر بچیته پینشه وه. ئیدی بریاریدا

بگه ریته وه له پنی په یژه کانه وه بچیته سه ربان؛ له ویشه وه چووه گوشه یه ک

تا هه مووشتیک به باشی ببینی. له وی سی ته له فزیونی گه وره له پال دیواره که

داندرا بوون. ئاغا جان ته له فزیونه بچکۆلانه کھی مائی، که کاتی خوی شابال

هینابووی، تا چوونه سه رمانگ نیشانی مه لا ئه لسا بری کۆچکردو و بدا،

بیرکه وته وه. ئو دمه ته قنیه ی ئو ی پۆژی شابال دهر باره ی ته له فزیون

له گه لی کردبوو، له میتشکیدا نه خشابوو، هر وه که ئو هی دوینی رویدا بی.

- "ئاغا جان، ده کری قسه یه کت له گه لدا بکه م؟" شابال بوو وای لیترسی.

- "هه لبه ته، گه نجۆ، به لام ده ته وی باسی چی بکه ی؟"

- "باسی مانگ؟"

- "مانگ؟"

- "نه خیر، دهر باره ی ته له فزیون."

- "چۆن، دهر باره ی ته له فزیون؟" ئاغا جان به سه رسو پرمانه وه وایلپیرسی.

- "مه لا ده بی هه موو شتیک بزانی. ئو ده بی ئاگای له و شتانه بی که له

ده ور و به ریدا رووده دن." شابالیش ئه وکات وای وه لام دایه وه.

ئه لسا بری کۆچی دوا یی کرد، پاشان خالخالی هات. ئه حمه دیش جینگه ی ئه وی

گرته وه، هه نوو کهش ئو به زمه یه.

لہوئی لہ دەرگای مزگوتی جوولہ یک ہات۔
- "صلی اللہ علی محمد و علی آل محمد!" پیاوہکانی سہر شہقامہ کہ وایان
ہاوارکرد۔

ئاغا جان تہ ماشای دەرگاکی کرد۔ دہستہ یک لہ پیرہ پیوان بہ قاتی
کہ شخوہ لہ مزگوتی وەژوور کہوتن۔ ئەوان یاوہری مہ لایہ کی گہنجیان بۆ
لای تہ لہ فزیونہ کان کرد، کہ بہ تہ مابوو چاوپینگە وتنہ کہی خومہینی تیدا پەخش
بکری۔

ئاغا جان پیاوہکانی ناسینہوہ، ئەوانہ ئەو بازرگانانہی بازار بوون، کہ جلہوی
کاروبارہ کیان کہ وتوتہ بن دہست۔

ئافرہ تیکیش بہرہو پیاوہ قات لہ بہرہکان پویشت و قسہی لہ گەلدا کردن۔
پاشان گہرایہوہ بہشی ژنان لہ لای شوینی نوێژ کردنہ کہ۔

ئافرہ تہ کہ زینہت بوو، بہ لام بۆچی چارشینیکی رہشی پۆشیوہ، ئاغا جان لہو
دووریہ نہیتوانی بیناسیتہوہ۔

مہ لایہ کی گہنجی بہ پردینیش تہ لہ فزیونہ کہی پیکرد۔ حەشاماتہ ئامادہ بووہ کہش
ہەناسہی خویان راگرت، مہموویان ملیان بۆ لای تہ لہ فزیونہ کہ درێژکرد۔

سەرہتا کامیرا شہقامہ ئارامہکانی گہرہ کی نیفیو لی شاتوی نیشاندا۔ لہوئی
یہک دوو خانمی فہرہنسی دہبیران بۆ لای سوپەرمارکیت دہچوون۔ پاسیکی
قوتابخانہش لہ ویستگہ یہک وەستا کہ پۆستہرہ ریکلامیکی رەنگینی
ئافرہ تیکی مۆدیرنی ہەلواسرابوو۔ دوو کیژ بہ خویان و کۆلہ پشستہ کیان لہ
پاسہ کہ دابہ زین۔ ئەوان بۆ ماوہ یہک سہیری کامیرا کیان کرد۔ ئینجا کامیرا کہ
بہ ہیواشی ہات ہات تا گہیشتہ سہر خانووینک، لہوئی ہەندئ دار، کہ پریک و
باخچہ یہ کی نیشاندا۔

ئینجا خومہینی لہ سہر شاشہ کہ دەرکہوت۔ لہ سہر مافوویریکی ئیرانی
دانیشتبوو۔

ئاپۆرا وروژاوہ کہی مزگوتی بہ یہک دہنگ بانگیان کرد: "سەلام بر
خومینی، سلام بر خومینی!" سلاو لہ خومہینی، سلاو لہ خومہینی!

هێشتا له ئێران نەدەکرا تەله‌فزیۆنه بیاڤیه‌کان له پرسی سه‌ته‌لایه‌وه وەرگیرین، به‌لام ریکخه‌رانی ئه‌و بۆنه‌یه، سیڤی سه‌ته‌لایتیان له‌سه‌ر بانی مژگه‌وتی دانابوو، ده‌تواندرا وینه‌کان له پرسی عێراق، ده‌وله‌تی درواسیوه وەرگیرین.

کامی‌رای تەله‌فزیۆنه‌که چوووه سه‌ر ده‌موچاوی خومه‌ینی. پیاوه‌کان بۆ یه‌که‌مین جاریان ڕووخساری ئه‌و ئایه‌توللا پیره‌یان بینی، که ده‌یه‌ویست دژایه‌تی ئەمریکا بکا.

ئاخر که‌سانیکی که‌م خومه‌ینیان ده‌ناسی، هه‌رگیزیش وینه‌یه‌ک که به‌م دوا‌ییانه گیرایی، بلاونه‌یبوو، بۆیه کتومت که‌س نه‌یده‌زانی ئاخو‌چ سه‌روسیمایه‌کی هه‌یه.

کامی‌رایه‌که بۆ ماوه‌یه‌ک له‌سه‌ر سه‌روسه‌کو‌تی ئیمام خومه‌ینی مایه‌وه. ئه‌و پێش‌یکی بۆزی درێژی هه‌بوو، ڕووخساریشی له‌به‌ر تیشکی کامی‌راکه بریقه‌ی دایه‌وه و له‌که‌سه نوورانیه‌کان^{١٤٤} ده‌چوو.

ئه‌و ده‌ستیکی دایه‌به‌ر خۆی تا هه‌لبستی. ده‌ستیک (بێده‌چوو ده‌ستی تیمی تەله‌فزیۆنه‌که بێ) یارمه‌تی دا، به‌لام ئه‌و به‌و ده‌سته یاریده‌ده‌ره قایلنه‌بوو، هه‌ر به‌هیز و تاقه‌تی خۆی هه‌لستا سه‌ر پێ.

ئه‌و قه‌ده‌میکی بۆ ده‌ره‌وه لێدا، له‌و‌یش دوو مافوور، یه‌کیکیان بچووک و ئه‌ویدیکه‌شیان گه‌وره، له‌سه‌ر زه‌ویه‌که ڕا‌خرا‌بوون. خومه‌ینی پێلاه‌وه‌کانی دا‌که‌ندن و چوووه سه‌ر مافووره بچووک‌ه‌که وه‌ستا. نمایش‌اسا ڕو‌و‌گه‌نمایه‌کی^{١٤٥} له‌گیرفان ده‌هینا، به‌لام ئه‌و ده‌رزی ئاماژه‌ده‌ره‌که‌ی ڕو‌و‌گه‌نماکه‌ی باش نه‌ده‌بینی. به‌ ئارامیه‌وه چاویلکه‌کانی کردنه‌ چاو، ئینجا به‌ شوێن ئاراسته‌ی ده‌رزی ڕو‌و‌گه‌نماکه ڕو‌وه‌و مه‌که‌که ڕاوه‌ستا.

به‌هه‌شتیش له‌مه‌ودایه‌ک له‌پشتی ئه‌وه‌وه له‌سه‌ر مافووره گه‌وره‌که دیار‌بوو. خالخال خۆی نیشان نه‌دا. وه‌ک متمانه‌دارترین ڕاویژکاری خومه‌ینی ده‌بوا‌یه به‌ نه‌ناسراوی بمینتیه‌وه.

^{١٤٤} لێره‌ مجه‌ست له‌ که‌سه پیرۆز مەکان (قه‌دیس‌مەکان)ه، به‌لام له‌ کورد‌ه‌واری خۆمان که‌ به‌ په‌سن‌وه یاسی سه‌روسیمای که‌شێک بکری، ده‌گوترێ سیمایه‌کی نوورانی هه‌بوو یان هه‌یه. و مرگێر.
^{١٤٥} رو‌و‌گه‌نما: قیبله‌نامه.

به تولى^{١٤٦}، هاوسه ره که ی خومه ینى له سه شاشه ی ته له فزیونه که به ده رکه وت، که به ته وای له ژیر چارشویکی رهش و له دوی به هه شتییه وه نویژی دابه ستبوو.

کامیتراکه وه رسورایه سه خیزانی ئایه توللا، که وهک په یکه ریک وه ستابوو. ئینجا پرووی کامیتراکه چوو وه سه ره ژینه که سکه که، یهک دوو ژنى فه ره نسی به خویان مندا له کانیا ن به سه رسورماوییه وه سه یری دیمه نه که یان ده کرد.

له ماوه یه کی کورتدا شه پۆلیک له پۆژنامه وانان له هه موو لایه که وه پرویان له گه ره کی (نیقله لى شاتو) کرد، هه ربویه شوپشی ئاینده ی ئیران تیشکی سه رنجی پۆژنامه وانی به و په یری فراوانیه وه که وته سه ر.

تا ئه و کات به هه شتی و خالخالى تاکه که سانیک بوون له پشت خومه ینییه وه بوون، به لام دوی ئه و دیداره، به یه کجار هوت پیاو له ئه مریکا، ئالمان، ئینگلستان و پاریس چوونه پالی. ئیدی هه ره ئه وان به یه که وه کۆمیتیه ی سه ره رشتی شوپشه که یان پیکه یتا.

پاشان، کاتی شا رووخا و شوپشکهش سه رکه وت، هه ره هه موویان پله و پۆستی بالایان له نیتو حکومه تدا وهک سه رۆک، سه ره وزیر. وه زیری دارایی. وه زیری کاروباری پیشه سازی، سه رۆکی په پله مان، به ره پرسی ده زگای هه والگری نه ینی و وه زیری کاروباری ده ره وه یان وه رگرت.

به لام یهک دوو سال دواتر، سى له و دهسته یه دا له به رگریه کی چه کدارانه دا له ناوبران، یه کیکیش له وان وهک سیخوپینکی ئه مریکی له سیداره درا، ئه وى دیکه شیان به هوى گنده لی خرایه زیندان، ئه و که سه ی بیوه سه رۆکیش، به ره و پاریس هه لات و داوی مافی په نابه ری کرد. سه ره وزیریش دوی ماوه یه کی که م نیدردایه وه ماله وه.

له تاران به رده وام خو پیشاندان ریکده خران، هه موو جاریکیش به ملیۆنان له خه لک به شداریان تیدا کرد.

ئیدی که سه نه ما ریکر بى له به رده م گه رانه وه ی خومه ینی.

ناخر پروخساری ولاتہ کہ بہ خیرایی گؤرا. پیاوہ کان بدینیان ہیشتہوہ،
 ئافرہ تانیش بہ کومہل چارشیویان پؤشی.
 مانگرتنی گہورہ لہ کہرتی نہوتدا ولاتی خستہ تہ نگڑہیہ کی قبول.
 کریکارہ کان ئامیزہ کانیان لہ کار وہستاندن، خویندکارہ کانیش نہ چوونہوہ
 کولیزہ کانیان. قوتابیہ کانیش قوتابخانہ کانیان بہ جی ہیشت و پڑانہ سہر
 جادہ.

شورپشہ کہ موری خوی بہ نیوچاوانی خانووی مزگوتیش وہنا.
 زینہ تہ ئاشکرا لہ مالباتہ کہی دوورکہوتہوہ وسہدیقہش زور جارن
 دہچوہ دہر. ئویش لہ گہل زینہ ت دہچوہ کؤبوونہوہ کانی ژنانی ئیسلامی.
 سہدیقہ، کہ سہرہتا ہمووجار بہ بی سہرپوش لہ نیو مالدا دہسووراپہوہ،
 ہہنووکہ ہہروہک ئوہی لہ دہرہوہ بی، رووبہندی دہپؤشی.
 پیشان، ہہمیشہ بایہخی بہ مائی دہدا. مشووری مارمیلکہی دہخوارد. لی
 ئیستا ہہموو شتیککی بہ لاوہ نا. بہ درہنگہوہ دہگہرپاہوہ مائی، ہہر
 بہتہ نیاش لہ ناندینہ کہ نانی دہخوارد و خیراش دہچوہ نیو نوینہ کانی.
 ئاغاجان ہہموو پؤژی دہچوہ بازار، بہ لام خؤ ہہموویان بہ کاروباری دیکہ
 بہ دہر لہ مافوورفرؤشییہوہ خہریکبوون.

تادہہات لہ نیو نووسینگہ و بوغازہ کانی، زیاتر ہہستی بہ نامؤیی دہکرد.
 مافوورہ لوولدراوہ کان، کہ دہبووایہ لہ میژبوبا ناردرابانہ ہہندہران، ہیشتا
 ہہر بہ بارستہی قہبہ قہبہوہ لہ کؤکاگہ مابوونہوہ. خوری و باقی
 کہلوپہ کانی مافوورچنین، کہ دہبووایہ لہ میژبووبا نیردابانہ لای
 مافووردروستکہرانی گوند، ہہر لہ دالانی بوغازہ کان مابوونہوہ.

نؤکەرہ بروادارہ کہشیان، ئوہکسہی کریار و مہمیلہ کانی دہہینانہ ژووری
 کاری ئاغاجان، ردینیککی بہردابؤوہ. چیدی نہدہہاتہ سہر کاری خوی، لہ
 وہخت و ناوہختدا، ہہر لہ گؤترہ کارہ کہی بہ بہانہی پئویستبوون بؤ
 چوونہ مزگوت، جیدہہیشت.

کریکارہ کانیش یہ کتیک له ژوورہ کانی کاریان به تال کرد و کورسی و میزه کانیان فریدابوونه دهره وه. له ویدا یهک دوو مافووریان راخستبوو، شوینه که بیان کردبووه نویژکه.

وینه یه کی گهره ی ئیمام خومه ینیش به دیواره که هه لواسرابوو، سه ماوه ریکی گهره ی مزگه وتیش له سهر میزه که داندرا بوو. کهس کاری نه ده کرد، هه موو پژه که ههر به قسه کردن دهر باره ی پروداوه کانیان به سهر ده برد. ئه وان له ژووری نویژ کردن به دم چاخواردنه وه گوییان له به شی فارسی پادیوی بی بی سی ده گرت، که دوا پروداوه کانی پاریسی ده گواسته وه. ئاغا جان بینی کارخانه که ی سهر اوین بووه، به لام له ده سه لاتیشیدا نه بوو باره له نگه که راستبکاته وه.

له مالیش فه خری ساداتی وهک جاران به خۆنارایشتر کردنه وه نه ده بینی. ئاخو پروخوژی ژنانه ی خوی له ده ستدا بوو. پینشان به رده وام جلی نویی ده کړین، جلی شه وانه، به لام هه نووکه دهستی له خو شوشتووه.

ئاغا جان زوری پینخو شده بوو، فه خری سادات له به رده م ئاوینه دابنیشی و ده ست له مه که کانی بدا ئاخو هیشتا ههر شوخوشه نگی جاران، به لام چیدی ئه و رهفتاره ی نه ده کرد. فه خری چیدیکه زیو و ئالتونی به خووه نه ده کرد. ئه و سندو قیکی ئالتوونی هه بوو به رده وام لای ئاوینه که ی دانابوو، لی ئیستا خرکراوه ته وه و له نیو دۆلابه که دا هه لیگرتووه.

کیژه کانی ئاغا جانیش ببوونه قوریانی ئه و گۆرانکاریانه. واپینده چوو وهک ئه وه ی پیاوانی شاره که، ئه و هیان له بیر کردین که دوو کچی هه راش له و ماله دا ده ژین.

ئاغا جان غهریبی شابالی کردبوو. چه زی لیبوو قسه ی له گه لدا بکا، دلی خوی له لا بکاته وه، به لام خو ئه مه ی بۆ مه سهر نه بوو. ئه و هه ندی جار ده گه رایه وه مال، به لام ههر زووش ده پۆیشته وه. ئاغا جان زانی، ئه و چیدیکه ناچیته وه کۆلیژه که ی. ئه و ده یه ویست یهک دوو جار له و باره وه له گه لیدا بدوئ، به لام هه ستیکی وای هه بوو، که شابال ئه و باسوخواسه ی نه وئ.

لہ گہل ٹہوہ شدا ٹاغا جان متعانی پیں ھہ بوو. دھیزانی شابل ھر بۆ لای ٹہو دھگہ پیتہ وھ.

لہو دوا بیانہ دا ٹاغا جان زۆرجار به تاریکی و به پیاسه دھچووه لای پوو باره که. لهوئ قسه کانی باوکی به بیر دهاتنه وه:

- "نه گهر خه مت هه بی، ئەوا بۆ لای پوو باره که. قسه ی له گه لدا بکه، ئەویش خه مه کانت هه لده گری."

- "ناخر خۆمن سکاڵا ناکه م، به لام هه ست ده که م به ردیکی قورس له سه ر سینگه"^{۱۴۷}. ٹاغا جان وای به پوو باره که گوت.

چاوه کانی دهر بيسکانه وه، فرميسکيش به ريز به سه ر پوم هتيدا دابارينه سه ر زهوی. پوو باره که ش فرميسکه کانی هه لگرتنه وه، به بینهنگی لهو تاریکیه دا له گه ل خۆیدا بردن و لینه گه را که سیش پیینزانی.

تاران

ٹاغا جان له نوو سینگه که ی خۆی بوو له بازار. پیشخزمه ته که ی تازه پیاله یه که چایه ی بۆ هینابوو. لهو کاته دا گوئی له دهنگ و هه رایه که بوو له نهۆمی ژیره وه ی نوو سینگه که ی ده هات. هه مو کریکاره کان له ژووری کاره کانیان دهرچوونه دهر و سهیری هه واله کانی سه عات دوویان ده کرد.

- "ئه ری ئه وه چ هه رایه؟" ٹاغا جان وا بانگی کرد.

- "شا هه لات! پیشخزمه تچیه که له خواره وه وا وه لامی دایه وه.

- "ئه للاهو ئه که به را! یه کیک وا بانگی دا.

هه واله کانی ته له فزیۆن هه یج باسی هه لاتنی شای تیدا نه بوو، دیار بوو قسه که هه ر به ندوباو بوو. به ندوباوه که ش ئه وهنده به هیز بوو، برژی می ناچار کرد شا بینیت ه سه ر شاشه ی ته له فزیۆن و خۆی نیشانی خه لکی بدا.

ئهو پیشوازی له یه که دوو ژهنه رالی خۆی کرد. به لام وینه که دۆخه که ی شلۆقتر کرد. پیتستر، شا هه موو شه ویک له سه ر ته له فزیۆن دیارده که وت، لهو

^{۱۴۷} له دهقی رۆمانه که دهر برینمکه وایه، که بهرنیک له ناو قورگی بن، به لام بۆ دهر برینی خم و بارگرانی که سیک، لای خۆمان دهلین ده لئی به ردیکی قورسی له سه ر سینگه. و مرگیز.

مانگانہی دوایشدا زور جارن دہرنہ دہکوت. کہ سیش بریوی بہ چاوہکانی
خوی نہ دہکرد. ناخر شا زور لاواز بیوو، سہرنجیکی وای دایہ دہست، کہ
پیاونیکی ترسنوک بی و لہ سہرو بہندی ئەودا بی ہموو شتیک بدو پرتی.
لہ راستیشدا بہ ندوباوی ہلاتنہ کہی بہ شیکی راستی تیدا بوو.
روژی پاشتر دیسان مہ تہ لیک بلاو بووہ: "فہرح دیبا بۆ ئەمریکا رایکردووہ
و مندالہ کانیشی لہ گہل خویدا بردوون!"

راستیہ کہش شتیکی دیکہ بوو.
خو فہرح دیبا نہ بوو ہلاتبوو، بہ لکو دایکی فہرح بوو، مندالہ کانیشی لہ گہل
خوی پاپیچ کردبوو.

لہو لہ تاران ہہرہ شہی شہری شہقام لہ گو پیندا بوو. خو پیشاندہ ران تا
دہات لہ کوشکہ کان نزیکتر دہبوونہوہ. سوپاش ئەوہی لہ پیش خوی
دانابوو گواہی مہلاکان بہ تہمان بہ سہر کوشکہ کان دابدہن.

شاش داوای لہ فہرح دیبا کرد، لہ گہل مندالہ کان لہ ولات بچیتہ دہر.
- "من ناپۆم. من لہو دۆخدا بہ چرکەسات لیت دوورناکەومەوہ."
- "ناخر خۆ شتەکە لەبەر من نییە، بۆ خاتری مندالەکانە." شا وای بہ فہرح
دیبا گوت.

- "کەواتە دەبێ بە شیوەیەکی دیکە چارە ی بکەین. داوا لہ دایکم دہکەم
بروات و مندالہ کانیش لہ گہل خویدا ببا." ئەمەش وەلامی شابانو بوو بۆ شا.

لہ کاتیکدا ہلیکۆپتەرەکە ئاسمانی سہر کوشکہ کہی جیندہ ہیلتا تا مندالہکانی
شا بگہیہ نیتہ فرۆکہ خانہیہ کی سہربازی، لہویشہوہ بہ فرۆکہیہ کی
سہربازی ولات جیتیطن، لہو کاتدا نوسرہت سواری قہتاری شہو بوو، بۆ
زہنجان دہگہراہوہ.

قہتارہکە لہ سہعات چواردا گہیشتہ شارہکە. نوسرہت لہ ویتسگہکەدا
تاکسییکی بہرہو مال گرت، لہویشہوہ بہ بیدہنگی چووہ ژووری مانہوہ و
لیپراکش.

بۆ بہیانیہ کہی مارمیلکہ خوی خشاندہ ژوورہ کہی و لہخوہی ہلساند.

- 'من شتیکم بۆ هیناوی،' به دهم ئەم قسە یە دوو دەستەوانە ی چەرمینی لە هەگبەکی خۆی هینایە دەر. 'دە ی بکەرە دەستت، ئەوسا دەچینه بازار و نان دەخۆین، من برسیمه'.

مارمیلکەش دەستەوانەکانی کردنە دەست و ئیدی بە دەست و پێ بەدوای نوسرەتدا روژیشتە ناو شار.

لە مەیدانی بازارە کەدا بەرەو کۆتە لە گەرەکی شا خشا.

مارمیلکە سەیریکی نوسرەتی کرد، ئاخۆ پتیخۆش دەبی گەر لێو سەر کۆتە لە کە بکەوێ. نوسرەتیش چاویکی لیداکرت، ئیدی لە چرکە یە کدا مارمیلکە چوو سەر کۆتە لە کە و لە پشتی شاو لە سەر ئەسپە کە خۆی بینیو ه.

مارمیلکە ئەو یە کەم جار بوو میزاجی بکری ئەو جۆرە رەفتارە بنوینی و لێبە سەر پەیکەرە کە بکەوێ.

سەرەتا کەس تینی نی کرد، بەلام و ردە و ردە ئەو خەلکە ی لە گۆرەپانە کەدا بوون، سەیری مارمیلکە یان کرد. کاتیکیش ئەو، ئەو تاسە مەندییە ی خەلکە کە ی بینی، مارمیلکە ئازاتر بوو، خۆی بۆ پیشەو شۆر کردو ه، ئەستۆی ئەسپە کە ی گرت وەک ئەو ی بکەوێتە گورگە لۆقە.

هەنووکە ئەو زیاتر لە مەیموونیک دەچوو لەو ی لە مارمیلکە بچی. ئەو لە سەر ملی ئەسپە کە بازیدایە سەر سەری شا. پاشان خۆی خشانده سەر کلکە درێژە کە ی ئەسپە کە، دیسان گەرایەو لای شا، ئەو جوولانەش هەموو بە لە شسوکینکی ناوازه ئەنجامی دان.

گۆرەپانە کەش، تا دەهات قەرەباغتر دەبوو، هەمووانیش چەپە یان بۆلیدا.

ئینجا دوو پۆلیس پەیدا بوون، بەلام نەوێران خۆیان لە دۆخە کە هەلقورتنن. یەکیک لە پۆلیسەکان راپۆرتە کە ی خۆی بە بیسیمە کە ی دەستی بە هاوکارەکانی راگە یاند. ئینجا ترومیلتیکی سەربازی هات، کە یە کە کی پۆلیسی دژە ئازاوە ی تیدابوو، بەلام ئەوانیش فەرمانیان پێتەبوو هیچ بکەن. تەنیا دۆخە کە یان خستبوو ژێر چاودیزییەو، چونکە بارودۆخە کە لە ولات واکرژ ببوو، هەر کردووە یە ک شەڕ و هەرای لێدە کەوێتەو.

لە سەریکەو، دەرکرا مرۆ وای لیکدا بایەو شتە کە پووداویک بوو، کە سیکێ کەم ئەندام هەلبەزیوێتە سەر پەیکەری شای ولات، بەلام لە سەریکی

دىكەشەوہ خۇ ئەو كارە بىخەتايەى پەككەوتەكە مەبەستىكى سىياسىيانەى لە پىشتەوہ بووہ.

ھەمووانىش سەيرى پەفتارى پۇلىسيان كەرد و بە لاوازى پۇتيم لىكئاندايەوہ، بەلام كەس پىشېينى ئەوہى نەدەكەرد، كە زورى دىكە نابا ئاپۇراى ھىستىرياكەرتو بە زنجىرەوہ دىن و كۆتەلەكە لەرەگ و رىشەوہ دەردىن. بۇ پۇزى پاشتر وىنەيەكى گەورەى مارمىلكە، كە خۇى بە ئەستوى ئەسپە شاھانەيەكدا شۇر كەردبووہوہ، لەسەر لاپەرەى پىشەوہى پۇژنامە خۇجىيەكە درابو.

لە ماوہى سەعاتىكىشدا پۇژنامەكە ھەموو فرۇشراو لە بازاردا نەما، ئەمە شتىك بوو پىشتەر نمونەى نەبوو. ھەموو ئەوانەى وتارەكەيان خويندبووہوہ، بەرەو مزگەوتى پۇيشتن تا بە كارانگازىيەوہ سەيرى مارمىلكە بكن، كە چووبووہ سەربان.

ئەمەش ببوہ خالىكى وەرچەرخان لە ژيانى مارمىلكەدا؛ لەمەوہ بەدوا ھەموو پۇژىك دەچووہ سەربان لەویشەوہ لىوہسەر منارەيەك دەكەوت، تا تۇپكەكەى پانەدەوہستا، بە تەواوى بۇ لووتكەكە، ئەو شويئەى پۇژىك لە پۇژان جىھانلانەى حاجى لەقلەقەكان بوو. دەچووہ ئەوى گەرمۇلە دەبوو، كىتئەكانى خۇى دەخويندەوہ.

پىشتەر كەس نەدەھاتە مزگەوتى تا بەشدارى خۇپىشاندان بكا، بەلام ھەنووكە پۇژانە بە سەدان گەنج دىن و سەيرى مارمىلكە دەكەن.

- "تۇ باندۇرىكى خراپت خستە سەر مارمىلكە. ئاغاچان لە تەلەفۇن بە سەركۈنەكەردنەوہ واى بە نوسرەت گوت.

- "بۇچى؟ من كىشەيەك نابىنم."

- "ئەو ئىبىستا مەيمونانى لىبەسەر منارەكان دەكەوى، ئەو بۇتە لىبىوكى شارەكە."

- "دەلىگەپى كۈنى پىخۇشە با لەوى بى. خۇ ئەمە بۇ ناوہ بروشاوہكەى مزگەوتى كاريكى باش دەبى."

- ٹاخر ٹوہی باسی دہکی مزگوتہ، نہوہک سیرک. ٹیمہ نابی زیاتر خومان سووک بکہین، یہ کہم جار ٹیمہ کردہوہکانی ٹہمہدماں لہپیش بوو، ہہنووکہش بہزمی ٹو میژدمندالہ.

- "من قسہی لہگہلدا دہکہم." نوسرہت وای بہ ٹاغاچان گوت.

دوو شہو دواتر، دیسان نوسرہت بہ قہتاری شہو گہرپاہوہ شاری زہنجان. ٹو نہیدہزانی ٹاخو ٹم سہردانہیان دوا جار دہبی، کہ بہ پرچی رہشہوہ بگہریتہوہ زہنجان، جاری داہاتوو پرچہکے کی بوز دہبی و ہوو خساریشی وا دہگورپی، کاتی دہگہریتہوہ مال، کہس ناشیناسیتہوہ.

نوسرہت بانگی مارمیلکہی کردہ ژوورہکے کی خوی، بارستاییہک بلاوکر اوہ، کہ وینہی خومہینیان لہسہر بوو، خستہ نیو بہرکہی مارمیلکہ و پیگوت: "دوای ماوہیہکی دی، کاتی جادہکان پربوون لہ ٹاپورہی خہلک، برو سہر منارہیہک و ٹم کاغہزانیہ فریدہ خواری. تیدہگہی چیت پتدہلیم؟" مارمیلکہش ٹامارہیہکی بؤکرد، "ہموویان بہیہکجار بہسہر خہلکہکدا داباریتہ!"

سہعات یازدہ و نیو، مارمیلکہ لیوہسہر منارہکے کہوت. دوای یہک دوو بازبازین لہ سہر لوتکہی منارہکےوہ، سہرنجی خہلکی بوخوی راکیشا، ٹینجا دہستی بردہ بہرکی و کاغہزہکانی بہسہردا باراندن.

نوسرہتیش، لپچووبوہ سہربان، دہستہجی یہک دوو وینہی گرتن، کہ چؤن خہلکہکے ہولڈہدا وینہکان لہہوادا بگرنہوہ.

وینہکان گہیشستہ رۆژنامہکانی ولات، ٹوہش یہکہمین جار بوو، وینہی خومہینیان تیدا بلاوبکریٹہوہ.

رۆژیم سہرسام بوو، بہلام نہیدہتوانی ہیچ ریکاریک بگریٹہبہر، چونکہ رۆژنامہکان بہ گشتی لایہنگری بلاوکردنہوہی وینہکانیان کرد. ٹاغاچانیش رۆژنامہکانی کرین و خستنیہ نیو ٹو ہاولہی کہ فایل و ہوالنامہی مزگوتینی تیدا ہلکرتبوو.

نوسرەت و كامىراكەى كاتىك پروداوہ گرنگەكان دەقەومان حازر دەبوون و ھەموو پۇژىكىش ئەو وىنەنى ئەو دەىگرتن، لە پۇژنامەكاندا بىلاو دەكرانەوہ.

ھەروەھا نوسرەت فیدىۆى ئەو فىلمەى گرتىبوو، ھى يەكەمىن خۇپىشاندانى گەورەى تاران، كە بەھەشتى لەپىشى پىشەوہى خۇپىشاندەراندە بوو. بەھەشتى بە قاچاغ گەرابوۋە ولات، تا رابەرەيتى خۇپىشاندانە گەورەكە بكا. نوسرەت، ئامادەبوونى ئايەتوللاكە و ھىزى رابەرەيتىيەكەى لە خۇپىشاندانەكە، باش نىشانداووبو. گەر ھاتبا و سەيرى راپۇرتەكەت بگردبايە، دەتزانى ئاخو ولات چاوەرپى چى دەكا.

بەھۆى ئەو وىنە ناوازانەى نوسرەت بەردەوام دەيناردنە كۆمىتەى شۇپش لە پارىس، ھەر زوو پەيوەندى لەگەل بەھەشتىدا پەيداكرد. بەھەشتى زەنگى بۆ مال بۇلىدا و لە نەخشەى خۇپىشاندانە گەورەكەى ئاگادار كرددەوہ. بەم جۆرە نوسرەت كاتى گونجاوى بۆ خۇئامادەگردن بۆ وىنە و فىلمەكانى لەبەردەستدا بوو.

كۆمىتەكە كەسىكى لە فۆكەخانەى تاران ھەبوو، بە نەيتى وەك پۆستەبەر كارى دەكرد. نوسرەتەش ئەو وىنە و فىلمانەى دەىگرتن لە رپى كابرەكە بە يەكەم فۆكەدا دەيناردنە پارىس.

نوسرەت كەسىكى سەرەخۇبوو، بەلام ھەندى جارەش لە خۆى دەپرسى ئاخو كامە لاين لەقازانجى كارەكەى ئەودايە. ئەرى ئەو پروپاگەندەى بۆ خومەينى دەكرد؟ نەخىر، ئەو سەر بە ھىچ كامىان نەبوو. ئەو ھىچ پەيوەندىكى بە دىينەوہ نەبوو. ھەروەھا فريشى بە سياستەوہ نەبوو. ئەو لەگەل كەسدا نەبوو، بىروھۇشى ئەو تەنھا و تەنھا لای كامىراكەى بوو. ئەو لەو شوینە بوو كە لىى بوو. كامىراكەى دەىخوارد.

ئەو بە نەيتى پەيوەندى بە شابالەوہ ھەبوو. وىنەى دەدانى، شابالەش لە پۇژنامە ژىرەمىنيەكەى خۇياندا بىلاوى دەگردنەوہ. لە يەكەى لە دىدارەكانياندا بە قوولى كەوتەسەر قسەوباس. نوسرەت پۇژنامەكەى

شالبالى خويندبوو، ئاگادارى مشتومپىكى توندى پارتەكەى ئو بوو سەبارەت بە قەلەمپەيتى ئىسلامى كە خومەينى بەنياز بوو دايىمەزىنى.

تا خومەينى زياتر سەروكارى لەگەل دەسەلات زياتر پەيدادەكرد، كۆمەلە و دەستە چەپە ژىرزەمىنىيەكان پووبەپووى پرسىيارىك دەبوونەو: ئاخۆ چۆن لەگەل خومەينىدا بجوولنەو؟ ئايا پىئويست دەكا دژى بوەستەو؟ ئاخىر مشتومپىكى توند لەو بارەيە بەرپابوو، لىكەوتەكەشى لىكجىابوونەو بە ژانەكان بوون. بەشىكى بچكۆلەى بزووتنەو كە نەياندەويست پشتگىرى خومەينى بكەن و بېريارىندا لەسەر كارى ژىرزەمىنىيەنى خويان بەردەوام بن. بەلام زۆرىنەى بزووتنەو كە چەكى دانا و پشتگىرى خومەينى و ھەلۆيستە دژە ئەمريكيەكانى كرد.

شالبال، كە لەمىژ بوو زانكۆى بەجىھىشتبوو، لەگەل ئو تەوژمەى دوايىدا بوو.

لە ھەفتەمىن پۆژى شەھرىوەر^{١٤٨} (ئۆگست-سېپتىمبەر)ى مانگى ھاويندا ھەرچەرخانىك پوويدا. لە تەھران ئايەتوللاكان ريزەكانى خويان يەكخست بۆ ئوھى تا بکرى خەلک لەدەورى مزگەوتەكان كۆبکەنەو. لە سەعات ھەشتى بەيانىيەو، ئەوان بەيەكجار لە مزگەوتەكان ھاتنەدەر و بە دروشم گوتنەو بەرەو گۆرەپانى پەرلەمان كەوتنە پى. پۆژەكەش ئو پۆژە بوو، كە چۆن لايەنگرانى خومەينى، ئاواش ھى پۆيم دەيانەويست ھىز و دەسەلاتى خويان نەمايش بكەن.

كاتىكىش بە ھەزاران خۇنىشاندەر لە ھەموو كون و قوربىنىكى تارانەو بەرەو گۆرەپانى پەرلەمان دەرۆيشتن، سوپاش لە مۆلگاكانى خۇى ھاتەدەر تا دەرسىكى قورس بە خۇنىشاندەران دايدا.

ژہنہ پال رحیمی^{۱۴۹}، کہ سہرپرہشتی کردہ وہ کہی دہ کرد، لہ پشته وہی جینیک بہ خوی و چاویلکہ رہشہ کاننیکہ وہ لہ گوشہ یہ کی مہیدانہ کہ وہ ستابوو، ہموو شتی خستبووہ بن چاودیری خویہ وہ۔ کاتیکیش گورہ پانہ کہ لہ خوپیشاندہ ران رہشہ لگہ را، فرمانی بہ تانکہ کانی کرد ہموو دہرگا لاوہ کیہ کان دابخن، بؤئوہی حہشاماتہ کہ دہرفہ تی ہہ لاتنیان بؤ نہ مینیتہ وہ۔

خہ لکہ کہش ہیچ ناگیان لہ نہخشہ کہی سوپا نہ بوو، چونکہ ئوان گولیان پیشکشی سہربازہ کان کرد، سہربازہ کانیش گولہ کانیان لیوہرگرتن۔ ئیدی ئاپورای جہماوہر ہاواریکرد: "ناشتی۔ ناشتی! سوپا، ناشتی!" نہفسہرانی سوپاش دہستیان ہلڈوہ شانند و وہلامی ناشتیان دایہ وہ۔ خوپیشاندہ ران نہیانزانی، بہلام مہبہستہ کہش ہہرئوہ بوو، برژینہ نیو پەرلہ مان و تہلارہ کہش داگیرکەن۔ نوسرہت بہ نہخشہ کہی دہزانی، بؤیہ بہ خوی و کامیزاکہی جینگہ یہ کی باشی گرت۔

ہہر کاتیکیش ریزی یہ کہم گہیشتہ تہلاری پەرلہ مان، یہک دوو گہنچ بہسہر شوورہ کہوتن۔ ئیدی لہ چہکبہ دہستانی نزیک ئوویووہ، لہسہر بانہ کانہ وہ تہقیان لیکرا و بہ کوژراوی کہوتنہ گورئ۔

خہ لکہ کہ بہہموو لایہ کدا ہلڈوہات و بہ دہنگی بہرزوہ ہاورایان دہکرد: "لا الہ الا اللہ!"

ہہرچہندہ ہہر ہہموویان ہہولوتہ قہلایان ہہلاتن بوو، لی بہدیان گہنچ بہرہو دہرگاکانی پەرلہ مان غاریاندا و ویستیان لہوئ بہسہر پەرژین و شوورہ کہیدا بکہون، بہلام ئووانیش بہ قورسی سزادران۔

"لا الہ الا اللہ!" ہاواری خونیشاندہرہ تورہ کان بوو۔ ئیدی دہستیان بہ راکیشان و پالڈانی شوورہ بہندہ ئاسنینیہ کہی پەرلہ مان کرد، بہلکو تیکیشکینن و لیوہی بچنہ ژوور۔ لی خق ئو دہرفہ تہشیان پینہ درا، چونکہ لہ ہہموو قورژنہ کانی گورہ پانہ کہوہ سوپا دہستی کردہ وہ و سیرہی چہکہ کانیان لہ خہ لکہ کہ گرت۔

له ماوهى تەنها يەك دوو خولەكدا بە سەدان كوژراو و بريندار له مهيدانه كەدا كەوتن.

نوسرەت، كە لەسەر قەپەنگىك لەوى خۆى پەنادابوو، هەموو پروداوهكەى بە كامپراكەى گرت.

سەربازەكان راوى خۆنیشاندهرەكانيان نا، هەر كەسيك بگەوتايە بەر سىزەى تەفەنگيان، تەقەيان لىدەكرد و بەريان دەدايهوه. ئافەرەتانيش لەدەرگای هەر مالىكيان دەدا بەلكو پىنگای چوونە ژوورەهوان بەر سەر دار و دىواردا هەلەدەگەران، كچان و كوپانيش خۆيان لەژىر ترومبىلەكاندا دەهاوشت، ئىدى لە هەموو لایەك پىلاو، چاكەت، شەپقە. كامپرا، مێزەر و مەندىلە فریدرابوون و زۆر چارشىوى پەشیش لەواناوه كەوتبوون.

نوسرەت هىچى لەبەردەست دەر باز نەبوو: ژەنەرال بە خۆى و چاويلەكەى پەشەوه كە فەرمانى تەقەكردنەكەى دەر كرد، ئەو پیاوانەى لەسەر شوورەكانەوه كەوتنە سەر زەوى، ئەوانەى بە دواى كۆنە زىراپەكان دەگەران تا لەدەست گولەكان دەر بازيان بى، ئەوانەى بەسەر پەرژىنەكان بازيان دەدا، ئەو تانكانەى شەقامە لاوهكییهكانى گۆرەپانەكەيان گرتبوو و بەسەر جەستە و تەرمى خۆپیشاندهران دەكەوتن.

حەفت خولەك دواتر گۆرەپانەكە خامۆش بوو، هەموو ئەوانەى پێان كرا هەلبىن، هەلاتبوون، بەسەدانیشیان لە خانووبەرەكانى دەورووبەرى گۆرەپانەكە خۆيان پەنا دابوو. ئەو باقیەى مابوو، تەنیا كوژراو و بريندارەكان بوون.

ژەنەرالەكە بریاریدا بوو لىنەگەر پێن هیچ پۆژنامەنوسىك پێن بنیتە گۆرەپانەكە و هەموو كامپرا دۆزراوهكانیش دەبوايه دەر دەست بشكێندرابان.

ژەنەرالەكە چاويلەكەكانى لەچاو كردنەوه، نىگایەكى لە شەپكەكە بېرى و فەرمانیدا دەمودەست گۆرەپانەكە خاوين بکړیتەوه. دوايه دواى ئەوه سواری جىپەكەى بووهوه بەرهو كۆشك پوشت، تا پاپۆرتەكەى خۆى بداتە شا.

كاتىكىش ئەو پوشت، نوسرەت لە پێى سەربانەكان توانى دەر بازى بى. سى پۆژ دواتر، تەلەفزیونی ئى بى سى ABC پاپۆرتەكەى نوسرەتى پەخش كرد. لەویدا زیاتر لە هەزار و حەفتسەد كوژراو هەبوون.

ئاغاچان له ته له فزیۆنه که ی مارمیلکه دا خه به روباسی روداو هکانی زانی.
(شا) که توقابوو، قسه ی بۆ گهل کرد: "من گویم له دهنگی شوپشه که بوو!
گویم له گهلی خۆم بوو. وایه هه له کراون، سهروه زیریکی نوی بۆ په رله مان
پیشنیاز ده که م تا کاروباره کان راست بکاته وه. من داوا له گهل ده که م هه ندی
ئارام بگرئ."

دهنگی شا له رزۆک بوو، دوانه که ی شیواو و شپه رزه بوو و له کاتی
خویندنه وه شدا زمانی تیده گیرا.

یه ک دوو پۆژ دواتر، سهروه زیریکی نویی دانا، به لام دهستبه جی خومه یینی
په تی کرده وه، بۆیه کابینه نویکه ش زیاتر له یه ک دوو هه فته نه ی توانی خۆی
بگرئ.

شا به دوا ی به ربزاریکی دیکه دا گه را، لی که س نه ده ویرا خۆی لیبدا.
شتیکی حاشاهه لئه گر بوو، ده بوا یه شا ده سه لاتی ره ها بداته هینزی سه ربازی.
ژهنه رال ئه زهاری^{۱۰}، که له نیو سوپادا پرمه یلترین ژهنه رال بوو بۆ ئه مریکا،
کابینه یه کی سه ربازی پیکه ئینا. هه ر دهستبه جیش فه رمانی قه دهغه کردنی
هاتووچۆی شه وانه ی له تاراندا راگه یاند.

بۆ ئه وه ی فه رمانه که ی پووچهل بکریته وه، خومه یینی بانگی هه مووانی کرد،
شه وان لئوه سه ر بانان بکه ون.

ئیدی به ملیۆنان ها ولاتی گوێرا یه لی بانگه وازی خومه یینی بوون، چوونه سه ر
بانه کان و به دهنگه وه ها واریان ده کرد: له گهل ئه مریکا ده فن به! الله اکبر!

ئه ری بۆچی ئاغاچان له سه ر بانه که نه بوو؟ باشه تو بلینی ئه و دژی پژی م
نه بی؟ ئه ری ئه و به کۆتاییه اتنی شا دلخۆش نه بوو؟ باشه ئه و به هاتنی
خومه یینی شادمان نه بوو؟

باشه ده رودراوسی چی پیده لین کاتی ده بینین هیچ نه ندامیکی خانه واده که ی
نه چۆته سه ربان؟

- "فه خری؟" ئاغاچان وای بانگ کرد.

به لام خۆ فه خری له بهر دهنگه دهنگ و ژاوه ژاوی ئاپوراكه گویی له هیچ نه بوو.

- "ئه ری كچه كان!"

نه سرین، كیزه گه وره كه ی به پیر دهنگیه وه هات.

- "هه مووان له سه ر بان. منیش واده چمه سه ربان. ئه دی دایكت له كوینیه؟ ئیوه ش دین؟"

له سه ر په یژه كه توشی مارمیلكه هات.

- "ده توانی بانگدهر كه بینى؟" ئاغا جان وای داوالیکرد.

مارمیلكهش خیرا چوه ژیر زه مینه كه تا مامه ی بانگدهر ئاگاداربكاتوه.

هه ندیک دواتر، ئاغا جان، بانگدهر و فه خری سادات و كچه كانی، كه چارشینوی رهشیان له خۆدابوو، هه موویان له سه ر بانه كه وه هاواریان ده كرد: "ئه للاهو ئه كه بر، ئه للاهو ئه كه بر!"

مارمیلكهش له سه ر قه راغیكی گومبه زه كه دانیشتیوو به سه رسوپمانیه وه سه یری ئه و هه شاماته جۆشدراره ی ده كرد.

بیهووده شا هه ولی ددها، ئه و سیاسه توهان ریژلیگیراوه بدوزیتوه، تا له کابینه نوێكهیدا هه ولی ئاشتبوونه وه بدهن. تاكه سیاسه تمه داریکیش ئاماده نه بوو ئه و ئه ركه قورسه و هیوا بپاوه بگریته ئه ستوی خۆی.

له گه ل ئه وه شدا شا توانی به ختیار^{١٥١}، دووه مین كه سی نیو پارتی نیشتمانی، رازی بكا، تا وهك سه روه زیریکی ئاشتییهن ده سته کاربی.

به لام ئه ویش ته نها به مه رجیک به ئه ركه كه قایل بوو، ده بوايه ده سته جی بز ماوه یه کی نادیار شا ولات به جی بیلی.

شاش چوه بن باری مه رجه كه. ئیدی له و پۆژه وه هه موو شتیك زۆر به خیرایی تیپه ری. شته كه وهك ئه وه وابوو بارسته سه هۆلیکی قه به له سه ره وه بۆخوار بجولی و وهك رنوو هه رهس بینى و هه موو شتیك له گه ل خۆی راپنچ بكا.

بؤ سپتدہی پاشتر، کاتی ئاغا جان گہیشته سہر بوغازہ و نووسینگہ کی
لہ بازار، جہنجالیکی زور پیدابو.

شا ریشتبو. ئاغا جانیش چوہ لای کریکارہکانی و وہستا، کہ سہیری
تہلہ فزیونیان دہکرد. شا لہ گہل فہرہج دیبادا لہ فرۆکہ خانہی تاران بوون.
ئہوان بہ کۆمہ لہ کار بہ دہستیک دہورہ درابوون.

بہختیاریش دہستی تہوقہی بؤ دریژکرد و ہیوای گہشتہ فرینیکی خوشی
بوخواست.

لہ پیریش ئہفسہریک خوی بہ سہر پنیہکانی شادا بہردایہ وہ و کہوشہکانی
ماچکردن. لینیپاراپہ وہ نہروا. (شا)ش بہو دیمہنہ ئہوہندہ پەشوکا، فرمیسکی
بہ سہر پرومہ تہکاندا ہاتنہ خوار.

یہ کیکیش قورٹانیکی ہیٹا لہ سہر سہری شای راگرت تا بہ بنیدا تپہرئ. ئاخر
داییکی ئیرانیہ، بؤ گہشتکردنی خوشہویستان وایان دہکرد.

شاش قورٹانہ کی ماچکرد لی بہ سہر فرۆکہ کہ کہوت. دواى ئہو، فہرہج
دیباش قورٹانہ کی ماچ کردو بہ دواى شادا پۆیی. ئہوان سواری فرۆکہ کہ
بوون. فرۆکہ کہ بہ یاوہری دوو فرۆکہ کی نیشانہ پیتی جہنگی فرین و تا سہر
سنور لہ گہلی پویشتن.

سیژدہ پوژ دواتر، ئاغا جان و فہخری سادات لہ گہل کچہکان و مارمیلکہدا
سہیری فرۆکہ خانہی فہرہنسیایان دہکرد، کہ تہکنیکیہکان فرۆکہ یہکی
کۆنکورد^{۱۴۲} یان بؤ گہرانہ وہ میژوویینہ کی ئایہ توللاکہ نامادہ دہکرد.

بہختیار ہوشداری دایہ خومہینی، ریکہ نادا لہ ولات بنیشیتہ وہ، بہ لام
خومہینی گوئی بہو ہوشداریہ نہدا: "بہختیار ہیچ نییہ! ہەر ئہزم
بریار دہدم! من کابینہی حکومہتی شۆرشگیرى دہستنیشان دہکەم. من
دہگہ ریمہ وہ نیشتمان."

ئیدی بہیانی سہر لہزوو، بہ ملیونان لہ خەلک بہ پی، رینگای فرۆکہ خانہی
تارانیاں گر تہبەر، کہ فرۆکہ کۆنکوردہ فہرہنسیہ کی لیدہ نیشتہ وہ.

شابالیش لہ نینو ئاپورای جہ ماوہرہ کہ دا بوو. دہیہ ویست ہہ موو شتیک بہ چاوی خوی ببینی و وتاریکیشی لہ بارہوہ بنووسی.
نوسرہ تیش بہ خوی و کامزایہ کی گہورہی سہرشان لہ نینو جیتیکی کراوہ دا بوو، کہ پیایوکی بہ ردین لیتدہ خوڑی، بۆ ہر شوینیک نوسرہت ویستبای دہریشٹ. ئہو تاکہ کہ س بوو، لہ نزیکہوہ بتوانی ہہ موو شتیک تومار بکا.
زوری نہ برد فرۆکہ کۆنکوردہ کہ لہ سہر ئاسمانی فرۆکہ خانہ کہ بہ دہرکہوت. 'صلی اللہ علی محمد! خومینی خوش آمد، خومینی بہ خیریتہوہ!'
کاتیکیش فرۆکہ کہ نیستہوہو کہ مینکیش دواتر دہرگا کہ کرایہوہ، خومینی وہ کہ یہ کہ مین کہ س لہ پیشہوہ بہ دہرکہوت و لہ پلیکانہ کان دابہزی. بہ خۆگریہوہ دہستی بۆ خہلکہ کہ راوہ شاند.
'سلام بر خومینی! ئاپوراکش بہ جۆشہوہ وای ہاواردہ کرد.

ئاغا جان چوہدہر. لہ کۆلانہ کہ شدا تووشی مہ لا ئہ حمہد بوو. ہر بہ خۆیشی نہیدہ زانی بۆچی وادہ کا، بہ لام ئامیزیکی تیتوہرینا و توند گرتی. ئہوان ہیچ شتاقیان^{۱۵۲} نہ یاندہ زانی ئاخو چی چاوہر بیان دہ کا.

غازی^{۱۵۲}

'ئہستہ غفیرو لالا، ئہستہ غفیرو لالا، ئہستہ غفیرو لالا، ئہستہ غفیرو لالا،
'ئہستہ غفیرو لالا، ئہستہ غفیرو لالا، ئہستہ غفیرو لالا، ئہستہ غفیرو لالا،
'ئہستہ غفیرو لالا، ئہستہ غفیرو لالا، ئہستہ غفیرو لالا، ئہستہ غفیرو لالا،
'ئہستہ غفیرو لالا. خالخالی کاتی بہرہو ژووری خومینی ریشٹ، ئہم ئہستہ غفیرو لالی بہ ورتہ یہ کہوہ چہند بارہ کردہوہ.

کہسیک 'ئہستہ غفیرو لالا' دہلئ، کاتی گوناخیکی کردبی یان بترسی گوناخیک بکا، یان نہ یہوئ رووبہ رووی شتیک، کہسیک بییتہوہ، کہچی ہر تووشی

^{۱۵۲} ہیچ شتاقیان: ہیچ کامیان.

^{۱۵۱} Ghazi

دی۔ هندی جاریش وشہ کہ دہریری سہرسامبوونیکہ بہ شتیک، کہ چاوہری نہکری مرو تووشی بی یاخود داوی لئخوشبون له خودای خوی بکا۔

یاخود مرو ئو منگہیہی له دہم دیتہدہر، ہرہوک خالخالی کردی، کہ دواتر ہلہی حہتمی بکا۔

خومہینی نہیدہویست کوشکہکی شا بکاتہ مہزلگای خوی، ئو ژووریکی له قوتابخانہیہکی مہلایہتی له گہرہکیکی پشتہوی تاران بو لیژیان دیاریکرد۔ ہیشتا ہر تاریک بو، کاتی ئو چوہ ہودہک و لہسر مافووریک دانیشٹ۔ لہوی پیالہیک چای تازہ دیمکراو و ہندی دہنکہ خورمایان لہپیش دانا۔ کاتیکیش فریکی لہچاہکہ دا، داوی قہلہم و کاغہزیکیشی کرد۔

نیوسہعات بہ تہنہا لہژوورہکی دانیشتبو؛ پاشان بانگی خالخالی کرد۔ دہستہجیش خالخالی بہدہم بانگکردنہکہیہوہ ہات۔ کاتی چوہ ژوور، دہرگاکی له دیوی ناوہوہ داخست، لہبہر خومہینی چہمایہوہ و دہستہکانی ماچ کردن۔

دوای ئوہوی خومہینی وک رابہریک ہاتہوہ ولات، خالخالی یہکہمین کہس بو، ئہزہنیایہتی^{۱۵۰} خوی بو دہریری۔ بہمجورہ خوی خستہ بہردہستی ٹیمام خومہینی و دہست لہسر سینگ بوو بو ہر کار و چالاکییہک پیی بسپیری۔

بہ سرتہیہکہوہ خومہینی پیگوت لینی نزیکتریتہوہ۔ خالخالی تیکہیشت، ئہرکیکی نہینی پیدہسپیری، ئیدی گویی بردہ لای دہمی ئو و تا باش بیستی۔

لہ کاتیکدا بہلگہنامہکی رادہستکرد، ئہم قسہیہشی پیگوت: 'من وک دادوہریکی خودا داندہنیم'۔

لہ تاو قسہکہ، دہستہکانی خالخالی لہزین۔

'ئہمریکا ہموو کاریک دہکا، بو ئوہوی دہرمان بکاتہوہ۔ من دہمہوی ہموو پاشماوہکانی رژیمن لہناوبردرین۔ ہر کہسیک دژی شورش بوہستیتہوہ،

^{۱۵۰} دہرویشایہتی، مریدایہتی، لاینگرنتی بن چندوچون۔

له ناوی بهره! نه گهر نه وکه سه خودی باوکیشت بوو، له ناوی بهره! نه گهر برات بوو، هر له ناوی بهره! هممو شتیک تیکبشکینه که بکه ویتته سهر ریئی ئیسلام! تو نوینه ری منی، به لام بهرپرسیاریتیه که تهنیا له بهرام بهر خودا دایه. دهی کاریکی وابکه، سهرکه وتنی شوپش حتمی بکا. دهی هر ئیستا به بی وهخران، نه رکه که ت به جینگه یه نه!

خالخالی جاریکی دیکه دهستی خومهینی ماچ کرده وه، له کوتایدا ههلسایه وه و له ژووره که هاته دهر و دهست به جی بهره وه به جینگه یاندنی نه رکه که ی رۆیشت.

هه رچه نده تاریکیش بوو، لی نه و چاویلکه په شه کانی، که له پاریسه وه هینابوونی، کردیه چاوه کانی.

نه و خالخالیه چیدیکه نه و خالخالیه ی جارن نه مابوو، که له شاری زه نجاندا پشوی نایه وه و خه لکی دژی کردنه وه ی سینه ما نوییه که له لایه ن فره ح دیبادا هاندا. نه و ده بی به و پیگه یه ی که تازه پیندراوه، بیته مایه ی ترس و بیم و توقاندن.

یه ک سه عات دواتر، به خزی و نه خشه یه ک له بن هه نگله وه سواری جیبیک بوو، که بۆ نه و له بهر دهرگا وه ستابوو.

جیبه که نه وی گه یانده گه وره ترین ده باغخانه ی شاره که، که پوژانه به هه زاران مانگ و مه ری بۆ دانیش توانی تاران تیدا سه رده بپردرا.

ئاخر نه ویش هر نه و جینگایه بوو، که گرنگرتین کار به دهستانی پژی می پیشوو به نه ئینی تیدا دهست به سهر کرابوون. خه لک ده ترسا نه بادا نه مریکا رزگاریان بکا، بۆیه نه و که سانه یان هینانه نیو ته ویتله بۆ گه نییه که ی چیل و مه رومالات.

خالخالی چووه بن هه یوانیکی تاریک، که دوو کورسی لیبوون، کورسیکیان به رزبوو له پشت میزیک بۆ دادوهری خودا و کورسیکیش بۆ تومه تباره که داندرا بوو.

گلۆپیکی بچوو کیش له بنمیچه که، له سهر کورسی تومه تباره که قایم کرابوو و ته نها رووناکاییه کی کزی زهردی به سهر بیچی تومه تباره که دا په خشه کرد.

کات خه ریکبوو درهنگ بکهوئ، به یانی له گهل پوژ هه لاتندا ده بوايه هه مووان له وه تیگه یشتبان، ئیدی پژیسی پیشوو کوتایی هاتوو، هیچ دهره فتهی گه پانه وهی شا له لایهن ئه مریکیه کانه وه نه ماوه، تا جاریکی دیکه بیخه نه وه سه ر تهخت.

خالخالی فایله کهی له سه ر میزه که دانا و گوتی: یه که مین تۆمه تبار بیتن.^{۱۵۶} یه که مین تۆمه تباریش هویدا^{۱۵۶} ی سه روه زیری پیشووی شا بوو. ئو به دهستی که له چه کراوه وه هینرایه ژوور.

هویدا پازده سال سه روه زیر بوو، بهرده و امیش قاتی که شخه ی له بهرده کردن. به خۆی و داریک به دهسته وه له پیکا دهرپویی، قوچه کانی رهنگ ئه رخه وانی و هه میشه ش قه لنیکی به ده مه وه بوو. لی هه نووکه ته نیا بیتجامه یه کی پیسو پوخلی له بهردایه.

بیتجگه له خالخال، وینه گریکی ده مامکداریش له هه یوانه که هه بوو، وینه ی تۆمه تباره کانی ده گرت.

- ده کړی تۆمه تباره که دابنیشی. خالخال وای بانگرد و خویشی چوو ه سه ر کورسییه کهی.

هویداش له سه ر کورسییه ده ستینیشانکراوه که دانیشته.

- تۆ له بهرامبه ر دادوهری خودادا وه ستاوی، خالخال به دهنگیکی زبری ئاسنین وای پیگوت، له دۆسیه که ی تۆ کۆلرایه وه، تۆ سزای مردنت به سه ردا ده سه پی. باشه هیچی دیکه ت هه یه بیلی؟

هویدا، که هه میشه وهک میوانی شه رپه ف له لایهن سه روکه کانی ئه مریکا وه پیشوازی لیده کرا، هویدا، که تا ئه وکات سی جارن له لایهن ئه نجوومه نی پیرانی ئه مریکا وه پیشوازی گهرمی لیکراوه و چه پله ی بۆ لیدراوه، ئه وه ی له ئه مریکا قانونی خویندبوو، ئیستاش له نێو ته ویله یه کی بۆگه ندایه، که هه رگیز به دادگا داناندړی، وه ستیندراوه؛ بۆیه له حه یفان هیچی نه گوت، به لام دواتر له خزوه ده می جوولا وهک ئه وه ی قه لنه که ی خۆی بکیشی.

- شتیکت گوت؟ خالخال وایلیپرسی.

- نه خیر، هیچ شتیکت. هویدا هه ر به ئه وهنده لیگه را.

- 'من بریاری مهرگ به سہر تومہ تبارہ کہدا دہدم! خالخالی وایپیگوت.
'بریاری مهرگیش ہر ئیستا جیبہ جیدہ کریں'.

ہویدا کہ ہیشتا نہاتبووہ سہرخوی ئاخو بہراستی سزای مهرگی بہسہردا
دراوہ، راستہ وخو لہ لایہن پاسہوانہکانہوہ لہوئی لابردرا.

ئو گواسترایوہ ژوورہ کوگایہکی پشتہوہی ہولی سہربیرینی ناژہلہکان، کہ
تازہ بہ ہزاران مانگا تیدا سہریان برابوو، لہوئی لہسہر یہک کہلہکہ
کراہوون. ئوئی بوئیکی وا بوگہنی لیدہہات، ئوہندہ ناخوش، دہبواہ
یہکسہر بہ دەستی خوٹ کہپووت بگرتباہ. پاسہوانہکان ہویدایان لہ
بہرامبہر دیوارہکہ راگرت و چاوہکانیان بہ پارچہ پەرۆیہک بہستن. بہ
گویرہی دابی ئیسلامیانیہ ئووان پەرداغہ ئاویکیان پیشکش کرد، بہلام ئو
رہتی کردہوہ ہر دەستیشی بق بیا.

ہویدا لہ نیو بینجامہکہیدا دہلہرزی، بہلام ہیشتاہ بروائ نہدہکرد، وہک
ناژہلہک سہری بپرن، پیوابوو ئوہہ وئوتہقہللایہکہ بق ترساندن. ئیدی
دہنگی تہپہی پنی خالخالی لہ پارہوہکہ ہات. کہمیک دواتر ئاماژہی بہ
پاسہوانہکان دا، ئووانیش دەستبہجی مہودایہک لہ بہرامبہری ہویدا
وہستان.

- 'نامادہبن! خالخالی وہک فرماندہیہکی سہربازی بہ دہنگوہ وا بانگی
کرد.

پاسہوانہکان ئەژنویان گہیانہ سہر زہوی، لوولہی تفنگہکانیشیان پرووی لہ
ہویدا کرد.

- 'من بن تاوانم! ہویدا دەستبہجی بہ دہنگیکی لہزروکہوہ ہاواری کرد.

- 'تہقہ بکہن! خالخالی وای فرمان کرد.

ئیدی حەفت جار تہقہی لیکرا، جہستہی کونکونکراوی ہویدا کہوتہخوار.
پروومہتی کہ بہر بہردہکانی ناوکہوہکہ کہوت، شوینہکہی تہرکرد.
وینہگرہکہش وینہکہی خوئی گرت.

خالخالی گہرایوہ سہر کورسیہکہ و بانگی تومہتباری دووہمی کرد.
بہرپرسی پیشووی دہزگای نہینی ہوالگریان ہینا. ئو گوئی لہ دہنگی
تہقہکہ ببوو، لہ ترسان زہندہقی چووہوو.

- "دہی دانیشہ!"
پاسہ وانہ کان یارمہ تیان دا ، تا دابنیشی.
- "تو باسیری"^{۱۵۷}
- "بہ لی" "ئو بہ ہندی و ہر خانوہ وای و ہلامدایہ وہ.
- "تو بہرپرسی دہزگای نہینی ہوالگری بووی، بہ زہمانی ئیوہ سہ دان جہنگاوہر گیران، ئہ شکہ نہجہ دران و کوژران؟"
- باسیری ہیچ و ہلامی نہ دایہ وہ.
- "ئہ ری تو بہرپرسی دہزگای ہوالگری نہینی بووی؟" خالخالی پرسیارہ کہی لی دووبارہ کردہ وہ.
- "بہ لی" "ئویش بہ نہرمییہ وہ و ہلامی دایہ وہ.
- "دادوہری خوا فہرمانی سزادانی مردنت بہ سہردا دہدا!" خالخالی وای پینگوت. "حوکمہ کہش ہەر ئیستا جیبہ جی دہکری. باشہ ہیچی دیکہ ت ہہیہ بیلینی؟"
- باسیری بہ توافوہ کہہ، "ئو کہ سہی جاران، خہلک تہنیا بہ ناوہینانی دہترسان و دہکہ و تنہ لہرزہ، مندالی گریئوکی نیو بیشکہیان بہ ناوی کردہ کردنہ وہ، خہلک لہ بہرامبہری دہستی بہ گریان دہکرد و لئیدہ پارانہ وہ بہ لکو لییان خوش بی، کہچی ہہنووکہ بہ ئامازہیہ کی خالخالی لہوی راکیشرایہ "ئو کوگاہی، کہ کہمینک پیشتر ہویدایان تیدا تیرباران کرد. پاسہ وانہ کان چاوہ کانی تومہ تبارہ کہیان بہ ستنہ وہ، جامہ ناویکیشیان دایی و لہ پنا دیوارہ کہشدا راپانگرت.
- "ئامادہ بن." خالخالی بہ توندی بانگی کردن.
- پاسہ وانہ کان دیسان چوکیان گہیاندنہ سہر زہوی و لوولہی تہننگہ کانیان ئاراستہی باسیری کرد.
- "دہی، تا دوا فیشہک تہقہی لئیکہن!" خالخالی بہ متمانہ بہ خویوونہ وہ وای فہرمان کرد.
- ئینجا تہقہیان لئیکرد، پاسہ وانہ کان تا دوا گوللہی پییانبوو لیاندا. تیربارانکراوہ کہ ہیچ دہرفہ تیکی "ئوہشی پئندہرا بکہویتہ سہر زہوی. پاشان

دوای دوا فیشەک، ئەوسا بەسەر دەموچاویدا کەوتە سەر کەلاکی مانگا بەسەر یەکدا دراوێکان و هەردوو باسکی لێکبوونەوه.

خالخالی لەسەر کارەکهی تا بەرەبەیانیکی زوو بەردەوامبوو. ئەو هەموو سەرە بەرزەکانی رژیمی، کە لە ماوەی رابردوودا گیرابوون و لە نیو دەباغخانەکەدا داندرابوون، گوللەبارانکردن.

کاتیکیش لەکارەکهی بوو، دەستەکانی خۆی شۆشتن و داوای نانی بەیانی کرد. مەجمەیهکی زیویان بۆهینا؛ شیر، هەنگوین، هیلکەکی کولا و نانی گەرم و تازە لەسەر بوو. لەپال خواردنەکەدا پۆژنامەی بەیانیشی بۆداندرا؛ لە لاپەرەیی یەکهەمی پۆژنامەکەدا وینەیهکی هۆیدا بوو، هێ ئوکاتەیی بە چاوبەستراوی یەکهەمین گوللەیی بەر سینگێ دەکەوی و هەردوو بالەکانی بەهەوادا فش دەبنەوه.

لە ماوەی هەفتهیهکدا، خالخالی پەنجا مەلای گەنجی لەقوم راها تووی بینین، ئەوانە قوتابی قوتابخانەی مەلایەتی بوون، کە شەریعەتی ئیسلامیان تێدا دەخوێند.

خالخالی ئەو مەلای گەنجانەیی وەک دادوەر دەستتیشان کرد و ناردنیه شارە گەورەکان تا کاربەدەستانی رژیمی پیشوو بە هۆی تاوانەکانیان سزا بدەن. ئەو بۆ هەریەکیان بڕوانامەیهکی دانه دەست، تا بێتە زەببیاڵە دەستیان لە هەموو جۆرە سزایەک والا بێن.

لەویش لە زەنجان، لە دەرگای مالی ئاغا جان درا. ئەو هیشتا لە بازار نەگەرابوو، ئیدی مارمیلکە دەرگاکی کردەوه. سێ پیاوی چەکدار، کە شریتیکی کەسکیان لە نیوچاوان بەستبوو، لێهاتە ژوور. ئەوان سەربازی لەشکری ئەللا^{۱۵۸} بوون، لەشکرێک لە کۆمەڵە میلیشیایەک پیکهاتبوون و لە

^{۱۵۸} رۆماننوس لەدەمکەدا وشدی Allah اللہ ی بەکار هێناوه، نمو وشمکی ورمنگێراوتمە سەر هۆلەندی، منیش وەک خۆیم نووسیوتموه. و مگێر

کاتی شوپشہ کہدا له مزگوتہ کان دروستکرا بون تا فرمان و پینمایہ کانی نیمام خومہ بنی جیبہ جی بکن.

- "ئہ حمہد له کوئیہ؟" یہ کی له پیاوہ چہ کدارہ کان وای به مارمیلکہ گوت.
(فہ خری سادات) له ناندینہ کہ بوو، پیاوہ کانی بینین، به لام له بهرئوہی چارشیتوی له سہر نہ بوو، نہ یدہ توانی ناندینہ کہ جیبہ یلی. ئیدی جامی پہنجرہ کہی کردوہ و بانگی کرد: "گہنجو، دہ کری بجی چارشیتوہ کہم بؤ بینی؟"

مارمیلکہش چارشیتوہ کہی بؤہیتا.
فہ خری چارشیتوہ کہی به سہر خوی دادا و ہاتہ بہر دہرکہ و لئیرسین:
"بہ ریزان، فہرمو و چیتان دہوئ؟"
- "ئہ حمہد له کوئیہ؟" یہ کی له پیاوہ کان به دہنگیکی زبر و ناشیرنہوہ وای لئیرسیہوہ.

- "ئیمہ ئہرکیکمان پیسپیز دراوہ کہ لہ گہل خومانی بہرین؟"
- "باشہ ئیوہ بؤ کوئی دہبہن؟"
- "بؤ دادگای ئیسلامی!"
ئیدی ہر لہ وکاتہدا مہ لا ئہ حمہد به بی جبہ و میزہر پەیدابوو، له حوجرہ کہیوہ بؤ لای حوزہ کہ دہات. یہ کسہر پیاوہ کانیش بؤ لای ئو غاریان دا.

ئہ حمہد به ترسیکہوہ سہیری کردن و پرسی ئاخو ئیشیان بہو چیبہ.
- "ئیمہ نیردراوین تا تۆ لہ گہل خومان بہرین، تۆ لہ دادگایہ کی ئیسلامییدا دادگایی دہ کرتی."

- "بؤچی؟ ئاخو من چ کارم بہوئ ہہیہ؟"
- "ئیمہ ئوہ نازانین."
- "من بؤ ہیچ شوینیک نارۆم! ئہ حمہد وای گوت و لہ بہر حوزہ کہ نوشتایوہ تا دہست و دہمو چاوی خوی بشوا.

ئیدی پیاوہ کان بن پیلیان گرت و بہدوای خویندا راپینچیان کرد.
ئہ حمہد ہندی بہرگری کرد و ہاواری کرد: "باشہ ئوہ واتای چی دہگہیہنی؟ دہی بہرمدہن!"

بہ لام پیاوہ چہ کدارہ کان ہر گویشیان پینہ دا۔
 ئہ حمہد بہ زہمہ تینک وہ پووی خوی بہ رامبہر مہ ککہ وہ رسو پاند و گوتی:
 "خوایہ، یارمہ تیم بدہ!"
 فہ خری ساداتیش داوای لہ مارمیلکہ کرد دہرگا کہ دابخا۔
 - "جہ واد، ئو شہوہ ہاتبوؤہ مال، لہ ژورہ کہی ہاتہ خوار۔
 - "زہنگ بؤ ئاغا جان لئیدہ! دہی دہستہ جئ!" فہ خری سادات وای پینگوت۔
 فہ خری چووہ بہ ردہم پیاوہ کان راوہ ستا و پینگوتن: "بؤ خاتری خوا ئیوہ
 خہریکی چین؟ ناخر ئوہ مہ لای مزگوتینیہ! شہرم لہ خوتان ناکہن؟"
 مارمیلکہش گویی لہ دہنگی پئی ئاغا جان بوو لہ کولانہ کہ دہ ہاتہ وہ لای
 مالی، دہستہ جئ دہرگا کہی کردہ وہ بہ زمانہ شیواوہ کہی خوی شتیکی
 پینگوت۔ ئاغا جان بینی ئہ حمہد لہ دہستی پیاوہ چہ کدارہ کاندایہ و ہر خوی
 را دہ پسکتین۔
 - "بوہ ستن، بوہ ستین، دہی جارئ بوہ ستن! ئوہ چییہ؟ دہی پیاوہ کہ
 بہ ردہن! ئاغا جان وای بہ چہ کدارہ کان گوت۔
 لہو دہنگہ دہ گہرا یاروی بانگدہ ریش پیدابوو، کیژہ کانی ئاغا جانیش لہ
 ژورہ کہیان ہاتہ خواری۔ ئاغا جان لہ پشتہ وہ را یہ کی لہ پیاوہ کانی گرت۔
 ئہ حمہد کہوتہ سہر زہوی، دہیہ ویست غاربdatہ لای پہیژہ کان و لہ ویوہ
 لیوہ رسہر بانہ کہ بکہوئ، بہ لام چہ کدارہ کان بہ ربیٹہ کیان دایہ بہر، بہ
 شیوہ یہ کہ لہ لای حہ وزہ کہ بہ زہوی کہوت۔ پیاوہ چہ کدارہ کہ چوہ سہری،
 ئہ ژنوی خوی لہ سہر پشتی دانا، بہ ہینز بؤ سہر زہوی پالی پٹوہ نا و
 دہستہ کانی کہ لہ پچہ کردن۔
 مارمیلکہش بہ سہر سو پمانہ وہ لہ لای یاروی بانگدہر وہ ستابوو۔
 ئاغا جان ہیشتا ہہ ولیدہ دا لہ گہل پیاوہ کان بدوئ: "بہ پیزان، من بہ خوم
 دہیہ نیمہ دادگای ئیسلامی۔ من نامہ وی شتہ کہ بہو شیوہ یہی لیتی۔ من
 ئاغا جانم، دہ کری باوہر بہ قسہی من بکہن، من لہ گہل ئیوہ دیم۔ ئوہی
 ئیستا دہیکہن، کاریکی راست و دروست نییہ۔"

یەکنی لە پیاوێکان پالێکی بە ئاغاجانەوێ نا و هەندێ دووری خستەوێ. لە کۆتایییدا جەواد کەوتە نێوانیان و باوکی خۆی گرتەوێ و گوتی: "دەوێ بەسەیت، تۆ ناگرێ وای لەباوێکم بکە!"

- "ئەللا! ئەللا! ئەللا! ئەحمەد وای گوت کە پیاوێکان بە زۆر خستیانە نێو جێبەجێیان.

- "باشە ناوونیشانی دادگا ئیسلامییە کە تان چیبە؟" ئاغاجان بەبێ دەسەلاتی وای بانگیکردن.

تێرمبیلە کە پێی پێوێنا و دەرچوو، هیچ وەلامیکی وەرناگرتەوێ. فەخری سادات گریا. کێژەکانی دەستی دایکیان گرت و بردیانەوێ ژوور. جەوادیش ویستی ئاغاجان بباتەوێ ژوور، بەلام ئەو لەگەڵی نەچوو. "ئای، چ پەوشیکی سامناکە. دەمەوێ بزانم ئاخۆ بۆ کوێیان برد." وای گوت و لەدەرگەوێ چووێ.

پیاوێ چە کداریەکان مەلا ئەحمەدیان بە چاوبەستراوێی بردە شوێنێکی نەپتیی، کە لەو پۆژەوێ بەدواوێ بۆتە بارەگای دادگای ئیسلامی.

کاتیکیش پیاوێکان پەرۆکە کەیان لەسەر چاوەکانی مەلا ئەحمەد کردەوێ، بێنی لە ژووریکێ پیس و پۆخڵ داندراوێ، لێ هیچ بیرۆکە یەکیشی نەبوو ئاخۆ لە کوێیە. بەلێ، ئەوەندەوێ زانی، ژوورە کە ژێرزەمینیکە، ئەو سێزەدە پەیزەوێ ژماردن تا گەیشتە ئەو شوێنەوێ لێتەوێ.

هۆدە کە هیچ پەنجەرەوێکی تێدا نەبوو، دیوارەکانیشی بە پارچە پەرۆی پەشی گەورە داپۆشراوون، بە بۆیەش دەقی پیروزی لەسەر نووسراوون.

لەوێ لە ژوورە کە، میزێک و کورسینکی بلند کە ئالایەکی کەسکی لە پشت چەقێندراوێ هەبوو، ئالاکەش نیشانەوێ ئیسلام بوو، ئالاکە بە بزمار و هەندێ بەلاری لە دیوارە کە درابوو.

بەدەر لەوێ، کورسینکی بچووتر داندراوێ، دەبواوێ ئەحمەد لەسەری دابنیشتبوواوێ. پیاوێکان مەلا ئەحمەدیان بە تەنیا لەو ژوورە شێدارەدا جێنیشت، گۆپێکی بچووکیش لەسەر سەری بەکزی داگیرسابوو.

یہک سہعات دواتر، ہیچ نہ قہوما، ئو ہر لہ سہر کورسییہ نزمہ کہ دانیشتبوو.

بیدہنگی ژوورہ کہ و نادلفیایی دۆخہ کہ مہلا ئہ حمہ دی ترساند.
پاشان لہ وئی لہ شوینیک دہرگایہک کرایہ وہ و دہنگی تہ پھی پیشان لہ سہر پھیژہکانہ وہ ہات.

یہک لہ ئیشکچیہ کان ہاتہ ژوور و بانگی کرد: "دادوہری ئیسلام ہات! دہی ہلہسہرہ سہرپی!"

مہلا ئہ حمہ دیش ہلہسا. ئو بیچمی مہلایہ کی گہنجی بینی، کہ لہ پشت میژہ کہ و لہ سہر کورسییہ بہرژہ کہ دانیشتب.

- "دہکری تۆمہ تبارہ کہ دابنیشی!" ئو بانگی کرد.

ئہ حمہ لہ سہر کورسییہ کہ دانیشتب و سہیریکی بہرامبہرہ کہی کرد، بہ لکو مہلایہ کہ بناسیتہ وہ، بہ لام بہ ہزی ئو گلۆپہ کزہی لہ چاوی خزی دہا، نہی توانی سہروسیما مہلایہ کہ بہ باشی بینی.

- "من ناوی تۆ دہخوینمہ وہ، ئہ گہر راست بی، بلئی بہ لئی. پاشان یہک دوو پرسیارٹ لیدہ کہم، دہبی وہ لام بدہیتہ وہ" دادوہرہ کہ وای پنگوت.

- "من مہلای شارہ کہم. بہرلہ وہی ہیچ وہ لامیک بدہمہ وہ، دہمہ وئی جبہ و میژہرہ کہم بۆ بگہ پینیتہ وہ. دہنا وہ لامی ہیچ پرسیارٹکت نادہمہ وہ!"

- "تۆ ئہ حمہ ئہلسابری، کوپی موحمہ د ئہلسابری."

ئہ حمہ د بیدہنگ بوو.

- "تۆمہ تبار، ئہندامیکی کارای دہزگای ہہوالگری نہینی بووہ" دادوہرہ کہ و لہ سہر قسہکانی رۆیشتب: "ئہ وہش قورسترین تاوانہ کہ مہلایہک بیکا."

- "ئہ وہ وانییہ. من ہیچم نہ کردوہہ. ئہ حمہ د ئاوا بیدہنگیہ کہی خزی شکاند.

- "ئاخر ہہمووی لیرہدا نووسراوہ!" دادوہرہ کہش و لہ لامی دایہ وہ، ئہمہی گوت و فایلہ کہی بہر دہمی بہر زکر دہوہ.

- "ئہ وہ فایلیکی ساختہیہ، چونکہ من لہ ہہموو کہ سیک باشتہر دہزائم، ہیچ شتیکی ناپہوام نہ کردوہ و ئوبالی ہیچ تاوانیکیشم لہ ئہستودا نییہ."

- "نیمہ بہ لگہی پوونوٹاشکرمان ہن، کہ تو نہندامیکی کارای دہزگای
ہوالگری نہینی شا بووی." دادوہرکہ وای پیگوتہوہ.
- "تو ہیچ بہ لگہیکت بہدہستہوہ نییہ، چونکہ من ہەرگیز نۆکەری دہزگای
ہوالگری نہینی نہبوومہ. وەک مەلایەکی شارەکە، پەییوەندیم لەگەل
ہەموواندا ہەبووہ. ئەوہش جیباوازی نہدەکرد، ئاخۆ کەسەکە سوالکەریک
بووبی یان بەرپررسی دہزگای ہوالگری نہینی. لەوانیہ ئەوان پاپۆرتیکی
بەو شیوہیان لەسەر من نووسیپی. بەلام خۆ ناکری دادوہر ئەو شتہ وەک
بہ لگہیک لە دژی من بہکاریتی! من لە ماوہی پشیویہکەدا مەلای مزگوتی
بووم، ہەموو جاریکیش کہ وتاری توندم دەدان، ئازانەکان دەهاتن و
مەراییان بۆ دەکردم. ئەوہشیان ناکری وەک بہ لگہیک بہکاریبەندری. من
ہیچ ہەلەیکم نہکردوہ.
- "تو ئالوودہی تریاکیش بووی." دادوہرکہ وا وەلامی دایہوہ.
- "ئەمەیان گوناح نییہ، نزیکە ی ہەموو ئایەتوللاکانی ئەم ولاتہ ئالوودہی
تریاکن." ئەحمەدیش لە کاردانەوہیدا وای پیگوتہوہ.
- "نیمہ بہ لگەمان ہەیہ، تو لەگەل ئەندامہ پلہ بالاکانی ئەو دہزگا ہوالگریہ
نہینیہدا تریاکت کیشاوہ."
- "ئەمەیان راستہ، بەلام من تەنہا تریاکم لەگەلدا کیشاون، بەدەر لەوہ ہیچی
دیکم نہکردوہ."
- "ئاخر ئەوان پارہیان داوہتہ تو، لیرەدا وا تۆمارکراوہ."
- "ئەوہش پەییوەندی بہ نیشەکەمەوہ ہەیہ، وەک مەلا، کەسیکی متمانہدارم
لای خەلک، ہەمووان بہ مەبەستی جیاجیاوہ پارہیان داوہتہتی. ئەوانیش
پارہیان داوہتہتی، ئەوہش ہەمووی گەراوتہوہ بۆ دہخیلەکە ی مزگوتی."
- "ئاخر تو چەندین جار بہ شیوہیہکی ناشیاو پەییوەندیت بہ ئافرەتانەوہ
ہەبووہ."
- "بەلێ، من پەییوەندیم بہ ئافرەتانەوہ ہەبووہ، بەلام ہەمووی بہ پیی
شەریعتی ئیسلامہوہ بووہ."
- "لیرە من ہەندی وینەم لەبەردەست دان، کہ تو بہ شیوہیہکی نہاشیاو
لەگەل سۆزانیہکان تریاکت کیشاوہ."

- "ئوہش داوینکی دہزگای هوالگری نهینی بوو تا له که دارم بکهن، به لام من..."

تا ئیره هه ولیدا وه لامی قه ناعه تپینه نه رانه به رامبه ر پرسیاره کانی دادوهره که بداته وه، به لام له بهر تیشکی گلۆپه کزه که ئو وه ده بیندرا، که دهسته کانی دهله زن، فرمیسکی وردیشی له گۆشه ی چاو ده کانی به سهر پوومه ته کان ده هاتنه خوار.

به ره به ره زمانی تینه گیرا و رسته کانی پینه واو نه ده کران. ئه مهش هه مووی به هوی تریاکه وه بوو، ئاخو ئه و قهت له به نگیشان نه وه ستابوو، ئه م پوژگاره قه لنه تریاکه کاره باییه که ی ده کیشا که له تارانه وه کرپیووی، هه مووشی به دزی وه ده کیشا. ئاغا جانیش به پرسه که ی ده زانی، به لام به بینه کی چاو پۆشی لیکردبوو.

کاتیکیش تریاکه که ی بکیشابا، ئه وا به هیزه وه به رگری له خوی ده کرد. به لام ئه وان له ساتیکی شاش و ناوه خندا به سهریان دادا و گرتیان، کتومت ئه و کاته ی پتویستی به تریاک کیشان بوو، به رله وه ی بپواته مزگوتی. ئیدی له ژیر ئه و فشاره دا، هه موو خانه کانی جهسته ی له جارن زیاتر داوای بره تریاکه که یان لینه کرد. ئه و ههسته ی به قورسایینیکی زوری سهر سینگی کرد، وهک ئه وه ی فیلک له سهر سینکی پال که وتی.

له باری ئاساییدا، به رده وام بۆ حاله تی ليقه ومان، بره تریاکینی له گیرفانی جبه که یدا هه لده گرت. خو ئه گهر ئیستا که من تریاک ی پیوویه، ئه وا ده یخسته نیو ده می و ههسته کانی ئاسایانه ده بوونه وه، لی گه لۆ، پیاوه ریشداره کان هه ر به کراسی به ریه وه به بی جبه ی مه لایه تی په لکیشی دادا که یان کردبوو. هیوا برپاونه دهستی بۆ به رکه کانی کراسه که ی برد، به لام خو هیچیان تیندا نه بوو.

هه ولیدا قوچپه ی یه خه که ی بکاته وه، به لکو باشتر هه ناسه بداته وه، به لام ئه وهش سهری نه گرت، ئاخو خو ده سه لاتی به سهر قامکه کانیشی نه مابوو. ئاره قه یه کی سارد نیوچاوانی داگرت، چاو ده کانی ده زوورانه وه، گوینکانی ده نگه دهنگیان لیوه ده هات، ده نگه کان به شیوه یه کی ناروون ده هاتنه به رگوینی

و چیدی لہ دادوہرہ کہ حالی نہ بوو. بہرچاوی تاریک بوو، ٹینجا گرم، لہ سہر کورسیہ کہی کہوتہ خوار.

بۆ سپیدہی پاشتر، ژنہ کہی پہلی مندالہ کہی گرت و گہرایہ وہ مالہ کؤنہ کہی باوانی.

گویدر پڑہ کہ

كَلَّا سَيَعْلَمُونَ (٤)
ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ (٥)
وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا (١٠)
وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا (١٣)
وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا (١٤)
إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ ... (٤٠) - النبا-

{ نہ خیر، (ھیچ پرسى پیتاوی) زوو دہزائن.

ہمیشان (پرسى پیتاوی) زوو دہزائن.

شہویشمان دانا بۆ پوشاک.

چرایئ زور بہ ورشہشمان وہدیہینا.

لہو ہہورانہ- کہ بارانہیان پتوہیہ- ٹاوی بہخوپمان داپڑاند.

ئیمہ لہ جہزربہیہ کی کہ نزیکہ، ترسن وہبہر ئتوہ ناوہ،

ئہمرؤ مرؤ چاو بۆ ئو شتہ دہگپڑی کہ پتیشخوی ناردوویہ تی...{

یہک مانگی رہبہق ٹاغاجان ہہموو شوینیکی شارہ کہ بہدوای ئہحمہددا گہرا

و چووہ لای ہہموو ئہوانہی دہیناسین، بہلام ہیچ سوزاخیکی پینہیدانہ بوو.

ہہمووانیش دہیانزانی، گیراود و ہوی گرتنہ کہشی ہہمووی ہہر بہندوباو

بوون و بہ ناو شارہ کہدا بلاوبیوونہ وہ.

- "ئہری ئیستا چی دہکہی؟" فہخری سادات ٹاوی لہ ٹاغاجان پرسى.

- "پێموايه چاوه‌پێکردن باشترین شته، به‌تایبه‌تیش له‌و بارودۆخه نادانیاییه‌دا. پێویسته‌ بێته‌ بازارێ بێنی، چۆن دوکانداره‌کان خۆم لێ لاده‌ده‌ن. ناوڕۆومه‌تم که‌وتۆته‌ سه‌ر سه‌نگی محه‌ک."

ئاغاچان به‌ زه‌نگی ده‌رگا که‌ی سه‌له‌میه‌وه‌.
ئه‌و زه‌نگه‌ی ده‌رگا که‌ سه‌دایه‌کی دیکه‌ی هه‌بوو، هه‌ستیکه‌ی وای لا په‌یدا بوو، که‌سیک هاتوو هه‌توو پشت ده‌رگا که‌ی تا باریکی ناکو و ناچار رابگه‌یه‌نی.
- "کێ له‌وێهه‌؟" ئاغاچان به‌ ده‌نگیکه‌ی له‌رزۆکه‌وه‌ وای بانگکرد.
- "ده‌رگا که‌ بکه‌ره‌وه‌!" پیاوه‌که‌ی پشت ده‌رگا به‌ توندی وای وه‌لام دایه‌وه‌.
- "کێ له‌وێهه‌؟" ئاغاچان دووباره‌ی کرده‌وه‌.
- "نێمه‌ بۆ ئاغاچان هاتووین."
ئه‌ویش ده‌رگا که‌ی کرده‌وه‌، پیاوێکی ریشداری به‌چه‌ک له‌ ده‌رگا که‌ وه‌ستابوو.
- "شتیک هه‌یه‌ تا یارمه‌تیت بده‌م؟" ئاغاچان وای به‌ کابرا که‌ گوت.
- "مه‌لایه‌که‌ ده‌یه‌وێ دووبه‌دوو قسه‌بکه‌ن."^{١٥٩} پیاوه‌که‌ وای گوت.
- "کامه‌ مه‌لا؟"
- "ئه‌وه‌ی له‌ناو جێبه‌که‌ دانیشتوو ه‌."
ئاغاچان تا لای جێبه‌که‌ ڕویشته‌، له‌ جامی ترومبیله‌که‌ مه‌لایه‌کی گه‌نجی له‌ پشتی جێبه‌که‌ بێنی: "به‌خیر بێت، فه‌رمو گه‌ر هه‌ز بکه‌ی بچینه‌ ژوور، له‌وێ له‌ ژووره‌که‌ی من قسان بکه‌ین."
مه‌لایه‌که‌ له‌ جێبه‌که‌ دابه‌زی و له‌گه‌ل ئاغاچان هاتنه‌ ژوور.
ئاغاچان فه‌رمووی لێکرد و ئاماژه‌ی بۆ کورسییک بۆکرد.
- "له‌پاستیدا ده‌بوايه‌ بانگی دادگای ئیسلامییت بکه‌ین." مه‌لایه‌که‌ به‌ تۆنه‌ ده‌نگیکه‌ی له‌ سه‌رخۆیه‌وه‌ وای پێگوت: "به‌لام پۆژه‌که‌ی کورته‌ و راگه‌یاننده‌ که‌ش په‌یوه‌ندی به‌ داوايه‌که‌وه‌ هه‌یه‌، که‌ ده‌کرێ پاسته‌وخۆ جێبه‌جێبکری."
- "مه‌به‌ستت چیه‌؟ چ داوايه‌ک؟"

^{١٥٩} نووسهر نیدیۆمی هۆڵهندی با له‌ژێر چوار چاودا قسه‌ بکه‌ین، لێ نهم نیدیۆمه‌ له‌ کوردیدا بهم جۆره‌ ناگوتری. وهرگیر.

- 'داداگہ کہ بریاری خوی داوہ، من ہاتووم تا پیتراہگہ ینم. شتہ کہ ش خراوہ تہ سہر کاغہن، ہر ئیستا بۆت دہخوینمہ وہ.'

ئاغا جان بیرى بۆ ئوہ چو، بہ لکہ شتہ کہ پەيوەندى بہ مە لا ئەحمەدوہ ھەبى و دەستبەجى ھەستى بہ ئۆخژنىک کرد و ئاھىکى خوشى ھاتەوہ بەر، چونکہ دیار بوو پرسە کہ ھى قسە لەسەر کردن بوو.

مەلایە کہ زەرفىکى کراوہى لە گیرفانى خوی دەرھىتا، نامە کہى لێپێتایە دەر، قەدە کہى کردوہ و بہ ئەسپایى خویندییەوہ:

'بەناوى اللہوہ، کہ بێتەزەبىیانە دژى گوناھکاران دہوہ سستیتەوہ، ئەوانەى نایانەوئى گوى لە خوا بگرن.

بەناوى پابەر ئایەتوللا خومەینییەوہ.

دادگای ئیسلامى بریاریدا، مالباتى قائىمولىمە قامى فەراھانى^{۱۱۰} لە ئەمڕۆوہ تا کاتىکى نادیار، ھىچ دەسەلاتیان بەسەر مزگوتى ھەینى لەشارى زەنجاندا نەمێنى!

ئاغا جان بەوہى بۆى خویندراپەوہ ھىندمەگرتى بوو: 'ئەمە نابى، ئاخىر مزگوتە کہ ھى ئیمەیە!'

- 'مزگوتە کہ ھى خواپە: مەلایە کہ بہ ئارامى لەسەر قسە کہى خوی پۆشیت، 'مزگوت ھەرگیز مولکى ھىچ کەسێک نەبووہ. تۆ دەبى ئوہ باش بزانی!'

- 'بەلام ئیمە کاغەز و بەلگەنامە مان ھەن کہ تیايدا نووسراوہ، زەوى و بینایە کہى مزگوتى سەر بەو مالەوہن، ھەموو شتێک لە برۋانامەکانى

مالباتە کہماندا تۆمارکراوہ. ئەمە میراتى بەجىماوہى ئیمەیە. من بەلگەم ھەن!'

- 'ئاوا ھەلەمە چۆ. تۆ ھىچ بەلگەنامە یەکی رێپێدراوت بۆ ئەمە پێنپى، مزگوتە کہ ھى ھەمووانە، مالباتە کەت تەنبا مافى سەرپەرشتیکردنى

مزگوتە کہى ھەبووہ، بەلام خۆ ئوہوش قانونیکى خواپى نییە. ھەنووکە ئیمە دەسەلاتى ئیسلامیین، دادوہرە کہ بہ بریارەکاندا دەچیتەوہ. سەرپەرشتیاریتى

تۆ لەسەر مزگوتى جارى پەسەند نییە. زیاتر لەسەر پۆشیتنى ناوچ. دادگای ئیسلامى مافى خانەوادە کہى لەسەر مزگوتى ھەلگرت و مزگوت و

مالہ کی لیکجیا کر دہوہ۔ دہکری خوت و خانہ وادہ کہت له خانووہ کہدا بمیننہ وہ۔ من ہاتووم کلیلہ کانی مزگوتی ببہم۔ دہکری کلیلہ کانم رادہست بکہ ی؟

- "ناتوانم ئەمە بکہم! من نہ ئەوہم پیندہ کری و نہ دەشیکہم! ئاغا جان وای بە کابرا گوته وە. ئەمە چییە، ئیوہ، ئیمە تیکوپیک دەشکینن، باشە ئەو ھەموو سوکایەتیە لە پای چی؟"

- "خو ئەگەر کلیلہ کانم ھەر ئیستا رادەست نہ کە ی، ئەو پیاوہ کان، لە دەر وە وەستاون، دین و بەزور کلیلہ کانت لیدەستینن."

- "من کلیلہ کان نادەمە تو! ئاغا جان لێ پروانە واینگوتە وە. مەلایە کہ ھەلسا پویشت. گەرایە وە ناو جیبە کہ، بە پیاوہ کانی گوت دەبی بچن کلیلہ کانی لێستینن."

سی پیاو لە ھژدە کہ ی ئاغا جان وەژوورکە و تن و بەر وە مێزە کہ ی پویشتن. ئاغا جانیش کہ دھری ببوو، لە نیوہ پاستی ژوورە کہ وەستاوو، ریی پنگرتن و ھاواری دھکرد: "دە ی لە مالہ کہم پوژنە دەر! دە ی پوژن!" پیاوہ کان ئاغا جانیان بەلاوہ نا، لە ژوورە کہدا دەستیان بە گەران و سوپان کرد.

"ئەمە دزییە! ئاغا جان وای بە پیاوہ کان گوت، کہ خەریکی کردنە وە ی چەکمە جە کانی مێزە کہ ی بوون، ھەموو شتیکی چەکمە جە کە یان خستە سەر مێزە کہ. ئەو چووہ لای پیاوہ کہ و پالێکی پتوہ نا. جە وادیش لە بەر دەنگە دەنگە کہ ھاتە ئەو ی، ئاغا جانی کیشایە وە و لە نیوان پیاوہ کہ و باوکی وەستا."

پیاوہ کان ھەموو کلیلہ کانیان برد کہ لە ژوورە کہدا دۆزیانە وە و لێیاندا پویشتن، بەلام کلیلی ژووری گەنجینە کە یان نہ دیتبوو وە، ئاخەر کلیلە کہ ھەمیشە لە بەر کہ ی ئاغا جاندا بوو، ئەو بەر کہ ی کہ قورئانە بچوو کہ کہ ی تیدا ھەلگرتبوو.

سی پوڑ دواتر، بہرہ بہری پوڑٹاوا بون، ہلیکوپتہ ریک کہ ٹایہ توللا
 ٹہراکی^{۱۱} ہلگرتیو بہ سہر مزگوتہ کہ دا فری، ٹہو یہ کیک بوو لہو دہیان
 ٹایہ توللا یانہی بہ ناوی خومہ نییہ وہک چاودیری شہریعت بہرہو شارہ
 گہورہ کان فریبوون، ٹایہ توللا کان یہ کہ بہ یہ کہ ہہموو دہسہ لاتیکیان لہو وہو
 وەرگرتبوو، تہنہا لہ بہرامبہر ٹہویشدا بہرپرسیار بوون، ٹہوان کرانہ ٹیمام
 جومعہی شارہ کان، ٹہوان ٹہو مزگوتانہی، کہ نویژی ہہینیان لیندہ کرا،
 کردیانہ بنکہ و بارہ گای خویان.

لہسہر شہقامہ کانیش بہ سہدان لہ برواداران دہستیان بڑ ہلیکوپتہ رہ کہ
 راہیشتبوو و جوره دروشمیکی و ہک: 'یار /امام خوش آمد، دوستی ٹیمام
 بہ خیر بی! دہگوتہ وہ، ہلیکوپتہ رہ کہ لہسہر گورایینیکی نزمی بانہ کہ
 ہلنیشٹہ وہ و دہستہ یہ کیش لہ پیاوہ کان، نویٹہ رانی بازار، لیوہ سہر بانہ کہ
 کہوتن تا بہ خیرہاتنی ٹایہ توللا پیرہ کہ بکن.

سہدان ٹیسلامی نیو شوورہی مزگوتہ کہ لہسینگی خویان دہدا و ہاواریان
 دہکرد: 'جانم بہ فیدات، خومہ نیی!'

دوو پیای گہنجی چہ کردار یارمہ تی ٹایہ توللا کہ یان دا، تا لہ پیرہ کان دابہ زی،
 ٹیجا خہ لکہ کہ کابرایان لہسہر شانی خویان ہلگرت و بردیانہ نیو مزگوتی.

ٹاغا جان کہ دہیہ ویست ہہموو شتیک لہ نزیکہ وہ ببینی، بہ ٹہسپایی دہلاقہی
 یہ کیک لہ منارہ کانی کردہ وہ و لینہ سہر کہوت، ٹہو چوہ سہر منارہ کہ،
 چوہ ٹہو شوینہ بہرزی کہ جاریکیان نوسرہت ٹافرہ تیکی بردبوہ ٹہوئ،
 ٹیدی لہوئ و ہستا، سہیری خوارہ وہی خوی کرد، لہ کاتیکدا تیشکہ
 کہسکہ کہی منارہ کہ لہ دہموچاوی دہدا، چاوی لہ ہہموو شتیک بوو.

مزگوتہ کہ دیسان بووہ وہ جہرگہی جوولہ گرنگہ کانی شارہ کہ و
 ٹایہ توللاش ہہموو پوڑانی ہہینی و تاریکی دہدا و ہہموو ٹیمانداری
 شارہ کہ و دہوروبہری بڑ دہاتن.

ٹایہ توللا بہ دہسہ لاتترین پیای شارہ کہ، لہ مزگوتی دا دوانی زوری دہدان و بہ بی پے سندنامہ ی ٹو ہیچ بریاریک نہ دہدرا۔

تہنیا داداگای ٹیسلامی لہ دہرہ وہی بازنہی دہسہ لاتی ٹو بوو، ٹاخر دادگای ٹیسلامی سہ ربہ خویانہ دہجوولایہ وہ، لہ دؤخہ تاییہ تہ کانیشدا بق خالخالی دہگہ پرایہ وہ۔

دادوہرہ کہ بہ تہ لہ فون دہربارہی فایلہ کہی ٹہ حمد لہ گہل خالخالی دوابوو، ٹویش بیروپای خوی بہ روونی پیگوتبوو: "تو دادوہری! چاوہ کانت بنوقینہ و بریارہ کہی خوت بدہ!"

لہ گہل ٹوہ شدادادوہرہ کہ چووہ مزگوتی و فایلہ کہی خستہ بہ ردہم ٹایہ توللاکہ و داوی حوکی ٹوی کرد۔

ٹایہ توللاکہ ش لہ ماوہی نیوان دوو نویژدا لہ دؤسیہ کہی کؤلیہ وہ و بریاری دادوہرہ کہی پے سہند کرد۔ "باسم اللہ! لہ بہرئہوی، ٹو مہ لایہ، دہ بی سزایہ کی قورستر لہ ہاولاتیکی ٹاسایی بدیریتی۔ والسلام۔"

پؤزی پاشتر، ہر لہ پؤژہ لاتہ وہ تا سہ عات یہ کی دوی نیوہرؤ، جینیک کہ بلندگویہ کی لہ سہ ربو و لہ ناوہدا دہسووپایہ وہ و رایگہ یاند: "ٹہی بروادارانی بہ پیزی شاری زہنجان! تکایہ لہ سہروبہندی سہ عات دوودا لہ گورہ پانی بازپدا ٹامادہ بن، لہوی دادوہرہ کہ حوکی خوی دہربارہی ٹہ حمد ٹہلسابری، ٹہندامی پیتشووی دہزگای ہوالگری نہینی ٹاشکرا دہکا۔ ٹوہش یہ کہ مین راگہ یہ ندرای دادگای ٹیسلامیہ، خودا میہرہ بانہ، بہ لام ٹہ گہر پیویست بکا توند و سزاقورسیشہ۔"

ٹاغا جان کاتی گوئی لہ بانگہ وازہ کہ بوو لہ نیوہوشہی مالی، لہ پنا حہوزہ کہ وہ ستابوو۔ بق ساتیک ہموو جہستہی تہزی، ہہ ستیکرد، پیٹہ کانی نہماون، بہ توندی دہستی بہ ستونڈہی دار گلؤپہ کہ کرت، وہک سہرینیک سہری خستہ سہر۔

فہخری ساداتیش گوئی لہ جاپنامہ کہ بوو۔ "باشہ ٹیستا چیبکہین؟" بہ سہرسامیہ وہ وای پرسی۔

- "ہیچ، تہنیا خوا دہتوانی بہ ہانامہ وہ بی۔ یہک مانگی رہہ بق لہ دہرگای ہہمووانم دا، دہستی ہہمووانم ماچکرد، بہ لام دادی نہدا۔ ہیچ کہ سیک

دہربارہی کاروباری دادگاہک شت نازانی، ھموو شتیک لہ پشت دہرگای داخراوہوہ برپاری لیدہدری، ناغاجان وا وھلامی خیزانہکی دایہوہ.

- 'باشہ بوجی زینت شتیک ناکا، ئاخر ئو پھوہندی بہ ئایہ توللاکانہوہ ھہیہ.'

- 'پنموایہ ئویش ناتوانی شتیک و بکا. تہنانت ئویش نازانی، ئاخو چ دادوہریک حوکمی بہسہردا داوہ. ویرای ئوہش، زینت بہتہواوی لہگہلیاندایہ، بویہ ناتوانی بہتاییت بہ دوی مافہکانی کورہکیدا بکھوی.'

- 'بوجی نا؟ ئاخر تو سہدان جار پیتگوتومہ، ئہحمدہ بینخہتایہ.'

- 'فہخری، من نایزانم! من چیدیکہ نازانم.'

- 'ئاخر خو بہپلہی یہکھم ئہحمدہ کورپہتی ئینجا مہلای مزگوتیہ، باشہ بوجی تو دہبی بجیہ لای ھمووان و دہستیان ماچ بکھی، کھچی زینت ھہر پرووی خویشی دہرناخا؟ بہراست ئو لہ کوئیہ؟ باشہ بوجی خوی لیت دہشاریتہوہ؟'

- 'فہخری، شورشتیک بہرپابوہ، ئاسان نیہ دہسہلاتیکی سیاسی بروختی. شتہک دیارہ دل و دہروونی خہلکشی وەرگنپراوہ. ھہندی شت پرو دہدن، جاران لہ ژبانی ئاساییماندا ھہر بہخہیالیشماندا نہدہہات. خہلک ئامادہن شتگہلی قیزہون بکھن. سہیرکھ، سہیری دہوروبہری خوٹ بکھ، ھموو گوراون. خہریکھ کھسیان نہناسیتہوہ. دیارنیہ ئاخو کھسیک دہمامکی کردوہ، یاخود دہمامکھکی فریداوہ. ئاخر کی دہزانی زینت چی لیتہسہرہاتوہ. کی بہبیریدا دہہات زینت بیتہ ئو کھسہ بہرچاوہ؟

- 'بہرچاو؟ چون بہرچاو؟ فہخری بہتوندی وھلامی دایہوہ.

- 'ئو دہسہلاتی ھہیہ، ئو برپاردہدا، ئو شتگہلیک ریکدہخا، مہگہر ھہر خوا بہخوایتہی خوی بزانی چی بہدوادایہ.'

- 'ئو ھیچ نیہ. ئو شتیک بلحہ. ھموو ئو ژنسانہی لہگہل ئودا ھاوکارن، قیزہونن. ئوانہ ژنگہلیک بوون، کھس ئاورپیشیان لینہدہدانہوہ.

ئوان ھموویان بلح و ناشیرن!'

- 'فہخری!'

- 'زینت له ناخیدا ناشیرینه.' ژنه‌ک‌ی وا وه‌لامی دایه‌وه، بی ئه‌وه‌ی تیبینی کاردانه‌وه‌ی ئا‌غاجانیش بکا.

- 'ئ‌یستا به‌سیه‌تی، کات نییه باسی ئه‌و شتانه بکه‌ین. من ده‌چمه گۆره‌پانی بازاره‌که، ده‌چم سه‌یرده‌که‌م، به‌لکو بتوانم شتیک بۆ ئه‌حمده بکه‌م.'

- 'پ‌یوست ناکا بچی ه‌یچ کو‌ی. چوونت له سووکایه‌تی‌پ‌یکردن نه‌بی له ه‌یچ ناگۆڕی. جار‌ی له مال بم‌ینه‌وه تا زریان‌ه‌که ده‌نیشیت‌وه.'

- 'هه‌رده‌بی له‌و‌ی بم، ئاخر ئه‌وه ژیا‌نی منه. سووکایه‌تی بی یان نا، ئه‌مه بۆمن چ‌یدیکه له ه‌یچ پرسه‌که ناگۆڕی.'

ئا‌غاجا سه‌ره‌تا چو‌و نو‌یژیکی کرد، پاشان کلا‌وشاپۆکه‌ی له‌سه‌ر نا، پشتی ق‌یت‌کرده‌وه^{١١٢} به‌ره‌و پ‌و‌وی چاره‌نو‌وسی خ‌وی هه‌نگا‌وی نا.

له گۆره‌پانی بازاره‌که قه‌ره‌بال‌فی هه‌بو‌و، ئه‌و له‌و‌ی چو‌وه شو‌ین‌یک که سه‌ک‌وی گۆره‌پانه‌که‌ی باش ل‌ین‌یار بو‌و، له‌بن دار‌یک وه‌ستا. د‌یاربو‌و زۆری نه‌خایاند، له‌سه‌ر سه‌ک‌ۆکه حوکمی داد‌گایه‌ک راده‌گه‌یه‌ند‌ری. هه‌مو‌وان سه‌ریان برد‌بو‌وه بن گو‌نی یه‌ک و قسه‌یان له‌گه‌ل یه‌ک‌دی ده‌کرد و مه‌راق‌بو‌ون ئاخ‌ۆ چۆن شه‌ریعه‌ت، قانونی ئ‌یسلامی به‌پ‌یوه‌ده‌چی.

ئه‌وسا س‌ی ج‌یی سه‌ربازی په‌یدا بو‌ون، له‌هه‌ر ج‌یی‌یک یه‌ک دو‌و پاسه‌وانی ئ‌یسلامی ها‌ته‌ده‌ر. پاشان مار‌سی‌دی‌سیکی ره‌ش گه‌یشه گۆره‌پانه‌که. ده‌رگای ت‌روم‌ب‌یله‌که له لایه‌ن یه‌ک‌ی له پاسه‌وانه‌کان کرایه‌وه، مه‌لایه‌کی گه‌نجی ل‌یها‌ته‌ده‌ر. پاسه‌وانه‌کان یا‌وه‌ری مه‌لاکه‌یان کرد تا گه‌یشه سه‌ر سه‌ک‌ۆ، له‌و‌ی له‌سه‌ر کور‌سی‌کی به‌رز دان‌یشت و بان‌گی‌کرد: 'ب‌یه‌ینن!'

ئ‌ه‌مه‌د، که له‌و‌ی له‌پشت په‌رده‌یه‌کی که‌س‌کی کاتیی دان‌درا‌بو‌و، ه‌ین‌رایه‌ده‌ر. زۆر لا‌واز و زه‌بو‌ون د‌یاربو‌و. ئاخر له ما‌وه‌ی ر‌اب‌ردو‌دا ه‌یچ ت‌ریا‌کی نه‌ک‌یشا‌بو‌و، ب‌ۆیه نه‌ک‌یشانه‌که له‌ده‌مو‌وچا‌ویه‌وه د‌یاربو‌و، به توند‌یش ره‌فتاره‌کانی گۆ‌ری‌بو‌و. ئه‌و وه‌ک ئا‌واره‌یه‌کی ب‌یلا‌نه‌ی پ‌یر که ما‌وه‌یه‌کی زۆر بو‌و خ‌وی نه‌شوش‌تی‌بو‌و، ر‌ینی ده‌کرد. خ‌ۆ ئه‌گه‌ر داد‌وه‌ره‌که نا‌وی نه‌ه‌یتا‌با، که‌س هه‌ر نه‌شی ده‌ناس‌یه‌وه.

^{١١٢} ق‌یت‌کرده‌وه: راست‌کرده‌وه.

ہمووان بہ سہرسامیہوہ سہیری ئەحمەد ئەلسابریان کرد، ئاخەر ئەو مەلایە خۆشەویستە، کە جاران دەستەنامەی دلداری لە لایەن کچ و ژنانەوہ بێدەگەبشت، کەچی ھەنووکە کەوتۆتە داوی خۆی وای لێبەسەرھاتووہ. دادوہرەکە بردەبردی ئاپۆرە ی ئامادەبووی بێدەنگکرد و خەریکی خۆبێدەوہی ھوکمەکە ی بوو: ئەحمەد ئەلسابری تاوانبارە بە ھاوکاری دۆستانە لەگەڵ دەزگای ھەوالگری نھینی پڑیمی پێشوو! ئەو لەگەڵ شەیتاندا کاری کردووہ. ئەمەش ناپاکییکی گەورە بەرامبەر ئەو مزگوتە ی کە مەلایەتی تێدا دەکرد! بەلام لەروانگە ی ئەوہی دەستی بەخوین سوور نەبووہ، سزاکە ی تەنھا زیندانیکردنە بۆ ماوہی دە سال.

ئاپۆرە ی خەلکە کە شلۆقیی تیکەوت، دادوہرەکش داوی لە ھەمووان کرد بێدەنگی رابگرن و لەسەر وتەکە ی خۆبشی بەردەوام بوو: تاوانبار دەبی ئەوہ بزانی، کە ناتوانی چیدیکە مەلایەتی بکا، بۆیە میزەر و جیبەکە ی لێدەسەندریتەوہ.

ئیدی ئەحمەد لەبەن کراسە پیس و بە قریژەکە ی ھەلدەلەرزێ. لێ گەلۆ، لەبەر ئەوہی ناوبراو ئیمامی مزگوت و خاوەن وتاری ھەینی بوو، ئەمەش ئەرکیکی پێشەنگایەتی، سزاکە ی قورسەر دەبی. دادوہرەکە وای جاردا. بۆ ساتیک بێدەنگ بوو، پاشان تێھەلچووہ: دە ی گویدریژەکە بینن! دەستبەجئ پاسەوانەکان کەریکی سپیان لەپشتی سەکزی دادگاگەوہ ھیتا. ئیدی گۆرەپانەکە بەتەواوی خرۆشا: تۆ بلیی نەخشەیان چیی؟ باشە چی لێدەکەن؟

گویدریژەکە، لەبەر حەشاماتە زۆرەکە ی خەلکی سلەمیہوہ، نەیدەویست بێتە پیش، بۆیە پاسەوانەکان پالیان پێوہنا تا گەیشتە بەردەم سەکویەکە. ئاغاجان کەرە سپییەکە ی مام رەمەزانی ناسییەوہ. دەستەیکە لە ئیسلامیہکان بە خۆیان و شریتە قەیتانیک سەر نیوچاوانیان کە دەقی پیروزیان لەسەر نووسرابوو، لەو ی دەرکەوتن: سەربازی خومەینی! ئەوان وا ھاواریان کرد: خودا گەورە! مەرگ بۆ تۆکەری شا!

دادوهره کهش بانگیکرد: ئیمه تاوانباره که به ره واژی^{۱۶۳} سواری سهر پشتی که ره که ده که یسن و تا لای مزگه وتیسی ده به یسن. ئه مهش سزایه کی میهره بانانه به بق که سیک جبهی مه لایه تی به به دنیازی به کارهیناوه!^{۱۶۴} بهرچه کرداری حه شاماته کهش هیدمه گیرانه بوو، هه مووان به سهر سامیبه وه ته ماشای مه لا ئه حمه دیان کرد، که به چاویکی شوپره وه سهیری بهر پینی خوی ده کرد.

ئاغا جان دهسته سهره کی خوی له گیرفان دهرهینا و ئاره قه ی نیوچاوانی پیسریه وه. ئه و بر وای نه ده کرد، ئه حمه د پشته و پاش سواری گویدر یژه که بکه ن و به ناو شاردا بیگیترن.

ئه و ده یزانی زورجاران ئه حمه د، کاری گه و جانیهی ده کردن، به لام بر وای نه ده کرد هه رگیز نوکه ریکی شا بووبی. ئاخو شته که له گه ل که سایه تیبه کی نه ده گونجا. به لام ئاخو بوچی ئه حمه د هچی نه گوت؟ بق ده می لیکنه کرده وه؟ بوچی ناره زایه تی دهرنه بری، بوچی بهرگری له خوی نه کرد؟

ئاغا جان به پاله په ستو خوی به نیو ئاپورای خه لکه که وه برد چوو ه پیش و پر به گهرووی هاواری کرد: ئه حمه د! تو ناپاک نی! دهی بهرگری له خوت بکه!

هه مووان ئاوریان له ئاغا جان دایه وه.

- دهی ده مت بکه وه! بیده نگ مه به! شتیک بلی! ئاغا جان هه ر وا هاواری ده کرد.

کاتی ئه حمه د گوئی له بانگی ئاغا جان بوو، له بهر خوی راپه له کی.

دادوهره کهش له ئاستی خویه وه بانگی کرد: بیده نگیی!

- ئه حمه د، تو نابی بیده نگ بی! ئاغا جان هه ر هاواری ده کرد.

- بیده نگیی! دادوهره که جاریکی دیکه ی وای گاز کرده وه.^{۱۶۵}

دوو له پاسه وانه کان گه یشتنه سهر ئاغا جان.

^{۱۶۳} بهر واژی: ناوژوو، بهیچجوانه.

^{۱۶۴} گاز کردن: بانگی کردن. کاویس ناغا له لای شیخ محمودا گوتوو یعی: بمس دنگان گازی ده کرد.... وه گیر.

- "دهی ئه حمده! له بهر خاتری من! له بهر خاتری هه مووان! بۆ خاتری مرگه وتی، بیدار به وه! ئاغا جان هه روا بانگی ده کرد و له هه مان کاتیشدا له گه له پاسه وانه کان که وتیوه مملانی، ئاخر هه ولیان ده دا له وێ دووری بخره وه. "تۆ مه لای مرگه وته که مان بووی، به رگری بکه..." ئه وای بانگرد. به لام نه یتوانی هاوهره کی ته واو بکا، چونکه پاسه وانه کان قۆلیان گرت، باسکیان سوپانده وه لای پشتی، به سه ر ده م خستیانه سه ر زه وی.

- "ئه حمده! ده ی له بهر خاتری ئیمه شتیک بکه! ئاغا جان هه ر وایده گوت، له کاتیکدا پاسه وانه کان خه ریکبوون فشاری زۆرتری بۆبین و بیدهنگی بکن. ئه وسا دوو بازرگانی بازا ره که بۆپیشه وه چوون و ئاغا جانیان له بن ده ست و پیسی پاسه وانه کانیان ده رهینا و له گه له خۆسان برده ئه و شوینه ی لێوه ستابوون.

ئه حمه دبیش هه موو هیزی خۆی کۆکرده وه، پووی خۆی له خه لکه که کرد، ده سه ته کانی بۆ ئاسمان به رز کردنه وه و هاواری کرد: "به قورئان! من بی تاوانم!"

- "ده مت داخه!" دادوهره که وای به سه ردا قیزاند.

- "به مرگه وت! من هه رگیز نۆکه ر نه بوومه!"

- "بیدهنگ به!" دادوهره که به توو په ییه وه بانگی کرده وه.

- "من ناتوانم..." ئه وای هاوار کرد، به لام نه یتوانی رسته که شی ته واو بکا، چونکه دوو پاسه وان به رزیان کرده وه و ویستیان له سه ر پشتی که ره که ی دابنن. گویند ریژه که ش سه له میه وه، هه ندی بۆ دواوه گه رایه وه، یه کی له پاسه وانه کان به قۆنداغی تهنه که ی زه بریکی توندی سه ره وانه چوار پیته که. که ری به سه ته زمان به لاداهات، که وت به لام له دوایدا هه ل سایه وه.

پیاوینکی پیر که تهنه که ی له سه ر پشت دانابوو، شریتیکی که سکیشی له نیوچاوان به ستبوو، له وێ ها ته پیشه وه. ده ستیکی به سه ر سه ری که ره که دا هینا، به شیوه یه ک به رزه فتی کرد، پیاوه کان توانیان ئه حمه له سه ر کورتانه که ی دابنن.

ئاغا جانیش به دبیتی پیره میز ده که هیدمه گرتی بوو.

توبلیٹی ٹو بینیبیتی؟ ٹاخر پیاوہ کہ نۆکہ رہ کہی خویان، مام ٲہمہ زان بوو۔
ٹو ببووہ سہربازیکی لہ شکاری ٹیسلامی۔ شتہ کہ پیشبینی نہ کراو بوو، ٹاخر
ٹو گویدر یژہ کہی ٹامادہ کردبوو تا سووکایہ تی بہ ٹہمہد بکا و تیکیشکیتنی۔
ٹو بہ خوی ریشمہی چوارپنیہ کہی گرت۔

دہبواہ مام ٲہمہ زان شہرمی لہ خوی بکردبایہ وہ، ٹاخر ٹو بہردہوام کلیلی
مالہ کہی ٹاغا جانی لہ بہرکہ دا بوو، ٹہری چۆن دہکری خہلک ٹاوا خیرا
بگورپی؟

دیمہ نہ کہ ٹوہندہ ٹاغا جانی ٹیشاند، لہ ٲر و بہ بیٹومیدی بہ دہنگی بہرزہ وہ
سورہ تی (المرسلات) خویندہ وہ:

- وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا (۱)
فَالْعاصِفَاتِ عَصْفًا (۲)
وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا (۳)
فَالْفَارِقَاتِ فُرْقًا (۴)
إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعَ (۷)
فَإِذَا الْتُجُومَ طُمَسَتْ (۸)
وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ (۹)
وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّفَتْ (۱۰)
وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ (۱۵)

{سویند بہوانہی یہ کہ لہ دوا ی یہ کہ ناردراون،
بہو یا توندہش ہلدہ کہن، بہہلکردن،
بہوانہیش کہ ٹہٲرژینن، بہٲرژاندن،
بہوانہش بہ ہلہوہ ژاردن ہلداویرن۔
کہ ہہرچی سۆز و ٲیدہدری، ہہر دیتہ جی۔
سا ہہر دہمی ٹہستیرہ کان کرژانہ وہ،
ہہرگاش کہلین دہکہ ویتہ عاسمانہ وہ،
ہہرکاتیکیش کہ ژان ہہ ژان و تیکٲوو خان،
ٹہوی ٲوژئی ہاوارہ بق بی ہاوہ ٲان،}

گویدریژہ کہ جوولا و ئہمہدیش بہ بیدہنگی دہگریسا۔ یہ کیک بہردیکی
ہاوینشت و بہسہری کہوت۔

ئاغا جان، چیدی خوی پینہگیرا! بہرہو پینشہوہ چوو، رینگای خوی تا
بہردہمی کہرہ کہ کردہوہ: 'بوہستن! کہس بہردی تینہگری۔ ئو سزای
بہردبارانکردن نہدراوہ۔ باشہ ئو دادوہرہ نہفرہتیہ لہ کوئیہ؟'
یہکئ لہ پاسہوانہکان پالیتی بہ ئاغا جانہوہ ناو بہتوندی بہسہر زہویدا خست،
بہ خیراییہک کہ لینی چاوہروان نہدہکرا ہلہسایہوہ و بہرہو لای گویدریژہ کہ
رؤیشتہوہ۔

پاسہوانہ کہ بہ قوندای تہنگہ کہی رییلنگرت۔

دیسان بہردیکی دیکہی تیگیرایہوہ، ئہمجارہیان بہر گویی راستہی ئہحمہد
کہوت۔ ئاغا جان قورٹانہ کہی لہ بہرکہ دہرہینا، پالی بہ پاسہوانہ کہ نا، گہیشتہ
ئہحمہد، لہ پینشی و ہستا، قورٹانہ کہی بۆ ئاسمان بہرز کردہوہ و بانگی کرد:
'لہ بہر خاتری ئہم کتیبہ! بہردی تیمہگرن!'

پاسہوانہ کہ قورٹانہ کہی لہ دہست دہرہینا، تا ہیزیشی تیدابوو زللہیہکی لہ
پوومہت دا۔ ئاغا جان ہاوسہنگی خوی لہ دہستدا، لی دہستہجی خوی
گرتہوہ، ئہحمہدی لہ نیو قہددا گرت و توند بۆخوی پاکیشا، بہ شیوہیہک
ہردو وکیان کہوتنہ سہر زہوی۔

دوو لہ پاسہوانہکان ئہحمہدیان سواری سہر پشتی کہرہ کہ کردہوہ، ہرچی
ئہوانی دیکہ بوون بہتوندی بہ پیلہ قہ و قونداغہ تہنگ و ہرگہ پانہ زگی و
پشت و لاقہکانی ئاغا جان۔

گویدریژہ کہ رۆیشت و خہلکہ کہش بہدوایدا بۆ لای مزگوتی۔

ئاغا جان لہ بہر ئازارہ کہی لہ سہر زہوی گرمۆلہ بوو۔ لہ بہر خویہوہ ہر
دہیگوتہوہ:

'ئہی ئو کہسہی، خۆت بہ جلو بہرگ داپۆشیوہ!

ہۆ ئو کہسہی پۆشاکت بہ سہر خۆتدا داوہ!

تۆنابی لہوہ زیاتر

لہ سہر زہویدا بکہوی

دہی ہلہسہوہ! سویند بہ مانگ،

به‌و به‌یانییه‌ی کاتی پوژ ه‌لدی!
ئیدی ده‌ستی دانه‌وه به‌رخ، به زه‌حه‌تییکی زوره‌وه ه‌لسایه‌وه.

مانگا‌ه

له به‌راییدا مانگایه‌ک ه‌ه‌بوو، باقیه‌که‌ی بی‌ده‌نگی بوو. فارسه‌کانی سه‌ره‌تا بیروب‌اوهریان وایوو. ه‌ه‌ر بویه‌شه سه‌ری چیله‌کان له‌سه‌ر دینگه‌کانی کوشکه‌کونه فارسبییه‌کان له پاریزگای فارسدا ه‌ه‌ن.
کاتیکیش چیلکه‌که ده‌مری، باقی ژیان له که‌لاشه‌که‌ی دیته ده‌ری. ئیدی ئاژهل و پوه‌که‌کان له گوشتی ئه‌و ده‌رچوون و په‌یدابوون.
ئهم بیروب‌اوهرانه به‌تیپه‌په‌وونی پوژگار نه‌ماون و بیروب‌اوهری دیکه‌جیکه‌یان گرت‌وه. ئاگر به‌پروژ زاندر و مانگاش له‌بیرکرا.
کاتی زه‌رده‌شتیش له یه‌زد^{۱۶۵} له دایک بوو، ه‌یشتا ئاگر به‌به‌رزی له‌سه‌ر په‌رستگا‌کان ه‌له‌دکرا. ئه‌و یه‌که‌مین پیغه‌مبه‌ری ئیرانی بوو، رایگه‌یاند نابی نه‌ئاگر و نه‌مانگا به‌ه‌رستری. ئه‌و خودای برده‌ناسمان و ناویشی لینا: ئه‌هورا مه‌زدا^{۱۶۶}.

ئیدی ئاگریش بووه ه‌یمای ئه‌هورا مه‌زدا له‌سه‌ر زه‌وی.
پیغه‌مبه‌ره‌که‌ش ئافیس‌تای^{۱۶۷}، که وشه‌پروژه‌کانی خودای تیدابوون، پینشکه‌شی گه‌له‌که‌ی کرد.
به‌چهندان سه‌ده‌دواتر، ئیسلامه‌تی له‌لایه‌ن موحه‌مد جاپ‌درا و ه‌ه‌موو بیروب‌اوهره‌ ئیرانییه‌کان لادرا و ئاگره‌که‌ش خاموش کرا.
ه‌زاروچواره‌سد سالی په‌به‌ق چیدی په‌سنی مانگا و ئاگره‌که‌ نه‌درا و پیزیان لینه‌گیرا، به‌لام گیانی بیروب‌اوهره‌که ه‌ه‌ر به‌دنده‌ری گیانی ئیرانییه‌کان^{۱۶۸} مایه‌وه.

^{۱۶۵} Yazd

^{۱۶۶} Ahoera Mazda

^{۱۶۷} Avesta

^{۱۶۸} رۆماننوس دست‌خوارژی Perzen یه‌کار ه‌یناوه، پیموایی مه‌به‌ستی له وشمه‌ک زباتر نیرانه‌نومک نه‌مودی فارس به‌تعنیا، بویه‌منیش ه‌ه‌ر به‌نیران وهرم گیرا.

هەنووکە ئیسلام بوو مایە ئووەی مالباتەکی ئاغا جان بە خراپی شیرازەیان بپچرئ. لە ماوەی ئو هەشت سەدەیی رابردوودا، بەرەبابەکی وەک یەکەیک وابوو، لە پێی کورسی وتاری مزگەوتی، دژی دوژمنانی ئیسلام وەستا. بەلام ئووە بۆ یەکەمین جارە، ئیسلام بە خۆی ببیتە دوژمنی سەر سەختی مالباتەکە.

هەرچەندە هەنووکە بەشیکی گەورە شۆرشەکی بەسەرچوو، لی شابال هەر نەگەراییە وە مانی.

هەرچی دەربارەیی نوسرەت بوو، کاروبارەکی باش دەپۆشت. ئو بە پۆژ و شەو سەرقالی ئووە بوو پێگەی خۆی لەنیو سینەمای ئێرانی لە کۆمارە ئیسلامییە ساواکەدا بەهێز بکا. ئو هیچ کاتی وای نەبوو سەردانی مالهەش بکاتەو. تەنانەت تەلەفۆنیشی بۆ نەدەکردن.

زینەتیش بە تەواوی خۆی دابوو دەستی ئیسلامیتی خومەینی، ئەویش بەدەگمەن دەهاتەو مانی. پەیوەندیەکانی لەگەڵ مالباتەکی پچراپوون، کەسیش نەیدەزانی ئاخۆ کتومت خەریکی چییە.

یارۆی بانگدەرەیش هەستی بە باشی نەدەکرد و زۆر جارێ بە سەفەر بۆی دەرەچوو، جەوادیش بەردەوام لە مانی نەبوو.

جەواد لێنەدەگەرایی مانی کەسیان پێیزانی ئاخۆ بۆکۆی دەچی، لە راستیدا زۆر جارێ دەچوو تاران. ئو پەیوەندی لەگەڵ شابال گریدابزوو. ئو هەمیشە بە بێدەنگی لایەنگری بزوو تنەووە چەپەکان بوو، ئەوانە شابال لەنیویاندا کارابوو.

- "ئەرئ باشە بۆ ناگەراییتەو مانی؟" جەواد وای لە شابال پرسی.

- "کاتێک هیشتا خومەینی هەر لە پاریس بوو، بەلێنی دابوو لەگەڵ ئەوانی دیکەدا لێبوردە دەبی. ئیستاش کە دەسەلاتی گرتۆتە دەست، نایەوئ هەر گویشی لێیان بی. ئو، بزوو تنەووە چەپەکان بە خەلکی گومرا دەزانی، بەلای ئو هیچ جێیەکیان لەبن چەتری دەسەلاتی ئیسلامەتیدا نییە. بۆیە ئیمە هەنگاوێک کشاوینەتە دواوە و ناوینیشانەکانمان بە نەینیی هیشتۆتەووە. خومەینی هی متمانەپیکردن نییە."

نەسرین و ئەنسى، كىژەكانى ئاغاچانىش، بېريارىيان دابوو بېرۇن. ئەوانىش دەيانەويست ژوورىك لە تاران بەكرى بگرن.

ئاخر ھەرگىز پىشتەر ژنىكى مالەكە ئەو كارەى نەكردوو. نەسرین و ئەنسى بىوونە دوو كىژى ھەراش، نەياندەويست چىدىكە بەديار پىاوئىكەو دابنىشن، گوايە بىت و داواى دەستيان بكا.

فەخرى سادات ھەمىشە ئەوانى لەبن بالى خۆى گرتبوو. بىنگەى پىندابوون كە مەرج نىيە ھەر دەبى بچنە مزگەوتى. دايكەكە ئەوانى ناردبوونە باشترىن قوتابخانەى شارەكە.

كاتىكىش ئەوان بېروانامەى قوتابخانەى ناوھندىيان بەدەستھىنا، ھەردووكان چوونە خوئىندنى پىنگەياندى مامۇستايان. خۆ ئەگەر ھەموو شتى وەك خۆى مابايەو، ھەنووكە ئەوان خوئىندنەكان تەواوكردبوو و دەكرا وەك مامۇستا دەستبەكاربووبان. بەلام كاتىك شۆرشەكە ھەلگىرسا، ھەموو زانكۆ و قوتابخانەكان داخرا. داواى شۆرشىش، بۆيان نەبوو خوئىندنەكان تەواو بگەن.

پژىمى نوئى ئىسلامى لە كاروبارى كارخانە، نووسىنگە، قوتابخانە و زانكۆكان خەرىكى شۆرشىكى كلتورى بوو. ھەريەكىك بەپىئودانگى كۆمىتەكە، بايى پىئويست ئىسلامى نەبووايە، دەنئىردرايەو مالى.

نەسرین و ئەنسى لە بەرايىەكان بوون كە سالى خوئىندنەكان رەتكارايەو، ئەو ھەمووى ھەر لەبەر ئەحمەد و بەزى ئەو دىمەنەى ئاغاچان بوو، كە لە گۆرەپانى بازارەكەدا نايەو.

ئەوان بۆ ماوھەك لە مالىدا مانەو، بەلام خۆ ھىچ ئايندەيەكان لە شارى زەنجاندا لەپىشدا نەبوو.

- "نەسرین و ئەنسى دەيانەوئى بچنە تاران. ئەوان باسەكان لەگەل من كەردەو. فەخرى سادات بەر لەوھى سالى نوئى خوئىندن دەستپىكا، واى بە ئاغاچان گوت.

- "خۆ ئىمە ناتوانىن دوو كىژ بە تەنيا بنىرىنە تاران. ئاغاچانىش واى بە ژنەكەى گوتەو.

- "باشە ئەدى چىيان لىدەكەى؟ دەتەوئ ھەتا ھەتايە ھەر لە كونجى مالىدا بىانھىلىيەو؟"

ئاغاچان ھىچى نەگوت.

- "ئەوان لىرە ھىچ باشەرۇژىكىان نىيە. دەبى لىيانىگەپنى بېرۇن." رۇژىكىش نەسرىن و ئەنسى بەيەكەو چوونە ژوورى كارى ئاغاچان و پىيان راگەياند، دەيانەوئ بچنە تاران، تا لەوئ بژىن و كاربەن و پىويسىتىش ناكا رىگەيان لىنگرى.

- "مەن رىگەتان لىتاگرم." ئاغاچان واى پىگوتنەو. ئىدى بەرەو تاران كۇچيان كرد و لەوئ بۇ ماوہيەك لاي ھاوپۇلىكى كۇنيان مانەو.

ئاغاچان، رۇژانە بەردەوام دەچووە بازار، بەلام خۇ ھىچ شتىك وەك خۇى نەمايو. ھەموو پىاوان رېتىيان بەردابوو، كىبەركىيان لەگەل يەكدا دەكرد بۇئەوئ لە پىاوانى ئاينى نزيك بکەونەو. ھەمووان لە پىستى خۇيان چووبوونەدەر و كەسىش رېزى بۇ دانەدەنا. نۇكەرە دلسۇزەكەشى بە جلى يەكپۇشنى مىلشيايىيەو دەھاتەسەر ئىش، وايلىھاتبوو كاتىك ئەو لەوئ بووبا، ئاغاچان نەيدەوئرا تەلەفۇنىش بكا.

جاران، كاتى بچووبا يە گوندەكان، شوپنى ئەو مالانەى مافوورىان بۇ دەچنى، وەك شايبەك لە لايەن گوندىيەكانەو پىشوازى لىدەكرا، لى ھەنووكە، كەسىك بۇ بەخىرھاتنىش ئاورى لىنەدەدايەو.

رۇژىكىان، كاتى دۇستىكى كۇنىنەى ئىسففەھانى ھاتبوو لاي، بىنى ئاغاچان لەسەر مېزەكەى سەرى بەسەر كاغەزەكانىدا شۇر كىر دۆتەو. مېوانەكە ئاغاچانى نەناسىيەو، ئاخىر ئەو پىر بىوو، بىوو كەسىكى رىش بۇزى تىكشكاو.

ئاغاچان ھەولئ دەدا لەسەر كار كىردن بەرەوام بى، بەلام بۇى نەچووەسەر، نەيدەتوانى بەرگە بگرئ. ئىدى زووتر لە جاران دەگەرايەو مال، لەوئ خۇى بە باخچەكەيان سەرقال دەكرد. ھەندى جار دەچووە ژىرزەمىنەكە، لەوئ بە

- چہندان سہعات لہ نیتو کہ لوپہ لہ کان دہمایہ وہ، ہہ لیدہ گرتن و دایدہ نانہ وہ۔
 فہ خری ساداتیش بہ دوایدا دہ چوو:
 - "ئہری ئو ہہ موو کاتہ لیرہ چیدہ کہی؟"
 - "من ہہ رگیز کاتی تہ واوم نہ بووہ تا سہیری ناواخنی ہہ موو ئو باول و
 سندوقانہ بکہم."
 - "خو ئہ مرو زیار لہ پیویست لیرہ بووی، دہی برو دہستہ کانت بشو، چایہم
 تازہ دیمکردوہ."
 ئاغا جان دہستوچاوی لہ حوزہ کہ شوشتن و چووہ ناندینہ کہ و چایہ کی
 لہ گہل فہ خری ساداتا خواردوہ۔
 - "ئارامت ہہ بی، کاتی لہ دہست ٹایندہی مندالہ کانی سکالای دہ کرد،
 ئاغا جان ئہ مہی بہ خیزانہ کہی گوت۔
 - "ئاخر چوئن ہہ دادانم ہہ بی، خو ئہ گہر مندالہ کانم بہ بی ٹایندہ مالیان
 جیہشت تہ نانہت ناشزانین چوونہ تہ کوئ؟"
 - "خو ہہر مندالہ کانی ئیمہ نین بہم جوڑہ دہ نالینن، ہہ زارانی دیکہ ہہ مان
 چارہ نووسیان مہیہ۔ ہہ میشہش ژیان ہہ روا بووہ و ہہ رواش دہ روا، لیرہ دا
 ہہ قہ بزانی، تہ نہا یہک فریاد رہس ہہیہ، کومہ کی ہہ مووان بکا، ئویش
 ئارامگرتنہ و بہس۔"
 - "ئوہ ہہر توئی کہ ئیمانیکی بہ ہیئت ہہیہ وادہ لئی، دہنا من ناتوانم، من
 لاوازم، زورجار گومان دہ کہم، خہریکہ نہ ویرم شتہ کہش دہ ربیرم، بہ لام من
 گومانم ہہیہ، ئاخو خوا ئو ہہ موو شتہ دہ بین۔"
 - "کچی فہ خری، خو پاراگر بہ، نہ کہی بکہویہ نیتو تاریکی، دہنا ئاسوودہیت لہ
 دہست دہ ردہ چئ و ئوہش بوٹ باش نابئ۔"
 - "ہہریہ کینک بز بہرژہ و ہندی خوئی ہہ ولدہ دا، ہہ موو کہس تہ قہ لای
 ئوہیہ تی ژیان خوی سہ لامہت راگری، تو تاقہ کہسی، کہ راستگو بووی و
 ہہر بہ راستگویش ماویتہ وہ، بہ لام ئاخو چیت بہ دہست ہینا؟ ئہ نجامہ کہت
 ئوہ بوو، لہ ژیر زہمینہ کہ گیرسایہ وہ! جاران پیاوہ کہی بازار بووی، قسہی
 تو لہ بہر زیر ہلڈہ کیشرا، بہ لام ئدی ہہ نوو کہ؟ لہ سہردابہ کہدا لہ نیتو
 پاشماوہ کان دی و دہچی۔

- "فه خری، هه ق نییه وابلیتی. ئاغا جان دلی هیشا.
 - "بیوره، به لام خۆ تو له من باشتر له مه بهسته کهم ده گهی، باشه براده کانت
 له کوین، ئو پیاوه دهسترۆیشتوانه ی بازار له کوین، بۆ به هاناته وه نایه ن؟
 - "ئاخر داوای یارمه تیم له کهسیان نه کردووه. ئاغا جان وا وهلامی دایه وه.
 - "هه مووان دهستبهردارت بوون. ئه ری زینه ت له کوینه؟ ئه ری به راست
 بانگده ره که چی لتهات؟ ئه دی نوسره تی برات کوانی؟ ئه ری شتیکت له
 باره یه وه زانی؟"
 -

له و ساته دا نوسره ت له تاران، له مالی خۆی له ژیر دوشی گهرماوه که دا
 بوو. به دوا ی شیوازی که عه و دالبوو چون پشکیکی له په ره سه ندنی سینه ما ی
 ئیرانیدا هه بی. به لام ده شیرانی به بی په سه ندنامه ی خومه ی نی هه رگیز
 کاره که ی پیناکری. کاتیکیش ئاوه که به سه ر سه ریدا ده پرژا، بیروکه یه کی
 نایابی بۆهات. مانگایه ک. ئیدی به ده نگیکی به رزه وه هاواری کرد: "دۆزیمه وه!"
 شته کهم دۆزیه وه! ده سه تبه جی شیریه ی ئاوه که ی گرتوه، ده سته ی دایه
 خاولیک، خۆی پین وشکرده وه، جله کانی کردنه وه به ر و خیرا بۆیده ره چوو. به
 سواری تاکسییک خۆی گه یانده ئو کۆشکه ی که به هه شتی لینده مایه وه.
 نو مانگ به سه ر شوڕشه کدا تپه رپیوون و خومه ینیش هیشتا نه یده زانی ئاخۆ
 چی له سینه ماکان بکا. ده رگای هه موو سینه ماکان داخرا بوون، ئاخ هه روه ک
 قه حبه خانه له قه له م درابوون.

به هۆی ئو به یه که وه کارکردنه ی نئوان نوسره ت و به هه شتی، په یوه ندییکی
 متمانه دارانه یان له نئواندا په یدا بیوو. به هه شتی سینه ما ی ده ناسی. له ئالمان
 زۆر جاران به دزییه وه ده چووه سینه ما، به لام وایده بیینی هیشتا کاته که
 له بارنیه تا له گه ل خومه ینیدا ده رگای ئو باسه بکاته وه.

- "من ده زانم پتویسته چیبکه ین،" نوسره ت وای به به هه شتی گوت؛ "ئیمه
 ده بی ئیمام له گه ل خۆمان به رینه سینه ما. ئو ده بی به چاوی خۆی بیینی، که
 سینه ما قه حبه خانه نییه و شتیکی ته واو جیاوازه."

- "تکایه واقعی به،" به هه شتی وای پنگوته وه؛ "ئاخر چی نیشان بده ین تا
 برۆای پینین."

- "من مانگام بۆ ئەو ھەيە! ئەمە قسەي نوسرەت بوو.
- "چیل؟"
- "ئەو ھەيە مین فیلمی جدی فارسییە، دەرکری بەشتیکی ئیسلامییانەش دایینی."
- "فیلمەکە ناوی مانگایە؟"
- "بەلی، مانگا. شتیکی کلاسیکی ئیرانی. من نالیم شتەکە شاکاریکە، بەلام ئەو بەشتترین شتە نیشانی ئیمامی بدەین. ئاخر مانگا لە پۆحی ھەموو فارسیک دایە، تەنانەت لە پۆحی ئیمام خومەینیش. من فیلمیک چاوەکەم، تۆش ببیە و نیشانی ئیمامی بدە. ئاخر دەرکری ئیسلام واتای زۆر بە سینەما بدا. من نەخشەي مەزەن ھەن. خۆ ئەگەر خومەینی فیلمەکە پەسەند بکا، ئەوا سینەمایەکی سەر بەخۆ لە دلی کلتووڕەکەي ئیمەدا سەر ھەلەدا. شیعیکان نیگایەکی جیاوازیان لەسەر جیھان ھەيە، ئیمەش کلتوری کۆنی ئێرانیمان ھەک پاشخان ھەيە، بۆیە دەتوانین لە ماوہیەکی کەمدا بەسەر ھەموو سینەماکانی جیھاندا بکشین."
- "ھەرچی دەر بارەي جیھانە، جاریکی دیکە باسی لێو دەکەین، جاری با ئەو فیلمە نیشانی ئیمام بدەین."
- "ئیمە ئەوکاتە زۆر ھەمان لە بەر دەستدا نییە، دەبی لە ماوہیەکی کورتدا بقیوومی، ھەموو سینەماکان دەمیکە داخراون و بازرگانی گەورەکانی مافووریش ھەلەمەتیکی نیشتمانیان دەستپیکردووە؛ ئەوان دەستیان بە کرپنی سینەماکان کردووە، مزگوتی لەسەر قیتدەکەنەوہ."
- "ئیمە ناتوانین ئیمام ببەینە سینەمایەک."
- "من بە شیوہیەکی دیکە چارەي دەیکەم. سینەما دەھینمە لای ئیمام."
- "ئەمە بیرۆکەيەکی باشە. بەھەشتی بە خەندەوہ وایپێگوتەوہ."
- "شتەکە دەبیتە مێژوو، خومەینی چێژی زۆری لێدەبینی، فیلمەکە لە لادیدا سازکراوہ، لەو شوینەي ئەو لێو ھاتوہ."

شہوی پاشتر نوسرہت بہ خوی و پارچہ خامیکی لوولدر او لہ سہر شان و ٹامیرنیکیش بہ دہستہ و، چوہ شوینی مانہ وہی خومہینی لہ سہر گردہ باکووریہ کانی تاران.

بہ ہشتی ٹہوی لہ گہل خوی بردہ حوجرہ کی ٹیمام، لہوی خومہینی لہ سہر مافووریک لہ نیوان بالیفہ کان دانیشتبوو، پشتی بہ دیوارہ کہ دابوو. لہ وہ تہی شورش بہرپابووہ، نوسرہتیش پرچ و ردینی ماشوبرنجی ببوو، شہ پقہہ کی دہستچنیشی لہ سہر دہنا. بہ شیوہ کی ٹاسایی ہرکہ سئی چووبایہ خزمہت خومہینی، بوی دہنوشتایہ وہ و دہستی ماچ دہ کرد، بہ لام نوسرہت وای نہ کرد. ٹہو شہ پقہہ کی خوی داگرت ہندی چہ مایہ وہ کہ میک سہری بوی پنشہ وہ برد.

بہ ہشتی نوسرہتی بہ ٹیمام ناساند: "ٹہو ٹہو کامیراوانہ یہ کہ راپورتہ کانی لہ سہر شورش زور جاران لہ رادیق و تہ لہ فزیونہ کانی دنیا بلاودہ بنہ وہ. ٹہو پیاویکہ جئی متمانہ یہ. سہر بہ مالباتیکی دینہرہ ویشہ و رایہ کی سہرنجراکتشی دہربارہی سینہ ماوہ ہہیہ، ئیدی من ٹیوہ بہ تہنیا جیدیلیم." کاتی بہ ہشتی لہ دہرگا کہ ٹاودیوی دہروہ وہ بوو، بیدہنگیک بالی بہ سہر دا کیشان.

نوسرہت کہ لوپہ لہ کانی خوی دانان، بہ شیوہ کی گونجاو گہرا تا پارچہ خامہ سپیہ کی لیوہ ہلہواسی. چہ کوچیکی ہینا و بہ بزمار بی ٹہوی ہیچ بہرسی خامہ کی لہ سہر دیوارہ کہ لہ بہرامبہر خومہیندا قایم کرد.

ٹیجا میزیک کہ لہ پال دیوارہ کہ داندرا بوو، گواستہ وہ و ٹامیرہ کی خوی لہ سہر دانا. پاشان کورسییکی لہ نیوہ راستی ہودہ کہ دانا و گوتی: "دہ کری بییتہ سہر ٹہم کورسییہ؟"

- "من لیڑہ عہیم نیہ!" خومہینی بہ سوو کہ بیزاریہ کہ وہ وای پیگوتہ وہ.

- "من تیدہ گہم، بہ لام کورسییہ کہ خوی بہ شیکہ لہ سینہ ماکہ."

خومہینی بہ سہیریہ وہ لیبروانی، ٹاخر کہس پیشتر بہو شیوہ لہ گہلی نہ دواوہ. بہ لام ٹہو دہیزانی، کابرا کامیراوانہ، دہشیزانی دہبی بہردہ وام بہ گویی دوو جورہ کہس بکہی: پزیشک کہت و کامیراوان. ئیدی لہ کوتاییدا

لہ شوینی خوی ھلسا و چوو لہ نیوہ راستی ژوورہ کہ لہ سہر کورسیہ کہ دانیشٹ.

نوسرہت پەرہدہکانی دادانہوہ و گلۆپی ژوورہکشی کوژاندہوہ تا ژوورہ کہ تہواو تاریک بی. ئینجا ئامیرہکی پیکرد.

شتہ کہ دەسورا، فیلمہ کہ رہش و سپی و کۆن بوو. لہ سہر شاشہ خامہ کہ دا چیلٹیک دەرکہوت دەبۆراند.^{۱۶۹} شستیک خومەینی چاورہوانی نہدەکرد. جووتیاریک بہ خوی و چیلہکی دەرکہوت، جووتیارہ کہ ماچیکی لہ چیلہکی کرد، دەستی بہ لاملی دادەھینا و گوتی: "تۆ چیلہکی منی. چیلہ خۆشەویستەکم. دەی نازدارەکم وەرە! بابچین پیاسە یەک بکەین."

جووتیارہ کہ لہ پێشدا رۆیشت و مانگا کەشی بہ دوایدا تا ناو لہوہرگایەک. لہوئ لہ لہوہرگاکەدا جووتیارہ کہ قەلنە کۆننەکی دەرھینا، چوو لہ بہر سینیەری داریک دانیشٹ و قەلنەکی دەکیشا، کاتیکیش لہ سەبیلەکی بووہوہ، تەماشای مانگاکی کردەوہ. ئیدی لہوئ ژنە جووتیاریک بہ خوی و سەرپۆشەکی پەیدا بوو.

- "مەشەدی"^{۱۷۰}، سەلامون عەلەیکوم!

- "سەلامون عەلەیکوم، باجی"^{۱۷۱}. فەرموو وەرە ئێرە، وەرە بەر سینیەرە کہ دانیشە، ئەمڕۆ پۆژیککی گەرمە. مەن مانگاگەم دەبەمە سەر پووبار، بەستە زمان لہ خۆکەکید^{۱۷۲} زۆری گەرما بووہ. ئەرئ باجی، تۆ چۆنی؟ ژنە جووتیارہ کہ چووہ لای کابرا لہ سەر زەویە کہ دانیشٹ و بەیەکەوہ بہ بی دەنگی سەیری چیلەکیان دەرکرد.

فیلمە کہ شتیککی نازدار نہبوو، بەلام چەند دیمەنیککی جادوییانە دەربارەری ژیانانی گوندنشینەکانی تیدابوو. چیرۆکی فیلمە کہ سادەبوو، بەلام باش چوو بووہ نیو ژیانە بەرایبەکی جووتیاران.

^{۱۶۹} بۆراندن: دەنگی مانگا.

^{۱۷۰} Mshadi (نەو موسلمانانە زيارەتی مەشەد دەکەن، دەبنە مەشەدی)

^{۱۷۱} Badji

^{۱۷۲} خۆک: شوینی داگردنی مانگا.

فيلمەكەش بۇ كۆمارە نوئيە ئىسلامىيەكەى خومەينى گونجاو بوو، چونكە ھاوچەرخاىەتى ھىشتا بۇ ژيانى دىھات زۆرى مابوو. ھەموو ژنە جووتيارەكان بە چارشىۋەو بەپىدا دەپۇيشتن و قورئانىش لە ھەموو شوتىنىك ئامادەبوو. لەگوندىدا ھىشتا نە باسى كارەبا و نە لوولەكىشى ئاو لەگۇپىدا بوو. لەویدا گویت لە موزىك نەدەبوو، كەسش رادیۆى نەبوو. بۇ خومەينى وەك دەستېك، فىلمىكى لەو بەشتەر نەبوو. ئۇو خۇى، دایىبابى و ھاگوندىيەكانى خۇى لە فیلمەكەدا دەبىنىيەو.

چىرۇكى فیلمەكە دەربارەى جووتيارىك بوو، ھىچ مندالى نەبون، بەلام چىلەكەى خۇى زۆر خۇشەويست. پۇژىك لەپۇژان چىلەكەى نەخۇش كەوت. پىشسپىيانى گوندەكە ئامۇژگارى ئەويان كرد، تا زووە سەرى بېرى، دەنا دواتر دەردەكەى لى توندتر دەكا، ئەوسا مرداردەبىتەو و لەدەستى دەردەچى، بەلام ئۇو ھەر گویشى پىنەدان.

پۇژىكىان، كە جووتيارەكە لەگوند نەبوو، چىلەكەى كەوت و مرداربووەو. گوندىيەكانىش دەستبەجى بېريارىندا، بەرلەوہى خاوەنەكەى بگەپىتەو، ژىرگلى بكن.

كاتىكىش جووتيارەكە گەرايەو و لە مانگاەى خۇى پرسىيەو، ھەمووان گوتيان پۇيشتووە و نەگەراوەتەو. ئىدى جووتيارەكە پەشۇكا. چەندىن پۇژ ھەر بەدوای سۇراغى چىلەكەو بوو، لى نەيدۇزىيەو. كابرا تىكچوو، ژيانى لەبەر چاوكەوت و چىدى نانیشى پىنەخورا.

پىشسپىيەكانى گوند سەريان دا، قسەيان لەگەلدا كرد و دلنەوايىان دايەو، ئەوہشيان بۇ روونكردەو، كە نابى مرق تازىەمانە بۇ مانگايەك دابنى. بەلام جووتيارەكە ئەوہندە دەردەدار بوو، وايبىركردەو، خۇيشى بۇتە مانگا. كاتىكىش پىشسپىيەكان لىتچوونە ژوور، كابرا وەك مانگايەك لەخەمان دەيۇراند.

پىشسپىيەكان كە ئەمەيان بىنى، دەستەسەرەكانى خۇيان دەرهىتا و بەپىدەنگى فرمىسكەكانيان سېرىن.

کاتیکیش فیلمہ کہ کڑتایہات، نوسرہت گلوپہ کہی پیکردہ وہ۔ بینی کہ خومہ نیش دہستی دابووہ دہستہ سہ کہی خوی۔

ہہ بینی دوی ئو، ہہ موو ئایہ توللاکان لہ سہرلہ بہری ولاتدا و لہ وتاری ہہ نییاندہ راگہ یاندنکی ناٹاسایان چاردا: 'ئہ مشہو فیلمیک لہ سہر تہلہ فزیون نمایش دہ کری۔ فیلمہ کہ ناوی مانگاہ و لہ لایہن ئیمام خومہ نییہ وہ پہ سہند کراوہ۔ دہ کری ئیماندان سہیری بکن!'

ئو خہ لکانہی لہ مائی خویان تہلہ فزیونیاں نہ بوو، بؤ شہوہ کہی پڑانہ چاہ خانہ کان تا سہیری فیلمہ کہ بکن۔

پوڑہ کہ لہ میژووی ہونہری ئیرانیدہ پشہاتیکی گرنگ بوو۔

ئاغاجان لہ گہل مارمیکہ و لہ پہ ناگہ کہی ئو لہ سہر بان فیلمہ کہی بینی۔ بؤ ئو، یہ کہ مین جاری بوو سہیری فیلمیک بکا۔ کاتیکیش مانگاہ و مالہ نہ دارہ کہی بینی، بروای وابوو، فیلمہ کہ شایستہ نیہ۔

شابالیش لای جہواد دانیشتبوو، سہیریان کرد۔

نہ سرین و ئہنسی، کیڑہ کانی ئاغاجان، لای ھاوپو لہ دیرینہ کہیان فیلمہ کہیان بینی۔

سہدقہش لہ دانیشتنیکی یہک دوو ژنانی ئیسلامی لہ تاران بوو۔ خالخالی لہ پنی خوشکہ کہی کاریکی وای پیکخستبوو، ماوہ یہک لہ پایہ تہخت بہ سہر ببا۔ زینہت خانم لہ گہل عہزام دہ ژیا۔ ئاخر عہزام عہزامی کردبوو یاریدہ دہری خوی۔

لہو دویانہ دا زینہت لہ مزگوت خوی لہ ئہحمہ دی کوپی نہ بانکردبوو۔ قسہ یہکی وایکردبوو، گراہ لہ جیاتی کوپہ کہی، شہرم لہ خوی دہ کاتہ وہ۔

ئاخر خو زینہت بہ تہنیا نہ بوو، کہ پرفتاریکی وای نواندبوو۔ زور لہ دایبابہ بروادارہ کان، ئہوانہی پو لہ کانیاں دژی ئایہ توللاکان بوون، دہہاتہ سہر تہلہ فزیون و پشتیان لہ مندا لہ کانیاں دہ کرد۔ ہہ مووان دہربارہی ئو شتہ قسہیان دہ کرد، بہ لام کہ سیش تینہ دہ گیشٹ۔ تق بلینی ئہمہ لہ بن سہری بروایانہ وہ بی؟ یاخود میثکیان لہ لایہن پیاوہ ئاینیہ کانہ وہ شورابیتہ وہ؟

دوای ئەوەی زینەت بێبەریی خۆی لەبارەی کۆڕەکی راگەیاندا، بۆ ڕۆژی پاشتر، ئایەتوللاکە بانگی کردە ژووڕەکی خۆی. دووبەدوو قسەی لەگەڵ کرد.

زینەت خانم، تۆ نمونەی ژنی موسڵمانی، لەم شارەدا پێویستیم پێت هەبە. تۆ بە راستی موحەجەبەیی^{١٧٢}. فاتیمەی زەهرا بە تۆ دلشاده. هەنووکەش گۆیملیتگرە! من ڕاتدەسپێرم تا ڕووخساریکی ئیسلامییانە بەدەیتە ئافەرەتانی زەنجان. دەمەوی ئەوان هەموویان وەک زینەت خانم دەرکەون. ئایا قسەکەم ڕوونە؟

بەڵێ، ئایەتوللا، ڕوونە! زینەت وای گوت و دوایی لەوی هەلسا. ئێدی زینەت لەگەڵ شەش ژنی پەرگیری دیکەدا، کۆمیتەیەکی ڕەهوشتیان پێکھێنا. ئەوان هەلمەتی ئەوەیان دەستپێکرد، کە هەلسوکەوتی ژنان ڕاشکاوانە ئیسلامییانە لێکەن.

زۆرینەی ژنانی شارەکە کاتی لە دەرگای مالیان دەچوونەدەری، چارشتیویکی ڕەشیان دەپۆشی، بەلام زۆر ژنی گەنجیش هەبوون، گۆییان بە ڕێنماییەکانی ڕژیمی ئیسلامی نەدا و ڕەتیانکردەوه چارشتیو بە خۆیاندا داڤەدن. لەنیو شاردا سێ جێبی گەڕۆک هەبوون، دوو ژنی چارشتیو بەسەر و پیاویکی چەکداری تێدابوو، بەنیو شاردا دەگەڕان و چاودێری حێجابی ئافەرەتانیان دەکرد.

کاتیکیش ژنیکیان دەبینی، کە بەپێی ڕێنماییەکانی ئیسلامەتی چارشتیوی لەسەر نەکردبوو یان ماکیازی کردبوو، ئەوا لەجێبەکە دەهاتنەخوار، غاریان دەدایە لای ژنەکە و ڕێیان پێدەگرت.

خۆ ئەگەر ژنەکە بەگۆیی قسەکەی ئەوانیان کردبە و چارشتیوەکی ڕاستکردبایەوه، لێدەگەڕان بە ڕێگای خۆیدا بڕوا، لێ ئەگەر دەمی کردبایەوه، ئەوان ڕایاندەکێشایە نیو ئەو پاسەی کە بە دوای جێبەکە دەڕۆشت، لەویو دەیانبردە شوێنێکی نادیار و تەمبێیان دەکرد.

هەموو ژنە گیراوەکانیش دەهاتنە بەردەستی زینەت.

ئویش به هاوکاری عهزام عهزام، شہش ږنگه یان بو ترساندنې ئو جوړه ژتانه داهیتابوو.

عهزام عهزام قاچی ژنهکانې به جوړه گیراوه یهک بویه دهکرد و زینه تیش ئوانې دهکرده ژووریکې پر له سیسرکه.

کچه دهمه راشه کانیشیان له هؤده یهکی تاریک، که جریوه ی دهات له مشک، زیندانی دهکرد. ئیدی مشکه کانیش به که یفی خویان به سهر پنیه کانیان له جرتو فرت دابوون.

له دوا جاردا زینه ت به دهسته سړیکې زبر لټوه سوورهکانې ژنیکې ئوه ونده به توندی هه لگلو فت، تا به خویندا هاتن.

لهو شهوه ی هه مووان له بهردهم شاشه ی ته له فزیون دانیشتبوون، سهیری فیلمی مانگا که یان دهکرد، کومه له یهکی زوری خویندکاره ئیسلامیه کان، به په زامه نندی خومه ینی، به سهر په رژین و شوورده ی بالويزخانه ی ئه مریکا بازیاندا و لی چوونه ژوور. له کرده وه یهکی برووسکه ئاسادا بالويزه که و بیست و شهش کارمه نندیان، که له بهر سه لامه تی هه له نیو ته لاره که دا مابوونه وه، گرتن. بارمته کان دهموده ست بردرانه شوینیکې نهینی، ئاخر پژی می ئیسلامی ده ترسا نه بادا ئه مریکا دژه کرده وه یهک بکاو هه ره موویان رزگار بکا.

بو دنیای زياتر، که سه گرنگه کانیان یه کسهر به ترومیطی تاییه ت په وانه ی قوم، ئیسفه هان و زه نجان کردن.

له نیوه ی شه ویشدا ئایه توللا ئه راکسی له شاری زه نجاندا له لایه ن یاریده ره که یه وه له خو هه لساند.

- "تو ده بن هه ئیستا خوت بگوری، یاریده ره که ی به سرته وه وای پیگوت، یه کیک له ژووری میوان چاوه ریت دهکا."

- "کئییه؟" ئایه توللا وای لپرسی.

- "پیاویکی زور گهنج، ئو ده یه وئ نه نییکې ده ولتت پیتلی."

دەستبەجی ئایەتوللاکە خۆی گۆڕی. لە ژووری مێواندا گەنجیک چاوەڕینی دەکرد.

ئایەتوللا دەستی تۆقەکردنی بۆ برد، پیاوێکەش دەستی ماچکرد و بە نەرمی پێیگوت: "من خۆیندکاری زانکۆی تارانم. پەیامیکی نەینی ئایەتوللا پۆحووللا خۆمەینیم بۆت هێناوە."

ئایەتوللاکەش سەری بۆ بردە پیش و خۆیندکارەکەش لەبەن گوییدا بە سەرتەوێ پازەکەیی بۆ درکاند: "لە دەرگاکی دەری سێ ترومبیل بە حەفت ئەمریکی چاوبەستراوە وەستان."

ئایەتوللاکە دەستبەجی مێزەرەکەیی لەسەر نا، دەستی دایە دەرەستەکەیی و گوتی: "لە گەلم دینی؟"

ئەویش سواری یەکی لە ترومبیلەکان بوو، بەرەو بیابان لێیان خوری.

چەندان مانگی دوورودریژ، نوێنەرانی ئێران و ئەمریکا بە ناوێژی سوێسرا زۆریان دەربارەیی ئازادکردنی بارمەکان قەسەکردن، بەلام دانوستانە دوورودریژەکان بە هیچ نەگەشتن. خۆمەینی دوو داوای لە ئەمریکاییەکان هەبوو:

1- پادەستکردنەوی شا بۆ دادگاییکردنکی ئیسلامییانە.

2- گێڕانەوی ئەو ملیار دۆلارانی پارەیی نەوتی گێلکە نەوتییەکانی ئێرانی، کە لە بانکەکانی ئەمریکا داندراوون.

ئەوان نەیاندهتوانی شا پادەست بکەنەو، چونکە ئایەتوللاکان دەستبەجی لە سێدارەیان دەدا. هەروەها نەشیاندهتوانی ئەو ملیار دۆلارە لە ماوێیەکی کورتدا بگێڕنەو. ئیدی دانوستانەکان پێچان و بێدەنگی بەدوا داها.

سەدو حەفتادوو پۆژ دواتر، شەش فڕۆکەیی بارهەلگری ئەمریکایی بەتاریکی بەسەر زەنجاندا فڕین، کەس نە بینینی نە گۆییان لێبوو. نیو سەعات پێشتر ئەوان لەسەر پشستی کەشتی مارینزی ئەمریکایی لە کەنداوی فارسدا هەلسابوون و بە پەزەمانەندی سەدام حوسێن بەسەر ئاسمانی عێراق بەرەو ئێران فڕیبوون.

ٹھوان لہ ریگادابوون بہرہو فرۆکہ خانہ نہینیکہی بیابان۔ مہ بہ سستہ کھش ٹھوہ بوو، یہ کہ کۆماندۆکانی شای پتیشوو، بارمتہ کان ئازاد بکھن و بہ ہلیکۆپتہر بیانگوازنہوہ فرۆکہ خانہ کی بیابان و لہویشہوہ ولات جیٹیلن۔ ٹھمریکیہ کان لہ رپی کہ سیتی متمانہ داریان کہ لای خومہینی بوو، سیخوپی بۆکردوون و شوینی بارمتہکانی ٹھمریکی بۆ ئاشکراکردن۔

بہ لام کردہوہ کہ سہرنہ کہوت۔ شتیکی تہلیسماوی پوویدا، ہموو شتیک بہ ئاودا چوو۔ ہر خومہینیش زانی چۆنی روونبکاتہوہ۔ "خوا ریگہی بہ ٹھوان گرت!" خومہینی پۆژی پاشتر وای راگہ یانسد، ٹھمش دوی ٹھوہی کہ چالاکیہ سہربازیہ نہینیکہی ٹھمریکا بہ کارہسات کوتایی ہات۔

"خو ٹھم ولاتہ دہپاریزی"، ٹھو بہ دہنگیکی ئارامہوہ وای گوت؛ "ٹھری بۆچی ٹھمریکیہ کان نایانہوئ لہمہ تینبگہن؟ شتہ کہ زۆر سادہیہ: خودا ٹھمہی کرد۔"

کاتیکیش دوو لہ فرۆکہ ٹھمریکیہ کان دہیانہ ویست لہ بنکہیہ کی نہینیدا بنیشنہوہ، خزیان بہ ہلیکۆپتہریکدا دا۔ ئیدی ہردوو فرۆکہ کان و کۆپتہرہ کہ گریان تیبہربوو، رووباریک لہ ئاگر لہو بیابانہ ہلسا، بہ لام کہ سیش لہ بارہیہوہ ہیچی نہ دہزانی۔

لہ ئانجامدا ہشت کہس کۆژران و پینچ کہ سیش بریندار بوون۔ دہمودہست دوی پووداوہ کہ ہموو فرۆکہ ہلفریوہ کان گہرانہوہ سہر پستی کہشتی مارینزہ کہ۔

شوانیک کہ لہ قہراغیکی بیابان لہ بن دارینک لہ پال میزگینک خہوی لیکہ وتبوو، لہ پر بہ دہنگیکی توقینہری نادیار بیدار بووہوہ۔ لہ کۆتاییدا ہاتہوہ سہرخوی، بہو شہوہی بیابان سہیری دہوروبہری کرد، بینی دوکہ لیککی چر بہرہو ئاسمانہ سافو پوونہ کہ ہلہدہ کشن۔

دہستہ جی لیوہ سہردارہ کہ کہوت، ئاگرہ کہی لہ دووہرہوہ بینی۔ یہ کسہر زانی کہ شتیکی ترسناک لہ گۆپدایہ، ئیدی میگہلہ کہی ہرلہوئ جیہیشٹ و بہ غار بۆ گوندہ کہی خوی گہ پایہوہ۔ نیوسہعات دواتر، ہموو گوندیہ کان چوونہ سہربانہکانی خویان سہیری دہریاہ ک ئاگریان کرد۔

مہلایہ کی ٹوئیش غاریدایہ مزگوتی، دەرگاکی کردہ و دەستی دایہ تەلەفۆنە، کە تاکە تەلەفۆن بوو لەگوندەکە هەبی. دەستبەجی ژمارە تەلەفۆنی ئایەتوللا ئەراکی لێدا: "من مەشخەلە ئاگریکی گەرە و بەرز لە بیابانەو دەبینم. ریشسپییانی دێ هەرگیز شتیکی وایان نەبینیوه. هەردەبی شتیکی ناقلە قەوما بی!"

ئایەتوللاش بی وەخران فەرماندەیی لەشکری ئیسلامی بۆ بەسەرکردنەو و پەوانەیی بیابان کرد. سێ چارەگە سەعات دواتر، دەستی دایە تەلەفۆنە سوورەکی خۆی و راستەوخۆ زەنگی بۆ مالی خومەینی لە تاران لێدان لێدا: "مەشخەلە ئاگریکی نەناسراو! پێدەچی یەک دوو فڕۆکە خرابنە خوارەو. ئاگرەکە زۆر چڕ و قەبەیه، هیشتا ناتوانین نزیکی بکەوینەو."

بەر لەوێ تاران دەستەبەکی چاودێری خەبەرکاتەو و بینیریته زەنجان، گوندییەکان بە سواری پشستی کەرەکانیان خۆیان گەیانده لای فڕۆکە تیکشکاوەکان و هەولێندا بریندارەکان پزگاربەکن.

دەسەلاتداران هیشتا دەقارودەق نەیاندهزانی ئاخۆ چی پویداوه، ئیدی هەر ئەوکات رادیۆی مۆسکۆ لە هەوالەکانی سەعات شەشیدا شتەکی ئاشکراکرد: "سێ فڕۆکە ئەمریکی لە بیابانی ئێران نزیک زەنجاندا خراونەتە خوارەو."

بانگدەرە، کە هەموو پۆژی گۆیی لە رادیۆکە دەگرت، دەنگوباسەکی بیست، بەلام بایەخی هەوالەکی نەزانسی. تەنها دای ئەوێ لە دووبارەبوونەو دا گۆیی لە ناوی "زەنجان" بووهو، ئینجا بانگی ئاغاچانی کرد: "ئەمریکیەکان لە بیاباندا کەوتونەتە خوار!"

تەلەفزیۆنی دەولەتیش لە هەوالەکانی سەعات دوویدا راپۆرتیکی لەسەر بیابان بلاوکردهو، زوومی کامیزاکە لەسەر تەرمی ئەمریکیەکان بوو. ئینجا ئایەتوللا ئەراکی لەسەر شاشەکە دەرکەوت، قسەیی توندی دەکردن و کلاشینکۆفیکیشی بە دەستی راستەو گرتیوو:

"ئیسلام شتیکی پەرچووانەیه، ئیسلام هەزار و چوارسەد سالا هەیه و بەردەوام هەر پەرچووشه."

"فڕۆکە ئەمریکیەکان لە پنی ئاسمانی عێراقەو دەرپازی سنوورەکی ئیمە بیوون، ئەوان گلۆپەکانیان کوزاندبووهو و بە تاریکی دەفرین، ئامیری

تہلہ کترونی ہرہ نویشان بہ کارہینا و رادارہکانی نیمہیان لہخشتہبرد. تہوان بہ ریکوپینکی بیریان لہ ہموو شتیک کردبووہوہ، دہزگای کومپیوتہری بالایان، ہموو شتیک لہبن چاودیریدا بوو، بہلام تہوان یہک شتیان لہبیر چووبوو حیسابی بوبکہن: تہویش قورٹان بوو! تاخر خق نیمہ ہیچ دہزگای کومپیوتہری پیشکوتوومان پیویست نہبوو تا حیسابی تہو جورہ شتانہی پیبکہین، نیمہ ہیچ چاوی تہلہ کترونیمان پیویست نہبوو تا ہموو شتیک بخہینہ بہرچاومان، تاخر ہر بہتہنیا یہک کہس ئیشکگری ولاتہکہ بوو، یہک کہس نیمہی دہپاراست، یہک کہس ہموو شتی لہبن رکیفدا بوو، لہ کاتیکدا نیمہ ہموو لیمان پالدابووہ و خہوتبووین تہو بیداربوو. تاکہ کہسہکہش تہللا بوو.

تہمریکا کومپیوتہری ہہیہ، نیمہش تہللا.

تہمریکا فرۆکہ ہرہ پیشکوتووکانی ہن، کہ شتیان لی ون نابی، نیمہش تہللا.

تہمریکا! خق تہگہر بزانی کی فرۆکہکانی توئی خستہ خوارہوہ، دہبی سورہتی تہلفیل بخوینیتہوہ:

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْفِيلِ (۱)

اَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ (۲)

وَاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَابِيلَ (۳)

تَرْمِيَهُمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ (۴)

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ (۵)

{تہدی نہتدی پەرورندہت چ پەندیکی بەسەر فیلسوارہکاندا هیتا؟

تہدی فیل و گزیہکانی ہموو لی پوچہل نہکردن؟

دہستہ دہستہ بالاداری ہناردہ سہریان.

گزمولہقوری وەک بەردیان تیدہگرتن؛

تا بەدەردی کایەکی خوراوی بردن.}

ئەلحەرب ١٧٤

پێنج مانگ دواتر، لە سەعاتەکانی نیوە پۆدا، پێنج فەرۆکی جەنگی عێراقی لەسەر ئاسمانی تاراندا پەیدا بوون. ئەوان ئەوەندە نزم دەفرین، فەرۆکەوانەکەت تێدا دەبینی. هەمووان لەبەر دەنگ و ژاوە ژاوە تۆقینەرەکە، کە گوێی کەر دەکردن، هەلھاتن.

فەرۆکەکان فەرۆکەخانەکانیان بۆمبارانکردن، بەم جوړە ئەلحەرب (الحرب) جەنگ دژی ئێران راگەیەندرا.

سوپای عێراقی شەوی پێشتر، سنووری ئێرانی بەزاندبوو، هەموو خالە ستراتیژیەکانی باشوور، هێ پارێزگا پڕنەوتییەکی خوزستانی^{١٧٥} داگیرکردبوو. ئیدی کێلگە نەوتییە ھەرە گرنگەکان کەوتنە بن دەستی سەدام حوسین.

پژیم لە بن باری پیشهاتهکەدا ھەپەسا، خەلکیش نەیان دەتوانی بڕوا بە دۆخەکە بکەن. ئەو کاتە تەلەفزیۆن یەکەمین وینەی تانکەکانی عێراقی کە لە سەر کێلگە نەوتییەکانی ئێراندا وەستا بوون، بلاو کردەو، ئەوسا لە ھەرەشە مەترسیدارەکە حاڵی بوون و زانیان جەنگێکی جدی بەرپابوو.

خومەینی و تارێکی لە تەلەفزیۆندا بلاو کردەو، داوای لە هەمووان کرد، ئەوانە دەستیان چەک دەگریت، دەستبەجێ ناویان لە نزیکترین مزگەوت تۆمار بکەن. "شەپەکە جیهادە!"

لە رێی ئەو بانگەوازەدا، بە یەكجار سوپایەکی گەورە لە دینداران خڕبوووە. بە ھزاران گەنج و ئەو پیاوانە ئەزموونی شەپیان ھەبوو، بە سواری پاسەکان پەوانە بەرەکانی شەپ کران.

لەو نیوەشدا فەرۆکە پشکنەرەکانی ئەمریکایی سیخوپیان بەسەر ناوچەکانی شەپەکەدا کرد، ئەوان هەموو جوولەیەکی لەشکری ئیسلامیان خستبوو وە بن چاوی رادارەکانیان و دەیاندا بە سەدام حوسین، ئیدی لەو سۆنگە یەو

^{١٧٤} لە دەقەکەدا ناوێشانەکە ھەر Alharb نووسرا بوو، وەک خۆیم ھێشتا نە.

^{١٧٥} Khozestan

شوینی ٹو ہیژانہ بہرہوام لہ لایہن فرۆکے عیراقیہکانہوہ بۆمباران دہکران.

خومہینی کہ ہستی بہ شکست نہدہکرد، بانگی گہلی خۆی کرد: "تہنہا مردن ئیمہ پزگار دہکا. ئەمریکا ھەموو شتیکی لہ ئاسمانہوہ خستوتہ بن چاودیری خۆیہوہ. تہنہا یەک بژاردەمان لہبەردەمدا ماوہ: ئیمہ سەرەتا دہبی پردیک لہ مردووان دروست بکەین تا دژی عیراق بوہستینہوہ."

لہشکری ئیمانداران بہ کفنبہرگہوہ دەستیان دایہ چەک و بہرہو بہرہکانی شہر بہرپیکہوتن تا سوپای عیراق دووربخەنہوہ. لہکوٹاییدا ہیزہکانی ئیرانی گہیشتنہ عیراقیہکان و جہنگیکیان ھەلگیرساند، کہ ھەشت سالی خایاند. لہو شہرہدا و لہ ھەردوولا بہ ملیۆنان سەرباز فەوتان.

ئایہتوللاکان لہوہش دہترسان، نہبادا پکابہرہکانی نینوخۆیان دہرفہتی جہنگہکە بۆ پروخاندنیان بقۆزنہوہ. ئاخہر خومہینی متمانہی بہ بزووتنہوہی چہپگہرایی نہبوو، ٹو ئەوانی وەک دوژمنی (أللہ) و قورپان تہماشادہکرد. ئیدی چاوہپنی دہرفہتیکی لہباری کرد تا بہ یەکجاری لہناویان ببأ. لہ لایہنی خوشیانہوہ، بہرگری چہپخوازنہ بہ نہینییہوہ خہریکی ٹوہ بوو، دہولتہ ئیسلامییہکەئایہتوللاکان بہ جاریک بپہیز بکا و جینگیان پئ لہق بکا.

بۆ ٹوہی بہرہی ناوہخۆ ئاسایشسپاریزانہ پابگری، پڑیم برپایری دا راستہوخۆ ھەموو بزووتنہوہ چہپگہرایہکان لہسەر پیکای خۆی رابمالئ. خومہینی یەکەمجار خالخالی ئاگادارکردوہ: "ئەوان لہپەرگورپشہوہ دہرینہ. بہ زہییت نہبی! دہریان پەرینہ، ھەموو کەسیک، کہ دژی ئیسلام بوہستیتہوہ، وردوخاشی بکە!"

سەرکردہکانی پارته کۆنہکەئ تودہی کۆمونیست، کہ بہ تہواوی پشتگیری خومہینیان دہکرد، ھەرھەموویان لہ ماوہی سەعاتیکدا گیران.

بہلام پڑیم لہو بارہدا نہبوو سەرکردہکانی کۆمہلہ نہیتی و ژیرزہمینییہکان بگری. ئەوان پادیکالییانہ بوون، بہ نہیینہوہ مشتومری ئەوہیان بوو چەک

دژی پژییم هه‌لگرن و پاپه‌رن. پارتی توده‌ش که نه‌یده‌ویست ده‌ست له به‌رامبه‌ر خومه‌ینیدا به‌رزبکاته‌وه، که‌وته نێو ته‌له‌که.

سێ شه‌و دوا‌ی ئه‌وه، ته‌له‌فزیۆنی ئیسلامی سه‌رکرده‌ پیره‌که‌ی پارتی توده‌ی هینایه‌ سه‌ر شاشه‌که‌ی تا هه‌موو ئه‌وانی دیکه‌ پێ بترسین. ئه‌و تیکشکابوو، له‌پ و لاواز، پیشه‌ بۆزه‌که‌شی نه‌تراشابوو. تۆ وات ده‌بینی، ئه‌ویان راسته‌وخۆ له‌ ژووری ئه‌شکه‌نجه‌دانه‌وه هینابینه‌ به‌ر کامیرا، ئه‌و ده‌پارایه‌وه به‌لکو وازی لێبینن.

دیمه‌نه‌که، دیمه‌نیکی ترسناک بوو، کۆپله‌کانی فیدۆکه باش خرابوونه سه‌ریه‌ک، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌مووان بتوقین. له‌ گه‌یاندنێ پهیامه‌که‌شیاندا سه‌رکه‌وتن، چونکه هه‌ر هه‌مان شه‌و، ئه‌و ئه‌ندامانه‌ی مابوونه‌وه و نه‌گیرابوون، هه‌موویان به‌ره‌و سنوور هه‌لاتن.

له‌ زه‌نجانیشتدا، ئایه‌توللا ئه‌راکی پێنمایی ئه‌وه‌ی بۆ هات گوندی سوور پاک بکاته‌وه.

گونده‌که له‌و سالانه‌دا له‌ خۆشترین پۆژگاریدا ده‌ژیا، ئاخ‌ر ببووه ناوچه‌یه‌کی ئۆتۆنۆمیدار که‌ پێسای تایبه‌تی خۆی هه‌بوو. گوندیکی نێو جیهانی خه‌یال، که‌ گه‌نجان بیروکه‌ پێشه‌نگه‌کانی ده‌وله‌تیکی کۆمۆنیستی به‌ بچووکراوه‌یی تێدا دابمه‌زرین. ئاخ‌ر به‌روبوومی هه‌موو دینی‌هه‌که‌ کۆده‌کرایه‌وه، به‌ یه‌کسانی به‌سه‌ر گوندیه‌کاندا دابه‌ش ده‌کرا. شه‌وانیش له‌ گۆره‌پانی گونده‌که خه‌ره‌بوونه‌وه شیع‌ره‌کانی مایاکۆفسکی^{١٧٦}، شاعیره‌ ڕووسییه‌که‌یان ده‌خوینده‌وه.

ئه‌و شه‌وه‌ی به‌سه‌ر گونده‌که‌یان دادا، هه‌مو گوندیه‌کان سه‌یری فیلمیکی ڕووسی‌ان ده‌کرد. له‌ پڕیکه‌وه یه‌کێک بانگی‌کرد: "تانکه‌کان! ئه‌وان وا هاتن. ده‌ی ڕۆی به‌هه‌موو شتی‌ک بگرن!"

به‌لام خۆ بۆ پێیگرتنه‌که کارله‌کار ترازابوو. له‌ ماوه‌ی چاوتروکانیکدا گونده‌که چۆل بوو. هه‌ندیکیان به‌ره‌و چیاکان هه‌لاتن، ئه‌وانی دیکه‌ چوونه‌وه

مالہ کانی خویان و دەرگا کانیان لہ سەر خویان پیوہدا، ہندیکیشیان، ئەوانہی چەکیان لہ مالہوہ ھەبوو، دەستیان دایە داری تھەنگەکان و لیوہ سەر بانەکان کەوتن.

لەسەر ئاسمانی گوندەکە، کۆپتەرینک دەرکەوت، لەسەر بانەکانەوہ تەقە ی لیکرا. کۆپتەرەکەش بە پینچیکی تیژ گەرایەوہ دواوہ.

ئینجا تانکەکان بەرەو ناو گوند کشان، لەھیکەوہ بە سەدان چەکداری ئیسلامی، کە پیشتر لە تاریکییدا شوینی خویان گرتبوو، ھاتنەدەر. دەستبەجیش دوو ھەلیکۆپتەر ھەلسان و بە گلۆپە بە ھیزەکانیان، سەربانەکانیان ڕووناک کردەوہ. ئیدی ھەر شتیەک بجوولابا، تەقیان لیدەکرد.

ھیچ کەس چاوەڕوانی ئەو ھێرشە قورسەیی نەدەکرد. چەکدارە ئیسلامییەکان ئەو ناوہیان خستبووہ بن چاودێری خویانەوہ، تەقیان لەھەر کەسیک دەکرد، ھەولی ھەلاتنی بدایە.

لەسەر بانەکانیشەوہ شینگیرانە وەلامی تەقەکان درایەوہ، بەلام ھەر فیشەکیک بە نارجۆکیک وەلام دەدراوەوہ کە لەسەر بانەکە دەتەقیەوہ.

ئیدی شەڕکردنەکە واتای نەمابوو، دەرگای مالەکان یەک لە دوا یەک کرانەوہ و گوندییەکانیش بە دەست بەرزکردنەوہ ھاتنەدەر.

جیبەکانیش بە دوا ی ئەوانەدا ڕۆیشتن، کە بەرەو شاخەکان رایانکردبوو، تەقیان لە ھەر یەکیک دەکرد، کە خۆی بە دەستەوہ نەدایا.

ھەر ئەو شەوہش ھەموو گیراوہکان بردرانە گرتووخانە. لەنیو گیراوہکاندا، جەواد ی کۆری ئاغا جانیش ھەبوو.

خالخالی، دادوہرە ترسناکەکی خودا، بە کۆپتەر بەرەو زەنجان فری، تا دادگایی گیراوہکان بکا. ھەر شوینیکیش ئەو ڕووی تیکردبا و لێنیشتبایەوہ ھەر مەرگ و وێرانکاری بەدواوہ بوو.

ھێشتا ڕۆژ لەکەل سەری دەرئەھینابوو، خەلکی شاری زەنجانیش لە شیرین خودا بوون، کاتی کۆرە لاوہ کانی گوندی سوور تیرباران کران.

بقُ بہ یانیہ کی شارہ کہ بہ چہ پہ ساوی لہ خہ وہ کہی بیدر ابو وہ۔ ئو دایا بانہی کوہ یان کچیان گیر ابو، بہرہو گرتو خانہ کان غاریان دہا، تا لیستی تیر بارانکراوہ کان بخوینتہ وہ، بزائن ئاخو ناوی پؤلہ کہ یان تیدایہ یان نا۔ تہرمی تیر بارانکراوہ کانیش درانہ وہ کہ سوکاریان، بہ لام بہ گویرہی شہریعت ئو ان لاشہی گلاو^{۱۷۷} بوون، نہ دہبواہی لہ گورستانی ئاساییدا بنیڑ رابان۔ ئیدی باو کہ کان تہرمی پؤلہ کانیان بہ پاس بردنہ شاخہ کان، لہوئ بہ پڑہ وہ دوا مالٹا واییان لیکردن۔

ئاغا جانیش نہیدہ زانی کوہ کہی لہ گہل ئو اندا گیرا وہ۔ ہر وای زانیبوو لہ تارانہ۔

بیرو کہی ئو وہی، جہ واد لہ بہ ندیخانہ دا بی، بہ لای ئو دا نہ ہات۔ ئو یہ کینک لہ گہنجہ تیر بارانکراوہ کانہی دہناسی، ئاخہ ئو کوہی ئو دہرزیلیدہرہ بوو، کہ لہ بہ رامبہری مزگوتی نوپینگہی ہہ بوو۔ ئاغا جان بقُ ئو ان چہند ئایہ تیکی قورٹانی خویند، لہو کات زہنگی تہ لہ فونہ کہی لیدرا۔ ئویش دہسکی تہ لہ فونہ کہی ہہ لگرت۔

’من ہر لہ کورتی دہیرمہ وہ،‘ پیاوہ کہی ئو دیو ہیٹہ کہی تہ لہ فون، بینئہ وہی خویشی بناسینی وای پینگوت؛ ’من برادہریکی جہ وادم۔ ئو لہ گوندی سوور گیرا۔ ئہ گہری زورہ گوللہ باران بکری۔ ئہ گہر بتہوئ شتیکی بقُ بکہی، دہبی ہر ئیستا دہستوبرد بکہی۔ خو ئہ گہر لہ لای دادوہرہ کہی خودا وہ لینی بہیچریتہ وہ، ئو ا کار لہ کار دہ ترازئ و لہ سیدارہ دہدرئ۔‘

کاتیک ئاغا جان دہسکی تہ لہ فونہ کہی دانایہ وہ، دہستہ کانہی لہرزین۔ بہ ہزاران بیرو کہی لہ میٹشکیدا ہاتن و چوون۔ دہیہ ویست بانگی فہخری سادات بکا، لی نہ شیتوانی۔ ئاخہ کوہ کہی گیرا وہ، باشہ بقُچی ہیچی لی نہ زانیوہ؟ تو بلئی ئو کہ سہی زہنگی بقُ لیدا لہ کوئ بی؟ ئاخہ ئو کی بوو؟ وہ کہ دہیزانی جہ واد چووبوہ تاران، باشہ ئو چی دابوو لہو گوندہ؟ ئہری چیدہ توانی بقُ بکا؟

^{۱۷۷} گلاو ہوا تا دینیمکی نجس۔

ئو نہ یدہ زانی له کونیوہ دہستپیکا. چہند جاریک دہستی دایہ تہلہ فون زہنگ بق یہ کییک لیتدا، بہلام ہر زو دہسکی تہلہ فونہ کھی له شوینی خوی دانایہ وہ.

ئینجا چاکہ تہ کھی له سینپیکہ کہ کردہ وہ، کلاوشاپوکھی خستہ وسہر و ہنگاوی نا، بہلام ہیشتا له دہرگا دہرنہ چووبوو، کہ دووبارہ زہنگی تہلہ فونہ کہ لندرایہ وہ. 'تکایہ لیم مہگرہ،' ہمان دہنگی پیشوو بوو؛ 'ئو ہیشتا ہر له ہندیخانہی شارہ کہ دایہ. دادوہرہ کہ پاش یہک دوو پوژی دیکہ دیتہ وہ، تا دادگاییان بکا. تو دہبی خیرا بجولئی.

- 'بہلام ئو له گوندہ کہ دا چیدہ کرد؟ ئہرئ تو کئی؟'

- 'ئیمہ بہیہ کہ وہ له دیکہ کہ بووین، من له کاتی خویدا توانیم رابکہم، ئویش گیرا. تو دہبی بہ پہلہ شتیکی بق بکہی، ببوورہ من ناتوانم زیاتر بدویم، دہبی تہلہ فونہ کہ دابخم.' پیاوہ کہ ئاوا ی گوت.

ئاغاجان خیرا چووہ بہر دہرگای دہرہ وہ، لی خیرا گہرایہ وہ و بانگی کرد: 'فہخری سادات!'

ژنہ کھی وہلامی نہ بوو.

ئہ مجارہ توندتر بانگی کردہ وہ: 'فہخری سادات!'

فہخری گوئی له دہنگی میزدہ کھی بوو، دیارہ شتیک له ئارادایہ. دہستہ جی ہاتہ خوار.

'خوپاگر بہ،' ئاغاجان وای پیکوت، 'جہواد گیرا وہ!'

خہریکبوو دہر دہست له هوش خوی بجی. 'چی؟ بچی گیرا وہ؟' ہیشتا شقسہی بق نہ دہات.

- 'برادہریکی تازہ تہلہ فونی کرد، ئو له گوندی سوور گیرا وہ.'

- 'ئو له گوندی سوور چیدہ کرد؟'

- 'نازانم.'

- 'لہوانیہ لہ گہل شابال چوویتہ ئوئی. ئہدی شابال له کونیہ؟'

- 'ئوہش نازانم. بہرلہ وہی کارلہ کار بترازی، پیویستہ شتیک بکہین. وای

گوت و خہریکیشوو بپروا، 'بہلام ناشزانم چیبکہم، بکوئی بجم.'

- "بىرۆ مزگەوتى! فەخىرى سادات وايبىگوت و پروخسارىشى سىپى پاتە بېۋە. "بىرۆ لەوئى قسە لەگەل ئايەتوللاکە بکە."
- ئاغاچان ويستی شتىک بلى، بەلام نەشىگوت، خىرا بەرەو مزگەوتى پۇيشت. لەوکاتەى ئىسلامىيەکان مزگەوتەكەيان لیستاندبوو، تەنانتە بۆ نويزیش نەدەچووہ مزگەوتى. لى ئەوکات لیوہ ژوور مزگەوتى کەوت، بەلام ئايەتوللاکە لەوئى نەبوو.
- "ئەرى ئايەتوللا لە کوئيە؟" ئاغاچان وای لە مجبوره نوئکە پرسى.
- "ئەو وادە و دیدارەکانى خۆى هەلۆەشاندنەوہ، جارى ئەو نایەتەوہ مزگەوتى، ئاخى ژمارەيەكى زور لەخەلکى سەبارەت بە گوللەبارانکراوہکان دینە لای."
- "باشە بەراى تو، دەتوانم لە کوئى بيبينم؟"
- "نازانم. لەراستیدا کەسبىش نازانى، ئەو لەچەند ناوئىشانىكى جياجيا دەژى." ئاغاچان بەرەو لای بەھارات و دەرمانفروشهکەى بەرامبەرى مزگەوتى پۇيشت.
- "ئەرى مالى ئايەتوللا پتدەزانى؟ من کارى پتويستم پتتەتى!" دەرمانفروشهکە هەستى بەپەرۆشمەندى پرسىارەکەى کرد و گوتى: "لا الە الا اللہ. بۆم نىيە بيليم، بەلام بىرۆ ئەو خانووہ گەورەيەى جارى جارەن بەرپرسى دەزگای هەوالگرى نەئىنى تپتا دەژيا."
- ئاغاچان تەکسىيەكى گرت و بەرۆ ئەوئى پۇيشت.
- دوو پۇلىسى چەکدار لەبەر دەرگای خانووہکەدا بوون. ئاغاچانىش بەرەو پووى ئەوان پۇيشت، بەلام بانگيان کرد زياتر لىيان نەچیتەپيش. دەبووايە لە پىي زەنگى دەرگاگەوہ هاتنى خۆى راگەياندبايە. ناچار قامكى لەسەر دوگمەکە داگرت. ماوہيەكى خاياند تا وەلامىكى وەرگرتەوہ.
- "کى لەوييە؟" يەکى بە دەنگىكى زبر و ناقۇلاوہ بە کورتى وای پرسى.
- "دەمەوئى لەگەل ئايەتوللادا قسەبکەم."
- "ئەوہى هەتە لەسەر کاغەزىک بە جوانى بينووسە و لەئىو کونى پۇستەکەى لای دەستەراستت فرىي بدە."
- "ئاخىر من دەمەوئى بە تايبەت لەگەلیدا بدويم."

- هه‌موو که‌س ده‌یه‌وئ به تایبەت قسە‌ی له‌گە‌لدا بکا، ئە‌وه‌ش هەر ناکرێ.
- "بە‌لام شتە‌که‌ی من پتوێستە. من ئا‌غاجانم، کلێله‌لگری پتیشووی مزگە‌وتی هە‌ینی. خۆ ئە‌گەر وای پتیلێ، بە‌ دلناییه‌وه دە‌مییێ."
- "ئە‌وه له‌ هیچ نا‌گۆڕێ، ئاخۆ تۆ کێ‌ی یان نا، ئایە‌توللا کاتی نییه‌. سە‌رباری ئە‌وه‌ش، هەر لێره نییه‌، ناشزانم که‌ی دیتە‌وه‌."
- ئا‌غاجان دە‌سته‌وه‌ستان لای زە‌نگە دە‌نگدارە‌که‌وه وه‌ستا.
- "دە‌ی له‌وێ مه‌وه‌سته! له‌وێ ب‌ړۆ!"
- ئە‌و هەر بە‌پتێیان بە‌ره‌و ناو شار گە‌رایه‌وه. له‌ ژياندا یه‌که‌مین جاری بوو، نه‌یده‌زانی پتوێسته چی بکا.
- ترومبلیک به‌لایدا هات و ستۆپێکی گرت، لێ‌خۆره‌که‌ی جامی ده‌رگا‌که‌ی هینا خوار و به‌سه‌ریدا قیژاند: "ئە‌وه به‌ته‌مای چی؟ چیه‌ ده‌لێی ده‌ته‌وئ خۆت ب‌کوژی؟"
- "ت‌کایه لێ‌م مه‌گره‌، ئا‌غاجانیش وا وه‌لامی دایه‌وه، "خە‌تای من بوو!" شوفێزه‌که ئا‌غاجانی ناسییه‌وه و نی‌گا که‌ساسیانه‌که‌ی بینی.
- "ئە‌وه بۆ کوئ ده‌چی؟ ده‌کرێ تا ئە‌وێت ب‌گه‌یه‌نم." کابرای لێ‌خۆر وای پێ‌گوتە‌وه.
- "من؟ من ده‌چمه‌ گرتوو‌خانه‌که، خۆ بۆ تۆ زە‌حمەت نابێ؟"
- "کامه‌ گرتوو‌خانه؟ کۆنه‌که یان نوێیه‌که؟"
- "نازانم کامه‌یان، ئە‌و شوێنه‌ی که گە‌نجه‌کانیان لێ تیرباران‌کردن."
- "که‌واته کۆنه‌که‌یه، فهرموو سوار به‌!"
- به‌ندی‌خانه کۆنه‌که به‌ خۆی و دیواره ئە‌ستورە‌کانی ده‌که‌وته ده‌ره‌وه‌ی شارە‌که. ترومبلیکه له‌ گۆره‌پانۆکه‌ی لای به‌ندی‌خانه‌که وه‌ستا و ئا‌غاجانی لێ‌ته‌ته‌ده‌ر. ده‌رگا ئاسنینه‌ قه‌به‌که داخرا‌بوو، سێ پۆلیسیش له‌سه‌ر دیواره‌که پاسه‌وان بوون. به‌ده‌ر له‌وه هیچ شتێک دیار نه‌بوو.
- هیشتا تاریک دانه‌هاتبوو، به‌لام گلۆپه‌ گه‌وره‌کان یه‌که‌سه‌ر هه‌ل‌بوون.
- "هیچ که‌سیک لێره نییه‌، شوفێزه‌که وا بانگی کرد، ئە‌گەر هە‌ز ب‌که‌ی ده‌ت‌گه‌ڕێنمه‌وه ماله‌وه‌"

بہ لام ٹاغا جان گونی لہ کابرا نہ بوو، تا لای دەرگا کہ پویش، بہ دوی زہنگی دەرگا کہ گہرا، بہ لام ہیچی لینہ بوو۔ بہ مست لہ دەرگا ٹاسنہ کہی دا، ٹہمما ہیچ وہ لام نہ بوو۔

بہ دہنگی بہ رزہ وہ بانگی کرد: "ئەری ہیچ کەس لیزہ یە؟"
 دیسان شوفیزہ کہ بانگی کردہ وہ: "ئەگەر بتەوی دەرگا پینمہ وہ مالہ وہ!"
 "بہ ریزان!" ٹاغا جان وای بانگی پاسہ وانہ کانی سەر دیوارہ کہ کرد، بہ لام ئەوان ہەر خوشیان لہ گورہ نہ برد۔
 "بہ ریزان" توندتر بانگی کردنہ وہ۔

شوفیزہ کہ دابہ زی، بۆ لای ٹاغا جان چوو، قۆلی گرت و پینگوت: "وا باشترہ ئیستا بجیتہ وہ مالی، بہ یانی بگہ پیتہ وہ ئیرہ."
 کابرا بنبالی ٹاغا جانی گرت و ہینایہ وہ بۆ لای ترومبیلہ کہ، سوار بوونہ وہ، گہرانہ وہ شار و لہ بہ ردہم مزگوتی دایبہ زاند۔
 کاتیکیش گہ یشتہ وہ مال، یە کسەر شتیکی بۆہات: "فەخری!" بہ تۆنہ دہنگیکی ناکاو ییہ وہ بانگی خیزانہ کہی خۆی کرد۔ "چارشیتوہ کہت لہ خۆت بدہ!"
 - "بۆچی؟"

- "دەرپۆینہ لای مام پەمەزان!"
 ماوہ یەکی زوریش بوو مام پەمەزانیان نہ بینیبوو۔ نہشیاندہ زانی ئاخۆ کتومت چی دہکا، ہەر ئەوہ ندہ یان دہزانی، کہ ئەو گویدر یژہ کہی بۆ ئایہ توللا ئامادہ کردبوو، بەرگی یە کپۆشی لہ بەر کردبوو۔ ٹاغا جان زہنگی مالہ کہی لید، بہ لام ہیچ چرایہ کہ لہ مالہ کہی بەدی نہ کرا۔

دیسان زہنگہ کہی لیدایہ وہ۔ دہنگی پی لہ دالانہ کہ وہ بیسترا۔ قاپیہ کہ کرایہ وہ، مام پەمەزان لہ نۆی دہگا کہ دەرکہوت۔ ئەو پیشیکی در یژ و دہمانچہ یە کیشی پیتوو۔ لہ بہر ئەوہی لہ تاریکیدا وەستابوو، لہ بہ ژنی خۆی گہ ورہ تر دیار بوو۔ ئەو چاوہ پوانی ہاتنی ٹاغا جان و فەخری ساداتی ندہ کرد۔

- "دەکرێ بێنە ژوور؟" فەخری سادات وای لێرسی۔
 - "فەرموون." مام پەمەزان وای پینگوتنہ وہ۔

لہ مالہ کہی وینہ یەکی گہ ورہ ی خومہ یینی ھەلواسرابوو، بہ دەر لہ وینہ یە، چەندین وینہ ی بچوکی ئایہ توللا کانی دیکہش لہ وئی دہبندران۔

- "مام بہمہ زان، پیوستان بہ یارمہ تی تو ہہیہ،" ناغاجان وای پیگوت،
"جہ واد گیراوه. شتیکت پیڈہ کری؟"

مام بہمہ زان بہ حہ پہ ساوی سہیری کردن. ہہ میسہ ئو وہک نوکھریک
کاری بڈہ کردن، ئووان بق ئو باش بوون. ہہ نووکھش ئووان بہ تیکشکاوای
لہ بہ ردمی و ہستاون و داوای کومہ کی لیدہ کھن.

- "چیتان بق بکہم؟ نازانم ناخو چیم لہ دہست دی؟"

- "من دہمہ وی لہ گہل ئایہ توللادا قسہ بکہم. دہ کری دیداریکی لہو جوړہم بق
پیک بخہی؟ پیوستان دیدارہ کھش خیرا بی، ہر ئیستا! دہترسم دوایی
کارلہ کار بترازی."

- "ئیستا؟ ئیستا ناکری. من نازانم، مہ بہ ستمہ بلیم، ہہندی بوہستہ،
فہرموون دانیشن، فہخری سادات دہ کری پیالہ یک چای؟" وای گوت و
دہستی دایہ تہ لہ فون، کہ لہ میژ نہ بوو بوی داندرا بوو.

- "ئو ژمارہیہ کی لیندا و گوتی: 'لہ گہل من! من دیداریکم لہ گہل ئایہ توللادا
دہوی. دہ کری بوم سازبدهی؟ نہ خیر، بوخوم نیہ. بق ناسیایو یکمہ... بہ لی،
باش دہیناسم، زور لہ میژہ، شتکہ گرنکہ... ئہ گہر بکری ہر ئہ مشہو... من
تیدہ گہم. بہ یانی...؟ باشہ ریککھوتین، لہ مزگوتی، دوای وتاری ہہینی؟
نہ خیر، باشتہ پیش وتارہ کہ بی."

ئیدی فرمیسک بہ چاوی ناغاجاندا ہاتنہ خوار.

پوژہ کہ پوژی ہہینی بوو، خہلک پول پول دہچوونہ مزگوتی. ناغاجان
لہ دہرگا کہ چاوہری ئایہ توللاکہی دہ کرد، بہ لام ئو وہخرا.
کاتیک ئایہ توللاکہش ویستی بہرہو مزگوتی پروا، زہنگی تہ لہ فونہ سوورہ کہ
لیندا.

- "ہہفتہی ہا بردو و عیراق بہ چہ کی کیمیاوی لہ ہیزہکانی ئیمہی داوہ. بہ
ہزاران کہس مردوون، لہ نیویاندا چہند سہد کہسیکی زہنجان و گوندہکانی
دہوروبہری تیدایہ،" گوئی لہ پیکخہرہ کہی نویژی ہہینی بوو دہیگوت؛
"بہ یانی تہرمہ کانتان بق دیتہ وہ."

پاشان مارسیدیسہ رہشہ کی ٹایہ توللا لہ بہ ردم مزگوتی و ہستا۔ یہک دوو پاسہ وانی لیدابہ زین۔ ٹاغاجان یہک دوو ہنگاو بہرو لایان پڑیشت، بہ لام یہکی لہ پاسہ وانہ کان بہری پنگرت۔

- "ئاخر من وادہ دیدار یکم لہ گہل ئایہ توللادا ہہیہ۔" ٹاغاجان وای بہ پاسہ وانہ کہ گوت۔

- "پینگاکہ بہ ردم!" پاسہ وانہ کہ وای بانگکرد۔

ٹایہ توللا کہ نیگیاہ کی بریہ سہر ٹاغاجان، بہ لام نہیناسیہ وہ، پینشتر ہرگیز نہیینیبوو۔

ٹاغاجان کلاوشاپز کہی لہ سہر داگرت و چہ مایہ وہ۔ ٹایہ توللا کہ بہ لایدا تیپہ ری۔

"من دیدار یکم لہ گہل ئیوہدا ہہیہ!" ٹاغاجان وای بانگی ٹایہ توللا کرد۔

ٹایتوللا کہ میک و ہستا، سہیریکی کرد و دیسان پڑیشتہ وہ۔

ٹاغاجان بہ دوایدا غاریدا۔

"من کلیلہ لگری پیشووی مزگوتیم!" لہ کاتیکدا وای گوت پاسہ وانیک توند گرتی۔

ٹایہ توللا کہ ئامازہ یہ کی کرد و بہریاندا۔

ٹاغاجان خیرا چووہ لای۔ ٹایہ توللا ئہ راکی دہستی دریژ کرد، لہ کاتیکدا بہروہ مزگوتی دہ پڑیشت۔ لہ بہ ردم دہرگای ہولی نویژ، ٹاغاجان دہستی ٹایہ توللا کہی ماچکرد۔

دیندارہ کانی نیو مزگوتی، کہ بینیان ٹایہ توللا کہ ہاتہ ژوور، بہ دروشم لیدان لہ بہری ہلسانہ وہ۔

ہہ مووانیش بینیان، کہ ٹاغاجان دہستی ٹایہ توللا کہی ماچکرد و ٹایہ توللاش بڑ ساتیک و ہستا و گوئی لنگرت۔ ئوہشیان بینی کہ ہیشتا ٹاغاجان ہہر قسہی دہکردن، کہ ٹایہ توللا کہ بہوہرہزی پڑیشت، بینیان ٹاغاجان دامہنی جبہی ٹایہ توللای گرتبوو، پاسہ وانہ کانیش بہ توندوتیژی ٹاغاجانیان بردہ لایہک۔

ئايەتوللا ئەراكى راستە وراست بەرە كورسىيە بەرزەكەى وتاردان پۇيشت و
 لە لای يەكەمىن پەيزەى وەستا. پاسەوانىكىش تەنگىكى بۇ برد، چەكەكەى
 وەك ھىمايەكى چەنگ توند بەدەستىە وە گرت. ئىدى دەستى بە وتاردان كرد:
 "سەدام كە كورپى باوكى خۇى نىيە، خاكى گەوھەرى ئىمەى لە ئىسففەھان
 بۇمباران كرد! سەدام ھىچ نىيە، ئەو بىژمۆتە ئەلقەلەگوئى ئەمريكايە. ئەمريكا
 تۆلەى خۇى دەكاتەو! ئەمريكا سەدام وەك ماشىنى جەنگ بەكاردينى! ئەو
 سەدام نىيە، بەلكو ئەمريكايە مزگەوتەكانمان بۇمباران دەكا!
 ئەمريكا! بۇمبارانمان دەكا! ئىمەش لەو ناترسىن. ئەمريكا پەرسىستگا
 مېژويىنەكانمان خاپوور دەكا! ئىمە لەتو ناترسىن!
 سەدام تۆكەرە!

ئەو لە ئىمە دەترسى، لە سوپاكەمان دەترسى، لە پۆلەكانى ئىوہ دەترسى.
 ئەى دىندارانى زەنجان! خۇتان ئامادەكەن. مەن ھەوالى ئازارەشم بۇ ئىوہ
 پىيە. سەدام بە چەكى كىمىاوى لە كورپەكانى ئىمەى داوہ.
 ئەى دايك، خۇت ئامادەكە!
 ئەى باوك، خۇت ئامادەكە!

لە ماوہىەكى كورتدا، دەبى ئىمە پۆلەكانمان بنىژىن. بەلام كورپەكانمان دەچنە
 بەھەشتى و لە لايەن فرىشتەكانەو پىشوازيان لىدەكرى.
 - "ئەللاھو ئەكبەر، ئەللاھو ئەكبەر!" خەلكەكە وا ھاوارى كرد.
 - "خو! گەرەى! ئىمە دەبىيەنەو! ئىمە بەغداش دەگرىن. ئىمە ھەر بە
 بەغداوہ ناوہستىن، ئىمە دەبى بابدەينەو سەر ئەمريكا و ئىسرائىل. ئىمە
 دەبى حەرەمى شەرىف^{۱۷۸} پزگار بكەين!

- بەلام ئەى دايك، ئاگاداربە! ئەى باوك، باش بېروانە! ئىمە لە ھەمان كاتدا لە
 دوو بەردا دەجەنگىن. لەوئى كورپەكانمان دژى سەدام شەپدەكەن. لىرەش
 ئىمە دژى كۆمۇنىستەكان وەستاوينەتەو. ھەرچەندە ئەوان بچووكىشن،
 بەلام دوژمنىكى كوشندەى ئىوخويىن. دەبى ئەوانىش لە پەگوپىشەوہ
 دەربىنن!

ئو ئاماژہی بق ئاغا جان کرد و هاواری کرد: "بہ زہیی له گۆریدا نییہ! بہ لکو سزای قورس!"

- "اللہ اکبر!"

ئاغا جان کہ لەسەر چۆک لەسەر زەوی دانیشتیوو، هەستی کرد مزگەوتە کہ بە کۆلی دادراوہ. بە پشتکوورییەوہ لەبەرخۆی ورتەپەکی لێوہات:

"إِيَّاكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (٥)

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (٦)

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (٧)

ئێمە هەر تو دەپەرستین، پشت هەر بە تو دەبەستین.

له راستەپێ شارەزان کہ،

رێی ئێوانەیی کہ خۆت چاکەت لەگەل کردوون، نەک ئێوانەیی کہ وەبەر

تووەیی کەوتوون، ئێوانەش کہ لای بوون..

له مالهەش، کاتی ئاغا جان رەفتاری ئایەتوللاکەیی بق ژنەکەیی پروونکردوہ، فەخری سادات دەستبەجێ چارشینوہ رەشەکەیی بە خۆی دادا و خەرک بوو بپوا.

- "بۆ کوئی؟"

- "دەچم قسە لەگەل زینەت دەکەم. هەر دەبێ یارمەتیمان بدات!"

- "ئەو یارمەتیمان نادا. ئاخەر ئەو بق کوپی خۆی هیچی نەکرد، بق جەواد

هەر هیچ ناکا. دنیا ئاوہ ژوو بوئەوہ، لەسەر سەر وەستاوہ. خومەینی جاری

جیھادی داوہ. ئەو ئەرکەیی بەسەر شانی هەموواندا داداوہ، کہ لەبەرانبەر

نەیاراندا بوەستتەوہ. تەنانت خۆدی دایکەکانیش ناپاکی لە کوپەکانیان

دەکەن."

- "ئاخر، خۆ جەواد هیچی نەکردوہ."

- "فەخری خۆت لە گێلی مەدە، هەموو دایکەکان هەروا دەلێن. ئەو دەمیکە لە

مال ناژی. ئێمە نازانین ئەو چی کردوہ و بۆچی چۆتە گوندەکە."

- "هێشتاش، هەر دەچمە لای زینەت."

- "زینەت لە ناو مزگەوتیدا خۆی لە ئەحمەد نەبان کرد. خۆ ئەگەر تۆ بچیه لای و دەربارەیی کۆرەکی خۆت، قسەیی لەگەڵدا بکە، هەرگیز بە هانائەوه نایەت."

- "ئاخر خۆ ئیمە شتیکی دیکەمان نییه، هەر دەبی بڕۆین. هەرۆهە تۆش، دەبی بەیەکەوه بچین."

زینەت هێشتا هەر لە بەشی ژنانی گرتووخانەدا کاریدەکرد، لەویدا فشاری وای دەخستە سەر گیراوەکان تا بە تەواوی دەستبەردار دەبوون و ئامادەدەبوون هەر ژەمی حەوت نوێژ لەسەر یەک بکەن. بەبی شەرمیش ناپاکی لە دۆست و ناسیاوەکانیان بکەن.

کاتیکیش شەویکیان زینەت بەبی ئاگادارکردنەوه گەرابوو خانووەکی مزگەوتی تا دوا کەلوپەلەکانی بیاتەوه، لە تاریکییدا گوێی لەدەنگی ئاغاجان بوو: "زینەت، ئەڕی بۆ هەموو شتیک هەر بە دزییەوه دەکەیت؟ باشە بۆچی ناتەوێ بمانبینی؟ بۆچی هەر سلاویشمان لێناکەیت؟"

زینەت هیچ وەلامی نەدایەوه و لەسەر بۆیشتی خۆی نەکەوت.

ئاغاجان چوو بەرپیگرت.

- "ناکری تۆ هەروا بڕۆی. تۆ دەبی وەلامیکت هەبی. خەلک لە پاشلمەوه قسەیی خراپت دەرەق دەکەن. خەلک دەلی تۆ بووێتە قامچیوەشین، ئەڕی راستە؟"

- "خەلک هەرچی پتێخۆش بن با بیلێ، زینەت وا بیتدەنگی خۆی شکاند، من ئەرکی خۆم راییدەکەم. ئەوهی ئەللا لێم داوادم، هەرئەوه دەکەم!"

- "تۆ باسی کامە ئەللا دەکەیت؟ باشە بۆچی من ئەو ئەللا یە ناناسم؟"

- "ئاخر پۆزگار گۆراوه!" زینەت وای پیگوتەوه.

ئیدی دەرگاکی کردەوه و لێیدا بۆیشت.

زینەت هەستی بە ئاسوودەیی دەکرد، هەستیک پێشتر هەرگیز وا ئاسوودە نەبووه. ئەوهی خەلکیش دەیکوت، هەندێ ساردی دەکردەوه بەلام خۆ شتیکی هەلەئەوه کرد. کاتیکیش ئەحمەد گیرا، زینەت بە نەینییەوه پەیوەندی بە خالخالییەوه کرد، لە قوم یەکیدیان بینی. دیداریکی چارەنووسسازانە بوو،

خالیکی وہرچہرخان بوو له ژيانی زينه تدا. جارناجار زينه ت دوول بوو له وهی له سهر ږگای راست بی، لی خالخالی هه موو گومانه کانی ره واندوه. "ناخر شوږشیکي گه وره هه لگيرساوه،" خالخالی وای به زينه ت گوت؛ "له راستیدا ئیسلام ږه گورښه ی دووه زاروپینچ سه د ساله ی پاشایه تی دیرینی هه لکه ند. ئیمه هه نووکه خه ریکی دامه زرانندی کوماریکی شیعہ گه ریښ. الله زور به سه ختی سزمان ددا نه گه ر ئیمه نه و دهرفته له کیس بدهین. الله دوو پرووی هه ن. یه کیان میهره بانیه، نه ویدیکه شیان سامناکیه. ئیستاش ږوژ ږوژ ی پرووه سامناک و توقانده که یه. ناخر ږیگایه که ی دیکه مان بو بهر زراگرتنی ئیسلام له پیشدا نه ماوه. دوژمنه کانمان سه رسه ختن. هیچ بژارده یه که نه ماوه ته وه. تو یان ده بی ئیسلامه تی هه لگری و باقی دیکه به لاهه بنیتی، یاخود کوږت، میردت یان دایکت یان هه ر که سیکي دیکه، که هیچ جیاوازیان نییه، هه لېژیری. خواش به به هه شت پاداشت ددهاته وه."

کومیته ی خوشکانی ږه وشتپه ره وه که له ژیر سه ره پر رشتی زينه تدا کارابوو، له باله خانه ی سه روکی شاره وانی ږژیمی پښوودا بوو. کاتیکش ناغاجان و فه خری سادات هاتنه کومیته که، کومه له یه که دایباب له هو لی ته لاره که وه ستابوون، هه موویان بو که ږه لاره وکانی خویان هاتبوون. فه خری سادات توند چارشیتوه که ی له خوی لووولدا و ږووخساری خوی شارده وه و لیوه سه ر په یژه کان که وت. دوو له ژنه چاروکه ږه شه کان بهریان پینگرت.

- "چیت ده وی؟" یه کینکیان وای لیپرسی.
- "من ده مه وی قسه له گه ل زينه ت خانم بکه م."
- "خوشک، خوشکه زينه ت؛ ژنه که ی دیکه قسه که ی بو راستکرده وه.
- "تکایه لیم مه گرن،" فه خری سادات وه لامي دانوه، "هه لېه ته، من مه به ستم خوشکه زينه ت بوو!"
- "خوشکه زينه ت کاتی نییه، نه و هیچ که س نابینی."
- "ناخر پرسه که پرسیکي خیزانییه، پیویسته بیبینم."
- "پیتده لیم خیزان یان نا، هیچ له پرسه که ناگورې، نه و کاتی نییه."

- "من براژنی ٹوم، ٹوہش ٹاغاجانہ، کؤنہ خہ زووریہ تی۔ پئویستہ دہستہ جی قسہ ی لہ گہ لدا بکے یں۔ ٹہ گہر بکری ٹاگاداری بکے یتہ وہ، بہ دلنایا یہ وہ پتیشوا زیمان لیدہ کا۔"

- "وا دہ چم بزائم چیم بڑ پیدہ کریں۔ بہ لام تو بگہ ریوہ ٹوئی بوہستہ۔"
- "ہہ لہ تہ۔" فہ خری ساداتیش وای پنگوتہ وہ۔

زینہ تیش لہ درزی پەردہ ی ژووری کارکردنی ٹاغا جان و فہ خری ساداتی بینین لہ نیو خہ لکہ چاوہ روانہ کدا و ہستابوون۔

زینہ ت بہ پرسی گرتنی جہ وادی دہ زانی، بہ لام ٹوہشی دہ زانی، کہ ہیچی بڑ پیناکرین۔

ناوہ ناو خالخالی زہنگی بڑ لیدہ دا، بہ لام ٹوہ نہ یدہ توانی زہنگ بڑ خالخالی لیدہ اتہ وہ۔ زینہ ت نہ یدہ زانی ٹاخو کتومت خالخالی چی دہ کا، قہ ت گومانیشی بڑ ٹوہ نہ دہ چوو، خالخالی ٹوہ دادوہرہ دلہرہ قہ توقینہرہ ی خودا بی۔

تو بلتی گہر بہ راستی جہ واد لہ مہ ترسیدایی، یارمہ تی بدا؟ زینہ ت لہ پیدہ سہ لاتیدا دہ لہ رزی، نہ خیر، ٹوہ ناتوانی یارمہ تی بدا، زینہ ت ٹوہ کہ سہ نیبہ، دڑی ٹوہ شتانہ بوہستیتہ وہ، ٹوہ تہ نہا فہرمانہ کان جتہ جیدہ کا۔
خومہینی لہ وتارہ کانی خویدا بہ پوونوٹاشکرا باسی خوشکانی پەوشتہ پروہری کردبوو: "ٹہ مرؤ ٹیسلام لہ سہر شانی ٹیوہ دا و ہستاوہ۔
ٹہ گہر پئویست بکا مندالہ کہ ی خؤتی لہ پیناو دابنی!"

زینہ ت جاریکی دیکہ سہیری خوارہ وہ ی کرد۔

"من نامہ وئی ٹہ وان بینیم۔ پینان بلن، من لیترہ نیم۔" وای بہ ژنہ پاسہ وانہ کہ گوت۔

ٹیدی ژنہ کہش گہ را یہ وہ لایان و بہ فہ خری ساداتی گوت: "خوشکہ زینہ ت لیترہ نیبہ۔ ٹوہ دہر چووہ۔"

ہیو ابراوانہ فہ خری سادات سہیریکی دہ ورو بہری خوی کرد، سہیری پەنجہرہ کانی کرد، لہ پڑ نیگای چاو ی چووہ سہر ژنیک لہ پشت پەردہ کہ وہ۔
زینہ تی ناسیہ وہ۔ پەردہ کہ داخرا۔

- "ٹوہ لہ وینیہ،" فہ خری وایگوت، "ہہر تازہ لہ پشت پەردہ ی ٹویدا بینیم۔"

- "نه و لیره نییه، من وا پیتده لیم، دهی برو و رینگاکه بهرده. ژنه پاسه وانکه به ختکرده وه وای بنگوت.

ئاغاچان پېلى فەخرى ساداتى گرت.

- "وەرە، با برۆینەوه!"

- "نه خير، نايه مه وه، من ليره ده مينمه وه، هر ده بی قسه له گه ل زينه تدا بکه م." وای به مژده که ی خوی گوته وه.

- "دهی لیږه برېږن! دنا بانگی براکان ده کهم!" ژنه پاسه وانه کهش وای
وه لامدابه وه.

- 'زینہت! فہ خری وای مانگرد.

پیاوکی چه کار هات به قونداخی تهنه که ی پالکی به فخریه وه نا به ره
 ده رگاکه ی برد. 'دهی برۆن، لیره نه منن!'

‘زینہ زینہ ہوتے ہوئے!’ فخری سادات تا ہیزی تیدابو ہاوارکرد۔
 گاہرے ریشدار قونداخہ تہنگیکی لہ کہلہکی فخری دا۔ فخری سہرسمیکی
 برد و بہ دہرگا کہوت، چارشیزہ کہی لہ سہر سہر لاکہوت۔ ٹاغا جانیش
 یخہی پیاوہ کہی گرت پالیکی بولای دیوارہ کہ پیوہنا، ژنہ پاسہوانہ کہ داوی
 یارمہ تی کرد۔ دوو پیوای چہ کرداری دیکہ کہوتنہ سہر ٹاغا جان، زینہ ت
 بہنچہرہ کہی کردہوہ: ‘لئی نہ دہن! لئی گہرین با بروا!’

ناغا جان چارشنبه که یه خری له سهر زهوی هه لگرته وه، به سهر سهرو و شانی فه خری ساداتی دادانه وه بیتگوت: دهی بایروینه وه مالی!

دواى نيوه پړويه كې درهنگ بوو، خالخالى گه يشته زه نجان.
هه نووكه كه ژماره يه كې نه و منده زور له سهر يازانى ده ولت، له بهر هې شه ردا
سهر يان تييدا چو و بوو، ساته و مخته يكي له بار بوو، تا نه ياراني پړيم دادگايي
بكرين.

ئەو تۆمەتبارەكانى لە تەويلەى پېتھووى گرتووخانە كۆنەكە، كە ھېشتاش بۆنى ريخە ئەسپيان لىدەھات، بىنى. لەوئ لەسەر دىوارەكانى تەويلەكەدا، نالى ئەسپ، زىن و كورتان، قىياس و پېشمە ھەلۋاسراپوون. خالخالى ھەمىشە ھەر گۆشە تارىكەكانى شارى ھەلەدەئارد.

له‌وی سئ گهنجیان هینانه به‌ردهم خالخال، ئه‌ویش له‌ماوه‌ی چاره‌گه سه‌عاتیکدا حوکمی به‌سهردا دان، یه‌کئیک له‌و سئ که‌سه، سزای مهرگ و دووه‌میان ده‌سال و سینه‌مه‌که‌شیان سیزده‌سال سزای بۆ بریه‌وه. دوا‌ی ئه‌وان نۆره‌ی کیژوله‌یه‌ک هات.

- "ناوت؟"

- "مه‌حبوبه!"^{١٧٩}

- "تۆ له‌کاتیکدا گیرای، هه‌ولی راکردنت ده‌دا، باشه‌ بۆچی هه‌لده‌هاتی؟"

- "له‌ترسی گرتن هه‌لده‌هاتم."

- "ئاخر چیت کردبوو، تا ترسی گرتنت هه‌بی؟"

- "هیچم نه‌کردبوو."

- "هه‌ندئ بلاوکراوه‌ت له‌نیۆ جانتاکه‌تدا هه‌بوون!"

- "راست نییه. هیچ له‌ناو جانتاکه‌مدا نه‌بووه."

- "تۆ له‌گوندی سووردا گیرای، ئایا له‌وئ ده‌ژی؟"

- "نه‌خێر."

- "ئه‌ی له‌وئ چیت ده‌کرد؟"

- "سه‌ری براده‌ره‌کانم ده‌دا."

- "ناوی براده‌ره‌کانت چیه‌؟"

- "ناکرئ ناویان به‌دم."

- "تۆ ناته‌وئ هیچ بلی. زۆر باشه. ئایا په‌شیمانی له‌وه‌ی کردووته؟"

- "من هیچ شاشییه‌کم نه‌کردووه، شتیکم نه‌کردووه، هی ئه‌وه‌بی داوا‌ی لیئوردنی بکه‌م."

- "ئه‌گه‌ر ئه‌م شته‌ واژۆ بکه‌ی و داوا‌ی لیئوردنیش بکه‌ی، سزاکه‌ت له‌سه‌ر سووک ده‌که‌م."

- "خۆ ئه‌گه‌ر هیچ کاریکی هه‌له‌م نه‌کردبێ، بۆچی ده‌بی کاغه‌زه‌که‌ واژۆ بکه‌م؟"

- "شه‌ش سال!"

پاشان خالخال بانگی پاسه‌وانه‌کانی کرد. یه‌کیکی دی!"

کیڑہ کہ بیان له وئ لابرد، ئینجا دوو چه کدار جه وادیان هیتا.

- "ناوت؟ خالخالی به بیئ ئه وهی هه ته ماشاشی بکا وای بانگ کرد.

- "جه وادا! به ندرکراوه که وای وه لام دایه وه.

- "ناوی باوکت؟"

- "ناغا جان!"

دهستبه جی خالخالی سه ری به رز کرده وه، ههروهک ئه وهی میشووله یهک به

ملی وه دابئ. ئه وه لهن چاویلکه ره شه که یه وه سهیری جه وادی کرد.

تیشکیکی زور له سه ره دهموچاوی تومه تباره که بوو، بویه نهیده توانی

پروخساری دادوهره که ببینئ. خامه ی دهستی خالخالی به ربووه سه ره

زهویه که، له چرکه یه کدا خوی نوشتانده وه تا هه لیبگریته وه، ئه وسه جه واد به

شینکی دهموچاوی خالخالی بینئ.

بیرۆکه یه کی راگوزهرانه ی وای به میشکدا هات، که پیشتر دادوهره که ی ببینئ.

خالخالی کاغه زه کانی به رده می هه لگیژ و وه رگیژ ده کردن، دهیه ویست کاتیکی

زورتری هه بیئ. "په رداخیک ئاوا" وای بانگی دهره وه کرد.

دوو پاسه وان هاتنه ژوور و قولی جه وادیان گرت تا هه لیبگرن و ببه نه ده ری.

وایان زانی دادوهره که بو ئه وه بانگی کردن، تا له وئی لابه رن.

"له و گه رین. په رداخه ئاویک بو من بینئ!" خالخالی وای پینگوتن.

خو من ئه و کابرایه ده ناسم، جه واد له میشکی خویدا هه ر وایده گوت. ئاخه

دهنگه که ی غه رب نه بوو.

یه کیکی له پاسه وانه کان گلاسه ئاویکی هیتا و له به رده م خالخالی دانا. خالخالی

قومیکی له ئاوه که دا و گوتئ: "تو فایلیکی قورست هه یه. تو ئه ندامیکی کارای

پارتیکی کۆمۆنیستی، تو ئه و میشکه بزۆینه ره ی پشت په رده ی. به

ده مانچه یه کی بهر پشتیشه وه گیراوی، که سن فیشه کی پی ته قیندراوه. خه لک

تو یان بینیه ته قهت له کوپته ره که کردووه. بو ئه و تاوانه قورسانه سزای

مه رگت به سه ردا ده سه پی. ئایا شتیکت هه یه بیلیئ؟" خالخالی وای پینگوت.

- "ئه و قسانه هه مووی درۆن. سه رباری ئه وه ش من دان به و دادگایه دا

نانیم. ئه وه ی تو ده یکه ی ناقانونیه! من مافی پاریزه ریکم هه یه! مافیک بو

به رگری له خو کردن!"

- "دہمت داخہ و گوئیگرہ! خالخالی بہ توندی وەلامی دایہ وە. "من کاتیکی زۆرم بۆ تۆ تەرخان کرد، زیاتر لە ئەوانی پیش خۆت. فایلەکەت پوختە ی تاوانە قورسەکانە."

- "دۆسیەکە ساختە یە، زانیارییەکان دروست نین. من ھەرگیز دەمانچەم لەبەر پشتم نەبوو، قەتیش تەقەم لە ھەلیکۆپتەر نەکردوو."

- "من کاتی ئەوەم نییە، مشتومڕت لەگەڵدا بکەم. ئامۆزگاریت دەکەم، باش گویم لێگەری، تیگەشتی؟ من بابت دەناسم، ئەگەر ھاوکارم بی، دەمەوی یارمەتیت بدەم."

خۆ ئەو خالخالییە! شتیکی وای بۆھات. خالخالی دادوەرەکی خودایە! جەواد بەو بیروکە یەو ھەژا، دەمی وشک بوو. دەستەکانیشی لەرزین. خالخالیش تیگەشت، کە جەواد ئەوی ناسییە وە.

- "گەنجۆ، گویم لێگەر. سەر لەبە یانی ئەمڕۆ زیاتر لە سیسەد تەرم لەبەرەکانی شەپەو ھێنرانە وە ئەم شارە، ھەمووشیان گەنجی ھاوتەمەنی تۆ بوون. ئەوان لەوێ دژی دوژمن جەنگابوون، تۆش تەقەت لە کۆپتەرەکانمان کردوو. بۆمن ھیچ لە پرسەکە ناگۆڕی، ئاخۆ کوپی کتی، تەنانت گەر برای منیش بی، من سزای مەرگت بە سەردا دەدەم. بەلام لەبەرئەو ھە باوکت دەناسم، لێرەدا پزێپەپێتک دەکەم. من سی پرسیارت لێدەکەم. بەرلەو ھە وەلامیان بدەیتەو، باش بیر لێبکەو. خۆ ئەگەر کوپیکی زیرەک بی، وەلامی راست دەدەیتەو. تۆ دەبی باش تیگە ی، پێشتر من ھەرگیز ئەو دەر فەتەم بە کەس نەداو و بە کەسیشی نادەم.

پرسیاری یەکەم: تۆ کۆمۆنیستی یان باوەڕت بە ئیسلام ھە یە؟ جەواد ھەستی بە جیدیەتی قسەکانی خالخالی نەکرد. ئەو لە تورەبیدا دەکولا: "من ھیچ وەلامی ئەو پرسیارەت نادەم وە. تۆ وەک دادوەرێک بۆت نییە ئەو جۆرە پرسیارانە بکە ی. سەرباری ئەو ھەش، خۆ ئێرە دادگا نییە، بەلکو تەویلە یە!"

- "باش بیر لەو قسە یە ی خۆت بکەو،" خالخالیش وای پێگوتەو: "دوو ھەمین پرسیار: دەبی پۆژانە ھەفت جار لەگەل گیراوەکانی دیکە ی بەندیخانەدا، وەک سزا نوێژ بکە ی؟"

- "نویژکردن پرسیکی کہسیہ. ہر بزیہ ہیچ وہلامت نادمہوہ."
- "پرسیاری سیٹھم" دہبی ٹہو فورمہ پھشیماننامہیت واژو بکہی؟"
- "باشہ بؤچی داوای لیبوردن بکہم، لہ کاتیکدا ہیچ ہلہیہکم نہکردووہ؟
نہخیر، نایکہم."
- خالخالی کہوتہ گومان، گہر ہاتبا و ہندی لہگہلیدا ہاوکاربا، لہ مردن
دہیگہراندہوہ.
- "من ہیشتا یہک دہرفہتی دیکہت دہدہمی و ناموژگاریت دہکہم ٹہم ہلہ
لہدہست خوت نہدہی." خالخالی واپینگوت.
- ٹیدی قورٹانیکی قہبارہ بچوکی لہ گیرفان دہرہینا و دایہ جہواد و پیگوت:
"ٹہگہر بہم قورٹانہ سویند بخوی، کہ ہیچ دہمانچہت پینہبووہ و ہیچ
تہقہشت نہکردووہ، ٹہوا سزایہکەت سووک دہکہم! لی ٹہگہر وا نہکہی،
دہستبہجی لہ بہرامبہر دیواردا راتدہگرم!"
- "تو سہدان بیتاوانت لہ سیندارہ داون. ٹہمہش خوی تاوانہ. تاوانہ دژی ٹہم
قورٹانہ. من ٹہوہی تو دہیلٹی، نایکہم. ہر لہبہر ٹہوہش کہ باوکم دہناسی،
وا ناکہم. بہ ہوی رہفتارہکانت، شہرم لہخوم دہکہمہوہ. کہسایہتی تو لای
مالی ٹیمہ ناسراوہ. تو دہتہوی چاکہیہکم لہگہلدا بکہی، بہلام من چاکہکەت
وہرناگرم. تو لہبہرامبہر مالباتہکەمدا ہست بہ خہتاباری دہکہی، لی من
لہجیاتی تو شہرم لہخوم دہکہمہوہ. من ہیچ سزایہکی سووککراوہم لہ
جہللادیک ناوی، کہ دہستہرداری ژن و مندالہکہی خوی بووہ، جہللادیک کہ
بہدہرفتاری لہگہل ہاوسہرہکیدا نواندووہ، ٹہشکہنجہی داوہ. من ہہرگیز
لہبہرامبہر کہسیک، کہ بہیہک جار سہدان کوردی تیرباران کرد، چوک
دانادہم. گہر وابکہم، کورپی باوکی خوم نیم. دہی قورٹانہکەت بخہرہوہ نیو
گیرفانت، من پیویستم پیی نیہ."
- خالخالی بہتوندی بانگی کرد: "مردن!"
- پاسہوانہکان پڑانہ ژورہکە و جہوادیان بردہ ٹہو جینیہی، کہ گیراوہکانیان
لی گوللہباران دہکردن.

یہ کینک لہ پاسہ وانہ کان چا وہ کانی جہ وادی بہ ستنہ وہ و لہ بہ رام بہر دیوارہ کہ دا پایانگرت۔ جہ واد پٹیوابوو، خال خالی ئو گوللہ باران ناکا، بہ لکہ ہر دہیہ وی بیترسینئ و وایلیکا داوی لیئوردن واژوبکا۔

تہ نانت دواى ئوہی پاسہ وانہ کان چا ویشیان بہ ستنہ وہ و لہ بہ رام بہر دیوارہ کہ دا وہستاندیان، جہ واد لہ و پروایہ دا بوو، ہہ لسو کہ و تہ کہ یان ہر بؤ ترساندنہ و بہ س۔ ویرای ئوہوش، ئو ہر گیز دہ مانچہی ہہ لئہ گرتبوو، چ جای ئوہی تہ قہ لہ کؤ پتہر کہ بکا۔ ئاخر ئوان ہؤکاری ئوہیان نہ بوو، لہ بہر دہم دیوارہ کہ دا پایبگرن۔ ئیدی دہنگی تہ پہی پینان ہات، گومانى بؤ خال خالی چوو، گواہ دیت و لہ گہ لیدا قسہ بکا۔ جہ واد لہ وہ دلتیا بوو، کہ خال خالی بؤ لای ئو دئ، لہ بہر خاتری ئاغا جانیش لہ سیدارہی نادا۔

کہ چى خال خالی نہ چووہ لای۔ جہ واد چا وہ پروانى ئوہ بوو خال خالی پیئیلئ: 'دہی بہ سیہ تی، چا وہ کانی بکہ نہ وہ، بیبہ نہ وہ بؤ نیو زیندانہ کہ۔'

- 'نامادہ بن!' خال خالی وای بہ پاسہ وانہ کان گوت۔

دوو پاسہ وان چؤکیان گہ یاندہ سہر زہوی و لوولہی تہ ننگہ کانیان لہ سینگی جہ واد کرد۔

جہ واد پشتی خؤی راست راگرت تا نیشانی خال خالی بدا، کہ ناترسئ۔ ئو وایدہ زانی خال خالی لہ وہ زیاتر نا روا۔

- 'تہ قہ!' خال خالی وای بانگ کرد۔

تہ قہ کہ کرا۔ سہرہ تا جہ واد ہہ سستی بہ تہ قہ کان نہ کرد، کہ بہ جہ سستی کہ و تن۔ بؤ چرکہ ساتیکی چا و تروکانیک بیرى کردہ وہ: دہ بینى، ئوان ویستیان بمترسینئ۔

ئو بہ لادا ہات۔

ئیدی کہ و ت۔

سہری کہ و تہ سہر زہوی و چا وہ کانی داخران۔

کیوہ کان

ٹاغا جان تہرمی جہوادی وەرگرتہ وە، تہرمەکە لەناو ترومیٹیکدا لە بەردەم دەرگای مالیان بوو.

فەخری ساداتیش لە لای پەنجەرەکە وەستابوو، سەیری خوارەوہی دەکرد، ئەو شوینەیی بانگدەرەکە بەبی ئۆقرە ھەر دەھات و دەچوو. فەخری لەپشت جامی پەنجەرەکەوہ وەک ئەوہی وینەیکە پەش و سپی بی، وینەیی دایکیکی ماتەمبار.

بە گوێزەیی دابونەریتی ئێرانییانە، دەبوایە کردبایانە شینوشەپۆر، قیزاندبای، سەری لە داروبەرد دابووایە و پرچە ماشوبرنجەکەیی خۆی دەرکێشایایە. دەبوایە ژنەکان غاریاندابایە لای بیانگرتبایە و ھەر ھەموویان بە یەکەوہ گریابان.

بەلام ئەو شتانە ھەمووی قەدەغەکراوون، ئەوان نەدەبوایە خەمباری خۆیان بۆ کەس دەرخستبایە.

ٹاغا جانیش نەیدەزانی، ئاخۆ تەرمی جواد لە کوێ بەخاک بسپیترێ. ئەو ھەموو دواي نیوہرۆکە ھەر خەریکی تەلەفۆن و تەلەفۆنکاری بوو، بەلکو مۆلەتی ئەو وەرگری لە شارەکەدا بینێژی، بەلام کەس نەیدەوێرا لەگەڵیدا شانی بداتەبەر و لەو بارەوہیە یارمەتی بدات.

لەوێ لە کۆلانەکەیی لای مالیان دەنگی تەپەیی پی ھاتن، بانگدەرەکە گوێکانی قولاغ کردن، ئەو تەپەیی پێکانی نەناسینەوہ.

کلێل لە کونی کیلۆنی دەرگاکیان وەردرا، دەرگایەکە کرایەوہ، ئەوہی ھاتە ژوور شابال بوو. مارمیلکەش خێرا بۆلای پۆیشت.

بانگدەرەکەش چووہ لای شابال، باوہشی پێداکرد و بە بێدەنگی لەسەر شانی ئەو گریا.

شابال ھەوالی گوللەبارانکردنەکەیی بیستبوو، ھەرچەندە بە ھاتنی بۆ شاری زەنجان ژیانیشی لە مەترسیدابوو، لێ دواي ھەوالەکە دەستبەجی بەرەو مال گەرایەوہ.

ٹاغا جانیش لە ژوورەکەیی ھاتەدەر، شابالی بینی و ھەروەک جاران سلاوی لیکرد. شتەکە وەک ئەوہ دەچوو، کە شابال ئەو چوارسەد و پەنجە

كىلومەترەى ھەر بىز ھىچ بېيى و گەپايىتەوہ مال، ئاغاجان سۆزەكانى دەرئەپرېن.

- "سوپاس بۆخودا لەو مەختى خۆت ھاتىەوہ، مەن پىتويستم بە تۆيە. باشە لە كوئىت بىست؟" ئاغاجان واى پىگوت.

بەلام خو ئەو چاوەپرەى وەلامەكەى نەكرد: "ئىمە دەبى دەستوبرد كەين! ئەو لەبەردەم دەرگا! لەناو تېرۇمبىلەكە دايە."

ئەويش قولى گرت و ئاميزىكى تىوهرىنا.

- "ئاغاجان، پرسەمان، ئەى ئاغاجانى بەستەزمان تازىەمانەت لىندەكەم." شابال لەكاتىكدا دەرگىيا واى بە ئاغاجان گوت.

شابال ھەستى بە خەتابارى خۆى كرد. دەرئەسا نەبادا ئاغاجان پووى خۆى لىوەرگىرەى.

- "گەنجۆ، ئەوہ ئىرادەى خودا بوو،" ئاغاجانىش واى پىگوتەوہ، "دەى، با بېرۆين. دەنا زۆرى دىكە نابا، تارىكى دادى، كاتى زۆرمان بەدەستەوہ نىيە."

شابال سوپچى تېرۇمبىلەكەى لەناو دەستدا بوو، خۆ شتەكەش راستى بوو، بەلام دەيەويست بە چاوى خۆى جەواد بىيىن، ئەوسا بېروا بە مردنى بكا.

بەرەو لای تېرۇمبىلەكە پۆيشت، دەرگای پشتەوہى كەردەوہ. جەواد لەوئى درىژكرا بوو، ھەمووى بە خامى سېى داپۆشرا بوو. ديار بوو سارد بېووەوہ،

دەستەكانى لەنىو رانيدا بوون، لەسەر لا داندرابوو. بەتانیەكەى كەمى لەسەر لادا، سەرى بەديار كەوت. بەلى ئەو بوو، جەواد بوو، گوللەيەكى لە لاجانگى

چەپەوہ درابوو.

"ئىمە دەبى پەلە بكەين." ئاغاجان واى پىگوت.

شابال دەرگای پشتەوہى تېرۇمبىلەكەى پىوہدایەوہ، خۆشى چووە پشت سوكانەكە.

- "بەرەو كوئى؟" كاتى لە كۆلانەكە دەرچوون واى لە ئاغاجان پرسى.

- "ئەم لايە! ئاغاجان ئاماژەى بۆ كۆوہكانى لای باكور بۆكرد.

شابال نەيدەزانى چ نەخشەيەكى ھەيە، لى ئاغاجان خۆ پياويك نەبوو لىبگەپرەى كۆرەكەى لە شوئىنيك، لە گوندىكى لاپەرگەى شاخەكان بىئىژرى.

ئەو بەتاسەو دەيەويست لەگەل ئاغاچان دەربارەى خەمە ھاوبەشەكەيان بدوئ، بەلام ئاغاچان ئەوئەندە بەقوولى چووبوو نىو دنياى خەيال، لەخۆى رانەبىنى ھەراسانى بكا.

كەواتە بەبى دەنگى بەرەو چياكانى باكور لىخوړى.

- "ئەري نەخشەيەكت ھەيە؟" دواى ماوہيەك شابال واى لە ئاغاچان پرسى.

- "بەرەو مەرزىجاران"^{١٨٠} دەپۆين.

- "بەرەو مەرزىجاران؟" شابال بەسەرسامىيەو لىپرسى؛ "ئاخر ئەو ھستەمە، گوندییەكانى ئەوئ ھەمويان لایەنگرى خومەينين. خۆ ناتوانين لەوئ داواى گۆرپىك بكەين؟"

ئاغاچان ھىچى نەگوت، بەلام بۆ شابال شتەكە پوونوئاشكرا بوو، ئاخر ئاغاچان لە مالەوہ پاويژى بە قورئانەكەى كردبوو. مشتومر لەو بارەوہ بىسوود بوو، بۆيە ئاسايانە ترومبيلەكەى لىخوړى.

رینگاكە بۆ ترومبيلكى بچكولانە دروستنەكرايوو، لەراستيدا ھەر جادە نەبوو، بەلكو شوينەوارى تايەكانى پاسى گوندەكە بوو.

مەرزىجاران گوندىك بوو لەنزيك شارەكەدا ھەلگەوتبوو، لە دواى يەكەمين گرد لە بەرامبەر بەرزايى شاخە بەرزەكان. شابال بە ئەسپايى بەسەر گوردەكە كەوت و لەديوہەكەى ديكەش دابەزى. لەويئوہ ھەندى خانوو دەبيندران.

كەشەكەش سارد بوو، ئەمەش بە ھۆى ئەو بەفرە بوو كە لووتكەى كئوہەكانى داپۆشيبوو. ھىشتا تاريكى دانەھاتبوو، بەلام شاخەبەرزەكان سينيەرى رەشيان بەسەر گوندەكە دادابوو. خانووہكان لە بەردى سروشتى دروستكرايوون. خۆ ئەگەر نەتزانىيا كە گوند لەويئە، خيرا نەتدەتوانى لە گاشەبەردەكانى جياكەيتەوہ.

كاتيكيش ئەوان نزيك كەوتنەوہ، دووكەلى بۆرپە زۆپاي گەرماوہكەيان بينى، ئەوہش تاكە شوينەوارى ژيانى ئەوئ بوو.

لہ گوندیکی وہک ٹہوئ، ہمیشہ چاودہروانی لہ گورپیدا بوو: چاودہرپی کہسیک بوی بچی یان یہکیکی لیوہ دہرچی، چاودہرپی لہ دایکبوونی مندالیک، یان کہسیک بمرئ.

ہمیشہ گوندہ خہوالوہکہ چاودہرپی رووداویکی دہکرد، ئینجا دواى ٹہوہ جوولہی تیدہکوت.

شابال بؤ ناو گوندہکھی لیںخوری، خو ٹہوان پیویست نہبوو ہیچ شت بلین، ترومبیلکی وا نہناسراو لہ شاخہکہ دابہزئ، لہخزوہ واتای ٹہوہی دہگہیاند شتیک قہوماوہ.

ئاخر، تو بلنی کی بہو زستانہ بہنیو شاخہکاندا دہروا؟ کہسیک نییہ بہدہر لہ نہیاریک، کہسیک کہ ہلئی یان یہکیک تہرمیکی لہنیو ترومبیلکہدا دانابئ. لہ پرئکہوہ گوئیان لہ دہنگی وہرین بوو، یہک دوو کسوک لہ پنا بہردیکہوہ کئیوانہ بازیان ہلدا، بہغار بولای ترومبیلکہہاتن. ئینجا پیایوکی قہلو بہ خوی و تفہنگیکہوہ پیدابوو.

”ٹہللا! ٹاغاجان وای ہاوارکرد.

سہگہکان بہ حہپہحہپہوہ بلاوونہوہ. پیاوہکانیش لہ ترومبیلکہہ نزیکبوونہوہ.

”شابال، لہشوینی خوت دانیشہ. ٹاغاجان لہ ترومبیلکہہ دابہزی.

ٹہو بہرہو پیاوہکان ہنگاوی نا، ویستی لہگہلیان بدوئ، ویستی بلنی لہگہل مہلای گوندہکہ برادرہ. ٹہو دہستی بؤ راہیتستن، بہلام ٹہوان تہوقہیان لہگہلدا نہکرد، ٹہویان پشتگوئ خست و بہرہو ترومبیلکہہاتن.

ٹہوان ناحہزانہ سہیری شابالیان کرد و زیاتر بؤ لای ترومبیلکہہاتن. دہیانہویست دہرگاکی پشتہوہی بکہنہوہ. ٹاغاجانیش بہرہو روویان چوو، حہپہحہپی سہگہکانیش ٹہو ناوہیان پرکردبوو. شابال خیرا لہ ترومبیلکہہ دابہزی و ٹاغاجانیش خیرا پالیکی بہ پیاوہکانہوہ وہنا و پشتی بہ دہرگہی پشتہوہی ترومبیلکہہوہ دا. یہکی لہ پیاوہکان لفکھی کراسی ٹاغاجانی گرت و رایکیشا و لہوئ لایبرد، ٹہوی دیکہش دہرگہکھی کردہوہ. یہکی لہ سہگہکان بازیدایہ نیو ترومبیلکہہو گازی لہ کفنی تہرمہکہ گرت. شابال دہستی دایہ ٹہو خاکہنازہی لہ تہنیشست تہرمہکہ داندراہوو، بہ توندی

خاکه ناسیکی له پشته ملی سه گه که دا. ئاژه له که به نوزه وه له ترومبیله که دوور که وته وه.

شابل به ته وای جله وی له ده ستدابوو، پالی به پیاوه کانه وه نا و دووری خسته وه. به و بیلای له دهستی دابوو له بهردهم ده رگی ترومبیله که وهستا، ئیشکی له تهرمه که گرت.

پیاوه کان له گونده کهی خویان له رهفتاره توند و زبره کهی شابل تورهبوون، ئیدی به سسی کهس په لاماریان دا. ئاغا جان هه ولیدا ریگیان پینگری. به لام هه وله کانی دادیان نه دا. شابل ئه وهی له سه ری بوو کردی بۆ ئه وهی خوی له مست و پیله قه ی پیاوه کان بیاریزی، تا ئه و کاته ی کومه له گوندییکی دیکه هاتن و له یه کیان کردنه وه. ئاغا جان دهسته کانی بۆ دریزکردن و گوئی: "من داوای یه ک گورتان لیده کهم. من تهرمی کوره کهم پتیه"

له گوندیه کانه وه هیچ کاردانه وه پهیدانه بوو، هیچ وه لامیان نه دایه وه. وهک ئه وه وایوو ئه وان له بهرد بن، پیاوه به بهردبووه کان به واقورمانه وه سهیری ئاغا جانیان دهکرد.

- "له گه ل گونا حکاران لیره برۆ! لیره جیگه ی گۆر نییه!" یه کی له پیاوه کان وای بانگ کرد.

- "من داواتان لیده کهم..."

- "پتمگوئی، دهی، لیره برۆ! پیاوه که به تورپیی وای پینگوت و بووبه پرووی ئاغا جانیش رۆیشت. شابالیش دهستی دایه وه خاکه ناسه کهی. به لام ئاغا جان خاکه نازه کهی له دهست شابل دهرهینا و گوئی: "ئیمه دهرپۆین."

سوار بوونه وه، شابالیش ترومبیله کهی سوپانده وه.

هیشتا زۆریش له گونده که دوورنه که وتبوونه وه، شابل له سه ر ته نیشته نیگایه کی له ئاغا جان بری. ئه و ئه وق مابوو، پیاویکی تیکشکاو له ته نیشته دانیشتیوو. شابل ئه مه ی له چۆنیه تی دانیشتی ئاغا جانه وه تیبینی کرد. ئه و راویژی به قورئانه که ی کردبوو، به لام شته کهش له دهست دهرچوو. ئه و وهک مه لیک ی پیر دیاربوو، زاتی ئه وه ی نه بوو چیدی بفری.

تاریکیش داهات، شابل بی مه به ست به نئو شاخه کاند دهبهاژوت، تا ئه و کاته ی ئاغا جان ریک دانیشه وه و کتیه پیرۆزه که ی نئو گیرفانی

دهره ٺٺاڻيه وه. ٺٺڊي هٺز و تواناي خؤي ڪؤكرده وه، چاوه ڪاني نوقاندن و قامه ڪاني وهڪ نابڻيايهڪ له سهر ڊيره ڪاني قورٺانه ڪه جوولاندان. دواي خوله ڪيڪي دورودريٽر به خؤر اگرييه وه گوتی: "بابرؤينه سارج"^{۱۸۱}. ٺٺنجا ڪٽييه ڪهي خسته وه باخهل.

شابال له گهل ٺاغاڃان هاورا نه بوو. ٺهو هيچ جياوازيڪي له نٺوان ساروخ و ٺهو گونده نه دهيني ڪه لٺي دهركران. دهڪري ٺهوان سه دان گوند بڪن، لي هره مان شتيان لي پرو دهاته وه.

ٺاغاڃان نه ڊده ويست ڪورپه ڪهي هروا به بي ريزنشان دان به خاك بسپيري، ٺهو به دواي گؤريڪي فهرميڊا دهگهرا، ٺههش ٺهسته م بوو. "له وٽش خه لکه ڪهي يارمه تيمان نادهن". شابال بيدهنگيه ڪهي وا شکاند؛ ٺٺمه دهبي قبولمان بي.

ٺاغاڃان هيچ وهلامي نه دايه وه، واي له خؤي ڪرد هر گوني له قسه ڪهش نه بووي.

گؤرستانه ڪهي ساروخ له دهره وهي گونده ڪه وه بوو. شويٺيڪي چؤلگه و سارد.

"ليزه چاوهر پي بکه، من به خؤم دهچمه نٺو گونده ڪه". ٺاغاڃان واي به شابال گوت.

شاباليش له وي به جيتما. قسهي له گهل خؤي دهڪرد: "ٺهو راست دهڪا، هه نوو ڪه تنده گم بؤچي ٺهو به دواي گؤريڪي فهرميڊا دهگهري بي ٺهي گوي به مه ترسيه ڪانيشي بدا. من زور شهرم له خؤم دهڪه مه وه، ڪه پيشتر پهيم پٺنه برد. ٺاخر ٺٺمه هيچي هه ٺه مان نه ڪردوه، نابي جهواد به دزيه وه بنٺري."

ٺٺنجاهه ستي دايه خاڪه نازه ڪه و وهستا. ڪاتيڪيش گوي له دهنگه دهنگ بوو، پٺنج پياو به خؤيان و لايته ڪانيان دهركه وٽن. ٺهوان ڪه ساني به ته مهن بوون و ٺاغاڃانيشيان له نٺوياندا بوو. هيچ سهگيشيان پٺنه بوون.

ئەو لە ھەلسووکەوتەکی ئاغاچان ئەوێ بێنی، کە نەیتوانیوە قەناعەتیان پێبینن. ئەوان برادەری ئاغاچان بوون، ئەوان تا دەرەوێ گوندەکش لەگەڵی ھاتیوون، تا دلنەوایی بدەنەو. بەلام خۆ ئەوان لایەنگرانی پزیمیان دەناسی، دەیانزانی گەر تەرمەکە لە گۆرستانەکیان بنێژری، چ ئەنجامیکی لێدەکەوێتەو.

ئەوان بەرەو شابالیش ھاتن، ویستیان سلاوی لێبکەن، تازەنامە ی لێبکەن، بەلام خۆ لەباریکدا بوو نەیتوانی شتەکیان لێقبوول بکا. ئەو دەرە ی بیوو، لە ھەمان کاتیشدا ھەستی بە دەستەوستانی خۆی دەکرد. ئیدی دەرگای ترومبیلەکی کردەو و دیسان چوو پشت سوکانەکە، ئاغاچانیش خواحافیزی لە پیاوھکان کرد و سوار بوو.

ئەوان تازە بەریکەوتبوون، گوییان لە کەسیک بوو بانگی کردن.

“ھۆو، کەمێ رایگرە! ئاغاچان وای بە شابال گوت.

شابال ترومبیلەکی راگرت. ئاغاچان جامەکانی داھێنانە خوار. یەکی لە پیاوھکان بە ھەناسەبکیوھ رایگرە لایان: “ئێو دەبێ بەرەو رەحمان عەلی^{۱۸۲} بپۆن، پیاوھکە وای پینگوتن، ئەو تاکە کەسە یارمەتیتان بدات.”

ئاغاچان یەک دوو جار سەری بۆ لەقاند، ئەمەش نیشانە ی ئەوھبوو، پیاوھکە راست دەکا.

“بەرەو جیریا بازۆ، ئاغاچان وای بە شابال گوت، دەرۆین بە دوا ی رەحمان عەلیدا دەگەرین.”

جیریا ئەو گوندە بوو زۆرترین دەرھەتی ئەوھیان ھەبوو، جێی گۆڕیکی تێدا دەستبکەو، چونکە گوندەکە ھی خانەوادەکی خۆیان بوو. زۆر لە ئەندامانی مالباتەکی ئاغاچان و فەخری سادات ھێشتا ھەر لەوێ دەژیان، وێرایی ئەوھش گۆری کازم خانیش ھەر لەوێ بوو.

خۆی دەبوا یە راستەوخۆ بۆ ئەوێ چووبان، بەلام کتێبە پیرۆزەکە ھیچ ئاماژە ی بۆ ئەوێ بە ئاغاچان نەدابوو. ئیستاش پیاوھکە کە ناوی رەحمان عەلی بیرخستەو، ئاغاچان لەو دُنیا بوو شوێنیکێ شایستە ی دۆزیوھتەو.

پەحمان عەلی پیاویکی وردیلەیی بە تەمەن بوو، پێشئیکی بۆزی درێژی هەبوو. گوندەکە شانازی پێوە دەکرد. ئەو تەمەنی گەشتبوو سەدوچار سال، لەنێو خەڵکیدا بە پیاو پێرۆزەکە دەناسرا. خەڵک دەگوت ئەو دەتوانی جادوو بکا، هەتا دەتوانی منداڵە مردوووەکانیش زیندوو بکاتەو. قسەی ئەو دوا قسەی گوندەکە بوو، هەمووانیش ئەمەیان دەزانی. ئەگەر کەسیک پەنای بۆ ببردبایە، ئەوا لە سەلامەتیەکەیی خۆی دانیان دەبوو. لە لایەن گوندییەکانەوە مالهەکی ئەو بە پێرۆز دادەندرا. لە دۆخە سەختەکاندا، لەو کاتانەی کە نەتەتوانی پشت بەکەس ببەستی، ئەوا هەمیشە ئاغاجان دەیتوانی پاستەوخۆ بگەریتەو لەو پەحمان عەلی. ئەوان یەکدییان باش دەناسی، ئاغاجان هەر کاتیک هاتبایە جیریا، سەری لە پەحمان عەلی دەدا، ئەگەر پێوستیشی پێیوایە پارەشی دەدا.

جیریا لە نێو کێووەکاندا، لە بەرزایی هەلکەوتبوو، لە بەفرەو نزیکی بوو. پێگایەکی خۆشیشی نەبوو، تەنها پێگایەکی لێمەن بوو، کە پاس و جێبەکان بە زەحمەت بەسەردا دەپۆشتن. بە زەحمەتیەکەو ئەوان بەسەر پێگاکەدا پۆشتن، دەشترسان نەوێک ترومبیلەکیان بخلیکسی و بکەوێتە چالێک و دەرئەیت. سەرماوەکەش هێ دەرهقەت هاتن نەبوو، گەرمی ترومبیلەکەش دادی نەدان. ئاغاجان نێگایەکی خەمخوارانەیی لە تەرمەکە بری، کە لە پشتەوێ ترومبیلەکە داندراو.

خەریکبوو بگەنە گوندەکە، ئاغاجان گوتی: "لایتەکانت بکوژێنەو، لەوێ لە پشت گاشەبەرەکە راییگرە. ئێمە بە ترومبیلەو ناچینە ناو گوند. تۆ لێرە بێنەو، من دەچم پەحمان عەلی دەدۆزمەو."

- "لێگەر ئی بامن بچم بیدۆزمەو." شابال وای وەلامی ئاغاجان دایەو.

- "واباشترە خۆم بچم و قسەی لەگەڵدا بکەم."

- "من نامەوێ تۆ بە تەنیا برۆی."

- "ناخەر لەو زیاتر ناكری، خۆ ناكری تەرمەکە بە تەنیا لێرە جێبێلێن."

- "من متمانەم بەم گوندەش نییە. هەموو شتێک گۆراو. ئەگەر یەکیک بێتاسیتەو، ئەوا دەمۆدەست دەزانن، کە چی لە ئارادایە."

ئاغاچان دەستى بۇ گىر فانى خۇى برد، به دواى قورئانه كهيدا گه پرا ئاخق له شوئنى خۇى ماوه.

- "نیمه هیچ بزارده یه کمان بۆ نه ماو هته وه. من خۆم چاره ی ده که م." ئاغا جان وای ینگوت و له ترومسته که هاته دهر.

ئو بە نىتو بە فرەكەدا پۈشت و بەسەر پرده دارىنەكەشدا پەريەو. لىترە سەگەكان بۇنيان نەكرد. ^{۱۸۲} شەنە بايە ساردەكە، كە بەسەر سەھۆلەكەدا ھەلىدەكرد، پىستى وەك چەقۇ شەق دەكرد. تاكە شتىك كە بىرى لىدەكردەو: مەن دەبى بەر لەوھى ئىسلامىيەكان بمىين، خۇم بگەيەنمە رەحمان عەلى. خۇ ئەگەر پىگاشم لىتېكەن، پەر بە دەنگم بانگى رەحمان عەلى دەكەم، لەحەفت خەویش داب، گوئی لىم دەبى و بىداردەبىتەو.

نئی دی به ئەسپایی چووه نیو گوندهکه. دواى برینی چوار کۆلان، گەیشته ئەو گۆراسەى که خانووهکهى رحمان عەلى لىتوو.

ئىنجا لەوى سەگەكان بۆنيان كرد. بەو نيوە شەو، لە زستانيشدا بۆنيكى نامۆ، ھەر واتاي مەترسييتكى دەگەياندا. ئىدى سەگەكان بەيەكەو كەوتنە وەپين. بەم جۆرە ئو ھەموو گوندەكە بيدار دەكاتەو. باشە دەبن چى بكا، رابكا يان ئاساييانە بروا؟ لە كۆلانەكەى بەردەميدا كسونكىكى كەتەى رەش بەسەر يەرژينەكەدا بازى دا. "الله! ناچار رابكرد.

سەگەکانی گوند بەیەكەوه و بە توندی وەرین. سەگە زەبەلاحەكەش بەدوایدا كەوتە بازبازین. ئاغان زیاتر غاریدا و بە سەرسوڕمانیشەوه خەلكەكی لە كۆلانیكەدا بینی. یەك دوو پیاو ویستیان ڕینگەیی پێبگرن و بەرزەفتی بكەن. ئەویش تا هیژی تێداوو ئەوانی پالنا و هاواری كرد: "پەحمان عەلییییییی!" ئەو ئەوەندە توند غاریدا، خەریكبوو دلی لە گەرودا بیتەدەر و لەبەر فرمێسكەكانیشی هیچی نەبینی. ئەو نابینایانە بەرەو گۆڕاییەكە غاری دەدا. ئیدی هەموویان زانیان بۆكوێ دەروا.

‘تہ لالا! رہ رحمان عہلیییییییییییییییییی! ہاوار! بڑ پھنایک بڑ کورہ کم ہانام
ہنتاوہ تہ بہرت!’

١٨٣ رۆمانووس دمی نووسیومیستی "سمگمان گونیان لینیبوو" به لام دیاره کاتمه شعوبوو، سمگیش زیاتر به بنوعه ناسراوه، بویه من وام لیکرد. وهرگیر.

له یه کی له کۆلانه کان، سێ چه کدار له ئاغا جان پهیدا بوون، یه کینک له وان قونداغه تهنه نیککی له قاچی ئاغا جان دا. ئاغا جان سه ره په لۆ^{١٨٤} چوو، که وته سه ره به فره که. به لایه تینکی دهست پیاوه که له بهرده می پهیدا بوو: "تۆ کئی؟" یه کسه ره ئاغا جان یان ناسیه وه، له کۆتاییدا دهستیان گرت و له گهل خویان برده وه لای ترومبیله که، که له ده ره وه ی گوند راگیرابوو، له وێ به ده یان له گوندیه کان خربوونه وه.

ئه مه چاوه پوان نه کراو بوو. ئاغا جان باوه ری به هه لسوکه وتیان نه کرد. ئاخه ئه وه گونده کی خوی بوو، هه موو مردووه کانی لیره نیژاوان، باشه بۆچی وای له گهلدا ده که ن؟ به لای شۆرشه که لایه نه هه ره خراپه ی خه لکی به ده رخست. ئیدی که س نه ماوه متمانه ی پیکری، ته نانه ت برا و خوشکی خۆشت. ئه و له نیو په ره ی کتییاندا ژیا ننامه ی پاشا کانی خویندبووه وه، ئه و پیاوانه هه میشه هه ره بوونه. ناپاک و تاوانبار سه ره به مرۆقه کانن. ئاغا جان سواری ترومبیله که بووه، شابالیش سوکانه کی سو را نده وه. "بگه ریوه مال". ئاغا جان وای به شابال گوت. "بۆ مالی؟"

"من ئه و له ناو حه وشه ی مالی، له نیو باخچه که، له ژیر داره پیره که دا ده نیژم." شابال ویستی وه لامی بداته وه، به لام هه یج قسه ی بۆ نه هات. به ئه سپایی له شاخه کان ده هاته خوار و تا ریگای شار بگریته وه بهر. له وێ هه لویه کان بهرز بهرز له ئاسمانه وه ده فرین، ئاخه تازه له گهل پۆژه لاتن بیدار بوونه وه، پۆژ له دیوه کی دیکه ی شاخه کانه وه له کهل ده رچوو بوو. به و به ره به یانه هه لویه کان یه که مین گه شته ئاسمانیان بوو. هه شتا سه عاته وه ختیکی دیکه ی ده ویست تا تیشکی پرونا کاییه که بگاته شاره که. ده بی ئه وانیش ده ستو برد بکه ن، به لام شابال نه یده وێرا خیرا لینه خورێ. هه ره جاریک که ستۆپی ده گرت ترومبیله که ده خزی و ته ره که ش له پشته وه به کورسیه کی ئه و ده که وت.

له په ریکه وه نیگای ئه و بهر ترومبیلنیک که وت که له پشت ئه وانه وه ده هات. شوفیره که به لایته کانی هه ره ئامازه ی بۆ ده کرد. ئاغا جانیش ترومبیله کی بینی.

^{١٨٤} سه ره پهلۆچوو: سنامه ی برد

- "که من بوهسته، هر دهبی شتیک له گوریدا بی".
 ئه ویش لایته گیرفانییه که له نیو ترومبیله که بو ترومبیله که ی دوای
 لیدایه وه، بۆئه وهی بزانی، ئاگیان لیتی تی.
 ترومبیله که له پشت گاشه بهرده کان بزر بوو به لام دیسان ده رکه وته وه.
 "ئه وه خۆ جینی که!" شابال وای به ئاغا جان گوت.
 جیبه که وهستا، شوفیره که لایته کانی کوژاندنه وه و له ترومبیله که دابه زی.
 پیاویک به خۆی و شه پقه یه که وه که جزمه شی له پندا بوو، ده رکه وت. ئه
 خیرا بۆ لای ئاغا جان هات و به نهرمی پنیگوت: "سه لام، باوه شی پندا کرد و
 نیوچاوانی ماچکرد و پنیگوت: "من تهرمه که له گهل خۆم ده به م. تا دنیا
 پرووناک نه بوته وه، ده بی په له بکه م".
 شابال له وهی روویدا، تینه که یشت. پیاوه که کۆنه دۆستیکی ئاغا جان بوو،
 به لام شابال نه یناسی.
 "ده ی وهره! با تهرمه که له ترومبیله که ی من باربکه یین! پیاوه که وای به شابال
 گوت.

ئیدی به هر سیکیان تهرمه که یان داگرت و بارکرده وه.
 پیاوه که ئامیزیکی دیکه ی له ئاغا جان وهرینا، دهستیکیشی له سهر شانی شابال
 دانا. سواری جیبه که ی خۆی بووه وه، وهستایانه سوورپایه وه و به ره و
 شاخه کان سهرکه وته وه.
 ئاغا جان و شابال له پال ترومبیله به تاله که یان وهستان و سهیری جیبه که یان
 کرد، که له تاریکاییه که دا ونبوو. هه لۆکان جاریکی دیکه به سه ر
 ترومبیله که یاندا سوپانه وه، ئینجا به رز به رز به ره و ئاسمان هه لکشان.

هۆشمه نده که

ماته مییه که وه ک چارشینویکی ره ش بوو به سه ر ماله که دادرابوو. که س هیچی
 نه ده گوت، که س نه ده گریا، که سیش بیده نگییه که ی نه ده شکاند، به لام که سیک
 هه بوو بی وچان هر له به رخۆی ده یگوت و ده یگوته وه" هر ئه و ژیره، هر
 ئه و زانایه!

إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ (٦)

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عَدْنَا خَزَائِنَهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ (٢١)
وَأَرْسَلْنَا الرِّيَّاحَ لَوَاقِحَ... (٢٢)
وَإِنَّا لَنَحْنُ الْخَبِيرُ وَنُمِيتُ... (٢٣)
وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ (٢٤)
إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (٢٥)
{ به پاستی تو شیتی!

گەنجینهی هەموو شتیکیش لای ئیمهیه و
ئەوێشمان هەر بە ئەندازەیی دیاریکراو ناردۆتەخوار.
بامان ناردن ئاوسبەکن...

هەر خۆمانین گیان بەخشین و گیان ئەستێنن...
ئاگادرین لەوانەیی بەر لە ئێوە بوون. دەشزانین کێن ئەوانەیی لە دواي ئێوە
دین.

هەر خۆی کارزان و زانایه.

ماتەمیەکی درەختەکانیشی سیس کردبوو، یەک دوو ماسیش بە مردوویی
سەرئاوکەوتن، پشیلە بە تەمەنەکەش لەسەر بانی مزگەوتی توپی.
دەموودەستیش کۆمەڵە بەرھەڵستکارەکان لە سێدارەدران، هەرھەمووشیان لە
دەرەوێ شارەکە، لە دامینی شاخەکاندا نیژران، نەدەبواوە کەسیش سەری لە
گۆرەکانیان بدابایە. هەموو بایەخێک پەریەوێ سەر شەھیدەکانی بەرە
جەنگ، کە هەفتانە و لەیەک کاتدا بە سەدان تەرم لە کاتی نوێژی هەینیدا
پەوانەیی شارەکان دەکرانەو.

قەڵەباچکەکی یەکەمین گیانلەبەری خانووێ بوو، بێدەنگیەکی شکاند، ئەو
بەرز فەری، بە توندی قیغاندی و هەوایی هاتنی مێوانیکی راگەیاند.
فەخری سادات لە ناندینەکی بوو، خەریکی ئامادەکردنی چێشتی شێوان بوو،
کە مارمێلکە دەرگاکی کردووە.

پیاویکی نەناسراو بەقات و شەپقەیکەوێ هاتە ژوور و گەیشتە لای
هەوزەکە.

فەخری سادات بە کەسە لایدەکی سەرسام بوو، کەوا ئارامانە بەرەو
پەنجەرەیی لای ئەو هات.

پیاوہکە لە لای ھەوزەکە وەستا و سەیری ماسییە سوورەکانی ناو ئاوہکەیی کرد. پاشان دەستی بۆ پشتی برد و لەوێ لە ھەوشەکە کەوتە پیاسەکردن. ئەو تا لای پەژدەکان ڕۆیشت، چووہ سەر بانەکە، پاشان چووہ ئەو ژووری مانەوہیە کە پەنجەرەکانی بەسەر ھەوشەیی ناوہوہ دەپروانی. ئەو زیاتر ڕۆیشت تا گەیشتە ژووری تریاکەکە، سەیری کرد ئاخۆ دەرگەیی ھۆدەکە کراوہیە.

فەخری سادات پەنجەرەیی ناندینەکەیی کردەوہ و بانگی کرد: "ئەری بەرێز بە دوای کەسیکدا دەگەرێ؟"

پیاوہکە ھیچ وەلامی نەدایەوہ و بەرھو ژووری کتیبان ڕۆیشت. فەخری ویستی بە دوایدا بڕوا تا بزانی ئاخۆ بە تەمای چییە، بەلام نەبویتر. "ئەری مامەیی بانگدەر،" فەخری وای بانگ کرد، "لایدەییەک لێرە ھاتۆتە ژوور! دەرکێ لێی بپرسی چی دەوێ؟"

مارمیلکەش، کە لەبەر پیرە دارەکەدا وەستا بوو، چاوی لە ھەموو شتێک بوو، ئیدی خۆی خشاندا ژێرزەمینەکە و ئاگاداری دایە بانگدەرەکە. پیاوہکە لە پشت دارەکە بزر بوو.

لە پڕیکەوہ فەخری گویی لە دەنگی تەپەییەکی نابەلەد بوو. بانگدەرەکە بە خۆی و داردەستەکەیی لەپال مارمیلکەدا، لە ژێرزەمینەکەدا ھاتەدەر.

"پیاوہکە قاتیکی لەبەردایە و شەپقەییەکیشی لەسەرە. ئەو بەرھو ژووری کتیبان ڕۆیشت، پێمابێ دەرگای ژووری کتیبانی شکاند. گویت لێی؟" فەخری سادات بوو وای گوت.

یارۆی بانگدەرەکەش چووہ کتیبخانەکە و بانگیکرد: "ئەوہ تۆ خەریکی چی؟ تۆ کئی؟ ئەوہ تۆ خۆت بێ کتییە؟"

فەخری سادات چارشتوہکەیی بەسەر خۆی دادا، بینی کابرا بە بەردیکی گەورە وەرگەرێوہتە دەرگای کتیبخانەکە و خەریکە بیشکینی.

- "ئەری ڕووخیساری ئەو کابرایە چۆنە؟" بانگدەرەکە وای لە فەخری سادات پرسی.

- "من ئەو باش نابینم. ئەو لەبەر سینبەرەکەییە."

- 'نایا پیشی هه‌یه؟'

- 'نه‌خیز، پیموایی نییه‌تی، ئه‌و ته‌ن‌ها شه‌پقه‌یه‌کی له‌سهره.'

بانگده‌ره‌که ویستی به‌ره‌و لای کابرا بچی، به‌لام فه‌خری سادات پینگه‌ی پینگرت. 'پیموایی، کابراکه شیتته! ئه‌و بی‌لانه‌یه‌که!'

مارمیلکه‌ش چوو به‌سهر داره‌که و چاوی له‌کابرا کرد.

'ده‌ی برۆ به‌دوای ئاغا‌جاندا بگه‌ڕێ! فه‌خری سادات وای بانگی مارمیلکه کرد.

ئەویش له‌سهر داره‌که بازی دایه‌ سهر بانه‌که و له‌به‌ر چاوان ونبوو.

بانگده‌ره‌که دارده‌سته‌که‌ی به‌ ئاراسته‌ی پیاوه‌که راگرت و بانگی‌کرد: 'تۆ کئیت؟ باشه‌ خه‌ریکی چیت؟'

پیاوه‌که وه‌لامی نه‌دایه‌وه.

'ده‌ی شیتۆ، بوه‌سته!' بانگده‌ره‌که وای بانگ‌کرد و به‌ دارده‌سته‌که‌شی هه‌ره‌شه‌ی لیکرد. 'من واپیت ده‌لیم، بوه‌سته، هه‌ی خویری! ده‌نا به‌و داره‌ لیت ده‌ده‌م.'

به‌لام پیاوه‌که نه‌یده‌ویست بوه‌ستێ. بانگده‌ره‌که به‌ره‌و‌رووی ڕۆیشت ویستی به‌ دارده‌سته‌که‌ی پیا‌ی بکیشی.

'نه‌که‌ی! فه‌خری سادات واهواری کرد. 'نه‌که‌ی لینی بده‌ی. ئه‌و تیکچوووه!'

ئیدی به‌م جۆره‌ بانگده‌ره‌که چاکه‌تی پیاوه‌که‌ی له‌ پشته‌وه‌ را‌کیشا.

کاتی‌کیش ئا‌غا‌جان په‌یدا‌بوو، پیاوه‌که له‌ لێدانی ده‌رگا‌که وه‌ستا.

'ئه‌وه‌ لێزه‌ چی ڕوده‌دا؟' ئا‌غا‌جان وای بانگی کرد.

پیاوه‌که له‌ سایه‌ی دیواری کتێبخانه‌که وه‌ستا.

- 'نه‌رێ تۆ کئیت؟'

ئەو هیچ کار‌دانه‌وه‌ی نه‌بوو.

- 'ده‌ی وه‌ره‌ پێشه‌وه‌! ده‌ستم بده‌رێ، من هه‌چت لێناکه‌م، من ده‌تبه‌مه‌ ده‌رێ.' ئا‌غا‌جان وای به‌ کابرا گوت. ئا‌غا‌جان به‌ هیواشی بۆ کابرا چوو، توند

باسکی گرت و هه‌تایه‌به‌ر ڕووناکی.

- 'ده‌ته‌وێ شتیک بخوێته‌وه‌؟ له‌وانه‌یه‌ برسیت بێ؟'

فرمیسکی‌ش له‌چاوه‌کانی پیاوه‌که‌دا ده‌هاته‌خوار. ئه‌و چاوانه‌!

"الله الله،" ئاغا جان كه وای بینی گوتی؛ "فه خری! ئه وه ئه حمده دی خۆمانه." بانگده ره كهش باسكه كانی بۆ ئه حمده دریز کردن، دهستی له شه پقه كهی دا، دهستی له دهموچاوی دا، به ره و خۆی راکیشا و له باوهشی گرت. فه خری ساداتیش سه ری خۆی خسته سه رشانى و گریا؛ "دهی ئه حمده وه ره! ئه حمده كهی خۆمان! وه ره با بچینه ژوور. ئه ری ئه وه چییان لیکردووی؟ چۆن ویراون! دهی وه ره، هه موو شتیک چاک ده بیته وه." ئاغا جانیش ده رگای کتیبخانه كهی بۆ ئه حمده کرده وه، به لام ئه وه نه چووه ژووری. ئه وه به ره و ژووری لیمانه وهی میوانان پویشیت، ده رگا كهی کرده وه، پیتلاوه كانی داکه ندن، چووه سه ر پینچه فه كه. "لییگه رین با بنوی." فه خری سادات وای به ئاغا جان و بانگده ره كه گوت.

ئه حمده به یارمه تی خالخالى زووتر ئازادکرا بوو، به لام ژيانى لیتالکرا بوو. کاتیک ئه ویا ن گرتبوو، ژن و منداله كهی گه رابوونه وه ماله باوانی. له وئ باوکه ده وله مه نده كهی، كه له گه ل ئیسلامیه كان كاری ده كرد، ته لاقى بۆ كچه كهی و سه ره پرشتی و پاسپارده یی منداله كهشى بۆ كچه كهی داواكرد. ئیدی به م جۆره ئه حمده باوكایه تی خۆی له دهست دا.

بۆ پوژی پاشتر فه خری سادات چو و بانگی بکاته سه ر نانی به یانی، به لام ئه وه له باریکدا نه بو و کاردانه وهی هه بی. فه خری چو وه ژووره كه و یارمه تی ئه حمده دی دا بیته ده ر. خه مخۆرانه له لای هه وه زه كه دهست و دهموچاوی لیشوشتن، ئینجا بریدییه ژووری کتیبخانه كه، بۆ ئه وهی نیشانی بدا كه ده رگا كه کراویه.

ئه وه چو وه ژوور، چو وه لای دۆلبه كان دهستی له ره خى دۆلبه كان دا. گلۆپه ئه نتیکه كانی سه ر میزه كهی پیکردن، دهستی له کورسییه كهی خۆی دا، به لام له سه ریشی دانه نیشیت، له وئ ده رچوو، گه راپیه وه ژووره كهی خۆی. ئه وه سه یری پینچه فه كهی خۆی، کورسی خۆی، سه یری ئه وه ده فته رانه ی كه پوژیک له پوژان بۆ دوانی پوژی هه یینی تیبینی له سه ر ده نووسین، سه یری هه موو ئه مانه ی کرد، ئینجا چو و له سه ر پینچه فه كهی دانیشیت.

ئو ھموو پوڑھکە لەوئ مایو ھەر تەماشای کەلوپەکانی دەکرد. ئاغا جان خواردنی بۆ برد، ھەولیدا قسەئ لەگەڵدا بکا، بەلام تییینی ئو ھەئ کرد، ھیتشتا زوو ھەولەکەئ، ئاخر ئو پنیوستی بە کاتی پنیوست ھەئ تا دیتەو ھەرخۆئ.

ھەر ھەمان شەوئ، ئەحمەد دەستی دایە جانتاکەئ و پوئشت و ونبوو. مارمیلکە ئوئ بینی و بە دوای ئاغا جاندا غاریدا تا ئاگاداری بکاتەو ھە. بەلام کارلەکار ترازابوو، ئەحمەد لە ھیچ شوئینیک دیار نەما.

(موجاہیدین) ھکان

لە بەرھەکانی پئشەو ھەئ جەنگ شەپکی قووس و کوشندە بوو، ئیران چەند شوئینیکی ستراتیژی گرتبوو ھە و بەرھەکی نوئی شەپشی دزی عیراق کردبوو ھە. بەلام ھیتشتا ھەر ئەستەم بوو سوپای عیراق لە شارە نەوتییە گرنگەکانی خوڕەمشار و ئابادان وەدەربن.

سەدام چەک و بۆمب کیمیایی بەکارھێنا و لئشنەدەگەرا کەسیک تھونی شارەکان بکەوئ.

بەرھەلستکارە چەپەکانئش خەریکبوون بە تەوای بەلاو ھەئین، بەلام ھیتشتا یەک دوژمنی پئکخوای پوژم بە سەلامەتی مابوو ھە، کە (موجاہیدین) ھکان بوون. ئەندامانی موجاہیدین موسلمان بوون، بەلام بەدوای پاڤە و شیکاریئکی دیکەئ قورئاندا کەوتبوون. لە بەردەم جەماو ھەئ بە ئاشکرا پشنگیری خوێان بۆ پوژم نیشان دەدا، بە نەئئئش چەکیان کۆدەکرەو ھەئ تا لەساتەو ھختی گونجاو دا دەستی خوێان بوەشین.

خو ھەئینی ئەوانی بە دوژمنیکی دژوار ناو ھەئبوو و گوتبووی ئەوان دەیانەوئ حکو ھەئەکە لە ناو ھەئەئەئین. ھەئووکەش کە ولات توووشی شەپکی بئکوتایی ھاتوو ھەئ تا دەشەئت لاواز دەئ، ئیدی دەئ ئو دوژمنە ناو ھۆییە ریشەکئش بکری. لئ لەبەر ئو ھەئ موجاہیدینەکانئش موسلمان بوون، نەئدەتوانی ھەروا بە ئاسانی لە ناویان بەری.

له کۆبوونه‌وه‌یه‌کى به‌په‌له‌دا، کۆمیتەى شۆرش پرسه‌که‌ى تاوتوێ کرد. ئه‌وان به‌ کۆده‌نگى بریارىاندا موچاھیده‌کانیش هه‌روه‌ک بزوتنه‌وى چه‌پگه‌رایى له‌ناویبه‌ن.

که‌ شه‌وداهاات جێبه‌کان به‌ره‌و مالى سه‌رکرده‌ى موچاھیدینه‌کان ڕۆیشتن. پۆلیسه‌ چه‌کداره‌کان به‌سه‌ر بانه‌کانى دوژمنه‌کانیان بازیاندايه نێو ماله‌کانیان، به‌لام خۆ ئه‌وان هه‌یج سه‌رکرده‌یه‌کیان پێ نه‌دۆزرایه‌وه، ئه‌وان له‌دوا سائدا توانیبووین له‌ده‌ستیان قوتار بین.

ئیدی ده‌ستبه‌جێ به‌ ئه‌نجامینک گه‌یشتن: هه‌ر ده‌بى سیخوڕیکیان له‌نێو کۆمیته‌که‌دا هه‌بى.

ئایه‌توللا به‌هه‌شتى، سه‌رۆکى کۆمیته‌که‌، بانگى هه‌موو ئه‌ندامه‌کانى کرد. ئه‌و په‌چاوى ئه‌وه‌ى نه‌ده‌کرد، جاسوسه‌که‌ بوێر ئاماده‌بى، به‌م جۆره ئاشکرا ده‌بى. به‌لام هه‌موویان ئاماده‌بوون، له‌ کۆبوونه‌وه‌که‌شدا مشتومڕیکى دوورودریژ سه‌باره‌ت به‌وه‌کرا، ئاخۆ کى بى دزه‌ى به‌ هه‌واله‌که‌ کردبى.

یه‌کى له‌ ئه‌ندامانى کۆمیته‌که‌، که‌ به‌ پرکیش و بریارده‌رى خیرا ناسراو بوو، گوتى: 'پیموایه من بزائم کى بریاره‌که‌ى ئیمه‌ى بردۆته‌ ده‌رى و کى کاره‌که‌ى کردوه‌'.

هه‌مووان به‌واقوڕماوى سه‌یریان کرد و تاسه‌مه‌ندبوون زیاتر له‌سه‌ر پرسه‌که‌ برۆا.

به‌ دزیش و له‌ بنه‌وه‌ پالێکى به‌ جانتا په‌شه‌که‌ى خۆیه‌وه‌ نا. جانتا که‌ى له‌بن میزه‌که‌ى داناو، که‌س هه‌ستى پێنه‌کردبوو، له‌به‌ر پێى به‌هه‌شتى بوو، ئینجا هه‌لسا سه‌رپێى و گوتى: 'من به‌لگه‌م هه‌ن، به‌لگه‌کان له‌ نێو چه‌که‌مه‌جه‌که‌ى میزه‌که‌مدان، ده‌چم ده‌یانهنیم، زۆرى پێناچى ده‌گه‌ریمه‌وه‌'.

کاتیکیش ئه‌و له‌ هۆلى کۆبوونه‌وه‌که‌ هاته‌ده‌ر، خیرا به‌ره‌و په‌ژه‌کان ڕۆیشت و له‌وێ به‌غار چوووه‌ نێو ترومبیله‌که‌ى، سواربوو، تیز لێخوڕى.

ئه‌و هه‌شتا له‌ شه‌قامه‌که‌ ده‌رنه‌چووبوو، که‌ باله‌خانه‌که‌ له‌ پشت ئه‌وه‌وه‌ ته‌قیه‌وه‌ و داروپه‌ردووى به‌ئاسماندا بنرد. دووکه‌له‌که‌ وه‌ک هه‌ور به‌رى ئاسمانى گرت. هه‌موو ئه‌ندامانى کۆمیته‌که‌ سه‌ریان تیدا چوو.

ہوالہ کہ لہ رادیوڈا پھخسکرا، ٹاپورہی خہلک بہ پکیشہوہ بہرہو شوینی
لیمانہوہی خومہینی رزیشن، تا ماتہ مباری خویان رابگیہ نن۔ ٹویش لہ سہر
بانی قہ پہنگہ کی دہرکہوت، بہ ئارامی وتاریکی دا: "انا لله وانا الیہ راجعون۔
ٹہ مجارہ یان دہستی ٹہ مریکا لہ بن کراسہ کی مواہیدینہ کانہوہ دہرہات۔
ٹہوہش ہیچ لہ پرسہ کہ ناگورئ۔ خوا لہ پشتی ٹیمہ! من کؤمیتہ یہ کی نویم
راگہ یاندوہ۔ نیو سہعات پیش ٹیستا دہستیان بہ کارہکانی خویان کرد۔ ہیچ
شتیک و ہیچ کہ سیک ناتوانی ریگہ مان پیگری!"

ہاوکات لہ گہل دوانہ کہ دا، راونانی دؤست و لایہ نگرانی مواہیدہ کان
دہستی پیکرد۔ ٹہوان لہ ہموو لایہ کہوہ و ہر لہ پہشہوہ بہر گوللہ دہدران۔
ہووادارانی مواہیدینہ کان شہقامہکانی ناوجہرگی تارانیاں گرت و
دہستیان دایہ چہ کہ کانیاں۔ شہری شہقام و کؤلانہ کان لہ نیوان ٹہوان ہیزہ
ٹاسایشیہکانی ٹیسلامیہ کان ہلگیرسا۔

ہر کہ سیک لہو رؤژہ دا گیرابی، ٹہوا بؤ شہوہ کی بہ بی ہیچ لیپیچینہوہ یہ کہ
گوللہ باران کراوہ۔

لہ ہفتہی دواتردا، بہرپرسی دہزگای ہوالگری نہینی ٹیسلامی چوہ لای
خومہینی تا پرسیکی گرنگی ٹاسایشی لہ گہلدا باس بکا۔

ٹہو بؤ خومہینی چہمایہوہ و دہستی ماچ کرد بہ سرتہ یہ کیشہوہ پیگوت:
"ٹہندامانی مواہیدین لہ ہموو جومگہ گرنگہکانی رڑیمدا ہن۔ لہ ماوہی
رابدودا، کاتی ہموو بایہ خیکمان چووبوہ سہر بہرہکانی شہر، ٹہوان بہ
شیوہ یہ کہ لہ شیوہ کان شوینہ ستراتیژیہ کانیاں خستوتہ بن جلہوی
خویانہوہ۔ تہنانت ٹہوان خویان گہ یاندوتہ دادگاہ کی توش۔ من لیستیکی
کہسانی تومہ تبارانم کؤکردوتہوہ کہ پینگہ و پایہی گرنگیاں لہ وہزارہ تہ کان
گرتوہوہ۔ ٹہگہر جہنابتان بہ باش بزائن، سہرہتا سہروہزیر ٹاگادار
دہکہمہوہ، ٹینجا دہستہ جی تومہ تبارہ کان دہگرین۔

خومہینی چاویلہ کہ کی کردہ چاو، لہ لیستہ کی کؤلیہوہ، ٹہوسا ریگہی دا
کہ ہمووان دہستگیر بکن۔

دوای ٹوہ سہروکی دہزگا کہ چووہ شوینیکی نہینی، کہ کابینہ کی لی کو بیووہ دووبہ دوو سہ بارہت بہ ناوہ پڑکی باسوخواسی لہ گہل خومہ ینیدا، قسہی لہ گہل سہروہ زیر کرد، ٹینجا بہ یہ کہ وہ چوونہ کو بیوونہ وہی کابینہ کی حکوومت و تا بابہ تہ کہ بہ و ہزیرہ کانیش رابگہ یہ نی.

دہستہ جی سہروکی دہزگا نہینی کہ جلہوی قسہ کردنی گر تہ دہست. "من تازہ لہ لای ٹیمام خومہ ینی ہاتوومہ تہ وہ،" ٹو سہرہ تا وای پیگوتن، "من دووبہ دوو لہ گہل ٹو داوام. ٹو دہزانی ٹیستا من لیرہ لہ گہل تاندام، من لہ ہر ساتہ وہ ختیکدا چاوہ پڑی تہ لہ فونی ٹو دہکم. ہر وہا قسہم لہ گہل سہروہ زیریش کردوہ. مواہیدینہ کان بہ خشکی، بی ٹوہی تینیسی بکرن، دزہیان کردو تہ نیو ہموو جومگہ کانی سیستہ مہ کہ مان..."

ٹینجا زہنگی تہ لہ فون لیندا، بہر پرسہ کہ جانتایہ کی رہشی قہبہ ی لہ سہر میزہ کہ دانا، داوای لیووردنی کرد و خویشی بڑ ٹو نووسینگہ یہ رویش ت کہ ٹامیری تہ لہ فونہ کہی لیوو.

لہویوہ دہستی دایہ تہ لہ فونہ کہ و بہ دہنگیکی بیستراو بڑ ہمووان گوتی: "بہ لی، من لہویم. بہ لی، بہ دلنیا یہی وہ، لہ گہل سہروہ زیردا قسہم کرد. شتہ کہم پیئہ، لہ ناو ترومیبلہ کہ دایہ، نا نہ خیر، من تہ واو دلنیا نیم، دہچم دہیہ نیم، یہ ک خولہ ک لہ سہرم دہوہستی؟" ٹم دوا قسہیہ ی بہ دہنگیکی بہر زتر کرد، بڑ ٹوای ہمووان بہ باشی گوئیان لینی. ٹینجا تہ لہ فونہ کہی لہ سہر میزہ کہ دانایہ وہ، بہ پیئان لہ ژوورہ کہ چووہ دہر، بڑ لای پہیژہ کان رویش ت، سواری ترومیبلہ کہی خوی بووہ وہ، بہ تہ ناش ہلسا و تیژ بڑی دہرچوو. کہ سیش گومانی لاپیدا نہ بوو، کہ س نہیزانی، میژوو خوی دووبارہ دہکاتہ وہ. تہ قینہ وہ کہ شہ قامہ کانی دہووبہ ریشی ہہ ژاندہ وہ.

شہری مواہیدین دڑی پڑیم بہر دہوام بوو. بہ چہندان ہہ فہتہ شوینہ جڑیہ جوڑہ کان لہ گوترہ لہ ناو شاردا دہ تہ قیندرا نہ وہ. تہ نانت کابینہ نویکہ، کہ خومہ ینی تازہ دایمہ زانددو، بہ ہمان فیل و تہ لہ کہی پینشو لہ ناوبرا. بہ لام تیروری مواہیدینہ کان دہسہ لاتی ٹایہ تولالاکانی کز نہ کرد. ہہرچہ ندہ بہ دلنیا یہی وہ دوای ماوہیہ ک، مواہیدینہ کان پاشاگہردانیان لہ نیو شاردا

خولقاند. نه‌وان، پاس، بانک و باله‌خانه‌کانی میرییان ده‌سوتاند و هر که‌سیکی‌ش تووشیان هاتبا ته‌قیان لیده‌کرد.

هم‌موو نه‌و رفته‌اران‌ه‌ش، له‌سیاسه‌تیک‌ی خوکوژی ده‌چوون، چونکه پاسه‌وانه ئیسه‌لامیه‌کان ژماره‌یه‌کی زوری لایه‌نگرانی موجه‌یدینیان گرتن و بیه‌زه‌بیانه‌ش هرکه‌سی هله‌اتبا، ده‌یانکوشت. به‌سهدان له‌نه‌ندامانی موجه‌دین له‌ماوه‌ی یه‌ک دوو رۆژدا به‌بی رنوره‌سمی داداگییکردن له‌سیداره‌دران.

ئیدی موجه‌یده‌کانیش له‌سه‌ر جاده‌کان کشانه‌وه و ده‌ستیان به‌تۆله‌سهندنه‌وه کرد.

نه‌وان پووی تووپه‌یی خویان کرده‌ ئایه‌توللاکان له‌شاره‌گه‌وره‌کان و هه‌ولیان دا له‌ناویان به‌رن.

مایه‌ی سه‌رسامی هه‌مووان بوو، که‌دوای کوشتنی ئایه‌توللاکانی ئیسه‌فه‌هان و یه‌زد، ته‌نانه‌ت ئایه‌تولا مورته‌زه‌ویشیان^{۱۸۰} له‌ناوبرد. نه‌و فه‌یله‌سووفی ئیسه‌لامیه‌کان بوو، یه‌کی بوو له‌گرنه‌ترین تیوریسته‌کانی رۆژیم، به‌لام هیچ پایه‌کی سیاسییانه‌شی وهرنه‌گرتبوو.

مورته‌زه‌وی ده‌رسی به‌مه‌لا گه‌نجه‌کان ده‌دا، بۆیه‌ ده‌بوایه‌ هه‌موو پۆژی بچووبایه‌ قوتابخانه‌ی پینگه‌یاندنی مه‌لایان. کاتیکیش سه‌ر له‌به‌یانی له‌رینی مزگه‌وت بوو بۆ نویژی به‌یانی، گه‌نجیک دینه‌ سه‌ر پینگای و قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کا.

- "سه‌لامون عه‌له‌یکوم، ئایه‌توللا!"

- "وه‌ عه‌له‌یکوم سه‌لام، کوپی گه‌نج." ئایه‌توللاش وا وه‌لامی ده‌داته‌وه.

- "من شتیکم هه‌یه‌ بیتبلیم."

- "بیلی!"

- "رافه‌کردنی تو بۆ قورئان کوتایی پنه‌ات!"

- "چۆن، کوتایی پنه‌ات...؟"

- "به‌هزی نه‌وه! ئیدی گه‌نجه‌که‌ سی گولله‌ی لی خالی ده‌کاته‌وه.

نہم زنجیرہ دہستکردنہوانہ پڑیمی تووشی شلہژانیکی زور کرد۔ خہلک
نہیدہزانی شاخو لہ کی و لہ کوئی دہقہومی، ناخو کامہ نایہتوللا دہبیته
قوربانی کردہوی دادی۔

نایہتوللاکھی قہزوپنیش لہ دہست کوشتن قوتاری نہبوو، بکوژہکشی
ناموزای خوی بوو۔ ہر بؤ ناسایشپاریزی خوی، نایتوللاکھ چند پوژیک
پیشتر داوی لیکردبوو بیته شوفیری تایہتی خوی۔

نایہتوللاکھ وتاریکی توندی دڑی کردہوہ تہقینہوہکان و کوشتنہکان دابوو:
"نہمریکا نئمہ دہکوژی! سہدامیش دہمانکوژی۔ موحاہیدینش ہر دہمان
کوژی، بہلام نئمہ ہر دہمیتین۔ نئمہ ناوا لہسہدامیش دہکین، ہرہوہا لہ
موحاہیدینہکانیش!"

- "نای نہم پوژانہ چ پوژگاریکی سہختن۔" ئو بؤ شہوہکھی لہناو
ترومیپلدا ناوا لہدہست بارودوخہکدا دہینالاند و وای بہ شوفیرہکے گوت
کاتی دہگہرانہوہ مالہوہ۔

- "شہوانی سہختیش۔" ناموزایہکھی وای گوت و بہ پگیایہکی لاوہکیشدا
ترومیپلکھی لیخوپی۔

- "نہری ئوہ تو دہمبیته کوئی؟" نایہتوللاکھ وایلپرسی۔

- "بہرہو دوزہخ۔" ناموزاکھ وا وہلامی دایہوہ۔ نیدی ہر لہوی چہند
گوللہیہکی لیدان و ساردی کردہوہ۔

بہم جوڑہ کس پاریزراو نہمابوو، ئوہی لہ لایہن دراوسیٹکانییہوہ بہ
تومہتبار خہبری لیدرہا، دہمودہست دہگیرا۔ ہہمووان خویان دہشاردہوہ۔
ئوہی دہیتوانی ہہلپی ہہولی راکردنی دہدا۔

بہلام کردہوہ ناچاوہروانکراوہکان وہنہبی ہر لہ لایہن موحاہیدہکانہوہ
کراین، بہلکو ئہندامہ چہکدارہکانی کومہلہ چہپہکانیش لہسہر ئاستی تاکدا،
تولہی خویان دہکردہوہ۔

ہرچہندہ ترسویم لہ ہہموو لایہکہوہ بالکیش بوو، نایہتوللاکان
نہیاندہویست مل بؤ تیرور شوپ بکھن، ئہوان لہسہر چالاکییہکانی خویان

به‌رده‌وام بوون. له زه‌نجانیش ئایه‌توللا ئه‌لراکی له‌سه‌ر به‌زم و چالاکیی خۆی هه‌ر سووربوو.

خه‌لک ده‌یزانی، ئه‌و جی نیشانه‌یه. هه‌ر بۆیه به‌قورسی پاسه‌وانی ده‌کرا. ئه‌راکی ئایه‌توللایه‌کی توندپۆبوو، خوازیاریبوو زه‌نجان بکاته پێشه‌نگه‌ نمونه‌یه‌که‌ی ئیسلامیتی بۆ سه‌رتاسه‌ری ولات. ئه‌و زۆر به‌رق و کینه‌وه‌ دژی ئه‌و مالباتانه‌ ده‌دوا، که‌ که‌سوکاریان له‌سێداره‌ درابوو، ده‌ستی زینه‌ت خانمیشی والا‌کردبوو بۆ ئه‌وه‌ی ئافه‌ره‌تان بگه‌ڕێ و فشاریان ب‌خاته‌سه‌ر، بۆ ئه‌وه‌ی وایان لێبکا، دواتر هه‌روه‌ک رۆبۆتیک به‌ ئاماژه‌یه‌کی ئه‌و رۆوبه‌که‌نه مه‌که‌که‌.

دانیشتوانی شاره‌که‌ هه‌ناسه‌ی خۆیان راگرتبوو، چاوه‌ڕێی که‌سیکیان ده‌کرد، تا ئایه‌توللاکه‌ ساردبکاته‌وه‌.^{١٨٦}

زۆریشی پێنه‌چوو، که‌ ساته‌وه‌خته‌ چاوه‌روانکردنه‌که‌ هات.

هیشتا پۆژ ئاوانه‌ببوو، که‌شه‌ گه‌رمه‌که‌ی ده‌ریی خه‌ریکبوو به‌ شنه‌بای تازه‌ی ئیواره‌ دره‌نگ فیتک ده‌بووه‌وه‌. ده‌رگای هۆده‌که‌ی ئاغا‌جان له‌سه‌رخۆ کرایه‌وه‌ و یه‌کیکی لێهاته‌ژوور. ئاغا‌جان له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی خۆی دانیشتبوو کتیییکی ده‌خوینده‌وه‌، ئه‌و وای بۆچوو ئه‌و که‌سه‌ی هاته‌ژوور مارمیلکه‌ بێ.

ئه‌و سه‌ری خۆی به‌رزکرده‌وه‌. هه‌ر له‌و شه‌وه‌ی که‌ به‌یه‌که‌وه‌ تهرمی جه‌وادیان بردبووه‌ نیو شاخه‌کان، شابالی نه‌بینیووه‌وه‌. کاتیکیش ئه‌وئ شه‌وئ له‌ کێوه‌کان تهرمی جه‌وادیان پاده‌ستی کابرای جێبه‌که‌ کردبوو، گه‌رابوونه‌وه‌، شابال ده‌سته‌بجی رۆیشت و له‌ زه‌نجان نه‌ما. که‌چی ئیستا ناوه‌خت له‌ به‌رامبه‌ری قیت راوه‌ستاوه‌.

ئاغا‌جان چاویلکه‌که‌ی له‌چاو کرده‌وه‌.

- "تۆ له‌په‌ر هاتی، له‌ که‌یه‌وه‌ لێزه‌ی؟"

- "هه‌ر تازه‌ هاتم."

- "باوکی خۆت بینیه‌؟"

- "نه‌خێر، هیشتا نا. به‌ریکه‌وت هاتمه‌ شار و ویستم بێمه‌ لای تۆ."

ده‌نگی شابال له‌رزی گرتبوو.

^{١٨٦} لێزه‌دا مه‌جه‌ست له‌ سارکردنوه‌، کوشتن و لغا‌بردنه‌. وه‌رگێڕ

- ئاغاچان ھەستى كىرد، قەدەر دەست دەكاتەو.
- دەرگاگە بە نەرمى كىرايەو ە مارمىلكەش ھاتەژوور، بەلام ئەو شىتىكى وای لە چاوەكانى ئاغاچاندا بىنى، پىتى خۆش نەبوو بىتەژوور، بۆيە ھەر بەنەرمى دەرگاگەى پىئەدایەو لە پشت دەرگاگە بە كرى لىندانىشت.
- "چۈن بوو بە رىكەوت ھاتىە شارەكە؟" ئاغاچان وای لىپرسى.
- "مەن دەبوايە چەند شىتىك لەشارەكە ئەنجام بەدەم، پىشم باش بوو سەرىك بەدەم و سلاوىكت لىبكەم."
- "باشە بۇچى دانانىشى، دەى كورسىيك بىتە."
- "زۆر نامىنمەو، دىسان دەپۆمەو، ھاتووم مائاوايىت لىبكەم."
- "مائاوايى لىكردن؟ بۇچى؟ بۇ كۆى دەچى؟"
- "ھىشتا دلنیا نىم، سەرەتا دەبى يەك دوو شت كۆتايى پىنھىنم، ئىنجا لەوانەيە بۇ ماوہيەك ولات جىيىلەم. مەن وىستم جارنىكى دىكە تۆ بىينمەو، ببوورە، مەن دەبى بۆم. وای گوت و سەرىكى كاتژمىرەكەى دەستى خۆى كىرد.
- "ئەرى كۆرى گەنج، ئەو ە ماناى چىيە؟"
- سەروسىماى بانگدەرەكە لە پشت جامى پەنجەرەكە بە دىاركەوت، بەلام نەھاتە ژوور.
- "بانگى باوكت بكەم كەمى بىتە ژوور؟"
- "نەخىز، بە راستى درەنگە و دەبى بۆم، دواتر زەنگى بۇ لىدەدەم، تەنھا لەبەرتو ھاتم، مەن خەمى تۆم بوو، دەبى بۆم، يەكتىك لەناو شار چاوەرەم دەكا. شابال وای بە ئاغاچان گوت.
- ئاغاچان ھەستى بە شىتىك كىرد، كە تەواو نىيە، كاتەكەش دەستپىكى شەو بوو، باشە بۇچى ئەو كاتى مائاوايى كىردنى لە باوكى خۆى نىيە؟ باشە بۇ ئەو ەندە ھەر سەرىكى كاتژمىرەكەى دەستى دەكا؟ ئەو مائاوايىە فەرمىيەى ھى پوونكرەنەو نىيە. ئىنجا بە مېشكى داھات كە چى دەگوزەرى. دواى دە خولەكى دىكە نوپژ لە مژگەوتى دەستپىدەكا و مەرسىدىسەكەى ئايەتوللاش لە ئانوساتدايە دەرېكەو.
- ھەردەبى بەر بەو شتە بگىرى، بەلام چۈن؟

“من دەروم. شابال وای گوت و باووەشیکیشی بە ئاغاجاندا کرد. کاتیک لە باوەشی گرت، ئاغاجان هەستی بە دەمانچەیهکی بەرپشتی شابال کرد. ئاغاجان بە جوولەیهکی ناچارووانکراو پالێکی بۆلای دیواره‌که پێوه‌نا و دەمانچەکه‌ی لەبەر قایشی پشتی دەرھێنا.

“گەنجۆ، ئەوێ چیت لێقه‌وماوه؟” ئاغاجان بە توندی وای پینگوت.

مارمیلکه لەسەر دەست و پێهه‌کانی وەستا.

“ئاغاجان بۆ تۆ پروونکردنەوه‌ شتیکی زیاده‌یه،” شابال بە پروویکی قایمه‌وه‌ وای پینگوت، “من کاتم بە دەسته‌وه‌ نه‌ماوه. تکایه‌ به‌ر له‌وه‌ی وەدره‌نگ بکه‌وێ، بمده‌روه‌!”

ئاغاجان خۆی له‌ به‌رامبه‌ر شابالدا بە ده‌سته‌وه‌ستان زانی. ویستی به‌ ده‌نگه‌وه‌ بانگی بکا: “ئه‌مه‌ نابێ! بژۆده‌ر! ده‌ی له‌ ژووره‌که‌م بژۆده‌ر!”

به‌لام نه‌یتوانی وابکا. ئەو خۆی به‌ سه‌رسام زانی، نه‌یویست دژی هه‌لوێسته‌که‌ی بوه‌ستیه‌وه‌، ئیدی ره‌فتاره‌که‌ی پێ باش بوو.

شابال ده‌مانچەکه‌ی له‌ ده‌ستی ئاغاجان دەرھێنايه‌وه‌.

ئاغاجان ویستی قۆلی بگری، به‌لام شابال ده‌ستیکی به‌رزکردوه‌ و هه‌ندیک له‌ دووره‌وه‌ پینگوت: “هیچ مه‌که‌! هیچیش مه‌لێ! قسه‌کانت بۆ دوا‌یی هه‌لگره‌! به‌خته‌وه‌ریم بۆ بخوازه‌!”

ئاغاجان به‌ په‌شوکاوی له‌ ژووره‌که‌ی به‌جیما. وه‌ک ئەوێ وابوو که‌ بۆ ساتیک گیانی دهرچووبی. بۆ ماوه‌ی خوله‌کیکی په‌به‌ق نه‌ توانی له‌ شوێنی خۆی بجوولێ، نه‌ توانیشی یه‌ک وشه‌ی له‌ ده‌م بیته‌ده‌ر.

شابال له‌بەر ماریله‌کە دانه‌ویه‌وه‌، ماچی کرد و به‌ په‌له‌پروزی چووه‌ده‌ر. که‌ چوه‌ ده‌ر له‌ باوکی هه‌لنگروت. بانگده‌ره‌که‌ش به‌ربووه‌وه‌ سه‌ر زه‌وی.

شابال چه‌م‌ایه‌وه‌، سه‌ری باوکی به‌ هه‌ردوو ده‌سته‌کانی گرتن و ماچیکێ له‌نیوچاوان کرد. باوکه‌، من په‌له‌مه‌، دواتر زه‌نگت بۆلێده‌ده‌م!

مارمیلکه‌ش به‌ دوا‌ی شابالدا که‌وته‌غار.

مارسیدیسه‌که‌ی ئایه‌توللا تازه‌ له‌ به‌رده‌م مزگه‌وتی پراوه‌ستا. شابال له‌ کۆلانه‌که‌، له‌بەر تاریکی وه‌ستابوو، هه‌موو شتی خستبووه‌ بن چاودیری

خۆی. سێ پاسه‌وانه‌کانی ئایه‌توللا له ترومبیلکه‌ دابه‌زین و ده‌ووبه‌ره‌که‌یان پشکنی، ته‌نانه‌ت خشپه‌ی ماروموریش نه‌ده‌هات. یه‌کێک. له پاسه‌وانه‌کان ده‌رگای لای ئایه‌توللاکه‌ی کرده‌وه. پاسه‌وانه‌که‌ی دیکه‌ش له‌پیشدا رۆیشه‌ مزگه‌وتی. شابال ده‌مانچه‌که‌ی له‌به‌ر که‌له‌که‌ی ده‌ره‌یتا. مارمیلکه‌ش تا ئه‌وکات به‌ بێنده‌نگی له‌ دوا‌ی شابال له‌سه‌ر زه‌ویه‌که‌ گرمۆله‌ بپوو، ئینجا به‌ره‌و مارسیدیسه‌که‌ خشێ. شابال ویستی رینی لینگری، به‌لام کاته‌که‌ دره‌نگ که‌وت. به‌ده‌ست و پیتی به‌ره‌و ئایه‌توللاکه‌ رۆیشت. ئه‌و پاسه‌وانه‌ی یارمه‌تی ئایه‌توللاکه‌ی ده‌دا له‌ ترومبیلکه‌ بپته‌خوار، له‌ مارمیلکه‌ سه‌له‌میه‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌ی مارمیلکه‌ سه‌گیک بێ، ئایه‌توللاکه‌ ده‌سته‌وه‌ستان هه‌نگاوێک گه‌رايه‌وه‌ دواوه‌ و بانگی کرد: 'ده‌ی وه‌ل به‌!'

به‌لام مارمیلکه‌ خه‌را بۆ لای ئه‌و خشێ، سه‌ری برده‌ بن جبه‌که‌ی، هاوسه‌نگیه‌که‌ی ئایه‌توللا‌ی له‌نگ کرد.

شابال به‌ ده‌نگه‌وه‌ بانگیکرد: 'ئایه‌توللا!'

ئایه‌توللا به‌ هه‌تمه‌گرتوویی ئاو‌ری دایه‌وه‌، به‌لام نه‌شیده‌زانی کتومت سه‌یری کو‌ی بکا.

سێ ته‌قه‌ کران. ئایه‌توللا ده‌سته‌کانی له‌ هه‌وا راوه‌شاند، سێ هه‌نگاو بۆ دواوه‌ کشایه‌وه‌ و که‌وته‌ سه‌ر زه‌وی.

پاسه‌وانه‌کانیش ده‌ستیان دایه‌ تهنه‌گه‌کانیان به‌ کو‌یری بۆ هه‌ر شتیک بجوولابا ده‌یانته‌قاند.

'ئه‌للا_____!' ده‌نگی ئاغا‌جان بوو له‌سه‌ر بانه‌که‌وه‌ هات.

بروسکه‌ئاساش ماتو‌رپیک له‌ سووچی کۆلانه‌که‌ په‌یدا‌بوو، شابال خۆی هه‌لدایه‌سه‌ر و تیژ بۆی ده‌رچوون.

له‌ به‌رده‌م مزگه‌وتی ته‌رمی ئایه‌توللاکه‌ که‌وتبوو. میزه‌ره‌که‌ی چه‌ند مه‌تریکی لێ دوور بوو، له‌و شو‌ینه‌ی که‌ مارمیلکه‌ش له‌سه‌ر زه‌وی که‌وتبوو. چیدیکه‌ وه‌ک مارمیلکه‌ نه‌ده‌یترا، به‌لکو له‌و تاریکیه‌دا وه‌ک مندالیک ده‌بیندرا، که‌ له‌سه‌ر شو‌سته‌که‌ له‌نێو گۆمی خو‌ینی جه‌سته‌ی خۆی، خه‌وی لیکه‌وتی.

ئاغا‌جان له‌ ئاستیدا نوشتایه‌وه‌، ماچیکی له‌ روومه‌ته‌ سارده‌که‌ی کرد، له‌سه‌ر زه‌وی به‌رزی کرده‌وه‌ و له‌باوه‌شی کرد.

ته ییاره ۱۸۷

خو ئه گهر له حهوشه کهدا بوهستی، بهردهوام گویت له دهنگی فرۆکهکان دهبن، که بهسهر شاره کهوه دهفرن. ئهوان له تارانوههرا دین، بیابانه که دهبرن و زیاتر دهفرن تا دهگه نه کهنداوی فارس و لهویوه بهرهو ئهمریکا یان ئهوپا دهپۆن.

له گهرا نهوشدا به زۆری پینگایه کهی دیکه دهگر نه بهر، بهسهر زیی عومانهوه^{۱۸۸} له پیتی به ندهر عهباسهوه دینهوه ناو ولات. کاتیک مندا لهکان هیشتا بچوک بوون، ههر کاتیک دهنگی فرۆکه یهکیان ببیستبا، یهک دوو کوپله گۆرانیان دهگوت، پوویان لهو تهلیسمه فرۆکه بچکوله یه ی بهرزی ئاسمان دهکرد و دهیانگوت:

ته ییاره، ته ییاره

بۆکو ی دهپۆ ی ته ییاره؟

ئهوه کتیه سواره، ته ییاره؟

ئه دی نۆره ی من که یه، ته ییاره؟

فهخری سادات له بهردهم حهوزه که دانیشتبوو شتیکی دهچنی. ئهوکاتی خوی دهستی به چینی بلوزیک بۆ مارمیلکه کردبوو، بهلام ههر پینی تهواو نهکرا.

ئاغا جانیش به باخچه کهوه سهرقال بوو. ئهوه خه مهکانی له گهل گهلا مردوو وهریوهکان له گۆر دهنه. تا له پڕ گره گرپیکی زۆری فرۆکه یهکی نه فهره لگری گو ی لیبوو، که زۆر نزم بهسهر خانوو ه کهدا دهفری. تیشکی پۆژ بریقهی لهسهر بالهکانی فرۆکه که دهدهیاوه، تیشکه کهش له رووخساری فهخری سادات، له دارهکان، له حهوزو جامی په نجه رهکانی مالی نی دایه وه.

ئاغا جان وایزانی فرۆکه یهکی شه پرکه ربوو تیپه ری، بۆیه باسکی ژنه که ی بۆ ژیرزه مینه که راکیشا، ئهوه شوینه ی بانگده ره که ی لیده ژیا.

له وئ له ده لاقه کانه وه سهیری ئاسمانیان کرد، به لام خو فرۆکه که له بهرچاوان ونبوو.

دوای ئه وهی له شله ژانه که وه راستبوونه وه، بینیان بانگده ره که له پشت میزه کهی خوی وه ستاوه. هیچ قوریشی به دهسته کانیه وه نه بوو، ئه و قاتیکی قاوهیی توخی له بهر کردبوو، چاویکهی سه فهریشی له چا و کردبوو شه پقه کهشی له سهر نابوو. له بهر ده میشدا جانتایه ک داندرا بوو.

- "ئه ری مامه ی بانگدهر، ئه وه به سه فهر ده چی؟" فه خری سادات به خمه وه وای لپرسی.

- "من ده بینم جانتات پیچاوه ته وه، بۆ کوئ ده روی؟" ئاغا جانیش ههر وای پنگوت.

- "تۆ، که هه موو شتیک تۆمار ده که ی، ئه مه شیان بنووسه. من ماله که جیده هیلیم."

- "من داله که که هه موو شه وئ له م ماله دا ده گریا، مرد، به لام هیشا به رده وام ده خشیته نیو ژیرزه مین و کاتی من خه ریکی کار بم له بهر پیمدا دیتو ده چی و یاری ده کا. ئه و له وئ له نیو باخچه که دا نیژرا وه، به لام خو ئه و له سهر داره که دانیشتوو. ئه و شه وان له بهر ده م قاپیه که ی مندا ده گریی. ئه و خوی ده خزینیه نیو خه و نه کانم."

فه خری سادات به نه رمی گریا.

- "ئه مه بۆ ئیمه ش هه روایه، ئیمه ش له ناو باخچه که گویمان لیته تی، به لام ئه مه خو هوکاریک نییه تا ماله که جیبیلی."

- "خو من نامه وئ برۆم، به لام خانوو که من ده رده کا، فریم ده داته ده ره وه ی ده رگا. سهیری ده سه ته کانم بکه، ناتوانم چیدی کار بکه م. ژیرزه مینه که پرپه تی له ده سته رده کانم، باخچه که پره له گولدان، هه روه ها سه ربانه کهش ههر پره، شوین نه ماوه. کهس ئه و شتانه م لیتا کړی. من ده رده کړیم، تکایه هیوای به خته وه ریم بۆبخوازن. ده ی برایه که م، لیمگه پئی بابڕۆم."

بانگده ره که به ره و ئاغا جان رویش، ئامیزیکی تیوه رینا، فه خریشی ماچ کرد، ده سته دایه جانتا که ی و له په یژه گانی ژیرزه مینه که دا سه رکه وت. هه ندیک له

هەوشەکەدا راوەستا، گوێی لە دەنگەکانی مالهە گرت و بانگی کرد: "هەقە لە پیرەکە! ئاگات لەم مالهە بێ. من وا دەپۆم."

کاتیکیش دەرگای لە دواى خۆى پینوهدایەو، سێ فرۆکەى جەنگى بە ژاوەژاوتى بیزارکەر بەسەر مالهەدا فرین و بەنیو هەورەکاندا ونبوون. "عێراقیەکان! ئاغاچان وا هاواری کرد.

بەلام خۆ ئەوان فرۆکەى شەپکەرى عێراقى نەبوون، بەلکو سێ فرۆکەى جەنگاوەرى هێزى ئاسمانى ئێرانى بوون، لە پێگادابوون تا فرۆکە نەفەرەلگرەکە بگەڕێننەو.

لەنیو فرۆکە نەفەرەلگرەکەدا بەنى سەدر^{١٨٩} ی سەرۆکی ئێران دانیشتبوو، بەتەمابوو لە ولات رابکا. فرۆکە جەنگاوەرەکانیش بە دوايەو بوون بەلکو رینگەى لینگەرن و بیگێرنەو. خۆمەینى هەفتەیک پینشتەر ئەوى لەسەر کار لادابوو. ئەو بەنى سەدرى بە پشتیوانى موجاهیدینەکان تاوانبار کردبوو.

سەرۆک خۆى شارەدبوو، موجاهیدینەکانیش نەخشەیکە وەستایانەیان بۆ ئاودیوکردنى لە ولات بۆ دانابوو. هەموو شتیکی بەوپەرى وردەکارییەو نەخشەى بۆ داڕێژرابوو، تەنانت سەدامیش ئاگای لەو هەلاتنە هەبوو و فرۆکەى جەنگى عێراقیش ئامادەبوون تا یاوەرى فرۆکەکەى سەرۆکی هەلاتوو بکەن.

فرۆکە راوەدوونەرەکانى ئێرانى درەنگ کەوتبوون، چونکە فرۆکە نەفەرەلگرەکە لە کاتى خۆى گەیشتبوو ئاسمانى عێراق و بەرەو ئاراستەى ئەوپەىا فری.

چوار سەعات و نیو دواتر، فرۆکەکە لە پارێس نیشتەو. فرۆکەوانەکە پەيوەندى بە کاربەدەستە فەرەنسییەکانەو کرد: "نیشتنەوێکە ناچارىیە. سەرۆکی ئێرانم هەلگرتوو. داواى پەناوەرى دەکا!"

بەپێو بەرى فرۆکەخانەکش لە داوايەکە ئاگادارکرایەو، ئەویش پەيوەندى بە سەرۆکی فەرەنساو کرد. پاشان چەند پرسىاریکی لەسەرۆکی ئێران کرد، ئەویش بە فەرەنسییى بى گریوگۆل وەلامى دانەو: "من سەرۆکە

ههلبژیردراوه کی کوماری ئیسلامی ئیرانم. له سهر پشستی فرۆکه کهدا
سه رکردهی موجهیدینه کانیشم له گه لدايه. من داوای مافی په نابهاری بۆ خۆم،
بۆ سه رکردهی موجهیدینه که و بۆ فرۆکه وانه کهش ده کهم.
فرۆکه که یهک دوو جار به سهر پاريسدا سووپا يه وه، ئه وهش بۆ ئه وه بوو، تا
به پێوه بهری فرۆکه خانه که کاتی هه بێ پرسه که له گه ل سه رۆکدا تاوتوی بکا.

به نی سهر سالانیکی زۆربوو له پاريس ده ژیا، ئه و ئابووری خویندبوو. ئه و
هیشتا کلیلی ئه پارتمانه که ی پاريسی هه ر له گیرفاندا بوو. ئه و خه ریکی
خویندنی پۆست دۆکتوراکه ی بوو، کاتی خومه نی عیراقی به ره و پاريس
جێهێشت.

به نی سهر له کاتی خویندنه کهیدا مۆدیلیکی ئابووری دا هینا، تیايدا هزره
سه رمایه داره ییه کانی له گه ل ئیسلامه تیدا تیکه لاو کردبوو. نه خشه کانی بۆ
خومه نی شتیکی نمونه یی بوون، ئه ویش فری به سهر کاروباری
ئابوورییه وه نه بوو.

کاتیکیش خومه نی له پاريسه وه به ره و تاران فری، به نی سهر یه کی له
حه فت پیاوه بروانامه داره بالا کانی پۆژئاوابوو، که یاریده ری بوون. پاشان
ئه و وه ک یه کهمین سه رۆکی ئیران ههلبژیردرا.

فرۆکه که له چواره م گه ری خولانه وهیدا بوو به سهر پاريس، کاتیک ته له فۆنه
دهستییه که ی لێیدا. به پێوه بهری فرۆکه خانه که په یامیکی دایه به نی سهر:
”حکومه تی فه ره نساه مافی په نابهاری به تو و هاوسه رنشینه کانت دا.
فرۆکه که ت ده توانی بنیشیته وه. به خیر بیت.”

هه وئالامه ی فه ره نسای هه والی گه یشتنی به نی سهری راگه یاند.
خومه نی تازه له نوژی مه غریب ببووه وه کاتی ره فسه نجانی سه رکرده ی
ئه و کاتی سوپا، له پال ئه ودا کړنووشی برد و هه واله که ی پێراگه یاند.
هه رچه نده خومه نی له نوژه که ی ببووه وه، لی دیسان هه لسا یه وه و نوژیکی
دیکه شی کرد. هه نووکه ش که هه والیکی نه خوازراوی پێگه یشتووه، هه ولیدا به

نوێژی زیاتر لەخوا نزیکبێتووە پرسسی پێیکا. کاتیکیش دواوەمین سوژدە(رکعات)ی نوێژەکی هەلوەشاندووە، چاوەکانی بریقەیان لێوہات. ئینجا پرووی بەرەو پەفسەنجانی وەرسوواند و گوتی: "ساتە پیروژەکی گەشت."

هەرلە دەستپێکی جەنگەکەو، سوپای ئێران چاوەپێی کاتیکی گونجاوی دەکرد، تا شارە پێکیگە نەوتییەکانی خوڕەمشار وەربگرێتووە. لەو بەندەرە ستراتیژییەدا کێلگە نەوتی هەرە گەورەیی پوژەلاتی ناوہراست ھەبوو. تا ئەوکاتی ئێم ئۆپەراسیۆنە سەربازییە ئەستەم بوو، چونکە سەتەلایتە ئەمریکیەکان ھەموو جوولەیەک دەورووبەری ئەو شارەیان بە ھێزەکانی عێراقی رادەگەیان.

"خودا پشتوپەنای ئێمە، خومەینی وای بە پەفسەنجانی گوت، ئێمە دەبێ خوڕەمشار پزگاربکەین. ساتەکی ھاتوو، دەی ژەنەرەلەکانت کو بکەرەو!" ئەوئ دەمی سەدامیش پێکی بەختەوہری دەخواردووە، ئەو لەپێگادابوو، بچیتە کووونوہی کابینی حکومەتەکی کاتی گەشتەفرینی بەنی سەدر گەشتە فەرانسە. ئەو دەیویست بە خزی ھەوالە خوشەکە بگەیتێتە وەزیرەکانی.

ئەو ھیشتا نەگەشتبوو شۆینی کووونوہەکە، کاتی سوپای ئێران لەیەک کاتدا و لەشەش لاوە چوونە نیو خوڕەمشار.

لەوئ لە شارەکەدا لە ھەموو لایەک، بەسەدان سەربازی ئێرانی و عێراقی سەریان تێداچوو، زەوی لە تەرمەکانیان پەش ببوو. دواي شەپکی سەختی نیو پوژە، دوو سەربازی ئێرانی توانیان، ئەو ئالا عێراقییە لەسەر کێلگە نەوتییەکی شارەکەدا ھەلکراوو، بە ئالای ئێران، بە ئالا کەسکەکی ئیسلام بگۆرنەو. عێراقیەکانیش ھەموو ھیزی خویان خپرکردووە، بەلام ئایەتوللاکان لەناکاو، بەناچاوەپواننەکراوی بەرہیەکی دیکە شەپیان لە بەندەرە شاری بەسرادا کردووە. ئەو ھێرشە لەپەرە سەری لە سەربازە عێراقییەکان شیان، ئیدی ھەموو خانووہەکانی خوڕەمشاریان رووخاند و کێلگە نەوتییەکانیشیان

بۆمبڕێژکرد. ئینجا بە دۆراوی کشانەوه، بە هیوای ئەوهی فریای بەسرا بکەون.

دوای ئەم سەرکەوتنە میژووییە، بۆ یەکەم جار خۆمەینی بە خەندەوه لەسەر شاشەیی تەلەفزیۆن دەرکەوت. ئەو سوپاسی خودای کردو پیرۆزبایی لە دایبایی کوژراوەکان کرد و پەسنی ئازایەتی پۆلەکانیانی دا. ئیدی بە ملیۆنان موسلمان پڕانە سەر جادەکان و بۆ پزگارکردنی خۆرەمشار ئاھەنگیان گێرا. یاری ئاگرینە تەقیندرا و ترومبیلێش بەناو شارەکاندا بە ھۆرپ و فلاشیانەوه دەرویشتن. خەلکیش لەسەر پشتی پاسەکان دەپەقسین و کێک و نوقل و شیرینیان بەسەر یەکیددا دا بەش دەکرد.

بەزەمکەش تا درەنگانیکێ شەو بەردەوام بوو، ئەوەش لەوەتەی ئایەتوللا ھاتیوووە سەر تەخت، یەکەمین جیژنی سەرتاسەری ولات بوو.

ھەر لەم شەو شەدا مانگ بەپەڕی لە ئاسمان دیار بوو، ئەمەش دلنەواپیەکی بە خەلک دەدا کە لە جەنگەکەدا قوربانی زۆریان دا بوو.

بەلام خۆ ھەموو خەلکەکە ئاھەنگی نەدەگێرا، ھەندیکیان ئەو بۆنە خوشەیان بۆ تۆلەکردنەوه بەکارھێنا. تیشکی ھەمان مانگ کەوتە سەر ئاوە سوێرەکی قەرەغی بیابانەکی زەنجان، لەوێ تەرمی زینەت خانم نیوہی لەنیو ئاو و نیوہەکی دیکەشی لەنیو لێدا چەقی بوو.

پارچە کاغەزێکی لە پلاستیک گریڤدراو بەملی تەرمەکە وەرکرا بوو، تێیدا نووسرا بوو: "ئەوهی کێژە گەنجە میژدە کردووەکان، ئەوانەیی بە مەرگ مەحکوم کرابوون، ناچار دەکرد بەر لە لەسێدارەدانیان لەگەڵ یەکی لە پیاوہ پێشدارەکانی پزێم سەر جینی پێکا، ئیدی لەم دەریاچە سوێرەدا دادگایی کراو سزا درا. ئەمەش خواستی دایکانی ئەو کێژانەبوو کە بە ناچاری دوا شەوی ژانیان بەزۆر بەبووک بردران."

زۆریشی پێتەدەچوو مانگ جێگەی خۆی بۆ پوژ دەکردەوه. بالندەکانی بیابان ھەر زوو تەرمەکی زینەتیان دەدۆزیسیوہ، ئیدی بە ژاوەژاوە سەر دەریاچەکەدا دەفڕین. پێبۆریکیش بەسەر پشتی حوشترەکی بەویدا دەپوا، سەیری شتەکە دەکا، بەدوادا دەچی ناخۆ چی لە گۆرپدایە.

حوشتر سوارہ کہ لہ سہر پشتی حوشترہ کہ دیتہ خوار، بہرہ و لای تہرمہ کہ دہروا، ہندی دہچہ میتہ وہ، ئینجا نووسینی سہر پارچہ کاغہ زہ کہ دہخوینیتہ وہ.

وینہ گرہ کہ

دوای نویژی بہیانی، ئاغا جان نہ گہرایہ وہ مال و پیاسہ یہ کی بہ قہراغ پروبارہ کہ دا کرد. ئو چو وہ سہر کہ نارہ کہ و لہ سہر گردیکی لمین دانیشٹ. ہرچہ ندہ ئا وہ کہش سارد بوو، لی ژنیک لہوی پنیہ کانی لہ نیو ئا وہ کہ دا دہشوشٹن.

ئافرہ تہ کہ پنیہ کانی خوئی بہ چارشئوہ کہی وشکر دہ نہ وہ. ئینجا پیلا وہ کانی کرد نہ وہ بہر و بہرہ و پرووی ئاغا جان ہات.

- "ئہری ہیچ قرؤشیکت بؤمن ہہیہ، من ہیچ قرؤشیکم لہ دہمدا نییہ." ژنہ کہ بوو وای گوت.

- "قودسی، ئوہ خوئی؟"

قودسی کہ ہمیشہ گہنج و بہجوولہ بوو، ئیستا پیر دیارہ. سہری ماشوبرنجی و دہموچا ویشی چرچ ولؤچ ببوو.

- "من دہمیکہ نہ مبینیوی، ئہری قودسی ئو ماوہیہ لہ کوئی بووی؟ ئہدی دایکت چؤنہ؟"

- "ئو مرد." بہ خہ مبارییہ وہ وای پیگوتہ وہ.

- "کہی کوچی دواپی کرد، باشہ بؤمن ہیچم لہ بارہیہ وہ نہ زانیوہ؟"

- "ئو ہہروا ئاساییانہ مرد." ژنہ کہ ہر ئوہ ندہی گوت.

- "ئہدی خوشکہ کہت چؤنہ؟"

- "ئہویش مرد."

- "ئہویش مرد؟ چؤن؟ کہی؟"

قودسی ہیچ وہ لامی نہ دایہ وہ.

- "ئہدی برات لہ کوئیہ؟"

- "ئہویش مرد."

- "ئوہ چی دہلئی، ہر ہہموویان؟"

- 'بەلام خۆ تۆ نامرى،' قودسى واپراگەياندى، 'تۆ ھەر دەمىنى تا ھەمووان دەپۆن و تا ھەمووانىش دېتەوہ.

قودسى سوپاىەوہ و ديسان كەوتەوہ جوولہ.

- 'قودسى، ئەوہ بۆكۆى دەپۆى؟ خۆ تۆ ھىچ ھەوالى پېتەدام.

- 'ھېشتا ھەفت پىاو ماون، سى لەوان دىن، يەكيان دەپوا، يەكيشيان

دەمىتتەوہ، يەكيان دەمرى و يەكيشيان تۆو دەپوئىنى. بەلام تۆ ھەر

دەمىتتەوہ تا ھەمويان دېتەوہ و تا ھەر ھەمووشيان دەپۆن.' قودسى بى

ئەوہى ئاورپىش بداتەوہ، وا وەلامى ئاغاچان دايەوہ.

- ئاغاچانىش بەدرىژايى پروبارەكە پىاسەى دەکرد.

- تۆ بلىنى كىنى دىكە بپوا؟ كىش بېتەوہ؟ ھەر بىرى لىدەكردەوہ.

- ئىنجا لەپەر نوسرەت ھاتە نىو مىشكىيەوہ.

لە ماوہى شەوہ پرنائشووہەكانى تىرۆر، كەس نەدەگەيشتە خومەينى، تەنھا يەك پىاو: نوسرەت نەبى.

لەگەل نوسرەتدا خۆى لەجىھانى پۆژانەى دەرەوہى دەسەلاتەكەى دادەبىرى.

نوسرەت دەبىردە جىھانىكى دىكە، جىھانىك ھىچ جىگەى فرۆكە

جەنگاوہرەكانى عىراق و بۆمب و لەسىدارەدانەكانى تىدا نەدەبۆوہ.

بە كامىزاكەى، خومەينى بردبووہ دونىاي خەيال. ئەو كۆپلەى فىلمەكانى،

فىلمى دۆكيومىنتارى لەسەر سىروشت، دەربارەى بالندەكان، دەربارەى مېشە

ھەنگ و مار و سەبارەت بە پروبىارى ئەستىزەكان نىشان دەدا. ئەوہش

پازىكى نىوانيان بوو، كەس نەيدەزانى لەودىو دەرگا داخراوہكانى ژوورەوہى

خومەينى چى دەگوزەرى.

خومەينى رابەرى جىھانى شىعە بوو، كەسىك بوو بە وتارەكانى مليۇنان

خەلكى دەبزوواندن، بەلام ئەو تەنىاش بوو. ھەموو پۆژەكەى، ھەندى جار

ھەموو ھەفەتەكەش ھەر بەتەنھا لە حوجرەكەى خۆى دادەنىشت.

ئەو سەكردەيەكى كارىزمایى بوو، ھەموو كەسىكىش ئەوپەرى تواناي خۆى

بەكاردەھىنا بەلكو لىنى نزيكبېتەوہ، كارىكى وابكا بېتە ماىەى تېپىنى ئەو،

بەلام نوسرەت ھەرئەوھبوو کە ھەبوو، خوازیاریش بوو وەک خۆی بمینیتەو، بۆ ئەوێ وەک کەسایەتی خۆی لێی نزیک ببیتەو. خومەینی ھێچی دەربارەیی بیرکاری نەدەزانی و سەریشی لە فیزیا(سروشتناسی) ھەر دەرئەدەچوو، بەلام ئەو مەیلیکی زۆری بۆ تیشک، بۆ مانگ، بۆ رۆژ، بۆ گەردوون و گەشتی ئاسمانی و لەسەر ووی ھەمووشیانەو بۆ بەردە ئەستێرەکشائ (نەیزەک) ھەکان ھەبوو. خومەینی بە سەرسامییەو سەیری فیلمەکانی دەکرد، تەنانەت کۆرەکەیی خۆی لای ئەو ھەستی بە ئاسودەیی نەدەکرد. ئەو زۆرجار بیستبووی کە ھونەرمەندەکان شتیکی دیکەن، بەلام ئەو پێش نوسرەت کەسیکی وای نەبینبوو.

ئەوێ نوسرەت کردی، شتیکی بوو پەیوەندی بە ژبانی پاشا کۆنە فارسەکانەو ھەبوو. پاشا ھەمیشە مەلیچک^{١١}، لێوویکی، کەسیکی قسەخۆشیان لەنێو مالتا ھەبوو، تا دلی شا بە قسە پێکەنیناوییەکانی خۆش بکا. مەلیجەکیش تاکە کەسیک بوو دەیتوانی بچیتە نێو ژبانی تایبەتی پاشاوە و ھەموو ئازادییکیشی ھەبوو، ھەرچیکی بگوتبا و بکردبا تا ئەو کاتەیی پاشای بخافلاندبا، پێپێدراو بوو.

- "ئەوێ دیسان ئەو کەنالە ناوی چییە؟" خومەینی وای لێرسی.

- "کامە کەنال؟"

- "ئەوێ ئەمریکییە، ئەوان چەند جارێک چاوپێکەوتنیان لەگەڵدا کردم."

- "مەبەستت سی ئین ئینە؟"

- "بەلێ، ئەو." خومەینی وای وەلامدایەو.

- "دەتوێ چی لەبارەیانەو بزانی؟"

- "ھیچ، من ھەرئەوھەندە دەزانم، سەرۆکی ھەموو ولاتە گرنگەکان ئامیرێکی تەلەفزیۆنیان ھەیە و بەردەوامیش لەسەر سی ئین ئینە."

- "بەلێ وایە، پێم سەیرە، لە ژوورەکەیی ئێوەدا ھیچ تەلەفزیۆنیک نییە."

- "پێمواپی ئەوان بە ئینگلیزی قسەدەکن."

^{١١} Malidjak (مەلیجک) بە ھەندێ زاراوەی دیھاتی بە پاساری دەرگوتری. ناسرەدین شای قاجار، خولامیکی ھەبوو، وەک لێوویکی دیھەنایە پێکەنین. رۆژنیکیان لێووی شادا وشەیی گنجشک(پاساری) ی فارسی نەزانی، بۆیە ھەر بە زاراوەی خۆی گوتی مەلیجک، نیدی پاشا وشەکی پێ جوان بوو، براکەیی خۆی ناونا مەلیجک. (نا. وەرگیر)

خومەینی هیچ رادیۆ و تەلەفزیۆنی لە حوجرەکەى خۆیدا نەبوو، ھەموو ھەوالەکانى بە نووسراو بە دەست دەگەشت.

- "کە نالێکی عەرەبیش ھەبە، ھەروەک سى ئێن ئێن ھەموو ھەوالەکانى بە زمانى عەرەبى پەخش دەکا." نووسرەت وای پێگوتەو، "من شتیکی وا پێکدەخەم، تۆ یەکیکی وات لێردا ھەبێ و سەیری بکەى."

پۆزى پاشرت، تەلەفزیۆنىکی بچووکی بردە ژوورەکەى و لەنیو دۆلابى جلکان داينا بۆ ئەوێ کەس نەیبینی. ئیدی خومەینی فێرکرد چون ئامیرەکە پێیکا و چون کە نالەکانیش بگۆڕی.

- "خۆ ئەگەر لەسەر کە نالە عەرەبىکە دا بندری، ئەوا زۆر باش دەبێ." خومەینی ئەو قسەى ئەو ئەوێ نەرم لە دەم دەرچوو، ھەروەک ئەوێ شتیکی بە دزییەو کردبێ وابوو.

چەند ھەفتەىک دواتر، لەناکاو پەيامنێرىکی سى ئێن ئێن زەنگى بۆ نووسرەت لێدا. ئەو دەیزانى، کە نووسرەت ھاموشۆى لەگەل خومەینیدا ھەبە. ئەوان لە چایەخانەى کدا لە لای ویستگەى مەیدان دانیشتن و نووسرەتیش باسى کارەکەى خۆى بۆ پەيامنێرەکە کرد. دواى گفتوگۆکەیان، پەيامنێرەکە بە ئەسپایى لێپرسى ئاخۆ ئەو مەیلی لەسەر ئەوێ بە لگە نامەىک لەسەر خومەینی ساز بکا.

- "کتومت شتەکە بۆ چییە؟" نووسرەت بە سەرسامییەو وای لێپرسى.

- "رێپۆرتاژیک دەربارەى خومەینی و ژيانى پۆزەنەى."

نووسرەت بە داواىکە غافلگیر بوو، ئەو ماوێک بوو بیری لە شتیکی وادەکردو، بەلام دیاربوو بە دیھێنانى بێرۆکەکە ئەستەم بێ.

"سى ئێن ئێن دەبەوێ دۆکیومینتیکى بێ وێنەى نیو سەعاتى دەربارەى ژيانى تاییەتى ئەو چاک بکا،" پەيامنێرەکە وای بە نووسرەت گوت؛ "ھەلبەتە ئێمە بەخشیشیکى باش بە دۆلار دەدەینە بەرێزتان."

نووسرەت زۆر مەیلی بە لای بەخشیشى پارەو ئەدەچوو. شتەکە پەيوەست بوو بە توانسى ئەو رێپۆرتاژە ناوازیە. رەنگبى ئەو دەرفەتى ژيانى بێ، بەلام خۆ بە دیھێنانیشى ئەستەم بوو.

- "ئيشه كه ناكړئ،" نوسره ت واي به ياروۍ سى ئين ئين گوته وه؛ "باشه بۆچى ئه وړيگه م ددها فيلميكى له باره وه ساز بدهم."
 - "خو ده توانى هم مو كاتيك هه ول بدهى،" په يامنيره كېش وا وه لامى دايه وه؛ "بيري لينكه وه، دواتر نه گهر هر شتيكى ديكه بوو، په يوه نديم پتوه بكه وه."
 - "باشه ريكنكه وتين" نوسره تيش وا وه لامى دايه وه.
 له ميتشكى نوسره تدا ئه و ديمهن و كوږلانه دههاتن و دهچوون كه ئه و دهيه ويست. له وروژاويان شه و هر خه ويشى لينكه ووت.
 ئه و ويستى له و باره يه وه، له گهل يه كيك قسه بكا، به لام زاتى ئه وه شى نه ده كړد له هيچ شوينيك دهمى بكاته وه، ده ترسا نه وه ك به ختى نه يگرئ.

شه ويكيان كاتى نوسره ت له گهل خومه ينيده له ده رپاچه كى پشت ماليان پياسه يان ده كړد، چيروكيكى سه يرو سه رنجراكيشى ده ربارى سه ته لايت و چوڼيه تى ئيشكردنى بۆباس كړد.
 ئه و گوته؛ له بواري ته كنيكه وه شوړشيكه، كه مروږ سه روځى نه مريكا زيندوو له سه ر شاشه ي ته له فزيوندا ببيني، كه چى ئه و هر له ژووره كى خويده له كوڅكى سپييدا خه ريكي قاوه خواردنه وه.
 "خه لك پرسنه"^{۱۹۱}، ئه و زياتر له سه ر قسه كى خوى پويشت؛ "بۆ ئه وهى پرسننپه كى خويشى رايبيكا، بيري له جوړه ئاميزيكى وا كړدوته وه و به ه وادا په خشى كړد. خه لك خوازياره هم مو شتيك بزاني. خه لك زور تاسه مهنده بزاني ئاخو چوڼ ده ژى، له كوږ ده ژى و چى ده خويت. خو پرسه نيش شتيكى ئه وه نده خراپ نپيه."
 هه ولوته قه للای نوسره ت ئه وه بوو، خوى بۆ پرسپاره كى ئاماده بكا، به لام ده بزاني نه گهر ناوى سى ئين ئين بيتى، له هه مان كاتدا ناوى ئه مريكاش دپته گورپى. نوسره ت له وه ده ترسا، نه گهر پرسپاره كى كړد، چيديكه پيشوازي لينه كړئ، ئيدى ده بى ده سته بچى ئامير و كه لوپه له كانى تيكبني و باربكا.

^{۱۹۱} پرسن: واته تاسه مهنده بۆ نوهى شتيك، زانيارنيكى نوئ بزاني، فزولى. بېروانه ماموستا مسعود محمد، زوارسازى پېوانه.

بہ لام ہزرہ کہ ئوہندہ بہ سہریدا بالکیش ببوو، نہیدہ توانی چون خوی لہ بہر بگری۔ نوسرہت بڑ ہر کوئ دہچوو، کامیراکی پیبوو، کہ واتہ ئو شہوہ کاتیک لہ گہل خومہ ینیدا لہ حوجرہ کہیدا تہ لہ فزیونہ کی بڑ دانا، بہ دزییہوہ دوگمہ سوورہی کامیراکی داگرت۔ ئو فیلمی خومہ ینی بہ خوی و پیپہ تی کہ لہ سہر زہویہ کہ دانیشتبوو، ہر وہا چون بہ دزیشہوہ لہ پشت دہرگی دؤلابہ کی سہیری تہ لہ فزیونہ کہ دہکا، گرت۔

لہ میانہی چہند مانگیکدا نوسرہت بہ دہیان گرتہی فیدیوی خومہ ینی گرت۔ ئو چون بہ قہراخ دہریاچہ کدا پیاسہی دہکرد و چون سہیری قازہکانی دہکرد۔ چون پاساریہکان دہردہ کہوتن و بہ سہر سہریدا دہفرین۔ چون لہ پیر خوی لہ قہدی داریک دہدا و میزہرہ کی بہردہ بؤوہ ودہ کہوتہ نیو دہریاچہ کہ۔ چون قازہکان لہ نیو ئاوہ کہدا بہرہو میزہرہ کہ دہکشان و بہ دہنووک لیکیان دہکردہوہ۔

لہ یہکیک لہ گرتہ فیدیویہ کانیدا، خومہ ینی لہ سہر جی پالکہ وتبوو۔ ئو لہ سہر لا دریز ببوو، پووی لہ مہککہ بوو، کتومت چون بہ پنی دابی ئیسلا مہوہ مردوہ دہنیزری۔ تہ نانت ژنہ کہشی لہ گرتہ کہدا دہردہ کہوئ، بہ نہرمی دہستیک لہ سہر نیوچہ وانی دادہنی، ئینجا بہ نہرمی دہچیتہ دہر۔

لہ گرتہ یہ کی دیکہ شدا، ئو لہ ژووری دانیشتندا دیت و دہچی۔ دہپوا تا دہگاتہ لای دہستشورہ کہ۔ لہوئ دہستونویژ ہلدہ گری و دہگہریتہوہ، دہست دہداتہ قورٹانہ کی، بہ تاسہوہ لاپہرہ کی لیدہ خوینیتہوہ۔ کاتیکیش لہ خویندنہوہ کی دہبیتہوہ، دہست دہداتہ خامہ کی، شتیک تومار دہکا، کاغہزہ کہ دہخاتہ نیو زہرفیک، زہرفہ کہ دادہخا و بانگی ژنہ کی دہکا: 'بہ تول!'

ئویش دیتہ ژوور، زہرفہ کہ کی پادہست دہکا و پیدہ لئ؛ 'بیدہرہ سوپا!'
ژنہ کہشی نامہ کہ وہردہ گری، دہیخاتہ بن چارشنیوہ کی، خیراش لہوئ دہچیتہ دہر۔

خومہ ینی ہر زو سہرنجی دابوو، کہ نوسرہت بہ دزییہوہ وینہی دہگری۔
نوسرہتیش لہو بروایہ دا بوو، خومہ ینی بہ نہیتیہوہ لہ گہ لیدا ہاوکارہ۔

پوڑیکیان پہ یامنیرہ کی سی ٹین ٹین پہ یوہندی بہ نوسرہ تہ وہ کردہ وہ۔
 - "تو زہنگت بؤ لینہ دامہ وہ۔ من وای دادہ نیتیم، تو بہ داوایہ کی من قایل نی۔"
 - "من شتیکی جوانم نامادہ کردوہ۔" نوسرہ وای بہ کابرا گو تہ وہ۔
 یہک چارہ گہ سہ عات دواتر، کابرا کہ لہ بہر دہرگای مالنی و ہستا۔
 نوسرہ تہ وہ تاسہ مہ ندرتربو و لہ وہی بزانی ناخو دہزگا ہوا لگریہ نویکی
 ٹیسلامی ٹہوی خستوتہ ژیر چاودیریہ وہ یان نا۔ ٹہو نہیدہ زانی ٹہوان بہ
 پہ یوہندیہ کانی ٹہو بہ کہ نالی سی ٹین ٹینہ وہ دہزان۔
 پہ یامنیرہ کہ ہاتہ ژوور۔ نوسرہ چاہی بؤ دانا، یہ کیک لہ گر تہ فیدیوہ کانی
 لیدا، پہ یامنیرہ کہ خہریکبو بہ چاودہ کانی خوی برو نہ کا۔
 "نایاہ! کابرا واپینگوت۔
 ٹہوان ہشتا نیوہی گر تہ فیدیوہ کانیان لینہ دابوو، کہ پننج کہ سی چہ کدار
 لہ سہر بانی قہ پہنگہ کہ وہ بازیاندا نیو حہوشہ کہ۔ دہرگایان بہ ژور کردہ وہ،
 پڑانہ نیو ژوورہ کہ و نوسرہ تہ وہ پہ یامنیرہ کہ شیان گرت۔ دوو سہ رباز
 مانہ وہ تا مالہ کہ بہ وردی بپشکن۔ ٹہوان ہموو شتہ گومانوویہ کانیان
 لہ گہل خویاندا برد۔
 بؤ پوڑی پاشتر دہستہ جی پہ یامنیرہ کی سی ٹین ٹین لہ ولات دہرکرا،
 نوسرہ تیشیان لہ ژووریک کرد و لپیچینہ وہ یان لہ گہ لدا کرد۔ لہ زیندانہ وہ
 بؤی دہرکہوت، پرسہ کہ ژور زیاتر لہ وہی بیری لینہ کردہ وہ، بہ ہند
 ہلگیرا وہ۔ ٹیدی پہی بہ وہ برد کہ سہرچلیکی گہورہی کردوہ۔ دہشیزانی
 سزایہ کی توند لہ سہر گر تہ فیدیوہ کانی و ہردہ گری، بہ لام بہ تہ مای ٹہوہش
 بوو، خومہینی بہ ہانایہ وہ بی۔
 نوسرہ تہ ہولیدا لیکو لہرہ وہ کی بہنیتہ قہناعہ ت، کہ ژور ریزی خومہینی
 گر تہ وہ و بہ ہوا داریہ وہ لہ گہل خومہیندا پرفتاری نواندوہ۔
 ٹہو پوونیکرہ وہ کہ گر تہ فیدیوہ کانی، تاییہ تہ ندیتی میژوویسی بؤ
 پاشماوہی کلتوری ولاتہ کہی ہہیہ۔

پیشی لەسەر ئەو داکرت، هەرگیز نیازی نەبوووە گرتە قیدیوییەکان بفرۆشیتە ئەمریکییەکان، ئاخەر ئەو هەر بۆ خۆشەویستی کامیترا، ئەو گرتانەی تۆمارکردوون.

ئەو سویندی خوارد کە بەقەد دلسۆزییەکی بۆ کامیترا، بۆ خومەینیش دلسۆزە.

هەروەها ئەو هەشی پێراگەیاندن، کە خومەینی ئاگای لە گرتە قیدیوییەکانی هەیه و ئەگەر پێویستیش بکا دەتوانی بیسەلمێتی.

دیاربوو بەرگری لەخۆکردنەکی نوسرەت دەیخوارد. گەرھاتبا و لە مالهەکی ئەودا شریتە گومانلیکراوەکیان نەدۆزیایەو، باوەریان پێدەکرد. ئەو تۆمارانەی سەر شریتەکان ئەوەندە ترسناک و جوان گیرابوون، نوسرەت بە خۆیشی نەیدەزانی چییان لیتکا. بۆیە لەئێو ساپیتە سستۆدیۆکی شارەدبوونەو، گوایە کەس نایاندۆزیتەو. لەبەر ترسە زۆرەکەشی هەر لەبیربێ نەمابوون. کەچی هەنووکە، ئاژانەکانی دەزگا نەتینیە هەوالگەرە کە شریتەکانی دۆزیبوونەو.

ئاغاچان زۆرجاران بە نوسرەتی دەگوت: "تۆ دەبی ئاگات لەخۆت بی، نەوێک لە رێی مەیل بۆ ژنان، بە تەڵەو بی."

ئەو هەمیشە بە دواى ژنە ناوازه‌كانه‌وه بوو، بەلكو وینه‌یه‌کی نایابیان بگری. هەرگیزیش باکی بەو نەبوو، ئاخۆ خانمە کە خێزانی خومەینیە یان نا.

لیکۆلەرەوێ دەزگای هەوالگری نەتینی، بە چاوەرواننەکراوی ئەو شریتە قیدیوییە قاچاخەیی خستە سەر میزەکەیی بەردەمی. کاتی نوسرەت شریتەکەیی ناسیەو، رەنگی بزێکا، ئیدی زانی کار لەکار ترازاو. هەر لە جێو لە ترسان رەق هەلات.

باشە تۆ بلێی ئەو لەو ژنە پێردا چی دۆزیبوووەو، کەوا لەناکاو دوگمەیی تۆماری کامیتراکەیی داگری؟

بەتوڵ ژنی دەسەلاتدارترین پیاوی شیعی بوو لە جیهاندا، لەگەڵ ئەوەشدا ژنیکی بێدەسەلات بوو.

نەسرەت نەيدەتوانى پوونكردەنەو، بىدا، ئاخىر ئەو ژنىكى بەستەزمان بوو، بىدەنگى ناچارى كردبوو وىنەى بگرى، گرتهى قىدىزى لى تۆمار بكا، فىلمەكە ھەلېگرى، لەوانەشە پوژنى لە پوژان نامىشى بكا.

بەتول لە ھەموو ژيانىدا ھەر بە چارشىو سوراوئەو، ھىچ پىاويكى بىانى ھەرگىز پرچەكەى، پووخسارى، دەست و قاچەكانى نەبىنئەو. ھەر بۆيە ھەندىك جار ژنەكە پىويستى بەوھەبوو، خۆى نامىش بكا.

سەرەتا نوسرەت نەچوۋە ژىربار. كاتى لە دەرگاي ژوورى لىدانىشتەكەيان دەدا، بەتول دەرگاگەى لىدەكردەو ھەمىشە بە خەندەو پىشوازى لىدەكرد. ژنەكە نىزىكەى بىست سال لە خومەينى بچووكتر بوو، ئەمەش بە پووخسارىيەو دىاربوو.

ئەو ھەمىشە ميواندۆستانە پىشوازى لە نوسرەت دەكرد، ئەمەش لە ژنىكى دىندار رەچاۋ نەدەكرا. بەلام نوسرەت دەيزانى شتەكە پەيوەندى بە ئەوھە نىيە، بەلكو لەبەر خاترى كامىراكەيەتى.

بەتول جوان بوو، دەيەوست جوانىكەى نىشان بىدا، دەيەويست لە رىيى زوومى كامىراۋە سەيرى بگرى.

خواستى ئەويش، خواستى ھەموو ژنانى نىشتەمانەكەى بوو، كە سەدەگەلىكە لە لايەن پىاۋانەو چەوسىتراۋنەتەو ھەرگىزىش ئەو دەرەتەيان نەبوو جوانىيەكەى خۆيان نامىش بكن.

ئەو وادە دىدارىكى بىدەنگانەى لەگەل نوسرەتدا رىك خستبوو. نوسرەتىش بە بىدەنگى وىنەى دەگرت.

بە ھەزاران وىنەى خومەينى لە پوژنامەكاندا بلاۋىبونەو، بەلام ھىچ كەس تەنانت وىنەيەكى بچكۆلانەى بەتولى لەسەر پوژنامەكان نەبىنئەو. خەلك واى رەفتار لەگەل ئەو ژنە دەكرد، ۋەك ئەوھى ھەر نەبووى.

بەتول لەپىش پەنجەرەكە ۋەستابوو، سەيرى دەرپاچەكەى دەكرد. ئەو چارشىۋە رەشەكەى بە يەككىكى رەنگ شىرى بە گولوكى شىنەو گۆرپىۋەو. نوسرەتىش زوومى كامىراكەى خستبوو سەر پووخسارەكەى، سەر پرچە زىۋىنەكەى كە ھەندى لەبن چارشىۋەكەيدا

ہاتبووہ دہر. ہیدی ہیدیش لینگہ را چاروگہ کھی لہ سہر سہر بخزیتہ سہر شانہ کانی. ئەمەش خۆی ھێمایەک بوو.

بەلام گرتەیکە ھەبوو، نوسرەت ھەموو شتێکی بە قوربان کردبوو. ئەو فیلمە کھی لہ ژووری بە تولدا گرتبوو، دەرگا کە نیوہ کرابووہوہ. ئەو وینە ی ھۆدە کھی، پینخە فی کەسی و میزی شەوانە و ئاوینە یەکی بچکۆلە و قوتوہ نیقیایەکی کۆنی لہ ژوورە کە دا گرتبوو.

کاتیکیش ئازانە کھی دەرگای ھەوالگری نھینی ئامیزی فیدۆکھی گرت و بە ھەموو ھیزی خۆی بە سەر و چاوی نوسرەتیدا دا، ئامیرە کە شکا و نوسرەتیش بیھۆش کەوتە گۆڕی.

پاشان بیدەنگی بە دوا داھات.

بیدەنگی بالی بە سەر ھەموو شوینەکاندا کیشا.

سەدام حوسین چیدی شارەکانی بۆمباران نەکردن، خومەینیش چیدی راویژی بە قورئان نەکرد ئاخۆ زیاتر بپرواتە نیو سنووری عیراق یان نا.

بیدەنگییکی زور بالکیش بوو. لە سیدارە دانەکانیش و ھستابوون، تەقە لە ھیچ نایە توللایەکی دیکە نەکرا. ھەمووان ماندوو ببوون، ھەر ھەمووشیان پتوستان بە پشووینک ھەبوو.

پیشقەرەو لہ کان

وَالطُّور (١)

أَفْسَحْ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ (١٥)

وَكِتَابٍ مَّسْطُورٍ (٢)

فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ (٣)

وَالْبَيْتِ الْمَغْمُورِ (٤)

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ (٥)

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ (٦)

فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ (١١)

وَالطُّور (١)، وَالطُّور (١)

{بەکیوی توور،

ئاخۆ ئەمە جادووہ، یان ئیوہ کوژیروونە و نابینن؟

بہ کتین کہ نو سراوہ،
 لہ کہ ول بلاوی تہوہ،
 بہ مالہ ناوہ دانہ کہ،
 بہو بانہی بلند کراوہ،
 بہو دہریاہی بلق دہدا،
 نیرتو پوڑہ ہاوارہ لہو کہ سانہی بیباوہ پوون،
 بہ کتوی تور، بہ کتوی تور...}

ئہری چہند سال ہاتن و تیپہ پین؟ ئہری چہند مانگ پابردن؟
 ئہری کی پویشٹ و نہما؟ کیش ہات و پیدابوو؟

ئیدی سالہ کان نہ دہ ژمیزدران و ہہ ژمارکردنی پیشوہختہی مانگہ کان کہ لکی
 نہ بوو. کات بو ئہوانہی بہ نینو ناخی ژان و ناسورہ کانیاندا پوچووبوون، لہ
 شوینی خوی چہقی بوو، بو ئہوان مردوہ کان ہہ بوون، بو ئہوان ہہ ماتہم
 بوو.

ہہروہا بو ئہوانہی باخچہ کانیاں پیمہرہ دہکرد تا لہ گہل ژانہ بہ
 سوینیہ کانیاں پابین، بو ئہوانہش لہ ناندیندا حلوائ خیریان دروست دہکرد
 و تاخمہ کانیاں بہ دہفری بچوک بچوک بہ سہر دہروجیراناندا دابہش
 بکہن.

ولات وادیاردبوو ہاتیبیتہوہ سہرخوی، بہ لام کہسیک کہ بہ خوی و دہمانچہ
 سوارکراوہ کہی ژیر پشیننی^{۱۹۲} بہ سہرپشتی حوشتریکہوہ ہہ دادانی نہ بوو،
 دہشتودہر بہ دوائ داداییکردنی دادورہ کہدا دہگہرا.

پاشان لہوانہبوو کوتایی بہ ماتہمیہ کہ ہاتبا. ئیدی ہہر ہہر ئہودہم، کات
 نوژن دہبووہوہ. ئیمہ ئہوہ دہبینین، کہ بہ چہندان سال ہاتن و تیپہ پین
 کاتی کہ ئہوان ہاتن و پویشٹن.

لە ماوەى خاموشىيە بەلكىشەكەدا، خومەينى بەرەبەرە يادەوهرى خۆى لە دەست دا. ئىدى ئەو رۆژە هات، كە خۆى نەيتوانى كەسە نزىكەكانى دەورووبەرى خۆيشى بناسىتەوہ.

پەفسەنجانى و خامنەى، دوو كاربەدەستى گرنگ بوون، دەستيان بەسەر دەسلەتدا گرت و خومەينيان ناچاركرد بكىشتەوہ دواوہ.

خالخالى يەكەمىن كەس بوو، بۆى دەرگەوت، خومەينى وپىتە دەكا.

ئىدى لە پالیدا كپنوشىكى برد، كاتى زانى نايناسىتەوہ هيدمەى گرت.

خالخالى تاكە كاربەدەستىك بوو، وەك دريژەپىندەرىكى خومەينى، سەربە خۆييانە كارەكانى خۆى رادەپەراند. لە پىنى ئەوہوہ دەسلەتدار بوو، بەبى ئەویش هىچ نەبوو، ئىدى هەنووكە كاتى هات، جىگەكە بۆ يەككىكى دىكە چۆلىكا.

سەربارى ئەوہش، كاتى لەسەتدارەدانەكان كۆتايى هاتبوو، رۆژىم پوو خسارىكى دىكەى نىشانەدا. ئەوان داگیركەرە عىراقىيەكانيان لە سەر خاكى ولات وەدەرنابوو، هەموو ناحەزەكانىشيان لەناوبردبوون. هىچ مەودايەك بۆ دادوهرىكى قىزلىهاوتوى وەك خالخالى نەمايۆوہ.

دەبوايە كارىكى دىكەى بۆ بدۆزىتەوہ، بەلام خو ئەمەش شتىكى ئاسان نەبوو. دەمودەستىش ژمارەيەك لە ئەندامانى موحاھىدىن و كۆمەلە و گرووپە چەپىگەرايىيەكان بە رۆلە نەگريسيەكەى خالخاليان دەزانى، كە چ جۆرە تاوانىكى سامناكانەى كردوہ. لە هەموو لايەكەوہ بۆى لە بۆسەدابوون، تا لەناوى بەرن.

خالخالى بە خۆى زۆرى پىنخۆش بوو، بگەرپتەوہ قوم، تا لەوئ دەرسى دادوهرى ئىسلامىتى بليتەوہ، كەچى ئەمەشيان ھەر ئەستەم ببوو.

ئەو پەى بەوہ بردبوو، كە كۆتايى ئەركە ئىسلامىيەكەى ھەرەك خومەينى نزيكۆتەوہ.

خومەينى هيتشتا نەمردبوو، بەلام لە ميژە بەمردوو دادەندرى. خالخالىش نەوہك ھەر پاشەرۆژى نەبوو، بەلكو لە ئىستاشيدا جىگەى بۆ نەمايۆوہ. ئەو دەبوايە بگەرپتەوہ بۆ رابردوو، لى پرسەكە ئەوہبوو چۆن چۆنى بۆى بگەرپتەوہ.

خوشبه ختانه مریده کانی خومه یینی زانیان چون خالخالۍ بگه ریننه وه رابردوو. له و سهردهمدا تالیبان له نه فغانستانی ولاتی دراوسیتیاندا، خهریکی دامه زرانندی حوکمیکۍ ئیسلامییانه بوو. نه وان توندوتیژیکۍ زوریان بۆ چه سپاندنی شهریه تی ئیسلام له نه فغانستاندا به کارده هینا.

ناهیه توللاکانی ئیران په یوه نندیکی توکمه یان له گهل تالیبانه کانداهه بوو، بهرده وام له گهل یهک کۆده بوونه وه تا پیگه ی یه کدی له بهرامبهر نه یاره پوژئاوا بیهکان به هیزبکه ن.

پژیم هاته سهر نهو بیروکه یه ی، خالخالۍ وهک دیاری پتیشکشی تالیبان بکا، نه مهش بۆ تالیبانه توندپوژکان واتایه کی به جی ده گه یاند.

شته که چاره سهریکی بی وینه بوو، خالخالیش له ناخی دلپه وه پنی قایلپوو. شاخر نهو په رگرییه ی تالیبانه کانی زور به دل بوو، ئیدی بوخچه که ی خوی پیچایه وه و به نه ناسراوی وهک بازرگانیک به خوی و شه پقه که ی و پدینیکه وه به سواری قهتار تا سهر سنووری شاری مه شهه د پویش.

شه و له خانیک مایه وه، بۆ ئیواره ی پاشتر شه رکه ریکی تالیبان هات له گهل خوی بیبا، له وئ جلی نه فغانی پویشی، له گهل پیاوه نه فغانیه که دا سنووری نه فغانستانی به ره و کابول بری. له وئ له لایه ن سهرکرده ی تالیبانه کان پتیشوازی لیکرا و خانوویکی له کابول پتدرا.

ژیانی خالخالۍ له وئ به ته وای گۆرا، گه یشتبوه گو مه مه نگه که ی خوی، به فهرمیش له نه رشیفخانه ی ده و له ته وه کاریکی پتدرا، به لام به نه ینیه وه پیاویکی گرنه بوو بۆ سهرکرده یه تی تالیبانه کان.

له و شاره که نه ناسراو بوو، سوودی وه رگرت، نهو بواره گونجاوه هیمنه ی هه بوو تا له بواره ی شهریه تی ئیسلامییدا پاشتر قوولیتته وه. هه موو پوژه که ی به دیار کتیبخانه کونه که ی نه رشیفی شاره که وه خهریکبوو، له به لگه نامه ناوازه ئیسلامیه کانی ده کۆلیه وه، نه خاسمه نه وانه ی له کتیبخانه شاهانه که ی عهره بستانی سعودیه وه هیندرا بوون. دوا ی چه ند مانگیک ژنیکی نه فغانیشی هینا و که و ته نیو ژیا نی خیزانداریه وه.

نهو به ختیار دیاربوو، ژیا نه نوپکه ی پتخوش بوو. ئازادانهش به ناو شاره که دا ده سواریه وه، بازاری ده کرد، شتیک که پتستر هه رگیز نه یکردبوو. هه روه ها

بہرہ و امیش سہردانی مالہ خہ زورہ ٹہ فغانیہ کہی دہ کرد۔ کہ سیش
دہربارہی رابر دووہ کہی نہ دہ زانی، ٹہو خوی بہ لیکو لہرہ وہیہ کی نیسلامی
دانابوو، کہ بہ میژووی نیسلام سہرقالہ و تا لہو بابہ تہ شتیک بنوسی۔
ٹہوہی لہحیسانی خوی دانہ نابوو، ٹہوہبوو، کہ سیک ہہبی بہدوایدا بگہ پئی،
بہ لام خو خہ لکانیک ہہبوون ہہرگیز تاوانہ کانی ٹہویان لہبیرنہ دہچوہ۔

شابال یہ کیک لہو کہ سانہ بوو بہدوای خالخالیدا دہگہرا۔ بہ لام سہروسؤراغی
پنہلنہ گیرابوو۔

لہ راستیدا تہنہا سئ ٹہندامی سہرکردایہ تی حزبہ کہی شابال مابوونہ وہ۔
باقیہ کہی، گیرابوون، لہ سیدارہ درابوون یان ہہلاتبوون۔ لہ دوا کؤبوونہ وہی
بہ پلہی ٹہوانہی مابوونہ وہ، شابال ٹہرکی ٹہوہی پیسپیردرا، خالخالی
لہناوببا۔ دواتر دہرکہوت کہ ٹہوہ دوا بریارہ پارٹہ کہیان داییتی۔ شابال
دہیہ ویست ہہر بہ خوی لہبہر کوشتنی جہواد، تؤلہ لہ خالخالی بکاتہ وہ۔
ٹاخر ٹہو، ٹہو لیگہ پانہی ٹہوئ شہوئ، بہو سہرماو ترسہ، کہ بہ دوی
گؤریک بق جہواد لہ شاخہ کان دہگہران، نہیدہ توانی لہمیشکی خوی بباتہ دہر۔
سووکایہ تیہہ کہی بق قوت نہدہدرا۔ دہبوایہ شتیک ہہر بکا، دہنا خہوی
لیچہرام دہبوو۔ دوی ٹہوہی تؤلہی خوی دہکاتہ وہ، ٹینجا دہیتوانی
سہردوی ژیانیکی نوی ہہلوینتہ وہ۔

لہ کاتی چالاکی لہناوبردنی ٹایہ توللاکہی زہنجاندا، کہس لہ مالباتہ کہی ٹہو
نہیدہ زانی چوتہ کوئ۔ ٹاغاجان وایدہ زانی، ولاتی جتہیشٹوہ، پییوابوو لہ
شونینک لہ ٹہوپا یان ٹہمریکا گیرساوہ تہ وہ۔

بہ لام شابال نہرؤیشٹبوو۔ ٹہو ہیشٹا ہہر لہ تاران مابوہ۔ ردینیکی
بہردابوہ، وہک شوفیری تاکسی لہو ہہزاران تاکسیہ نارنجیانی شار
کاریدہ کرد۔

پارٹہ ژیرزہ مینیہ کان لہبہر پرسی ٹاسایشی خویان، ترومبیلی تایہ تییان
بہکارنہ دہہٹان، زور جارن چہندان تاکسییان ہہبوون و ٹیدی بق ہہموو
لایہک ہہر بہ تاکسی دہرؤیشٹن۔

شابال لەو كاتەى لە دەستەى كارگىزى پارتەكەى بوو، تاكسى ھەبوو. ئەو تاكسىيەكەى ھەك ھۆيەكى گواستەو ھەكار دەھىنا و ھەندى داھاتىشى پىپەيدادەكرد. لەبەر پرسى سەلامەتى، چىدىكە ئەندامانى پارتەكەى كۆنەدەبوونەو. لى لە چايەخانەكانى بازارى تاران يەكدىيان دەدى.

لە ميانەى ئەو دىدارانەياندا، شابال بىستى، كەوا خالخالى چۆتە كابول. - دەبووايە بمزانىبووايە، ئەمەى بە ھەپەسانىكەو ھەكوت؛ باشە چۆن ئەو زانىارىيەتان دەستكەوت؟

- پارتى تودە. يەكىك لەوان دواى كورته دىدارىك واى پىگوت و پارچە كاغەزىكىشى پىدا، كە ناوئىشانەكەى لەسەربوو.

كەواتە پارتى تودەش لەبارىك ھەلنەو ھەشاو ھەتەو. پزىم ئەوانىيان بىخەم كەردبوون. بەلام ئەندامە كۆنەكانى ئەو پارتە كۆمۇنىستە ھەوادارەى ڕووسيا، ھەمىشە پەيوەندى بە كۆمۇنىستەكانى دەورووبەر، بە يەكىتى سۆفەتەو ھە ھەبوو و ماو.

كەواتە شابال زانى كە چ ئەركىكى كەوتۆتە سەرشان.

لە ماوەى دەسلەلاتى كۆمۇنىستەكان لە ئەفغانىستاندا، گروپە ژىرزەمىنەيە ئىرانىيەكان پەيوەندىيان لەگەل ھەوادارە ئەفغانىيەكان پەيداكرەبوو. كاتىكىش تالىبان دەسلەلاتيان گرتەدەست، كۆمۇنىستەكان ڕاىانكرە يەكىتى سۆفەت. بەلام زۆرىشيان ھەر لە ولات مابوونەو. چەند مانگىكى خاياند تا شابال توانى كاروبارەكانى خۆى لەگەل كۆمەلەيەكى ئەفغانى رىكبخا، تا ئاودىوى ئەفغانىستانى بكەن. ئەو سواری حوشترىك بوو، بە تارىكى بەنىو بىاباندا بە ئاراستەى مەرزى ئەفغانىستان ڕۆيشت، لەویش ئەفغانىيەك بە خۆى و ماتۆرەكەى چاوەرەيى دەكرد.

كاتىكىش گەيشتە سەر تخووب، حوشترەكەى بىردە تەويلەى حوشترانى خانىك لەوئ، بە پىيان تا ئەو شوئە چوو، كە ئەفغانىيەكە لەودىو تەلبەندى تىلدىرى سنوورەو ھاوەرەيدەكرد. كاتىكىش وشەى نەئىيان لەگەل يەكدىدا گۆرپىيەو، ئەفغانىيەكە ئاماژەى بۆكرد لەسەر زگ بەبن تىلدىرەكەدا بخشى و بپەریتەو.

ئیدی شابال له پشتمی ماتوروانه که سواربوو و تینیتقاند. دواى نیو سهعاتیک، نه فغانیه که لای شوانیک وهستا. له ره شمالي شوانه که چووہ ژوور، دهسته جلنکی نه ریتیانهی نه فغانستانی بۆ هیتا. کاتیکیش شابال خوی گوری، خیرا به رهو یه کهم گوند لیانخورى، له ویشه وه بۆ به یانی به سواری پاسیک به رهو کابول پویشتم.

هیشتا هر پایز بوو، به لام به فر لووتکهی شاخهکانی داپوشیبوو، بایه سارده کهش پوومه تی دهته زانند. پیاوه که نانی گهرم و هندی خورمای بۆ شابال کری له ناو پاسه کهی دانا.

دواى گه شتیکی پینج سهعاتی به نیو شاخاند، له کوتاییدا پاسه که گه یشته ناوهندی شاری کابول.

شابال له پاسه که دابه زی و به رهو چایه خانه یه ک پویشتم تا نان و چایه ک بخوا. نهو سوپه چره نه فغانیکی داواکرد و یه ک دوو چای گهرمیشی به سهردا کرد.

ناخر، سی شهوی رابردوو به ئاسته م چاوی چووبوونه خو، بۆیه چووہ هوتیلیکی نزیک چایه خانه که و یه کسه ر چووہ بن جیگا و به تانی به خوداد و لیکه وته خو.

بۆ به یانییه کهی بیدارکرایه وه، پینشخزمه تی هوتیله که له قاپی ژووره کهی دا، بۆ نهوی بزانی ناخۆ سه لامه ته.

نهو پتووستیکی زوری به خوشوشتن هه بوو، به لام هوتیله که هیچ گهرماوی تیدانه بوو. بۆ گهران به دواى گهرماویک، مزگه وتیکی دوزیه وه. له وی به باشی خوی شوست و ئینجا به رهو لوقه نته یه ک چوو تا به رچاییه ک بخوا. نه رشیفخانه ی دهوله ت، نهو شوینه ی خالخالی نیشی تیداده کرد، هر چند شه قامیک له وه وه دووربوو. نه رشیفخانه که بۆ جه ماوه ر کراوه نه بوو، به لام له پشت جامه ی په نجه رهکانی کزه پووناکیک دیاربوو.

ژووری کاری خالخالی له نهومی سه ره وه دا بوو. نهو له وی به ته نیا داده نیشت. میزه کهی له به رده م په نجه ره که دا بوو، خۆ نه گهر سه ری هه لبریا، خه لکه کهی سه ر شه قامه کهی ده بینى. نهویش هر وه ک باقی کارمه ندان، به یانیان زوو دهاته سه رکار، به لام کاتیک نه رشیفخانه که له سه روبه ندی

سه‌عات چواردا داده‌خرا، سه‌عاتیک زیاتر ده‌مایه‌وه و دوا که‌س بوو باله‌خانه‌ک‌ی جیده‌ه‌یلا.

کاتیک خالخالی له باله‌خانه‌که‌ه‌اته‌ده‌ر، هه‌رچه‌نده جلی ئه‌فغانیشی له‌به‌ردابوون، به‌لام شابال ده‌موده‌ست ناسیه‌وه. هه‌ندیک قه‌له‌ویش ببوو، به‌لام شیوازی پویشته‌که‌ی هه‌روه‌ک جاران بوو. تازه‌تاریک داهاتبوو، که‌ شابال به‌دوای خالخالیدا بۆ لای نانه‌واخانه‌که‌ پویشته. خالخالی نانی گه‌رم و تازه‌ی کپری و خستیه‌ بن هه‌نگل و به‌ره‌و ئه‌و عاره‌بانیه‌ چوو، که‌ دوا به‌ری ترینی پایزه‌ی ده‌فرۆشت. هه‌ندئێ تریشی کپری و به‌ره‌ومال بووه‌وه.

شابال تا مال‌ه‌وه وه‌کو سایه له‌ دوا‌ی خشا. ئیدی مال و ده‌ورو به‌ره‌که‌ی پیژانی و گه‌رایه‌وه هوتیله‌که‌ی. ئه‌و ده‌یه‌ویست له‌کاتیک به‌سه‌ر خالخالیدا بدا، به‌ته‌نها له‌ مال بی، به‌لام کاتی بۆ شه‌وی پاشتر له‌به‌رده‌م په‌نجه‌ره‌ی مالیان وه‌ستا، بینی خالخالی له‌گه‌ل ژنه‌ نوێه ئه‌فغانیه‌که‌ی له‌ ژووره‌که‌ دانیشتون و نان ده‌خۆن. شابال نه‌یده‌توانی زیاتر چاوه‌ری بی، خۆی ده‌بوا‌یه‌ زوو کاره‌که‌ی جیه‌جی بکا، به‌ره‌له‌وه‌ی ده‌زگای هه‌والگری نه‌ینی ئه‌فغانی پییژان.

ئیدی پچیکی به‌ ده‌وری مال‌ه‌که‌ لیدایه‌وه، ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌ی به‌ خالخالی دا، نانه‌که‌ی خۆی بخوا. که‌ جاریکی دیکه‌ هاته‌وه به‌رده‌م په‌نجه‌ره‌که‌ی، بینی خیزانه‌که‌ی له‌ ناندینه‌که‌دایه. گلۆپی نه‌ومی ده‌ره‌وه داگیرسابوو. ئیدی هه‌له‌که‌ی له‌به‌ر پتی خۆی بینی، به‌ هتواشی له‌ پنی په‌نجه‌ره‌که‌وه خۆی گه‌یاند ه‌ ناندینه‌که‌. ژنه‌که‌ خه‌ریکی هه‌ربار^{١٩٢} شوستن بوو. ئافه‌ته‌که‌ خۆی سو‌پاند‌ه‌وه، بینی پیاوێکی چه‌کدار له‌به‌رده‌م قاپیه‌که‌دا وه‌ستاوه، به‌لام به‌ره‌له‌وه‌ی ده‌رفه‌تی هاوارکردنی هه‌بی، شابال گرتی؛ ده‌ستیکی له‌سه‌ر ده‌م دانا و به‌ چرپه‌یه‌که‌وه پیگوت: 'ئارام به‌! من هه‌یج ئازارت پیناگه‌یه‌نم. گویم لیبگره، پیاوه‌که‌ی تو تاوانباریکی ئیرانییه، ئه‌و سه‌دان بیخه‌تای له‌سیداره داو. خۆ ئه‌گه‌ر له‌ شوینی خۆت بیده‌نگ بی، سه‌لامه‌ت ده‌رده‌چی. تو له‌ فارسیه‌که‌ی من حالئ؟'

ئافه‌ته‌که‌ به‌ هه‌دمه‌وه سه‌ری بۆ له‌قاند.

^{١٩٢} قاپوقاچاخ، ده‌فر و نامان.

- 'من کاتم بہدہستہوہ نیہ، من دہمت دہگرم و دہستہکانیشٹ توند دہبہستمہوہ، تو نابی بجوولئی، ہر جوولای، تہقت لیدہکہم و دہتکوژم۔ لیم تیدہگہی؟'

ٹافرہتہکے دیسان سہری بڑ لہقاندہوہ۔

- 'زور باشہ،' وای گوت و ژنہکے توند بہستہوہ۔ ژنہکے لہسہر ناوکہوی نانیدینہکے دریژکرد، بہ خویشی بہ ہیواشی لہ پھیژہکان وہسہرکہوت، بڑ ہژدہکے خالخالی چو۔

لہ سہرہوہی پھیژہکان، دہمانچہبہدہست لہ درزی دہرگاکہوہ سہیری ژوورہوہی کرد۔ خالخالی لہ پشتی میژیک دانیشتبوو، چاویلکے لہ چاودابوو، کتیبیکی دہخویندہوہ و تیبینیشی لہسہر دہنوسین۔

شابال بہہیورہی دہرگاکے کردہوہ و لیچوہوہ ژوور۔ خالخالی پیٹوابوو ژنہکے یہتی چای بڑی ہٹاوہ، بڑیہ ہیچ سہریشی ہلنہبری۔ لی کاتی بہرامبہرکہ ہیچی نہگوت، ئیدی چاویلکے لہچاو کردہوہ سہیری لای دہرگاکے کرد، بینی پیاویکی ٹہفغانی چہکدار لہوی وہستاوہ۔

- 'نہجوولئی! شابال وای بانگکرد۔

شیوہ فارسبیہکے ٹاشکراوو، ئیجا زانی بہرامبہرکہ ٹہفغانی نیہ۔ بہ حہپہساویہوہ سہیری شابالی کرد۔

شابال شہپقہ ٹہفغانیہکے داکہند و بہ دہنگیکی ساردہوہ پیٹگوت: 'موحہمد خالخالی! ٹہوہی پیٹدہگوتری دادوہرکہ! دادگای ژیرزہمینی منی راسپاردوہ تا بریاری لہسیدارہدانت بہسہردا جیبہجیکہم!'

خالخالی شابالی ناسبیہوہ، لینی توقی، ویستی شتیک بلی، بہلام زمانہکے گونه کرد۔ ٹہمہش کوتابیہکے بوو، ہیچ شتیک دادی نہدہا۔ ورتہیکے لہدہم ہاتہدہر۔

- 'من لیت تیناگہم۔'

ٹہو ٹامازہی بہ پرداخہ ٹاویکی سہر میژہرکہ کرد۔

- 'دہی بخورہوہ! شابال وای بانگ کرد۔

بہ دہستی لہرزوکہوہ قومیکی لہ پرداخہ ٹاوہکے دا۔

- 'ده‌کری' پروم له‌مه‌ککه بکه‌م؟ دواتر ئه‌مه‌ی به‌ده‌نگیکی خه‌فه‌بووه‌وه گوت.

- 'ده‌کری'!

خالخالی هه‌لسایه‌وه. هه‌نگاوێک به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که‌ی هه‌لینا، به‌و تاریکیه‌ به‌ ناراسته‌ی مه‌ککه وه‌ستا و منگه‌منگیکی لێوه‌هات:

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ (٢٧)

وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشَّمَالِ (٤١) الواقعة

{ئه‌وه‌ی تیره‌ی ده‌سته‌راستن' ئه‌وان چۆن به‌خته‌ورێکن؟

ئه‌وانه‌ش که ده‌سته‌ی چه‌پن، تووشی چ نه‌گبه‌تییک هاتوون؟}

شابل گولله‌یه‌کی له‌سینگی خالخالی دا.

خالخالی به‌لاداها، به‌لام خۆی به‌چوارچێوه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌ گرتوه‌وه، زیاتر ورته‌ی لێوه‌هات:

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ (٦) الانشقاق

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ (١)

وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ (٢) الانفطار

{ئهی مرۆ! ره‌نجی زۆر ده‌ده‌ی بگهی به‌په‌روه‌رێنی خۆت، سا تووشی دێی.

هه‌رگا که ئاسمان قه‌له‌شا،

کاتیکیش ئه‌ستێزان وه‌رین،}

شابل دوو فیشه‌کی دیکه‌شی پێوه‌نان.

خالخالی ده‌ستی له‌چوارچێوه‌که‌ به‌ربوو، ته‌په‌ی له‌زه‌وه‌یه‌وه‌ هینا.

له‌کاتیکیدا له‌سه‌ر زه‌وی ده‌گه‌وزی، ورته‌ی ده‌می هه‌ر ده‌هات:

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ (١٠)

أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ (١١)

فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ (١٢) الواقعة

{تیره‌یه‌کیش له‌پیشه‌وه‌ن، وه‌پیش که‌وتوون،

که ئه‌وانه له‌ئیمه‌وه‌ نزیک که‌وتوون،

له‌باغاتی تژی له‌خۆشیدا ده‌ژین.}

شابل خیرا هاته‌خوار، ده‌ست و پینی ژنه‌که‌ی کردنه‌وه و پینیگوت: 'ده‌ی

برۆوه‌ ماله‌ باوانت'!

ئافه‌ته‌که‌ش به‌له‌ز له‌مال ده‌رپه‌ری.

شابال مالہ کہی جیہشت، بہ دستہ چہپ ورسورا و بہیواشی چوہ سہر شہ قامہ کہ۔ لہوئ بہ تاریکی بہ کولانہ کان خوی گہ یاندہ ناوہندی شار۔ لہوئ نانکی گہرم و چہند وشییہ ترئی کرین و سواری پاسی شہوانہ بوو، بہرہو پاکستان کہوتہ پئی۔

پاسہ کہ بہ نینو شہ قامہ نیوہ پوونا کہ کانی کابولدا لیخو پئی۔ شارہ کہ جوان بوو۔ لہ بہ رخزیوہ گوئی: تو بلئی پوژیک دابی بگہ ریتہ وہ ئو شوینہ تہ لیسماویہ۔

باخچہ کانی بہ ختہ وری

ئلیف لام میم را۔ سالان هاتن و پویشتن، خہ موخہ فہ تی مالہ کہش ہر و ہک درہختی باخچہ کہ گہ شہ یان کرد۔

دہمیکہ بارمتہ ئہ مریکا بیہ کان لہ نیو مال و حالی خویان دہخہ ون۔ خومہ ینیش کوچی دوا ییکرد۔

جہنگہ کہ کوتا بیہات و ئہ مریکاش کہ ہیچی لہ سہ دام نہ چنیہ وہ، فروکہ چاودیریہ کانی^{۱۹۱} گہ راندہ وہ سہر زہوی۔

پہوہ بالندہ کوچہ رہ کان و ہک ہہ میشہ ہاتنہ شار و بہ سہر خانووہ کہی مزگوتیدا فرین۔ لی لہ بہر ئہ وہی ہیچ دانیکیان نہ بیینی پوو کرابی، نہ نیشتنہ وہ و دریزہ یان بہ گہشتہ فرینی خویان دا۔

کیزہ کانی ئاغا جان لہ تاران دہژیان، ئہ وان لہ سالہ سہختہ کانی جہنگ و لہ ستدارہ داندہ بہ بیئہنگی شوویان کردبوو۔ ئہ نسی کوپژگہ یہ کی پیدابوو، بہ ناوی جہ وادیان کردبوو۔ بہرہ و امیش لہ گہل میئردہ کہی دہگہ پایہ وہ خانووہ کہ و جہ وادی لہ باوہشی فہ خری سادات دادہ نا۔ فہ خریش کہ پیئو ابو، ہہرگیز بہ سہر خہ موخہ فہ تہ کہ یدا زال نابن، مندالہ کہی ماچ دہ کرد و لہ کوتا ییدا گوئی: 'ئہرئ ئاغا جان، ئہ وہ لہ کوئی، دہی و ہرہ سہیری کہ، تہ و او لہ جہ واد دہچی!'

^{۱۹۱} مہست فروکہ کانی نوا کہہ۔

قلہ پیرہ کہ گویٰ لہ فہ خری بوو، سوو پریکی بہ سہر مالہ کہ دا لیدایہ وہ۔ ماسیہ بہ تہ مہ نہ کانیش لہ نیو حہ وزہ کہ دا بہ بہ ختہ وہری جرتو فرتیاں بوو، پیرہ دارہ کہ ش قہ دی پشتی راست پاگرتبوو پتدہ کہ نی، مہ لہ کان ہاتنہ وہ سہر بانہ کہ نیشتنہ وہ، بایہ کہ ش کہ تازہ لہ شاخہ کانہ وہ ہہ لیکردبوو، گہ یشتبووہ ٹہوئ، بونی گول و گولوکہ کیویکہ کانی لہ گہل خوی ہینابوو۔ ناغا جان چاکہ تہ کہی خوی کردہ وہ بہر، کلاوشاپوکہی لہ سہر نا، دہستی دایہ گویالہ کہی بہ دلشادیہ وہ بہرہ و بازار رویشٹ تا پاکہ تہ کیکیکی تازہ بکری۔ ٹہری کہی بوو دوا جار بہ شادمانیہ وہ پاکہ تہ کیکیکی کریبوو؟

ہیشٹا ہر لہ بیری مابوو، ٹہو پوژہ بوو، کہ دادہ کان بق حہ ج چوونہ مہ ککہ۔

لہ پوژیکی بہ ہاری دلرفیندا، ناغا جان ترومبیلہ فوردہ کونہ کہی لہ گہراج دہرہینا و ہر بویہ کہم جار خوی شوشتی و لہ بہر دہم دہرگای مالہ وہی پاگرت۔ جانتای فہ خری ساداتی لہ پشتہ وہ بارکرد و یارمہ تی ژنہ کہی دا تا سوار بی، بہ خویشی چوہ پشتی سوو کانہ کہ، لیخوہ بق جیریا۔

جاران ہہ موو ژنہ کانی گوندی جیریا، بہ گہنج و پیریانہ وہ، مافووریان بق ناغا جان دہ چنی۔ لہ گوندہ کہ دا وک شازادہ یہ ک پیشوازی لیندہ کرا۔ بہ لام ٹہو پوژہ ش ہہ بوو، ہر گوندیہ کان ہیچ گورپیکیان بہ کورہ کہی پہوا نہ بینی۔

بق خوشبہ ختی ٹہو پوژہ تہ نکانانہ بہ سہر چوون، چونکہ کاتیک ترومبیلہ کہی لہ مہیدانی گوندہ کہ پاگرت و بہ خوی و فہ خری ساداتی ہاوسہری بہ پین لہ مہیدانہ کہ تیپہرین۔ گوندیہ کان رینان بق چولکردن و بہ ریزہ وہ بہ خیریان ہینان۔

ہہ نووکہ شہ پولی توندوتیژی بہ سہر چوہ، جہنگ کوتایی ہاتوہ، تیزی شوپشہ کہ نیشقتوہ وہ، مرز لہ ہہ موو شتیک بڑتہ وہ۔ ٹہوان بہرہ می ٹہو ہہ موو سالانہی ململانیتیان بینی۔

لہ سونگہی ٹہو ژمارہ زورہی کوژراوان و جیاوازی بیرورای سیاسیانہ، شیرازہی زور بنہ مالہ تیکچووبوو۔ زیندانہ کان لہ پکا بہر و بہرہ لستکارہ کانی رژییم پریووبوون۔ بیکاری یہ کجار زور بوو، پیدایستیہ کانی ژیانیش کورتہین بوون۔

ئاغاچان ھەرگىز دەنگوباسى ئەوى شەوى، كە چى لە گوندەكە قەوما، بە فەخرى سادات نەگوتبەو؛ بەلام فەخرى لە پىى خانەوادەكەيەو زۆر چىرۆكى لەو بارەيەو بەستبەوون.

- "مەن ھىشتا لەو تىناگەم، چۆن خەلك بە پۆژىك و دوو پۆژ دەگۆپىن." كاتى فەخرى دەچووە مالاكەى پىشوروى دايبابى واى بە ئاغاچان گوت.

- "ئاخر ئەوانە كەسانى سادەن و نزيكەى ھەمووشيان نەخويندەوارن. شا ھىچى بۆ ئەوان نەكرد و ئايەتوللاكانىش لەو باشتريان بۆ نەكردن. مەن لەوان ناگرم. وىراى ئەو ھەش پەگورپىشەى ئىمە بەقولى لىرە لەم خاكەدا، رۆچووە، مردووەكانمان ھەر ھەموويان لىرەدا نىژراون. خۆ ئەگەر باش بى ئەوا بە ھۆى ئىمەوھى، ئەگەر خراپىش بى، ھەر بۆ ئىمە دەگەپىتەو."

ئەو قەلا كۆنىنە كە ھەمىشە جاران لەوى دەمانەو، ھەنووكە لە لاىەن سوپاى ئىسلامىيەو داگىركراو. بۆيە شەوى يەكەم لە مالا كۆنەكەى باوانى فەخرىدا مانەو، كە ھەنووكە خوشكە بچووكەكەى تىدا دەژيا.

بۆ پۆژى پاشتر سەردانى مالى كازم خانىان كرد. بە تەنىشت يەك بە بن دارە بادەمەكاندا دەپۆيشتن، كە بە يەك پارچە خونچەى نەرمونىيان داپۆشرايو. چۆلەكەكانىش ئەو ھەندە شادمانانە دەيانخويند، وەك ئەو ھى پىانەوى بە كۆتايىھاتنى خەمەكان، ئاھەنگ بگىرن. بەشە كۆنەكەى گوندەكە ھىچ نەگورابوو، بەلام كۆر و كچە تازە پىگەىشتووەكان، خانوروى نوپيان لەسەر گردۆلكەكان دروستكردبوون. جىرىا بە مافوور و زەعفەران بەناوبانگ بوو. ئەو زەعفەرانەى لە گردەكانى دەوروپەرى گوندەكە شىن دەبوو، زۆر بۆندار بوو. خۆ ئەگەر جاران بە سواری ئەسپ چووبايە مالى كازم خان، ئەوا بەدەر لەيەك پارچە زەعفەرانى زەرد كە ھەموو گردەكانى داپۆشبوون، ھىچى دىكەت نەدەبىنى. ھەنووكە سەد خانوويەك لەسەر گردە نزمەكان قىت كراونەتەو. لەسەر گردە ھەرە بەرزەكەشدا و لەپۆژگارى شادا، خەرىكبوون عەمباراويكى لى دروست بكەن، بەلام دواتر ھىچى لى پىكنەھات.

- "دارودرەختەكان پىربوونە." فەخرى سادات بوو واى گوت.

- "مەنىش پىربووم." ئاغاچانىش وا وەلامى داىەو.

بہر لہوہی کہشہ کہ سارد بی، ھہموو کیژوکارہکانی گوند بہو گردانہدا ھلدهگہپان تا بہری زہعفہران برنن، کہ بہ زیر ھلدهکیشرا. کاتیکیش بہ دہستی زہردھلگہراوہ دہہاتنہوہ و بونی زہعفہرانیان لیندہہات، گورانی خوش خوشیان دہچری.

کیژہکانی جیریا داواکاری زوریان لہ گوندکالی دیکہوہ بوق دہہاتن، بہلام پیشیان زہحمت بوو دہستیان لہ گوندہکیان بہربیی.

لہ میانہی زستانہ دوورودریژہ سارد و سہختہکاندا، کچان بہ پوژ و شہو لہ کونجی مال دہمانہوہ، مافووریان دہچنی. کاتیکیش بہہار دادہہات، پەنجەرہکانیان دہکردنہوہ گویت لہ گورانی و حیثی پیکہنینان دہبوو. ھہنووکش پەنجەرہکان کراوہن، بہلام گویت لہ ہیچ نییہ، ناخر بویان نہبوو چیدیکہ گورانی بچرن.

ئاغاجان و فہخری سادات بہ ھتواشی بہلای دارگویزہکان بہرہو مالی کازم خاند دہپویشتن. خانووہکەش لہ ہرزاییک لہ بہرامبہر گردی زہعفہران ھلکہوتبوو.

لہوئ لہ دوورہوہ دوو سوار دہرکہوتن، ئہوان بہ گورکہلوقہ بہرہو پوویان دہہاتن. چہند مہتریک لہ دووری ئہوانہوہ لہ ئہسپہکانیان دابہزین، لغاوی ئہسپہکانیان گرتن و بہرہو پووی ئاغاجان ہاتن. پیاوہکان بہ یەک دہچوون، ھہندی چہمانہوہ و سلایان لہ ئاغاجان کرد. زیاتر لہوہ ہیچی دیکہیان نہگوت.

ئاغاجان ئہوانی نہناسینہوہ، بہ پرسیارہوہ ئاورپیکی لہ فہخری سادات دایہوہ: ھہر وەک پیمگوتی، ئہوانہ دوو کوپہ کہہلالہکەئ نۆکرہ کۆنہکەئ کازم خان: فہخری بہ خہندہوہ وای بہ ئاغاجان گوت.

ئاغاجانیش سلای لہ پیاوہکان کردہوہ و بہ ئاماژہی دہست لہ ھہوالی ژن و مندالہکانیان پرسی.

پیاوہکان ھہر بہ ئاماژہ وەلامیان دایہوہ، کہ ئہوان و مالہکە باشن و مندالہکانیش گہورہ بوونہ.

ئیمہ ئہو ئہسپانہمان بوق ئیوہ ھیناوہ، یەکی لہ پیاوہکان بہ ئاماژہوہ بینگوتن: ئیوہ بوق مانہوہی ئیرہ پیوستان پییان دہبی.

ئاغاچان بە خەندەوێ سەیری فەخری ساداتی کرد و گوتی: "ئەوان ئەسپیان بۆ هێناوی، چی دەلێ؟"

- "نەخێر نابێ. فەخریش هەر بە بزەوێ وەلامی دایەوێ؛ بۆ تۆ دەبێ، بەلام بۆمن هەر نابێ. من فەخرییەکی جارێ نەماوم، ناوێرم سواری ئەسپ بێمەوێ."

- "ئاخر ژنەکانی ئەوان بانگهێشتیان کردووی سەریکیان لێدەوێ. ئاغاچان وای پێگوت."

- "زۆر باشە، بە خوشییەوێ، بە دلنیاوێ دەچم." فەخری بە هێماوێ وای بە پیاوێکان گوت.

پیاوێکان سەری لغاوێکانیان پادەستی ئەوان کرد و خوشیان پیادە بەرەو مالهێکانیان گەرانەوێ.

خانووێکی کازم خان وەک گەوهرێک لەنیو دارەکاندا دیاربوو، خۆ نەشدەکران شتیکی دیکەیی، ئاخێ ئەو خانووێ شاعیری گوندەکە بوو. گۆڕی کازم خانیش لە کوتایی باخەکیدان لەبەر دارە بادەمەکاندا بوو، هەمووشی بە خۆنچەگۆل داپۆشرا بوو.

کاتیکی ئەو هێشتا لە ژیاڵدا مابوو، چۆلەکەکان لەسەر پەلەسواندەیی^{١٩٥} مالهێکیدان هەر دەیانخوێند، تا پەنجەرەیی ژووری تریاکەکی دەکردەوێ و دووکی تریاکەکە لە بۆریە زۆپاکەوێ هەلدەکشا.

کاتیکی لە تریاکێشان دەبوو، بانگی دەکرد: "دەوێ وردیلەکان هەنووکە بۆ هێلانەکانتان، شەوشاد! ئیدی مەلەکانیش لە شەقەیی بالیان دەدا و دەفرین. ئەو جووتیارە و ژنەکی کە لەوێ سەپان بوون، هەموو ئامادەکاریکیان بۆ ئاغاچان و فەخری سادات کردبوو. ئەوان هەردووکیان لە باخەکەدا نانیان دەخوارد، دەربارەیی کازم خان دەدوان بەوێش پێدەکەنین، چون بە شیعەرەکانی ئافەرەتانی شاخەکانی شیتۆشەیدا کردبوو.

^{١٩٥} پەلمسواندە: گۆنەمێبانە.

بؤ شہوہ کہش ژنہ جووتیارہ کہ چوہ لای فہ خری و پینگوت: "ئہ گہر پیت ناخوش نہ بی، چہند ژنیک کی گوندی ہن و دہیانہ وی سہریکت بدہن و سلاویکت لینکہن."

- "کامہ لہ ژنہ کان؟" فہ خریش بہ سہر سوپرمانہ وہ وایلپرسی.

- "ژنہ کانی ئہ و گوندہ، کہ جاران مافووریان بؤ ئیوہ دہ چنی."

ٹافرہ تہ کان بہ جوانیہ کہ و پرفتارہ شیرینہ کی فہ خری سادات سہر سام بوون. ہہردہم ئہ وان کہ یفیان پیدہ ہات.

- "کہی دہیانہ وی بین؟"

- "ئہ گہر تو ٹامادہ بی، کہ میکی دیکہ."

ٹاغا جانیش چوہ کتیبخانہ کی کازم خان.

سہرہ تا چہند پیرہ ژنیک ہاتن، فہ خری ساداتیان ماچ کرد و بہ کپی لہ سہر زہویہ کہ دانیشتن: دوا ئہ وان دہستہ یک ٹافرہ بہ دوا یہ کدا ہاتنہ ژوور، ئہ وانیش فہ خریان ماچ کرد و ہہریہ کہ لہ شوینی خوی دانیشست. فہ خری سہر سام بوو. ژورینہ ی ژنہ کان ئہ وانہ بوون، جاران بؤ ئہ و ئیشیان دہ کرد، دہمووچاوی ئہ وانسی ناسییہ وہ. لہ دوا پیدا دہستہ ژنیک کی حفت کہ سی ہاتنہ ژوور. ئہ وانیش باوہشیان بہ فہ خریدا کرد، ئہ وان کؤمہ لہ کیژیک بوون کہ جاران مافووریان بؤ دہ چنی.

- "ئای چ سہر سامییکہ، بہ ہزی بہ سہر کردنہ و تان دلم گہ شایہ وہ. ئہ مہم ہیچ کات چاوہرچ نہ دہ کرد، وام دہ زانی ئیمہ تان لہ یاد کردوہ." فہ خری وای بہ ژنہ کان گوت.

یہ کیک لہ ژنہ بہ تہ مہنہ کان سہری قسہ ی داہینا و گوتی: "فہ خری، ئیمہ دہ زانین، لہ رابردوودا ئازاریکی زورت چہ شتوہ، کوپہ کہی خؤت لہ دہست دا، ئیمہ ش گؤرینکمان پیرہوا نہ بینی. ئیمہ بہم شہوہ ہاتوینہ تہ لات، داوات لینکہین کوتایی بہ ماتہ مباریہ کہ بینی. ئیمہ فستانیکمان بؤہیناوی. دہمانہ وی جلہ پہ شہ کانت بگہرینہ وہ نیو دؤلاب و ئہ مہمان لینوہ بگری لہ بہری بکہی. خوی دہبواہ زووتر ئہ مہ پرویداباہ، ئہ وانہ سالانی سہخت بوون و تپہ پین."

ژنه که دهستی دایه فستانیکی گولگولی و رادهستی فخری ساداتی کرد. فخریش به فرمیسکه وه سهیری جله ره شه کانی خوی کرد. نه و قسه ی بۆ نه ات، به کپی دهگیا و دهستیشی به دهمه وه گرتیوو. دهیه ویست به خوی و فستانه گولگولیه که ی غارب داته نهومی سه ره وه لای ناغاجان، به لام بینی یه که دوو پیاو له په یژه کان سه رکه وتن. نه وان پیشسپیه کانی گونده که بوون، جاران بۆ ناغاجان کاریان کردبوو. یه کیک له وان له قاپی کتیخانه که ی دا، داوای چوونه ژووره وه ی کرد. 'هله به ته! ناغاجانیش وا بانگی کرد: 'ئیوه به خیربین!'

نه وانیش چوونه ژوور و له سه ر کورسییه کۆنینه کان له لای په نجه ره که وه دانیشن. بۆ ماوه ی خوله کینکی ره به ق که س هیچی نه گوت. ئینجا یه کی له پیاوه کان که وته قسه: 'ناغاجان، نزیکه ی هه موو مالیک له م گونده دا، کورپیکی له م جهنگه دا تینداچوو. نه وانه هه موویان ئیستا له گۆرستان دان. ئیمه کاتی خوی ریگه مان نه دا گۆرپیک بۆ کورپه که ت لیره له گۆرستانه که دا لیده ی. ئیمه تهرمی کورپه که تمان له نیو ویژدانمان هه لگرتوو. تکایه لیمان خوش به!'

- 'هه ر خوا زانایه. هه ر خواش لیبورده یه، ناغاجان به دهنگیکی ناشته واییانه وای پینگوتن: 'هانتی ئیوه خه مه کانم سووک ده کا. من هه میشه باوه ریم به لایه باشه که ی خه لک هه بووه. سوپاسی هانتان ده که م.'

پیاوه پیره که، کراسیکی سپی ده رهینا و گوتی: 'کاتی ماتهم به سه رچوو. نه مه مان لیوه ربگره و کراسه ره شه که شت بخه ره وه نیو دۆلابی جلو به رگ.'

له ناو پنجه فیشدا، فخری سادات سه ری خسته سه ر سینگی ناغاجان و گوتی: 'ئای چ شه وینکی خوشه، من زۆر دلشادم، ده توانم دیسان بیمه وه گونده که مان.'

نه وان له جامی په نجه ره که وه سهیری ئاسمانی پر ئه ستیره یان کرد.

- "ئه‌وان خۆیان چاک‌کردوه. ئه‌وان، ئه‌و گوندیه دێرینه‌انه، خه‌لکی به‌
ئه‌زموون. ئه‌وان ئاوه‌زدان^{۱۹۶}، ئاوه‌زه‌که‌شیان ده‌گه‌رینه‌وه بۆ دابونه‌ریته
ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ی ده‌قه‌ره‌که، ئه‌وان ده‌زانی چۆن برینه‌ کونه‌کان سا‌پ‌ژبه‌کن."
- "به‌یانی چه‌ند براده‌ریکم دین و خه‌نم بۆده‌گره‌وه، بۆ به‌خت، پرچم
له‌خه‌نه‌ ده‌نین." فه‌خری به‌ جۆشه‌وه‌ وای گوت.
- "من به‌ دلخۆشیت شادمانم! تو شایسته‌ی! ئا‌غا‌جانی‌ش وای پ‌نگوته‌وه.
ئیدی له‌ باوه‌شی یه‌کدی خه‌ویان لیکه‌وت.

سه‌رله‌به‌یانی ده‌نگی کێژوله‌کان ئا‌غا‌جانیان به‌خه‌به‌ره‌ینا. دوا‌ی نو‌یژی
به‌یانی پیاسه‌یه‌کی به‌ناو باخه‌که‌دا کرد. ئه‌و کراسه‌ سپیه‌که‌ی، ئه‌وه‌ی
گوندیه‌کان بۆیان هێنا‌بوو، پۆشی‌بوو، هه‌ستی به‌ باشی خۆی ده‌کرد. سه‌یری
لق و پۆپه‌ یه‌کساله‌ی دره‌خته‌کانی ده‌کرد، که‌ چۆن پشکویان داوه، ئیدی
هه‌ستی به‌ هیزوتینی قاچه‌کانی کرد. قه‌ده‌میکی بۆ لای گۆری کازم خان لیدا،
له‌به‌رده‌م به‌رده‌کیله‌کانی نوشتایه‌وه، ده‌ستی دایه‌ به‌ردیکی بچکۆلانه، به‌
نه‌رمی له‌ کیله‌که‌ی دا و پارچه‌یه‌ک له‌ شیعره‌کانی خوینده‌وه:

روزگار است این که گه عزت دهد گه خوار دارد
چرخ بازیگر از این بازیچه‌ها بسیار دارد^{۱۹۷}

^{۱۹۶} ناوه‌زدان: هۆشمند.

^{۱۹۷} دێزه‌ شیعره‌که‌ هی (نهردشیر بابمکان)ه، ته‌وا‌ی شیعره‌کش بعم جۆرمیه (وهرگیر):

روزگار است این که گه عزت دهد گه خوار دارد
چرخ بازیگر از این بازیچه‌ها بسیار دارد
آدمی گه راه خود را می نهد سوی بساتین
گاه سوی دوزخ این جهان عزیزش خوار دارد
گاه در باغ جنان می شد روان در کوی دلبر
گاه ز مهجوری عیان جهان خسودش تیمار دارد
عاشق و معشوق را حایل نباشد در دو عالم
جان خود را چون حباب این آدمی در کار دارد
هست یکتا جلوه‌ معشوق در چشمان عاشق
آدمی در بوستان یک دلبر و دلدار دارد

پوژگارہ دهمی راست و دهمی خوار

به زمی وای زوره چهرخی گهمگار

شنه‌ی شه‌مالیکی خوشی به‌هاری له شاخه‌کانه‌وه هه‌لیکرد. له هیکه‌وه‌ش

ئاغاچان ئه‌و خه‌ونه‌ی به‌هوشه‌نگ خان^{١٩٨} بینیبووی، بیرهاته‌وه.

هوشه‌نگ خان کونه دۆستیکی بوو، ئه‌و پیاویک هه‌لۆئاسا له شاخه به‌رزه‌کان

ده‌ژیا. ئه‌و پیاوه بوو، که شه‌وی گورینی گه‌یشته سه‌ریان، به‌خوی و

جییه‌که‌ی له‌چیاکان دابه‌زی و تهرمی جه‌وادی له‌گه‌ل خوی هه‌لگرت و بردی.

ئه‌و له‌قه‌لایه‌ک، له‌گونده‌که‌ی خوی، دوور له‌دیه‌کانی دیکه، له‌نیو

شاخه‌کاندا ده‌ژیا.

له‌و شه‌وه‌ی که هوشه‌نگ خان تهرمی جه‌وادی له‌گه‌ل خو بردبوو، ئاغاچان

نه‌گه‌رابۆوه ناو شاخه‌کان. ئه‌و ده‌یزانی تا پوژ و کاتی خوی دادی، ده‌بی

ئۆقره‌ بگری.

ئێستاش له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی مامی وه‌ستاوه، خه‌ونه‌که‌ی بیرهاته‌وه. بۆنی

یاده‌وه‌ری جه‌واد وه‌ک بۆنی هه‌لکردووی خونه‌گوله‌کان، له‌نیو دل و

ده‌رونیدا هه‌لیکرد.

ئیدی ئه‌سپیکی له‌نیو ته‌ویله‌که‌ ده‌ره‌ینا و زینی کرد، خوی هه‌لدايه سه‌رپشتی

و ئاو‌زینگی لیداو به‌نهرمه‌غار به‌ره‌و ساوجبلاخ^{١٩٩} ملی لینا.

هوشه‌نگ خان چه‌فتا سالیک ده‌بوو، ئه‌و کوپی پیاویکی خانه‌دان بوو.

نموونه‌پیاویکی تاییه‌ت و ناوازه بوو، ئه‌و نه‌یده‌ویست وه‌ک باوکی بی، له

هه‌مان کاتیشدا فیری به‌سه‌ر پژیتمی (شا) شه‌وه نه‌بوو.

راه ما قانع شدن باشد به انوار خدایی

کز تجلی های او جان ها نشان از یار دارد

در طریق عشق هر کس راه خود دارد ولیکن

در طریقت راه ما صد جلوه دشوار دارد

Hoshang Khan^{١٩٨}

Sawodjbolag^{١٩٩}

هۆشەنگ چوار ژنی هەبوون، لەهەر ژنیکیش پێنج مندالی هەبوون. ئەو لە نشینگەیهکی تارادەیهک سەر بەخۆ دەژیا، بە ئاستەمیش پێویستی بە جیهانی دەرەوهی خۆی هەبوو.

هۆشەنگ خان جێبێک، جووتە تراکتۆریک، دەیان مانگا، ئەسپ و مەری هەبوون. ئەو کارگەیهکی بچوکی دروستکردنی شەرابی لە ژێرزەمینەکی بۆ بەکابردنەکی خۆی دانابوو.

ئەو هیچ پەيوەندی لەگەڵ جیهانی دەرەوهی خۆیدا نەبوو، تەنیا برادەرەکانی جاروبار سەردانیان دەکرد. ئەوانیش کەسانی ئاسایی نەبوون، بەلکو شاعیر و نووسەر و موزیکژەنی ئیسفەهان، یەزد، شیراز و کاشان بوون. ئەوانە هەمیشە بە گەرمی بەخێرەتانیان لێدەکرا، ئەوان لەگەڵ هۆشەنگ خاندان لەنیو چیاکان پیاسەیان دەکرد، تریاکیان دەکێشا، لە شەرابە دەستکردەکی دەیانخواردووە و چێزیان لە بەرەمی میوەجاتی باخاتەکی وەرەگرت. ئەویش پێگای ترومبۆلی بۆ گوندەکیان نەبوو، ئەو تاکە کەس بوو جێبێکی کۆنینهی هەبوو، بەسەر بەرد و گرد و زوورگەکانی دۆڵەکەدا هەلەدەگەرا. میوانەکانی بە پاس دەهاتنە گوندی جیریا، لەوێشەوێ باقی پێگاکە بۆ هەوارەکی، بە پشتی ئیستر سەردەکەوتن.

هۆشەنگ خان لە پاریس خۆیندبووی، لەوێ ماوێیهکی زۆر ژیاابوو، بەلام پۆژیکیان لە کەللەیی دا و بارگەوبنەیی تیکنا و گەپایەو، هاتەوێ نیو باوەشی چیاکان.

ئەو هەمیشە جزمەیی درێژی لە پێ دەکرد، شەقەیهکی تایبەتی لەسەردەنا و بۆنی پارێسییانەیی لەخۆی دەدا. هەموو پۆژیک سەردەکەوتە سەر دوندی شاخ تا چۆنیەتی پۆژ لەکەل دەرچوون ببینی. رادیۆ گەورەکەشی هەمیشە لەسەر ویستگەیی فەرەنسێزمان بوو، لەوێوێ گۆنی لە موزیک و هەوالی نوێ دەگرت.

هەر چەندە چوار ژنیشی هەبوون، بەلام بە خۆی بە تەنیا لە قەلایەکە لەنیو کەلوپەلەکانی خۆیدا دەژیا.

- "من باقی خەونەکەت دەزانم ، دەی دوام کەو". ھۆشەنگ خان وای بە ئاغاچان گوت و سواری سەرپشتی ئەسپەکانیان بوونەو و بەرەو دۆلەکە لیتیانخوڕی.

دۆلەکە دۆلیکی وشک بوو، تۆ بەدەر لە بەردی رەنگ قاوہییکی تۆخ هیچت نەدەبینی ، لەویدا هیچ ئاماژەیکەکی ژیان نەبوو. ھۆشەنگ خان بەسووکی لە نشیوەکە دابەزی، تا بە تەواوی گەیشتە دامینەکە و لە ئەسپەکە ھاتەخوار. بۆ گەیشتنە نیو قولایی دۆلەکە ئێو پێش ئاغاچان کەوت.

- "لێرە خاکەکە ئەوێندە تێنۆ، تەنانەت کەنداوی فارسیش بێت و بەسەریدا بپژینن، تینویتی دۆلەکە ناشکینن. بەلام بپرواش ناکە، کە خاکوخۆلەکە ی چەند، بە پیت و فەرە. من خەونیکم ھەیە، بۆ ئەوێ رۆژیک لەرۆژان ئەم دۆلە بکەمە باخ و رەزە بەھەشتەکانی عەدن. من دەمەوێ شتیکت پێ نیشانەم. ئەرێ بۆ شتەکە خۆت ئامادەکردووە؟"

- "بۆچی؟"

- "بۆ شتیکی ئازار بەخش، بەلام لەھەمان کاتیشدا شتیکی جوان و نایاب". ھۆشەنگ خان بەسەر چەند گاشەبەردیکدا رۆیشت و ئاغاچانیش بە دواوە. - "سروششت لێرە پەرچووی داھێناوە، ئێو وا لەسەر قسەکە ی خۆی رۆیششت، "لێروکانە تۆ تەنیا خاکوخۆلیکی وشک دەبینی، بەلام لە پشت قەلایەکە، خاکەکە نەرم و شێدار دەبێ. لەوێ رازەکەت پێدەلیم. ئایا دەتوانی ئەو پێشبینی بکە، کە من لەژێر قەلایەکەدا بێزمە ئاویکی گەورەم ھەبێ." ^{٢٠٢}

- "بێزمە؟"

- "بەراستی، عەمباراویکی سروشتی بۆ ئاو. منیش نازانم چۆن دروستبوو، یان ئاوەکە ی لە کوێ ھاتوو، لەوانە یە بناوانەکە ی شاخەکانی باکوورەو ھەبێ، کە لەویدا بەفری بیکۆتایی لێدەبارێ. ئەوێش نھێنی قەلایەکەمە، کە سیش پێی نازانی، منیش ھەر سێ سالیکی دەبێ بۆم

^{٢٠٢} بێزم: گۆل ، گۆم، عەمبارا، دەرپاچە. وشمە ناوی چەند گۆمێکی بھراوہ لە دامینی شاخی ھەلگورد. ھەر لەسنووری بەلگایەتی و برادۆست ناوی بێزم ھەبێ. بەلام بۆ نمو شونە ی لە رۆمانەکاندا ھاتوو، پربەینستی، چونکە لە زۆر رۆوموہ لەمێک دمجێ. بۆیە لێرەدا بھکارم ھێناوہ. وەرگێڕ.

دەرکەوتوو، ئەوکاتەى برادەرىکم لە فەرەنسارو هاتبوو. ميانەکەم وینەگریک بوو، حەزى لە کانی و سەرچاوەکانى ئاو دەکرد. بە گوریسیک خۆى شوێرکەدووە نێو کانیاوەکەى ئێرە. کاتیکیش لەکانیاوەکە هاتەدەر، گوتى: 'لێرە لەبن ئەو قەلایەدا زێر هەیه!'

- 'زێر؟' منیش بەسەر سوڕمانەووە لێمپرسی.

- 'ئاو، لێرە بێرمیکى مەزنى ئاو لەژێر ئەم زەمینە هەیه، بەهۆیەووە دەتوانى زێرى پێبکرى. برادەرەکەم وای پێگوتەووە.

منیش هێشتا بەهیچ کەسم نەگوتوو، چونکە لە ئایەتوللاکان دەترسام، گەر هاتبا و پێیان زانیایە، دەستبەجى دەستیان بەسەر قەلایەکەم دادەگرت و منیشیان دەر بەدەر دەکرد. تا ئەو کاتەى لەژێرماندا بمان، ئەو پازە نادریکینم، بەلام هەر بەدزیشەووە بە یارمەتى ئەندامیکى خێزانەکەى تۆ، تاقیکردنەووەیەکم ئەنجام داو.

- 'کامە ئەندامى خێزان؟'

- 'دواى پێتدەلێم. من ترومپا ئاویکی بە هیز و لولەى درێژم کرىن. باقیەکەى بە چاوى خۆت ببینە. دەى چاوەکانت بنوقینە، ئینجا دەتەبەمە سەر ئەو شوینەى، باسم بۆکردى. بەلام خۆت بە هیز رابگرە و دوام کەو!'

ئاغاچانىش چاوەکانى نووقاندن، دیاربوو باوەریشى نەدەکرد. ئیدى ئەو پەز و باخیکى مەزن و بەرفراوانى هاتەپیش. ئەو باخەى بۆنى گولخونچەى بەهاری لێدەهات و بەهەموو پەنگەکانى پەلکەزێرینە ئاودامان بوو، بەهەموو لایەکیشتا بلاوبوووە، نەمامەکانیش پرخونچە ببوون.

- 'ئەمەیان برواناکرى! ئاغاچان وای گوت.

- 'خاکى ئێرە هەمیشە بە هۆى گرکانە دێرىنەکە گەرمە و پڕ لە کانزایە. باخەکەش بە هۆى ئەو گاشەبەردە زەبەللاخانە پارێزراو. ئەمەش بەشینکە لە خەونەکەم بۆ هەموو دۆلەکە. تۆ دوینى شەو خەونیکت دیو، بەلام کتومت وردەکارییەکەى نازانى. من واپێتدەلێم کە تۆ باسى چى دەکەى. سەیرى ئەوئ بکە، لەژێر ئەو درەختە، لە بەرامبەر گاشەبەردە رەنگ زەردەکەى ئەوئ. کۆرەکەت لەویدا بەخاک سپێردراو، من هێشتا کێلەبەردەم بۆ دانەناو، بەلام ئەو بەگول بە خونچەگول داپۆشراو.

ئاغاچان قۇلى ھۆشەنگ خانى توند گرت.

- "تەنەت چۆلەكەي ئاسايىش ناویرى بیتە ئیرە، ھۆشەنگ خان وا لەسەر قسەكەي خۇي رۆيشت؛ ئیرە پاوانى ھەلۆكانە. ئەوان بەسەر دۆلەكەدا دەفین و ئیشكى لیدەگرن."

بە چاوى تەرەوھە ئاغاچان سەیری گۆرە بە خونچەگولە پرتەقال و نارچە داپۆشراوھەكەي رۋانى. ئەوان بە چرى شین بیوون، وا پالیان بەیەكدابوو دەرسان نەوھك گۆرەكە ئاشكرا بکەن. فرمیشكەكانى ئاغاچان بەسەر پوومەتەكانیدا ھاتنەخوار، ئیدی لە بەردەم گۆرەكەدا چۆكى دادا و خۆلەكەي ماچکرد:

ئەلیف لام میم را

خۇي بەكاروبار رادەگا

ھەر ئەویش ئەم زەمینەي راخست

کئیوی بە کۆلەگە دانان

پووبارەكانى بەناودا ھیتان

ئەوھى ئاسمانى بە بەین دینگە بەرزپاگرت

ئەو كەسەي كە نابیندرى

ئەوھى پۆژ و مانگی خستە بەردەست

ھەریەكەشیان بق ماوہیەكى دیاریکراو دین و دەپۆن

تا ئەوکاتەي وادەي خۇي دئ

ئەو ھەموو شتى پیکخستووھ

شەو بەسەر پۆژ ھەلدەکیشی

بە پیچەوانەشەوھ،

لە ھەموو بەروبوومیکیش

جووتیک، نیرومیئەكى لى بەدیھیتاوه

لەم زەویەدا گەلى پارچە بە پەناي یەكدیوھ ھەن

باخی رەزو ترى

مەزرای دانەویلە و دارخورما

بەبەك رەگ یان بە قەدی زۆرەوھ

به یهک ئاو پاراو دهبن
ئو هه موو شتیك ریکدهخا
ئو ئاماژهکانی پروون دهکاتهوه،
ئهلیف لام میم را^{۲۰۲}

- "خان، من سوپاست دهکهم،" ئاغا جان وای پیگوت؛ "سوپاس، ئه ی دوست.
من له ناخی دلمهوه ئاسووده م."
- "هیشتا شتیکی دیکه شم ماوه، دلخوشت بکا." هوشهنگ خان وای
پیگوتهوه.

- "هیچ شتیك له وه زیاتر دلخوشم ناکا."
- "له وانه یه وا نه بی. من جارێ پیت نالیم، من پشتگیریم کرا، یارمه تیم له
کهسیك وهرگرت که هیزی یهک فیلی هه یه. به بی پشتیوانی ئه و، ئه سته م بوو
ئه و په ز و باخه لیتده م. ده ی له گه لم دینی؟ ده ته وئ ببینی؟ ئه و له پشت
قه لاکه ئیش به تراکتوره کی دهکا. له وئ به زه وپیکی نوپوه خه ریکین،
گوله به پوژه م چاندووه. توووه کی کابرای فه ره نس ی بوی له گه ل خویدا بوی
هیتام. ئاخه گوله به پوژه کانی ئیمه، لیره له نیو شاخه که ندا زیاتر له مه تریک
به رز نابن، لئ ئه وانه ی فه ره نس ی زور بالا دهکهن. ئیدی زور نابا به هه زاران
گوله به پوژه پنده گا و ده نک ی شیرین و نایاب به ره م ده هیتن. پارسال
تاقیکردنه وه یه کمان کرد، ئه مسالیش ده توانین پونی خو مالی له ده نکه کانیان
ده ربه ییتن، ئه و پیاوه ی که هه نووکه نیشانتی ده دم، زور ده سته رنکینه! ئه و
به پوژ و شه و کار ده کا، زه و ی ده کیلن، تووی پنه وهر ده کا، ماشینه کانی

^{۲۰۳} لیزه دا نووسه ر په نای بۆ چوار ئایه ته به راییه کی سور ه تی (الرعد) بردووه،
به لام ریزه ندیه کی تیکداوه، دێر و نیوه دێره کانی تیکه لکیش کردوون. بۆ ته وای
ده که به پروانه ئایه ته کان وه ک خو ی: {المَرَّتْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ
وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ (۱) اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ
السَّمْعَ وَالْبَصَرَ كُلَّ جَبَرٍ لِمَنْ يَشَاءُ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ (۲) وَهُوَ الَّذِي مَدَّ
الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رِوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي اللَّيْلُ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (۳) وَفِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مَنَاجِرَاتٍ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صُنُوفٌ وَغَيْرُ
صُنُوفٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاجِدٍ وَتُفَضَّلُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْكُلِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ (۴)}
وه رگیز.

کشتیاری چاک دهکاتهوه و ږاویش دده. من هرگیز کریکاریکی وا کارامه نه بووه.

به ږیشمهی ئهسپهکان که به دهستیانهوه بوو، به هیواشی چوونه ئهودیوی گردهکه.

کاتیکیش گه یشتنه دامینه ږ داروباره که یی قه دپالی گردهکه، هوشهنگ خان ئهسپه که ی خوی له داریک بهستهوه و گوتی: 'باچین له هیکه وه به سهری دابدهین، بویه به ئهسپایی ږو'.

ئیدی ئهوان به نیو دارهکاندا بهروو ئه شوینه ږویشن، که پیاوکه کاری لیده کرد.

'دهی لیره بوسته.' خان به سرتهیه که وه وای به ئاغاجان گوت.

ئاغاجانیش ته ماشای کابرای سهر تراکتوره که ی کرد، لینه وه پامه، ئه شه پقه یه کی له سهر بوو، بویه به شیکی ږووخساری دیار نه بوو. کابراش تراکتوره که ی تا لای داریک لیخوږی، ئینجا رایگرت و لینی دابه زی و بهروو لای داره که ږویشن، که که لوپه له کانی له بن دانابوون. هه لسوکه وتی پیاوکه و شینوازی ږویشننی بو ئاغاجان به له د بوو.

خان زده خه نه یه ک گرتی.

پیاوکه دهستی دایه نانه که ی خوی، له سهر زهویه که دانیشست، پشتی به داره که دایه وه، سهریکی هه لږی، تیشکی ږوژ که و ته سهر چاوانی.

- 'ئه حمده! خو ئه وه ئه حمده ده!' ئاغاجان وا بانگی کرد.

ههنگاویکی دیکه چووه پیشه وه، زیاتر سهیری کرد، به لئی هه له ی نه کرد بوو، ئه و ئه حمده بوو، ئه حمده که ی خویان، کوږی ماله که یان، مه لای مرگه ته که یان.

- 'دهی ږو لای، باوه شی پتدا بکه!' خان وای پینگوت.

یهک دوو هه لوش له سهر ئاسمانی کیلکه که دهرکه وتن، خولیکیان به سهر سهریان لیدایه وه.

ئاغاچان چووە نێو وەرەدە^{٢٠٤}. ئیدی ئەحمەدیش ئاغاچانی بینی بەرەو
 ڕووی دەهات. لە دوايیدا ئەویش لە شوینی خۆی هەلسا و بە
 جۆشوخروڤشەو سەیری دەکرد. ئاغاچان باوەشی کردەو و لەئامیزی گرت.
 - "هەر بەپاستی بوویته جووتیار، جووتیارکی هاوچەر، تەنانهت
 تراکتۆریش لێدەخوڕی، بۆنی گازت لێدێ، دەستەکانت هی فیتەرن." ئاغاچان
 وای پینگوت و لە خوشیانیش شاگەشکە ببوو؛ "دیارە بوویته پیاویکی بە
 ئەزموون، تۆ زۆر ڕووی ژيانت بینین. ئای خودایە، سوپاس بۆ ئەو ساتە
 موبارەکبادییە."

ئەحمەد لەبەر ئەوەی لەناکاوه بەسەریان دادابوو، نەیدەتوانی چی بڵێ،
 بەدەستە لەرزۆکەکانی چاوه‌کانی وشک دەکردنەو.

- "دە، کۆرەکم، هەموو شتیک باش دەبێ، من سویند دەخۆم،
 کوێرەوهریه‌که تێدەپەڕی. مزگەوتەکه‌شمان بۆ دەگەڕێتەو، ئینجا دەتوانی
 بێیتەوە حوجرەکه‌ت." ئاغاچان وای پینگوت.

- "جاریکی دیکە ئەو نایه‌وێ بێیتەوە مەلا، خان بە خەندەیه‌که‌وه‌ وایگوت؛
 "جبه‌ و مینزەرەکی بۆ نایه‌توللاکان فرێدە. دەی وەرە، ئەو دەبێ کاربکا،
 دەچین نانی نیوهرۆ دەخوین، ئێوه‌ هەردووکتان دەبێ لەسەر خوانەکه‌
 ئامادەبن."

سەرسامانە، ورۆژاوانە، بەلام شادامانانە ئاغاچان لەگەل خاندایه‌که‌ پرایه‌وه‌
 قەلایه‌که‌.

- "خان، تۆ برادەری راستەقینە. نازانم بۆ ئەو هەموو چاکەیه‌ی لەگەلتدا
 کردم، چی بڵێم."

- "پووست ناکا هیچ بڵێ، بەلام تۆ دەبێ شتیک بۆ من بکە. خانیش وا
 وەلامی دایه‌وه‌.

- "بە خوشییەو، دەی پێم بڵێ چیت بۆبکەم."

- "جاری زۆرمان ماوه‌، هێشتاش کاتی زۆری بە بەره‌وه‌ ماوه‌."

^{٢٠٤} وەرد: نمو زەویە کێلەر او.

کاتیکیش گەیشتنە قەلایەکە، ئاغاچان بە خوشییەوێ لە لایەن منداڵەکان پێشوازی لێکرا.

- "پێمواوە دەرژەنیکت بێچوو ناوەتەوێ. ئاغاچان وای پێگوت.
- "ئەوێ نازانم، خان بە پێکەنینەوێ، ئەوێ دەبێ لە دایکەکانیان بپرسی."
خان پێشوازی ئاغاچانی بۆ ژوورێکی شێکی دانێشتن کرد، کە نیوێ مۆمی داگیرساو لە گۆلدانە شێوێ تۆلێ کۆنێنە کریستیالیەکانیان داندرابوون. چرایەکی تیشکی لە ئاویێنە ئەنتیکەکە رەنگ دەداوە. ژوورەکە بە باشی گەرم کرابوو، مافووری کۆنی ئێزانی لەسەر زەوی پارخابوون، کە گەرم و گۆرێکی زۆرتریان بە ژوورەکە بەخشیبوو.

مۆبیلیاتی ژوورەکەش هێ سەرەدەمی پێشوازی بوو،^{٢٠٠} بەلام هێشتا نوێ دیاربوو. لە دۆلابە گەورەکە کێتێان، هەم کتێبی فارسی و هەم فەرەنسیسی تێدا بوون.

- "هێوادارم هەفتەیکە بمێنێیەوێ. خان وایپێگوت.
- "تۆ قەسە دلی من دەکە. بە خوشییەوێ، بەلام پێمانکێ. فەخری بە تەنیا لە جیریایە. ئەمڕۆ چەند ژنیکی دێنە کن، ناشزانی من هاتوومەتە ئێرە، من تەنها بە تۆکەرەکم راکەیانووێ کە دەگەرێمەوێ.

- "تێدەگەم، بەلام لێش ناگەرێم برۆی. کەسێک دەنێرم فەخریش بەتێنە ئێرە."
- "پێمواوە هێشتا ئێرە بۆ ئەو زوو. ئەو تازە هەستەکا کە من هاتووتە سەرخۆی. من هەرگیز هەوالەکە ئێوێ شەوێم پێ نەگوتوو، کە تۆ تەرمەکەت لەگەڵ خۆتدا هێنا. من وا دەبینم هێشتا نایەوێ دەربارە ئێوێ باسە، قەسە بکێ.

- "باشە، ئەوێ نایبێ ئارێشە، کەواتە کەسێک دەنێرم، تا ئەوێ رابگەیهێنێ، تۆ ئەمەشەو لێرە دەمێنیتەوێ. خۆ ئەو دەتوانی لای خوشکی بمێنیتەوێ؟ تۆ نایبێ ژنان هەر لەباوەشی خۆت رابێنێ. دە لێگەرێ با شەوێک بە تەنیا بخەوێ، بۆ ئەویش باشە وای. خان وای پێگوتەوێ.

دوو پێشخزمەتچی خواردنیان لەسەر مەجمەیهکی زیوین هێنا.

^{٢٠٠} لێزەدا مەبەستی ئەو رێنستەر لمانەیه کۆنی و بێسەر چوونی ماومە بێ... وەرگێڕ.

دوای نیوہ پڑکھی ٹاغا جان گہ پرایہ وہ ناو پاوانہ کہ و لہ گہل ئہ حمہ ددا پیاسہ یہ کیان بہ ناو شاخہ کاندہ کرد. قسہ یان دہربارہی ہموو بویہ رہ کانی پابردو و کردن.

بق ئیوارہ کہش کاتی نانی شیوان، ہوشہ نگ خان ٹاغا جانی بردہ لای ژنہ کانی، لہوئی چایہ و کولیچہ یان پیشکےش کردن.

لہویش لہ لای ژنہ گہورہ کہی نانی شیوانیان خوارد.

پاشان گہ پرایہ وہ قہ لایہ کہ، خان رینوینی کرد بق ژووری میوانان، کہ لہ ہموو لایہ کیہ وہ ہر مؤم بوو دادہ گیرسا.

- "تکایہ، ئہی میوانی شہ پہ فمہ ندنم، فہرموو دانیشہ." خان وای بہ میوانہ کہی گوت.

ٹاغا جانیش یہ کسہر ہستی کرد خہم دایگرت، پڑژہ سہختہ کہی باندووری خوی لہ سہردانا بوو. لیبراوانہ سہیری پیش خوی دہ کرد و چاوہ پینی خان بوو. کہ میک دواتر خانہ خویگہش ہات، بوتلیکی بہ دہستہ وہ بوو. بوتلیک کہ تہنکہ توزیکی لہ سہر نیشتبوو، لہ سہر میزہ کہی دانا. لہ نیو دؤلابہ کہشدا دوو پہرداخی شریٹ زیرینی دہرہیتان.

- "ئہ مشہو، ہؤکاری تہ واومان بق خواردنہ وہ ہن. شہویکی جوانی خہ تہ بارانہ یہ، من ئہ وہ بہ سیماتہ وہ دہ بینم."

ٹاغا جانیش، کہ لہ ژیانیدا ئہ لکھولی نہ خوارد بوو وہ، بہ بزہ یہ کہ وہ سہری نہ خیری بادا.

- "من ناخو مہ وہ."

- خوت بہ ہلہ دا مہ بہ. ئاخہ تازہ دہتہ ویست سوپاسم بکہی، بہ لام نہتہ دزانی چؤن. شتہ کہش زور سادہ یہ، لہ گہل من دہخویتہ وہ و منیش سوپاسگوزاریہ کہت قبول دہ کہم. گوئیگرہ، من کؤنترین بوتلم لہ ژیر زہمینہ کہ وہ بق تو دہرہیتا وہ، کہ زیاتر لہ 30 سالہ لہوئی ہلگیرا وہ! بوتلہ کہ ہی پڑژگاری باوکمہ. ئہ و ہموو سالانہ چاوہ پینی شہویکی وام دہ کرد، چاوہ پینی برادہریک، پیاوکی پیار. کہ می بوہستہ، خو مہرج نیبہ دہمودہست وہ لام بدہیتہ وہ. من دہزانم شتہ کہ پہیوہندی بہ بنہ مایہ کانتہ وہ ہہ یہ، لی دہمہوئی ئہ و شہرابہ لہ سہر شہ پہ فی کورہ کہت، کہ لہوئی نیژرا وہ و لہ سہر

شەڕەفی ئەحمەد بخۆینەووە کە بەساغ و سەلامەتی تراکتۆر داژوا. ئاخەر ئەمە شەویکی گولبێژانە، هەق نییە بەهۆی دبینەووە بێشتۆینی. من پێکیکت بۆ تێدەکەم، تۆ بێدەنگ بە، ئەگەر پێکەکەم هەلدا، تۆش هەلیدە و بەیەکەووە دەیخۆینەووە.

هۆشەنگ خان سەری بوتلەکە ی بادا، بۆنی کرد: "ئەللا ئەللا، هەمووان دەیانە ئی بخۆنەووە، بەلام من دەمەوئ، تۆ ئەم شەڕابەم لەگەڵدا بخۆیتەووە." ئاغاچان بێدەنگ بوو. خان، سەرەتا تا بنی پێکەکە ی دیار نەما بۆخۆی تیکرد، ئینجا دەستی دا پێکەکە ی و بەنەرمی هەژاندی. "بۆنی بەهەشتیانە ی شەڕابی سوور، کە لە قورئاندا ناوی هاتوو، لەم شەڕابەدا هەیە." ئاغاچان بە بێدەنگی سەیری کرد.

- "وا سەیر مەکە،" خان وای پێگوت: "من هێچی شاشم نەگوتوو، خۆ هەر تۆ بەتەنیا قورئان ناخوینیتەووە، منیش دەیخوینمەووە، هەمووان بە شیوازی خویان دەیخوینەووە. لە قورئاندا وشە ی زۆر هەستیارانە دەربارە ی بەهەشت، دەربارە ی ئافەرتان هاتوو، کە لەویدا خەزمت دەکەن، ژنانی شوخوشەنگ، لیوێهکانیان تامی شیر و هەنگوینیان لێدیی. ئەوان شەڕابی خوداییست بۆتێدەکەن. لێرەش، دە ی پێکەکە ت بەرزکەووە، هەر ئەم شەڕابە یە لە دواییدا لە بەهەشت پێشکەشت دەکری!"

ئاغاچان دەستی نەگەیاندا پێکەکە ی.

- "من زۆر گوناحم کردوون،" خان وا لەسەر قسەکە ی ڕۆیشت: "بەلام تۆ نەتکردوون، منیش هەرگیز داوات لێناکەم گوناح بکە ی. ئەم شەڕابەم لە تریی سوور، لە ڕەزی میوی خۆمان چاک کردوو. لە ماوە ی ترێ ڕنیندا، جوانترین کچ لە چیاکان دێنمە ئێرە تا ترییەکەم بۆ ڕێن و گۆزە قەبە کۆنێنەکانیش لە ژێرزەمیندا هەلبگرن."

خان قومیکە ی لە پێکەکە ی خۆی دا، تامی شەڕابەکە ی کرد و بە ئەسپاییەووە گوتی: "نایابە، باوەڕ ناکرێ، هەموو بەشیکی ئەم پیرە گرکانە، هەموو گەردیلە یەکی گەردوون لەم شەڕابەدا هەیە. دە ی ئاغاچان، دەست دە ی پێکەکە ت!"

زیاتر لەو هێچی دیکە ی نەگوت، هەلسا و ئاغاچانی بە تەنیا جێهێشت.

ہے نوو کہ شہ مشہ کو پڑہ کان بہ سہر زہویہ پاوانکراوہ کہ دا فرین، بہ سہر تراکتورہ کہ، کہ لہ سہر بہر زایہ کہ راگیراوہ۔ خان ٹہ حمہ دی بینی، لہ نیو پڑہ کہ دا دہ پوا، شتیکی لہ سہر شان داناوہ و بہرہ و تہ ویلہ ہلیرتوہ۔ ٹو قومیکی دیکہی لہ شہ پابہ کہ دا، گوئی لہ دہنگہ کانی شہوہ کہ گرت۔ ہیشتا مندا لہ کانی لہ دہرہ و ہن، لہو تاریکیہ دا یاری دہ کھن۔ گوئی لہ کیڑہ کانی بوو، لہ تاریکیدا یہک بہ دوا ی ٹہوی دیکہ دا غار دہ دا۔ جاران ٹو لہ پاریس دہ ڈیا۔ پاریسی سالہ ہہ ژانہ کان، ٹو سالانہ ی پارتہ چہ پہ کان بہ ناو شہ قام و کولانہ کاند رینویشتیان ساز دہ کرد، ٹو سالانہ ی وجودیہ کان لہ ٹو پہ پری ہہ رمینی خویاندا بوون و سیمون دی بوقواریش بہ خوی و کتیبہ کانی، پاریسی لہ بن ہنگلدا بوو۔ ٹو لہوی زور جہار دہ کہ و تہ دوا ی خوشہ ویستیہ وہ۔ لہوی و لہ لاین دوستہ کانیہ وہ و ہک سازادہ یہ کی ئیرانی پیشوازی لیندہ کرا۔ دہ کرا بق ہہ میٹہ لای برادرہ کانی پاریسی بمینتہ وہ، بہ لام دوا ی ماوہ یہک پڑہوشہ کہ گرژ بوو۔ ہہ ستیکرد چیدیکہ لہوی بہ اختیار نیہ، غہریبی نیشتمانی کرد، غہریبی گردہ کانی سہر دہمی مندالی و غہریبی ژنانی چیانشین۔ پاریس جوان بوو، بہ لام جوانیہ کہ بق ٹو نہ بوو۔ ٹو پاریسی خستہ نیو یادہ و ہریہ کانی و بق ہہ تا ہہ تایہ گہ پایہ وہ قہ لایہ کہ ی۔

خان بہ پیکہ کہ ی دہستی، زیاتر بہ پیکای بہر دہمی مالدی پڑیشت۔ بق ساتیکیش ٹاوریکی دایہ وہ، بینی ٹاغا جان لہ بہر دہم پہنجرہ کہ دا و ہستاوہ۔ تہ بلینی فریکی لیندابی؟ ٹو ویستی جاریکی دیکہش سہیر بکاتہ وہ، بہ لام واشی نہ کرد۔ ناچاوہ روانیہانہ بہ شیک لہ خہ موخہ فہ تہ کونینہ کہ ی دوا سالہ کانی پاریسی بق گہ پایہ وہ، ٹو خہ زیشی نہ دہ کرد لہ گہل خہ مہ کانی بہ تہ نیا بن، بڑیہ چوہ مالی ژنہ ہہرہ گہنجرہ کہ ی، کہ لہ باوہ شیدا ہستی بہ ٹاسوودہ ی و ٹارامی دہ کرد۔ لہ قاپی مالی ژنہ کہ ی دا، ٹو ویش دہر گای بؤ کردہ وہ۔

- "تہری بق وا خہ مبار دیاری؟"

- "تہوہ بہ شہ خہمی برادرہ ریکہ۔" وای وہ لامدایہ وہ۔

ٹیدی ژنہ کہ ی ہچی دیکہی لینہ پرسیہ وہ، دہستی گرت و لہ گہل خوی بردہ ناو جیگا و سہری پایوہ کہ ی لہ سہر کوشی خوی دانا۔

بۆ به‌یانییه‌که‌ی پیره خزمه‌تچییه‌که رینوینی ئاغاچانی بۆ گه‌رماوه شاهانه‌یییه‌که کرد. ئه‌و چووه نینو گه‌رماوه‌که، هه‌ستی به‌گه‌رمی به‌رده‌کانی بندینه‌که^{٢٠٦} کرد، دوا‌ی شه‌ویکی ئاناسایی، ئه‌مه ساتیکی به‌خته‌وه‌ری بوو. ئاو تا ئه‌ژنۆکانی هات، ئیدی خۆی ژیر ئاو کرد و برده‌بردیکیشی لینه‌هات:

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ (١٠)
فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ (١٢)
عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ (١٥)
مُتَكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ (١٦)
يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ (١٧)
بِالْكَوَابِ وَالْبَارِيقِ وَكَأْسٌ مِنْ مَّعِينٍ (١٨)
لَا يَصْدَعُونَ غُلَّهَا وَلَا يَنْزِفُونَ (١٩)
وَفَاكِهَةٌ مِمَّا يَخْضِرُونَ (٢٠)
وَلَحْمَ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ (٢١)

{تیره‌یه‌کیش له‌پیشه‌وه‌ن، وه‌پیشه‌که‌وتوون.

له‌باغاتی تژی له‌خوشیدا ده‌ژین.

له‌سه‌ر ته‌ختی جه‌واهیره‌ند،

هه‌مبه‌ر به‌یه‌ک پال ده‌که‌ئن،

تازه‌لاوی هه‌میشه‌لاو، له‌ده‌وره‌یان دین.

به‌زه‌رک و به‌تونگه و پیاله، باده‌ی ره‌وان له‌سه‌رچاوه‌یان ده‌دن.

نه‌له‌خورما سه‌ریان دیشی و نه‌ئاوه‌زیش له‌ده‌ست ده‌ده‌ن.

میوه‌جاتیش هه‌ر کامی هه‌لیده‌بژیرن.

گۆشتی مه‌لیش له‌وانه‌ی ئاره‌زووی ده‌که‌ن..}

ئو خۆی له‌نینو ئاوه‌که‌دا نفووم کرد، تا ئاوه‌که‌گه‌یشه‌ لیواری گه‌رماوه‌که.

ئو ده‌می به‌ش کرده‌وه^{٢٠٧}، بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ژیر ئاوه‌که‌دا مایه‌وه، هه‌روه‌ک

ئاوه‌ی گوناخیکی کردبی.

^{٢٠٦} بندین: ناخ، بنی بنه‌وه.

^{٢٠٧} به‌شکرده‌وه: لیک‌کرده‌وه.

كاتىكىش سەرى لەنىو ئاوەكە دەرھىنا. ھەناسەى ھەلكىشاىەو و بەھەموو ھىزى خۆىەو ھاوارى كرد: "باخەكانى بەختەوەرى!"

پاشان جلەكانى كوردنەو بەر، كلاوشاپۆكەى خستەو سەر و ئاماژەى بە خزمەتچىيەكە كرد، تا ئەسپەكەى بۆيىنى. خۆى ھەلدایە سەر زىنەكە و پكئىفى لىدا و بە نەرمەغار تىتتەقاند و بۆى دەرچوو.

ئەو، پووناكى لەبان پووناكىيە

چىرۆكى خانووەكەى مزگەوتى، ھىشتا كۆتايى نەھاتوو، بەلام ئەویش ھەرەك ژيان، ھەموو كەسى دەبن لە شوپىنىك بىتەدەر. پستەيەك ھەيە، لە كۆتايى ھەموو چىرۆكىكى فارسىيدا دووبارە دەبىتەو: "چىرۆكەكەمان لىزەدا كۆتايى ھات، بەلام خۆ ھىشتا قەلەكە نەگەيشتۆتە سەر ھىلانەكەى خۆى."

رۆژىكيان كاتى ئاغاچان لەبازار بوو، نامەيەكى سەرنجراكىشى بۆھات. نامەيەك لە ھەندەرانەو بۆى نىردرابوو. ئەویش سەرسام بوو، ئاخىر ماوہەك بەسەرچوو بوو، كە زەرەفەنامەيەكى لە دەرەو بۆھاتبوو. بەلام ئەم نامەيەيان جىاوازە، ئەو پوولى سەر نامەكەى نە ناسىيەو. پوولى ئالمانى ھەمىشە بە شكۆن، وینەى پووخسارى موزىسيانىك، فەيلەسووفىك يان وینەى بالەخانەيەكى مېژوويى لەسەرە. كەچى ئەم پوولە پەنگىنە، دەسكە گولالەسوورەيەكى لەسەرە.

ئاغاچان دەستى دايە وردبىنەكە و لە پوولەكە وردبوو. لەدلى خۆيدا گوتى، لەوانەيە لە سويسراو ھاتبن، جاريك لەجاران بارە مافوورىكى بۆ ئەوئ ناردبوو.

ئەو ھىوايەكى بە زەرەفە نامەكە پەيدا بوو بەلام كى چوزانى، ھەوالى ناخۆش ھەمىشە لە قوژبىنكەو سەرھەلدەدا. ئەو نامەكەى لەسەر مېزەكە دانا و داواى لە پىشخزمەتەكەى كرد پيالەيەك چاى بۆيىنى.

کاتیکیش چایہ کھی بڑھات، دہستی دایہ راستہ ی زہر فلیککھ رھوہ، بہ ئہ سپایی
سہری زہر فہ کھی ہلچہری۔ نامہ کہ بہ فارسی و بہ قہ لہم پانسانیش
نووسرابوو:

”خوشہ ویستم ئاغا جان، سہلام!“^{۲۰۸}
سلالو لہ ناخی دلہوہ۔

سلالویک بونی غریبی مالہوہی لیتی۔

ئہی ئاغا جانی خوشہ ویست و قہ درگرانم، من لہ ولاتیک نامت بق دہنووسم،
پوژنیک لہ پوژان بیرم لیتی نہ کردبووہوہ، لیتیدا بگیریستہوہ۔ خق ئہ گہر
سہیری ناو چاوت بکہم، ئہوا دلیم کہ خواستی خودا بوو من لیرہ بم، بہ لام
ئہ گہر بہ گویرہی وشہکانی خوم بی، ئہوا پیکہوتی بہ سہریہک کہ لہ کھبوو،
منی گہ پاندہ ئیرہ۔ ئیدی پھوش وا پویشٹ و توش منت وافر کرد شتہکان
وہک خویان و ہربگرم۔

من دہبی پی لہوہ بنیم، کہ ئاموژگاریہکانی توم ہمیشہ وہک ملوانکہ یہکی
دیرین لہ مل کردوہ۔

وشہکانی تر ہیوایان بہ من بہ خشی و یارمہ تیان دام تا بڑیم و درہ باز بم، بق
ئہوہی ژیانیکی نوئ بنیاتبینم، بؤئہوہی زیاتر ہنگاوبنیم و کوپیکی
پاستہ قینہی خانووہ کھی مزگوتیم لیدہر بچی۔

خوشہ ویستم، ئاغا جان!

من تاسہی ئہو پوژہ دہکہم، جاریکی دیکہ لہ بہر دہگای مالی خومان
بوہستم و دہرگا کہ بکہمہوہ و بیمہوہ ژوور۔ ہیشٹا کلیلی دہرگا کہ شم
لہ بہرک دایہ۔

تق منت فیرکرد، ہرگیز لہ بہر دہم سہختیہکاندا چوک دانہ دہم، بہ لکو
ماندوونہ سانہ کاربکہم و حوسہ لہم لہ دہست نہ دہم۔ گویم لہ
ئاموژگاریہ کانت گرت۔

من مالہ کھی خومانمان بہ جیہیتشت، ہرگیز بوی نہ گہ پامہوہ۔ ہہنووکہش
لیرہ دہڑیم، خہونیش ہر بہو پوژہ دہبینم، بہ یہ کھوہ بہ بہر دہم کولانہ کھی
مالماندا پیاسہ بکہین۔ ئہم پوژہش ہر دادی! ہر دہبی دابی، ئاخر خق تق

پیتکۆتم، دەبی هەمیشە خەون ببینم و پێتۆستە خەونەکانیشم بێتە دی. منیش
هەروا دەکەم. من نەیتنی وام هەن کە تەنیا لە ئازادی شارەکەدا دەتوانم
بیدرکێتم.

ئێوارەیهکیان دەبی تۆ لیترە بی، ئەوسا برادەرەکانم بانگ دەکەم و پێتیان
دەناسێتم. من ئەوەندە لەگەڵ ئەواندا باسی تۆم کردوو، وایان لێهاتوو
بەقەد من تۆ بناسن.

هۆ مامە خۆشەویستەکەم، بەردەوام نامەت بۆ دەنووسم. سالاھەکانی پابردوو،
هیچم نەکرد مەگەر هەر دارشتنەوهی چیرۆکەکانم نەبن. ئەوەشم بۆ تۆ و بۆ
ولاتەکەم کردوو.

زمانی نووسینەکەشم گۆڕیوه، ناشزانم ئاخۆ پێتەوه شادمان بێ یان پاساوی
بۆ بهێنمەوه. ئیدی بە یەكجار پەوتەکە واهات. ئەوەش بوو فریادپرەسم.
ئەمە تاکە پێگا بوو، کە ئازاری تۆ و هی ولاتەکەمی پێ بهێنمە سەرکاغەز.
من زمانی نووسینەکەم گۆڕی، بەلام هەمیشە هەولم داووە زمانی شیعیریانە
زمانە کۆنە قەشەنگەکانمان لە شوێنێکی شایستەیی چیرۆکەکانماندا دابنێم.
مامە خۆشەویستەکەم، من زۆر خەون بە مالهەکانمان و بە ئێوەوه دەبینم، بە
شێوەیەک کە لەراستیدا نەوێک لیترە بەلکو لەوێ، لە خانوووەکەدا بژیم.
تۆ نابێ بمری. تۆ دەبی بمینیتەوه تا هەمووان دەپۆن و تا هەمووانیش
دینەوه.

سابال

بەشەو ئاغاچان چاکەکەتەکی کردەبەر، کالۆهەکی خستەوهسەر، دەستی
دایە گۆچانەکی، ژووری کارەکی جێهێشت و هاتە نێو حەوشە.
کەشەکە سارد بوو، حەوزەکە بەستبووی، لق و پوپی دارەکان بە تەنکە
بەفرێک داپۆشرا بوون.

ئاسمان شینێکی تۆخ بوو، ئەستێرەکانیش بەرەو مەککە دەکشان. ئاغاچان بە
ئەسپایی بەرەو پەژەکان پۆیشت، لەوێوە بە هیواشی لێوەسەر بانەکە کەوت.

قہلہ باچکہ پیرہ کہی مزگوتی، کہ جی پنیہ کانی ئاغا جانی ناسینہ وہ، یہ ک جار قیغاندی، بہ لام ہر ہر لہ سہر ہیلانہ کہی خوی لہ ژیر گومبہ زہ کہ دا مایہ وہ و چاودیری ئاغا جانی کرد.

قہلہ کہ، سو پاس! خہم مہ خور وریا دہ بم. کاتیک بہ لای گومبہ زہ کہ دا بز مزگوتی تپہ پی وای بہ قہلہ کہ گوت. قہلہ کہ قیغاندی.

ہو قہلی، سو پاس. زور باشہ کہ منت ناسیہ وہ. نہ خیر، گلپہ کہ داناگیر سینم. ہو قہلہ کہ، ژووری گہنجینہ کہ نہ پنی ئیمہ یہ.

ئو دہستی بہ دارہ کانہ وہ گرت، پتہاتہ خوار و چوہ نیو مزگوتی. لہ وئ بہ تاریکی پڑیشتہ لای گورہ کانی سہر دابہ کہ و بہ ہیواشی دہرگا کہی کردہ وہ. ئو ہیچ شتی لہ پیش چاوی خویدا نہ بینی، دو دل بوو ئاخو گلپہ کہ ہلکا یان نا. گلپہ کہ شتی پتہ کرد، لہ پہ یژہ کانی ژیر زہ مینہ کہ دابہ زی، ہر بہ گویرہ ی ہست، پڑیشت پڑیشت تا بہر قاپی ژووری گہنجینہ کہ.

لہ وئ خاموشی کی تہ واو بوو. تہ نہا گویت لہ تہ پہ پی پی و تہ پہ ی گزچانہ کہی دہ بوو.

بز ساتیک دہنگہ کہ نہ ما. ئاغا جان کللی لہ کونی کیلؤنہ کہ بادا، ہتندہ ی نہ برد کرتیہ ک لہ کیلؤنہ کہ ہات و دہرگا سادہ قورسہ کہ کرایہ وہ.

بیچی ئاغا جان ئوہ ندہ تارما بیانہ بوو لہ پہ شایہ تی شہو جیا نہ دہ کرایہ وہ. لہ گہل ئوہ شدا لیوہ ژوور کہوت و لہ گہل تاریکیا یہ کہ دا یہ کانگیر بوو.

لہ سہر مافوورہ سوورہ کہ تا لای دوا دؤلابی ریزہ کہ پڑیشت. لہ ویدا نامہ قہدکراوہ کہی شابالی لہ باخالی دہرہینا و ہندئ چہ مایہ وہ تا بیخاتہ نیو باولی ئہ رشیفہ کہ. ئینجا بیدہ نگییہ کہی بہ بردہ بردیک شکاند:

اَنَّهُ نُورٌ

مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِضْبَاحٌ

الْمِضْبَاحُ فِي رُجَاةٍ

الرُّجَاةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ

يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ

يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ

نُورٌ عَلَى نُورٍ^{۲۰۹}

{ئوہ ڀووناکیہ

ڀووناکی ئوہ وهک تاقیکه چرای تندا هه لکرای
چراکه له جامیکدا بی،
جامه که وهک ئه ستیره یه ک تروسکه ی بی
ماکی چرا به زهیتوونیکي مبارهک دهستکه وتبی،
هر له خویه وه تیشک دهدا
ڀووناکی له بان ڀووناکی}

کوتایی

^{۲۰۹} لیزه شدا نایه تی 35ی سوره تی (النور) ی به ریزه ندی خوی نه هینا وه ته وه، دهقه که شی به م جسوره یه: ﴿اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورٍ. كَشَفَ كَوْرَ فِيهَا مِصْبَاحٌ أَلْمِصْبَاحُ فِي رُجَاةٍ الزُّجَاةُ كَانَتْهَا كَوَكَبٌ دَرِيٌّ بُوْقْدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۲۰۹﴾﴾ النور: ۳۵ وه رکیز.

تیبیننامہ ی رومانووس

چہند بہندیک لہ خانووہ کھی مزگوتی، ہر وہک سہرہ تائی چہند سورہ تیکی قورٹان، بہ پیتہ کانی ٹیلیف بای عہرہ بیسیہ وہ دہست پندہ کھن۔ لہ یہ کہم خویندندہ وہدا، ٹم پیتانہ ہیچ ناگہ یہ نن، بہ لام لہ جیہانی ٹیسلامییدا چہندان کتیب دہربارہ ی ٹو پیتہ جیاجایانہ نووسراون۔ ٹم پیتانہ بہ ژمارہ ی نہینی، بہ کودی گہردوون دہزاندیرین۔ بہ گویرہ ی ہندی لہ ٹیمانداران ٹو پیتانہ دہروازہ ی کلیلی رازی بوونہ ورن۔

گنپرانہ وہ ی چیرۆکی بہندی "ماسیہ کان" لہ سہر بنہ مای برگہ یہ کی چیرۆکہ کانی نووسہری ٹیرانی جہلال ٹال ٹہمہدہ وہ ہاتوہ۔ شیعہ کانی بہندی "خیزان" لہ کتیبی "کاروانیک لہ ٹیرانہ وہ" کہ لہ لایہن J.T.P de Bruinweg دہوہ وەرگیردراون، ہاتوہ۔

ہمہوو برگہ و ٹایہ تہ کانی قورٹان، کہم تازور لہ کونٹیکستہ کھی خوی دہستکاری کراون۔ من لہو بابہ تہ لہ کومہ لیک دہق و رافہدا گہراوم۔ سوپاس و پیزم بۆ بۆ Fred Leemhuis کہ بہ شیوہ یہ کی نایابانہ قورٹانی وەرگیراوه و دہزگای چاپ و پەخشى Fibulaش بلاوی کردو تہ وہ۔

ہرچہ ندہ چیرۆکہ کانی خانووہ کھی مزگوتی لہ سہر روداوہ میژوویہ کان ہلہینجدراون، کہ دہکری ہمہوو ناوہ کان و چیرۆکہ کان راستی بن و بہ گویرہ ی پیتساکانی ٹہدہ بیات بخویندیرینہ وہ۔

قادر عہدوللا

چہند سہردیپرک لہ زباننامہ ی وەرگپر

- ❖ لہ ۱۹۶۸ لہ گوندی گرتک لہ دؤلی پوستیتی دہقہری بالہکایہتی لہ دایک بووہ.
- ❖ لہ ۱۹۸۸دا بہ کالوریؤسی لہ قانون لہ زانکوی بہغدا وەرگرتووہ.
- ❖ لہ ۱۹۹۷اوہ تا ۲۰۱۲ ئاوارہی ئەرپرپا (هۆلہندا و بہریتانیا) بووہ.
- ❖ لہ پال زمانی زگماکدا؛ زمانہکانی عہرہبی، هۆلہندی و ئینگلیزی دہزانی.
- ❖ لہ ۱۹۸۶اوہ هہولسی نوسینی داوہ. تا ئیستا دہ کتیبی لہ زمانہکانی هۆلہندی و ئینگلیزییہوہ وەرگپرپاون. دہیان وتار و لیکولینہوہی قانونی سیاسیشی بلار کردونہتہوہ.

چاپكراوه كانى وەرگىز

۱. نەيتىيەكانى مۇساد، نوسىنى گۆردۆن تۆماس، وەرگىزپان لە زمانى ھۆلەندىيەو، سى جار چاپكراوہتەو؛ چاپى يەكەم ۲۰۰۸ چاپخانەى ھىقى، ھەولير. چاپى دووھەم دەزگای چاپ و بلاوكردەوہى پۆژھەلات، ھەولير ۲۰۱۴. چاپى سىنھەم پۆژھەلات ۲۰۱۶.
۲. مادلين ئۆلبرايت، سىياسەتى ئەمريكا و پۆژھەلاتى ناوہراست، وەرگىزپان لە ھۆلەندىيەو، سەنتەرى نما ۲۰۰۹، ھەولير.
۳. داود بنگورىۆن، دامەزرىنەرى دەولەتى ئىسرائىل، نوسىنى پۆبەرت سەنت يۆھن، وەرگىزپان لە ھۆلەندىيەو، چاپخانەى ھىقى ۲۰۱۱، ھەولير.
۴. كوردستان لە نىوان سىقەر و سنورە دەستكردەكاندا، نوسىنى: ھيسەر لىنەر واگنەر. مېژوو. وەرگىزپان لە ئىنگلىزىيەو. چاپى يەكەم؛ لە بلاوكراوہكانى ئەكادىمىيەى كوردى ھەولير ۲۰۱۳. چاپى دووھەم، ئاوير ۲۰۱۵.
۵. وەرزىكى سىپى وشكوبرىنگ، ئەندرىن برىنگ. پۆمان. وەرگىزپان لە ئىنگلىزىيەو، ناوہندى ئاوير بۇ چاپ و بلاوكردەوہ، ھەولير ۲۰۱۳.
۶. ژيانى من، چۆن ئىسرائىل دامەزرىنرا؟ گۆلدا مايەر، ياداشت، وەرگىزپان لە ئىنگلىزىيەو، ناوہندى ئاوير، ھەولير. ۲۰۱۴.
۷. ئىنفىرنۆ، دۆزەخ، دان براون، پۆمان، وەرگىزپان لە ئىنگلىزىيەو، ناوہندى ئاوير بۇ چاپ و بلاوكردەوہ، ھەولير ۲۰۱۵.
۸. شەپەف، ئەلىف شەفەق، پۆمان، وەرگىزپان لە ئىنگلىزىيەو، ناوہندى ئاوير بۇ چاپ و بلاوكردەوہ، ھەولير ۲۰۱۵.
۹. ياخيپون، مناحىم بىگن، يادەوہرى، وەرگىزپان لە ئىنگلىزىيەو، ناوہندى ئاوير بۇ چاپ و بلاوكردەوہ، ھەولير 2016.

حسین سجادی قائم مقامی قراہانی، دواى شەھیدبوونی دوو برادەری
چەپی کورد بە ناوی قادر و عەبدوللا، واز لە ناوھ دورودریژەکی خۆی
دینی و ناوی ئەوان دەکاتە ناو و پاشناوی خۆی و دەبێتە قادر عەبدوللا.
نووسەر لە ١٩٨٨ لە ھۆلەندا دەبێتە پەنابەر. زیاتر لە بیست کتێبی بە
پۆمان و غەیرە پۆمان بە زمانی ھۆلەندی نووسیوە.
شاکاری (خانووھەکی مزگەوتی) بە یەکێک لە باشترین دە پۆمانی
ھۆلەندی دادەندرێ.

پۆمانەکان بە شێوەیەکی سەرنجڕاکێش پووداوەکانی سەردەمی پووختی
پژمێشی شای ئێران و ھاتنی ئایەتوللاکانی کۆماری ئیسلامیمان بۆ
دەگێڕێتەو.

پۆمانەکان ھەرگیز ڕادروەتە سەر زۆرتین زمانە زیندووەکانی جیھان.

KADER ABDULAH THE HOUSE OF THE MOSQUE

T. SHAFIQ H. KHIDR

www.iqra.ahlamontada.com

لەکتب (کوردی، عەربی، فارسی)